ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ப்ரபந்நஜநாக்ரேஸரரான

ஸ்ரீ அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆசார்ய ஹ்ருதயம்.

இந்த

விசதவாக்சிகாமணியான

ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள்

அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநம்.

இவை

ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணத்தை ப்ரகரண தாத்பர்ய
விசேஷார்த்த ஸஹிதமாக அச்சிட்டுவரும்
திருநீர்மலை, அழகர்திருமலை மாடபூஷி

ஸ்ரீ. உ. ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்யரால்

அநேகதாளபத்ர ஸ்ரீ கோசங்களைக்கொண்டு
யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டு
ப்ரதிபதம், அரும்பதம், ப்ரமாணத்திரட்டு
இவைகளுடன்

ஸ்ரீ தி. மாடபூசி ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர்

சென்னை:

கலாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆழ்வார் திருவவதாராதி ௫௦௦௮ பராபவ ௵ தநுர்ரவி.

இதன்விலை ரூ. 2—8—0.

1906.

Registered Copy-right.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆசாரியஹ்ருதயம்.

தநியன்கள்.

ఆచార్యస్వాన్తవక్తార మభిరామవరాభిధమ్ ।
శ్రీకృష్ణతనయం వన్దే జగద్గురువరానుజమ్ ॥

ஆசார்யஸ்வாந்தவக்தாரமபிராமவராபிதம்।
ஸ்ரீக்ருஷ்ணதநயம் வந்தே ஜகத்குருவராநுஜம்॥

மணவாளரவணைப்பள்ளிபயில்பவர்க்கெவ்வுயிரும்
குணபோகமென்றுகுருகைக்கதிபனுரைத்ததுய்ய
உணர்பாவிநுட்பொருளென்றுமறியாவுலகறிய
மணவாளன்மாறன்மநமுரைத்தான்வண்முடும்பைவந்தே.

மாதவத்தோன்மாறன்மநம்கூறும்மணவாளன்
தோதவத்தித்தூய்மறையோரானபெற்ருர்—நீதியினு
லாங்கவர்தாள்சேர்பெற்ருராய்மணவாளமுனிப்
பூங்கமலத்தாள்கள்நெஞ்சேபோற்று.

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆசாரியஹ்ருதய வ்யாக்யாநத்தின்

அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன், நிரதிஶயாநந்தமயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, நித்ய நிர்மலஜ்ஞாநாதிகுணகராய் ஸ்வச்சந்தாநுவ்ருத்திஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவிர்த்திபேதரான நித்யஸூரிகளாலே, அநவரதபரிசர்யமாணசரணனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க, லீலா விபூதியிலுள்ளார், அவர்களோபாதி, தன்னை யநுபவிக்க ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இழந்துகிடக்கிறபடியைக்கண்டு, அதிவ்யாகுலனாய், இவர்களை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கையிலுண்டான (௧) நஸையாலே, (௨) "అచిదవిశేషితాన్ ప్రళయసీమని సంసరతః కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనాః" "அசிதவிஶேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநி ஸம்ஸரத: கரணகளேபரைர் கடயிதும் தயமாநமநா:" என்கிறபடியே, கரணகளேபர விதுரராய், அசிதவிஶேஷிதராய், அதஏவ போகமோக்ஷ ஶூந்யராய், கிடக்கிற தஶையிலே, தயமாநமநாவாய்க்கொண்டு, ஸ்வசரணகமல ஸமாஶ்ரயணோப காரணமான கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்து ஜ்ஞாநவிகாஸத்தையும் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ஶக்தியையுமுண்டாக்கி, இந்த ஜ்ஞாநகார்யமான த்யாஜ்யோபாதேய விவேகபரிகரமாக (௩) "మానం ప్రదీపమివ కారుణికో దదాతి" "மாநம்ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி" என்கிறபடியே, வேதப்ரதாநத்தைப்பண்ணி, அநந்தரம் மந்வாதிகளுக்கந்தர்யாமியாய் நின்று, சேதநருடைய (௪) விஶிஷ்டவேஷவிஷயமான ஶாஸ்த்ரத்தை வெளியிட்டருளி, அந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸமநேக யோக்யதாஸாபேக்ஷமாய், சிரகாலஸாத்யமுமாயிருக்கையாலே, துஷ்கரமாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, தாத்ருஶபோக்யதா நிரபேக்ஷத்வாதிகளாலே ஸுகரமுமாய் சேதந (௫) நிஷ்க்ருஷ்டவேஷ விஷயமான திருவஷ்டாக்ஷர ப்ரஹ்மவித்யையை, ஸ்வயமேவ வெளிப்படுத்தினவளவிலும், கார்யகரமாகாமையாலே (௬) ஓலைப்புறத்திற்செல்லாத ராஜ்யத்தை (௭) எடுத்துவிட்டுச் செலுத்திக்கொள்ளும் ராஜாக்களைப்போலே நாமேபோய் திருத்தக்கடவோமென்று ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரமுகேந இவர்களிருக்கிறவிடத்திலே தான்வந்து திருத்தப்பார்த்தவிடத்திலும், ஒருவரும் திருந்தக் காணாமையாலே விஜாதீயரான நம்மாலொருபடியாலும் இவர்களைத் திருத்தப்போகாததாயிருந்தது, இனி, (௮) இணக்குப்பார்வைவிட்டு ம்ருகம்பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியங்கொள்ளுவோமென்று அறுதியிட்டு அதுக்கு, ஆழ்வாரையுண்டாக்குகைக்காக ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்தான தன்னு

---

(௧) நஸையாலே - ஆசையாலே. (௨) ஸ்ரீ-ஸ் [illegible] (௩) ஸ்ரீ-ஸ்த. உ. [illegible]
(௪) விஶிஷ்டவேஷ. விஷயமான — தேஹாத்தோ [illegible] ஆத்மாவைக்குறிக்கும்
தான. (௫) நிஷ்க்ருஷ்டவேஷ விஷயமான? [illegible] த்தாத்மாவின்
ஸ்வரூபத்தைக் குறிக்குமதான. (௬) ஓலைப்புறம் [illegible] க. (௭) எடுத்து
விட்டு - படையெடுத்துச்சென்று. (௮) இணக் [illegible] குறிவைத்து.

டைய நிர்ஹேதுக ப்ரஸாதத்தாலே, எங்கும்பார்த்து இலக்குக்காணு மல் வாராநிற்க, அந்தப்பார்வை தனக்குப்பள்ளமடையான தென்றிசை யிலே யானவளவிலே, (௧) "மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து" என்கிறப டியே, ஜந்ம பரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போரு கிற விவர்மேலேபட, அந்த நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ விசேஷலப்த திவ்ய ஜ்ஞாநபக்திகரானவாழ்வார், தத்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளை விசத விசததர விசததமமாக அநுபவித்து அவ்வநுபவ [illegible] ருபேண பேசுகிற பாசுரமானது சோகவேக ஜநிதமான (௨) "[illegible]" "மாநிஷாதேத்யாதி" ச்லோகம், ப்ரும்ஹாவின் ப்ரஸாதத்தாலே லக்ஷ ணோபேதமானப்போலே, பகவத்ப்ரஸாதமடியாக ஸர்வலக்ஷணோபேத மான ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று. இதுதானும், த்ராவிடவேததயா விஸ்தீர்ணமாய் அநேகார்த்த ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே, இதில் தாத்பர்யார்த்தம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரதிபத்தி விஷயமாகை யரிதென்று பார்த்து, இதிலர்த்த விசேஷங்களையும், இதைத்தில் ஆழ்வார் திருவுள் ளக்கருத்தின் ப்ரகாரத்தையும் இவ்வாசார்ய ருசிபரிக்ருஹீதமான வர்த் தமே யெல்லார்க்கும் தஞ்ஜமென்றுமதத்தையும், இவர் தம்முடைய பரம க்ருபையினாலே ப்ரகாசிப்பியா நின்றுகொண்டு ஆசார்ய பரம்பராப் ராப்தமான இவ்வர்த்தங்கள், எல்லார்க்கும் ப்ரதிபத்தியோக்யமாம்படி அதிஸங்க்ரஹா திவிஸ்தாரமாக, இவ்வாசார்யஹ்ருதய ப்ரபந்தமு கேன அருளிச்செய்கிறார். (௩) "[illegible]" "ஆத்யஸ்ய நகுல பதே:" என்கிறபடியே, வைதிகஸந்தாநத்துக்கு ப்ரதமாசார்யரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்துகளைச் சொல்லுகையாலேயிறே, இப்ரபந்தத்துக்கு ஆசார்யஹ் ருதயமென்று நிரூபகமாய்த்து. இப்ரபந்தத்தில், இவரருளிச் செய்கிற வாக்யங்களெல்லாம், அருளிச்செயல் சந்தைகளைச் சேர்த்தருளிச் செய் கிறது"; மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்றவர்கள் பேசின திவ்யஸூக் திகளாகையாலே ஆப்ததமமுமாயத்யந்த போக்யமுமாயிருக்கிற விது வே 'தமக்கு அநவரதாபிமதமாகையாலும், முகமறிந்தவன் கோர்த்த முத்துப் பெருவிலே யனுமாப்போலே சந்தைகளைத்தாம் சேர்த்தசாது ரியாலே அருளிச்செயலில் ரஸஜ்ஞர்க்கு இதிலர்த்தத்திலும் காட்டில் சப்தந்தானே மிகவு மினிதாயிருக்குமென்று மபிப்ராயத்தாலும்; ஆ கையாலிப்ரபந்தம் சப்தார்த்தங்களிரண்டின் ரஸத்தாலும் விசேஜ்ஞ ஜநமநோஹரமாயிருக்கும். இதில் முதல் சூர்ணையாலே (௪) "[illegible]" "ஹார்தும்தமஸ் ஸதஸ தீசஷிவேக்துமீசோ மாநம்ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி" என் கிறபடியே, ஆகஸ்மிகக்ருபாவானான ஸர்வேச்வரன் அஜ்ஞரான ஸம் ஸாரிசேதநர்க்கு ஸதஸத் விவேகபரிகரமான சாஸ்த்ரப்ரதாநத்தைப் பண்ணி யருளினபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

---

(௧) தி-வா. ௨. ௩. அ. (௨) ஸ்ரீரா. ௨. ௪௪. (௩) ஆ-ஸ்தோ. ௫. (௪) ஸ்ரீர-ஸ்த. ௨. ௧.

மூலம்—(க) காருணிகனுன ஸர்வேஶ்வரன் அறிவிலாமனிஶர் உணர்வெனும் ஶுடர்விளக்கேற்றி யிறங்கிருள் நீங்கி மேலிருந்த நந்தா வேதவிளக்கைக் கண்டு நல்லதும் தீயதும் விவேகிக்கைக்கு மறையாய் விரிந்த துளக்கமில் விளக்கில் கொளுத்தின ப்ரதீபமான கலைகளை நீர்மையினு லருள்செய்தான்.

அர்த்தம்.—க்ருபாவிஶிஷ்டனுன ஸர்வேஶ்வரன் ஜ்ஞாநஹீநரான மனுஷ்யர் ஜ்ஞாநமென்கிற உஜ்வல தீபத்தை தரித்துக்கொண்டு மிகுந்த வஜ்ஞாநாந்தகாரம்போய் வேதாந்த ப்ரதிபாதகனுயிருந்த ஸத்யமாய் வேதைக ஸமதிகம்யமான தீபத்தைக்கண்டு பகவத்விஷயம் நல்லதென்றும் ஸம்ஸாரம் தீதென்றும் அறிகைக்கு வேதமாய் விஸ்தரித்த சலனமில்லாத தீபம்போன்ற அகாரத்திலே அதில் நின்றும் ஸமுத்பன்னமான ப்ரீதீபம் போன்ற வேதஶாஸ்த்ரங்களை கிருபாவிஶிஷ்ட ஸ்பாவத்தாலே ப்ரஸாதித்தருளினுன்.

வ்யாக்யாநம். (க) (காருணிகனுன ஸர்வேஶ்வரன்) க்ருபா விஶிஷ்டஸ்வதந்த்ர னென்றபடி, க்ருபாவானுனுலும் ஸ்வதந்த்ரனன்றுகில் தான் நினைத்தபடி கார்யம் செய்யப்போகாது, கேவல ஸ்வதந்த்ர நானுலும் ஸம்ஸார மோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவான ஸ்வாதந்த்ரியம் சேதநோஜ்ஜீவனுர்த்தமானக்ருஷிக்கு உறுப்பாகமாட்டாது ; ஆனபின்பு க்ருபா விஶிஷ்டமான ஸ்வாதந்த்ரியமேயிறே ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவன விஷயமாக அவன்பண்ணும் க்ருஷிக்கு ஹேதுவாவது ; அதவா, ஸர்வேஶ்வரனென்று ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். (க) "𑌕𑍃𑌪𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍" "க்ருபாயோகாச்ச ஶாஶ்வதாத்" என்றவநந்தரம். (உ) "𑌈𑌶𑍇𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌦𑌨𑌿𑌦𑌂𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿॥" "ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாத நிதம் ப்ரதமாதபி" என்கையாலே க்ருபாயோகமும், ஸம்பந்தமும், இரண்டும் ஸம்ஸாரி சேதந ஸம்ரக்ஷணுர்த்த ப்ரவ்ருத்திஹேது விறே. க்ருபாயோகத்துக்கு மேலே ஸம்பந்த முக்த மாகையாலே ஸம்பந்த ப்ராதாந்யம் சொல்லித்தாகிறது, இத்தாலிவை நம்முடையவையன்றே வென்கிற வபிமாநத்தோடே பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வரூபையான க்ருபையும் கூடுகையாலே உத்தரோத்தரம் சேதனுஜ்ஜீவனுக்கு க்ருஷிபண்ணிப் போருமவனென்றதாய்த்து. (ங) "அறிவிலா மனிஶர்" (ச) அறிவிலா மனிஶரெல்லாம், என்கிறபடியே அஜ்ஞான தமோயுக்தரான சேதநர், (ரு) "𑌅𑌨𑍍𑌧𑌂𑌤𑌮 𑌇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂" "அந்தம்தம இவாஜ்ஞாநம்" என்னக்கடவதிறே. "ஹார்தம்தம:" என்றஜ்ஞாநத்தை, தமஶ்ஶப்தத்தாலே அருளிச்செய்தாரிறே. இத்தாலநாத்யஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய்,

---

(க) லக்ஷ்மீதந்த்ரே. (உ) ஷை. (ங) தி - மா - கங. (ச) ஷை. (ரு)

௩—(௨) விவேகபலம் வீடுபற்று.

(அ) ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாந விவேகத்துக்கு பலம் த்யாஜ்யங்களை விடுகையும் உபாதேயங்களைப்பற்றுகையும்.

அத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் முதலானவொரு விவேகமுமின்றிக்கே இருக்கிற ஸம்ஸாரி சேதநரென்கை "உணர்வெனும் சுடர்கொள் விளக்கேற்றி," (௧) "உணர்வென்று மொளிகொள் விளக்கேற்றி" என்றும், (௨) ஜ்ஞானச் சுடர்விளக்கேற்றினேன், என்றும் சொல்லுகிறபடியே, தைலவர்த்திகளாலுண்டான வழுக்கன்றிக்கே திணுங்கின தேஜஸ்ஸாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமாகிற உஜ்வலதீபப்ரகாஶத்தை உடையதாய்; ஜ்ஞாநத்தை விளக்கென்கிறது, ஸ்வபர ப்ரகாஶத்வமாகிற ஸ்வபாவஸாம்யத்தாலே, (௩) "பிறங்கிருள் நீங்கி பிறங்கிருள் நிறங்கெட" என்றும், (௪) "பின்னுவ்வுலகினில் பேரிருள்நீங்க" என்னும் சொல்லுகிறபடியே, மிகுந்த வஜ்ஞாநாந்தகாரம்போய் மேலிருந்த நந்தாவேதவிளக்கைக்கண்டு (௫) "வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கென்றும் (௬) "நந்தாவிளக்கென்றும்" (௭) "வேதவிளக்கினையென்றும்" ஶொல்லுகிறபடியே, வேதாந்தங்களில் ஸர்வஸ்மாத் பரனுகப்ரகாசியா நிற்பானுமாய்: நித்யமாய், ஸ்வயம் ப்ரகாஶமுமான ஜ்ஞாநத்தை ஸ்வரூபமாக உடையனுமாய், வேதைக ஸமதிகம் யனுமானதன்னை, (௮) "என்தக்கஜ்ஞானக்கண்களாலேகண்டு" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸாலே தர்சித்து, நல்லதும் தீயதும் விவேகிக்கைக்கு (௯) "இவையன்றே நல்ல, இவையன்றே தீய" என்கிறபடியே, ஸதஸத் விவேகம் பண்ணுகைக்கு, "సదసద్వివేకం" ஸதஸதீச விவேக்தும்" என்றுறிறே. நல்லதும் தீயதும் விவேகிக்கைக்கு, என்கிறவிது, ஸாமாந்யேந, விலக்ஷணாவிலக்ஷண விவேகத்தைக் காட்டுமேயாகிலும், இவ்விடத்தில் பகவத்விஷயம் நன்று. ஸம்ஸாரம் தீதென்று விவேகிக்கையைக் காட்டுகிறது. (நந்தாவேத விளக்கைக்கண்டு நல்லதும் தீயதும் விவேகிக்கைக்கு) என்கையாலும், விவேக பலமானத்யாக ஸ்வீகாரவிஷயங்கள் ஸம்ஸார மோக்ஷங்களாகவே மேல்ஶொல்லுகையாலும், பகவத் விஷயத்தைக் கண்டபின்பு, ஸதஸத் விவேகம் பண்ணுகையாவதென்னென்னில்? ப்ரதிகோடி கண்டாலொழிய அதின்தோஷம் யதாவாகத் தோற்றுமையாலும், இத்தைப்பற்ற இது நன்று, தீதென்றும்போது, உபயகோடியும், கண்டுகொள்ள வேண்டுகையாலும் சொல்லித்து, (மறையாய் விரிந்த துளக்கமில் விளக்கில் கொளுத்தின ப்ரதீபமான கலைகளை) (௧௦) "மறையாய் விரிந்த விளக்கையென்றும்", "துளக்கமில் விளக்கென்றும்" ஶொல்லுகிறபடியே,

(௧) தி - அ. ௩. ௯௪. (௨) தி - அ. ௨. ௧. (௩) பெ - மொ. ௫. ௭. ௩. (௪) ஜெ - ௧. ௯. ௧௦. (௫) பெ - ௪. ௩. ௧௧. (௬) தி - மொ - ௩. ௮. ௧. (௭) தி - வா - ௪. ௭. ௧௦. (௮) ஷை. (௯) பெ - அ. ௩. (௧௦) தி - மொ. ௮. ௯. ௪.

மூ—(௩) த்யாஜ்யோபாதேயங்கள் ஸுகதுக்கங்கள்.

(அ) துக்கம் த்யாஜ்யமும் ஸுகம் உபாதேய மென்கை.

(க) "𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍" "அகாரோவை ஸர்வாவாக்" என்கையாலே வேதரூபேண விஸ்த்ருதமாய்த்தது தானென்றும்படி ஸகலவேத காரணமாய், தனக்கொரு காரண மில்லாமையாலே சலநமின்றிக்கே, ஸகலார்த்த ப்ரகாசகமாயிருக்கிற அகாரத்திநின்று முத்பன்னமாய், தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே (உ) "𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌮𑌿𑌵" "மாநம்ப்ரதீபமிவ" என்கிறபடியே, த்யாஜ்யோபாதேயார்த்தங்களை ஸ்புடதரமாக ப்ரகாசிப்பியா னின்றுள்ள, (௩) "பன்னுலக நால்வேதமென்றும்" (ச) "கலைகளும் வேதமு மித்யாதியாலும்" சொல்லப்படுகிற ச்ருதியும், தது பப்ரும்ஹணங்களுமான சாஸ்திரங்களை, மறையாய் விரிந்த விளக்கை துளக்கமில் விளக்குமாயென்றும், அகாரத்தை, ஈச்வரனோடே ஸமாநாதிகரித்தது. (ரு) "𑌅 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮" "அஇதிப்ருமஹ்ம" என்கிறபடியே, வாச்யவாசக ஸம்பந்தத்தாலே (நீர்மையினு லருள்செய்தான்) நீர்மை ஸ்வபாவம். தன்ஸ்வபாவத்தாலே கொடுத்தானென்கை. அதாவது, தன் சேஷித்வஸ்வபாவத்தாலே யென்னுல், காருணிகனை தன்க்ருபையாகிற ஸ்வபாவத்தாலே என்னுதல், ஸமுச்சயமாதல். பூர்வயோஜனை, நீர்மையினு லென்கிறதற்கு, பூர்வர்களிட்ட வ்யாக்யாநத்திற்கும், இந்த உதிரத்தெறிப்பு, த்ரைகுண்ய விஷயமானவைத்துக்கு ப்ரகாசகம் என்றிவர்தாம் மேலருளிச் செய்கிறதற்கும் சேரும். நடுவில் யோஜனை, காருணிகனை வென்றிவர் ப்ரதமத்திலே யெடுத்ததுக்கும் (சா) "𑌕𑌾𑌰𑌣𑌿𑌕𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿" "காருணிகோ ததாதி" என்று பட்டரருளிச் செய்ததற்கும் சேரும், மூன்றும்யோஜனை, காருணிகனை ஸர்வேச்வரனென்கிற விடத்தில், சொன்ன விரண்டாம் யோஜனைக்குச்சேரும். ஆக இச்சூர்ணையால் அஜ்ஞான ஸம்ஸாரி சேதனர் ஜ்ஞாந ப்ரகாசத்தையுடையராய் அந்தவஜ்ஞாநம் நீங்கி தன்னைக்கண்டு ஸத ஸத்வி வேகம் பண்ணுகைக்கு உறுப்பாக ஈச்வரன் சாஸ்த்ர ப்ரதாநம்பண்ணினபடியை தந்திதாநத்தோடே அருளிச்செய்தராய்த்து.

வ்யா. (உ) இவ்விவேகத்திற்கு பலமேதென்ன? சொல்லுகிறது; விவேகேத்யாதி:—அதாவதப்படியவன் கொடுத்த சாஸ்த்ர ஜந்ய ஜ்ஞாநத்தாலே நல்லதும் தீயதும் விவேகிக் கைக்குபலம், த்யாஜ்யத்தை விடுகையும், உபாதேயத்தைப் பற்றுகையு மென்கை. த்யாக ஸ்வீகாரமென்னுதே வீடுபற்றென்கையாலேக (எ) "வீடுமின்முற்றவும்" அற்றிரைபற்றே" என்றும் வார்பாசுரத்தை யுட்கொண்டருளிச் செய்தமை தோற்றுகிறது.

வ்யா. (௩) த்யாஜ்யோ பாதேயந்தா னெவையென்ன? சொல்லுகிறது - த்யாஜ்யேத்யாதி அதாவது:— "𑌸𑍁𑌖𑍀𑌭𑌵𑍇𑌯𑌂" "ஸுகீபவேயம்"

(க) ச்ருதி. (உ) ஸ்ரீர - ஸ்த. உ - க. (௩) தி - மொ - எ. அ. உ. (ச) தி - மொ. உ. அ. ரு. (ரு) ச்ருதி. (சா) ஸ்ரீர-ஸ்த. உ - க. (எ) தி-வா. க. உ. க.

மூ—(௪) இவைத்துக்கெல்லை இன்புதன்பளி ப்பன்மாமாயத் தழுந்து
கையும் களிப்பும் கவர்வு மற்று பேரின்பத் தின்புறுகையும்.

மூ—(௫) அநந்தக்லேஶ நிரதிஶயாநந்தஹேது மறந்தே நரியகிலாதே
உணர்விலே னேணிலே னயர்த்தென்னும் உய்யும்வகை நின்

(அ) இந்த ஸுகதுக்கங்களுக்கு பரமாவதி ஸுகதுக்கங்களை யுண்டாக்க வற்றாய் பலவகைப்பட்ட வாஶ்சர்யங்களான ஶப்தாதி விஷயங்களிலேயழுந்துகையும் கர்வ க்லேஶங்கள் கழிந்து மஹாநந்தகரமான பரமபதத்திலே ஆநந்திக்கப் பெறுகையும்.

(அ) அநந்தக்லேஶமான ஸம்ஸாரத்துக்கும் நிரதிஶயாநந்த மோக்ஷத்துக்கும் காரணம் பரஸ்வரூபத்தையும் மறந்து ஸ்வஸ்வரூபமுமறியாதே விரோதிஸ்வரூபத்தையுமறியாதே உபா

‘‘𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍’’ ‘‘துக்கீமாபூவம்’’ என்றுஸர்வர்க்கும் துக்கமநிஷ்டமாய் ஸுகமிஷ்டமாகையாலே, துக்கம் த்யாஜ்யம், ஸுகமுபாதேய மென்கை.

வ்யா. (௪) இவைதான் கர்மாநுகுணமாக நின்ற நின்ற நிலைகளிலே யுண்டாகையாலே, இவைத்தின் பரமாவதியைச் சொல்லுகிறது. இவைத்துக் கித்யாதி, அதாவது:—துக்கத்துக்குப் பரமாவதி (௧) ‘‘இன்புதன்பளி’’ என்றுதுடங்கி ஸுகதுக்காவஹங்களாய், அநாதியாய் துஸ்தரமாயிருந்துள்ள ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த நிபந்தநமான ஜந்மங்களி னின்றுமொருக்காலும் நீங்காமைக் குறுப்பானவையாய், பலவகைப்பட்டிருப்பனவாய், அகப்பட்டால் தப்பவரிதா மவையாய். (௨) ‘‘இன்னமுதெனத்தோன்றி’’ எத்தனையேனு மறிவுடையாரையும், கலங்கப்பண்ணுகையாலே, ஆஶ்சர்யங்களா யிருந்துள்ள ஶப்தாதி விஷயங்களிலே தக்கப்பட்டு, ‘‘அழுந்து’’ மென்கிறபடியே, அநந்த க்லேஶபாஜநமான ஸம்ஸாரத்திலே அழுந்துகை. ஸுகத்துக்குப்பரமாவதி (௩) ‘‘களிப்புங் கவர்வு மற்று’’ என்று துடங்கிச் சொல்லுகிற வல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமான விஷயலாபத்தாலே வரும் கர்வமும், தத்லாபத்தாலேவரும் க்லேஶமும், கழிந்து, (௪) ஷட்பாவ விகாரங்களும் நீங்கி, ஶுத்தஸத்வதயா ப்ரகாஶகமா யிருக்கிற வப்ராக்ருத விக்ரகத்தைப் பெற்று (௫) ‘‘அந்தமில் பேரின்ப’’ மென்கிறபடியே, அபரிமிதாநந்தமய மான பரமபதத்திலே. (௬) ‘‘அடியார்கள் குழாங்களை யுடன்கூடி’’ (௭) சுழிபட்டோடும் சுடர்ச்சோதி வெள்ளத் தின்புற்று ‘‘என்கிறபடியே’’ அநவரதபகவ தநுபவத்தாலே, ஆநந்த நிர்ப்பரனா யிருக்கை என்கை.

வ்யா. (௫) ஏவம்பூத துக்கமும் ஸுகமுமிவனுக்குண்டாகுகைக்கு ஹேது வேதென்னச்சொல்லுகிறது - அனந்தேத்யாதி அதாவது:—

(௧) திருவாசிரியம் - ௬. (௨) தி-வா. ௭. ௧. அ. (௩) தி-வா. ௨. ௩. ௰. (௪) இருத்தல், உண்டாதல், பெருத்தல், சூழ்தல், குறைதல், மாளுதல். (௫) தி-வா. ௰. ௯. ௧௧. (௬) தி-வா. ௨. ௩. ௰. (௭) தி-வா. அ. ௰. ௫.

மூ. றவொன்றை நன்கறிந்தன னுணர்வினுள்ளே ஆம்பரிசென்றும் சொல்லுகிற ஜ்ஞாதவ்ய பஞ்சக ஜ்ஞாநா ஜ்ஞானங்கள்.

யஸ்வரூபமும் அறியாதே புருஷார்த்த ஜ்ஞானமுமின்றிக்கே இப்படியாகவும் உஜ்ஜீவநஹேதுவான பரஸ்வரூப ஜ்ஞாநமும் ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞாநமும்.

(௧) "సంసారసాగరం ఘోరం అనంతక్లేశభాజనమ్" ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரம்; "அநந்தக்லேஶ பாஜநம்" என்கிற ஸம்ஸார ப்ரயுக்தானந்த துக்கஹேது (௨) "மறந்தேனுன்னை முன்னம்" என்கிற பரவிஷயாஜ்ஞாநமும், (௩) "என்னை யறியகிலாதே" என்கிற, ஆத்மவிஷயாஜ்ஞாநமும், (௪) "ஓடியுமுழன்று முயிர்களே கொன்றேன் உணர்விலேன்" என்கிற விரோதிவிஷயா ஜ்ஞானமும் (௫) "பிறவி நோயறுப்பான் ஏணிலேனிருந்தேன்" என்கிற உபாயவிஷயாஜ்ஞாநமும், (௬) "ஆழியங்கையம்மானை யேத்தாதயர்த்து" என்கிற புருஷார்த்த விஷயாஜ்ஞாநமுமாகிற ஜ்ஞாதவ்யார்த்த பஞ்சகஜ்ஞாநாபாவம். (௭) "నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా" "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைக லக்ஷணா" என்கிற பகவத்ப்ராப்திரூபமோக்ஷ ப்ரயுக்த நிரதிஶயஸுகஹேது, (௮) நின்னை நெஞ்சிலுய்யும்வகை யுணர்ந்தேன் என்கிற பரவிஷயஜ்ஞானமும் (௯) "நின்றவொன்றையுணர்ந்தேன்" என்கிற ஆத்ம விஷயஜ்ஞானமும், (௧௦) "அகற்ற நீவைத்த மாயவல்லைம்புலன்களா மவைநன்கறிந்தனன்" என்கிற விரோதி விஷயஜ்ஞானமும், (௧௧) "அவனதருளாலுறற்பொருட்டென் னுணர்வினுள்ளே இருத்தினேன்" என்கிற, உபாயவிஷயஜ்ஞானமும், (௧௨) "ஆம்பரிசறிந்துகொண்டு" என்கிற, புருஷார்த்தவிஷயஜ்ஞானமுமாகிற ஜ்ஞாதவ்யார்த்த பஞ்சக ஜ்ஞானமென்கை. இத்தால், "ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ: அஜ்ஞாநாத்ஸம்ஸாரம்" என்கையாலே (௧௩) "ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపం ప్రాప్తుశ్చ ప్రత్యగాత్మనః । ప్రాప్త్యుపాయం ఫలం ప్రాప్తేస్తథా ప్రాప్తి విరోధి చ ॥ వదన్తి సకలా వేదాః సేతిహాస పురాణకాః । మునయశ్చ మహాత్మానో వేద వేదార్థ వేదినః ॥" "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரும்ஹணோரூபம் ப்ராப்துஶ்சப்ரத்யகாத்மந꞉। ப்ராப்த்யுபாயம்பலம் ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்தி விரோதிச ॥ வதந்திஸகலாவேதாஸ்ஸே திஹாஸ புராணகா꞉। முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந꞉॥" என்கிறபடியே, ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமாய் ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக்கவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமான, அர்த்தபஞ்சகத்தையும் அறியாமையும் அறிகையுமே ஸம்ஸார மோக்ஷங்களுக்கு, ஹேது வென்றதாய்த்து.

(௧) ஜிதந்தா. ௪. (௨) தி-மொ. ௬. ௨. ௨. (௩) தி-வா. ௨. ௯. ௯. (௪) தி-மொ. ௧. ௬. ௬. (௫) தி-மொ. ௧. ௬. ௧.; (௬) பெ-அ. ௮௨. (௭) வி-பு. ௬. ௫. ௫௯. (௮) தி-மொ. ௬. ௩. ௬. (௯) தி-வா. ௮. ௮. ௪. (௧௦) தி-வா ௫. ௭. ௮. (௧௧) தி-வா. ௮. ௮. ௩. (௧௨) தி-மா. ௩௮. (௧௩) ஹாரீதஸ்ம்ருதள.

மூ—(௬) இவைத்துக்கு க்காரணம் இரண்டிலொன்றிலொன்றுகைகள்.

மூ—(௭) ஸத்வாஸத்வ நிதாநம் இருள்தரும மலங்களாக வென்றும் ஜந்ம ஜாயமாநகால கடாக்ஷங்கள்.

(அ) விரோதிஸ்வரூப ஜ்ஞாநமும் உபாயஸ்வரூபஜ்ஞாநமும் புருஷார்த்தஸ்வரூப ஜ்ஞாநமும் இப்படியாகவும் ஓதப்படுகிற முமுக்ஷுவுக்கறியத்தக்க அர்த்த பஞ்சகத்தினுடைய ஜ்ஞாநமும் அஜ்ஞாநமும் அர்த்த பஞ்சகமறிகை மோக்ஷத்துக்கும் அறியாமை ஸம்ஸார ஸ்ம்பந்தத்துக்கும் ஹேதுவென்றபடி

(அ) இவ்வர்த்த பஞ்சகஜ்ஞாநா ஜ்ஞாநங்களுக்கு ஹேது ராஜஸ தாமஸங்களிரண்டிலும் ஸாத்விகமொன்றிலும் ஒன்றொன்று.

(அ) * ஸத்வகுணத்துக்கும் ஸத்வேதரங்களான ராஜஸ தாமஸங்களுக்கும் காரணம் அஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கும் நிர்மலமாகும்படி கடாக்ஷிக்கு மென்கிற பிறவியும் ஜந்மகாலத்தில் பகவந்நிர்ஹேதுக கடாக்ஷமும்.

வ்-யா. (௬) இவ்வஜ்ஞாநாதிகள் தனக்கு அடியே தென்னச்சொல்லுகிறது (இவைத்துக்குக் காரணமித்யாதி) அதாவது:— இவ்வர்த்த பஞ்சகாஜ்ஞாநத்துக்குக்காரணம் (க) "முத்திரத்துவாணியத்திரண்டிலொன்றுகை." ஆகிற ரஜஸ்தம꞉ ப்ரசுரதை. இவ்வர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநத்துக்குக் காரணம் (உ) "முக்குணத்திரண்ட வையகற்றி" ஒன்றினி லொன்றுகை" யாகிற ஸத்வப்ரசுரதையென்கை. ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந ஹேதுவாய், ஸத்வம், யதாஜ்ஞாநஹேதுவாயிறே யிருப்பது. *

வ்யா. (௭) இவைத்துக்கு நிதானமேதென்னச்சொல்லுகிறது (ஸத்வேத்யாதி), அதாவது:— ஸத்வேதரங்களான ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு நிதாநம் (௩) "இருள்தருமாஞானத் துளினிப்பிறவி" என்கிற, அஜ்ஞாநாவஹமான ஸம்ஸாரத்தில் ஜந்மம். ஸத்வத்துக்கு நிதாநம் (௪) "జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్మధుసూదనః । సాత్త్వికస్స తు విజ్ఞేయస్స వై మోక్షార్థచింతకః ॥" "ஜாயமாநம்ஹி புருஷம் யம்பஶ்யேந்மதுஸூதந꞉। ஸாத்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ்ஸவைமோக்ஷார்த்த சிந்தக꞉" என்கிறபடியே, ஜாயமானகாலத்தில் அவன்கண்களாலே (௫) "அமலங்களாகவிழிக்கும்" என்கிற, நிர்மலத்வகரமான பகவத்கடாக்ஷ மென்கை. *

---

* ஸத்வாஸத்வங்களுக்குக் காரணம், பகவத்கடாக்ஷமும், பிறவியுமென்கை.

(க) திருச்சந்த-வி-ம். ௬அ. (உ) திருவெழுகூற்றிருக்கை. (௩) தி-வா. ௪0. ௬. க. (௪) ஸ்ரீபாரதம்-மோ. ௩௪உ. எஉ. (௫) தி-வா. க, க. க.

மூ—(௮) இவைத்துக்கு மூலம் இருவல்லருள் நல்வினைகள்.

மூ—(௯) கர்மக்ருபா பீஜம் பொய்நின்ற வருள்புரிந்த வென்கிறவவித்யாஸௌஹார்தங்கள் (௧௦) ஏதந்நிமித்தம்

---

(௮) இஜ்ஜன்ம பகவத் கடாக்ஷங்களுக்கு காரணம் புண்யபாபங்களும்பகவத்க்ருபையாகிறஸுக்ருதமும். இருவல்வினை அருள் நல்வினை என்றந்வயித்து இரண்டாய் பலிஷ்டங்களான புண்ய பாபங்களும் பகவத்க்ருபையாகிற ஸுக்ருதமுமென்று பொருள்.

(௯) கர்மக்ருபைகளுக்கு மூலம் தேஹாத்மப்ரமம் க்ருபாவிசிஷ்ட சிந்தனை என்று சொல்லப்படுகிற அஜ்ஞாநமும் ஸ்வாபாவிக ஸுஹ்ருத்வமும். (௧௦) இவ்வவித்யாஸுஹ்ருத்வங்களுக்கு ஹேது

வ்யா. (௮) இவைதனக்கு மூலமேதென்னச்சொல்லுகிறது, (இவைத்துக்குமூலமித்யாதி) அதாவது:—இஜ்ஜந்மத்துக்கு மூலம் (௧) "சார்ந்தவிருவல்வினை" என்று ஆத்மாவோடு பிரிக்க வொண்ணாதபடி பொருந்திக்கிடக்கிற ப்ரபலங்களான புண்ய பாபங்கள். இக்கடாக்ஷத்துக்கு மூலம் (௨) "தொல்லருள் நல்வினை" என்கிறவவனுடைய ஸ்வாபாவிகக்ருபையாகிற ஸுக்ருதமென்கை. இருவல்லருள் நல்வினைகளென்னது, இருள் வல்வினையும், அருள் நல்வினையுமென்றபடி. *

வ்யா. (௯) இவைதனக் கடியேதென்னச் சொல்லுகிறது (கர்மேத்யாதி) அதாவது :—கர்மத்துக்குபீஜம் (௩) "பொய்நின்ற ஞானம்" என்கிறவவித்யை. க்ருபைக்கு பீஜம் (௪) "அருள்புரிந்த சிந்தை" என்கிற ஸௌஹார்தமென்கை (௫) "ఈశ్వరస్య చ సౌహార్దం" "ஈஶ்வரஸ்யச ஸௌஹார்தம்" என்றிவ்வாத்மோஜ்ஜீவநத்துக்கு அவன் க்ருஷி பண்ணுகையில் இழிகைக்கு மூலகாரணமாக, ஸௌஹார்த்தத்தைச் சொல்லிற்றிறே. இஸ்ஸௌஹார்த மடியாகவாய்த்து, இவ்வாத்ம விஷயமாக அவன் திருவுள்ளத்தில் இரக்கம் பிறப்பது.

வ்யா. (௧௦) இந்த வவித்யாஸௌஹார்தங்கள் தனக்கு அடியேதென்னச் சொல்லுகிறது (ஏதந்நிமித்தமித்யாதி) ஏதச்சப்தத்தாலே இரண்டையும் பராமர்சிக்கிறது. அதாவது:— அவித்யைக்கு நிமித்தம் (௬) "மூதாவியில் தடுமாறு முயிர்முன்னமே" என்கிறவநாதியான வசித்ஸம்பந்தம். ஸௌஹார்தத்துக்கு நிமித்தம் (௭) "அடியேனுடைந்தேன் முதல் முன்னமே" என்கிற, வநாதியான வயனஸம்பந்தமென்கை. அயனசப்தத்தாலே, ஈஶ்வரனைச்சொல்லுகிறது. நாராயண

---

(௧) தி-வா. ௧. ௫. ௧௦. (௨) தி-வா. ௫. ௯. ௧௦. (௩) திருவிருத்தம். ௧.
(௪) தி-அ. ௨. ௫௯. (௫) (௬) திருவிருத்தம். ௯௫. (௭) தி-வா. ௨. ௩. ௬.

மூ. முன்னமே முதல் முன்னமேயான வசிதயநாநாதி ஸம்பந்தங்கள்.

மூ—(கக) இவை கிட்டமும் வேட்டு வேளானும்போலே ஒண்பொருள் பொருளல்லாதவை யென்னுதே நானிலாத யானும் உளனுவனென்கிற ஸாம்யம் பெற

(அ) அநாதியாயுண்டானதாகச் சொல்லப்படுகிற அநாதியான வசித்ஸம்பந்தமும் அயனஸம்பந்தமும்.

(அ) இவ்வசிதயன ஸம்பந்தங்கள் மண்டூரமும் ப்ரமரமும்போலே ப்ஶலாக்யமானவஸ்து அஸத்கல்பவஸ்து என்றிதின்மேன்மைதண்மைகள்பாராதே நானிலேன் நானுளனுனேன் என்னும்படியான ஸாஜாத்யம்பெறும்படி

னிறே. ஆக வநாத்யசித்ஸம்பந்த மடியாக அவித்யையாய், அதடியாக புண்யபாபரூப கர்மமாய், அதடியாக வஜ்ஞானஹேதுவான ஜன்மமாய், அதடியாக ரஜஸ்தமோ விருத்தியாய், அத்தாலே அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநாபாவமாய், அதடியாக "அஜ்ஞாநாத்ஸம்ஸாரம்" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரதுக்கம் வரும். அநாத்யயன ஸம்பந்தமடியாக பகவத்ஸௌஹார்த முண்டாய், அதடியாகக்ருபையுண்டாய், அதடியாக விஶேஷ கடாக்ஷமுண்டாய், அதடியாக ஸத்வவ்ருத்தியுண்டாய், அதடியாக அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநமுண்டாய், அதடியாக "ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ꞉" என்கிறபடியே மோக்ஷ ஸுகமுண்டா மென்றதாய்த்து. *

வ்யா. (கக) இவ்வுபய ஸம்பந்தமும் ஆத்மவஸ்துவுக்குச்செய்யுமவைத்தைச் சொல்லுகிறதுமேல் (இவையென்றுதொடங்கி) அதாவது:— அசித் ஸம்பந்தம் தன்னேடு சேர்ந்த மாணிக்கத்தை ஒளியறத்தின்று உருவழித்து, தன்னைப்போலேயாக்கும் கிட்டம்போலே (க) "அந்நலத்தொண்பொருள்" என்கிற விலக்ஷண ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமானவஸ்து என்று இதின் சீர்மைபாராதே (உ) "இல்லது" என்றும் (ந) "అసన్నే" "யந்நாஸ்தி" என்றும் சொல்லுகிற தன்னேடே (ச) "நானிலாத" என்கிற ஸாம்யம் பெறும்படியாக ஜ்ஞாநலேஶமறத்தின்று (ரு) "அந்தமும் வாழ்வும்" என்கிறவைத்தில் அந்தமாகிற ஹானியையுண்டாக்கும். (சு) "అసన్నేవ స భవతి" "அஸந்நேவ ஸபவதி" என்கிறபடியே, ஸத்தாஹானியைப்பண்ணுமென்கை" அயநஸம்பந்தம், (எ) "కీటః పేశస్కృతారుద్ధః కుడ్యాన్తరమచిన్తయన్ । సంరమ్భభయయోగేన విన్దతే తత్స్వరూపతామ్ ।" கீட꞉ பேஶக்ருதாருத்த꞉ குட்யாந்தரமசிந்தயந்। ஸம்ரம்பபயயோகேநவிந்ததே தத்ஸரூபதாம்" என்கிறபடியே, ஏதேனுமொரு கீடத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்துதிஸ்வஸாம்யாபந்நமாக்

(க) தி - வா. க. உ. சo. (உ) தி - வா. க. உ. ச. (ந) வி - பு. உ. கஉ. நஎ. (ச) திருச்சந்தம். வி-ம். சுரு. (ரு) பெ-மொ. ரு. எ. உ. (சு) தை-உ. ஆ-சு. க. (எ)

மூ—த்தின் றாதி அந்தமும் வாழ்வுமாகிற ஹாநிஸத்தைகளை யுண்டாக்கும்.

மூ—(கஉ) ஒன்று கூடினதாய் பற்றறுக்க மீண்டொழிகையாலே பழய வடியேனென்று மதொன்றுமே ஒழிக்க ஒழியாதது.

(அ) அழித்து த்வஸித்து ஸ்வரூபநாஶமும் ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமுமாகிற விநாஶ ஸத்பாவங்களை ஜநிப்பிக்கும்.

(அ) அசித்ஸம்பந்தமானதொன்று வந்தேறியாய் ஈஶ்வரன் தத்ஸம்பந்தத்தைநிவ்ருத்திப்பிக்க நிவ்ருத்தமாய்ப்போருகையாலே அநாதியான பகவச் சேஷத்வஸம்பந்தமொன்றுமே நிவ்ருத்திப்பிக்கப்போகாதது.

கும் வேட்டுவேளானைப்போலே (க) "பொருளல்லாதவென்னை" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநாபாவத்தாலே அவஸ்துவாச்யமாய்க் கிடக்கிற விதின்சீர்மைபாராதே ஸ்வரூபேண விபுவானதன்னோடு, (உ) "పరమం సామ్య ముపైతి" "பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே, (ங) "உள்ள உலகளவும் யானுமுளனாவன்" என்று ஜ்ஞாநத்வாராவரும் விபுத்வஸாம்யம் பெறும்படி தன்னிறமாக ஊதி வாழ்வாகிற ஸத்தையை யுண்டாக்குமென்கை. (ச) "సన్తమేనం తతో విదుః" "ஸந்தமேநம் ததோவிது:" என்று பகவத்ஜ்ஞாநாநந்தரம் ஆத்மஸத்தாஸித்தியாகச் சொல்லிற்றிறே. *

வ்யா. (கஉ) இப்படி அநாதியாகச்சொன்ன உபயஸம்பந்தமும் ஆத்மாவுக்கு நித்யமாயிருக்குமோவென்கிற ஶங்கையிலே சொல்லுகிறது. (ஒன்றித்யாதி) அதாவது:— அசித்ஸம்பந்தம் (ரு) "பெருந்துயரிடும்பையில் பிறந்து கூடினேன்" என்கையாலே, ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்றிக்கே வந்தேறியாய் (சு) "வினைபற்றறுக்கும்" என்றொரு ஸர்வஶக்தி ஸவாஸநமாகப்போக்க, (எ) "அடைந்த வருவினையோடல்லல் நோய் பாவம் மிடைந்தவை மீண்டொழிய" என்கிறபடியே, நிவ்ருத்தமாய் விடுகையாலே (அ) "திருமாலே நானுமுனக்குப்பழவடியேன்" என்னும்படி அநாதியாயிருக்கிற ஶேஷஶேஷி பாவரூப பகவத்ஸம்பந்தமொன்றுமே (கூ) "உறவேல் நமக்கிங்கொழிக்க ஒழியாது" என்கிறபடியே ஈஶ்வரனாலும் சேதநனாலும் கழிக்கப்பார்த்தாலும் கழிக்கப்போகாததென்கை. இத்தால் அசித்ஸம்பந்தமாகந்துகமாய், கர்மோபாதிகமாகையாலே அநித்யமாயிருக்கும். அபநஸம்பந்தமநாதியாய், நிருபாதிகமாகையாலே நித்யமா யிருக்குமென்றதாய்த்து. ஆனால், ஆகந்துகமானவித்தை அநாதி யென்பானென்னென்னில்? வந்தேறின காலத்துக்கடிதெறியாமையாலே அநாதியென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகையாலே ஒருநாள்வரையிலே பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே கழியக்காண்கையாலே வந்தேறி என்னுமிடம் நிஶ்சிதமிறே. *

(க) ரு. எ. ங. (உ) மு-ட. ங. உ. (ங) பெ-அ. எசு. (ச) தை-உ. ஆ-சு. ச. (ரு) பெ-மொ. க. க. க. (சு) பெ-மொ-கக. ச. கூ. (எ) தி அ. க. ருக. (அ) திருப்பல்லாண்டு - கக. (கூ) திருப்பாவை. உஅ.

மூ—(கங) இந்த வுதிரத்தெறிப்பு த்ரைகுண்யவிஷயமானவற்றுக்கு ப்ரகாமகம். (கச) வத்ஸலையானமாதா பிள்ளைபெகணியாமல். மண்தின்றவிட்டு ப்ரத்யௌஷதமிடுமாப்போலே எவ்வுயிற்கும் தாயிருக்கும் வண்ணமான விவனும் ருசிக்கீடாகப்பந்தமும் பந்தமறுப்பதோர்மருந்தும் காட்டுமிறே.

(அ) இந்த நாராயணத்வப்ரயுக்த பிதா புத்ர ஸம்பந்தம் த்ரைகுண்ய விசிஷ்ட சேதந விஷயமான வேதாதிகளைக் கொடுக்கைக்கு ப்ரதானஹேது. (கச) வாத்ஸல்யயுக்தையான தாயானவள் சிசுவானது முகவைவர்ண்யமடையாமல் மண்ணைத் தின்றவநுமதிபண்ணி தத்தோஷநிவ்ருத் யௌஷதமிடுமாப் போலே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் மாத்ருவத்வத்ஸலநான வீமீ்வரனும் சேதநருச்யநுகுணமாக பந்தமும் பந்தச்சேதகமான தோஷௌஷதத்தையும் தர்சிப்பிக்குமிறே.

வ்யா. (கங) இவ்வயநஸம்பந்தமே கீழ்ச்சொன்ன மாஸ்த்ரப்ரதாநத்துக்கு ஹேதுவென்கிறார்மேல், (இந்த இத்யாதி) அதாவது:—இந்தநாராயணத்வ ப்ரயுக்தமான குடல்துடக்கு(க) "த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:." "த்ரைகுண்ய விஷயாவேதா:" என்கிறபடியே ஸத்வரஜஸ்தமோரூப குணத்ரயவம்யரான சேதநரை விஷயமாகவுடைய வேதங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கு ஹேதுவென்றபடி. தம:ப்ராசுரராயும் ரஜ:ப்ரசுரராயும் ஸத்வப்ரசுரராயுமிருக்கும் சேதநருடைய ருச்யநுகுணமான புருஷார்த்த தத்ஸாதநங்களையிறே பூர்வபாகத்தில் பரக்கச்சொல்லுவது, ஆகையால் த்ரைகுண்ய விஷயமானவை என்கிறது. இந்தால் நீர்மையினுலருள் செய்தானென்று, கீழ்ச்சொன்ன மாஸ்த்ரப்ரதாநத்துக்கு ப்ரதானஹேது, ஸம்பந்த மென்றதாய்த்து.*

வ்யா. (கச) இப்படி ஸம்பந்தமடியாகச்செய்தானுகில் மோக்ஷஹேதுவான மாஸ்த்ரங்களையே காட்டாதே, ஐஹிகபார லௌகிக போகஸாதநவிதாயகதயா பந்தஹேதுவான மாஸ்த்ரங்களையும் காட்டுவானென் னென்னச்சொல்லுகிறது. (வத்ஸலையித்தாதி) அதாவது:—வாத்ஸல்யயுக்தையான பெற்றதாயானவள், மண்ணையாமைப்பட்ட பிள்ளையை, பெகணியாமல் முந்தரமண்ணைத் தின்றவிட்டு, பின்னையதுக்கு, மாற்று மருந்திடுமாப் போலே, (உ) "எவ்வுயிர்க்கும் தாயோன்" என்றும், (ங) "தாயிருக்கும் வண்ணமே" என்றும், மொல்லுகிறபடியே, ஸகலாத்மாக்களளவிலும், மாத்ருவத் வத்ஸலனுனவிவனும், சேதநருடையருசிக்கீடாக பந்தங்களையும் தர்சிப்பித்து, பின்னை பந்த நிவர்தக பேஷஜமானத்தையும் தர்சிப்பிக்குமிறேயென்கை. இத்தாலிப்படிசெய்தது, ஸம்பந்தப்ரயுக்த வாத்ஸல்ய கார்யமாகையாலே, ஸம்பந்தக்கொற்றை வாராதென்றதாயிற்று.*

(க) ஶ்ரீப-தை. உ. சரு. (உ)தி-வா. க. ரு... (ங) பெ-மொ. கக. சு. சு.

மூ—(கரு) அதுதானும் ஆஸ்திக்யம் விவேகம் அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தி பாரதந்த்ர்யங்களை யுண்டாக்கினவழி.

(அ) பந்தகஶாஸ்த்ரத்தையும்காட்டினதுதானும் ஶ்யேநவிதியாலே ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமும், ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம், ஆத்மஜ்ஞானத்தாலந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்தியும், பகவதுபாஸநபக்தியோகத்தாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியும், ஸ்வயத்நநிவ்ருத்திரூப ப்ரபத்தியாலே பாரதந்த்ர்யத்தையும், உண்டாக்குகைக்காக நிர்மிதமான மார்க்கம்.

வ்யா. (கரு) இப்படி வாத்ஸல்யத்தாலே ஶாஸ்தானாகிலும், குணத்ரய வஶ்யரான சேதநருக்கு, ருச்யநுகுணமாக பலஸாதநங்களை விதிக்கிற பந்தகஶாஸ்த்ரத்தையும் தர்சிப்பித்தால், அவர்கள் ஸம்ஸரித்தே போகைக்குடலாகாதோவென்ன? அதுவும் க்ரமேண, அவர்களீடேறுகைக்கு, இட்டவழியென்கிறார்மேல், (அதுதானுமித்யாதி) அதாவது:— மோசக ஶாஸ்த்ரமார்க்கத்தை தர்சிப்பியாதே, ஶ்யேநவிதி முதலான பந்தகஶாஸ்த்ரங்களையும், தர்சிப்பித்ததுதானும், தமꣳப்ரசுரராய் அர்த்தார்ஜநத்துக்காக பரஹிம்ஸாசீலராய்த் திரிகிற நாஸ்திகரைக்குறித்து, மோக்ஷத்தை விதித்தால், அவர்களுக்கது ருசியாமையாலே, அந்த பரஹிம்ஸாரூபமான வபிசாரகர்மத்தை (க) "శ్యేనేనాభిచరన్ యజేత" "ஶ்யேநேநாபி சரந்யஜேத" என்று விதித்து தத்பலஸித்தியாலே, அவனுக்கு ஶாஸ்த்ரமுண்டு, என்கிற வாஸ்திக்யத்தை யுண்டாக்கி, ஆஸ்திகனானபின்பு (உ) "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత" "ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்ககாமோயஜேத" இத்யாதிகளாலே, ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்த தத்ஸாதநங்களைவிதித்து, அவ்வழியாலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகத்தை யுண்டாக்கியும், இப்படி ப்ருக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்தபின்பு, ஆத்ம போகத்துக்கு வழிகாட்டி, அவ்வழியாலே அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கி, அநந்தரம் பரமாத்ம போகவைலக்ஷண்யத்தையும், தத்ப்ராப்தி ஸாதநபக்தியையும்காட்டி, அவ்வழியாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கியும், அநந்தரமுபாயாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளாலே, தளருமளவில், ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி ரூபப்ரபத்தியிலேமூட்டி, ஸ்வரூப யாதாத்ம்ய வேஷமான பாரதந்த்ரியத்தை யுண்டாக்கியும், இப்படி க்ரமத்திலே, ஈடேறுகைக்கு, இட்டவழியிறே யென்றபடி. இவைகிட்டமும் வேட்டுவேளாநம்போலே, என்றுதுடங்கி, இவ்வளவாக, ஸம்ஸார மோக்ஷகாரண பரம்பரைகளில், சரமாவதிகளான வசிதயநஸம்பந்தங்கள், ஆத்மவஸ்துவுக்குச் செய்யுமவைகளும்; அதிலசித்ஸம்பந்தமநித்யம், அயநஸம்பந்தமே நித்யமென்றும், அந்த ஸம்பந்தம் கீழ்ச்சொன்ன ஶாஸ்த்ர ப்ரதாநத்துக்கு ஹேதுவென்றும், அதில் மோசக ஶாஸ்த்ரமாத்ர மன்றிக்கே பந்தகஶாஸ்த்ரத்தையும், தர்சிப்பித்தது,

(க) (உ) ஆபஸ் [illegible] ஸூத்ரம் - ஶ்ரௌதம். அ. உ.

மூ—(கசு) சதுர்விதமான தேஹ வர்ண ஶ்ரமா திகார பல மோக்ஷ ஸாதனகதி யுக தர்ம வ்யூஹ ரூப க்ரியாதிகளை அறிவிக்கிற பாட்டுப்பறப்புக்கு பெரியதிவினி லொன்பதாங்கூறும் மானிடப்பிறவியு மாக்கைநிலையு மீரிரண்டிலொன்று மிளமையுமிசைவு முண்டாய் புகுவரேலு மென்கிறதற்க்குள்ளே விக்நமற நின்றவாநில்லா ப்ரமாதியைக்கொண்டறக்கற்கை அறிதென்றிறே வேதஸாரோபநிஷத் ஸாரதாராநுவாக ஸார

(அ) நாலுவகைப்பட்ட தேவ திர்யங் மனுஷ்ய ஸ்தாவர சரீரங்களும் ப்ருஹ்ம க்ஷத்ர வைஶ்ய ஶூத்ரவர்ணங்களும் ப்ரும்ஹசர்ய கார்ஹஸ்த்ய வாநப்ரஸ்த்த ஸந்யாஸாஶ்ரமங்களும் ஆர்த ஜிஜ்ஞா ஸ்வர்த்தார்த்தி ஜ்ஞாநித்வங்களாகிற வதிகாரங்களும் தர்மா ர்த்த காம மோக்ஷ பலங்களும் ஸாலோக்ய ஸாமீப்ய ஸாரூப்ய ஸாயுஜ்யரூப மோக்ஷங்களும் கர்ம ஜ்ஞாந பக்தி ப்ரபத்திரூப ஸாதநங்களும் கர்ப்ப யாம்ய தூமாத்யர்சிராதிகளாகிற கதிகளும் க்ருத த்ரேத த்வாபர கலியுகங்களும் த்யாநயஜ்ஞார்சந ஸங்கீர்தநங்களென்றும் தர்மங்களும் வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நா நிருத்தர்களாகிற வ்யூஹங்களும் ஶ்வேத பீத ஶ்யாம நீலரூபங்களும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதத்வங்களாகிற க்ருத்யங்களும் இவை முதலானவைகளை ப்ரகாசிப்பிக்கிற பாட்டுமுறைமையுமென்கிறபாட்டிலுள்ள ஶாஸ்த்ர விஸ்தாரத்துக்கு விஸ்தாரமான ஜம்பூத்வீபத்தில் நவமகண்டமான பாரதவர்ஷமும், மநுஷ்ய ஜந்மமும் ஶரீரஸ்த் தைர்யமும் நான்கிலொன்றுன ப்ராம்

வத்ஸலனுகையாலே சேதந ருச்யநுகுணமாகவென்றும், அதுதானும் க்ரமத்திலே அவர்களை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக் கிட்டவழியென்றும் சொல்லித்தாய்த்து. ✻

வ்யா. (கசு) இனிமேல் ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாத்யார்த்த விஶேஷங்களை, ஸங்க்ரஹேண ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டு, ஏவம்பூத ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் அநேகயோக்யதா ஸாபேக்ஷதயா துஷ்கரமென்று தானே திருவுள்ளம்பத்தி, ஈத்ருஶாநேக யோக்யதா நிரபேக்ஷத் வேநஸுகரமாய், ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமுமான திருமந்த்ரத்தை, ஈஶ்வரன் வெளியிட்டருளினபடியை, அருளிச்செய்கி[illegible]ர். (சதுர்வித) இத்யாதி சூர்ணையாலே, சதுர்விதமான வென்கி[illegible] மேற்சொல்லுகிறவை யெல்லாத்திலுமநுவர்த்திக்கிறது. அதா[illegible]- தேவமநுஷ்ய திர்யக்ஸ்த்தாவரராகாரேண நான்குவகைப்ப[illegible]ம், ப்ராம்ஹண, க்ஷத்ரிய, வைஶ்ய ஶூத்ரரூபேண நா[illegible]வர்ணம், ப்ரும்ஹசர்ய கார்ஹஸ்த்ய

மூ. தமகாயத்ரியில் முதலோதுகிற பொருள்முடிவான சுருக்கை தைவவண்டா யங்நமா யமுதங்கொண்டவன் ஶாகைகளிலு மோதம்போல் கிளர்நால்வேதக்கடலிலும் தேனும்பாலு மமுதுமாகவெடுத்து பெருவிசும்பருளும் பேரருளாலே சிங்காமை விரித்தது.

(ஆ) ஹணவர்ணமும் பால்யமும் இச்சையும் இருந்ததாய் நூறுவர்ஷமாயுஸ்ஸையடைந்தார்களேயாகிலும் விக்நங்களின்றி நின்றவிடத்தில் நில்லாமலட்ர்த்தும் நெஞ்ஜைக்கொண்டு நன்ருக வதிகரிக்கை துர்லபமென்று திருவுள்ளம் பற்றியிறே வேதஸாரமான உபநிஷத்பாகத்தில் ஸாரதரமான நாராயணுநுவாகத்திலே ஸாரதமமான விஷ்ணு காயத்ரியில் முதலிலே ஶொல்லப்படுகிற வேதாந்த தாத்பர்யமான ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தை தேவதாப்ரமரமாய் ஹம்ஸரூபியாய் அம்ருதத்தை க்ரஹித்த ஸர்வேஶ்வரன் வேதஶாகைகளாகிற ஶாகைகளிலும் கிளராநின்றுள்ள வேதநீரிலும் நான்குவேதங்களாகிற கடலிலும் ஶாகைகளில் தேனுகவும் நீரில் பாலாகவும் கடலிலம்ருதமாகவும் உத்தரித்து பரமாகாஶமான பரமபதத்தைக்ருபைஶெய்யும் மஹாக்ருபையாலே ஸங்குசிதமாகாமல் விஸ்த்ருதமாம்படி பண்ணிற்று.

வாநப்ரஸ்த்த ஸந்யாஸாத்மகதயா நாலுவகைப்பட்ட வாஶ்ரமம் (க) "आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी" "ஆர்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீஜ்ஞாநீ" என்கிற நாலுவகைப்பட்ட வதிகாரம், தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களென்கிற, நாலுவகைப்பட்டபலம், ஸாலோக்ய ஸாமீப்ய ஸாரூப்ய ஸாயுஜ்யங்கள் என்கிற நாலுவகைப்பட்ட மோக்ஷம், கர்மஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்திகள்என்கிற நாலுவகைப்பட்டஸாதநம், பஞ்சாக்நிவித்யோக்த ப்ரகாரேணவரும், கர்பகதி யாம்யகதி தூமாதிகத்யர்சராதிகதி யென்கிற நாலுவகைப்பட்டகதி, க்ருதத்ரேதத்வாபரகலிகளென்கிற நாலுவகைப்பட்டயுகம் (உ) "ध्यायन् कृते यजन् यज्ञैस्त्रेतायां द्वापरेऽर्चयन् । यदाप्नोति तदाप्नोति कलौ संकीर्त्य केशवम्" த்யாயந் க்ருதே யஜந்யஜ்ஞைஸ்த்ரேதாயாம் த்வாபரேர்சயந்! யதாப்நோதிததாப்நோதி கலௌஸங்கீர்த்யகேஶவம்" என்றுஶொன்ன த்யாநய ஜநார்சந ஸங்கீர்த்தநங்களாகிற நாலுவகைப்பட்ட யுகதர்மம், வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந நிருத்தர்களாகிற நாலுவ ப்பட்ட வ்யூஹம், க்ருதாதியுகங்களில் (ங) "ப்பாலிநீர்மை" இத்யாதி யே, சொல்லுகிற வஸிதபீதஶ்யாமநீலதயா நாலுவகைப்பட்டரூட ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதத்வங்களென்கிற நாலுவ க்ரியை, ஆதிஶப்தத்

(க) ஶ்ரீபகவத்கீதை. எ. கசு. (உ) வி-பு) திருச்சந்த-வி-ம்-சச.

தாலே மற்றும் சதுர்விதமானப்ரமேயவிஶேஷங்களைச்சொல்லுகிறது. வாஸுதேவாதுத்பன்னரான கேஶவ நாராயண மாதவர்கள். ஸங்கர்ஷணாதுத்பன்னரான கோவிந்த விஷ்ணு மதுஸூதநர்கள். ப்ரத்யும்நாதுத்பன்னரான த்ருவிக்ரம வாமந ஸ்ரீதரர்கள். அநிருத்தாதுத்பன்னரான ஹ்ருஷீகேஶ பத்மநாப தாமோதரர்கள். என்கிற, நாலுவகைப்பட்ட வ்யூஹாந்தரம். ஆமோத ப்ரமோத ஸம்மோத வைகுண்டரூபேண நாலுவகைப்பட்ட வ்யூஹஸ்தாநம்முதலானவை பலவுமுண்டிறே. ஆகவிப்படி சதுர்விதமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கிற (க) "பாட்டுமுறையும்" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிற, ஶாஸ்த்ரவிஸ்தரத்துக்கு (பெரியதீவினில்) இத்யாதி, (உ) "நாவலம்பெரியதீவு", என்கிற, போகமோக்ஷஸாதநாநுஷ்டாந பூமியாகையாலே, த்வீபாந்தரங்களிலுத்க்ருஷ்டமான ஜம்பூத்வீபத்தில், நவகண்டத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, வர்ஷாந்தரங்களைப்போலே, பௌமமான ஸ்வர்க்கமென்னலாம்படி போகபூமியாயிராதே, ஸ்வர்க்கமோக்ஷரூபமான பலங்களுக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகைக்கிடானஸ்தலமாய் (ங) "గాయన్తి దేవాః కిలగీతకాని ధన్యాస్తుయే భారత భూమిభాగే । స్వర్గాపవర్గాస్పదమార్గభూతే భవన్తిభూయః పురుషాస్సురత్వాత్ ॥" "காயந்திதேவா꞉ கிலகீதகாநிதந்யாஸ்துயே பாரதபூமிபாகே। ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே பவந்திபூய꞉ புருஷாஸ்ஸுரத்வாத்॥" என்று, தேவர்களும், ஶ்லாகிக்கும்படியான நவமகண்டமான பாரதவர்ஷமும் (ச) "దుర్లభో మానుషో దేహః" "துர்லபோ மாநுஷோதேஹ꞉" என்றும் (ரு) "అత్రజన్మసహస్రాణాం సహస్రైరపిసత్తమ కదాచిల్లభతేజన్తుర్మానుష్యం పుణ్యసఞ్చయాత్ ।" "அத்ரஜந்மஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரைரபிஸத்தமகதாசில்லபதே ஜந்துர்மாநுஷ்யம் புண்யஸஞ்சயாத்॥" என்றும், சொல்லுகிறபடியே (சு) "மானிடப்பிறவியந்தோ" வென்று துர்லபமாகச்சொன்ன மனுஷ்யஜந்மமும் (எ) "మానుషో దేహో దేహినాం క్షణభఙ్గురః" "மாநுஷோ தேஹோ தேஹிநாம்க்ஷணபங்குர꞉" என்கிறபடியே (அ) "மின்னின்னிலையில மன்னுயிராக்கைகள்" என்றஸ்திரமாகச்சொன்ன, ஶரீரத்தினுடையஸ்தைர்யமும், ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநவர்ணயோக்யங்களில் ப்ரதமகண்யமாய் (கூ) "குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்று" என்கிற, பிராம்ஹணஜந்மமும், (கO) "తస్మాద్బాల్యే వివేకాత్మా యతేత శ్రేయసే సదా" "தஸ்மாத்பால்யேவிவேகாத்மாயதேதஶ்ரேயஸே ஸதா" என்கிறபடியே, புத்திகொழுந்துவிட்டு, அப்யஸிக்கைக்குறுப்பான (கக) "கி[illegible]ளியிளமை" என்கிறபால்யமும் (கஉ) "யானுமென்னெஞ்சு[illegible]தாழிந்தோம்" என்கிறபடியே, யெல்லாத்

(க) நா - அ[illegible] பெ - தி. ங. சு. க. (ங) வி - பு. உ. ங. உங. (ச) ஸ்ரீபாக-ம்[illegible](ரு) வி - பு. உ. ங. உஉ. (சு) திருக்குறுந்தாண்டகம்-அ. (எ) [illegible] உஅ. (அ) தி-வா. ௧. உ. உ. (கூ) திருச்சந்த-விம்-கூO. ([illegible] (கக) தி - வா. உ. கO. க. (கஉ) பெ - அ. உசு.

துக்குமிசைவு வேண்டுகையாலே, இதில் மூளுகைக்குறுப்பான விச்சையுமுண்டாய் (க) "வேதநூற் பிராயநூறு மனிசர்தாம் புகுவரேலும்" என்றும் (உ) "𑌶𑌤𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃" "ஶதாயுர்வை புருஷ:" என்றும், வேதஶாஸ்த்ரோக்தமான வயஸ்ஸு நூறும், மநுஷ்யர் தாங்கள் புகுந்தார்களாகிலு மென்கிற விவ்வாயுஸ்ஸுக்குள்ளே (ந) "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌲𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌬𑌹𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌃" "அநந்தபாரம் பஹுவேதிதவ்யமல்பஶ்சகாலோபஹவஶ்சவிக்நா:" என்றும் (ச) "𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿" "ஶ்ரேயாம்ஸிபஹுவிக்நாநிபவந்திமஹதாமபி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணவொண்ணாதபடி வரும் விக்நங்களுமற்று, (ரு) "நின்றவாநில்லாநெஞ்சு" என்றும் (சூ) "𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍" "சஞ்சலம்ஹிமந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத்ருடம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஒரு விஷயத்திலரைக்ஷணமும் நில்லாதே, இவனையடர்த்து, தன் வழியேயிழுக்கும் மநஸ்ஸைக்கொண்டு (எ) "கலையறக்கற்றமாந்தர்" என்கிறபடியே, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி ஶாஸ்த்ரங்களை, தாத்பர்யம் கைப்படும்படியதிகரிக்கை. "ஆமாறறிவுடையாராவதறிதன்றே" என்று, தாத்பர்யத்திலேயுற்றுநிற்க யுக்தமாம்படி, "அறிவுடையராகையறிதன்றே" என்கிறபடியே, அறிதென்று திருவுள்ளம்பற்றியிறே (வேதஸாரோபநிஷத்) இத்யாதி (அ) "𑌅𑌸𑌾𑌰𑌮𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌤𑌮𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌕𑌰𑌇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍" "அஸாரமல்பஸாரஞ்சஸாரம் ஸாரதரம்த்யஜேத்। பஜேத்ஸாரதமம்ஶாஸ்த்ரம் ரத்நாகரயிவாம்ருதம்"॥ என்று ஸாரதமமானஶாஸ்த்ரத்தை பஜிப்பானென்கையாலே, வக்ஷ்யமாணத்தின் ஸாரதமத்வத்தை தர்சிப்பிக்கிறார். (வேதஸாரோபநிஷத்) என்றது, பூர்வபாகத்தில் ஸாரமானவேதாந்தமென்றபடி, அயதார்த்த ப்ரதிபாதகமாகையாலே, அஸாரமான பாஹ்யஶாஸ்த்ரங்கள்போலன்றிக்கே, யதாபூதவாதியாயிருந்ததேயாகிலும், ஶ்யேநவிதி முதலாக ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளீராக ஐஹிகபாரலௌகிகபுருஷார்த்த ஸாதநங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறபூர்வபாகம், க்ஷுத்ரபுருஷார்த்த தத்ஸாதந ப்ரதிபாதகமாகையாலும், ஶாஸ்த்ராஸ்திக்யம், ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம், இவைத்தைப்பிறப்பிக்கும்மாத்ரமாகையாலுமல்பஸாரமாயிருக்கும். இங்கனன்றிக்கே, அநந்தஸ்த்திரபலப்ரத ப்ரம்ஹஸ்வரூபாதிகளையும், தத்ப்ராப்தி ஸாதநத்தையும், ப்ரதிபாதிக்கையாலே, உபநிஷத்பாகம் ஸாரமாயிருக்கும், அதுதன்னிலும், அவ்வுபநிஷத்துக்களில் சொல்லு[illegible]ம, பரம்ப்ரம்ஹ பரந்த்வ பரஞ்ஜ்யோதி பரமாத்மாதிஸாமாந்யவாசி[illegible]தங்களாலும், விஶேஷவாசியான ஶம்புசிவாதிஶப்தங்களாலும், [illegible]திக்கப்படுகிறான்,

(க) திருமாலை-ந. (உ) [illegible] (ந) [illegible])
(ரு) தி-மொ. க. க. ச. (சூ) ஸ்ரீபக - தை. சு. [illegible]மாலை-எ.
(அ) வைகுண்டதீக்ஷிதீயே.

நாராயணனே, என்று, பகவத்பரதத்வத்தை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கிறவநந்யபரமான நாராயணாநுவாகம்ஸாரதரமாயிருக்கும், அதுதன்னிலும்காட்டில், ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்துக்கு ப்ரதான லிங்கமான வவனுடைய ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பதாய், அவ்யாபகமான ஸகலபகவன் மந்த்ரங்களிலும் ஶ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற வ்யாபக மந்த்ரத்ரயத்தையும்ப்ரதிபாதிக்கிறவிஷ்ணுகாயத்ரி, ஸாரதமமாயிருக்கும். இப்படியிருந்துள்ளகாயத்ரியிலே, வ்யாப்யாத்யாஹாராதிஸாபேக்ஷமான வ்யாபகாந்தரங்களில் வ்யாவ்ருத்த மாகையாலே(க)“నారాయణాయవిద్మహే” “நாராயணாயவித்மஹே” என்றாதரம்தோற்ற, ப்ரதமத்திலே ஓதப்படுகிற, (உ) “ஓத்தின்பொருள்முடிவுமித்தனையேமாதவன்பேர்சொல்லுவதேஓத்தின்சுருக்கு”என்கிறபடியே,வேதாந்த தாத்பர்யமாய் (௩)“ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణానిచ । సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం” “ருசோயஜூம்ஷி ஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச।ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம்”என்கிறபடியே, ஸகலவேதஸங்க்ரஹமுமான திருமந்த்ரத்தை (தெய்வவண்டாய்) இத்யாதி,வேதஸாரமாய்,(௪)“தேநும்பாலு மமுதுமாய திருமால் திருநாமம்”என்றும்படி,இருக்கிறவித்தை,வேதத்திநின்றுமவன்க்ரஹிக்கிறபோது,க்ரஹிக்கிறப்ரகாரத்தை த்ருப்ரகாரமாக வர்ணித்தருளிச்செய்கிறார். அதாவது:—(௫)“தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டாகையாலே” ஷட்பதமானது,ஶாகாஸஞ்சாரம்பண்ணி,மதுவையெடுக்குமாப்போலே, ஸாரபூதஸமஸ்தார்த்த போதகதயா, ஸர்வரஸமான தேன்போலே இருக்கிறவித்தை, வேதஶாகைகளிலே, தேனைக்ரஹிக்குமாப்போலே, க்ரஹித்தபடியும் (௬)“அன்னமாய்அன்றங்கருமறைபயந்தான்” என்கிறபடியே, ஹம்ஸரூபியானவனாகையாலே, அன்னமானது, நீரிலேகலந்துக்கிடக்கிறபாலை விவேகித்தெடுக்குமாப்போலே, “நானும் சொன்னேன் நமருமுரைமின்” என்றும்படி, இருக்கையாலே, ஸர்வாதிகாரமானபால் போலேயிருக்கிறவித்தை, ஓதம்போல் கிளர்வேதநீரிலே, பாலைக்ரஹிக்குமாப்போலே க்ரஹித்தபடியும் (௭)“அமுதம்கொண்டபெருமான்” என்கிறபடியே, அஸுரபயபீதராய் அமரத்வஸாபேக்ஷரான தேவர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக, க்ஷீராப்தியை மதித்தம்ருதத்தை வாங்கினாப்போலே, ஸம்ஸாரபீதராய் அம்ருதத்வாபிகாமரானவர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக விலக்ஷணபோக்யமாய், விநாஶஹரமு மாகையாலே, அம்ருதம்போலே யிருக்கிறவித்தை, நால்வேதக்கடலிலே அம்ருதத்தை க்ரஹிக்குமாப்போலே க்ரஹித்தபடியையும்ஶொல்லுகிறது. ஆக இப்படி வேதஸாரமான வித்தை ஸ்வயமேவயெடுத்து, (௮) “அமரர்பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளன் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே” என்கிறபடி

(க) புருஷஸூக்தம். (உ) தி-அ. உ. ௩க. (௩) ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம். (௪) தி-மோ. ௬. ௧௦. ௬. (௫) தி-வா. ௬. ௧. ௪. (௬) தி-மொ. ௫. ௭. ௩. (௭) தி-மொ. ௬. ௧௦. ௩. (௮) தி-மொ. க. ௪. ௪.

மூ—(௧௭) முநிவரையிடுக்கியும் முந்நீர்வண்ணனும் வெளியிட்டஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களுக்கு * விசிஷ்டநிஷ்க்ருஷ்ட வேஷங்கள் விஷயம்.

(அ) வ்யாஸாதிகளைக்கொண்டும் ஸமுத்ரவர்ணனை தான் ஸ்வேநரூபேணவும் ப்ரகாசிப்பித்த ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் அதின் தாத்பர்யமான திருமந்த்ரத்துக்கும் தேஹவிசிஷ்டாத்மவேஷமும் தேஹாதிரிக்தாத்மவேஷமும் லக்ஷ்யம்.

யே, நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யமாய், பரமாகாஶஶப்தவாச்யமான பரமபதத்தைக்கொடுப்பதானநிர்ஹேதுகக்ருபையாலே (௧) "நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்கிறபடியே, ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலேநரநாராயணரூபேணவவதரித்து, தானேசிஷ்யனுமாயாசார்யனுமாய்நின்றுஸ்வரூபஶாஸ்த்ரம்ஸங்குசிதமாகாமல் உபதேஶாநுஷ்டாநங்களாலேவிஸ்த்ருதமாம்படிபண்ணித்து; அறக்கற்கை யறிதென்றிறே, யென்றத்தோடே யந்வயிக்கிறது. *

வ்யா. (௧௭) ஆகஸர்வேஶ்வரன் தன் க்ருபையாலே, ஸம்ஸாரி சேதநரையுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக ஶாஸ்த்ரத்தையும், ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான திருமந்த்ரத்தையும் வெளியிட்டானென்று நின்றதுகீழ்; இவையிரண்டையும் வெளியிட்ட ப்ரகாரமென்? அவைத்துக்கு விஷயமெது? என்றுமாகாண்கைக்ஷயிலேதத்ப்ரகாரங்களையும்தோற்றுவித்துக்கொண்டு விஷயங்களையும் சொல்லுகிறது, (முநிவரையித்யாதி) அதாவது:— (௨) "இருள்கள் கடியும் முநிவர்" என்கிற ஸ்மர்த்தாக்களான வ்யாஸாதிருஷிகளை (௩) "కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం విద్ధినారాయణంపరం। కోహ్యన్యఃపుణ్డరీకాక్షా న్మహాభారతకృద్భవేత్॥" க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்திநாராயணத்பரம்। கோஹ்யந்ய: புண்டரீகாக்ஷாந் மஹாபாரதக்ருத்பவேத்" என்கிறபடியே, தானுகச்சொல்லலாம் படியந்தர்யாமியாய், அடுத்துப்பிடித்துநின்று, தந்மூகேந வெளியிட்ட ஶாஸ்த்ரத்துக்கு சேதநருடைய தேஹவிசிஷ்டவேஷம்விஷயம் (௪) "வதரியாச்சிரமத்துள்ளானை, கருங்கடல்முன் னீர்வண்ணனை" என்கிறபடியே, ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே ஸ்வேநரூபேண நின்று வெளியிட்ட ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான திருமந்த்ரத்துக்கு சேதநருடைய நிஷ்க்ருஷ்டவேஷம் விஷயமென்கை. இத்தால் ஶாஸ்த்ரத்துக்கு தேஹத்திலே நோக்கு, தாத்பரியத்துக்கு ஸ்வரூபத்திலே நோக்கென்றதாய்த்து. *

---

* விசிஷ்ட நிஷ்க்ருஷ்ட வேஷங்களாவன, தேஹத்தோடுசேர்ந்த ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுமது விசிஷ்டவேஷம். நிஷ்க்ருஷ்டவேஷமாவது; தேஹமற்ற ஶுத்தாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுமதென்கை.

(௧) தி-மொ. ௧௰. ௬. ௧. (௨) தி-வா. ௧௰. ௭. ௭. (௩) ஸ்ரீபார-ம். (௪) பெ-மொ. ௧. ௪. ௧௰.

ஸூ—(கஅ) தோல்புரையேபோமதுக்கு பழுதிலாயோக்யதைவேணும்மன முடையீரென்கிற ப்ரத்தையே அமைந்த மர்மஸ்பர்சிக்கி நா னும் நமருமென்றும்படி ஸர்வருமதிகாரிகள்.

ஸூ—(கக) ஶாஸ்திரிகள் தெப்பக்கையரைப்போலே

(அ) தேஹமாத்ரத்திலேநோக்கானஶாஸ்த்திரத்துக்கு ஜந்மாசாரா திகளில் குற்றமற்றயோக்யதைவேணும் நண்ணுகையிலபே க்ஷாமாத்ரமே போரும்படி யானதாய் ஸ்வரூப ஸ்பர்சியான தாத்பர்யத்துக்கு நானும்நம்முடையவர்களுமென்றும்படியாக ஸகலருமதிகாரிகள்.

(அ) ஶாஸ்த்ரநிஷ்டரான உபாஸகர் தெப்பமொருகையில்கொண் டொருகையால் துழாவுவாரைப்போலே

வ்யா. (கஅ) ஏவம்பூதமானவிவையிரண்டும் ஸர்வாதிகாரமோ? அதிக்ருதாதிகாரமோ? யென்னச்சொல்லுகிறது. ('தோல்புரையித்யாதி') அதாவது:—விசிஷ்ட விஷயமாகையாலே, ஆந்தரமானஸ்வரூபத்திலூற் றமின்றிக்கே, மேலெழ தேகத்திலே நோக்காய்நடக்கிற ஶாஸ்த்ரத்துக் கு (க) "பழுதிலாவொழுகலாற்று" என்கிறபடியே, கெடுகப்போகிற வம் ஶப்ரவாகத்தி லுத்பத்தியிலேயாதல், ஆசாரத்திலேயாதல், ஒருபழுதற் றிருக்கையாகிறயோக்யதைவேணும் (உ) "கண்ணன் கழலிணைநண் ணும்மனமுடையீர்" என்றும் (ங) "[Telugu-script quotation]" "ப்ரத்தைவகாரணம்பும்ஸாமஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே" என்றும் சொ ல்லுகிறபடியே, சிரத்தாமாத்ரமே யமைந்த ஸ்வரூபஸ்பர்சியான தாத் பர்யத்துக்கு (ச) "நானுஞ்சொன்னேன் நமருமுரைமின்நமோநாரா யணமே" என்றுஞ் சொல்லும்படி, யோக்யாயோக்ய விபாகமற ஸர் வருமதிகாரிகளென்கை. இத்தால்ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யங்களின், அதிக்ரு தாதிகாரத்வ ஸர்வாதிகாரத்வங்களை, தத்தேது ஸஹிதமாகச் சொல்லித் தாய்த்து. *

வ்யா. (கக) இனிமேலிந்தஶாஸ்த்ரநிஷ்டராயும்தாத்பர்ய நிஷ் டராயுமிருக்குமுமுக்ஷுக்கள்படிகளைச்சொல்லுகிறது (ஶாஸ்த்ரிகளித் யாதி) அதாவது (ரு) "[Telugu-script quotation]" (சு) "[Telugu-script quotation]", (எ) "[Telugu-script quotation]" "ஆத்மா வா

(க) திருமாலை-சஉ. (உ) தி-வா. கO. ரு. க. (ங) (ச) தி-மொ. சு. கO. சு. (ரு) ப்ரு-உ. சு. ரு. ரு. (சு) ப்ரு. உ. ங. ச. சு. (எ) மு. உ. உ. ரு.

மூ. இரண்டையுமிடுக்கி பிறவிக்கடலேநீந்த ஸாரஜ்ஞர் விட்டத்தி லிருப்பாரைப்போலே இருகைய்யும்விட்டு கரைகுறுகுங்கால மெண்ணுவர்கள்.

அ. ஸ்வயத்நமும்பகவத்க்ருபையுமாகிறவிரண்டையுமவலம்பித்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடக்கத்தேட திருமந்த்ரநிஷ்டரான ப்ரபன்னர் ஓடத்தின்விட்டத்திலே நிர்ப்பரராயிருப்பாரைப்போலே ஸ்வயத்நதத்ஸாத்யபகவத்க்ருபைகளைவிட்டு பகவத்ப்ராப்தியாகிறகரையைக்கிட்டுங்காலமெண்ணி நிற்பர்கள்.

ரேத்ரஷ்டவ்யஶ்ரோதவ்யோமந்தவ்யோநிதித்யாஸிதவ்யஃ, ஆத்மேத்யேவோபாஸீத,ஓமித்யாத்மாநம்த்யாயீத" என்றும், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகபகவத்ப்ராப்திஸாதநமாகபகவதுபாஸநத்தைவிதித்து "അമൃതസ്യൈഷ സേതുഃ" "அம்ருதஸ்யைஷஸேதுஃ, (௧) "ഫലമത ഉപപത്തേഃ" "பலமத உபபத்தேஃ" என்று பகவானே யதுக்கு பலப்ரதனாகவும் சொல்லும் ஶாஸ்த்ரத்திலே நிஷ்டரானவர்கள், ஆறு நீஞ்ஜுவார் தெப்பத்தையொருகையிலேயிடுக்கி தாங்களுமொருகைதுழாவுமாப்போலே, ஸ்வயத்நமும் தத்ஸாத்ய பகவத் க்ருபையுமாகிற வுபயத்தையு மவலம்பித்துக்கொண்டு (௨) "பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கே" என்கிறபடியே, ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தைக் கடக்கத் தேட, ஸ்வயத்ந நிஷேத பூர்வகமாக ஆத்மாவின் பகவதேகோபாயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ரஸாரமான திருமந்த்ரஜ்ஞரானவர்கள், ஓடமேறினவர்கள், தீரகமநார்த்தமான ஸ்வயத்நத்தையும் தெப்பத்தையும் கைவிட்டு, கரைகுறுகுவதெப்போதென்று பார்த்துக்கொண்டு, அதின்விட்டத்திலே யிருக்குமாப்போலே † "വിഷ്ണുപോതം" "விஷ்ணுபோதம்" என்கிறபடியே, அக்கரையு மிக்கரையுமூடுருவநின்று ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தைக்கடத்தும் வைகுந்தனென்கிற தோணியை, ஸம்ஸார நிஸ்தாரகமாகப்பற்றி, தத்ஜ்ஞாந ஶக்த்யாத்யநுஸந்தாநத்தாலும், ஸ்வபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலும், நிற்பரராகையாலே, இரண்டு கையும் விடுமாப்போலே ஸ்வயத்நரூபோபாஸநாதியையும் தத்ஸாத்யபகவத்க்ருபையையு மவலம்பிக்கையைவிட்டு, கேவலபகவத்க்ருபையேயுத்தாரகமென்றத்யவஸித்து (௩) "கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னும்குறுகாதோ" என்றும் (௪) "ஆக்கைவிடும்பொழுதெண்ணே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பகவத்ப்ராப்தியாகிற கரையைக்குறுகைக்கீடான காலசிந்தனைப்பண்ணி நிற்பர்களென்கை. இத்தால், ஶாஸ்த்ரஜ்ஞருடையவும், ஸாரஜ்ஞருடையவும், ப்ரதிபத்திக்ரமஞ் சொல்லித்தாய்த்து.

---

(௧) உத்தரமீமாஸையில், ௩. ௨. அ. (௨) தி-வா. ௨. அ. க. (௩) தி-வா. ௬. ௯. ௯. (௪) தி-வா. ௧. ௨. ௯. † வைஷ்ணவதர்மம். அ. க.

ஸூ--(உ௦) இவை ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்துணர்ந்துணர்வும் உணர்வை ப்பெறவூர மிகவுணர்வு முண்டாம்.

(அ) ஸ்வயத்நதந்நிவ்ர்த்திகள் ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஶ்ரவணமநநங்களால் தேஹாதிவிலக்ஷணத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வ போக்த்ருத்வ விசிஷ்டமாகஸாக்ஷாத்கரிக்கவும் பகவத்வ்யதிரிக்தமானஸர்வமும்ஹேயமென்றும்படிஊன்றிநடத்த ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பாரதந்த்ர்ய போக்யதையையறிகவும் உத்பந்நமாம்.

வ்யா. (உ௦) இவர்களுக்கிவ் வாகாரங்களுண்டாகைக்கடி இன்னதென்கிறது. (இவையித்யாதி) அதாவது:—ஶாஸ்திரிகளானவர்களுக்கு, (க) "உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்த விந்நிலைமை யுணர்ந்துணர்ந்துணரிலும்" என்கிறபடியே, ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை, ஜ்ஞப்திமாத்ரமன்றிக்கே, நித்யஜ்ஞாநகுணகமாய், அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே, எங்குமொக்கவ்யாபித்து, தேஹத்தில்காட்டில் வேறுபட்டிருக்குமதாய், அநதஜ்ஞாத்ருத்வபலாயாதகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வஸஹிதமாய், பகவச்சேஷமாயிருக்குமென்று ஶ்ரவண மநநங்களாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கவே, ஸ்வயத்நத்தாலே ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம் பண்ணத்தேடுகையாகிறவிதுண்டாம். ஸாரஜ்ஞரானவர்களுக்கு, ஆத்மஸ்வரூபவைலக்ஷ்யத்தை, தர்சிப்பிக்கைக்குடலாக, (உ) "உணர்வு முயிருமுடம்பும்மற்றுலப்பிலனவும் பழுதேயாமுணர்வைப்பெறவூர்ந்து" என்கிறபடியே, வைஷயிகஜ்ஞாநமும், ப்ராணனும் ஶரீரமும், மற்றுமபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதிவிகாரங்களும், ப்ருக்ருதியும்ஹேயமென்று மறிவைப்பெறும்படி, நிர்ஹேதுகமாக விஶ்வரன்நடத்த, (௩) "மெய்ம்மையை மிக உணர்ந்து" என்கிறபடியே, ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை, தேஹாதிகளில் விலக்ஷணமாய், ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாய், ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகுணகமாய், ததீயஶேஷத்வபர்யந்த தச்சேஷத்வயுக்தமாய், தத்காஷ்டையான பாரதந்த்ரைகபோக்யதைகவேஷமாயிருக்குமென்றுணரவே, ஸ்வபரத்தையவன்மேலே பொகட்டு ஸ்வயத்ந ரஹிதராயிருக்கை யாகிறவிதுண்டாமென்க. இத்தாலிவர்களுடைய ஸ்வரூபஜ்ஞாந தாரதம்யமே கீழ்ச்சொன்னவாகாரங்கள், இவர்களுக்குண்டாகைக்குஹேதுவென்றதாய்த்து. ஆக முனிவரையிடுக்கியும் என்று தொடங்கி, இவ்வளவாக ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களின் விஷயபேதமும், அவ்வதிகாரிகள் ப்ரதிபத்திபேதமும், அதுக்கடியானஜ்ஞாந தாரதம்யமும், ஸொல்லப்பட்டது. *

(க) தி-வா. க. ௩. ௬. (உ) தி-வா. அ. அ. ௩. (௩) திருமாலை - ௩அ.

ஸூ—(௨௧) ஶேஷத்வ போக்த்ர்த்வங்கள்போலன்றே பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகள்.

(அ) ப்ரணவத்தி லகார மகாரங்களால் சொல்லப்படுகிற ஶேஷத்வ போக்த்ருத்வங்கள்போலன்றே நமஃபத ஆயபத ப்ரதிபாதிதங்களான பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகள்.

வ்யா. (௨௧) ஸ்வரூபஜ்ஞாநமென்றும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமென்றும், ஆத்மவிஷயஜ்ஞாநத்திலே தாரதம்யமுண்டிறே. அதில் (௧) "𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯" "பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿" "யஸ்யாஸ்மி" என்றும், (௩) "𑌨𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇" "நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதெர்விபரிலோபோ வித்யதே" (௪) "𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃" "ஜாநாத்யேவாயம்புருஷ꞉" என்றும், ஆத்மாவுக்கு பகவச்சேஷத்வத்தையும், ஜ்ஞத்ருத்வத்தையும் ஶொல்லி, அந்த ஜ்ஞாத்ருத்வ காரியமான, போக்த்ருவத்ப்ரயோஜநமாக, (௫) "𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾" "ஸொஶ்நுதே ஸர்வாங்காமாந்ஸஹப்ரும்ஹணா விபஶ்சிதா" என்று பகவதநுபவத்தையும் ஶொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரமுகத்தாலே, ஸ்வரூபத்தையறியுமளவில், பகவச்சேஷத்வமும், பகவதநுபவபோக்த்ருத்வமிறே, ப்ரகாசிப்பது. அந்த ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான திருமந்த்ரத்தி லுட்புக்காலிறே, பாரதந்த்ர்யபோக்யதாரூபமான ஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்ப்ரகாசிப்பது. இதுவே, ஸ்வரூப யாதாத்ம்யமென்றுமிடத்தை யறிவிக்கிறார் மேல் (ஶேஷத்வ) இத்தியாதியால், ஶேஷத்வமாவது:— இஷ்ட விநியோகார்ஹ தாமாத்ரம், பாரதந்த்ர்யமாவது:— ஶேஷிக்கிஷ்டமான்படியே விநியோகப்படுகை. கட்டிப்பொன்போலே ஶேஷத்வம், பணிப்பொன்போலே பாரதந்த்ர்யம், என்னக்கடவதிறே. ஆகையால், ஶேஷவஸ்துவை ஶேஷிக்கிஷ்டமானபடியே விநியோகப்படுத்துமதுபாரதந்த்ர்யம். போக்த்ருத்வமாவது :— ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே, போகதஶையிலே விளைகிற ரஸங்களுக்குத் தான் போக்தாவாகை. போக்யதையாவது:—பதார்த்தகதமான ரஸவர்ணாதிகள்,போக்தாவுக்கே போக்யமாயிருக்குமாப்போலே, ஆத்மகதமான ஜ்ஞாநாதிகளு மீஶ்வரனுக்கே போக்யமாயிருக்கை. ஆகையால், இஷ்ட விநியோகார்ஹதமாத்ரமான ஶேஷத்வம்போலன்றே, இவ்வஸ்துவைஶேஷிக்கிஷ்டமானபடி விநியோகப்படுத்திக்குடுக்கிறபாரதந்த்ர்யம். போகத்தில் ஸ்வார்த்ததாபுத்தி ஹேதுவான போக்த்ருவ்ம்போலன்றே, அந்தபோக்த்ருத்வத்வதை ஶேஷியுடைய ப்ரியோபயோகியாக்கிக் குடுக்கிற்போக்யதையென்றபடி. *

---

(௧) புருஷஸூக்தம். (௨) அச்சித்ரம். (௩) ப்ரு - ௨. ௬. ௩. ௨௧. (௪) ப்ரு-௨. (௫) தை - ௨. ஆ - ௨. ௧. ௧.

ஸூ.—(உஉ) ஜ்ஞாநசதுர்த்திகளின் மேலேயிறே ஆநந்த ஷஷ்டிகளுக்குதயம்.

(அ) போக்த்ருத்வப்ரகாஶகமாயிருக்கிறஜ்ஞாநத்தின் மேலேயும் ஶேஷத்வவாசிலுப்தசதுர்த்தியின்மேலேயுமிறே க்ரமமாக போக்யதாப்ரகாஶகவ்யக்தசதுர்த்தியிலாநந்தத்துக்கும் பாரதந்த்ர்யப்ரகாஶகமானநமஸ்ஸுக்கும் உத்பத்தி.

வ்யா. (உஉ) இவ்வர்த்தத்தை, ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரகாஶகமான திருமந்த்ரத்திலே தர்சிப்பிக்கிறார். (ஜ்ஞா நேத்யாதியாலே) அதாவது:—ஆத்மவாசியானமகாரத்தில், "மந ஜ்ஞாநே" "மந-ஜ்ஞாநே" என்கிறதாதுவிலே யுதிதமாய்போக்த்ருத்வப்ரகாஶகமாயிருக்கிறஜ்ஞாநத்தின்மேலேயிறே, அந்த மகாரவிவரணரூபமாய் போக்யதாப்ரகாஶகமான சதுர்த்தியிலாநந்துக்குதயம். ப்ரதமாக்ஷரத்தில் ஶேஷத்வ வாசியான சதுர்த்தியின்மேலேயிறே பாரதந்த்ர்யப்ரகாஶகமான நமஸ்ஸுக்குதயமென்கை. இத்தாலாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஶேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களுதித்திருக்கச்செய்தே அதின்மேலேஸ்வரூபயாதாத்ம்யவேஷமாகவுதித்தவையாகையாலே, ஶேஷத்வபோக்த்ருத்வங்களில், பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகளுக்குநெடுவாசியுண்டென்றதாய்த்து. இந்தயோஜனைக்கு, அல்ப மநுபபத்தியுண்டு, ஷஷ்டியென்கிறவிது,முக்யவ்ருத்தியாலே யாதல், கௌணவ்ருத்தியாலே யாதல், நமஸ்ஸைக்காட்டாமையாலே ; ஷஷ்ட்யந்த பதமென்கிறத்தை, ஷஷ்டியென்று சொல்லித்ததாதோவென்றில், அது சேராது, நமஸ்ஸு இரண்டுபதமாகையாலும், அதிலுத்தரபதமே ஷஷ்ட்யந்தபதமாகையாலும் ; ஆனால் செய்யவேடுப்பதென்னென்னில்? இன்னமுமொரு யோஜனை சொல்லப்படுகிறது. அதாவது:—திருதீயாக்ஷரத்தில் "மந-ஜ்ஞாநே" என்கிறதாதுவிலே யுதிதமாய், போக்த்ருத்வ ப்ரகாஶகமான ஜ்ஞாநத்தின்மேலேயிறெ, மகாரவிவரணமானசதுர்த்தியில் சொல்லப்படுகிற போகத்திலே, * காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே, நமஶ்ஶப்தத்தால்கழிக்கப்படுகிறஸ்வப்ரயோஜநத்வப்ரயுக்தமானவாநந்தத்துக்குதயம், ப்ரதமாக்ஷரத்தில், ஶேஷத்வவாசியானசதுர்த்தியின்மேலேயிறே, நஞாலேநிஷேதிக்கப்படுகிறஸ்வரக்ஷணேஸ்வப்ரவ்ருத்திஹேதுபூதஸ்வாதந்த்ர்யப்ரகாசிகையான ஷஷ்டிக்குதயமென்கை. இத்தால் ஶேஷத்வ ப்ரகாசகமான சதுர்த்தியின்மேலே, ஸ்வரக்ஷணஹேதுபூதஸ்வாதந்த்ர்யவாசியானஷஷ்டியுதிக்கையாலும், போக்த்ருத்வப்ரகாசகமானஜ்ஞாநத்தின்மேலே, போகஸ்வார்த்ததாபுத்தி மூலமானவாநந்தமுதிக்கையாலும், ஶேஷத்வபோக்த்ருத்வங்கள் ஸ்வரூபவிரோத்யுதயஸஹங்களாயிருக்கும். நமஸ்ஸிலேபாரதந்த்ர்யமுதித்தபின்பு, ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வயத்நம் நிவ்ருத்தமாகையாலும், நமஶ்ஶப்தாநுக்ருஹீதையானசரம சதுர்த்தியிலே ஈஶ்வரநுக்கு போக்யமாயி

* காகாக்ஷிந்யாயமாவது :— காக்கைக்கிக்கண்ணொன்றாகவிருக்கச்செய்தேயும், அதின்விழி, மேலும் கீழும் புறண்டு, இருபுறத்திலுமிருக்குமதைக்கிரஹிக்குமது.

மூ—(உங) முளைத் தெழுந்த ஸூர்ய துல்ய யாதாத்ம்ய சரமம் விதியில் காணும் ப்ரதமமத்யதசைகளை பகல்விளக்கும் மின்மினியு மாக்கும்.

(அ) உதித்து கிளம்பின ஆதித்யனுக்கு ஸமமான ஸ்வரூபத்தினுடைய யதார்த்தாவஸ்திதிகளான பாரதந்த்ர்ய போக்யதைகளாகிற சரமதசைகள் சாஸ்த்ரவிதி ப்ரகாரேண காணப்படும் ப்ரதமமத்யதசைகளான சேஷத்வபோக்த்ருத்வதங்களை பகல்பட்ட விளக்காகவும் கத்யோதமாகவும் பண்ணும்.

ருக்கையே, ஆத்மாவுக்கு வேஷமென்றும்தோற்றினபின்பு, ஸ்வப்ரயோஜநம்நிவ்ருத்தமாகையாலும்,பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகள், ஸ்வரூபவிரோத்யுதயஸஹங்களன்று. ஆகையால், ஸ்வரூபவிரோத்யுதயஸஹங்களான சேஷத்வபோக்த்ருத்வங்கள்போலன்றே, அத்தைஸஹியாதபடியிருக்கும் பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகளென்றதாய்த்து. ❀

வ்-யா. (உங) இப்படி ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநதசையில்,தோற்றுகிறபாரதந்த்ர்யாதிகள், ஸ்வரூபஜ்ஞாநதசையில் தோற்றுகிறசேஷத்வாதிகளை, திரஸ்க்ருதமாக்கும்படி சொல்லுகிறது. (முளைத்தெழுந்த) இத்யாதி, அதாவது :— (க) "முளைத்தெழுந்ததிங்கள்தானாய்" என்றும், "யதா ஸூர்ய ஸ்ததா ஜ்ஞாநம்" "யதாஸூர்யஸ்ததாஜ்ஞாநம்" என்றும், சொல்லப்பட்ட,ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்கார ஜ்ஞாநத்தினுடைய,யாதாத்ம்யாவஸ்தையானசரமமென்று ஸ்வரூபயாதாத்ம்யவேஷமாகப்பின்புசொன்னபாரதந்த்ர்யபோக்யதைகளைச்சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரஜ்ஞாநத்துக்குசந்த்ரனைத்ருஷ்டாந்தமாக வாழ்வாரருளிச்செய்தது, தமக்கு பகவத்ப்ரஸாதலப்தமாகையாலே,அயத்நஸித்தமாகையாலும், அந்தஜ்ஞாநந்தாநாஹ்லாதகரமாயிருக்கையாலுமிறே, இங்குமுணர்வைப்பெறவுரமிகவுணர்வுமுண்டாமென்று, இந்தஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநம், பகவத்ப்ரஸாதலப்தமாகவிறேசொல்லிற்று. "யதா ஸூர்ய:" "யாதாஸூர்ய:" என்கிறவிதிலே, ஸ்வயத்நத்தால்வக்தக்லிஷ்டதை தோற்றித்தாகிலும், இவ்விடத்திலது, அவிவக்ஷிதம். ஜ்ஞாநத்தினுடையப்ரகாசாதிசயம். சொல்லுகிறமாத்திரமேஅபேக்ஷிதம். ஏவம்பூதமாயிருந்துள்ள ஸாக்ஷாத்கார ஜ்ஞாநத்தினுடைய யாதாத்ம்யாவஸ்த்தையில் ப்ரகாசிக்கிற பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகளாகிறசரமங்கள்ஸ்வரூபத்தை, உணர்ந்துணர்ந்துணர்வும், என்று கீழ்ச்சொன்னந்யாயத்திலே (உ) "விதியில் காண்பார்" என்கிறபடியே, சாஸ்த்ரவிதிப்ரகாரேணச்ரவணமநநாதிகளாலே, தர்சிக்கப்படுகிறப்ரதமதசையான சேஷத்வத்தையும், மத்யமதசையானபோக்த்ருத்வத்தையும், பகல்விளக்கும் மின்மினியும்போலே, அப்

(க) திருநெடுந்தாண்டகம்-க. (உ) திருக்குறுந்தாண்டகம்-கஅ.

மூ—(உச) நாலிலொன்று ப்ரவர்தக மொன்று நிவர்தகம்.

அ) ஶேஷத்வ போக்த்ருத்வ பாரதந்த்ர்ய போக்யதைக ளாகிற நாலிலும் போக்த்ருத்வமானதொன்று உபாயாநுஷ்டாநத்திலே ப்ரவ்ர்த்திப்பிக்கும் போக்யதையாகிறதொன்று உபாயாநுஷ்டாநத்தில்நின்றும்நிவ்ருத்திப்பிக்கும்.

ரயோஜநமாகவும், அல்பப்ரகாஶமாகவும்பண்ணுமென்கை. ப்ரணவோதிதமான ஸ்வரூபத்தினுடைய யாதாத்ம்யத்வேன மத்யமசரமபதங்களிலேபின்புதிக்குமவையாகையாலே, பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகளை, சரமங்களென்கிறது. ப்ரதமாக்ஷரத்தில், சதுர்த்தியிலேப்ரதமமேவஶேஷத்வமுதிக்கையாலும், அநந்தரம், ததாஶ்ரயவாசியானசரமாக்ஷரத்தில், உத்தரபதத்வயத்தில் பாரதந்த்ர்யபோக்யதோதையத்துக்குமுன்னே நடுவே ஜ்ஞாத்ருத்வ பலாயாதபோக்த்ருத்வமுதிக்கையாலும், ஶேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களை ப்ரதமமத்யமதஶைகளென்கிறது. ஆக, விவ்வாக்யத்தால் ஸ்வயத்நஸ்வப்ரயோஜநகந்தாஸகங்களாய், ஸ்வஶேஷிபோகாத்யந்தாநுகூலங்களாய்க்கொண்டு, ஸ்வரூபத்தைநிறம்பெறுத்துமிப்பாரதந்தர்ய போக்யதைகள், இவ்வாகாரங்களில்லாத ஶேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களை திரஸ்க்ருதமாக்கி தானேமேலாயிருக்குமென்றதாயிற்று. *

வ்-யா.(உச) இப்படியிருந்துள்ள ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தையும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தையுமுடையராய் (சாஸ்த்ரிகள்) இத்யாதிவாக்யத்தில்ப்ரவ்ர்த்தி பரராகவும் நிவ்ருத்திபரராகவும் சொல்லப்பட்ட வதிகாரிகளுக்கு, ப்ரவர்த்தக நிவர்த்தகங்களின்னதென்கிறதுமேல், (நாலிலித்யாதி) ஆதாவது :— ஶேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களும், பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகளுமாகிறநாலிலும்வைத்துக்கொண்டு, ஶேஷத்வபோக்த்ருத்வங்களை, ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்று தரிசித்தசாஸ்த்ரிகளை, போக்த்ருத்வமானது, போக்தாவானவன் போக்யஸித்திக்கு, எத்நம்பண்ணவேண்டாவோ வென்றும் நினைவாலே, போக்யபூதபகவத்விஷயலாபார்த்தமானஉபாயப்ர வ்ருத்தியிலேமூளுவிக்கும். பாரதந்த்ர்யபோக்யதைகளையே, ஸ்வரூபயாதாத்மயவேஷமென்று, தர்சித்தஸாரஜ்ஞ்யரை, போக்யதையானது, போக்தாவான வீச்வரனன்றோஸ்வபோக்யமான விவ்வஸ்துவைப்பெறுகைக்குயத்நம்பண்ணுவான், தத்போக்யமானவிவ்வஸ்துவுக்கு, தல்லாபத்துக்குயத்னிக்க ப்ராப்தியில்லையென்றும் நினைவாலே உபாயப்ரவ்ருத்தியில் நின்றும் மீளுவிக்குமென்கை. *

மூ—(உரு) முர்ப்பாடர்க்கு க்ரியாங்கமானவையிரண்டும் செயல் தீர்ந்தார் வ்ருத்தியில் ஸ்வநிர்பந்த மறுக்கும்.

(அ) ப்ரதமபரிகணிதரான உபாஸகர்க்கு கர்மாங்கமானசேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களிரண்டும் ஸ்வயத்நநிவ்ர்த்திபரரானப்ரபந்நருடைய கைங்கர்யரூப ப்ரவ்ருத்தியில் ஸ்வப்ரயோஜநரூபநிர்பந்தத்தை நசிப்பிக்கும்.

வ்-யா.(உரு) ஆனால்? சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்கள்தானிவர்களுக்குமுண்டே, அவைசெய்வதென்னென்னச்சொல்லுகிறது, (முர்ப்பாடற்கு) இத்யாதி ; அதாவது :— சாஸ்திரிகளென்று ப்ரதமத்திலேசொல்லப்பட்ட உபாஸகர்க்கு, போக்த்ருத்வமானது போக்யஸித்திக்குடலானயத்நத்திலேமூட்டுகையாலும், அதுதாநாத்மஜ்ஞாநபூர்வகமாகயத்னிக்கவேண்டுகையாலே, சேஷத்வமுமதுக்குறுப்பாகையாலும் உபாஸநப்ரதமபாவியானகர்மத்துக்கு, உத்பத்தியிலே ஸககரித்துக்கொண்டு, ததங்கங்களாயிருக்கிற அவையிரண்டும் (க) "செயல்தீரச்சிந்தித்துவாழ்வார்" என்கிறபடியே, இவ்வாத்மாசெய்யக்கடவதொன்றுமில்லை. எம்பெருமானே நிர்வாஹகனென்று அநுஸந்தித்து, உபாயரூப ப்ரவ்ருத்தியில் நிவ்ருத்தரான ப்ரபந்நருடையகைங்கர்யரூப ப்ரவ்ருத்தியில், அவனுகப்பைப்பின்செல்லுமதொழிய, தங்கள்நிர்ப்பந்தத்தைத்தவிர்க்குமென்கை (உ) "పరగతాతిశయాధానేచ్ఛయోపాదేయత్వమేవయస్య స్వరూపం స శేషః" "பரகதாதிசயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவயஸ்யஸ்வரூபம் ஸசேஷ:" என்கிறபடியே, பராதிசயகரத்வ ரூபமானசேஷத்வம், ஸ்வாதிசயேச்சயாவரும், ஸ்வநிர்பந்தத்தைதவிர்க்குமிறே. இனிபோக்த்ருத்வம், ஸ்வநிர்பந்தத்தைத்தவிர்கையாவது, பாரதந்த்ர்யபோக்யதாஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுடைய போக்த்ர்த்வமாகையாலே, ஸ்வரஸத்துக்குடலன்றிக்கே, சேஷிரஸத்துக்குடலாயிருக்கை. "ஆநந்தமவன் ப்ரீதியைதுளிரெழுப்ப" என்கிறபடியே, இவனுடையபோக்த்ருத்வம், சேஷியான அவன் ப்ரீதிக்கு வர்த்தகமாயிறேயிருப்பது. ஆகையிறே (ரு) "అహమన్నమ్" "அஹமந்நம்" என்று, ஸ்வபோக்யதையைமுன்னிட்டு சேஷியையுகப்பிக்க இழிந்தவன், (ச) "అహమన్నాదః" "அஹமந்நாத:" என்று, ஸ்வபோக்த்ருத்வத்தையும் புரஸ்கரிக்கிறது. இப்படியல்லாதபோது, ஒரு சேதநனோடே அநுபவித்ததாயிராதிறே. இவைத்தையெல்லாத்தையுமுள்கொண்டாய்த்து ; வ்ருத்தியில்ஸ்வநிர்பந்தமறுக்குமென்றருளிசெய்தது. *

(க) நான்முகன் - அ. அஅ. (உ) ஸ்ரீபாஷ்யம். (ரு) தை - உ. ப்ரு-வி - க0. ௫. (ச) ஷை.

மூ—(உசு) கர்ம கைங்கர்யங்கள் ஸத்யாஸத்ய நித்யா நித்ய வர்ண தாஸ்யா நுகுணங்கள்.

மூ—(உஎ) இவைத்துக்கு விதி ராகங்கள் ப்ரேரகங்கள்.

மூ—(உஅ) மண்டினாரும் மற்றையாரு மாஶ்ரயம்.

(அ) க்ரியாகைங்கர்யங்கள் அஸத்யமாய நித்யமானவர்ணத்துக்கும் ஸத்யமாய் நித்யமான தாஸ்யத்துக்கும் அநுரூபங்கள்.

(அ) இக்கர்ம கைங்கர்யங்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிதியும் பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதியும் சோதகங்கள்.

(அ) திவ்யதேஶங்களிலபிநிவிஷ்டராயிருப்பாரும் இதரரான உபாஸகரும் ஸ்த்தாநம்.

வ்யா. (உசு) இந்தக்ரியாவ்ருத்தி ஶப்தங்களால் சொன்னகர்மகைங்கர்யங்கள், இவர்களுக்கெதுக்கநுகுணமாயிருக்குமென்னச்சொல்லுகிறது. (கர்மேத்யாதி) அதாவது :— கர்மம், அஸத்தியமுமாய நித்யமுமான வர்ணத்துக் கநுகுணமாயிருக்கும். கைங்கர்யம்,ஸத்யமுமாய் நித்யமுமான தாஸ்யத்துக் கநுகுணமாயிருக்குமென்கை. வர்ணத்தைஅஸத்யமநித்யமென்கிறது, ஆத்மாவுக்குள்ளவேஷமல்லாமையாலே ; ஸததைகரூபமன்றிக்கே, ஔபாதிகமாய்நஶ்வரமான தேஹாவதியாய்ப்போகையாலே,தாஸ்யத்தை, ஸத்யம் நித்யமென்கிறது. ஆத்மாவுக்குள்ளவேஷமாகையாலே, ஸததை கரூபமாய்யாவதாத்மாநுவர்த்தியாகையாலே,வர்ணாநுகுணமென்னது, வர்ணத்துக்குச்சேர்ந்ததென்னபடி. தாஸ்யாநுகுணமென்னதுமப்படியே. *

வ்யா. (உஎ) இவையிரண்டுக்கும்ப்ரேரகங்களேவையென்னச்சொல்லுகிறது, (இவைத்துக்கித்யாதி) அதாவது:—“யஜேத” (க) “யஜேத” (உ) “ஜுஹுயாத்” “ஜுஹுயாத்” இத்யாதியானஶாஸ்த்ரவிதி, கர்மத்துக்குப்ரேரகம். அஶேஷஶேஷதைகரதியாகிறராகம், கைங்கரியத்துக்குப்ரேரகமென்கை. பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதமிறே கைங்கர்யம் “உகந்துபணிசெய்து” என்னக்கடவதிறே.

வ்யா. (உஅ) இவைத்துக் காஶ்ரயமாரென்னச்சொல்லுகிறது. (மண்டினாருமித்யாதி) அதாவது :—(ந) “கண்டியூரரங்கம் மெய்யம்கச்சிபேர் மல்லையென்று மண்டினார்” என்றுகந்தருளினநிலங்களிலே, அத்யபிநிவிஷ்டராயிருக்கிறப்ரபன்னர்,கைங்கர்யத்துக்காஶ்ரயம், (ச) “விளக்கினைவிதியில் காண்பார்” என்று, கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன, மற்றையாரான உபாஸகர், கர்மத்துக்காஶ்ரயமென்கை. இத்தால், கர்மகர்த்தாக்களையும் கைங்கர்யகர்த்தாக்களையும் சொல்லித்தாய்த்து. *

(க) யஜுர்வே - கா. உ. ு. ு. ந. (உ) கர்மமீமாம்ஸை - கூ. ந.

(ந) திருக்குறுந்தாண்டகம் - கக. (ச) ஷி - கஅ.

மூ.—(௨௯) அருள்முடியநிறுத்தி யடைய நின்றதும் நல்லதோரருள் தன்னுலே நன்று மெளியனுகிறதும் விஷயம்.

மூ—(௩௦) இவைத்தாலே ஸாதாரண மஸாதாரண மென்றும்.

மூ—(௩௧) ஜாத்யாஶ்ரம தீக்ஷகளில் பேதிக்கும் தர்மங்கள்போலே

(அ) தன்ப்ரஸாதத்தாலேபலஸித்தியாம்படிதன்தநுபூதரானதேவதைகளை நிறுத்தி சேதநராஶ்ரயிக்கும்படிநின்றப்ரகாரமும் அத்விதீயமானநிர்ஹேதுகக்ருபையாலே நன்ருக ஸுலபமாயிருக்குமர்சாவதாரமும் லக்ஷ்யம்.

(அ) தேவதாந்தர்யாம்யர்சாவதாரங்களை விஷயமாகவுடையவிவ்வாகாரங்களாலே ஸாதாரணமாகவும் அஸாதாரணமாகவும்சொல்லும்.

(அ) ப்ராம்ஹணுதி ஜாதிகளிலும் ப்ருஹ்மசர்யாத்யாஶ்ரமங்களிலும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதி தீக்ஷகளிலும் பேதியாநின்று

வ்யா. (௨௯) இவைத்துக்குவிஷயமேதென்னச்சொல்லுகிறது, (அருள்முடியேத்யாதி) அதாவது :— (௧) "எத்தவம்செய்தார்க்குமருள் முடிவதாழியான்பால்" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரயணபலஸித்தி, தன்னுடையப்ரஸாதத்தாலேயாம்படி, (௨) "தன்மூர்த்திநிறுத்திஞன் தெய்வங்களாக" என்கிறபடியே, தனக்கு தநுபூதரானதேவதைகளைநிறுத்தி (௩) "அவரவர்விதிவழியடையநின்றனர்" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரயிக்கிறசேதனர், வித்யுக்தப்ரகாரேண ஆஶ்ரயித்துபலம்பெறும்படி, தேவதாந்தர்யாமியாய்நின்றிடம்கர்மத்துக்குவிஷயம். (௪) "நல்லதோரருள்தன்னுலேகாட்டினுன்திருவரங்கம்" என்றும், (௫) "கருத்துக்குநன்றுமெளியனுய்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, கேவலஸ்வக்ருபையாலே, அத்யந்தஸுலபனுய்க்கொண்டு, அர்சாவதாரமாய் நிர்க்கிறவிடமே கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமென்கை. *

வ்யா. (௩௦) இவ்வோநிலேகளைவிஷயமாகவுடைத்தாகையாலே, கர்மகைங்கர்யங்களிப்படிச்சொல்லப்பட்டன வென்கிருர், (இவைத்தாலேத்யாதி) அதாவது:—இப்படி, தேவதாந்தர்யாமியையும், அர்ச்சாவதாரத்தையும் விஷயமாகவுடைய விவ்வாகாரங்களாலே, ஸாதாரணவிக்ரஹவிசிஷ்டனேவிஷயமாகவுடையகர்மத்தைஸாதாரணமென்றும், அஸாதாரணவிக்ரஹவிசிஷ்டனேவிஷயமாயுடையகைங்கர்யத்தை அஸாதாரணமென்றும்சொல்லுமென்கை. *

வ்யா. (௩௧) இவ்வஸாதாரண ஸேவையிலே அதிகரித்தார்க்கு, ஸாதாரணமானவதிலங்வயம்தன்னடையேகழியும்படியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிருர் (ஜாத்யாஶ்ரமேத்யாதி) அதாவது:—ஸ்வகர்மப்ராம்

(௧) நான்முகன் - அ. ௨: (௨) தி - வா. ௫. ௨. அ. (௩) ஷெ. ௧. ௧. ௫. (௪) திருமாலை - ௧௦. (௫) தி-வா. ௩. ௬. ௧௧.

௫. அத்தாணிச் சேவகத்தில் பொதுவானது நழுவும்.

(அ) ள்ள அநுரூப தர்மங்களைப்போலே அந்தரங்கஸேவையில் ஸாதாரண ரூபகர்மமானது விட்டுப்போம்.

ஹணஸ்ய, அத்யயநாத்யாபநம், யஜநயாஜநம், தாநப்ரதிக்ரஹணம், தாயாத்யம்வீலோஞ்செளஞ்ச்சாபரிக்ருஹீதம், ஏதாந்யேவ க்ஷத்ரியஸ்ய, அத்யாபந யாஜந ப்ரதிக்ரஹண நீதிபரிஹார்யம், தண்டயுத்தாதிகாநி; க்ஷத்ரியவத்வைஶ்யஸ்ய, தண்டயுத்தவர்ஜநம், க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகம், என்கையாலே, அத்யயநாத்யாபநயஜநயாஜநதாநப்ரதிக்ரஹரூபஷட்கர்மமும்ப்ராம்ஹணனுக்குகர்தவ்யமாய், க்ஷத்ரியவைஶ்யர்களுக்கும், அத்யாபநாதித்ரயமொழிய, அத்யயநாதித்ரயமேகர்தவ்யமாய், அவர்கள் தங்களுக்கும்தண்ட யுத்தங்கள்க்ஷத்ரியனுக்கேஅஸாதாரணமாய்க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யங்கள், வைஶ்யனுக்கஸாதாரணமாய் (க) "𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍" "ஶுஶ்ரூஷாஶூத்ரஸ்யேதரேஷாம்வர்ணாநாம்" என்கையாலே, ஶூத்ரனுக்குத்ரைவர்ணிக ஶுஶ்ரூஷையே தர்மமாய், இப்படி தத்தஜ்ஜாத்யநுகுணமாக ஒருவனுக்குபாதேயமானதொருவனுக்கு த்யாஜ்யமாய்க்கொண்டுதர்மங்கள் பேதித்திருக்குமிறே. ப்ரம்ஹசாரியானதசையிலுபாதேயமானபிக்ஷாசரண ஸமிதாதாநாதிகள், க்ருஹஸ்தனன தசையில்த்யாஜ்யங்களாய் அக்நிஹோத்ராதிஸத்காராதிகளுபாதேயமாகையாலும், வநஸ்தனனதஶையில் (உ) "𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍" "ஸந்த்யஜ்யக்ராம்யமாஹாரம்ஸர்வம்சைவ பரிச்சதம்" என்கையாலே, பூர்வாஶ்ரமத்திலுபாதேயமானக்ராம்யாஹாரபரிச்சதாதிகள்த்யாஜ்யமாய் (ங) "𑌵𑌸𑍀𑌤 𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚𑍀𑌰𑌂 𑌵𑌾" "வஸீதசர்மசீரம் வா" என்று துடங்கிச்சொல்லப்பட்ட, சர்மசீர வஸநத்வ ஜடிலத்வ ஶ்மஶ்ருலோம நகதாரணவந்யாஹாரங்களுபாதேயமாகையாலும்ஸந்யாஸியான தஶையில், பூர்வாஶ்ரமோபாதேயமான வக்நிஹோத்ராதிஸத்காராதிகளும், ஜடிலத்வாதிகளும், த்யாஜ்யமாய் (ச) "𑌅𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍" "அநக்நிரநிகேதஸ்யாத்" இத்யாதிப்படியே, அநக்நித்வாநிகேதத்வாதிகளுபாதேயமாகையாலும், ப்ரத்யாஶ்ரமம்தர்மம்பேதியாநின்றதிறே. ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளிலே தீக்ஷித்தவனுக்கு, வர்ணத்ரயாஶ்ரமசது ஷ்டயஸாதாரணமாய், அகரணேப்ரத்யவாயதயா, அவஶ்யகர்தவ்யமாய்ப்போரும், நித்யகர்மமநுஷ்டேயமாய், ஜ்யோதிஷ்டோமாதிதர்மமே அநுஷ்டேயமாகையாலே, தீக்ஷையிலே, தர்மம்பேதித்திருக்குமிறே. ஆகவிப்படி, ப்ராம்ஹணாதி ஜாதிகளிலும், ப்ரம்ஹசர்யாத்யாஶ்ரமங்களிலும், ஜ்யோதிஷ்டோமாதிதர்மாந்தர தீக்ஷைகளிலும், பேதிக்கும் தர்மங்கள்போலே, அஸாதாரணவிக்ரஹஸஹிதேஶ்வரவிஷயமாகையாலே, அஸாதாரணமாய், அதயேவ, அத்தாணிச்சேவகமென்று அந்தரங்கஸேவையாயிருக்கிறகைங்கர்யத்திலே, அதிகரித்தவர்களுக்கு, தேவதாந்தர்யாமிவி

(க) ஆ - ம். . க. கூ. (உ) மனுஸ்மிருதி. (ங) (ச) ஷை.

மூ—(கஉ) ஸாதந ஸாத்யங்களில் முதலும் முடிவும் வர்ணதர்மிகள் தாஸவ்ருத்திக ளென்று துறை வேறிடுவித்தது.

(அ) ஸாதநத்திலும் ஸாத்யத்திலும் ப்ராதமிகமானகர்மமும் சரமமான கைங்கர்யமும் வர்ணோசிததர்மங்களையுடைத்தானவர்கள் தாஸோசிதவ்ருத்திவிசேஷங்களையுடைத்தானவர்கள் இப்படியாகச்சொல்லி துறையை ப்ரத்யேகமாகப்பண்ணுவித்தது.

ஷயமாய், தச்சரீரபூததேவதாத்வாராததாராதநமாகையாலே, ஸாதாரணமாயிருந்துள்ள கர்மம், உறங்குவான்கைப்பண்டம்போலே, தன்னடையே நழுவுமென்கை. இத்தால்வர்ணாச்ரமாதிநிஷ்டர்க்கு, தத்ததிகாராநுரூபதர்மமொழிய அநநுகுணமானது த்யாஜ்யதயாகழிக்கப்படுமாப்போலே, ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய தர்சிகளானவர்களுக்கும், ததநுரூப தர்மமொழிய அநநு ரூபமானது த்யாஜ்யமாய், தன்னடையேவிட்டுக்கழியு மென்றதாய்த்து. இப்படியிருக்கச்செய்தே, சிஷ்டர்களநுஷ்டித்துப் போருகிறது, ஸ்வாநுஷ்டாநத்தைப் பின்சென்று, லோகம்நசிக்கவொண்ணாதென்றுமாநுருசம்ஸ்பத்தாலேயிறே (க) "యదివ్యహంనవర్తేయం జాతుకర్మణ్యతంద్రితః । మమవర్త్మానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వశః । ఉత్సీదేయురిమేలోకా నకుర్యాంకర్మచేదహమ్ । సంకరస్యచకర్తాస్యా ముపహన్యామిమాః ప్రజాః॥" "யதிஹ்யஹம் நவர்தேயம் ஜாதுகர்மண்யதந்த்ரிதஃ। மமவர்த்மாநுவர்தந்தேமநுஷ்யாஃ பார்த்தஸர்வசஃ॥ உத்ஸீதேயுரிமேலோகாநகுர்யாம் கர்மசேதஹம்। ஸங்கரஸ்ய சகர்தாஸ்யாமு பஹந்யாமிமாஃ ப்ரஜாஃ"॥ என்கிறபடியே, பரார்த்தமாக விறேயிவர்களநுஷ்டிப்பது. *

வ்-யா. (கஉ) இந்தகைங்கர்யநிஷ்டர்க்கு, கர்மநிஷ்டரோடு சேற்றியில்லாமையைச் சொல்லுகிறது. (ஸாதநேத்யாதி) அதாவது:—ஸாதநத்தில் முதலடியானகர்மமும், ஸாத்யத்தில் முடிந்தநிலமான கைங்கர்யமும், இந்தநெடிவாசி யறிந்தவர்களை, நீங்கள் வர்ணதர்மிகள், நாங்கள் தாஸவ்ருத்திகள், என்றுறவறுத்து, துறைவேறிட்டுப் போகப்பண்ணித்தென்கை. அதாவது :— திருவயிந்திரபுரத்திலே, வில்லிபுத்தூர் பகவர், என்பாரொருவர், எல்லாருமொரு துறையிலே அநுஷ்டாநம்பண்ண, தநியேயொருதுறையிலே அநுஷ்டாநம்பண்ணுவாராய், ஒருநாளநுஷ்டாநம்பண்ணிமீளாநிற்கச்செய்தே, இருந்தப்ராம்ஹணர், ஜிய்யரே! எங்கள்துறையிலே அநுஷ்டாநம்பண்ண வாராதொழிகிறதென்னென்ன ? (உ) "విష్ణుదాసావయం యూయం బ్రాహ్మణావర్ణధర్మిణః। అస్మాకం దాసవృత్తీనాం యుష్మాకం నాస్తిసంగతిః॥" "விஷ்ணுதாஸாவயம் யூயம் ப்ராம்ஹணாவர்ணதர்மிணஃ। அஸ்மாகம்தாஸவ்ருத்தீநாம் யுஷ்மாகம் நாஸ்திஸங்கதிஃ" என்று, துறைவேறிட்டுப் போனாராய்த்து. *

(க) ஸ்ரீபகவத்கீதை - ௩. உ௩. (உ) வில்லிபுத்தூர் பகவர்வார்த்தை.

ஸூ—(௩௩) வேதவித்துக்களும் மிக்கவேதியரும் சந்தஸாம மாதாவாலு மதுக்கும் தாயாய் தாயினுமாயின செய்யுமத்தாலும் பிறப்பிக்குமது இருவர்க்கும் ஶ்ரேஷ்ட ஜந்மம்.

(அ) வேதபூர்வபாகப்ரதிபாதிதகர்மநிஷ்டரும் வேததாத்பர்யபூத கைங்கர்யநிஷ்டரும் 'வேதங்களுக்கு ஜநநியானகாயத்ரியாலும் அந்தகாயத்ரிக்கும்மாத்ருபூதையாய் தாயைக்காட்டிலுமுபகாரிணியானதிருவஷ்டாக்ஷரியாலும் ஜநிப்பிக்குமது கர்மகைங்கர்யநிஷ்டர்களிருவர்க்கும் உத்தமஜந்மம்.

வ்யா. (௩௩) கீழ், (ஜாத்யாதிகளிலே பேதிக்கும் த்ர்யங்ஙள்போலே) என்றவித்தாலே, ஸூசிதமானவதிகாரி பேதத்திற்கும், துறை வேறிட்டுப்போம்படியான லெடுவாசிக்கும், ப்ரகாசகமானகர்ம கைங்கர்ய நிஷ்டரிருவர்க்கு முண்டான ஜந்மாதிவிஶேஷத்தை, தர்ஶிப்பிப்பதாகக்கொண்டு, ப்ரதமம், ஜந்மவிஶேஷத்தைச்சொல்லுகிறது. (வேதவித்துக்களித்யாதி) அதாவது:— (க) "యే చ వేదవిదో విప్రాః" "யே ச வேதவிதோ விப்ராః" என்கிற, வேதவித்துக்களான பூர்வபாகநிஷ்டர், (உ) "గాయత్రీ ఛన్దసాంమా తా" "காயத்ரீ சந்தஸாம் மாதா" என்கிறபடியே, சந்தஸ்ஸுக்களுக்குமாதாவாயிருக்கிற, காயத்ர்யுபதேசத்தாலே பிறப்பிக்குமது, கர்மநிஷ்டர்க்கு ஶ்ரேஷ்டஜந்மம், (௩) "యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః" யேசாத்யாத்மவிதோ ஜநாः" என்கிற, மிக்கவேதியரானவேததாத்பர்யவித்துக்கள், (ச) "ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయమ్॥" "ருசோ யஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச। ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் யச்சாந்யதபி வாங்மயம்"॥ என்று, ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமாகையாலே, அந்தகாயத்ரிக்கும் மாத்ருபூதமாய், (௫) "பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும்" என்கிறபடியே, ஶரீரோத்பாதிகையான மாதாமாத்ரமன்றிக்கே, உஜ்ஜீவநத்துக்குறுப்பானஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கும் திருமந்த்ரோபதேஶத்தாலே, பிறப்பிக்குமது கைங்கர்ய நிஷ்டர்க்கு ஶ்ரேஷ்ட ஜந்மமென்கை. (௬) "స హి విద్యాతస్తం జనయతి" (எ) "తచ్ఛ్రేష్ఠం జన్మ" "ஸ ஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம" என்கையாலே, கேவலப்ஜந்மமென்னாதே ஶ்ரேஷ்டஜந்மமென்கிறது. அது வர்ணாநுகுணமானவிதிநிஷேதங்களுக்கும், தததநுரூபாநுஷ்டாநத்திற்கும், தததநுகுணபலப்ராப்திக்கும், உறுப்பாகையாலே, அவர்களுக்குஶ்ரேஷ்டஜந்மம். இது, ஸ்வரூபாநுரூபமான விதிநிஷேதங்களுக்கும் தததநுரூபாநுஷ்டாநத்திற்கும் தததநுரூபபலப்ராப்திக்கும் உறுப்பாகையாலே இவர்களுக்கு ஶ்ரேஷ்ட ஜந்மம். ❋

(க) ஸ்ரீபாரதம். ஆர-ம்-அஅ. உகூ. (உ) ஆரணம்-சச. (௩) ஸ்ரீபார-ம் ஆர-ம். அஅ. உகூ. (ச) ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம். (௫) பெ-மொ-க. க. க. (௬) ஆப-ம். ஸூ-௬. (எ) ஷை ஸூ. எ.

மூ—(௩௪) அந்தணர் மறையோரென்றும் அடியார் தொண்டரென்று மிவர்களுக்கு நிரூபகம்.

மூ—(௩௫) ஒருதலையில் க்ராம குலாதி வ்யபதேஶம் குலந்தருமென்றும் மாசிற்குடி ப்பழியென்றும் பதியாகக்கோயில் வாழும் என்பர்கள்.

(அ) ப்ராம்ஹணர் வைதிகர் இப்படியாகவும் ஶேஷத்வரஸைகநிஷ்டரானவடியார் கைங்கர்யரஸைகநிஷ்டரானதொண்டர் இப்படியரகவும் இந்தகர்மகைங்கர்யநிஷ்டர்களுக்கு லக்ஷணம்.

(அ) கர்மநிஷ்டரென்றுசொல்லப்பட்ட ஒருஸமுதாயத்தில் ஜந்மக்ராமம் வம்சம்முதலானவைகளாலுள்ள நிர்தேஶமானது திருமந்த்ரஸித்தபகவத்ஸம்பந்தப்ரயுக்தமாகவந்ததாய் அஹங்காரமாகிற தோஷமற்றிருக்கும் விலக்ஷணவம்ஶத்திற்கு அவத்யமென்னும்நினைவாலே திருவேங்கடம்ஸ்த்தாநமாகவும் திருவரங்கத்திலும் ஸுகியாநின்றார் என்று சொல்லுவர்கள்.

வ்யா (௩௪) இப்படி, ஶ்ரேஷ்டஜந்மரானவிருவருக்கும் நிரூபகங்களின்னதென்கிறது. (அந்தணரித்யாதி)அதாவது:—(௧)"சாதியந்தணர்" (௨) "துணைநூல்மார்விலந்தணர்" (௩) "தீயோம்புகைமறையோர்" (௪) "நந்தாவண்கைமறையோர்" என்று, விஶேஷணபூதஶரீரத்வாராவந்தவர்ணமும், தத்ப்ரயுக்தமானவைதிகத்வமும், அவர்களுக்குநிரூபகம். (௫) "திருமாலடியார்"(௬) "அணியரங்கன்திருமுற்றத்துஅடியார்" (௭) "திருமாலுக்குரியதொண்டர்" (௮) "திருநாரணன்தொண்டர்" என்று, ஆத்மவஸ்துவுக்குஜ்ஞாநாநந்தங்களிலும் காட்டிலந்தரங்கநிரூபகமான ஶேஷத்வமும், தத்ப்ரயுக்தகிஞ்சித்காரத்வமும், இவர்களுக்கு நிரூபகமென்கை. *

வ்யா. (௩௫) கேவலமவையோநிருபகம், க்ராமகுலாதிவ்யபதேஶங்களில்லையோவென்னச்சொல்லுகிறது. (ஒருதலையிலித்யாதி) அதாவது:— கர்மநிஷ்டரென்றுசொல்லப்பட்ட ஒருதலையில் ஶரீராநுபந்திகளான க்ராமகுலாதிகளையிட்டு வ்யபதேசிக்குமந்தவ்யபதேஶத்தை கைங்கர்யநிஷ்டரான மற்றத்தலையிலுள்ளவர்கள், (௯)"குலந்தரும்" என்கிறபடியே,திருமந்த்ரஸித்தபகவத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநப்ரயுக்தமாய் (௰) "மாசில்குடி" என்று, ஶேஷத்வவிரோதியான வஹங்காராதிகளில்லாமையாலே நிர்தோஷமாயிருக்கிறவிக்குலத்திற்கு, அவத்யகரமென்று கருதி

---

(௧) திருமாலை - ௪௩. (௨) பெ-மொ. ௧. ௫. ௯. (௩) பெ-மொ. ௭. ௯. ௭. (௪) பெ-மொ. ௬. ௭. ௮. (௫) தி-வா. ௫. ௬. ௧௧. (௬) பெரு-தி. ௧. ௰. (௭) தி-வா. ௬. ௯. ௧௧. (௮) தி-வா. ௩. ௭. ௪. (௯) தி-மொ. ௧. ௧. ௯. (௰) தி-அ. ௩. ௰.

·மூ— (நசு) விப்ரர்க்கு கோத்ர ஸூத்ர சரண கூடஸ்த்தர் 'பராசர பாராசர்ய போதாயநாதிகள் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தர் பராங்குச பரகால யதிவராதிகள்.

(அ) கர்மநிஷ்டரானப்ராம்ஹணர்க்கு வம்சத்திற்கும் கல்பஸூத்ரங்களுக்கும் தாடகாதிசாகைகளுக்கும் மூலபுருஷர்கள் பராசர வ்யாஸ போதாயநர்கள்முதலானோர் ப்ரபந்நர்க்கு மூலபுருஷர்கள் நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் எம்பெருமானார்முதலானோர்.

(க)"வேங்கடத்தைப்பதியாகவாழ்விர்காள்" (உ) 'கோயிலிலவாழும்வைட்டணவர்'' என்று பகவதந்வயமுள்ள தேசஸம்பந்தத்தையிட்டு வ்யவகரிப்பர்களென்கை. இதுபகவத்ஸம்பந்தத்தையிட்டும்,பசவதீயஸம்பந்தத்தையிட்டும் வ்யபதேசிக்குமதுக்குமுபலக்ஷணம். (ந) 'ఏకాన్తీ వ్యపదేష్టవ్యో నైవ గ్రామకులాదిభిః। విష్ణునా వ్యపదేష్టవ్య స్తస్య సర్వం సఏవహి॥" "யேகாந்தீ வ்யபதேஷ்டவ்யோ நைவக்ராமகுலாதிபி꞉। விஷ்ணுநா வ்யபதேஷ்டவ்யஸ்தஸ்ய ஸர்வம் ஸயேவஹி'' ॥ என்னக்கடவதிறே. *

வ்யா. (நசு) இனி, உபயருடையவும் கூடஸ்த்தரைச்சொல்லுகிறது. (விப்ரர்க்கித்யாதி) அதாவது:— "அந்தணர்மறையோர்" என்கிறப்ராம்ஹணர்க்கு, கோத்ரகூடஸ்த்தர் பராசராதிகள். கோத்ரமாவது? அபத்யஸந்ததி. (ச) "సన్తతి ర్గోత్రజనన కులా న్యభిజనాన్వయౌ" "ஸந்ததிர்கோத்ரஜநந குலாந்யபிஜநாந்வயள" என்னக்கடவதிறே. அந்தகோத்ரம்தாநேகமாய்த்தத்கூடஸ்த்தரானவஸிஷ்ட காஸ்யபபாரத்வாஜ வத்ஸப்ரப்ருதிகள் பலருமுண்டாகையாலே, பராஸராதிகளென்கிறது. சரணகூடஸ்த்தர் பாராஸர்யாதிகள். சரணங்களாவன:— வேதஸாகைகள். தத்தத்யாயிகளையும் கௌணமாக சரணஸப்தத்தாலே சொல்லக்கடவது. (ரு) "చరణశ్శబ్దః శాఖా ... " "சரணஸப்த꞉ காடககாலாபாதிஸாகாவிஸேஷேஷு—முக்ய꞉। தத்த்யாயிஷு—புருஷேஷு—கௌண꞉'' என்கையாலே, இவ்விடத்தில், ஸாகைகளைச்சொல்லுகிறது. ஸர்வஸாகைகளுக்குப்ரதாநப்ரவர்தகன், பாராஸர்யனுயிருக்கச்செய்தேயும், பின்புதத்தச்சாகைகளுக்கு, தனித்தனிப்ரவர்தகரான கடககலாப கண்வாதிகளுமுண்டாகையாலே, பாராஸர்யாதிகளென்கிறது. ஸூத்ரகூடஸ்த்தர், போதாயநாதிகள். ஸூத்ரமாவது? காமாநுஷ்டாநப்ரதிபாதகமானகல்பம். (சு) "శీక్షాం వర్ణస్వరః" "சிக்ஷாயம்வர்ணசிக்ஷா" என்றுதுடங்கிச்சொல்லிவருகிறவளவிலே, (எ) "కల్పేనుష్ఠానముక్తం" "கல்பேநுஷ்டாநமுக்தம்'' என்னதிறே. அதுதானும்பலவாய், தத்தத்கர்

(க) நாச்சி-மொ. அ. க. (உ) பெரியாழ்-தி. ரு. க. ந. (ந) பரமைகாந்திதர்மே. (ச) அமரம் - கா-உ-ப்ரும்ஹவர்கம், நகக. (ரு) ஸ்ரீர-ம் - உ. கஅ. (சு) ஷி.

மூ—(௩௭) அத்யயந ஜ்ஞாநா நுஷ்டாநங்களாலே ப்ராம்ஹண்யமா யிருப்போலே சந்தங்களாயிரமும் அறியக்கற்று வல்லராஞல் வைஷ்ணவத்வஸித்தி.

(அ) வேதாத்யயநத்தாலும் ததர்த்தாவபோதத்தாலும் தத்ஜ்ஞாநாநுரூபாசாரத்தாலும் ப்ராம்ஹணத்வஸித்தியுண்டாமாப்போலே ஸஹஸ்ரஸாகையான திருவாய்மொழி முழுதும உபதேஸத்தாலேஅர்த்தங்களோடப்யஸித்து அர்த்த ப்ரகாரமநுஷ்டிக்கஸமர்த்தராமன்ருய்ற்று வைஷ்ணவத்வ ஸித்தியுண்டாவது.

தாக்களான ஆபஸ்தம்பாஸ்வலாயநாதிகளுமுண்டாகையாலேபோதாயநாதிகளென்கிறது. ஆகவிவர்கள், விப்ரர்க்குகூடஸ்த்தபுருஷர்கள். அடியார்தொண்டரென்கிற ப்ரபந்நஜநங்களுக்குகூடஸ்த்தர், (க) "𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌪𑌦𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌜𑌨𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍍" "பத்யுஸ்ஸ்ரியஃப்ரஸாதேநப்ராப்தஸார்வஜ்ஞஸம்பதம்| ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தம்ப்ரபத்யே ஸ்ரீபராங்குஸம்" || என்கிற, நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் துடக்கமானவாழ்வார்களும், எம்பெருமானுர் முதலானவாசார்யர்களுமென்கை. கூடஸ்த்தராகிருர்:—மூலபூதரிறே. உபதேஸாநுஷ்டாநங்களாலே, ப்ரபத்திமார்க்கத்தை தலைப்பெறத்திவளர்த்தவர்களாகையாலேஇவர்களை, ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தரென்கிறது. ✳

வ்யா. (௩௭) இனிஇரண்டுதலைக்கும், ப்ராம்ஹண்ய வைஷ்ணவத்வஸித்திஹேது நியமங்களை தர்சிப்பிக்கிருர். (அத்யயநேத்யாதியால்) அதாவது:— (உ) "𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃" "ஸ்வாத்யாயோத்யேதவ்யஃ" என்கிறபடியே, ப்ரதமம், வேதத்தையாசார்யோச்சாரணாநுச்சாரணமுகேந அக்ஷர ஸ்க்ரஹணம்பண்ணுகையாகிறவத்யயநத்தைப்பண்ணி மீமாம்ஸாஸ்ரவணாதிகளாலே தத்ர்த்தஜ்ஞாநம்பிறந்து, தததுரூபமான வநுஷ்டாநமுண்டாஞல் ப்ராம்ஹண்யம் ஸித்திக்குமாப்போலே, (௩) "சந்தங்களாயிரம்" என்கிறபடியே, சந்தோரூபமாய், ஸஹஸ்ரஸாகையாயிருக்கிற திருவாய்மொழியை, (௪) "அறியக்கற்றுவல்லார் வைட்டணவர்" என்கிறபடியே, "𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍" "அத்யேதவ்யம்த்ரவிஜஸ்ரேஷ்டைர் வேதரூபமிதம்க்ருதம்" என்கிற ப்ரகாரத்தோடே, ஆசார்யோச்சாரணாநுச்சாரணமுகேந அப்யஸிக்கையாகிற வத்யயநத்தைப்பண்ணி, உபதேஸமுகத்தாலே, தத்ர்த்தஜ்ஞாநம்பிறந்து தததுரூபமாக வநுஷ்டிக்கவும் வல்லராஞலாயித்து, வைஷ்ணவத்வஸித்திப்பதென்கை. ✳

(க) பராங்குசாஷ்டகம்-௪. (உ) ஆரணம்-உ. ௧௫. (௩) தி-வா-௧௦. ௧. ௧௧. (௪) ஷை - ௫. ௫. ௧௧.

மூ—(௩௮) இந்தஉட்பொருள் கற்றுணர்ந்த மேலைத்தலைமறையோராகாதாரை அயர்ச்சதுப்பேதிமாரென்று உத்பத்தி நிரூபிக்கும்.

(அ) வேததாத்பர்யமான த்ராவிடவேதார்த்தத்தை ஆசார்யமுகேநவப்யஸித்து ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களையறிந்து உத்க்ருஷ்டரானவேதாந்திகளாகாதாரை அந்தவேதங்களுக்கசலானவர்களென்று அவர்களுடைய்ஜந்மம் ஆராயப்படும்.

வ்யா. (௩௮) அந்த, வேதாத்யயநாதிகளுடையவர்களுக்கு, இந்த வேதாத்யயநாதிகளில்லாதவளவில், வைஷ்ணவத்வாஸித்தியொழிய, ப்ராம்ஹண்யஹாநியில்லையேயென்னச்சொல்லுகிறது. (இந்த இத்யாதி) அதாவது:— (௧) "மிக்கவேதியர்வேதத்தினுட்பொருள்" என்று, உபநிஷத்குஹ்யமான விந்தத்ராவிடவேதார்த்தத்தை, (௨) "கற்றுணர்ந்த மேலைத்தலைமறையோர்" என்கிறபடியே, ஆசார்யோபதேஶமுகேந கற்றறிந்து உத்க்ருஷ்டரானவேதாந்திகளாகாதாரை, (௩) "அயல்சதுப்பேதிமார்" என்று, வேதாத்யயந ப்ரயோஜநம், ஈஶ்வரனையுள்ளபடியறிந்து ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தம் கைங்கர்யமென்றிருக்கையாயிருக்க, இந்த ஜ்ஞாநாபாவத்தாலே, நாலுவேதங்களையு மதிகரித்திருக்கச்செய்தே, அந்தவேதத்தோடு தங்களுக்கொட்டின்றி அதுக்கசலானவர்களென்றறுதியிட்டு, (௪) "విష్ణుభక్తివిహీనాయ సర్వశాస్త్రార్థవేద్యపి । బ్రాహ్మణ్యం తస్యనష్టం వై తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతాం" "விஷ்ணுபக்திவிஹீநாயஸ்ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தவேத்யபி । ப்ராம்ஹண்யம்தஸ்யநபவேத்தஸ்யோத்பத்திர்நிரூப்யதாம்" ॥ என்கிறபடியே, இவர்கள், ப்ராம்ஹணரல்லரென்று, உத்பத்தியாராயப்படுமென்கை. (௫) "యః పుత్రః పితరం ద్వేష్టి తం విద్యాదన్యరేతసమ్ । యో విష్ణుం సతతం ద్వేష్టి తం విద్యాదన్యరేతసమ్॥" ॥ யஃபுத்ர꞉ பிதரம் த்வேஷ்டி தம் வித்யாதந்ய ரேதஸம் । யோ விஷ்ணும் ஸததம் த்வேஷ்டி தம் வித்யாதந்ய ரேதஸம்" ॥ என்னக்கடவதிறே. ஆக, கர்மகைங்கர்யங்களென்றுதுடங்கி, இவ்வளவாக, இரண்டுமின்னதுக் கநுகுணமென்றும், இவற்றுக்கு ப்ரேரகாப்ராய விஷயபேதமும், இவற்றின்ஸாதாரணாஸாதாரணத்வமும், அஸாதாரணாந்வயத்தில் ஸாதாரண நிவ்ருத்தியும், கைங்கர்யநிஷ்டர்க்கு கர்மநிஷ்டரோடு பொருந்தாமையும், அதுக்கடியான விருவருடையவும் ஜந்மநிரூபக கூடஸ்த்தபேதங்களும், இருவர்க்கும் ப்ராம்ஹண்யவைஷ்ணவத்வஸித்தி ஹேதுக்களும், த்ராவிடவேதார்த்த ஜ்ஞாநாபாவத்தில் ஸ்வாதீதவேதாநந்வயராய் நிஹீநத்வபுத்யர்ஹராம்படியும் சொல்லிற்று. *

* (௧) கண்ணிநுண் - ௫ - ௯. (௨) தி - அ - ௧. ௬௬. (௩) திருமாலை - ௩௬.
(௪) (௫)

மூ—(௩௯) எவ்வுலகத்தெவ்வவையு மென்கையாலே வேதம் பஹுவிதம்.

மூ—(௪௦) இதில் ஸம்ஸ்க்ருதம் த்ராவிட மென்கிறபிறிவு ருகாதி பேதம்போலே.

மூ—(௪௧) செந்திறத்ததமிழென்கையாலே ஆகஸ்த்யமு மநாதி.

(அ) வேதமானது அத்யேதாக்கள் பேதத்தாலும் உலகபேதத்தாலும் பலவகைப்பட்டிருக்கும் (என்று) சொல்லுகையாலே வேதமானது பலவாறுயிருக்கும்.

(அ) இப்படிபஹுவிதமானவேதத்தில் ஸம்ஸ்க்ருதவேதம் த்ராவிடவேதம் என்னும்படியானபேதம் ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வணங்களென்னும் பேதத்தோபாதி.

(அ) அநாதித்வப்ரயுக்தவைலக்ஷண்யப்ரகாரமுடையத்ராவிடவேதமென்றுசொல்லுகையாலே ஆகஸ்த்யப்ரகாசிதமானவிந்தபாஷையும் பூர்விகமாயுள்ளது.

வ்யா. (௩௯) இனிமேல், "சந்தங்களாயிரம்" என்றுதிருவாய்மொழிக்கிச்சொன்ன வேதத்வத்தைஸாதிக்கக்கோலி ப்ரதமம், ஏவம்விதமாயிருப்பதொரு வேதமுண்டோ வென்கிறசங்கைக்கு பரிஹாரம்பண்ணுகிறார். (எவ்வுலகத்தித்யாதியால்) அதாவது:— (க) "ஓதுவாரோத்தெல்லாமெவ்வுலகத்தெவ்வவையும்" என்கையால், வேதமானது, அத்யேதாக்களுடைய பேதத்தாலும், லோகபேதத்தாலும், பஹுவிதமாயிருக்குமென்கை. ஆகையாலதிலேயிதுவுமொருவிதமென்று கருத்து. *

வ்யா. (௪௦) ஆனல்? ஏகபாஷையாயிருக்கவேண்டாவோ? ஸம்ஸ்க்ருதமும் த்ராவிடமுமாய் அந்யோந்யம்பேதித்திராநின்றதென்னென்னச்சொல்லுகிறது. (இதிலித்யாதி) அதாவது:—இப்படி, பஹுவிதமான வேதத்தில், ஸம்ஸ்க்ருதவேதம் த்ராவிடவேதம், என்கிறபிறிவு ஸம்ஸ்க்ருதாம்சம்தன்னில் ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம், அதர்வணவேதம், என்கிறபிறிவுபோலேயென்கை. இத்தால், வேதராசியொன்றாயிருக்கச்செய்தே, ஸம்ஸ்க்ருதபாஷாரூபமானவது தன்னிலே, ருகாதிரூபேண பலபடியாகப்பிறிந்தாப்போலே, பாஷாபேதேநவுமிப்படி பிறிந்திருக்குமென்றபடி. *

வ்யா. (௪௧) அப்படிசொல்லலாமோ? ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைபோலே, த்ராவிடபாஷையநாதியன்றே; ஆகஸ்த்யமன்றோவிதுவென்னச்சொல்லுகிறது. (செந்திறத்ததமிழித்யாதி) அதாவது:— (உ) "செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகி" என்று, ஸம்ஸ்க்ருதத்தோடே ஸஹபடிதமும், ப்ரதமோக்தமுமாகையாலே, அகஸ்த்யப்ரகாசிதமானமாத்ரம்கொண்டு, ஆகஸ்த்யமென்று சொல்லப்படுகிற த்ராவிடமு

(க) தி-வா-௩.௧.௬. (உ) திருநெடு-௪.

மூ—(௪௨) வடமொழி மறையென்றது தென்மொழிமறையை நினைத்திறே.

மூ—(௪௩) வேதசதுஷ்ட யாங்கோபாங்கங்கள் பதினாலும்போலே இன்னாலுக்கு மிருந்தமிழ்நூல்புலவர் பனுவலாறும் மற்றையெண்பர் நன்மாலைகளும்.

(அ) ஸம்ஸ்க்ருதவேதமென்றுசொன்னது த்ரவிடவேதத்தை ஆலோசித்திறே.

(அ) நாலுவேதங்களுக்கு அங்கங்களாறும் உபாங்கங்களெட்டுமாக பதினாலானவோபாதி நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த நாலு ப்ரபந்தமாகிறவேதசதுஷ்டயத்துக்கும் அதிவிஸ்தாரமான த்ரவிட ஶாஸ்த்ரமறிந்தஜ்ஞாநாதிகரான திருமங்கையாழ்வாருடைய ஶாஸ்த்ரரூபப்ரபந்தங்களாறும் எண்பரான மற்றையாழ்வார்களுடைய விலக்ஷணமானப்ரபந்தங்களும் (அங்கோபாங்கங்களென்னபடி)

மநாதியாயுள்ளதென்கை. இத்தாலநாதித்வம் ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட ஸாதாரணமென்றதாய்த்து. ❋

வ்யா. (௪௨) ஆனலந்தபாஷையநாதியாகிறது, திருவாய்மொழிக்கு வேதத்வப்ரகாஶகமான வசநமுண்டோவென்னச்சொல்லுகிறது. (வடமொழீத்யாதி) அதாவது:— மறையென்று, கேவலவேதவாசிஶப்தத்தாலே சொல்லவமைந்திருக்க, வடமொழிமறை, என்று, ஸம்ஸ்க்ருதவேதமென்றது, த்ராவிடவேதமுமுண்டென்று நினைத்திறேயென்கை. ப்ரதிகோடியில்லாதபோது, இப்படி விஶேஷிக்கவேண்டுவதில்லையிறேயென்றுகருத்து. ❋

வ்யா. (௪௩) ஆநாலந்தவேதத்திற்கங்கோபாங்கங்களுண்டானவோபாதி, இதற்குமவையுண்டோவென்னச்சொல்லுகிறது. (வேதசதுஷ்டயேத்யாதி) அதாவது:—ருகாதிவேதசதுஷ்டயத்துக்கும், ஶிக்ஷா, வ்யாகரண, நிருக்த, சந்தஸ், கல்ப, ஜ்யோதிஷங்களாகிறவாறங்கங்களும், மீமாம்ஸா, ந்யாய, புராண, தர்மஶாஸ்த்ராத்யுபாங்கங்களெட்டுமாயிருந்துள்ள பதினாலும்போலே இந்தத்ராவிடவேதசதுஷ்டயத்திற்கும், (௧) "இருந்தமிழ்நூற்புலவன்மங்கையாளன்" என்றொருவரால் கரைகாணவொண்ணாதபடி யிருக்கிறத்ராவிடவேதஶாஸ்த்ரத்தை க்கரைகண்டஜ்ஞாநாதிக்யத்தையுடையரான திருமங்கையாழ்வாருடைய (௨) "கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல்" என்று, ஶாஸ்த்ரரூபமானப்ரபந்தங்களாறும், மற்றையாழ்வார்களெண்பருடையவும் விலக்ஷணமானப்ரபந்தங்களுமென்கை. (நன்மாலைகளென்றது) (௩) "நயநின்றநன்மாலை" என்று, முதலாழ்வார்ப்ரபந்தத்திலருளிச்செய்தது; எல்லாப்ரபந்தத்திற்குமொக்குமென்று நினைத்து. (௪) "பொய்நின்றஞானமும்" இத்யாதி

---

(௧) பெ-மொ-௧. ௭. ௧௦. (௨) பெ-மொ-௧. ௪. ௧௦. (௩) தி-அ. ௧. ௫௭. (௪) திவி-ம்-௧.

மூ—(சச) ஸகலவித்யாதிகவேதம்போலே இதுவும் திவ்யப்ரபந்த்ப்ரதாநம்.

(அ) ஸகலவித்யைகளிலும்வேதமதிகமானவோபாதி இப்ரபந்தசதுஷ்டயமும் ஸகலதிவ்யப்ரபந்தங்களிலும் ப்ரதாநமாயிருக்கும்.

யாலே, ஸ்வரூபவிரோதியாய்வந்தேறியானதோஷங்களை முதலடியிலே பேசினுப்போலே, ப்ரதமத்திலே (க) "வாடினேன்." இத்யாதியாலே, ஸ்வரூபத்திற்கு வந்தேறியான தோஷங்களைக்கண்டுபேசுகையும், பகவத்ப்ராவண்யப்ராசுர்யமும், அதிலர்சாவதாரத்திலூற்றமும், கலவியும் பிறிவும் மாறிமாறிவருகையும் அந்யாபதேசப்பேச்சும் அதுதன்னில் ராத்ரிவ்யஸநம் தூதப்ரேஷணம் அநுகாரம் மடலெடுக்கை தோழி தாய் மகளென்றுமவஸ்தாத்ரயாபத்திகளும், இந்திரியபயாக்ரோசம் ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யபயம் அஸக்ருத்ப்ரபத்திகரணம் ஆர்த்தியினுடைய கரைபுரளுதல்களும் பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலேபலகாலம்ஹிதம்சொல்லுகையும் தொடக்கமான கட்டளையாலே, மற்றையாழ்வார்ப்ரபந்தங்களிலும்காட்டில், இப்ரபந்தசதுஷ்டயார்த்தஜ்ஞாபகமாயிருக்கையாலே, திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபந்தங்களையிதற்கங்கங்களென்கிறது. மற்றையாழ்வார்ப்ரபந்தங்களும், ஏததர்த்தாநுஸாரிகளாய், இதிலர்த்தநிர்ணயத்திற்குறுப்பாயிருக்கையாலே, இதற்குபாங்கங்களென்கிறது. ஆக; (உ) "శిక్షాయాం వర్ణశిక్షా పదసమధిగమో వ్యాక్రియానిర్వచోభ్యాం ఛందశ్ఛందశ్చితౌ స్యాత్కమయతి సమయం జ్యోతిషం రంగధామ । కల్పేనుష్ఠానముక్తం మహ్యుచితగమితయోర్న్యాయ మీమాంసయోస్స్యాదర్థవ్యక్తిః పురాణస్మృతిషు తదనుగాస్త్వాం విదన్తి వేదాః" "சிக்ஷாயாம்வர்ணசிக்ஷாபதஸமதிகமோவ்யாக்ரியாநிர்வசோப்யாம் சந்தச்சந்தச்சிதௌஸ்யாத்கமயதிஸமயம் ஜ்யோதிஷமரங்கதாம। கல்பேநுஷ்டானமுக்தம் ஹ்யுசித கமிதயோர்ந்யாய மீமாம்ஸயோஸ்யாதர்த்தவ்யக்திஃ புராணஸ்ம்ருதிஷு தததுகா ஸ்த்வாம் விதந்தி வேதாஃ" என்கிறபடியே, அவை யந்தவேதசதுஷ்டயத்திற்கு முபகாரகங்களாயிருக்குமாப்போலே, இவையும்கீழ்ச்சொன்னபடியே, இந்தவேதசதுஷ்டயத்திற்க்கு முபகாரகங்களாயிருக்குமென்றதாயிற்று. ❋

வ்யா. (சச) வித்யாந்தரங்களில் வேதத்திற்குண்டான வாதிக்யமிதற்குமுண்டோவென்னச்சொல்லுகிறது. (ஸகலேத்யாதி) அதாவது:— (ங) "అంగాని వేదాశ్చత్వారో మీమాంసా న్యాయవిస్తరః । పురాణం ధర్మశాస్త్రం చ విద్యా హ్యేతాశ్చతుర్దశ" "அங்காநி வேதாச்சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாய விஸ்தரஃ, புராணம் தர்மசாஸ்த்ரம்ச வித்யாஹ்யேதாச்சதுர்தச" என்று, ஸஹபடிதமாயிருக்கச்செய்தே, ஸ்வாங்கோபாங்கங்களான ஸகலவித்யைகளிலும், ஸ்வவைபவத்தாலே மேலாயிருக்கும் வேதம்போலே, திவ்யப்ரபந்தகணையில் ஸஹபடிதமாயிருக்கச்செய்தே, ஸ்வாங்கோபாங்கங்களான ஸகலதிவ்யப்ரபந்தங்களிலும் ஸ்வவைபவத்தாலே, இதுவும், மேலாயிருக்குமென்கை. ❋

(க) பெ - மொ - க. க. க. (உ) ஸ்ரீரங் - ம. உ. சஅ. (ங) ஸ்ம்ருதி.

மூ—(சரு) வேதநூ லிருந்தமிழ் நூலாஜ்ஞை யாணை வசையி லேத மில் ஶ்ருதி செவிக்கினிய ஓதுகின்றதுண்மை பொய்யில் பாடல் பண்டை நிற்கும் முந்தை யழிவில்லா வென்னும் லக்ஷணங்க ளொக்கும்.

(அ) வேதஶாஸ்த்ரமென்னுமாப்போலே பெரியத்ராவிடஶாஸ்த்ரமென்றும் பகவதாஜ்ஞாரூபமென்னுமாப்போலே ஈஶ்வராஜ்ஞாரூபமென்றும் தோஷரஹிதமென்னுமாப்போலே நிர்தோஷமென்றும் ஶ்ரவணேந்த்ரியக்ராஹ்யமென்னுமாப்போலே ஶ்ரவணங்களுக்குஶ்ராவ்யமென்றும் சொல்லுகின்றவர்த்தங்கள்ஸத்யமென்னுமாப்போலே அஸத்யகந்தரஹிதமென்றும் அநாதியென்னுமாப்போலவும் அழிவில்லாததென்னுமாப்போலவும் அநாதியென்றும் அழிவற்றிருக்குமென்றும் இப்படிப்பட்ட லக்ஷணங்களெல்லாம் (ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிட வேதங்களிரண்டிற்கும்) ஸமாநம்.

வ்யா. (சரு) ஆநாலந்தவேதவைபவத்திற்குடலான ஶாஸ்த்ரத்வ பகவதாஜ்ஞாரூபத்வ நிர்தோஷத்வ ஶ்ருதித்வ ஸத்யத்வாநாதிநிதநத்வங்களிதற்குமுண்டோவென்னச் சொல்லுகிறது. (வேதநூலித்யாதி) அதாவது:— (க) "வேதநூலென்று" அத்தைவேதஶாஸ்த்ரமென்னுப்போலே, இத்தையும், (உ) "இருந்தமிழ்நூல்" என்று, பெரியத்ராவிடஶாஸ்த்ரமென்கையாலும், அத்தை, (ங) "𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿 𑌰𑍍𑌮𑌮𑍈𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾" "ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா" என்று, பகவதாஜ்ஞாரூபமாகச்சொன்னுப்போலே, (ச) "ஆணையாயிரம்" என்று, ததாஜ்ஞாரூபமாகச்சொல்லுகையாலும், அத்தை, (ரு) "வசையில்நான்மறை" என்று, விப்ரலம்பாதிதோஷரஹிதமென்னுப்போலே, இத்தையும் (சு) "ஏதமிலாயிரம்" என்று, நிர்தோஷமாகச்சொல்லுகையாலும், அத்தை, (எ) "சுடர்மிகுசுருதி" என்று, "𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃" "ஶ்ரூயத இதிஶ்ருதி:" என்கிறபடியே, பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமத்திலே, ஶ்ரவணேந்த்ரியத்தாலே, க்ரஹிக்கப்படுமதாகச்சொன்னுப்போலே இத்தையும், (அ) "செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே" என்று, ஶ்ராவ்யமாகச்சொல்லுகையாலும், அத்தை, (கூ) "வேதநூலோதுகின்றதுண்மை" என்று, சொல்லுமதிலொருபொய்யில்லையென்னுப்போலே, இத்தையும், (கo) "பொய்யில்பாடல்" என்று, அஸத்யகந்தரஹிதமென்கையாலும் அத்தை, (கக) "பண்டைநான்மறை" (கஉ) "நிற்கும்நான்மறை" என்று, அநாதியாகவும், மேலழிவில்லாத

(க) திருமாலை - ங. (உ) பெ - மொ - க. எ. ௪0. (ங) ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம். (ச) தி - வா - கூ. ங. கக. (ரு) பெ - மொ. ரு. ங. உ. (சு) தி - வா - க. சு. ௪௪. (எ) தி - வா - க. க. எ. (அ) தி - வா - கo. சு. கக. (கூ) திருச்சந்த - ம். எஉ. (கo) தி - வா - ச. ங. கக. (கக) பெ - மொ - ரு. எ. க. (கஉ) தி. வா - சு. ரு. ௪.

மூ—(சசு) சொல்லப்பட்டவென்னவிதில் கர்த்ருத்வம் ஸ்ம்ருதி யத்தை ஸ்வயம்பூ படைத்தா னென்னது போலே.

மூ—(சஎ) நால்வேதம்கண்ட புராணருஷி மந்த்ரதர்சிகளைப்போலே

(அ) (ஆழ்வாராலே) சொல்லப்பட்டதென்னுமித்திருவாய்மொழியில் (ஆழ்வார்க்குச்சொன்ன) கர்த்ருதவம் ஸ்ம்ருதியானது அந்தஸம்ஸ்க்ருதவேதத்தை ப்ரம்ஹாவானவன் உண்டாக்கினன் என்றுசொன்னப்போலே.

(அ) நாலுவேதங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துபுராணகர்தாவானவ்யாஸபகவானையும் மந்த்ரதர்சிகளானருஷிகளையும்போலே

தாகவும், சொன்னப்போலே, இத்தையும், (க) "முந்தையாயிரம்" (உ) "அழிவில்லாவாயிரம்" என்று, அநாதியாயழிவற்றிருக்குமதாகச் சொல்லுகையாலும், இந்தலக்ஷணங்களெல்லாமிரண்டுக்கு மொக்குமென்கை. *

வ்யா. (சசு) ஆநாலந்தவேதம்போலே, இதுவுமஸ்ம்ருதகர்த்ருகமாயிருக்கவேண்டாவோ? ஆழ்வாரிதற்கு கர்தாவென்கையால், நித்யத்வாபௌருஷேயத்வங்கள்கூடாதேயென்னச்சொல்லுகிறது. (சொல்லப்பட்ட இத்யாதி) அதாவது:—(ங) "சடகோபன்சொல்லப்பட்ட வாயிரம்" என்று, இதிலாழ்வார்க்குச்சொன்னகர்த்ருத்வம், (ச) "[Telugu script] [illegible]" "அநாதிநிதநாஹ்யேஷா வாகுத்ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்புவா" என்றுஸ்ம்ருதி, அந்தவேதத்தை, ப்ரும்ஹாஸ்ருஷ்டித்தானென்றுசொன்னவோபாதியென்கை. ஸ்வயம்பூஸ்ருஷ்டித்தானென்னுதே படைத்தானென்றது, (ரு) "முன்னம்திசைமுகனைத்தான்படைக்க,மற்றவனும்முன்னம்படைத்தனன் நான்மறைகள்" என்று,ஆழ்வார் ஸூக்தியையும் தர்சிப்பிக்கைக்காக. அநாதிநிதநமானஸந்தர்ப்பம், ப்ரம்ஹாவின்வாக்கினின்று மாவிர்ப்பவித்தமாத்ரங்கொண்டு, ப்ரம்ஹாவுக்கதில்சொன்ன கர்த்ருத்வத்தோபாதி, இதிலுமாழ்வார்க்குச்சொன்னகர்த்ருத்வமாகையாலே, இத்தாலிந்நித்யத்வாபௌருஷேயத்வஹாநிவாராதென்றுகருத்து. *

வ்யா. (சஎ) பூர்வஸந்தர்ப ப்ரக்ரியையை, இவர்தர்சித்துப்பேசினதேயுள்ளதென்னுமிடத்தையறிவிக்கிறார். (நால்வேதமித்யாதியால்) அதாவது:— (நால்வேதங்கண்ட புராணர்ஷியென்று) (சு) "நால்வேதங்கண்டானே" என்னும்படி, ஈச்வரன் தானடியிற்செய்தாப்போலே,நாலுவேதங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து "[Telugu script] [illegible]" "அஷ்டாதசபுராணாநாம் கர்தாஸத்யவதீஸுத:" என்கிறபடியே, அஷ்டாத

(க) தி - வா - [illegible]. ரு. கக. (உ) ஷை - க. எ. கக. (ங) ஷை - அ - க0. கக. (ச) ஸ்மிருதி. (ரு) பெரியதிருமடல் - க0.

௯. இவரையும் ருஷி முனி கவி யென்னும்.

இவ்வாழ்வாரையும் ருஷியென்றும் முனியென்றும் கவி யென்றும் சொல்லும்.

ஸபுராணங்களினுடைய ஆநுபூர்வியையும் தர்சித்துச்சொன்ன வேதவ்யாஸபகவானைச்சொல்லுகிறது: நால்வேதங்கண்டானென்கிற விடத்தில், ஸ்வேநரூபேணநின்று தர்சித்தமையன்றிக்கே, வ்யாஸரூபேணநின்று தர்சித்தமைதன்னைச் சொல்லுகிறதென்று, இவர்க்குக்கருத்தாகவுமாம். (௧) "సంకీర్ణబుద్ధయో దేవా బ్రహ్మరుద్రపురస్సరాః। శరణ్యం శరణంజగ్ము ర్నారాయణ మనామయమ్। తైర్విజ్ఞాపిత కార్యస్తు భగవాన్పురుషోత్తమః। అవతీర్ణో మహాయోగీ సత్యవత్యాం పరాశరాత్" "ஸங்கீர்ணபுத்தயோ தேவா ப்ருஹ்ம ருத்ர புரஸ்ஸரா:। ஶரண்யம் ஶரணம் ஜக்முர்நாராயண மநாமயம்॥ தைர்விஜ்ஞாபிதகார்யஸ்து பகவாந் புருஷோத்தம:। அவதீர்ணோமஹா யோகீஸத்யவத்யாம் பராஶராத்" என்றும், (௨) "కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం విద్ధినారాయణంప్రభుమ్" "க்ருஷ்ணத்வைபாயநம்வ்யாஸம் வித்திநாராயணம்ப்ரபும்।" என்று பகவதாவேசாவதாரதயா பகவாந்தானாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இப்படியிருந்துள்ள ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானை வேதாதிகளின் பூர்வஸித்தாநுபூர்வியைதர்சித்துச் சொன்னபடியாலே, "தர்ஶநாத்ருஷி:" "மநநசிலோமுநி:" "கவி:காந்ததர்சி" என்கிறவர்த்தங்களை நினைத்துக்கொண்டு, (௩) "శ్రూయతాంసింహనాదోయ మృషేస్తస్యమహాత్మనః। ధర్మేచార్థేచకామేచ మోక్షేచభరతర్షభ" "ஶ்ரூயதாம் ஸிம்ஹநாதோயம் ருஷேஸ்தஸ்ய மஹாத்மந:। தர்மேசார்த்தேச காமேச மோக்ஷேசபரதர்ஷப॥ என்றும், (௪) "సాక్షాల్లోకాన్పావయమానః కవిముఖ్యఃపారాశర్యః" "ஸாக்ஷால்லோகாந்பாவயமாந: கவிமுக்ய: பாராஶர்ய:" என்றும், "ఏవంవిధంభారతంతు ప్రోక్తంయేనమహాత్మనా। సోయంనారాయణస్సాక్షాద్వ్యాసరూపీమహామునిః" "ஏம்விதம் பாரதந்து ப்ரோக்தம் யேநமஹாத்மநா।ஸோயம் நாராயண ஸ்ஸாக்ஷாத் வ்யாஸரூபீமஹாமுநி:॥ என்றும், ருஷி முநி கவியென்று சொல்லிற்றிறே. மந்த்ரதர்சிகளானவர்களை பூர்வஸித்த ஸந்தர்ப்பத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்துச் சொன்னவர்களென்று மிடந்தோற்ற, (௫) "నమఋషిభ్యో మన్త్రకృద్భ్యః" "நமருஷிப் யோ மந்த்ரக்ருத்ப்ய:" என்றும், "భగవాన్ శౌనకోమునిః" "பகவாந்ஶௌநக முநி:" என்னுமித்யாதிகளாலே, ருஷிமுநி யென்று சொல்லிற்றிறே. இவர்கள்விஷயத்திலும், கவிசப்தப்ரயோக முண்டாகில் வந்தஸ்தலங்களிலே கண்டுகொள்வது. ஆகவிப்படி இவர்களைச் சொன்னுப்போலே, த்ராவிடவேதமானவிதின் பூர்வஸித்தாநுபூர்வியை, ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பேசின விவ்வாழ்வாரையும், (௬) "ఋషింజుషామ

---

(௧)   (௨) வி - பு. ௩. ௪. ௪.   (௩) ஸ்ரீபாரதம்-ஆ. ௬௨. ௫௩;
(௪) ஸ்ரீபாரம்.   (௫) ஆரணம். (௬) பராங்குசாஷ்டகம்-௫.

மூ— (சஅ) படைத்தான் கவியென்னபோதே இதுவும் யதாபூர்வகல்பநமாமே.

மூ—(சகூ) உறக்கம்தலைக்கொண்டபின்னை மறைநான்கு முணர்ந்த தங்களப்பனோடே ஓதின

(அ) ப்ரளயங்கொண்டஉலகத்தைமுன்புபோலஸ்ருடித்தவீச்வரனுடைய கவியென்றாழ்வாரைச்சொன்னபோதே இப்ரபந்தமும் முன்புண்டானத்தைமுன்புபோலே இப்பவுமாக்கினனென்னுமிடம் தோற்றுமிறே.

(அ) யோகநித்ரையைச்செய்தவநந்தரம் வேதங்கள்நாலையும் ஸ்மரித்ததனக்குஜநகனனவீச்வரனிடத்தினின்று அப்யஸித்த

మహే కృష్ణ తృష్ణాతత్త్వమివోదితమ్। సహస్రశాఖాం యోఽద్రాక్షీత్ ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితామ్" "ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணா தத்வமிவோதிதம்| ஸஹஸ்ரசாகாம யோத்ராக்ஷீ த்ராவிடீம் ப்ரும்ஹஸம் ஹிதாம்"|| என்றும், (க) " శఠకోపమునిం వన్దే శఠానాం బుద్ధిదూషకమ్। అజ్ఞానాం జ్ఞానజనకం తిన్త్రిణీమూలసంశ్రయమ్" "சடகோபமுநிம் வந்தே சடாநாம் புத்திதூஷகம் அஜ்ஞாநாம் ஜ்ஞாநஜநகம் திந்த்ரிணீமூலஸம் ச்ரயம்" || என்றும், (உ) "உலகம் படைத்தான் கவியாயினேற்கு" என்றும், முன்புண்டான ஸந்தர்ப்பத்தை தர்சித்துப்பேசினவரென்று மிடந்தோற்ற ருஷியென்றும் முனியென்றும் கவியென்றும் சொல்லுமென்கை. ✳

வ்யா. (சஅ) இன்னமுமிதினுடைய வநாதித்வஸூசகமானதொன்றைதர்சிப்பிக்கிறார். (படைத்தானித்யாதி) அதாவது:—உலகம்படைத்தான்கவியென்கையாலே, (௩) "ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான்" என்கிறபடியே, ஒருப்பட்டொருப்பட்டு மென்மேலும் லோகஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுமிடத்தில், (ச) "సూర్యాచన్ద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్" "ஸூர்யாசந்த்ர மஸௌ தாதா யதாபூர்வ மகல்பயத்" என்கிறபடியே, ஸ்ருஷ்டிதோறும் சந்த்ர ஸூர்யாதி ஸகலபதார்த்தங்களும் யதாபூர்வகல்பநமாய் வருமாப்போலே, த்ராவிடவேதமானவிப்ரபந்தமும், ஸ்ருஷ்டிதோறும், யதாபூர்வகல்பநமாய் வருமென்று தோற்றுமிறேயென்கை. ✳

வ்யா. (சகூ) ஏவம்பூதமானவிது, பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஆழ்வார்க்குலித்தித்து ஆழ்வார்ப்ரஸாதத்தாலே இவ்வருகுள்ளார்க்குபஜீவ்யமாய், இவரையிட்டு நிரூபிக்கும்படியானமையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார். (உறக்கமித்யாதியால்) அதாவது:— (௫) "உன்னியபோகத்துறக்கம்தலைக்கொண்டபின்னை" என்கிறபடியே, ஸம்ஹ்ருதி ஸ

(க) பராங்குசாஷ்டகம்-ச. (உ) தி-வா-௩. க. க0. (௩) ஷை. (ச) உபநிஷத்ப்ர-உ. (௫) பெரிய-ஸ். அ.

௫. சந்தச்சதுமுகன் சலங்கலந்த வெண்புரிநூல் மாணுரி திரி
தந்துண்ணும் காமனுட லிருக்கிலக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரா
திகளுக்கு மறைபயந்தாப்போலே ஆதமில்காலத் தெந்
தையான வாய்முதலப்பன் பிரமகுருவா யிராப்பகல் மு
ன்சொல்ல கற்றனமே யென்றவிவரும் நாவினால் நன்மை
யா லென்று ஓதவல்லபிராக்களை கன்மிங்களென்று சொற்
பயிற்ற வேதமோதுவாரோத்தாகையாலே ஆதர்வணாதி
கள்போலே இதுவும் பேர்பெற்றது.

வேதங்களை நிரூபகமாகவுடைய சதுர்முகன்கங்காஜலங்கலந்திருக்கும் (ஜடைகளையுடையனாய்) ஸ்வச்சமானயஜ்ஞோபவீதமுடையனாய் க்ருஷ்ணாஜிநம்தரித்து பிக்ஷாடநம்பண்ணி பக்ஷிக்குமவனாய் மந்மதஶரீரத்தை (தஹித்தஜிதேந்த்ரியனாய்) வேதாத்யயநத்தால்ப்ரகாசிக்கும் (ப்ரும்ஹசர்ய லக்ஷணஸம்பந்நனான ப்ரதமபுத்ரனானருத்ரன்முதலானாற்கு வேதத்தையோதிவித்தாப்போலே ப்ரபஞ்சமடங்கவழிந்தவன்று, நிருபாதிகஸ்வாமியான வாய்த்தப்ரதமோபகாரகன் பரமகுருவாய் திவாராத்ரமும் முன்னுறச்சொல்ல அநுச்சாரணம்பண்ணினேன் என்றுசொன்ன விவ்வாழ்வாரும் நாவினாலென்கிறபாட்டின்படி (ஸ்வாசார்யப்ரேமமுமுடையராய் நன்மையால் மிக்கவென்கிற பாட்டின்படி (க்ருதஜ்ஞதையுமுடையராய்)இப்படியாயிருக்கிறஶ்ரத்தையோடோதவல்ல ஸ்ரீமதுரகவிகள்போல்வாரை அப்யஸியுங்கோளென்று இச்சொல்களையப்யஸிப்பிக்க வேதமானது அத்யேதாக்களையிட்டு நிரூபிக்கப்படுமதாகையாலே ஆதர்வணம் முதலானவைபோலே இப்ரபந்தமும் (சடகோபன்சொல்லென்று) பேர்பெற்றது.

மயத்தில், நாம ரூப விபாகாநர்ஹமாய் ஸதவஸ்த்தையாய்க்கிடந்தவிற்றை, ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே விபக்தமாக்கி, மஹதாதிஸகலதத்வங்களையு மண்டத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்து, சதுர்முகஸ்ருஷ்டிக்குமுன்னாக, ஏகார்ணவத்திலே, இவைநல்வழியாய்க்கரைசேரும் விரகேதோ வென்றநுஸந்திக்கையாகிற யோகநித்ரையைச்செய்தவநந்தரம், (௧) “ உணர்ந்தாய் மறைநான்கும் ” என்கிறபடியே, * ஸுப்தப்ரபுத்தந்யாயத்தாலே, ஸம்ஸ்காரகதமாய்க்கிடந்த நாலுவேதங்களையுமாநுபூர்வி தப்பாதபடிஸ்மரித்த (௨) “ திசைமுகனார்தங்களப்பன்” என்கிறபடியே, தனக்குஜநகனானஸர்வேச்வரனேடே, (௩) “ 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ”

---

(௧) தி - அ. ௨. ௪௮. (௨) பெ - மொ - ௨. ௨. ௭. (௩) ஶ்வே - த் - ௬. ௧௭.

* உணர்ந்திருக்கையி லெதைநினைத்திருக்கிறானோ, உறங்கி யுணரும்போது மதையே நினைக்கை.

"யோவை வேதாம்ஶ்ச ப்ராஹிணோதி தஸ்மை" என்னும்படியே தின, (௧) "சந்தச்சதுமுகன்" என்கிறபடியே, சந்தஸ்ஸை நிரூபகமாக வுடையசதுர்முகன், (௨) "சலங்கலந்தசெஞ்சடை" (௩) "வெண்புரிநூல்மார்பன்" (௪) "மானுரியதளுமுடையவர்" (௫) "பிறர்மனைதிரிதந்துண்ணும்" (௬) "காமனுடல்கொண்டதவத்தார்" (௭) "இருக்கிலக்குதிருமொழிவாயெண்டோசற்கு என்று" நித்யஸ்நாநோபவீத க்ருஷ்ணாஜிநதாரண பிக்ஷாந்ந போஜ நேந்த்ரியஜய ஸதாத்யயநபரத்வங்களானப்ரும்ஹசர்யலக்ஷணயுக்தனாய், "ப்ரஹ்மண꞉ புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய" "ப்ருஹ்மண꞉புத்ராயஜ்யேஷ்டாய" என்கிறபடியே, தனக்குஜ்யேஷ்டபுத்ரனான ருத்ரன்முதலானோர்க்கு (௮) "சரணமறைபயந்த" என்கிறபடியே, புருஷார்த்த ததுபாயஜ்ஞாநஸாதநமான வேதத்தை, ஓதிவித்தாப்போலே, (௯) "ஆதுமில்காலத்தெந்தை" என்று (௧௦) "ஒன்றுந்தேவும்" இத்யாதிப்படியே, ஒன்றுமில்லாத ஸம்ஹாரகாலத்தில் நாமரூபங்களையிழந்தவோபாதி ஸத்தையுமிழந்துபோகாமே, எந்தையான முறையாலே தன்மேலேயேறிட்டுக்கொண்டுநோக்கி, மீளவும் கரணதிகளைத்தந்து, ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப்பண்ணின, (௧௧) "வாய்முதலப்பன்" என்கிற, வாய்த்தகாரணபூதனை வுபகாரகன், (௧௨) "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி" என்கிறபடியே, தானேயாசார்யனாய் (௧௩) "இராப்பகலோதுவித்து" என்கிறபடியே, திவாராத்ரவிபாகமற (௧௪) "என்முன்சொல்லும்" என்கிறபடியே முன்னுருச்சொல்ல, (௧௫) "திருநாமச்சொல்கற்றனமே" என்றநுச்சாரணம்பண்ணினேனென்று, இப்படியவனோடே யோதினவிவரும், (௧௬) "நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன்" என்றுதுடங்கி, (௧௭) "குருகூர்நம்பிபாவினின்னிசைபாடித்திரிவன்" என்று, ஸ்வாசார்யப்ரேமத்தையும், (௧௮) "நன்மையால்மிக்கநான்மறையாளர்கள்புன்மையாகக்கருது"ம்படியானவென்னை, (௧௯) "அன்னையாயத்தனாயென்னையாண்டிடும் தன்மையான்சடகோபன்" என்று, க்ருதஜ்ஞதையையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு, (௨௦) "ஓதவல்லபிராக்கள்" என்றித்தை யப்யஸிக்கவல்ல வுபகாரகரென்னும்படி, ஶ்ரத்தாபூர்வகமாக வோதும் ஸ்ரீமதுரகவிகள்போல்வாரை" (௨௧) "கன்மிங்களென்னும்மையான்" என்கிறபடியே, இத்தை யப்யஸிக்கோளென்றுசொல்லி, (௨௨) "சொல்பயிற்றிய" என்கிறபடியே, இஶ்ஶப்தத்தையப்யஸிக்க, வேதமானது, (௨௩) "ஓதுவாரோத்து" என்றத்யேதாக்களையிட்டு நிரூபிக்

(௧) பெரியா-ழி - ௨. ௫. ௮. (௨) திருச்சந்த-ம் - ௧௧௩. (௩) தி - ௮. ௧. ௪௬. (௪) பெ-ழி - ௧௦. ௯. ௪. (௫) திருக்குறு-ம் ௧௯. (௬) தி-௮. ௪. ௭௮. (௭) பெ-மொ. ௬. ௬. ௮. (௮) தி - ௮. ௧. ௬௮. (௯) தி - வா - ௩. ௪. ௪. (௧௦) தி-வா. ௪. ௧௦. ௧. (௧௧) ஷை ௭. ௯. ௩. (௧௨) பெரியா - ௫. ௨. ௮. (௧௩) ஷை ஷை-௨௩. (௧௪) தி-வா - ௭. ௯. ௨. (௧௫) திருவி-ம் - ௬௪ (௧௬) கண்ணி - பு - ௨. (௧௭) ஷை ஷை. (௧௮) ஷை. ௫. (௧௯) ஷை ஷை (௨௦) தி-வா - ௯. ௧. ௧௧. (௨௧) தி - வா-௬. ௮. ௬. (௨௨) ஷை ௯. ௫. ௮. (௨௩) தி - ஷை - ௩. ௧. ௬.

ரூ—(ரு0) இயற்பா மூன்றும் வேதத்ரயம்போலே பண்ணார்பாடல் பண்புரை யிசைகொள் வேதம்போலே.

(அ) இயற்பா ப்ரபந்தங்களான (திருவிருத்தம் திருவாசரியம் பெரியதிருவந்தாதி என்கிற) மூன்றும் (ருக் யஜுஸ்ஸாதர்வணங்களென்கிற) மூன்றுவேதங்கள்போலே பண்ணோடு சேர்ந்தவிசையை யுடையதிருவாய்மொழி பண்ணைப்புரைந்திருக்குமதாய் இசையையுமுடைத்தான ஸாமவேதம் போலே.

கப்படுமதாகையாலே, ஆதர்வணம் தைத்தரீயம் காண்வம் என்று பேர் பெற்றாப்போலே, இவரிதுக்குப்ரதமாத்யேதாவானதுகொண்டு, இதுவும் (க) "சடகோபன்சொல்" என்று பேர்பெற்றதென்கை. ஆக, அத்யயநேத் யாதிவாக்யத்தில் சந்தங்களாயிரமென்று ப்ரஸ்துதமான திருவாய்மொழியின் வேதத்வத்தை (எவ்வுலகத்தித்யாதி) வாக்யம்துடங்கி, இவ்வளவாக ஸாதித்தாராயற்று. *

வ்யா. (ரு0) திருவாய்மொழியொன்றுக்குமன்றே வேதத்வம்ஸாதித்தது, இவருடையப்ரபந்தங்கள் நாலுக்குமொக்குமிறே. ஆகவிறே (வேதசதுஷ்டயேத்யாதி) வாக்யத்தில், இவர் ப்ரபந்தங்கள்நாலையும், நாலுவேதத்தினுடைய ஸ்தாநேயாகவருளிச்செய்தது. அதிலெந்தப்ரபந்த மெந்தவேதத்தினுடையஸ்தாநத்திலே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இயற்பாஇத்யாதியால்) அதாவது:—இயற்பாவான திருவிருத்தம் திருவாசரியம் திருவந்தாதி என்கிற, ப்ரபந்தங்கள்மூன்றும், அடைவே, ருக்யஜுஸ்ஸாதர்வணங்களாகிற மூன்றுவேதத்தினுடையவும் ஸ்தாநத்திலே, (உ) "பண்ணார்பாடல்" என்று, பண்ணோடேசேர்ந்திருந்துள்ளவிசையையுடையதிருவாய்மொழி (ங) "பண்புரைவேதம்" என்றும், (ச) "இசைகொள்வேதம்" என்றும், பண்ணையுமிசையையு முடைத்தான ஸாமவேதம்போலென்கை. வ்யாக்யாநங்களில், பண்புடைவேதமென்றுழிய, பண்புரைவேதமென்றுபாடமும், இசைகொள்வேதத்திற்கு, ஸாமவேதபரத்வமும் கண்டதில்லையேயாகிலும், ஆப்ததமரானவிவர் இப்ரபந்தத்திலே, இப்படியருளிச்செய்கையாலே, இப்படிகொள்ளவேணும். அப்போதைக்கவ்வவஸ்தலங்களில், ஸாமவேதவைலக்ஷண்யத்தைப்பற்ற வித்தைச்சொன்னதேயுள்ளது. மற்றையவற்றுக்கு மிது, உபலக்ஷணமென்றுகொள்ளக்கடவது. (பண்புரைவேதமென்றது) பண்ணைப்புரைந்திருக்கிற வேதமென்னதாய், அப்பண்ணுக்காஶ்ரயமான வேதமென்றபடி. (இசைகொள்வேதமென்னது) இசையையுடைத்தான வேதமென்றபடி. (பண்ணார்பாடல்) என்று, திருவாய்மொழி பண்ணை

(க) தி - வா. க. உ. கக. (உ) ஷை க0. எ. ரு. (ங) ஷை ௬. ௬. ரு. (ச) பெ - மொ. ரு. ங. உ.

மூ— (ருக) ருக்கு ஸாமத்தாலே ஸரஸமாய் ஸ்தோபத்தாலே பரம்பு மாப்போலே சொல்லார்தொடைய லிசைகூட்ட வமர்சுவை யாயிரமாய்த்து.

மூ— (ருஉ) சந்தோகனென்று ஸாமாந்யமாகாமல் முதலிலே பிரித்து

(அ) (ஸாமஸங்க்ரஹமான) ருக்கானது (தனக்கு ரஸமாயிருந்துள்ளகாநரூப) ஸாமத்தாலே ரஸஸஹிதமாய்(ஹாவுஹாவு என்னுமித்யாதியாந) ஸ்தோபத்தாலே விஸ்த்ருதமாமாப்போலே சொற்களாலேதொடையபட்டதாய் ருக்வேதஸ்தாநீயமான திருவிருத்தம் நூறுபாட்டும் இசையிலேகூட்டினவாறே அமைந்திருக்கிறரஸங்களையுடைய ஆயிரம்பாட்டாக பரம்பிற்று.

(அ) சந்தோகஸாமஸ்வரூபனென்று (ஈஶ்வரந்தன்னை ஸாமவேதஸ்வரூபனாகச்சொன்னது) ஸாமாந்யஸாமஸ்வரூபனைகச்சொன்னதாகாதபடி ப்ரதமத்திலே விபஜித்து

யுமிசையையுமுடைத்தாகையாலே, ஸாமவேதத்திற்கு, பண்ணுமிசையுமுண்டென்னுமிடமறிவிக்கைக்காகவாய்த்து, ஸாமவேதபரமான சந்தைகள் வேண்டுவதுண்டாயிருக்க விவற்றையிப்போதிவரெடுத்தது. *

வ்யா. (ருக) ஆனலந்தவேதசதுஷ்டயத்தில், ருக்கு ஸாமரூபேண விஸ்த்ருதமாமாகாரம், இங்குமொக்குமோவென்னு மாகாங்கைஷயிலேயருளிச்செய்கிருர். (ருக்கித்யாதி) அதாவது:— ஸாமஸங்க்ரஹமான ருக்கானது, ஸ்வவிவரணமாய், (க) "ఋచస్సామరసః" "ருசஸ்ஸாமரஸ:" என்கிறபடியே, தனக்குரஸமாயிருந்துள்ள காநரூபஸாமத்தாலே ரஸஸஹிதமாய், "ஹாவு ஹாவுஹாவு" இத்யாதியானஸ்தோபத்தாலே விஸ்த்ருதமாமாப்போலே, ருக்வேதஸ்தாநேயாயிருகிக்ற, (உ) "சொல்லார்தொடையலான" திருவிருத்தம் நூறுபாட்டும், (ங) "இசைகூட்டி" என்கிறபடியே, இசையிலே கூட்டினவாறே" ஸாமவேதஸ்தாநேயாய் (ச) "அமர்சுவையாயிரம்" என்கிறபடியே ஸரஸமாயிருந்துள்ள வாயிரம்பாட்டாக பரம்பிற்றென்கை. *

வ்பா. (ருஉ) இனியிந்தஸாமந்தானனேகவிதமாகையாலே, இதெந்தஸாமத்தோடொக்குமென்ன வருளிச்செய்கிருர். (சந்தோகனென்று ஸாமான்ய மாகாமல் முதலிலேபிறித்து) அதாவது:— (ரு) "சாமவேதகீதனுயசாமியப்பன்" (சு) "సామవేదోఽస్మి" "ஸாமவேதோஸ்மி" என்ற பியுக்தருமவன்தானும் சொன்னஸாமம் ஸாமாந்யமாகாமல்

(க) சா-த்-க. க. (உ) தி-வி. க00. (ங) வா-உ. ச. கக. (ச) தி-வா. க. ங. கக. (ரு) திருச்சந்த-ம். கச. (சு) கீதை-க0. உஉ.

மூ. யாழ்பயில்காநஸ்வரூபியை பாலையாகியென்று விசேஷிக்கையாலே வேதகீதச்சாமி நானென்ன ஸாமம் தோற்ற உத்கீதப்ரணவத்தை ப்ரதமத்திலே மாறாடி சரமகதி முடிவாக தொண்டர்க்கமுதென்ன தேவாங்கமாக்கி மஹாகோஷ நல்வேதவொலிபோலே மஹாத்யயனமென்ன ப்பாடுகையாலே இத்தைச் சாந்தோக்ய ஸமமென்பர்கள்.

வீணையிலேயநுபவிக்கப்படுகிறகாநம்போலே இனியனானவனை (காநஸாமாந்யமாகாமல் சந்தோகஸாமத்தின்கிறமான) பாலையாகிறகாநஸ்வரூபனென்று விஶேஷோபாதாநம் பண்ணிச்சொல்லுகையாலே சந்தோகஸாமஸ்வரூபனும் தத்கீதமானபாலையாகிறகாநஸ்வரூபனுமான வீஶ்வரன் மிகவுமாதரித்துதன்னோடுஸமாநாதிகரித்துச்சொன்ன சந்தோகஸாமம் (ஸமமென்னுமிடம்) தோற்றும்படி (ஸாமத்திற்குரஸமாயிருந்துள்ள) உத்கீதாவயவப்ரணவத்தை ப்ரதமபாசுரத்திலே (அகார உகார மகாரங்களை க்ரமமாகவன்றிக்கே) வ்யுத்க்ரமமாக உபாதாநம்பண்ணி (சூழ்விசும்பிலே அர்ச்சிராதிகதியாகிற) சரமகதியை ப்ரபந்தாந்தமாகக்கொண்டு (சேஷிகுணாநுபவ) சபலர்க்கு (போக்யமான) வம்ருதமென்னும்படி) ஸாமகாநம்நித்யமுக்தரான தேவர்களுக்குபோக்யமான வம்ருதமானப்போலே பண்ணி மஹாத்வநியையுடைத்தான தென்றீடுபடும்படியான ஸாமவேத கோஷம்போலே பெரியதிருவத்யயநமென்றீடுபடும்படி அத்யயநம்பண்ணுகையாலே இத்திருவாய்மொழியை சாந்தோக்யோபநிஷத்துக்கு ஸமமென்றருளிச்செய்வர்கள்.

---

(௧) "சந்தோகன்பௌழியன் ஐந்தழலோம்பு தைத்திரியன்சாமவேதி" என்கிறவிடத்தில், ஸாமவேதியென்றுமேற்சொல்லாநிற்க, சந்தோகனென்று முதலிலே பிறித்தென்கை. இதுநினைவன்றாகில், ஸாமவேதியென்றதிற்குள்ளே, அந்தஸாமமுமந்தர்பவிக்குமாயிருக்க, இங்ஙன்பிறித்துச்சொல்ல வேண்டாவிறேயென்றுகருத்து. (யாழ்பயில்காநஸ்வரூபியை பாலையாகியென்று, விசேஷிக்கையாலே) அதாவது:—(௨) "யாழ்பயில்நூல்நரம்பின்முதிர்சுவை" என்று, யாழ்விஷயமாகவப்யஸிக்கப்படுவதான ஶாஸ்த்ரத்திற்சொன்ன லக்ஷணத்தையுடையநரம்பிலே பிறந்தபண்பட்டரஸமென்னும்படி, காநஸ்வரூபம்போலே இனியனானவனை காநஸாமாந்யமாகாமல், (௩) "யாழ்நரம்பில் பெற்றபாலையாகி" என்று, அந்தசந்தோகஸாமத்தின்கிறமான பாலையாகிற பண்ணையிட்டு விசேஷிக்கையாலேயென்கை. இப்போதிதுசொல்லிற்று, ஸாமவேதகீத

---

(௧) பெ-மொ. ௫. ௫. ௯, (௨) தி-வா-௨. ௩. ௭. (௩) பெ-மொ. ௭. ௩. ௭.

னென்கிறவிடத்திலே, வேதத்தோடன்றிக்கே, இதின்கீதத்தோடே ஸமா நாதிகரிக்கையாலே, அந்தகீதமும் சந்தோகஸாமகீதமென்றறிவிக்கைக்காக (வேதகீதச்சாமி நானென்றஸாமம்தோன்ற) அதாவது:— இப்படி விசேஷிக்கையாலே, * பஸ்வதிகரணந்யாயத்தாலே, ஸாமவேதகீதன், ஸாமி, ஸாமவேதோஸ்மி, என்று சொன்ன ஸாமாந்யமான விஸ்ஸாமஸப்தமும் கீதஸப்தமும், கீழ்ச்சொன்ன சந்தோகதத்கீதங்களாகிற விசேஷத்திலே பர்யவஸிக்குமிறே. ஆகபின்பு, சந்தோகஸாமமே இத்தால்சொல்லப்பட்டதாகையாலே இப்படியபியுக்தரும் தானும் தன்னோடேஸமாநாதிகரிக்கும்படி யத்க்ருஷ்டமா யவனுக்காதரணீயமான சந்தோகஸாம ஸமீபெதன்னுமிடம் தோற்றும்படியாகவென்கை. (உத்கீதப்ரணவத்தைப்ராதமத்திலே மாறுடி) அதாவது:— ஒருஸாமந்தனக்கே, ப்ரஸ்தாவம் உத்கீதம் ப்ரதிஹாரம் உபத்ரவம் நிதநம் என்று, ஐந்துபாகங்களுண்டாகையாலே, அவற்றுக்குள்ளே பொன்றுயிருக்கச்செய்தே, (க) "సామ్న ఉద్గీథోరసః" "ஸாம்நவுத்கீதோரஸ:" என்று, ஸாமத்திற்கு, ரஸமாகச்சொல்லப்படுமதாய், ப்ரணவபூர்வகமாககாநம் பண்ணப்படுமதாயிருப்பதொன்றிறே உத்கீதம். ஆகையாலந்த உத்கீதாவயவமானப்ரணவத்தை, (உ) "ఓమిత్యేతదక్షరముద్గీథముపాసీత" "ஓமித்யேததக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீத" என்று, சாந்தோக்யந்தன்னில், ப்ரதமத்திலே யெடுத்தாப்போலே, இங்கும்ப்ரதமத்திலே யெடுக்கிறவளவிலே, "ஓம்" என்றுஸம்ஹிதாகாரேண வெடுத்தால், அதிக்ருதாதிகாரமாமென்று, அஸம்ஹிதாகாரேண அக்ஷரத்ரயத்தையும் ப்ரதம த்விதீய த்ருதீயபாதங்களில், எடாதிக்கச்செய்தே, ப்ரதமாக்ஷரமானஅகாரம் முதலாகவெடாதே, உகாரம்முதலாகவெடுக்கையாலே, அக்ஷரக்ரமத்தைமாறுடியென்கை. இப்படி, உகாரம்முதலாகவெடுத்ததற்குப்ரயோஜநம், அந்தசாந்தோக்யரஸமான, உத்கீதத்திற்குநேரான "உத்" என்கிறதிருநாமமிதுக்குள்ளுறையாகமைதோற்ற உகாராதியாகவெடுத்து "உயர்ந்தே" என்று, தகாராந்தமாகமுடிக்கை ; இதுதான்மேலில் சூர்ணையிலேவ்யக்தம். ஆகவிப்படி, அக்ஷரத்ரயரூபேண ப்ரணவத்தைப்ரதமத்திலே கீர்த்தியாநிற்கச்செய்தே, எததபிப்ராயேணக்ஷராக்ரமத்தை மாறுடி, (சரமகதிமுடிவாக) அதாவது:— சாந்தோக்யமத்யே சொன்ன வர்சிராதியான சரமகதியை, (௩) "சூழ்விசும்பணிமுகிலிலே" பேசுகையாலே! சரமகதியைமுடிவாகக்கொண்டென்கை. இத்தை, சரமகதியென்கிறது, கர்பயாம்யதூமாதிகதிகள்போலன்றிக்கே, எல்லைநிலமானமுக்திமார்கமாகையாலே; (தொண்டற்க

(க) சாந்தோ - க. உ. (உ) ஷி - க. க. (௩) தி-வா. ௧0. ௯.௧.

* பஸ்வதிகரணந்யாயமாவது:—யாகம்செய்யுமவன், பசுவைக்கொண்டு செய்யக்கடவனென்று ஸாமாந்யமாக, நாலுகால்ஜீவன்களைச்சொல்லி பிறகு ஆட்டைக் கொண்டு செய்யக்கடவனென்று விசேஷிக்கை.

மூ— (ருங) புரவியே ழொருகா லுடையதேரிலே திருச்சக்கரமொற்று காலசக்கர ச்செங்கோல் நடாவி ஜ்யோதிஸ்சக்ர வொளி சுருக்கி அக்நீஷோமீய தேஜோம்ருதத்துக்கூற்றும் மங்தேகர்க்கு ச்செந்தியும் முத்திமார்க்க த்தலைவாசலும் கண்ணுவான் கண்ணிற் பிறந்த கண்மணியும் த்ரயீமயமுமான

(அ). ஏழுகுதிரைகளும் ஒருசக்ரமும் உடைத்தானதேரிலே (தேஜோவிசேஷத்தாலே) திருவாழியோடொற்று காலசக்ர (விஷயமான) ஆஜ்ஞையை நடத்தி நக்ஷத்ரதாராக்ரஹங்களினுடைய தேஜஸ்ஸை ஸங்கோசிப்பித்து அக்நியினுடையவும், ஸோமனுடையவும் ஸம்பந்தியான (க்ரமமாக) தேஜஸ்ஸுக்கும் அம்ருதத்திற்கும் உற்பத்திஸ்தாநமாயும் (ஸூர்யவிரோதிகளான) மந்தேஹரென்கிற ராக்ஷஸர்க்கு ஜ்வலிக்கிறவக்நியாயும் (அர்சிராதியாகிற) மோக்ஷமார்க்கத்துக்கு முதல்வாசலாயும் ஸர்வர்க்கும் த்ருஷ்டிபூதனான ஸர்வேச்வரனுடைய கண்ணிலே ஜநித்தவனாய் ஸகலலோகசக்ஷுஸ்ஸாயும் வேதமயமுமான

முமென்னதேவாங்கமாக்கி) அதாவது:— அந்தஸாமம், (க) "ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే" ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" என்கிறபடியே, பகவதநுபவஜநித ஹர்ஷத்திற்குப்போக்குவீடாக, "ஹாவுஹாவு" இத்யாதிப்படியே, ஸாமகாநம்பண்ணி "அஹமந்நாதஃ" என்று, களிக்கும் நித்யமுக்தரானதேவர்களுக்கு போக்யமாமாப்போலே, (உ) "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்கிறபடியே, இதுவும், பகவதநுபவசபலர்க்கு போக்யமாம்படியாக்கியென்கை. (மஹாகோஷநல்வேதவொலிபோலே மஹாத்யயநமென்னப்பாடுகையாலே) அதாவது:— (ங) "సర్వేభ్యో ఏ[illegible] వేదేభ్య స్సామఘోషో మహాన్ భూత్ । అన్యఘోషయదత్యర్థం తేన బ్రహ్మాణ్డకర్ణకః" "ஸர்வேப்யோபிஹிவேதப்யஸ்ஸாமகோஷோமஹாநபூத் । அநவகோஷயதத்யர்த்தம் தேநப்ரம்ஹாண்டமண்டபஃ" என்றும், (ச) "பாடுநல்வேதவொலி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பெரியகோஷத்தையுடைத்தான ஸாமவேதம்போலே, பெரிய திருவத்யயநமென்ன ப்பாடுகையாலே யென்கை. இத்தைச்சாந்தோக்யஸமமென்பர்கள். ஆக, இப்படிகீழ்ச்சொன்ன வாகாரங்களைக்கொண்டு, இத்தைசந்தோகஸாமத்திலுபநிஷத்பாகமானசாந்தோக்யத்துக்கு ஸமமென்று, அபியுக்தர்சொல்லுவரென்கை. *

• வ்யா. (ருங) உத்கீதப்ரணவத்தை ப்ரதமத்திலேமாருடி என்று, கீழ்ச்சொன்னதின்கருத்தை, ஆப்தோபதேசமுகேந வறிவிக்கிருர். (புரவியேழித்யாதிசூர்ணையாலே புரவியேழொருகாலுடையதேரிலே) அதா

(க) தை-ப்ரு. ௧௦. ரு. (உ) தி-வா. ௯. ச. ௯. (ங) (ச) தி-வா. ரு. ௯. ங.

மூ. மண்டலத்திலே தண்டா மரைசுமக்க தோள்வளையுங் குழை யும் திருச்செய்யமுடியு மாரமும் படையும் திகழும்பொன் மேனியும் செஞ்ஜடர்த்தாமரைக் கண்ணுமாய் அணிநிற மும் மூர்திபீதென்னும்படி இரண்டையும் தன்னிறமாக்குகி றசெய்யாளானவித்யையோடே அருக்கன்மேவின

(ஸூர்ய) மண்டலத்திலே (ப்ரமஹரமான தாமரையா னது ஆஸநமாய்வஹிக்க) கேயூரங்களும் மகரகுண்டலங் களும் (நிரவதிகதேஜஸ்ஸையுடைய) திருவபிஷேகமும் (முக்த்தா) ஹாரமும் திவ்யாயுதங்களும் (ப்ரகாசிப்ப தாய்ஹிரண்மயமான) திவ்யதிருமேனியும் சிவந்தவொ ளியையுடைய தாமரைபோன்ற திருக்கண்களு முடைய னாய் ஆபரணம்போலேஶோபாவஹமானதேஜஸ் ஸென் னும்படியும் (ஶ்ரீதானுடைய) திவ்யமங்களவிக்ரஹமீதெ ன்று சொல்லும்படியாயும் (பகவத்விக்ரஹமும் ஸூர்ய மண்டலமுமாகிற) இரண்டையும் சிவந்ததன்ஶோபையாம் படியாக்குகிற சிவப்பேநிரூபகமாய் வித்யாஶப்தவாச்யை யானபிராட்டியோடே ஸூர்யமண்டலமத்யவர்தியான

வது:— (க) "காசார்புரவியேழ்பூண்டு" என்றும், (உ) "ஒருகாலு டையதேர்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, காயத்ரீ, ப்ருஹதீ, உஷ் ணிக், ஜகதீ, த்ருஷ்டுப், அநுஷ்டுப், பங்திஃ, என்கிற வேழுசந்தஸ்ஸையு மேழுகுதிரைகளாய்க்கொண்டு வஹிக்கையாலே ஸப்தாஶ்வயுக்தமாய், காலசக்ரமயமான வேகசக்ரத்தையுமுடைத்தான ரதத்திலேயென்கை (ங) "సప్త యుఞ్జన్తి రథమేకచక్రమ్" "ஸப்த யுஞ்ஜந்தி ரதமேகசக்ரம்" என்றும் (ச) "హయాశ్చ సప్తచ్ఛన్దాంసి తేషాం నామాని మే శృణు। గాయత్రీ చ బృహత్యుష్ణిక్ జగతీ త్రిష్టుబేవ చ। అనుష్టుప్పఙ్క్తిరిత్యుక్తాశ్ఛన్దాంసి హరయో రవేః" "ஹயாஶ்ச ஸப்தஶ்சந் தாம்ஸி தேஷாம் நாமாநி மேஶ்ருணு। காயத்ரீசப் ருஹத்யுஷ்ணிக் ஜகதீத்ருஷ்டுபேவச। அநுஷ்டுப் பங்திரித்யுக்தாஶ் சந்தாம்ஸிஹரயோரவேஃ" என்றும்சொல்லக்கடவதிறே. (ரு) "ఏకో అశ్వో వహతి సప్తనామా" "ஏகோ அஶ்வோ வஹதி ஸப்த நாமா" என்றதற்கு ஹ்ருதயம், ஏததநுகுணமாக வ்யாக்யாதமான வந்தவிடங்களிலே கண்டுகொள்வது (சு) "త్రినాభిమతిపంచారే షణ్ణేమిన్యక్షయాత్మకే। సంవత్సరమయే కృత్స్నం కాలచక్రే ప్రతిష్ఠితమ్" "த்ருநாபி மதிபஞ்சாரேஷண்ணேமி ந்யக்ஷயாத்மகே। ஸம்வத்ஸரமயே க்ருத்ஸ்நம் காலசக்ரேப்ரதிஷ்டிதம்" என்கிறபடியே, சாதுர்மாஸ்ய த்ரயாத்மகமான, நாபியையுடைத்தாய், ஸம்வத்ஸரம் பரிவத்ஸரம் இடாவத்ஸரம் அநுவத்ஸரம் இத்வத்ஸரம்

(க) சிறிய-ல். சு. (உ) பெ-மோ. ரு. எ. அ. (ங) ஆரணம்-ங. (ச) வி-பு- உ. அ. ச. (ரு) ஆரணம்-ங. (சு) வி-பு-உ. அ-ங.

மூ. ஸதாத்யேயதேஜஸ்ஸின் ஸாமஸோத்கார நாம முள்ளு றையான வாத்யந்தங்களாலே ஓராயிரமாமவற்றிலே யொ ன்றையாயிரமுகத்தினுலருளின தீர்த்தம்பொலே தீர்தங்க ளாயிரமுமாக விஸ்தரிக்கிருரென்று வேதகுருபதேசம்.

ஸர்வகாலமும்த்யாநம்பண்ணுவார்க்கு விஷயமானதேஜோ வஸ்துவினுடைய சந்தோகஸாமத்துக்கு ரஸமாயிருக்கும் உத்கீதத்தில் "உத்" என்கிறபகவத்திருநாமம் அந்தர்பூதமா யிருந்தமைதோற்றும்படியான உயர்வென்கிற உபக்ரமத்தா தாலேயும், உயர்ந்தேஎன்கிற உபஸம்ஹாரத்தாலேயும் ஓ ரொன்றே ஸஹஸ்ரமுகமாகநின்று ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ண வல்லதிருநாமங்களிலே ஒரு திருநாமத்தை லோகபாவநார் த்தமாகஸஹஸ்ரமுகேநக்ருபைசெய்த ஸ்ரீபாததீர்த்தமான கங்கைபோலே லோகபாவநமான வாயிரம்பாட்டாக விஸ் த்ருதமாக்குகிருரென்று வேதாசார்யபட்டரென்கிறவ ருப தேசித்தருளுவர்.

என்றுசொல்லப்பட்ட பஞ்சவத்ஸரத்தையும் அரங்களாக உடைத்தாய், வஸந்தக்ரீஷ்மவர்ஷ ஶரத்ஹேமந்த ஶைஶிரங்களாகிற ஆறுருதுக்களேயும் நேமியாக உடைத்தாய், ப்ரவாஹபரிவ்ருத்தியாலே அக்ஷயரூபமாயிரு க்கிற காலசக்ரத்திலே ஸர்வமும், ப்ரதிஷ்டிதமென்கையாலே, இந்த, ஏகசக்ரம், காலசக்ரமயமாயிறேயிருப்பது. ஆக, இப்படி, இருந்துள்ள, ஸப்தாஶ்வங்களேயும், ஏகசக்ரத்தையுமுடைத்தாகையாலே, இதரவ் யாவ்ருத்தவைபவமான ரதத்திலே யென்னபடி. இனிமேல்மண்டலத் தைவர்ணிக்கிறது. (திருச்சக்கரமொற்று) அதாவது:— (க) "அம்மே ருவில்செஞ்சுடரோன் திருமால்திருக்கைத்திருச்சக்கரமொக்கும்" என் னும்படி, வ்ருத்தாகாரதையாலும் தேஜோவிஶேஷத்தாலும் திருவாழி யோடொற்றிருக்கை. (காலசக்கரச்செங்கோல்நடாவி) அதாவது: — (உ)திருச்சக்கரத்தாலகல் விசும்பும்நிலனும் இருளார் வினைகெடச்செங் கோல்நடாவுதிர்" என்கிறபடியே, உபயவிபூதியிலு மீஶ்வரன், தன்னுஜ் ஞையை நிர்வஹிக்கைக்குபகரணமான திருவாழியைப்போலே (ங) "கா லசக்கரத்தாய், என்னும்படி, காலசக்ரநிர்வஹணவனுடைய காலசக்ரவி ஷயமானவாஜ்ஞையை, (ச) "தனிவளர்ச்செங்கோல்நடாவு" என்கிறபடி யே, நடத்துகை. (ஜ்யோதிச்சக்கரவொளிசுருக்கி) அதாவது:— (ரு) " சுடரொளிபரந்தனசூழ்திசையெல்லாம்" என்னும்படி, ஸர்வதோ திக்கமாக வ்யாப்தமான ஸ்வதேஜ: ப்ரகர்ஷத்தாலே (சு) " தன்னிய தாரகைமின்னொளிசுருங்கி" இத்யாதிப்படியே, நக்ஷத்ராதியான ஜ் யோதிர்கணங்களின் தேஜஸ்ஸை ஸங்கோசிப்பிக்கை. (அக்நீஷோ

(க) தி-வி. அஅ. (உ) தி-வி. நங. (ங) தி-வா. எ. உ. எ. (ச) தி-வி. சங. (ரு) திருப்பள்ளி-ங. (சு) ஷை

மீபதேஜோம்ருதத்து க்கூற்றும்) அதாவது:— (க) "అగ్నిం వావాది త్యస్సాయం ప్రవిశతి తస్మా దగ్నిర్దూరా న్నక్తం దదృశే। ఉభే హి తేజసీ సమ్పద్యేతే" "அக்நிம்வா வாதித்ய ஸ்ஸாயம் ப்ரவிசதி। தஸ்மா தக்நிர் தூரா ந்நக்தம் தத்ருசே। உபேஹி தேஜஸீ ஸம்தத்யேதே" என்றும், (உ) "ప్రభావివ స్వతో రాత్రా వస్తంగచ్ఛతి భాస్కరే । విశత్యగ్ని మతో రాత్రౌ వహ్నిర్దూరా త్ప్రకాశతే" "ப்ரபாவிவஸ்வதோ ராத்ராவஸ்தம்கச்சதிபாஸ்கரே। விசத்யக்நிமதோ ராத்ரவஹ்நிர்தூராத்ப்ரகாசதே" ॥ என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அஸ்தமயஸமயத்தில் தன்னுடைய ப்ரபையை அக்நியிலேப்ரவேசிப்பிற்று, ராத்திரியிலக்நிக்கு தேஜோவ்ருத்தியை யுண்டாக்குகையாலே, அக்நியினுடைய தேஜஸ்ஸுக்கூற்றென்கிறது. (௩) "క్షీణం పీతం సురై స్సోమ మాప్యాయయతి దీప్తిమాన్ । మైత్రే యైకకలం సన్తం రశ్మి నైకేన భాస్కరః ॥ క్రమేణ యేన పీతో స్సా దేవై స్తేన నిశాకరమ్ । ఆప్యాయయత్య నుదినం భాస్కరో వారితస్కరః" "க்ஷீணம் பீதம் ஸுரை ஸ்ஸோம மாப்யாயயதி தீப்திமாந்। மைத்ரே யைக்கலம் ஸந்தம் ரச்மிநைகே நபாஸ்கரஃ ॥ க்ரமேண பேநபீதோஸௌ தேவைஸ்தேநநிசாகரம்। ஆப்யாயயத்யநுதிநம்பாஸ்கரோவாரிதஸ்கரஃ ॥ என்கிறபடியே, அபரபக்ஷத்திலே, ப்ரதமைதுடங்கி, சதுர்தசியளவும் நித்யமொருகலையாக அம்ருதமயமான பதினுலுகலைகளையும் தேவர்கள் புஜித்து பதினைந்தாங்கலையை பஞ்சதசியினன்றபராந்ஹத்திலே, பித்ருக்கள்புஜித்து, இப்படிக்ஷீணனான சந்த்ரனுக்கு பூர்வபக்ஷத்தில் ப்ரதமைதுடங்கி நித்யமொருகலையாக பஞ்சதசியளவும் பதினைந்துகலைகளையும் தன்னுடைய ரச்மிகளாலே வர்திப்பிக்கையாலே ஸோமனுடைய வம்ருதத்துக் கூற்றென்கிறது. ஆகவிப்படி, அக்நியினுடைய தேஜஸ்ஸுக்கும் ஸோமனுடைய அம்ருதத்துக்கும், உற்பத்திஸ்தாநமாயிருக்குமென்கை. (மந்தேஹர்க்குச்செந்தீயும்) அதாவது:— மந்தேஹரென்பார் சிலராக்ஷஸர் ஸந்த்யாஸமயத்திலே ஆதித்யரத்தைச்சுற்றிக்கொண்டு போகவொட்டாதே ஆதித்யனோடே மஹாயுத்தம்பண்ணி அவனைக்கொல்லத்தேடுவார்கள். அவ்வளவிலே ப்ராம்ஹணர் காயத்ர்யபிமந்த்ரிதைகளான அப்புக்களை, அர்க்யரூபேண ஊர்த்வமாகப்ரக்ஷேபிக்க, அந்த காயத்ரீபூதார்க்யசக்தியாலே ஆதித்யமண்டலத்தில் ஜ்வலித்துக்கொண்டுதோற்றின சிவந்தவக்நியிலேவிழுந்து முடிந்துபோவர்களென்று (௪) "மீண்டவற்றுள் எரிகொள் செந்தீவீழ்அசுரரைப்போல" என்றாழ்வாரருளிச்செய்கையாலே மந்தேஹர்க்கு ஜ்வலிக்கிற அக்நியாயிருக்குமென்கிறது. ராக்ஷஸரை யஸுரரென்றாழ்வாரருளிச்செய்தது, (௫) "தாநவனாகம்தரணியிற்புரள" என்றும், (௬) "தாநவன்வாளரக்கன்" என்றும் சொன்னவைபோல அஸுரப்ரக்ருதிகளானவாகா

(க) அஷ்டகம்-உ. (உ) வி-பு-உ-அ-உ0. (௩) வி-பு-உ-கஉ-௩. (௪) திவி-ம்-அஉ. (௫) பெ-மொ. க. ௪. க. (௬) ஷை உ. உ. உ.

சத்தாலே, (க) "తదుహవా ఏతే బ్రహ్మవాదినః పూర్వాభిముఖాః సన్ధ్యాయాం గాయత్ర్యాభిమన్త్రితా ఆపవూర్ధ్వవిక్షిపన్తి తాఏతాఆపో వజ్రీభూత్వాతాని రక్షాంసి మన్దేహారుణే ద్వీపేప్రక్షిపన్తి" "ததுஹவா ஏதே ப்ரம்ஹவாதிந: பூர்வாபிமுகா: ஸந்த்யாயாம்காயத்ர்யா பிமந்த்ரிதா ஆபஊர்த்வம் விக்ஷிபந்தி। தா ஏதா ஆபோ வஜ்ரீபூத்வா தாநி ரக்ஷாம்ஸி மந்தேஹாருணே த்வீபே ப்ரக்ஷிபந்தி என்றும், (உ) "సన్ధ్యాకాలేతుసంప్రాప్తే రౌద్రే పరమదారుణే। మన్దేహారాక్షసా ఘోరా స్సూర్యమిచ్ఛన్తి ఖాదితుమ్। ప్రజాపతికృతశ్శాప స్తేషాంమైత్రేయ రక్షసామ్। అక్షయత్వంశరీరాణాం మరణఞ్చదినేదినే। తతస్సూర్యస్యతేషాంవై యుద్ధమాసీత్సుదారుణమ్॥ తతోద్విజోత్తమాస్తోయ ముత్క్షిపన్తి మహామునే। ఓఙ్కారబ్రహ్మ సంయుక్తం గాయత్ర్యాచాభిమన్త్రితమ్॥ తేన దహ్యన్తి తేపాపా వజ్రభూతేన వారిణా" "ஸந்த்யாகாலேது ஸம்ப்ராப்தே ரௌத்ரே பரமதாருணே। மந்தேஹா ராக்ஷஸா கோராஸ்ஸூர்ய மிச்சந்தி காதிதும்॥ப்ரஜாபதி க்ருத ஶாபஸ்தேஷாம் மைத்ரேய ரக்ஷஸாம்। அக்ஷபத்வம்ஶரீராணாம் மரணம்ச திநே திநே॥ ததஸ்ஸூர்யஸ்ய தேஷாம்வையுத்தமாஸீத் ஸுதாருணம் ததோத்விஜோத்தமாஸ் தோயமுத்க்ஷிபந்திமஹாமுநே। ஓங்கார ப்ரும்ஹஸம்யுக்தம் காயத்ர்யா சாபிமந்த்ரிதம்॥ தேந தஹ்யந்திதே பாபாவஜ்ரபூதேநவாரிணா,॥ என்று, ப்ராம்ஹணரிக்கு ப்ரக்ஷேபிக்கிற, அர்க்யஜலந்தானே வஜ்ரபூதமாய்க்கொண்டு அந்த ராக்ஷஸரை நிரஸிக்குமென்று ஶ்ருதியிலும், புராணத்திலும் சொல்லிற்றேயாகிலும், அந்த அர்க்யஜலமாதித்யமண்டலத்தையு மிப்படி ஜ்வலிப்பிற்று அணுகச்செல்லில் நசிக்கும்படியாக்குமென்றும் சொல்லலாமிறே (முக்திமார்கத்தலைவாசலும்) அதாவது :— அர்சிராதிகதியாகிற முக்திமாற்கத்தாலே போமளவில்,(ங) "అర్చిషమేవాభిసంభవన్తి" "அர்சிஷமேவாபிஸம்பவந்தி" இத்யாதிப்படியே அர்சிꣳப்ரப்ருதிகளைச்சென்று கிட்டிப்போகிற மாத்ரமன்றிக்கே (ச) "భిత్వాసూర్యస్య మణ్డలమ్" "பித்வாஸூர்யஸ்யமண்டலம்" என்றும், (ரு) "தேரார்நிறைகதிரோன்மண்டலத்தைக்கீண்டுபுக்கு" (சா) "வெங்கதிர்ப்பருதிவட்டத்தூடுபோய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அம்மண்டலத்தாலே போகையாலும், அண்டகடாஹத்தைப்பேதித்துப்புறப்படுமதுக்கு முற்பட்டதாகையாலும் இத்தை இம்மார்கத்திற்குத் தலைவாசலென்கிறது (கண்ணவான் கண்ணில்பிறந்த கண்மணியும்) அதாவது:—(எ) "கண்ணவான்" என்றும், (அ) "மண்ணோர் விண்ணோர்க்கும்" என்றும் (கூ) "చక్షుర్దేవానాముతమర్త్యానామ్" "சக்ஷுர்தேவாநா முதமர்த்யாநாம்" என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் த்ருஷ்டிபூதனை ஸர்வேஶ்வரன் கண்ணிலே (கo) "చక్షోస్సూర్యో అజాయత" "சக்ஷோ ஸ்ஸூர்யோ அஜாயத" என்கிறபடியே,

(க) ஆரணம்-உ. (உ) வி - பு - உ - அ - சஅ. (ங) (ச) (ரு) சிறிய-ல். எ. (சா) பெ - மொ. ச. ரு. கo. (எ தி - வா - க - அ - ங. (அ) ஷை. ஷை. ஷை. (கூ) (கo) புருஷஸூக்தம்.

ஜநிப்பதும்செய்த (௧) "జగదేకచక్షుషే" "ஜகதேகசக்ஷுஷே" என்கிற்படியே, ஜகத்துக்கு த்ருஷ்டிபூதமு மாயிருக்குமதென்கை. (த்ரயீமயமுமான மண்டலத்திலே) அதாவது :— (௨) "త్రయీమయాయ" "த்ரயீமயாய" என்கிறபடியே வேதமயமாயிருக்கிற வாதித்யமண்டலத்திலேயென்கை ‖ இத்தால் (௩) "ధ్యేయస్సదా సవితృమండల మధ్యవర్తీ నారాయణ స్సరసిజాసన సన్నివిష్టః కేయూరవాన్మకర కుండలవాన్కిరీటీ హారీ హిరణ్మయవపుః ధృతశంఖచక్రః" "த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்தீ நாராயண ஸ்ஸரஸிஜாஸந ஸந்நிவிஷ்ட꞉। கெயூரவாந் மகரகுண்டலவாந் கிரீடீ ஹாரீ ஹிரண்மயவபு꞉ த்ருதஶங்கசக்ர꞉" என்கிறவிதி லவனெழுந்தருளியிருக்கிற ஸவித்ருமண்டலத்தை வர்ணித்தாராய்த்து. இனியதிலெழுந்தருளியிருக்கிறபடியை வர்ணிக்கிருர். (தண்டாமரைசுமக்க) அதாவது :— (௪) "தண்டாமரைசுமக்கும் பாதப்பெருமான்" என்கிறபடியே, ஸரஸிஜாஸந ஸந்நிவிஷ்டனுயிருக்கை. (தோள்வளையும்குழையும்) இத்தால் கேயூரவான் மகரகுண்டலவானென்னத்தைச் சொல்லுகிறது. (திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையும்) இத்தால், கிரீடீஹாரீ, த்ருதஶங்கசக்ர꞉, என்னத்தைச்சொல்லுகிறது. (திகழும்பொன்மேனியும்) அதாவது:— (௫) "ஆரமும்படையும்திகழ" என்கிறபடியே, கீழ்ச்சொன்ன ஆயுதாபரணங்களெல்லாம் விளங்கும்படியிருப்பதாய், (௬) "பொன்மேனிகண்டேன்" என்னும்படி, ஹிரண்மயமான திருமேனியும், (௭) "య ఏషోఽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే హిరణ్యశ్మశ్రుర్హిరణ్యకేశ ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవ సువర్ణః" "ய ஏஷோ ந்தராதித்யே ஹிரண்மய꞉ புருஷோ த்ருஶ்யதே। ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகா த்ஸர்வஏவ ஸுவர்ண꞉॥ "హిరణ్మయవపుః" 'ஹிரண்மயவபு꞉" என்றும், சொல்லக்கடவதிறே. (செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண்ணுமாய்) அதாவது:— (௮) "அஞ்சுடரைவெய்யோனணிநெடுந்தேர்தோன்றுதால்" என்றவநந்தரம, (௯) "செஞ்சுடர்தாமரைக்கட்செல்வனும் வாராநல்" என்னது, அந்தவாதித்ய மண்டலத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறவனையிறே, ஶ்ருதியும், (௧௦) "తస్య యథా కప్యాసం పుండరీకమేవమక్షిణీ" "தஸ்யயதா கப்யாஸம் புண்டரீக மேவ மக்ஷிணீ" என்றதவ்விருப்பிலேயிறே. ஆகையா லாதித்யகிரணங்களால் விகஸிதமானபோதே சிவந்தவொளியையுடைய தாமரைபோன்ற திருக்கண்களு மென்கை. "அணிநிறமும்மூர்த்தியீதென்னும்படி இரண்டையும் தன்நிறமாக்குகிற செய்யாளானவித்யையோடே) அதாவது:—(௧௧) "திருக்கண்டேன்" என்று, முதலிலே, தன்னைக்கண்டவநந்தரம், "ருக்மாபம்" என்னும்படி, இருக்

(௧) (௨) (௩) (௪) தி-வா. ௪. ௫. ௮. (௫) தி-வா. ௮. ௪. ௭. (௬) தி-அ. ௩. ௧. (௭) சா-௧. ௬. ௭. (௮) தி-வா. ௫. ௪. ௯. (௯) ஷெ. (௧௦) சா-௧. ௬. ௬. (௧௧) தி-அ. ௩. ௧.

கிற வவன்திருமேனியை, க்கண்டு, (க) "பொன்மேனிகண்டேன்" என்றிருக்கச்செய்தேயும், தன்திருமேனியின்நிறத்தில் வ்யாப்தியாலே, இளவெய்யில் கலந்தாப்போலே விளங்கி, தர்ஶநீயமாயிருக்கிறவவன் திருமேனி நிறத்தைக்கண்டு (உ) "திகழுமருக்கனணிநிறமுங்கண்டேன்" என்னும்படியாகவும், (ங) "சேய்யதோர் நாயிற்றைக்காட்டிச்சிரீதரன்மூர்த்தியீதென்றும்" என்று, அந்தமண்டலவாஸிநியான தன்விக்ரஹதேஜோவ்யாப்தியாலே, சிவந்தவொளியாலே, அத்விதீயமாயிருக்கிறபடியைக் கண்டு, ஶ்ரீதரனுடைய வடிவீதென்று ப்ரமித்துச்சொல்லும்படியாகவும், பகவத்விக்ரஹமும், ஆதித்யமண்டலமுமாகிற, இரண்டையும் தன்னிற மாம்படிபண்ணுகிற சிவந்தநிறத்தையுடையாளாகையாலே, (ச) "హిరణ్యవర్ణాం॥" "ஹிரண்யவர்ணாம்" இத்யாதிப்படியே, (ரு) "கமலமலர்மேல்செய்யாள்" என்று, நிரூபகமாம்படி, இருப்பாளாய், (சு) "విద్యాసహాయ మాదిత్యసంస్థం విద్యా ప్రసాదకం" "வித்யாஸஹாயமாதித்ய ஸம்ஸ்தம் வித்யாப்ரஸாதகம்" என்றும் (எ) "విద్యాసహాయవన్తం మామాదిత్యస్థం సనాతనం" "வித்யாஸஹாயவந்தம் மாமாதித்யஸ்தம்ஸநாதநம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, வித்யாஶப்தவாச்யையான பிராட்டியோடே கூட (அருக்கன்மேவின) அதாவது:— (அ) "வானிடையருக்கன்மேவிநிற்பாற்" என்கிறபடியே, ஸவித்ருமண்டல மத்யவர்த்தியான, "யஏஷோந்தராதித்யே" என்றத்தை ச்சொல்லுகிறது. (ஸதாத்யேய்தேஜஸ்வின்) அதாவது:—"த்யேயஸ்ஸதா" என்கிறபடி, ஸர்வகாலமும் த்யாநம்பண்ணுவார்க்கு விஷயமாய், "హిరణ్మయశ్శకుని ర్బ్రహ్మనామాయేన సూర్యస్తపతి తేజసేద్ధః" ஹிரண்மயஶ்ஶகுநிர்ப்ரும்ஹநாம யேநஸூர்யஸ்தபதி தேஜஸேத்தஃ" என்றும், "తత్సవితుర్వరేణ్యంభర్గః" "தத்ஸவிதுர் வரேண்யம்பர்கஃ" என்றும், (கூ) "తేజఃపరంతత్స వితుర్వరేణ్యం ధామ్నాపరేణ ప్రణధాత్స్వర్ణం" "தேஜஃ பரம்தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் தாம்நாபரேணப்ரணகாத்ஸுவர்ணம்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, தேஜோமயமாயிருக்கிற வஸ்துவினுடைய (ஸாமஶோத்கார நாமமுள்ளுறையான வாத்யந்தங்களாலே) அதாவது:— (கo) "సామ్న ఉద్గీథోరసః" "ஸாம்நஉத்கீதோரஸஃ" என்கையாலே, இந்த சந்தோகஸாமத்துக்கு ரஸமாயிருந்துள்ள இந்தகார்நமுண்டு உத்கீதம், அதில் "உத்" என்றுசொல்லப்பட்ட "தஸ்யஉதிதிநாம" என்கிற திருநாமத்துக்குள்ளுறையானமை தோற்றும்படியான வாத்யந்தங்களை யுடைத்தாயிருக்கையாலேயென்கை. "உயர்வு" என்றெடுத்து, "உயர்ந்தே" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, உகாரமாதியும் தகார மந்தமுமாயிறேயிருப்பது. (ஆத்யந்தங்களாலேயென்றது), மேற்சொல்லுகிறதற்குஹேது வீதென்று தோற்றுகைக்காக. (ஓராயிரமாமவற்றிலேயொன்றை) அதாவது:—

(க) தி-அ. ங. க. (உ) ஷை. (ங) தி-வா. ச. ச. உ. (ச) ஶ்ரீஸூக்தம். (ரு) தி-வா. கூ. ச. க. (சு) (எ) (அ) பெ-மொ. உ. க. எ. (கூ) யஜுர்வே-க. ரு. (கo) சாந்தோ-க. உ.

மூ—(௫ச) அன்றிக்கே ஸ்வரூப குண விபூதி சேஷ்டிதங்களை விசதமாக்குகிற பஞ்சராத்ர புராணே திஹாஸங்

(அ) (வேதஸாம்யம்சொல்லுகை) அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தையும் கல்யாண குணங்களையும் விபூதிகளையும் வ்யாபாரங்களையும் ஸ்புடதரமாக ப்ரதிபாதிக்கிற (ஸ்வரூபகுணப்ரதிபாதக) பஞ்சராத்ரம்போலேயும் (விபூதிப்ரதிபாதக) புராணங்கள்போலேயும் (சேஷ்டிதப்ரதிபாதகமான) இதிஹாஸங்

(க)"ஓராயிரமாயுல கேழளிக்கும் பேராயிரம்" என்கிறபடியே ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமுகமாகநின்று ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணவல்ல திருநாமங்களிலே ஒருதிருநாமத்தை(ஆயிரமுகத்தினலருளின) இத்யாதி, அதாவது:—(உ) "ஆயிரமுகத்தினலருளி மந்தரத்திழிந்தகங்கை" என்று, கங்கைதானொன்றாயிருக்க லோகபாவநார்த்தமாக ஸஹஸ்ரமுகமாக ப்ரவஹித்தாப்போலே, (ங) "தீர்த்தங்களாயிரம்" என்கிறபடியே லோகபாவநமாக ஆயிரம்பாட்டாக விஸ்தரிக்கிறாரென்று வேதாசார்யபட்டருபதேசித்தருளும்படியென்கை. (விஸ்தரிக்கிறா) ரென்று, கர்த்ருத்வத்தை, அபௌருஷேயத்வ விரோதமற, கீழ்ச்சொன்னபடியே கொள்வது. ஆக, (எவ்வுலகத்தெவ்வவையு) மென்று தடங்கி இவ்வளவால்ப்ரபந்த சதுஷ்டயத்துக்கும் வேதரூபவத்வமும் அங்கோபாங்கஸாஹித்யமும் ஶாஸ்த்ரத்வாதி வேதலக்ஷணஸாம்யமும் இதிலிவர்க்குத்தோற்றுகிற கர்த்ருத்வத்தால், இதின்நித்யத்வா பௌருஷேயத்வ ஹானியில்லாமையும், இவற்றிலின்னப்ரபந்த மிந்தவேதஸ்த்தானே என்னுமதுவும், அதில் ஸாமவேதஸ்த்தாநீயமான (திருவாய்மொழி) ஸாமஶ்ரேஷ்டமான சந்தோகஸாமோபநிஷத் ஸமமென்னுமதுவும் சொல்லித்தாய்த்து. *

வ்யா. (௫ச) ஆகவிப்படி, இப்ரபந்த சதுஷ்டயத்துக்கும், வேதஸாம்யத்தைஸாதித்தார்க்கீழ்; இனி, இங்கனன்றிக்கே, இது தனக்கு வேதோபப்ரும் ஹணஸாம்யமும் சொல்லுவர்களென்கிறார்மேல். (அன்றிக்கேயென்றுதுடங்கி) அதாவது :—இப்படியே வேதஸாம்யம்சொல்லுகைய்யன்றிக்கே *பகவத்ஸ்வரூப ரூப குணவிபூதி சேஷ்டிதங்களுக்கெல்லாம்ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ள வேதத்தில் (ச) "యత్తదద్రేశ్య మగ్రాహ్య మగోత్ర మవర్ణ మచక్షుః శ్రోత్రం తదపాణి పాదం నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం తదవ్యయం యద్భూతయోనిం పరిపశ్యన్తి ధీరాః" 'யத்ததத்ரேஶ்ய மக்ராஹ்ய மகோத்ரமவர்ண மசக்ஷு: ஶ்ரோத்ரம் ததபாணி பாதம் நித்யம் விபும் ஸர்வ

(க) தி - வா. கூ. ங. க. (உ) பெ - மொ. க. ச. எ. (ங) தி - வா. எ. க0. கக. (ச) மு. க. க. ௬.

* பகவத்ஸ்வருபரூபகுணவிபூதிகளென்றவிடத்தில், பகவத்ஸ்வருபமாவது பகவத்திவ்யாத்மஸ்வரூபம், ஸ்வரூபமாவது, திவ்யமங்களவிக்ரஹம், குணமாவது திருக்கல்யாணகுணங்கள், விபூதியாவது நித்யவிபூதி லீலாவிபூதி, சேஷ்டிதங்களாவன அறுமைத்தொழில் களென்றபடி.

மூ. ங்கள்போலே நீலபா ரூபோ க்தி தெரியச்சொன்ன வேதோபப்ரும்ஹணமென்பர்கள்.

கள்போலேயும் மேகஶ்யாமளமாய் நிரவதிக தேஜோமய மான (ஸ்ரீமந்நாராயண) திவ்யமங்களவிக்ரஹ ப்ரதிபாதக மானஶ்ருதிகளை விஶதமாக்குகிற வேதோபப்ரும்ஹண மென்றருளிச் செய்வர்கள்.

கதம் ஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்திதீரா:" (க) "సత్యం జ్ఞాన మనన్తం బ్రహ్మ" "ஸத்யம் ஜ்ஞாந மநந்தம் ப்ரும்ஹ" (உ) "నిష్కళం నిష్క్రియం శాన్తం నిరవద్యం నిరంజనంనిర్గుణం" "நிஷ்களம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் நிர்க்குணம்" இத்யாதிகளால்சொல்லப்படுகிற ஸ்வரூபத்தையும் (ங) "యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్" (ச) "పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ" (ரு) "సత్య కామస్సత్య సఙ్కల్పః" "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் - பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே - ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" இத்யாதிகளால் சொல்லப்படுகிற, குணங்களையும் (கூ) "శృణుత త్పరమం సూక్ష్మం సర్వజ్ఞం సర్వభృత్తథా । జ్ఞానరూపమనాద్యన్త మవికారి నిరామయం ॥ అచక్షుశ్శ్రోత్రమ స్పర్శమ పాణిచరణం ధ్రువమ్ । నామజాత్యాది రహిత మవర్ణ మగుణన్త్వపి ॥ విశ్వశ్రవో విశ్వచక్షు ర్విశ్వ పాణిపరంపదమ్ ॥ అసక్తమచరంశాన్తం స్వయం జ్యోతిరనూపమమ్ ॥ దూరస్థమన్తికచరంజ్ఞాన గమ్యం నిరంజనమ్ ॥ భూతభర్తృ సమంజ్యోతిర్జ్యోతిషాంతమసఃపరమ్॥ అక్షరంసర్వభూతస్థం తద్విష్ణోః పరమంపదమ్ ॥ "ஶ்ருணுதத்பரமம் ஸூக்ஷ்மம்" ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வப்ருத்ததா । ஜ்ஞாநரூப மநாத்யந்த மவிகாரி நிராமயம் ॥ அசக்ஷுஶ்ரோத்ர மஸ்பர்ஶமபாணி சரணம் த்ருவம் ॥ நாமசாத்யாதிரஹித மவர்ணமகுணந்த்வபி । விஶ்வஶ்ரவோ விஶ்வசக்ஷுர்விஶ்வபாணிபரம்பதம் ॥ தூரஸ்தமந்திக சரம் ஜ்ஞாநகம்யம் நிரஞ்ஜநம்॥ பூதபர்த்ருஸமம் ஜ்யோதிர் ஜ்யோதிஷாம்தமஸ: பரம் அக்ஷரஸ்ஸர்வபூதஸ்தம் தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் ॥ இத்யாதிகளாலும் (எ) "అప్రాకృతగుణ స్పర్శా న్నిర్గుణం పరిగీయతే । శృణు నారద షాడ్గుణ్యం కథ్యమానం మ్మయానఘ ॥ అజడం స్వాత్మసంబోధి నిత్యం సర్వావగాహనమ్ । జ్ఞానంనామ గుణం ప్రాహుః ప్రథమం గుణచిన్తకాః॥ స్వరూపం బ్రహ్మణ స్తచ్చ గుణశ్చ పరిగీయతే।జగత్ప్రకృతి భావో య స్సాశక్తిః పరికీర్తితా ॥ కర్తృత్వం నామ యత్తస్య స్వాతన్త్ర్య పరిబృంహితమ్ ॥ ఐశ్వర్యం నామ తత్ప్రోక్తం గుణతత్వార్థ చిన్తకైః ॥ శ్రమహాని స్తుయా తస్య సతతం కుర్వతా జగత్ । బలంనామ గుణ స్తస్య కథితో గుణ చిన్తకైః । తస్యోపాదానభావేఽపి వికార విరహో హియః ॥ వీర్యంనామ గుణస్సోయ మచ్యుతత్వ పరాహ్వయః ॥ సహకార్యనపేక్షాయా తత్తేజ స్సముదాహృతమ్ ॥ "அப்ராக்ருதகுண ஸ்பர்ஶாந்நிர் குணம் பரிகீயதே । ஶ்ருணு நாரத ஷாட்குண்யம் கத்யமாநம் மயா

(க) தை-ஆ. க. க. (உ) ஶ்வே. கூ. க. கஅ. (ங) மு. உ. உ. கூ. (ச) ஶ்வே. கூ. அ. (ரு) சாந்தோ. அ. க. ரு. (கூ) ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம். (எ) அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதை,

நக। அஜடம் ஸ்வாத்ம ஸம்போதி நித்யம் [ஸர்வாவகாஹநம் ॥ ஜ்ஞாநம்நாமகுணம் ப்ராஹு:ப்ரதமம் குணசிந்தகா: ஸ்வரூபம் ப்ரஹ்மணஸ்தச்ச குணஶ்ச பரிகீயதே। ஜகத்ப்ருக்ருதி பாவோ யஸ்ஸா ஶக்தி: பரிகீர்திதா ॥ கர்த்ருத்வம் நாமயத் தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய பரிப்ரும்ஹிதம்-ஐஶ்வர்யம் நாமதத்ப்ரோக்தம் குணதத்வார்த்த சிந்தகை: ॥ ஶ்ரமஹாநிஸ்து யா தஸ்ய ஸததம் குர்வதா ஜகத்। பலம்நாம குண ஸ்தஸ்ய கதிதோ குணசிந்தகை: ॥ தஸ்யோபாதாநபாவேபி விகாரவிரஹோ ஹிய: வீர்யம் நாம குண ஸ்ஸோய மச்யுதத்வா பராஹவய:। ஸஹகார்யநபேக்ஷாயா தத்தே ஜஸ்ஸமுதாஹ்ருதம்” இத்யாதிகளாலும், விஶதமாக்குகிற பஞ்சராத்ரம்போலேயும் (௧) “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే। యేన జాతాని జీవన్తి। యత్ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తి” “யதோவாயிமாநிபூதாநிஜாயந்தே, யேநஜாதாநிஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி” (௨) “బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖమాసీత్। బాహూ రాజన్యః కృతః। ఊరూ తదస్య యద్వైశ్యః। పద్భ్యాగ్ంశూద్రో అజాయత” “ப்ராம்ஹணோஸ்யமுகமாஸீத்। பாஹூராஜந்யக்ருத: ஊரூதஸ்யயத்வைஶ்ய:, பத்ப்யாகிம்ஶூத்ரோ அஜாயத ॥” (௩) “అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం” “அந்தப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்” (௪) “పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని”; “பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநி” (௫) “స హోవాచ మహిమాన ఏవైషామ్। ఏతే త్రయస్త్రింశద్దేవా ఇతి। కతమే తే త్రయస్త్రింశదితి। అష్టౌ వసవః ఏకాదశ రుద్రాః ద్వాదశాదిత్యాః। త ఏకత్రింశత్ ఇన్ద్రశ్చైవ ప్రజాపతిశ్చ। త్రయస్త్రింశత్ ॥” “ஸஹோவாச மஹிமாந ஏவைஷாம் ஏதேத்ரயஸ்த்ரும்ஶதேவதேவாயிதி, அஷ்டாவஸவ: ஏகாதஶருத்ரா: த்வாதஶாதித்யா: தயேகத்ரும்ஶத் இந்த்ரஶ்சைவ ப்ரஜாபதிஶ்ச ॥ த்ரயஸ்த்ரும்ஶத்” இத்யாதியாலும், (௬) “పౌతిమాష్యో గౌపవనాద్గౌపవనః। பௌதிமாஷ் யோகோபவநாத்கோபவந: కౌశికాత్కౌశికః। கௌசிகாத் கௌசிக: “కౌణ్డిన్యాత్కౌణ్డిన్యః” శాణ్డిల్యాచ్ఛాణ్డిల్యః కౌశికాచ్చ గౌతమాచ్చ గౌతమః। అగ్నివేశ్యాదగ్నివేశ్యశ్శాణ్డిల్యాత్ ॥” கௌண்டிந்யாத் கௌண்டிந்ய: ஶாண்டில்யாச் சாண்டில்ய:, கௌசிகாச்சகௌதமாச்சகௌதம:, அக்நிவைஶ்யாத் அக்நிவைஶ்ய: ஶாண்டில்யாத்” இத்யாதியாலும் ஜகஜ்ஜந்மாதிகளையும் ப்ராம்ஹணாதிகளையும் தேவஜாதியில் வைவித்யத்தையும், ருஷிவம்சாதிகளையும் ப்ரதிபாதிக்கிற வாக்யங்களால் சொல்லப்படுகிற விபூதியை (௭) “సర్గశ్చ ప్రతిసర్గశ్చ వంశో మన్వన్తరాణి చ। వంశానుచరితం చైవ పురాణం పఞ్చలక్షణమ్” “ஸர்கஶ்சப்ரதிஸர்கஶ்சவம்ஶோமந்வந்தராணிச। வம்ஶாநுசரிதம் சைவபுராணம்பஞ்சலக்ஷணம்” ॥ என்கிறபடியே, ஸர்காதிகளையும் வம்ஶங்களையும் மந்வந்தரங்களையும் வம்ஶாநுசரிதங்களையும் விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கிறமுகேந விஶதமாக்குகிற புராணம்போலவும் (௮) “ఉద్ధృతాసి వరాహేణ” “உத்ருதாஸிவாரஹேண” (௯) “ఇదం విష్ణుర్విచక్రమే త్రే

---

(௧) தை-ப்ரு-௧. (௨) புருஷஸூக்தம்- (௩) ஆரணம்-௩. (௪) புருஷஸூக்தம். (௫) (௬) (௭) அமரம்-தீ. ௪௨. (௮) புருஷஸூக்தம். (௯) ஷை.

ధానిదధేపదం" "இதம்விஷ்ணுர்விசக்ரமேத்ரேதாநிததேபதம்" இத்யாதிகளாலேசொல்லப்படுகிற வவதாரசேஷ்டிதங்களை, ராமாயணம் நாராயணகதையென்னும்படி ராமக்ருஷ்ணவதாரசேஷ்டிதங்களை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கையாலும், (க) "అథవిష్ణుర్మహాతేజా అదిత్యాంసమజాయత। వామనం రూపమాస్థాయ వైరోచనిముపాగమత్ । త్రీన్క్రమానథభిక్షిత్వా ప్రతిగృహ్యచమాధవః॥ ఆక్రమ్య లోకాన్ లోకాత్మా సర్వలోకహితేరతః । మహేన్ద్రాయపునఃప్రాదా న్నియమ్య బలిమోజసా" "அதவிஷ்ணுர்மஹாதேஜா அதித்யாம்ஸமஜாயத। வாமநம்ரூபமாஸ்த்தாயவைரோசநிமுபாகமத் ॥ த்ரீந்க்ரமாநதபிக்ஷித்வாப்ரதிக்ருஹ்யசமாதவ꞉- ஆக்ரம்யலோகாந்லோகாத்மா ஸர்வலோகஹிதேரத꞉॥ மஹேந்த்ராயபுந꞉ ப்ராதாந்நியம்ய பலமோஜஸா" இத்யாதிகளாலே, ப்ராஸங்கிகமாக வவதாராந்தரசேஷ்டிதங்களையும், ஸ்ரீராமாயணத்திலே சொல்லுகையாலும், மோக்ஷதர்மத்திலே, ஸ்ரீஜந்மரஹஸ்யத்திலே, (உ) "నారదేనైవముక్తస్తు ప్రత్యువాచ జనార్దనః" "நாரதேநைவமுக்தஸ்து ப்ரத்யுவாசஜநார்தந꞉" என்றுதுடங்கி, (ங) "పూర్వంమత్స్యోభవిష్యామి స్థాపయిష్యామిమేదినీమ్ । వేదాంశ్చైవోద్ధరిష్యామి మజ్జమానాన్మహార్ణవే ॥ ద్వితీయంకూర్మరూపేణ హేమకూటసమప్రభమ్ । మన్దరంధారయిష్యామి అమృతార్థంద్విజోత్తమ॥" "பூர்வம்மத்ஸ்யோபவிஷ்யாமிஸ்த்தாபயிஷ்யாமி மேதிநீம் । வேதாம்ஶ்சைவோத்தரிஷ்யாமி மஜ்ஜமாநாந்மஹார்ணவே। த்விதீயம்கூர்மரூபேண ஹேமகூடஸமப்ரபம் மந்தரம் தாரயிஷ்யாமி அம்ருதார்த்தம் த்விஜோத்தம" இத்யாதியாலே தஶாவதாரசேஷ்டிதங்களையும் விஶதமாக்குகிற,விதிஹாஸம்போலவும், (ச) "నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా" "நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுர்லேகேவபாஸ்வரா" (ரு) "మనోమయః ప్రాణశరీరో భారూపః" "மநோமய꞉ ப்ராணஶரீரோபாரூப꞉॥ இத்யாதிகளாலே, விக்ரஹத்தைச்சொன்னவித்தை, ஆதிமத்யாந்தம் விக்ரஹத்தை ப்பலவிடங்களிலும் வர்ணித்துக்கொண்டு போகையாலே, (சு) "தெரியச்சொன்ன" வென்கிறபடியே விஶதமாகச்சொன்ன வேதோபப்ரும்ஹணமென்றித்தைச்சொல்லுவர்களென்கை. இப்ரபந்தசதுஷ்டயமும், (எ) "முழுநீர்முகில்வண்ணன்" (அ) "மைப்படிமேனி" (கூ) "பச்சமேனி" (க0) "தாமரைக்காடு" (கக) "நற்பூவைப்பூவின்ற" (கஉ) "கார்கலந்தமேனி" (கங) "துயரறுசுடரடி" (கச) "புநல்காயாநிறத்த" என்றுபக்ரமேபிடித்துபஸம்ஹாரபர்யந்தம் விக்ரஹத்தைவர்ணித்துக்கொண்டு செல்லாநிற்குமிறே. (கரு) "தெரியச்சொன்ன" வென்கிறவிது திருவாய்மொழிச்சந்தையேயாகிலும், உபப்ரும்ஹணத்வம்ப்ரபந்தாந்தரங்களுக்கு மொக்குமென்றே கொள்ளவேணும். வேதத்வம் சொல்லுகிறபோது ஸாதாரணமாகச்

(க) ஸ்ரீரா - பா - உகூ. ககூ. (உ) ஸ்ரீபார-மோ. (ங) ௸ (ச) புருஷஸூக்தம். (ரு) (சு) தி - வா. ச. கூ. கக. (எ) ௸ ங. உ. க. (அ) தி-வி. சுச. (கூ) திருமாலை. ங. (க0) தி-வா. அ. கூ. க. (கக) பெ. அ. க. (கஉ) ௸ அசு. (கங) தி - வா. க. க. (கச) தி - வா - க0 - ச0 - சு. (கரு) தி-வா. சு. கூ. கக.

மூ—(ருரு) கல்பாதியில் தோற்றித்துவர்ணிக்கும் சதுர்முகன் சந்தஸ்ஸும், மோஹ ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்தகன் பிணச்சுடலை வெந்தாராக்குமாறு மணிந்துயேறேறி

(அ) கல்பாதியில் - கல்பங்களினுடைய வாதிகளிலே, தோற்றிற்று - (உத்ரிக்தகுணநுகுணமாக) தோற்றினதை, வர்ணிக்கும் - வர்ணிய்யாநிற்கிற, சதுர்முகன் - ப்ரும்ஹாவினுடைய, சந்தஸ்ஸும் - நினைவும், மோஹஶாஸ்த்ரப்ரவர்தகன்-மோஹநஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்திப்பித்தவனுய், பிணச்சுடலை-பிணங்களினுடைய பஸ்மத்தை(யுடம்பெங்கும்பூசி) வெந்தார்-சவங்களினுடைய வஸ்திகளையும், ஆக்கும் - வ்யாக்ரசர்மத்தையும், ஆறும் - (விஷ்ணுபதியான) நதியையும், அணிந்து - தரித்து, ஏறேறி - வ்ருஷபமேறி,

சொன்னதிங்குமொக்குமிறே. பஞ்சராத்ரபுராணேதிஹாஸங்களிலும் இப்ரபந்தத்திலும் ஸ்வரூபாதிஸமஸ்தார்த்தங்களும் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், இவ்வோவர்த்தங்களிலே இவற்றுக்கு நோக்காகையாலே இப்படி வகையிட்டுச்சொல்லக்குறையில்லை. *

வ்யா. (ருரு) உபப்ரும்ஹணத்வஸாம்ய முண்டானுலுமிவ்வாழ்வார் ப்ரபந்தங்களுக்குள்ள வேற்றம், ஆர்ஷமான புராணதிகளுக்கில்லையென்னுமிடத்தை யறிவிக்கைக்காக, உபயத்தினுடையமுற்பத்தி மூலங்களையருளிச் செய்யக்கொலி, ப்ரதமமார்ஷப்ரபந்தோத்பத்தி மூலத்தை யருளிச்செய்கிருா. (கல்பாதியிலென்றுதுடங்கி) அதாவது:—(க) "యస్మిన్కల్పేతు యత్ప్రోక్తం పురాణం బ్రహ్మణాపురా। తస్యతస్యతు మాహాత్మ్యం తత్స్వరూపేణవర్ణ్యతే॥" "யஸ்மிங்கல்பேதுயத் ப்ரோக்தம் புராணம் ப்ரும்ஹணாபுரா| தஸ்ய தஸ்யதுமாஹாத்ம் யம்தத் ஸ்வரூபேண வர்ண்யதே" என்கிறபடியே, குணத்ரயவஶ்யனுனதனக்கு காலபேதேந குணத்ரயமும் ஸங்கீர்ணமாயும், அதிலேயொருகுணம்ப்ரசுரமாயுமிருக்கும் விஶேஷத்தை யிட்டு (உ) "సంకీర్ణాః సాత్త్వికాశ్చైవ రాజసాస్తామసాస్తథా" ஸங்கீர்ணாஸ்ஸாத்விகாஶ்சைவராஜஸாஸ் தாமஸாஸ்ததா" என்று, ஸங்கீர்ணங்களென்றும் ஸாத்விகங்களென்றும் ராஜஸங்களென்றும் தாமஸங்களென்றும் சொல்லப்படுகிற, அஹஸ்ஸுக்களாகிற கல்பபேதங்களினுடையவாதிகளிலே உத்ரிக்தமான குணநுகுணமாக ப்ரதிபன்னமானபடியே (ங) "అగ్నేశ్శివస్య మాహాత్మ్యం తామసేషు ప్రకీర్త్యతే। రాజసేషు చ మాహాత్మ్యమధికం బ్రహ్మణో విదుః॥ సాత్త్వికేష్వథ కల్పేషు మాహాత్మ్యమధికం హరేః। తేష్వేవ యోగసంసిద్ధా గమిష్యన్తి పరాం గతిమ్॥ సంకీర్ణేషు సరస్వత్యాః పితౄణాం చ నిగద్యతే॥" "அக்நேஶ்ஶிவஸ்யமாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷுப்ரகீர்த்யதே | ராஜஸேஷுசமாஹாத்மயமதிகம் ப்ரும்ஹணோவிதுஃ॥ ஸாத்

(க) மாத்ஸ்யே - (உ) ஷை (ங) ஷை

மூ. ச்சுழன்றாடும் ஆலமமர் பிச்சுத்தெளிந்து தான்வணங்கு
மாறுறைக்கக்கேட்ட ஸஜாதீயர்ப்ரஸாதமுமார்ஷ மூலம்.

சுழன்று - ப்ரமணம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆடும்-(ஶ்மசாநங்களில்) ந்ருத்தம் செய்யும், ஆலமமர்-விஷமமைந்திருக்கும் (கண்டமுடைய ருத்ரன்) பிச்சுத்தெளிந்து-(தன்னையீஶ்வரனாகநினைத்திருக்கும்) ப்ரமம் நீங்கிதெளிந்தவனாய், தான்-தானானவன், வணங்குமாறு - (ஸர்வேஶ்வரனை) யுபாஸிக்கும்ப்ரகாரம் உறைக்க-உபதேசிக்க, கேட்ட-கேட்டவர்களான ஸஜாதீயர், ருஷித்வேநஸக்ருசர்களான வசஸ்த்யதக்ஷமார்கண்டேயாதிகளிலொருவனான புலஸ்த்யனுடைய, ப்ரஸாதமும்-அநுக்ரஹமும், ஆர்ஷ-ருஷிப்ரோக்தங்களான இதிஹாஸபுராணங்களுக்கு, மூலம் - காரணம்.

விசேஷ்வத கல்பேஷு–மாஹாத்ம்யமதிகம்ஹரே꞉| தேஷ்வேவயோகஸம்ஸித்தா கமிஷ்யந்திபராங்கதிம் || ஸங்கீர்ணே ஷு–ஸாரஸ்வத்யா꞉ பித்ருணாஞ்சநிகத்யதே || என்கிறபடியே, தாமஸகல்பங்களில் அக்நிசிவர்களுடைய மாஹாத்ம்யமும், ராஜஸகல்பங்களிலே, தன்னுடைய மாஹாத்மயத்தையும், ஸாத்விககல்பங்களில் ஸர்வேஶ்வரனுடைய மாஹாத்ம்யத்தையும், ஸங்கீர்ணகல்பங்களில் பித்ருஸாரஸ்வதிகள் மாஹாத்ம்யத்தையும், வர்ணியாநிற்கும் சதுர்முகனுடைய (௧) "మచ్ఛన్దాదేవతే బ్రహ్మన్ప్రవృత్తేయం సరస్వతీ" "மச்சந்தாதேவதேப்ரும்ஹந்ப்ருவ்ருத்தேயம்ஸாரஸ்வதீ" என்கிறபடியே, இவர்வாக்கிலே, இச்சப்தம் பிறக்கைக்கடியான அநுக்ரஹகார்யமான நினைவும் ச்சந்தஸ்ஸென்கிறவிது, இவ்விடத்தில் நினைவென்றேகொள்ளவேணும். சந்தமென்று நினைவுக்குவாசகம். சந்தஸ்ஸென்கிறவிதுவும் நினைவுக்குவாசகமாக வந்தவிடங்களிலே கண்டுகொள்வது. ஆக விப்படி யிருந்துள்ள சதுர்முகன் நினைவும் (௨) "అన్యందేహ వరన్దేవ ప్రసిద్ధం సర్వజన్తుషు । మర్త్యభూతో భవానేవ మామారాధయ కేశవ । మాంప్రతిష్ఠాప్య దేవేశ వరమ్మత్తో గ్రహాణచ । యేనాహం సర్వభూతానాం పూజ్యాత్పూజ్యతరో భవేత్ ॥" "அந்யந்தேஹிவாந்தேவப்ரஸித்தம் ஸர்வஜந்துஷு | மர்த்யோபூத்வாபவா தேவமாமாராதயகேஶவ || வரம் வ்ருணீஷ்வசதே தேவேஶ வரம்மத்தோக்ருஹாணச | யேநாஹம் ஸர்வபூதாநாம்பூஜ்யாத்பூஜ்யதரோபவேத் ||" என்று, வரம்வேண்டின ஸ்வோகர்ஷகாமனானகையாலே (௩) "త్వఞ్చరుద్ర మహాబాహో మోహశాస్త్రాణి కారయ" "த்வஞ்சருத்ரமஹாபாஹோ மோஹஶாஸ்த்ராணிகாரய" என்று, பகவாந்நியோகித்தது வ்யாஜமாக ஆகமாதிமோஹஶாஸ்த்ர ப்ரவர்தகனானருத்ரன் (௪) "பிணங்களிடு காடதனுள் நடமாடு பிஞ்ஞகன்" என்றும், (௫) "சுடலையில் சுடுநீறன்" என்றும், (௬) "வெந்தாரென்பும் சுடுநீறும் மெய்யிற்பூசி"

(௧) ஸ்ரீரா - ௨. ௩௦. (௨) (௩) (௪) பெ-மொ. ௨. ௬. ௯. (௫) ஷை ௧௦. ௧. ௫. (௬) ஷை ௧. ௫. ௮.

என்றும், (௧) "அக்கும் புலியினதளுமுடையார்" என்றும், (௨) "ஆறும்பிறையு மரவமுமும்சடைமேலணிந்து" என்றும் (௩) "ஏறேறி" என்றும், (௪) "சுழன்றுடும் கொன்னவிலும் மூவிலைவேல் கூத்தன்" என்றும், (௫) "ஆலமமர்கண்டத்தரன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தமஃப்ரசுசனுகையாலே நிஹீநவ்ருத்திபரனாய், (௬) "ఉన్మత్తవదనున్మత్తః ప్రభుః ప్రభవతామపి । రాత్రౌ శ్మశానే పర్యట నిత్యం మేతత్ర వేశ్వర॥" உந்மத்தவத நுந்மத்தஃப்ரபுப்ரபவதாமபி | ராத்ரௌஸ்மஶாநேபர் யடலிதத்திமேதத் தவேஶ்வர॥" இத்யாதியாலே, ஶ்மஶாநபர்யட நம்துடக்கமான நிஹீநவ்ருத்திகளை நீயநுஷ்டிக்குமதுக்கு ஹேதுவென்னென்று தேவிகேட்கும்படி ஶ்மஶாநங்களிலே ஸஞ்சரித்து, ஶவபஸ்மத்தை உடம்பெங்கும் பூசி, அஸ்திமாலைபூண்டு வ்யாக்ரசர்மத்தையுடுத்து நதீ சந்த்ர ஸர்பாதிகளை ஜடையிலே அணிந்து, ஸர்வேஶ்வரன்தன் ஸார்வஜ்ஞாநுகுணமாக வேதமயமான விஹகேஶ்வரனை மேல்கொண்டுலாவுமாப்போலே, தன்றறிவுகேடுக் கநுகுணமாக ஜ்ஞாநஹீநமான ருஷபத்தை வாஹநமாக உடையனாய், மத்தர்களித்து ந்ருத்தம் பண்ணுமோபாதி சக்ரப்ரமம்போலே சுழன்றுடுவது விஷயத்தை கண்டத்திலேதரிக்கையாலே, நம்மைக்காட்டிலுமதிஶயித்த ஶக்திகரில்லையென்று தன்னையீஶ்வரனாக நினைத்திருப்பதாகிற ப்ராந்திநீங்கி, ஸத்வகுணம் தலையெடுத்து ஸத்வம்விஷ்ணுப்ரகாஶக மாகையாலே (௭) "ஆல்மேல்வளர்ந்தானைத் தான்வணங்குமாறு நால்வர்க்கு மேலையுகத்துரைத்தான்" என்கிறபடியே, அகடிதகடநாஸமர்த்தனை ஸர்வேஶ்வரனை, தானுபாஸிக்கும் ப்ரகாரத்தை, உபதேசிக்கக்கேட்டவர்களாகையாலே, ஸ்த்வநிஷ்டராய் ருஷித்வத்தால்வந்த ஸாஜாத்யத்தையுமுடையரான அகஸ்த்ய புலஸ்த்ய தக்ஷ மார்கண்டேயர்களில் நால்வரிலே ஒருவனான புலஸ்த்யன் (௮) "పురాణసంహితా కర్తా భవాన్ వత్స భవిష్యతి! దేవతాపారమార్థ్యఞ్చ యథావద్వేత్స్యసే భవాన్" "புராணஸம்ஹிதா கர்தாபவாந்வத்ஸபவிஷ்யதி-தேவதாபாரமார்த்யஞ்சயதாவத்வேத்ஸ்யதேபவாந்" என்று ஸ்ரீபராஶரபகவானுக்கு வரப்ரதாநம்பண்ணுகையாலே ஸஜாதீயரான ருஷிகள்ப்ரஸாதமும், ருஷிப்ரோக்தங்களான ப்ராந்தங்களினுடைய, உதயத்துக்கு மூலமென்கை॥ ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுக்கு அநுக்ரஹகரனான ப்ரம்ஹாவைப்போலே விஜாதீயனன்றிக்கே ஸ்ரீபராஶரபகவானுக்கு வரப்ரதனான புலஸ்த்யனும் ருஷியாகையாலே, இவனுக்குஸஜாதியனென்றத் தட்டில்லையிறே. மற்றுமுண்டான இதிஹாஸபுராண கர்தாக்களுடைய ப்ரபந்தங்களுக்கு மூலமாராய்ந்தால், இப்புடைகளிலே யாயிருக்குமத்தனையல்லது அத்வாரகபகபகவத் ப்ரஸாதமொரு விஷயத்திலுமில்லையென்றுநினைத்திறே ஆர்ஷமூலமென்றிவாருளிச்செய்தது. *

(௧) பெ-மொ. ௯. ௬. ௧. (௨) ஷை ௬. ௭. ௯. (௩) ஷை ஷை (௪) பெ-ல். ௭0. (௫) தி-அ. ௧. ௪. (௬) ஷை. (௭) நான்முகன் தி-௧௭. (௮) வி-பு. ௧. ௧. ௨௫.

சூ— (ருசு) பரமஸத்வத்தோடே யுள்ளியுரைக்கும் நிறைஞானத்தய ணும் சிவனுந் திருமாலாலருள் கொண்டிவர் பாடினர்.

(அ) பரமஸத்வத்தோடே (ரஜஸ்தமோமிஶ்ர மன்றிக்கே) சுத்தஸத்வத்தோடே, உள்ளி - (வேதமார்கங்களை) நன்றாகவிசாரித்து, உரைக்கும் - அருள்செய்யுமவனாய், நிறைஞானத்து-பரிபூர்ணஜ்ஞாநத்தை(நிரூபகமாக உடையனாய்) அயனும் சிவனும் - ப்ரும்ஹ ருத்ராதிகளுக்கு (அந்தர்யாமியாய்) தத்தச்சப்தவாச்யனை திருமாலால் - ஸ்ரீயஃபதியாலே, அருள்கொண்டு-ப்ரஸாதத்தைலபித்து, இவர்-இவ்வாழ்வார், பாடினர் - (ப்ரபந்தங்களைப்) பாடினர்.

வ்யா. (ருசு) இனி, இவ்வாழ்வார் ப்ரபந்தங்களுக்கு மூலமின்னதென்கிறார். (பரமஸத்வேத்யாதியால்) அதாவது:—கல்பாதியிலுத்ரிக்த குணகுணமாக தோற்றிற்று வர்ணிக்குமென்றதுக் கெதிர்த்தட்டாம்படி பரமஸத்வத்தோடே, (க) "உள்ளியுரைக்கும்" என்று ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடும், தத்ஸஹபடிதமான ஸத்வத்தோடுமந்வயமின்றிக்கே, (உ) "பரமஸத்வஸமாஶ்ரயஃ" என்கிறபடியே, தனக்குமேலில்லையென்னும்படியான ஸத்வயுக்தனாய்,தான்சொல்லித்தடையவேதார்த்தமாயிருக்கச்செய்தே, சடக்கெனச்சொன்னால்,வாய்வந்தபடிசொன்னான்நிரூபியாதேயென்பர்களென்று, சேதநர்பக்கல்வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே, இவர்களுக்காப்திக்குறுப்பாக(ங)"நெறியுள்ளியுரைத்த" என்கிறபடியே, வேதமார்கத்தை விசாரித்தருள்செய்யுமவனுமாய், பிச்சுத்தெளிந்து சொன்னவன் வார்த்தை கேட்டுண்டான ஜ்ஞாநமாத்ரத்தை யுடையவர்களைப்போலன்றிக்கே, (ச)"நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" என்கிறபடியே, பரிபூர்ணஜ்ஞாநத்தை நிரூபகமாக உடையனுமாய், (ரு) "அயனும் சிவனும் திருமாலால்" என்கிறபடியே, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரும்ஹ ருத்ரர்களுக்கந்தர்யாமியாய்நின்று, அவ்வவகார்யங்களை நிர்வஹிக்கையாலே, தத்தச்சப்தவாச்யனாய், ஸர்வாதிகனான ஸ்ரீயஃபதியாலே, (சு) "அருளப்பட்ட சடகோபன்" என்கிறபடியே, மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராய், (எ) "அருள்கொண்டாயிரமின்தமிழ்ப்பாடினான்" என்கிறபடியே, அந்த வத்வாரக பகவத்ப்ரஸாதத்தை, மூலமாகக்கொண்டு, இவரிப்ரபந்தங்கள் பாடினரென்கை. *

(க) தி-வா. க. ங. ரு. (உ) ஆ-ஸ்தோ. கக. (ங) தி-வா. க. ங. ரு. (ச) ஷை ச. அ. சு. (ரு) ஷை அ. அ. கச. (சு) ஷை ஷை ஷை. ஷை. (எ) கண்ணி-ம்பு. அ.

மூ— (௫௯) கருவுள்வேறிலாமை யரனயனெனச் செய்யுமவைபோலே மூவுருவாமுதல்வன் றுப்பரவாலே பரமகவிகளால்பாடிவியாது நேர்படச்சொல்லும் நீர்மையிலாவென்னைத் தன்னுக்கியென்னுமுதல்வந்து புகுந்து தப்புதலறத்தன்னைவகுந்

(அ) கருவுள் - சதுர்முகாந்தர்யாமியாயும், வேறிலாமை - கங்காதராந்தர்யாமியாயும், அரன்-ருத்ரன், அயன்-ப்ரும்ஹா-என-செய்தார்களென்னும்படி, செய்யுமவைபோலே (ஜகத்ஸ்ருஷ்டி வேதோபதேச ஜகத்ஸம்ஹார த்ருபுரதஹநாதிகளை) ப்பண்ணுமாப்போலே, மூவுருவாமுதல்வன் - மூர்த்தித்ரயாத்மகனை ஆதிகாரணபூதன், துப்பரவாலே - அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலே, பரமகவிகளால் - கவிஶ்ரேஷ்டர்களால், பாடிவியாது - பாடிவித்துக்கொள்ளாதே, நேர்பட-தனக்குத்தகுதியாம்படி, சொல்லும் நீர்மையிலாவென்னை, சொல்லுகைக்கடியான ஜ்ஞாநாதிகுணங்களில்லாத வென்னை, தன்னுக்கி - தன்னேடொக்க (ஜ்ஞாநாதிகளுடையனும்படி) பண்ணி, என்னுமுதல்-என்னுடையவாக்ப்ரவ்ருத்திக்கு முதலாய், வந்துபுகுந்து - வந்து ப்ரவேசித்து, தப்புதலற (என்னுடையஸ்பர்ஶத்தால் வந்த) தோ

வ்யா. (௫௯) அவர்களுடைய ப்ரஸாத மார்ஷமூலமென்னுமிடம், (க) "మచ్ఛన్దాదేవ" "மச்சந்தாதேவ புராண" இத்யாதியாலே, ப்ரபந்தவக்தாக்களானவர்கள் வசநவஸித்தமாயிருந்தது. அப்படியே,இவர் ப்ரபந்தங்களுக்குமூலம், பகவத்ப்ரஸாதமென்னுமது, இவர் வசநவஸித்தமோவென்கிற வபேக்ஷையிலே அத்தைமூதலிக்கிறுர். (கருவுள்) என்றுதுடங்கி, அதாவது:— (உ) "సృష్టిన్తతః కరిష్యామి త్వా మావిశ్య ప్రజాపతే। కల్పాన్తే రుద్రరూపీయో గ్రసతే సకలంజగత్॥ విష్ణురాత్మా భగవతో భవస్యామితతేజసః" என்கிறபடியே (௩) "திசைமுகன் கருவுள் வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும்" என்றும், (௪) "வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடை வேறிலாமை விளங்க நின்றதும்" என்றும், சொல்லும்படி, ப்ரும்ஹருத்ரர்களுக்கந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு, ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதிகளைப் பண்ணுகிர்க்கச்செய்தே, (௫) "அரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே" என்று, ஜகத்ஸ்ருஷ்டி வேதோபதேஶம் ஜகத்ஸம்ஹாரம் த்ருபுரதஹநமுமாகிற விவற்றை, ப்ரும்ஹ ருத்ரர்கள் தாங்களே செய்தார்களாக லோகத்தார் சொல்லும்படி செய்தாப்போலே; (௬) "மூவுருவாம்முதல்வன்" என்று, ஸ்வேநரூபேண நின்று கார்யம் செய்யுமிடத்தில், தனக்குத்தானே யடியானுப்போலே, ப்ரும்ஹ ருத்ரர்களுக்கும் தானே யடியாய், அவர்களை ஶரீர

(க) ஸ்ரீரா - பா - உ. ௩௧. (உ) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே - ௬அ. ௫0. * ஸ்ரீபாரதம் கர்ணபர்வம் - ௩௫. (௩) தி - வா - ௫. ௯0. அ. (௪) ஷை - ஷை - ஷை - ௪. (௫) ஷை க. ௯. அ. (௬) ஷை - எ. ௬. உ.

மூ. தனகத் தன் சொல்லாற்ருனேதுதித்து மலக்குநாவியல் மொய்ய சொல்லால் சொல்லவல்லேனென்று நானும்சொல்லி நாடுங்கையெடுக்கும்படி என் சொல்லால் யான்சொன்னவின்கவி யென்பித்தானென்ருரிறே.

ஷங்களில்லாதபடி, தன்னைவைகுந்தனகை - (நான் புகழ்ந்த வித் தாலே) தன்னைஸ்ரீவைகுண்டாதிபத்யமடைந்தவனக, தன்சொல்லால் - தன்னுடையசொற்களாலே, தானேதுதித்து-தனக்கு த்தானேதுதித்துக்கொண்டு, மலக்கு - மயங்கப்பண்ணவல்ல, நாவியல் - நாவால், மொய்யசொல்லால்- செரிந்த சொற்களாலே, சொல்லவல்லேனென்று- கவிசொல்ல ஸாமர்த்யமுடையேனென்று, நானும்சொல்லி - (என்னுடையவாக்காலே) நானேசொல்லி, நாடும் - (நான்பண்ணினதாக நினைத்திருக்கும்) லோகமும், கையெடுக்கும்படி (ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிற உபகாரஸ்ம்ருதியாலே) அஞ்ஜலிபண்ணும்படி, என்சொல்லால் - என்வசநத்தாலே, யான்சொன்ன-நான் கர்தாவாகச்சொன்ன, இன்கவி - இனியதானகவி, என்பித்தான்-என்றுலகத்தில் ப்ரஸித்தமாக்கினன், என்ருரிறே, என்ருழ்வாரருளிச்செய்தாரிறே.

மாகக்கொண்டுநின்று, ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணி, அவர்கள் செய்தார்களென்று ப்ரஸித்தமாக்குமவன், (க) "திறத்துக்கேதுப்பரவாம்" என்கிறபடியே, ஏதேனுமொரு கார்யத்திலே வந்தால், ஒரு த்ருணத்தைக்கொண்டு கார்யம் தலைக்கட்டிக்கொள்ளவல்ல ஸாமர்த்யத்தையுடையவனகையாலே, (உ) "இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால் தன்கவி தான் தன்னைப்பாடுவியாது" என்று சொல்லுகிறபடியே, தன்னைக் கவி பாடுவிக்க வேண்டினல் அதற்கீடான ஜ்ஞாநஶக்திகளால் குறைவற்றவர்களாய், இனிய கவிகளைப்பாடவல்ல மேலான கவிகளான வ்யாஸ பராஶர வால்மீகி ப்ரப்ருதிகளும், செந்தமிழ்ப்பாடுவாரான முதலாழ்வார்களுமுண்டாயிருக்க, அவர்களைக்கொண்டு பாடுவித்துக்கொள்ளாதே, (ங) "நேர்படயான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில்" என்கிறபடியே, தனக்குத் தகுதியாம்படி வாய்க்கச் சொல்லுகைக்கடியான ஜ்ஞாநாதி குணங்க ளெனக்கின்றிக்கேயிருக்க (ச) "என்னைத்தன்னக்கி" என்கிறபடியே, என்னைத் தன்னேடொற்ற ஜ்ஞாநஶக்திகளையுடையனும்படி பண்ணி (ரு) "என்நாமுதல்வந்து புகுந்து" என்கிறபடியே என்னுடைய வாக் ப்ரவ்ருத்திக்கு முதலாய் வந்துபுகுந்து, (சு) "என்னுகியே தப்புதலின்றி" என்கிறபடியே, என்னை யுபகரணமாக்கிக்கொண்டு பாடாநிற்கச்செய்தே, என்னுடைய ஸ்பர்ஶத்தாலேவந்ததோஷம்

(க) தி - வா - எ. க. க. (உ) ஷி - ஷி - ஷி - சு. (ங) ஷி-ஷி-ஷி-ரு. (ச) ஷி. (ரு) ஷி-ஷி-ஷி-ங. (சு) ஷி-ஷி-ஷி-ச.

மூ—(ருஅ) தர்மவீர்யஜ்ஞாநத்தாலே தெளிந்து ஹ்ருஷ்டராய் மேலே மேலே

(அ) தர்மவீர்யஜ்ஞாநத்தாலே - தபஶ்ஶக்திஜநிதஜ்ஞாநத்தாலே தெளிந்து - தெளியவறிந்து, ஹ்ருஷ்டராய் - (தெளிவாலுண்டான) ஹர்ஷமுடையராய், மேலேமேலே - உத்தரோத்தரம்

தட்டாதபடியாகக்கொண்டு (க) "தன்னை வைகுந்தனைகப்புகழ" என்கிறபடியே, நான் புகழ்ந்தவித்தாலே, தான் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனாய், அங்குற்றைஶ்வர்யம் பெற்றானாகநினைத்து, (உ) "தன் சொல்லால் தான்தன்னைக்கீர்த்தித்த" என்றும், (ங) "தன்னைத்தானே துதித்து" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, சொல்லும் தன்னுது சொன்னானும்தான் சொல்லித்தும் தன்னை, என்னும்படி, எனக் கந்தராத்மாவாய்நின்று, (ச) "தன்னைத்தானேதுதித்து" (ரு) "வலக்கையாழி யிடக்கைச் சங்கமிவையுடைமால்வண்ணனை மலக்கு நாவுடையேற்கு" என்று, ஒன்றுக்கும் விக்ருதனாகாதஸர்வாதிகனை யென்னுக்திமாத்ரத்தாலே விக்ருதனாம்படி பண்ணவல்ல நாவீறுடைய வெனக்கென்றும், (சு) நாவியலாலிசைமாலைகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன்" என்றும், நெஞ்சொழியவாக் ப்ரவ்ருத்திமாத்ரத்தாலே, இசைமாலைகளைக்கொண்டு ஸ்துதித்து கிட்டப்பெற்றேனென்றும், (எ) "மொய்யசொல்லாலிசை மாலைகளேத்தி யுள்ளப்பெற்றேன்" என்றும், செறிந்த சொல்லாலே யுண்டாய், இசையோடே கூடியிருந்துள்ள தொடைகளாலே யேற்றி யநுஸந்திக்கப்பெற்றேனென்றும், (அ) வானக்கோனைக் கவி சொல்ல வல்லேற்கு" என்று, ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கவி சொல்லவல்ல வெனக்கென்றும், நான்பாடினேனாக நினைத்து, நானும்சொல்லி (கூ) "சடகோபன்சொல்" என்னவாறே, நானித்தைப்பாடினேனாக நினைத்து நாடு மஞ்சலிபண்ணும்படி (க0) என்சொல்லால் யான்சொன்ன வின்கவி யென்பித்து" என்கிறபடியே, என்னுடைய வசநவ்யக்தியாலே நான் கர்த்தாவாகச்சொன்ன வினிய கவியென்று நாட்டிலே ப்ரஸித்தமாக்கினானென் றருளிச்செய்தாரிறே யென்கை. ஆகையாலிவர் ஸர்வேஶ்வரனடியாகவேபாடினமை நிச்சிதமென்று கருத்து. *

வ்யா. (ருஅ) இப்படி, இப்ரபந்தங்களுக்கு மூல வைலக்ஷண்யத்தாலேவந்த வேற்றத்தளவுமன்றிக்கே வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தால் வந்த வெற்றமுமுண்டென்றறி விக்கைக்காக ருஷிகளிற்காட்டி லாழ்வார்க்குண்டானவ்யாவ்ருத்தியையருளிச்செய்கிறார். (தர்மவீர்யஜ்ஞாநத்தாலே)

(க) தி - வா - எ. கூ. எ. (உ) ஷை - ஷை - ஷை - உ. (ங) ஷை - க0. எ. உ. (ச) ஷை. (ரு) ஷை சு. ச. கூ. (சு) ஷை - ச. ரு. ச. (எ) ஷை - ஷை - ஷை - உ. (அ) ஷை. - ஷை - ஷை - கூ. (கூ) தி - வா - க. உ. கக. (க0) ஷை - எ. கூ. உ.

மூ. தொடுப்பாரைப்போலன்றே அருளினபக்தியாலே யுள்கல ங்கிச்சோகித்து மூவாறு மாஸம்மோஹித்து வருந்தியேங் கித் தாழ்ந்தசொற்களாலே நூற்கிறவிவர்.

தொடுப்பாரைப்போலன்றே - (ஶப்தங்களை) த்தொடுக் கும் (ருஷிகளை) ப்போலன்றே, அருளினபக்தியாலே - ஸர் வேஶ்வரனருளினஜ்ஞாந பரிபாகரூபபக்தியாலே, உள்கல ங்கி - (விஶ்லேஷதுக்கத்தாலேஜ்ஞாநம்) கலக்கமடைந்து, ஶோகித்து - (பகவதநுபவாலாபத்தாலே) துக்கித்து, மூவாறுமாஸம் மோஹித்து - மூன்றிடத்திலவ்வாறுமா ஸம்மோஹித்து, வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, ஏங்கி - (அநு பவாலாபத்தாலே) பொருமிப்பொருமியழுது, தாழ்ந்த சொற்களாலே - கத்கதஸ்வரஶப்தங்களாலே, நூற்கிற விவர் - இப்ரபந்தத்தை நிர்மிக்கிறவிவ்வாழ்வார்.

என்றுதுடங்கி, அதாவது:— (க) "ஹஸிதம் பாஷிதம் சைவ கதிர்யா யச்ச சேஷ்டிதம் । தத்ஸர்வம் தர்மவீர்யேண யதாவத் ஸம்ப்ரபஶ்யதி" "ஹஸிதம்பாஷிதம் சைவகதிர் யாயச்சசேஷ்டிதம் । தத்ஸர்வம்தர்மவீர்யேணயதாவத்ஸம்ப்ரபஶ்யதி" என்கிறபடியே, தாந்தாமநுஷ்டித்த தபோரூப தர்மத்தினுடைய ஶக்தி யாலே ஜநித்த ஜ்ஞாநத்தாலே (உ) "கண்டும் தெளிந்தும்" என்கிறபடி யே, ஜ்ஞாதவ்யங்களைத்தெளியவறிந்து, அதுதான் (ங) "தபோ தாத பரமஸுகம்" "தபோ தாதபரமஸுகம்" என்னும்படி யிருக்கையாலே ஹர்ஷ யுக்தராய், அந்தத்தெளிவும் ஹர்ஷமுமடியாக உத்தரோத்தரம் ஶப் தங்களைத்தொடுக்கும் ருஷிகளைப்போலன்றே, தர்மவீர்யஜ்ஞாநத்தாலே வந்ததுக்கும், அதுதான்ஜ்ஞாநமாத்ரமானதுக்கும் எதிர்தட்டாம்படி (ச) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே, நிர்ஹேதுகபகவத் ப்ரஸாதத்தாலே வந்ததாய், ஜ்ஞாநவிபாகரூபையானபக்தியாலே, தெளி வுக்கும் ஹர்ஷத்துக்கும் எதிர்தட்டாம்படி (ரு) "மதியெல்லாமுள் கலங்கி" என்கிறபடியே, விரஹவ்யதையாலே ஜ்ஞாநமெல்லாமடி மண்டி யோடேகலங்கி யதாமநோரதம் பகவதநுபவம்பெறுமையாலே ஶோகி த்து, மேலே மேலேதொடுக்குமதுக்கெதிர்த்தட்டாம்படி (சு) "எத்தி றம்" என்றும், (எ) "பிறந்தவாறு" என்றும், (அ) "கண்கள்சிவந்து" என்றும், ஸர்வாதிகனுயவாப்தஸமஸ்தகாமநாயிருக்கச்செய்தே, க்ஷுத்த ரராய் சபலராயிருப்பாரைப்போலே, அவன்செய்த நவநீதசௌர்ய வ்ரு த்தாந்தத்தையும், அகர்மவஶ்யனுயிருக்கச் செய்தேயும் கர்மவஶ்யரைப் போலே பிறந்தபடியையும், (மாயக்கூத்தனில்) தாம்கண்ணும்வாயும் துவர்ந்தாப்போலே தம்மைப்பிரிகையாலே அவன்கண்ணும்வாயும் துவர் ந்து, தம்மோடேகலந்தபின்பவை தன்னிறம்பெற்றபடியையு மநுஸந்தி

• (க) ஸ்ரீரா - ம் - ப - ங. ச. (உ) தி - வா - எ. ரு. எ. (ங) (ச) தி - வா - க. க. க. (ரு) ஷெ - க. ச. ங. (சு) ஷெ - க. ங. க. (எ) ஷெ-ரு. ௧௦. ௪. (அ) ஷெ - அ. அ. க.

மூ—(ருகூ) ஸ்வாத்யாயயோகங்களைக் கற்றுந் தெளிந்துங் கண்டவம்மைப்பாலே யோதியுணர்ந்தவ

(அ) ஸ்வாத்யாய யோகங்களை - வேதத்தையு மஷ்டாங்கயோகத்தையும், கற்றும் - அப்யஸித்தும், தெளிந்தும் - (அவ்வழியாலே) அறிந்தும், கண்டமைமைப்பாலே - கண்ட காட்சியிலவைஶத்யத்தாலே, ஓதி - (வேதஶாஸ்த்ரங்களை) அப்யஸித்து, உணர்ந்தவர் - (த்யாஜ்யோபாதேயங்களை)

த்து ஈதென்னப்ரகாரமிதென்ன ப்ரகாரமென்று, ஒரொன்றிலவ்வாறு மாஸமாக மூவாறுமாஸம் மோஹித்து (க) "வருந்தினன்வாசகமாலை கொண்டு" என்கிறபடியே, ஒரு சொல்லெடுக்கும் போதொருமலையெடுக்குமாப்போலேவருத்தப்பட்டு, (உ) "என்றென்றேங்கியழுதக்கால்" என்கிறபடியே, அநுபவாலாபக்லேஶத்தாலே யவன்படிகளைப் பலகாலுஞ்சொல்லி, பொருமிப்பொருமியழுது (ங) "அங்கேதாழ்ந்த சொற்களால்" என்கிறபடியே, எங்கேகாண்கேனென்கிற மநஶ்ஶைதில்யத்தாலே கத்கதஸ்வரூபமான ஶப்தங்களாலே (ச) "வண்டமிழ் நூற்க நோற்றேன்" என்றி ப்ரபந்தத்தை நிர்மிக்கிறவிவரென்கை. *

வ்யா. (ருகூ) இப்படி பகவத்ப்ரேமத்தாலே ருஷிகள் வ்யாவ்ருத்தரான வளவன்றிக்கே, இதரவிஷயவை ராக்யத்தாலும் அவர்களிலிவர்வ்யாவ்ருத்தரென்கிறார். (ஸ்வாத்யாயேத்யாதியால்) அதாவது:— (ரு) "స్వాధ్యాయాద్యోగ మాసీత యోగాత్ స్వాధ్యాయ మామనేత్ । స్వాధ్యాయయోగసంపత్త్యా పరమాత్మా ప్రకాశతే। తదీక్షణాయ స్వాధ్యాయశ్చక్షుర్యోగ స్తథాపరమ్। న మాంసచక్షుషా ద్రష్టుం బ్రహ్మభూతస్స శక్యతే ॥" "ஸ்வாத்யாயாத்யோக மாஸீதயோகாத்ஸ்வாத்யாயமாமநேத்। ஸ்வாத்யாயயோகஸம்பத்யாபரமாத்மா ப்ரகாஶதே॥ ததீக்ஷணாயஸ்வாத்யாயஶ்சக்ஷுர்யோகஸ்ததாபரம்। நமாம்ஸசக்ஷுஷாத்ரஷ்டும் ப்ரும்ஹபூதஸ்ஸஶக்யதே॥" என்கிறபடியே, ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற இரண்டுத்ருஷ்டிகளாலுமொழிய மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸாலே பரமாத்மாவைக்காணப்போகாமையாலே, ஸ்வாத்யாயஶப்தவாச்யமானவேதத்தையும், யமநியமாத்யஷ்டாங்கயோகத்தையு மப்யஸித்து, அவ்வழியாலே ததுபயவிஷயமானபரமாத்மாவை, ஏவம்பூதனென்று தெளிந்து, இம்முகத்தாலே ஸ்வயத்நேநகண்டகாக்ஷியி லவைஶத்யத்தாலே (சு) ஓதியுணர்ந்தவர்" என்கிறபடியே வேதஶாஸ்த்ரங்களையோதி, த்யாஜ்யோபாதேயங்களையுணர்ந்திருக்கிற ருஷிகள், இன்றளவும் (எ) "ఆశాపాశశతైర్బద్ధాః" ஆஶாபாஶஶதைர்பத்தாঃ" என்கிறபடியே, ஸாம்ஸாரிகபோகவிஷயங்களான ஆஶாக்யபாஶஶதங்களாலே பந்திககப்பட்டிருப்பர்கள். (அ) "దివ్యం దదామి తే చక్షుః" "திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷுঃ"

(க) தி - வா - ங. அ. க0. (உ) ஷெ - அ. ரு. ங. (ங) ஷெ - ஷெ - ஷெ - கக. (ச) ஷெ - ச. ரு. க0. (ரு) (சு) ஷெ - ங. ரு. ரு. (எ)
(அ) ஸ்ரீபக - கீ - கக. அ.

மூ. ரின்னமாஶாபாஶபத்தர் அவன்வழங்கும் திவ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே நேரேகார்செறிந்தநீருடி கட்கரிய வரும்பொருளைக் கண்டபோதே யாமுருமையென்னும்படி யிவர்க்கு வன்பாஶங்கணீங்கிற்று.

அறிந்திருக்கும் (ருஷிகள்) இன்னம் - இன்றளவும், ஆஶாபாஶபத்தர் - (ஸாம்ஸாரிகபோகத்ருஷ்ணாரஜ்ஜுக்களாலே பந்திக்கப்பட்டிருப்பவர்கள், அவன்வழங்கும் - ஈஶ்வரன் ப்ரஸாதித்த, திவ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே-திவ்ய(ஜ்ஞாநரூப)நேத்ரத்தாலே,நேரே - நேராகவிருக்கும் (ப்ரும்ஹாவும்) கால்செறிந்த நீராடி - காலகண்டனைகங்காதரனும், கட்கரிய - காண்கைக்கரியனை, அரும்பொருளை - துர்லபவஸ்துவான ஸர்வேஶ்வரனை, கண்டபோதே - (அவன்தானேகாட்ட)க்கண்டபோதே, யாமுருமையென்னும்படி - நாங்கள வித்யாதிகளை யடையாதபடி விடுவித்தருள வேணுமென்னும்படி, இவர்க்கு - இவ்வாழ்வார்க்கு, வன்பாஶங்கள் - ப்ரபலமானபாஹ்ய விஷயஸங்கங்கள், நீங்கிற்று - ஸவாஸநமாக விட்டகன்றது.

என்கிறபடியே, தன்னைக்காண்கைக்கு ஸாதநமாக அவன்கொடுத்த திவ்யஜ்ஞாந ரூபசக்ஷுஸ்ஸாலே (க) நேரே கடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்” என்றும் (உ) “கார்செறிந்தகண்டத்தா னென்கண்ணன்காணுன்” என்றும் (௩) நீருடி தான் காணமாட்டாததாரகலசேவடியை” என்றும் (௪) “கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திர னென்றிவர்க்குங்கட்கரியகண்ணன்” என்றும், சொல்லுகிறபடியே, இவ்வருகுள்ளாரில் காட்டில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளாலதிகராய், (ரு) தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை யொருவர்க்குத்தரமறியலாமோ” என்று, தங்களையொழியஒருவர்க்குமறியப்போகா தென்றிருக்கும் ப்ரும்ஹருத்ரர்களுக்கும், காணவரியனாய், (௬) “அறிந்தனவேதவரும்பொருள்நூல்களறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாதல்” என்கிறபடியே, (எ) “యస్యామతం తస్యమతం” “யஸ்யாமதம் தஸ்யமதம்” இத்யாதியாலே, வேதங்களுமறியவரியவஸ்துவென்றே அரியும்படியாய், (அ) “கேட்பார்க்கரும்பொருளாய்நின்ற” என்றும் (௯) “నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన” “நாய மாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ நமேதயா நபஹுநாஶ்ருதேந” என்கிறபடியே, தன்ப்ரஸாதமொழிய ஸ்வயத்நத்தால்ஶ்ரவணாதிகள்பண்ணுவார்க்கு, துர்லபவஸ்துவானஸர்வேஶ்வரனை, (௧0) கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம்” என்கிறபடியே,அவன்தானேகாட்டுகையாலே, விஶதமாகக்கண்டபோதே, (௧௧) “பொய்நின்றஞானமும்” என்று

(க) தி-அ-க. ௫௬. (உ) கா - அ. எ௩. (௩) ஷெ - உஎ. (௪) தி-வா-எ. எ. க௪. (௫) ஷெ - உ. எ. க௨. (௬) ஷெ-௯. ௩. ௩. (எ) கே - உ. க0. உ. (அ) கா-அ. ௬0. (௯) கட - உ. உ. உ௨. (க0) தி-வா. க0. ௪. ௯. (க௪) தி - வி - க.

மூ— (கூ0) அவர்களுக்கு காயோடென்னுமவையே தாரகாதிகள் இவர்க்கெல்லாங்கண்ணனிறே.

மூ— (கூக) அழுநீர்துளும்ப க்கடலு மலையும் விசும்புந் துழாய்

(அ) அவர்களுக்கு - அந்தருஷிகளுக்கு, காயோடென்னுமவையே - பலமூலாதிகளாமவையே, தாரகாதிகள் (ஶரீரத்திற்கு) தாரகாதிகள், இவர்க்கு - இவ்வாழ்வார்க்கு, எல்லாம் (தாரக போஷக போக்யங்கள்) அனைவும், கண்ணனிறே க்ருஷ்ணனேயிறே.

(அ) அழுநீர்துளும்ப (பகவத்விரஹவ்யஸநத்தாலே) பாஷ்போதகங்கள்ப்ரவஹிய்யாநிர்க்க, கடலும்-ஸமுத்ரமும், மலையும்-பர்வதமும், விசும்பும்-ஆகாசமும், துழாய்-தேடி,

துடங்கி (க) "இன்னின்னநீர்மையினியாமுருமை" என்றவித்யாதிகளை விடுவித்தருளவேண்டு மென்றவனைக் காற்கட்டும்படி, இவர்க்கு (உ) "மற்றவன்பாசங்கள்" என்று, ஸ்வயத்நநிவர்த்யமல்லாதபடி, ப்ரபலமானபாஹ்யஸங்கங்கள் (ந) "பாசங்கள்நீக்கி" என்னும்படி, தத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸவாஸநமாகவிட்டகன்றதென்கை. *

வ்யா. (கூ0) இவ்வளவுமன்றிகேகே தாரகாதிவைலக்ஷண்யத்தாலுமவர்களிலிவர்க்குண்டான வ்யாவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார். (அவர்களுக்கித்யாதியால்) அதாவது:— ருஷிகளானவவர்களுக்கு, (ச) "காயோடுநீடுகனியுண்டுவீசுகடுங்கால்நுகர்ந்து" என்றும், (ரு) "வீழ்கனியுமூழிலையும்" என்றும், * "இவையேநுகர்ந்து" என்றும்சொல்லுகிறபடியே, பலமூல பத்ர வாயு தோயங்களே தாரக போஷக போக்யங்கள், (சு) "ருஷிம்ஜுஷாமஹே" என்றிவரையும், ருஷியென்று சொல்லிற்றுகிலும் தாரகாதிகளவையன்று க்ருஷ்ணத்ர்ஷ்ணாதத்வமானவிவர்க்கு, (எ) "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணன்" என்கையாலே, தாரக போஷகபோக்யங்களெல்லாம், க்ருஷ்ணனேயிறேயென்கை.

வ்யா. (கூக) இப்படி ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும், ப்ராக்ருத விஷயங்களில் நசையற்று, பகவதேகபரரானவிவர், தத்விரஹத்தில் படுமதெல்லாம், அவர்கள் ப்ராக்ருதவிஷய ஸங்கமராகையாலே யவ்விஷயங்களினுடைய விரஹத்திலே படுவர்களென்கிறார். (அழுநீ ரித்யாதியால்) அதாவது :— (அ) "சேயரிக்கண் அழுநீர் துளும்பவலமருகின்றன" என்றும், (கூ) "கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய்" என்றும், (க0) "சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன்" என்றும், (கக) "எங்கே காண்கே னீன்துழா யம்மான் றன்னையான்" என்றும், (கஉ) "உன்னைக்

(க) தி - வி - க. (உ) தி - வா - அ. உ. கக. (ந) தி-வா. எ. அ. ரு. (ச) பெ. மொ. ந. உ. உ. (ரு) பெரியதிரு-ல்-சஉ. (சு) பாரங்கு-ம் உ. (எ) தி - வா - சு. எ. க. (அ) தி - வி - உ. (கூ) தி - வா - உ. க. ச. (க0) ஷி - க. அ. க0. (கக) ஷி-அ. ரு. கக. (கஉ) ஷி - ரு. அ. ச. * பெரியதிரு-ல்-_உ

மூ. திருமாலென்றும் எங்கே காண்கேனென்றுமிவரலமாப்பு அவர்களுக்குப் புத்ரவியோகத்திலே.

மூ—(சூஉ) பலஸாதந தேவதாந்தரங்களில்

(அ) திருமாலென்றும்-ஸ்ரீயஃபதீயென்றும் (கூப்பிட்டு), எங்கே காண்கேன்-எங்கேகாணக்கடவேன், என்றுமிவரலமாப்பு - என்றும்படியாக விவ்வாழ்வார்ப்படுமலமாப்பு, அவர்களுக்கு-அந்தருஷிகளுக்கு, புத்ரவியோகத்திலே - புத்ரவிஶ்லேஷத்திலே.

(அ) பல-ப்ராப்யத்திலும், ஸாதந - ப்ராபகத்திலும், தேவதாந்தரங்களில் - இதர தேவதா விஷயங்களிலும்,

---

காண்பான் நான் அலேப்பாய்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, பகவத்விரஹவ்யஸநத்தாலே கண்ணும் கண்ணீருமாய், அபரிச்சேத்யமான கடலோடு நிர்விவரமான மலேயோடு அச்சமான வாகாசத்தோடு வாசியறவெங்குந்தேடி ஹ்ருதயங்கலங்கி ஸ்ரீயஃபதீ! என்று கூப்பிட்டு, எங்கே காணக்கடவேனென்றிவர்படு மலமாப்பு, ஸ்ரீவஸிஷ்டபகவான் புத்ரவியோக க்லேஶத்தாலே (க) "స మేరుకూటా దాత్మానం ముమోచ భగవానృషిః శిరస్తస్య శిలాయాఞ్చ తూలరాశావివాపతత్ । నమమార చ పాతేన తదా స మునిసత్తమః। తమగ్నిమిద్ధ్వా భగవాన్ సంవివేశ మహావనే ॥ తం తదా సుమహానగ్నిర్ నదదాహ హుతాశనః ॥ దీప్యమానోఽప్యమిత్రఘ్న శీతోఽగ్నిరభవత్తదా । స సముద్రమభిప్రేక్ష్య శోకావిష్టో మహామునిః ॥ కణ్ఠే బద్ధ్వా శిలాం గుర్వీం నిపపాత తదమ్భసి ॥" "ஸமேருகூடாதாத்மாநம்முமோசபகவாந்ருஷி ஃ। சிரஸ்தஸ்யசிலாயாஞ்சதூலராஶாவிவாபதத் ॥ நமமாரசபாதேநததாஸமுநிஸத்தம ஃ। ததாக்நிமித்வா பகவாந்ஸவிவேஶமஹாமுநே ॥ தம்ததாஸுஸமர்த்தோபிநததாஹஹுதாஶநஃ ॥ தீப்யமாநோப்யமித்ரக்நஶீதோக்நிரபவத்ததா । ஸஸமுத்ரமபிப்ரேக்ஷ்யஶோகாவிஷ்டோமஹாமுநி ஃ॥ கண்டேபத்வாசிலாங்குர்வீம்நிபபாததம்பஸி" என்கிறபடியே, மலேயிலே யேறிவிழுவது நெருப்புலே புகுவது கழுத்திலே கல்லேக்கட்டிக் கடலிலே விழுவதாகையாலும், ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவாந் புத்ரவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாமல் (உ) "ద్వైపాయనో విరహకాతర ఆజుహావ పుత్రేతి" "த்வைபாயநோவிரஹகாதர ஆஜுஹாவபுத்ரேதி" என்கிறபடியே, புத்ரனேயென்று வாய்விட்டழுது கூப்பிட்டுக்கொண்டு, காணப்பெறுமையாலலமந்து திரிகையாலும், அவர்களுக்கு புத்ரவிஶ்லேஷத்திலே நடக்குமென்றபடி. *

வ்யா. (சூஉ) இம்மாத்ரமன்றிக்கே, பலஸாதநாதிகளில் ப்ரதிபத்திவிஶேஷத்தாலுமிரண்டு தலேக்குமுண்டான நெடுவாசியையருளிச்செய்கிறார்மேல் (பலஸாதநேத்யாதியாலே) அதாவது:—(ந) "నిరస్తాతిశయాహ్లాద

(க) (உ) ஸ்ரீபாக-ம். க. உ. உ. (ந) ஸ்ரீவி - பு. கூ. ரு. ருக.

மூ. இவர்கள் நினைவு பேச்சிலே தோன்றும்.

இவர்கள் - (ருஷிகளும், ஆழ்வாருமாகிற) இவர்களுடைய, நினைவு-அபிப்ராயம், பேச்சிலே (ருஷிகளுடைய) உக்திகளிலேயும், (ஆழ்வாருடைய) திவ்ய ஸூக்திகளிலேயும், தோன்றும் - தெரியும்.

𑌸𑍁𑌖 𑌭𑌾𑌵𑍈𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾। 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀 𑌮𑌤𑌾॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑍈𑌃॥ 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇॥" "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுக பாவைகலக்ஷணா। பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா ॥ தஸ்மாத்தத்ப்ராப்தயேயத்நஃகர்தவ்யஃபண்டிதைர் நரைஃ ॥ தத்ப்ராப்திஹேதுர்ஜ்ஞாநஞ்சகர்மசோக்தம்மஹாமுநே" "இத்யாதிகளாலே, பகவத்ப்ராப்தியே பலமாகவும், கர்மஜ்ஞாநாதிகளே உபாயமாகவும், இந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமியான ஈஶ்வரனே உத்தேஶ்யனுகையாலே, இந்த்ராதி தேவதைகள் அநுவர்தநீயராகவுமிறேருஷிகள் சொல்லுவது (க) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" (உ) "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று, கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமாகவும், தத்ஸாதநமும், (௩) "நாகணைமிசை நம்பிரான்சரணேசரண்" (ச) "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்கிற, ப்ரபத்தியாகவும், (ரு) "மற்றொரு தெய்வம் தொழாள்" என்று, தேவதாந்தரங்களநுவர்த நீயரல்லராகவுமிறே யிவரருளிச்செய்வது. ஆகையால், பலத்திலும் ஸாதநத்திலும் தேவதாந்தரங்களிலுமவர்கள் ப்ரதிபத்தியு மிவர்ப்ரதிபத்தியு மிரண்டு தலையில் பேச்சிலும் தெரியுமென்கை. ✻ ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தில், ப்ரதமபதத்தாலே ஶேஷத்வைக நிரூபணீயமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு, ஸ்வரூபாநுரூபமானபுருஷார்த்தம் சரமபதத்தில் சதுர்த்தியால்சொல்லப்பட்டகைங்கர்யமேயாகையாலும், மத்யமபதப்ரதிபாதிதமான பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்துக்கு, ததேகோபாயத்வமொழிய, ஸ்வரக்ஷணேஸ்வப்ரவ்ருத்திசேராமையாலும், மத்யமாக்ஷரப்ரதிபாதிதமான பகவதநந்யார்ஹத்வத்துக்கு தேவதாந்தராநுவர்தநகந்தம் ஸஹியாமையாலும், பகவத்ப்ராப்தி மாத்ரம்பலமாகவும், ஸ்வயத்நரூபகர்மாதிகளுபாயமாகவும், அஹங்காரயுக்ததேவதைகளை பகவத்விஶேஷணதயா உபாதேயராகவுங்கொள்ளுமது, ஸ்வரூபயாதாத்ம்யதர்சிகளுக்கு பரித்யாஜ்யமாயிறேயிருப்பது. ஆனபின்பு பலாதித்ரயத்திலிவர் ப்ரதிபத்திக்கு மவர்கள்ப்ரதிபதிக்கும் நெடுவாசியுண்டாகையாலே, இவ்வழியாலு மவர்களிலிவரத்யந்தவ்யாவ்ருத்தரென்னதாயிற்று. ✻

(க) திரு-வா-உ. ௯. ச. (உ) ஷெ ௩. ௩. க. (௩) ஷெ ரு. ௧0. ௧௧. (ச) ஷெ ௬. ௧0. ௧0. (ரு) ஷெ ச. ௬. ௧0.

மூ—(சுங) ராமாயணம் நாராயணகதை யென்றுதுடங்கி கங்கா காங்கேய ஸம்பவாத் யஸத்கீர்த்தநம்பண்ணின எச்சில்வாய் ஶுத்தி பண்ணாமல் திருமாலவன் கவி

(அ) ராமாயணம் - ஸ்ரீராமாயணம், நாராயண கதை - ஸ்ரீமந் நாராயணவைபவ ப்ரதிபாதககதை, என்றுதுடங்கி - என்றுபக்ரமித்து, கங்கா - கங்கையினுடையவும், காங்கேய - ஸுப்ரமணியனுடையவும் பீஷ்மருடையவும், ஸம்பவாதி - பிறப்புமுதலியவையாகிற, அஸத்கீர்த்தநம்பண்ணின-தீப்புகழைச்செய்ததனாலுண்டான வசுத்தியைப்போக்குநிமித்தம் பகவத்கல்யாண குணவர்ணநத்திலுறப்பட்ட வ்யாஸ வால்மீகாதிகளைப்போலே, எச்சில்வாய் ஶுத்திபண்ணாமல்-அஸத்கீர்த்நத்தாலே வாக்கையசுத்தியாக்கி அதுக்கு சுத்திபண்ணத்தேடவேண்டாதபடி, திருமாலவன்கவி - ஸ்ரீ

வ்யா. (சுங) ஆக, தர்மவீர்யேத்யாதிவாக்யம்துடங்கி, இவ்வளவுமிப்ரபந்த வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை ப்ரதிபாதித்தார்கீழ்; இனியிப்ரபந்த வைலக்ஷண்யந்தன்னை ப்ரதிபாதிக்கிறார்மேல், (ராமாயணமென்றுதுடங்கி) அதாவது:— (க) "కృత్స్నం రామాయణం కావ్యమీదృశైఃకరవాణ్యహమ్" "க்ருத்ஸ்நம்ராமாயணம்காவ்யமீத்ருஶை:கரவாண்யஹம்" என்று, ராமகதையைச்சொல்லுவதாக ராமாயண மென்றுபக்ரமித்து, கங்காஸம்பவ ஸுப்ரம்ஹண்யோத்பத்தி புஷ்பகவர்ணநரூபகதைகளை பரக்கப்பேசுகையாலே, அஸத்கீர்தநம்பண்ணி வாகஶுத்திவந்ததிறே ஸ்ரீவால்மிகி பகவானுக்கு. (உ) "నారాయణకథామిమామ్" "நாராயணகதாமிமாம்" என்கிறபடியே, நாராயணகதையென்றுபக்ரமித்து ஸம்பவபர்வத்தில் காங்கேயரான ஸ்ரீபீஷ்மருடைய உத்பத்திதுடக்கமானவநேகருடையவுத்பத்திப்ரகாரங்களை விஸ்தரேணப்ரதிபாதிக்கையாலும் "பூசல்பட்டோலை" யென்னும்படி, பாரதயுத்தப்ரகாராதிகளையே பறக்கநின்றுவர்ணித்தபடியாலும், அஸத்கீர்தநத்திலேமிகவும்பறந்து அஶுத்தையான வாக்கை (ரு) "అసత్కీర్తనకాంతారపరివర్తనపాంసులామ్। వాచం శౌరికథాలాపగంగయైవ పునీమహే" "அஸத்கீர்தநகாந்தாரபரிவர்தநபாம்ஸுலாம்। வாசம் ஶௌரிகதாலாபகங்கயைவபுநீமஹே" என்று, அஸத்கீர்தநமாகிறகாட்டிலலமர்ந்து புழுதிபடைத்தவாக்கை, பகவத்கதாலாபமாகிறகங்கையாலே, ஶுத்தமாக்குகிறேனென்று ஶுத்திபண்ணினனிறே ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான். ஸ்ரீவால்மிகிபகவானிப்படி யநுதபித்துவாக்ஶுத்திபண்ணித்திலனாகிலும் இந்தந்யாயமவனுக்கு மொகுமென்றுநினைத்திறே, இவர்கூட்டியெடுத்தது. ஆகஇப்படியுபக்ரமித்ததுக்குச்சேராதபடி, அஸத்கீர்தநத்தைப்பண்ணிவாக்கை அஶுத்தியாக்கி யதுக்குஶுத்திபண்

(க) ஸ்ரீரா - ம் - பா - உ. சக. (உ) ஸ்ரீபார - ம் - ஆ-ம். (ரு) ஹரிவம்ஶம்.

மூ. என்னவாயேலேப்படியே மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டுஉரிய சொல்வாய்த்த விதுவேதாதிகளில் பௌருஷமானகீதா வைஷ்ணவங்கள்போலே அருளிச்செயலில்ஸாரம்.

யப்பதியின்கவி, என்னவாயோலேப்படியே - என்றடியிலிட்ட வாயோலே ப்ரகாரமே, மாற்றங்களாய்ந்து - அநந்ய பரமான ஶப்தங்களைத்தெறிந்தெடுத்து உரியசொல்வாய்த்த - பகவத்விஷயத்துக்குத்தகுதியான சொற்களாலே வாய்த்திருக்கிற. இது - இப்ரபந்தம், வேதாதிகளில் - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணங்களில் - பௌருஷ - புருஷஸூக்தம், மாநவ - மநுஸ்ம்ருதி, கீதா-பகவத்கீதை, வைஷ்ணவங்கள்போலே - விஷ்ணுபுராணமும்போலே, அருளிச்செயலில் - பகவதேகபரமானமற்ற திவ்யப்ரபந்தங்களிலும், ஸாரம் - ஸாரமாயிருக்கும்.

ணவேண்டாதபடி (க) "திருமாலவன்கவியாதுகற்றேன்" என்று, ஸ்ரீயப்பதியினுடைய கவியென்றடியில்வாயோலேயிட்டப்ரகாரத்திலே, (உ) "மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு" என்கிறபடியே, அந்யபரமான ஶப்தங்களொன்றுகலசாதபடி, சப்தங்களைத்தெரிந்தெடுத்து (ந) "உரியசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தி" என்கிறபடியே, விஷயத்துக்குத்தகுதியானசொல்லாலே சொல்லப்பட்டதாய், (ச) "வாய்த்தவாயிரம்" என்று, வாச்யனனஸர்வேஶ்வரனுக்கு வாய்த்தவிப்ரபந்தம், (ரு) "వేదేషు పౌరుషం సూక్తం ధర్మశాస్త్రేషు మానవమ్ । భారతే భగవద్గీతా పురాణేషు చ వైష్ణవమ్" "வேதேஷுபௌருஷம்ஸூக்தம் தர்மஶாஸ்த்ரேஷுமாநவம் | பாரதே பகவத்கீதாபுராணேஷுசவைஷ்ணவம்" என்று, வேதங்களில்புருஷஸூக்தமும், தர்மஶாஸ்த்ரங்களில்மநுப்ரணீதமும், மஹாபாரதத்தில் ஸ்ரீகீதையும், புராணங்களில் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணமும்ஸாரமாயிருக்குமாப்போலே அந்யகதாகந்தரஹிதமானவருளிச்செயலில் ஸாரமாயிருக்குமென்கை. இத்தால் (சு) "தீதிலந்தாதி" என்கிறபடியே, கதாந்தர ப்ரஸ்தாவதோஷராஹித்யத்தாலே ஆர்ஷப்ரபந்தங்களில் வ்யாவ்ருத்தமாய் பகவத்ப்ரதிபாதநஸாமர்த்யத்தாலே, பகவதேகபரமான மற்றையாழ்வார்கள் ப்ரபந்தங்களிலும் ஸாரமாயிருக்குமென்றிப்ரபந்த வைலக்ஷண்யம் சொல்லித்தாயிற்று.

(க) தி - வி - சஅ. (உ) தி - வா - சு. அ. கக. (ந) ஷை - ச. ரு. சு. (ச) ஷை உ. உ. கக. (ரு) (சு) தி - வா. அ. உ. கக.

மூ—(கூச) குருசிஷ்யக்ரந்தவிரோதங்களை பரமதாதிகளாலே பரிஹ ரியாமல் செஞ்சொற்செந்தமிழின்கவி பாவியழைக்குமெ ன்றுஅுங்யோங்யங்கொண்டாடி பேசிற்றேபேசுமேககண்ட

(அ) குருசிஷ்ய - குருசிஷ்யர்களான வ்யாஸ ஜைமினிகளுடை ய, க்ரந்த - ப்ருஹ்மஸூத்ர, கர்மஸூத்ர) க்ரந்தங்களுக் குள்ள, விரோதங்களை - (பரஸ்பரவாக்ய) விரோதங்களை, பரமதாதிகளாலே - பரமதாங்யபரத்வாதிகளாலே (பரி ஹரிக்கவேண்டித்திறே) பரிஹரியாமல்-(இங்கும்பரஸ்பர வாக்ய விரோதங்களுண்டாய் அவற்றை) பரிஹரிக்கவேண் டாதபடி, செஞ்சொல் - விலக்ஷணசொற்களுடைய (கவி கள்) செந்தமிழ் - விலக்ஷணமானத்ரா விடத்தைப் பாடு மவர்கள், இன்கவி - இனியதான கவிகளைப்பாடுமவர்கள், (என்றும்சொல்லுகிற) பாவி - (பகவித்விஷயப்ராவண் யமுடையவர்களெங்கும்) வ்யாபித்து, அழைக்கும் - பக வதநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலேயவன் திருநாமங்கொ

வ்யா. (கூச) இனிமேலிப்படியருளிச்செயலில் ஸாரமான விதி ன்ப்ராமாண்யாதிஶயத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக ஆழ்வார்களுடைய ஐககண்ட்யத்தையும் அவர்களில் தலைவரான விவரருளிச்செய்த வி ப்ரபந்தத்தினுடைய ப்ராபல்யத்தையும் ப்ரதிபாதியாநி னின்றுகொ ண்டு, ஏவம்பூதமானவிதுக்குச்சேராதஶாஸ்த்ரங்கள், பரீக்ஷகபரித் யாஜ் யங்களாம்படியை யருளிச்செய்கிறார். (குருசிஷ்யேத்யாதியாலே) அதாவது:— ருஷிகளில் குருசிஷ்யரான வ்யாஸஜைமிநிகளில் குருவா னவ்யாஸனுடைய க்ரந்தமானப்ருஹ்மஸூத்ரத்தோடு சிஷ்யனானஜை மிநியினுடையக்ரந்தமானகர்மஸூத்ரத்துக்கு நீரீஶ்வரவாதிகளால்வந்த விரோதத்தை (க) "𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌃"(உ)"𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍍𑌤𑍁𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌃"(௩)"𑌪𑌰𑌂𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍"(ச)"𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌃" "ஸம்பத்தேரிதிஜைமிநி:" "அங்யார்த் தந்துஜைமிநி:" "பரம்ஜைமிநிர்முக்யத்வாத்" "ப்ராம்ஹேணஜை மிநி:" இத்யாதிகளானப்ருஹ்மஸூத்ரங்களிலே, ஜைமிநிக்கிப்ருஹ்மஸ் வரூப தத்குண ததுபாஸந தத்பலாதிகளிலவனுடைய வங்கீகாரமுண் டென்றுமிடந்தோற்றுகையாலும், மஹாபாரதத்திலே, ஹயசிரோ பாக் யாநாதிகளிலே பகவத்வ்யாஸோபதேஶலப்தபரமாத்மதத்வஜ்ஞாநமு டையவனுகச் சொல்லுகையாலும், ஸ்ரீவேதவ்யாஸனும் ஜைமிநியுமேக கண்டர். இனிதேவதாநிராகரணம்பண்ணினவிது ஈஶ்வரப்ரணீதமாக வேதத்தைச்சிலர்சொல்லுகையால்வந்த பௌருஷேயத்வமடியாக விப் ரலம்பாதிதோஷங்களைக்கற்பித்து,வேதாப்ராமாண்யம்சொல்லுவது வை திககர்மங்களைநிந்திப்பதாகிற பாஹ்யரைநிராகரித்து, வேதப்ராமாண்ய

(க) ஶா - மீ - க. உ. ௩உ. (உ) ஷெ க. ச. சஅ. (௩) ஷெ - ச. ௩. கக. (ச) ஷெ - ச. ச. ரு.

மூ. ரில்என்னின்மிகுவென்று மிவருரைகொளின்மொழிகொண்டு ஶாஸ்த்ரார்த்தங்கள் நிர்ணயிக்கவேண்டுகையாலேவலங்கொண்டவிதுக்குச்சேராதவை மநுவிபரீதங்கள்போலே.

ண்டு) அழைப்பவர்கள், என்று - இப்படியாக, அந்யோந்யம் - ஒருவர்க்கொருவர், கொண்டாடி - ஶ்லாகித்துக்கொண்டு, பேசித்தேபேசும் - ஒருவர்பேசினதேயெல்லாரும் பேசும், ஏககண்டரில் - ஐககண்ட்யமுடையவர்களில், என்னில் மிகுவென்றும்-என்னில்மிக்கபுகழுடையராரென்கிற, இவர் - இவ்வாழ்வாருடைய உரைகளின்மொழிகொண்டு - ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலே ஸ்ரீராமாயணாதிகளையும் ஜயிக்கும்படியான ஸூக்திகளைக்கொண்டு, ஶாஸ்த்ர - (வேதததுபப்ரும்ஹணரூப) ஶாஸ்த்ரங்களில், அர்த்தங்கள்-(ஸம்ஶயிதமான) அர்த்தங்களை, நிர்ணயிக்கவேண்டுகையாலே - நிச்சயிக்கவேண்டுகையாலே, வலங்கொண்டவிதுக்கு-யதாவத்வஸ்துவர்ணநஸாமர்த்யமுடைய விப்ரபந்தத்துக்குசேராதவை - சேற்றியில்லாதவை, மநுவிபரீதங்கள்போலே - மநுஸ்ம்ருதிக்கு விபரீதமானஸ்ம்ருதிகள் போலே.

கர்மாவஶ்யகர்தவ்யதைகளை ஸாதிக்கையிலுண்டானவிச்சையாலே,ஸ்வமதமன்றியிலேயிருக்க பரமதத்தையவலம்பித்துச் சொன்னுனின்றுதல், அன்றிக்கே, தேவதாநிராகரணத்தில் தாத்பர்யமில்லை, அஶ்ருதவேதாந்தார்க்கு கர்மத்திலஶ்ரத்தையைநிவாரிக்கைக்காக கர்மப்ராதாந்யம் சொல்லுகையிலேதாத்பர்யமாகையாலே, (க) "నహి నిన్దానిన్ద్యం నిన్దితుంప్రవ ర్తతే" "నిన్దేతరత్ప్రశంసితుం" "நஹிநிந்தாநிந்த்யம்நிந்திதும்ப்ரவர்ததே" "நிந்தாதிதரத்ப்ரஶம்ஸிதும்" என்கிறந்யாயத்தாலே, தேவதாநிராகரணம் பண்ணினவிது, கர்மப்ரஶம்ஸார்த்தமாகையாலே, அந்யபரமென்றுதல் கொள்ளவேணுமென்று இப்படி, பரமதாந்யபரத்வங்களாலே பரிஹரிக்கவேண்டித்திறே. அப்படியே, இங்குமந்யோந்யவசநவிரோத, முண்டாயதுக்கொரு பரிஹாரம்பண்ணவேண்டாதபடி (உ) "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்றும், (ங) "செந்தமிழ்பாடுவார்" என்றும் (ச) "இன்கவிபாடும்பரமகவிகள்" என்றும்படியே, (ரு) "பரவித்தொழும் தொண்டர்" என்றும், (சு) "அரங்கவோ என்றழைக்கும்தொண்டர்" என்றும், பரஸ்பரம்ஶ்லாகித்துக்கொண்டு, (எ) "பேசிற்றேபேசிலல்லால்" என்கிறபடியே, ஒருவர்பேசினதேயெல்லாரும்பேசுமைககண்டரானவாழ்வார்களில்வைத்துக்கொண்டு, (அ) "என்னில்மிகுபுகழார்யாவர்" என்று, ஶேஷிக்கதிஶயகரராகப்பெற்றப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே என்னிற்காட்டில்மிக்க புகழையுடையராரென்றும், ஸர்வாதிகரானவிவருடைய

(க) (உ) தி-வா. ௧0. எ. ௧. (ங) பெ - மொ. உ. அ. உ. (ச) தி-வா. எ. ௯. ௪. (ரு) பெ - மொ. எ. ௧. எ. (சு) பெருமாள் - தி - உ. உ. (எ) திருமாலை - உஉ. (அ) பெ - அ. ௪.

மூ—(௬௫) பாஷ்யகாரரிதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்க ளொருங்கவிடுவர்.

மூ—(௬௬) அதுக்கு மூலம் விதயஸ்ச வென்கிற பரமாசார்யவசநம்.

(அ) பாஷ்யகாரர் - ஸ்ரீபாஷ்யகாரர், இதுகொண்டு - இப்ரபந்தத்தில் ஸூக்திகளைக்கொண்டு, ஸூத்ரவாக்யங்கள் - ஸூத்ரவாக்ய ஸந்திக்தார்த்தங்களை, ஒருங்க விடுவர் - ஐககண்ட்யம் பண்ணியருளுவர்.

(அ) அதுக்கு மூலம் - ஸ்ரீபாஷ்யகாரரப்படி வொருங்கவிட்டருளுகைக்கடி - விதயஶ்சவென்கிற - விதயஶ்ச வைதிகா꞉, என்கிற, பரமாசார்யவசநம் - பரமாசாரியரான ஸ்ரீஆளவந்தாருடைய திவ்ஸூக்தி.

---

(௧) "உரைகளின்மொழி" என்கிறபடியே, ஸ்ரீராமாயணாதிகளையும் ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலே ஜயிக்கும்படியான உக்திகளைக்கொண்டு வேத ததுபப்ரும்ஹணரூப ஶாஸ்த்ரங்களில், ஸம்ஶயிதமானவர்த்தங்களை நிர்ணயிக்கவேண்டும்படியிருக்கையாலே, (௨) "வலங்கொண்டவாயிரம்" என்கிறபடியே, ப்ரதிபாத்யவஸ்துவையுள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கவல்லஸாமர்த்யத்தையுடைத்தான விப்ரபந்தத்துக்குச் சேராதஶாஸ்த்ரங்கள், (௩) "మన్వర్థవిపరీతా యా స్మృతిస్సా న శస్యతే" "மந்வர்த்தவிபரீதா யா ஸ்ம்ருதி ஸ்ஸாநஶக்யதே" என்றுசொல்லப்பட்ட மநுவிபரீதமானஸ்ம்ருதிகள்போலே கழிக்கப்படுமென்கை. *

வியா. (௬௫) இப்படி யிதுகொண்டு ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை நிர்ணயித்தாராரென்று மபேக்ஷையிலே, யருளிச்செய்கிறார். (பாஷ்யகாரரித்யாதி) அதாவது:—பாஷ்யகாரர், ஸ்ரீபாஷ்யம் பண்ணியருளுகிறபோது, ஸூத்ரவாக்யங்களில் ஸந்திக்தமான வர்த்தங்களெல்லா மிப்ரபந்தத்தில்ஸூக்திகளைக்கொண்டு நிர்ணயித்து ஒருங்க விட்டருளுவரென்கை. *

வ்யா. (௬௬) அவர்தா மப்படி செய்தருளுகைக்கி மூலமேதென்னுமபேக்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார். (அதுக்கு மூலமித்யாதி) அதாவது:— பாஷ்யகாரரிப்படி செய்தருளுகைக்கடி (௪) "విధయశ్చ వైదికాస్త్వదీయ గమ్భీర మనోనుసారిణః" "விதயஶ்சவைதிகாஸ்த்வதீய கம்பீரமநோநுஸாரிண꞉" என்றும், "ఇదం కురు" "ఇదం మా కార్షీః" "இதம்குரு" "இதம் மகார்ஷீ꞉" என்கிற, ஸ்வதந்த்ரமான வைதிக விதிகளும் அநந்யப்ரயோஜநராயாஶ்ரியித்திருக்கும் த்வதீயருடைய ஐஶ்வர்யாதிகளால் கலக்கவொண்ணுதபடி கம்பீரமான மநஸ்ஸைப் பின்செல்லுமென் றிவ்வாழ்வார் போல்வார் நினைவை, ஶாஸ்த்திரங்கள் தான் பின் செல்லுமதாக பரமசார்யரான ஆளவந்தாரருளிச்செய்த வசந மென்கை. *

---

(௧) தி-வா. ௬. ௫. ௩. (௨) ஷெ-௩. அ. ௧௧. (௩) (௪) ஆளஸ்தோ-ம். ௧௯.

மூ—(௬௭) ஆப்திக்கிவர் சுருதி மார்க்கண்டேயன் பார்த்த னென்கிறவிவை வ்யாஸ மநுப்ரும்ஹவாதிகளை வேதம் சொல்லுமாப்போலே.

மூ—(௬௮) பாரதகீதைகளின் வேதோபநிஷத்வம்போலே

(அ) ஆப்திக்கு - ஆப்திக்குறுப்பாக, இவர் - இவ்வாழ்வார், ஶ்ருதி - சுருதி, மார்க்கண்டேயன் - மார்க்கண்டேயருஷி, பார்த்தன் - அர்ஜுனன், என்கிறவிவை - என்றுசொல்லுகிறவை, வேதம் - வேதமானது, வ்யாஸ - வ்யாஸபகவானையும், மநு - மநுவையும், ப்ருஹ்மவாதிகளை - ப்ரும்ஹவாதிகளையும், ஸொல்லுமாப்போலே - வ்யாகரித்தாப்போலே.

(அ) பாரத - மஹாபாரதத்தினுடையவும்- கீதைகளின்-ஸ்ரீபகவத்கீதைகளினுடையவும், வேதோபநிஷத்வம்போலே-க்ரம

வ்யா. (௬௭) இப்படி யபியுக்தரானவர்களிதுகொண்டு ஶாஸ்த்ரார்த்தங்கள் நிர்ணயிக்கும்படி ஸகலவேதோபப்ரும் ஹணங்களிலு மதிப்ரபலமாய், இவ்வளவுமன்றிக்கே கீழ்ச்சொன்னபடியே த்ராவிடமாய்க்கொண்டு வேதஸமமாயிருக்கிற வாப்ததமமான ப்ரபந்தத்திலே ஆப்திக்குறுப்பாக இவர்வேறே சிலவிஷயங்களை யெடுப்பானேன் ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்ருர். (ஆப்திக்கித்யாதி) அதாவது:—இதில்சொல்லுகிறவர்த்தங்களிலாப்திக்குறுப்பாக விவர் (க) "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்றும், (உ) "மார்க்கண்டேயனும்கரியே" என்றும், (௩) "பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த" என்றும், ஶ்ருதியையும் மார்கண்டேயனையும் பார்த்தனையும் சொல்லுகிறவை, பரமாப்தமானவேதம், (ச) "స హోవాచ వ్యాసః పారాశర్యః" "ஸஹோவாச வ்யாஸ꞉பாராஶர்ய꞉" என்றும், (௫) "యద్వై కిఞ్చ మనురవదత్తద్భేషజమ్" "யத்வைகிஞ்ச மநுரவதத்தத்பேஷஜம்" என்றும், (௬) "బ్రహ్మవాదినో వదన్తి" "ப்ரும்ஹவாதிநோவதந்தி" என்றும் ஆப்திக்குறுப்பாக வ்யாஸனையும் மநுவையும் ப்ரும்ஹ்வாதிகளையும் சொல்லுகிறுப்போலே யென்கை. ஆனபின்பு ஆப்த்யதிஶயத்துக் குறுப்பென்றுகருத்து. இத்தால்கீழ் வேதஸாம்யம் சொன்னவிடத்திலே சொல்லவேண்டியிருக்க அநுக்தமாய்க்கிடந்த வித்தையிங்கேயருளிச்செய்தாராயிற்று. *

வ்யா. (௬௮) ஆனுலித்தை யுபப்ரும்ஹணஸமமாகச் சொன்னபக்ஷத்தில், வேதவ்யாக்யையாமதொழிய, (எ) "వేదరూపమిదంకృతం" "வேதருபமிதம்க்ருதம்" (அ) "ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితామ్" "த்ராவிடீம் ப்ரும்ஹஸம்ஹிதாம்" (௯) "ద్రావిడవేదసూక్తైః" "த்ராவிடவேதஸூக்தை꞉"

(க) தி-வா - க. க. எ. (உ) ஷெ-௫. உ. எ. (௩) ஷெ-உ. அ. ௬. (ச) ஆரணம் - க, அ. (௫) யஜுர்வே-உ. (௬) அஷ்டகம். (எ) (அ) பாரக்கு-ம் - ச. (௯)

'' மூ. இதுவும் வ்யாக்யையானாலும் வேதரஹஸ்யமாம்.

மூ— (சுசு) உதாத்தாதி பதக்ரம ஜடாவாக்ய பஞ்ஜாதி பாதவ்ருத்த ப்ரஶ்ந காண்டாஷ்ட காத்யாயாம்ஶ பர்வாத்யலங்காரங் கள் போலே எழுத் தசை சீர் பந்த மடி தொடை

மாக வேதத்வம்போலேயும், உபநிஷத்வம்போலேயும், இதுவும் - இப்ரபந்தமும், வ்யாக்யையானாலும் - உபப்ரும் ஹணமானாலும், வேதரஹஸ்யமாம் - உபநிஷத்துமாம்.

(அ) உதாத்தாதீத்யாதி (போலே) வேத ததுபப்ரும்ஹணங்க ளுக்கு உதாத்தாதி பர்வாத்யந்தமான வலங்காரங்கள் பலவு முண்டானுப்போலே, எழுத்து - குற்றெழுத்துமுதலான பதிமூன்றெழுத்தும், அசை-நேரசை நிரையசையென்கிற விரண்டசையும், சீர் - ஆசிரியவுருச்சீர்முதலானமுப்பது சீரும், அடி - குறளடி முதலானவடி ஐந்தும், தொடை - மோனை இயப்புமுதலான நாற்பத்துமூன்றுதொடையும், நிறை நிறை - நேர்நிறை முதலானவையும், ஓசை - செப்ப லோசைமுதலானநாலோசையும், தளை - நேரொன்றுசிறி யத்தளைமுதலானவேழுதளையும், இநம் - பாக்களினினம்

என்றபியுக்தர் சொல்லுகிற வேதத்வம், இதுக்குக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர். (பாரதகீதைகளினித்யாதியால்) அதாவது:—வே தோபப்ரும்ஹணமானமஹாபாரதமும், அதில்ஸாரமான ஸ்ரீகீதையும், (க) "𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑍍" "வேதாநத்யாபயாமாஸ மஹாபாரதபஞ்சமாந்" என்றும் (உ) "𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁" பகவத் கீதாஸூபநிஷத்ஸு" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, வேதமும் உப நிஷத்துமாகிருப்போலே, இது வேதவ்யாக்யையான உபப்ருஹ்மண மானாலும் வேதரஹஸ்யமாமென்கை. வேதரஹஸ்யமாவது:— வேதத் தில் ரஹஸ்ய பாகமான உபநிஷத். கீழ்ச் சாந்தோக்யஸமமாகவிறே சொல்லிற்று. ஆகையாலிந்தபக்ஷத்திலு மிதின்த்ராவிடவேதத்வஹாநி வாராதென்றுகருத்து. *

வ்யா. (சுசு) ஆகவிப்படி, இப்ரபந்தத்தை வேதஸமமென்பது, ததுபப்ரம்ஹணஸமமென்பதாகாநின்றீர், அவையிரண்டுக்கும் தத்தத ரூபமாயிருப்பனசிலவலங்காரங்களுண்டிறே. தாத்ரூப்யாலங்காரங்களிது க்குமுண்டோவென்ன? ஸம்ஸ்க்ருதமானவவற்றுக்கு தததநுகுணமான வலங்காரங்கள் பலவுண்டானுப்போலே த்ராவிடவேதமான விதுக்கும், ஏதததநுகுணமான அலங்காரங்கள் பலஉண்டென்கிறுர். (உதாத்தாதி யென்றுதுடங்கி) அதாவது:—உதாத்தாதியென்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே

(க) (உ)

மூ. நிறை நிறை யோசை தளை யிரம் யாப்பு பா த்துறை பண்ணிசை தாளம்பத்து நூறுயிரம்முதலான செய்கோலமிதுக்குமுண்டு.

மூன்றும், யாப்பு - ப்ரபந்தரூபமாயிருக்கையும், பா - வெண்பாமுதலான பாககளும், பண் - முதிர்ந்த குறிஞ்சிமுதலானபண்ணும், இசை - நிஷாத ர்ஷப காந்த்ர ஷட்ஜம மத்யம தைவத பஞ்சமங்களாகிற வேழிசையும், தாளம் - கஜகர்ணதிதாளம், பத்து - அத்யாயாதிகள்போல வாந்தர பரிச்சேதங்கள், நூறு - அம்சாதிகள்போலே ப்ரதாநபரிச்சேதங்கள், ஆயிரம் - மஹாபரிச்சேதம், முதலான-இவை முதலானவையும், விபாகவிசேஷாதிகளுமான, செய்கோலம் - (கவிக்குச்சொல்லுகிற) ஸர்வாலங்காரங்கள், இதுக்குமுண்டு - இப்ரபந்தத்துக்குமுண்டு.

அநுதாத்த ஸ்வரித ப்ரசயங்களைச்சொல்லுகிறது. இந்த உதாத்தாதி ஸ்வரவிசேஷங்களும், க்ரம ஜடா பஞ்சாதிகளும் ப்ரஸ்நாஷ்டகங்களும் வேதாஸாதாரணம். அம்சபர்வாதிகள், உபப்ரும்ஹணஸாதாரணம். பர்வாதியென்கிறவிடத்தில் ஆதிசப்தத்தாலே ஸ்கந்தாதிகளைச்சொல்லுகிறது. பத வாக்ய பாத வ்ருத்த காண்டாத்யா யங்க ளுபயஸாதாரணம். ஸ்ரீராமாயணத்தில், ப்ரதாநபரிச்சேதங்களிலும் காண்டவ்யவஹாரமுண்டிறே. கௌஷீதகீமுதலான உபநிஷத்துக்களிலே அத்யாயமென்கிற பரிச்சேதவ்யவஹாரம் கண்டுகொள்வது. ஆகவிப்படி, வேதத்துக்கும் ததுபப்ரும்ஹணங்களுக்கு முண்டானவலங்காரங்களைச் சொல்லி அப்படியே இதுக்குமுண்டானவலங்காரங்களை யெல்லாம் சொல்லுகிறதுமேல். (எழுத்தித்யாதி) எழுத்தாவது? குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்துமுதலான பதிமூன்றெழுத்தும் அசையாவது? நேரசை நிரையசையாகிறவிரண்டசையும், சீராவது? ஆசிரிய உருச்சீர் நான்கும் வெண்பாவுருச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுருச்சீர்நான்கும் பொதுச்சீர்பதினாறும் பிறவைச்சீரிரண்டும் ஆக, முப்பதுசீரும், பந்தமெனினும் தளையெனினுமொக்குமென்று தமிழர்சொல்லுகையாலே பந்தமும் தளையுமொன்றாகையால் இங்கேபந்தமென்றும் மேலே தளையென்றும் சொல்லுமளவில் புநருக்தமாகையாலே இரண்டத்தொன்று வர்ஜிக்கவேணும். அடியாவது? குறளடி சிந்தடி முதலானவடி ஐந்தும், தொடையாவது? மோனை இயைபு எதுகை முரண் அளபெடை என்கிறஐந்திலும் அடி மோனைமுதலாக ஒரொன்றிறே எவ்வெட்டுத்தொடையாக நாற்பதும், அந்தாதித்தொடை இரட்டைத்தொடைசெந்தொடை யென்கிறமூன்றுமாக நாற்பத்துமூன்றுதொடையும்,

நிறைநிறையாவது? நேர்நிறை நிறைநிறை நிறைநேர் முதலானவை. ஓசையாவது? செப்பலோசை அகவலோசை முதலானநாலோசையும், தளையாவது? நேரொன்றாசிறியத்தளை நிறையொன்றாசிரியத்தளை முதலானவேழுதளையும், இனமாவது? தாழிசை துறை விருத்தம் என்கிற பாக்களினம்மூன்றும் யாப்பாவது? ப்ரபந்தரூபமாயிருக்கை, பாவாவது? வெண்பா ஆசிரியப்பா முதலானபாக்கள். துறையென்கிற விதுவும், இனத்தின்வகையிலொன்றாகையாலே புநருக்தமாம். அர்த்தாந்தரமுண்டாகில் கண்டுகொள்வது. பண்ணாவது? முதிர்ந்த குறிஞ்சி நட்டபாஷை நட்டராகம் செந்துரி பியந்தை இந்தளம் முதலானவை. இசையாவது? குரல் துத்துங்கை கிளை உழை விளரி தாரமென்கிற பேரால்சொல்லப்படுகிற, நிஷாத ர்ஷப காந்தாரஷட்ஜமத்யம தைவத பஞ்சமங்களாகிற வேழிசையும், தாளமாவது; (க) "[illegible] [illegible] [illegible]" "கஜகர்ணஶ்சோரகதிர்மகரத்வஜதாளக꞉ । லக்ஷ்மீகீர்தி꞉ பாணிபாதௌ கௌரீபஞ்சாநநஸ்ததா ॥ சதுராம்நாயதாளஶ்சதாளோயம் கருடத்வஜ꞉ ஸங்கீதஶாஸ்த்ர வித்வத்பிரேதேதாளா꞉ப்ரகீர்திதா꞉ ॥ "என்கிறபடியே, கஜகர்ணம் சோரகதி மகரத்வஜம்முதலான தாளங்கள். பத்தாவது? அம்ஶ பர்வாதிகளிலவாந்தர பரிச்சேதங்களான வத்யாயாதிகள்போலே, நூற்றினுடைய அவாந்தரபரிச்சேதங்களாய் இப்பத்தும் இவைபத்தும் என்றுசொல்லப்படுகிற திருவாய்மொழிகள். நூறாவது? ப்ரதாநபரிச்சேதங்களான அம்ஶபர்வாதிகள்போலே (உ) "நூறேசொன்ன" பத்து நூறு என்னும்படி, நூறுநூறுபாட்டாயிருந்துள்ள ப்ரதாநபரிச்சேதங்கள். ஆயிரமாவது? (௩) "[illegible]" "சதுர்விம்ஶத்ஸஹஸ்ராணிஶ்லோகாநாம்" என்னுமாப்போலே, இருந்துள்ள மஹாபரிச்சேதமுதலானவை யென்கையாலே, முதலிட்டுமூன்றுபத்து உத்தரகண்டவிவரணமாய், நடுவிட்டுமூன்றுபத்து பூர்வகண்ட விவரணமாய், மேலிட்டுமூன்றுபத்துமதுக்குபயோகியான வர்த்தப்ரதிபாதகமாய், மேலில் பத்து பலாவாப்தி கதநமாயிருக்கையாலே, உண்டான விபாகவிசேஷங்களும் விவக்ஷிதங்களென்று தோற்றுகிறது. (முதலான செய்த்தோலமிதுக்குமுண்டு) என்னது:— (ச) "செய்கோலத்தாயிரம்" என்று, கவிக்குச்சொல்லுகிற வலங்காரங்களால் குறைவற்றவாயிர மென்கையாலே, ஏவமாதிகளான ஸர்வாலங்காரங்களுமிதுக்கு முண்டென்கை. *

(க) (உ) தி-வா. கூ. ௪. கக. (௩) ஸ்ரீ-ரா-பா. ௪. உ. (ச) தி-வா. ௪. க, கக;

மூ—(எ0) அதவாவேத வேத்யந்யாயத்தாலே பரத்வபரம் முது வேதம் வ்யூஹவ்யாப்த்யவதரணங்களில் ஓதினநீதிகேட்

(அ) அதவா - (வேதஸாம்யமும் வேதோபப்ரும்ஹணஸாம்யமும்) அன்றிக்கே, வேதவேதந்யாயத்தாலே - வேதவேத்யேபரேபும்ஸீதிப்ரதிலாகார்த்தந்யாயத்தாலே, பரத்வபர - (ஸ்ரீயஃபதியினுடைய பராவஸ்த்தாப்ரதிபாதகமாகையாலே) பரத்வத்திலே நோக்கான, முதுவேதம் - பழையதானவேதம், வ்யூஹ - (ஸங்கர்ஷணாதி) வ்யூஹாவஸ்த்தையிலும், வ்யாப்தி - அந்தர்யாமித்வாவஸ்த்தையிலும், அவதரணங்களில் - (ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேணவவதரித்த) அவஸ்த்தையிலும், (க்ரமமாக) ஓதினநீதி - பாஞ்சராத்ரமாயும், கேட்டமநு - (ஆப்ததமமாகக்கேட்க்கப்

வ்யா. (எ0) ஆகவிதுக்குக்கீழ் ப்ரபந்தத்துக்கு வேதஸாம்யமும், ததுபப்ரும்ஹணஸாம்யமு முண்டென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்தார். இங்கனன்றிக்கே வேதாவிர்பாவவிசேஷமாய், இவ்வாழ்வாராலே நிர்மிதமாகப்ரஸித்தமா யிருப்பதொன்றென்னிதுக்கின்னமுமொருயோஜனை பண்ணுகிறார்மேல். (அதவா வேதவேதந்யாயத்தாலே,) என்றுதுடங்கி அதாவது:— கீழ்ச்சொன்ன உபயப்ரகாரமுமன்றிக்கே (க) "వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే । వేదః ప్రాచేతసాదాసీత్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా" "வேதவேத்யேபரேபும்ஸிஜாதே தஶரதாத்மஜே। வேதஃப்ராசேதஸாதாஸீத்ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா" என்று, வேதவேத்யனான பரமபுருஷன் தஶரதாத்மஜனாய் வந்தவதரித்தவிடத்தில் அபௌருஷேயமான வேதமும், ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்பக்கலிலே, ஸ்ரீராமாயண ரூபேணவந்தவதரித்ததென்கிற ந்யாயத்தாலே, (உ) "క్షయన్తమస్య రజసః పరాకే" (ங) "ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్" (ச) "తద్విష్ణోః పరమం పదం సదా పశ్యన్తి సూరయః" (ரு) "యో వేద నిహితం గుహాయాం పరమే వ్యోమన్" (சு) "సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా" "க்ஷயந்த மஸ்யரஜஸஃபராகே" "ஆதித்யவர்ணம்தமஸஃபரஸ்தாத்" "தத்விஷ்ணோஃ பரமம்பதம் ஸதாபஶ்யந் திஸூரயஃ" "யோவேதநிஹிதம் குஹாயாம் பரமேவ்யோமந்" "ஸோஶ்நுதேஸர்வாந் காமாந்ஸஹப்ரும்ஹணாவிபஶ்சிதா" இத்யாதிகளாலே, பலவிடங்களிலு மீஶ்வரனுடைய பராவஸ்த்தையை ப்ரதிபாதிக்கிகையாலே பரத்வத்தில் நோக்காய் (எ) "முதுவேதம்" என்கிறபடியே, புருஷபுத்திப்ரபவதோஷகந்த மில்லாபடி அநாதித்வேந பழயதாயிருக்கிறவேதமானது (அ) "షాడ్గుణ్యాద్వాసుదేవః పర ఇతి చ భవాన్ముక్తభోగ్యః" "ஷாட்குண்யாத்வாஸுதேவஃ பரயிதிசபவாந்முக்தபோக்யஃ" என்கிற

(க) ஸ்காந்தே. (உ) யஜுர்வே - உ. உ. ௪உ. (ங) புருஷஸூ. (ச) ஷெ. (ரு) ஸுபாலோபநிஷத்-சு. (சு) தைத்தரீய-ஆ. க. க. (எ) தி-வா. க. சு. உ. (அ) ஸ்ரீரங்கம். உ. ஙசு.

மூ. டமநுபடுகதைகளாய் ஆகமூர்த்தியிற் பண்ணியதமிழான வாறே வேதத்தை த்ராவிடமாகச்செய்தாரென்றும்.

பட்ட) மந்வாதிஸ்ம்ருதியாயும், படுகதைகளாய் - வ்ருத்த கீர்தநாநுரூபமான ஸ்ரீமத்ராமாயண மஹாபாரதாதீதிஹா ஸங்களாயுமாவிர்ப்பவித்து, ஆகமூர்த்தியில் - விஶேஷஜ்ஞரீடுபடும்படியாஶ்ரிதஹ்ருதயாநுகுணமாகவர்நிக்கு மர்ச்சாவஸ்த்தையில், பண்ணியதமிழ் - (ஆழ்வாராலேப்ரகாசிதமாய் ப்ரமேயம்போலேஸர்வஸுலபமாய் ஸர்வாதிகாரமாகைக்குறுப்பாக) த்ராவிடரூபமாய்க்கொண்டு, ஆனவாறே - ஆவிர்பவித்தவாறே, வேதத்தை - (ஸம்ஸ்க்ருத) வேதத்தை, த்ராவிடமாகச்செய்தார் - (ஆழ்வார்) த்ராவிடமாகவருளிச்செய்தார், என்றும் - இப்படியும் சொல்லுவர்கள்.

படியே, ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனாய் முக்தபோக்யனாயிருக்கிற வந்தபரனானவன் (க) "బలాఢ్యా ద్బోధా త్సఙ్కర్షణ స్త్వం హరసి వితనుషే శాస్త్ర మైశ్వర్యవీర్యాత్। ప్రద్యుమ్న స్సర్గ ధర్మౌ నయసిచ భగవ& శక్తితేజో ఽనిరుద్ధో బిభ్రాణః పాసి తత్త్వం గమయసి చ తథా వ్యూహ్య" "பலாட்யா த்போதாத்ஸங்கர்ஷண ஸ்த்வம் ஹரஸி விதநுஷே ஶாஸ்த்ர மைஶ்வர்யவீர்யாத் ப்ரத்யும்ந ஸ்ஸர்கதர்மௌ நயஸிச பகவந் ஶக்தி தேஜோநிருத்தோ பிப்ராண꞉ பாஸி தத்வம் கமயஸிச ததாவ்யூஹ" என்கிறபடியே, ஸர்காதிநிர்வஹணார்த்தமாக வ்யூஹீபவித்த வவஸ்த்தையில், (உ) "సఙ్కర్షణాది సద్భావం భజే లోకహితేప్సయా। క్రమశః ప్రళయోత్పత్తి స్థితిభిః ప్రాణ్యనుగ్రహః॥ ప్రయోజన మథా న్యచ్చ శాస్త్ర శాస్త్రార్థ తత్ఫలైః। తథా స్తుర్య సుషుప్త్యాద్య శ్చతుర్వ్యూహే విలక్షయేత్" ஸங்கார்ஷணாதிஸத்பாவம் பஜே லோகஹிதேப்ஸயா க்ரமஶப்ரளயோத்பத்தி ஸ்த்திதிபி꞉ ப்ராண்யநுக்ரஹ꞉ ॥ ப்ரயோஜநமதாந்யச்ச ஶாஸ்த்ர ஶாஸ்ரார்த்த தத்பலை꞉ । ததா ஸ்துர்ய ஸுஷுப்தாத்யா ஶதுர்வ்யூஹேஹபிலக்ஷயேத்" இத்யாதிலும், (ந) "తత్ర జ్ఞానబల ద్వన్ద్వాద్రూపం సాఙ్కర్షణం హరేః। ఐశ్వర్యవీర్యసమ్పత్త్యా దాద్యం ప్రాద్యుమ్నముచ్యతే॥ శక్తితేజస్సమాకర్షా దానిరుద్ధతనుర్హరేః। ఏతే శక్తిమయా వ్యూహా గుణోన్మేషస్య లక్షణాః" "தத்ரஜ்ஞாநபலத்வந்த்வாத்ரூபம்ஸாங்கர்ஷணம்ஹரே꞉ । ஐஶ்வர்யவீர்யஸம்பேதாத்ரூபம் ப்ராத்யும்நமுச்யதே । ஶக்திதேஜஸ்ஸமாகர்ஷாதாநிருத்த தநுர்ஹரே꞉ । ஏதேஶக்திமயாவ்யுஹாகுணோந் மேஷஸ்யலக்ஷணா꞉" இத்யாதியாலும், அந்தவ்யூஹவிஶேஷ தத்குணரூபக்ருத்யாதிகளை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கைக்காக (ச) "పఞ్చరాత్ర స్యకృత్స్నస్య వక్తా నారాయణస్స్వయమ్" "பஞ்சராத்ர ஸ்யக்ருத்ஸ்நஸ்ய

(க) ஸ்ரீரங்க-ம். (உ) ஷெ (ந) விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாயாம். (ச)

வக்தாநாராயணஸ்வயம்" என்கிறபடியே ஸர்வத்துக்குமாதிவக்தா ஈச்ச வரன்தானுகையாலே (க) "ஓதினுய்நீதி" என்றுசொல்லப்பட்ட, பஞ்ச ராத்ரமாயாவிர்ப்பவித்து, இப்படி, வ்யூஹீபவித்ததுமாத்ரமன்றிக்கே ஸர்வஶப்தவாச்யனுய், ஸர்வகர்மஸமாராத்யனுய்க்கொண்டு, ஸர்வாந்தர் யாமித்வேந வ்யாபித்துநிற்குமவஸ்த்தையில், (உ) "ఆపో నారాఇతిప్రోక్తా ఆపోవై నరసూనవః। అయనంతస్యతాఃపూర్వం తేన నారాయణ స్మృతః" "ஆபோ நாராயிதிப்ரோக்தா ஆபோவைநரஸூநவ:। அயநம்தஸ்யதா:பூர்வம்தேந நாராயணஸ்ம்ருத:" இத்யாதியாலும், (ங) "ప్రశాసితారం సర్వేషామణీయాంసమణీయసామ్। రుక్మాభంస్వప్నధీగమ్యంవిద్యాత్తు పురుషంపరమ్" "ఏనమేకేవదన్త్యగ్నిం మరుతోஉన్యేప్రజాపతిమ్। ఇన్ద్రమేకేపరేప్రాణమపరేబ్రహ్మశాశ్వతమ్ ॥ ఏషసర్వాణి భూతానిపఞ్చభిర్వ్యాప్యమూర్తిభిః। జన్మవృద్ధిక్షయైర్నిత్యం సంసారయతిచక్రవత్ "" "ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம்। ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம்வித்யாத்துபுருஷம்பரம்" "ஏநமேகேவதந்த்யக்நிம்மருதோந்யேப்ரஜாபதிம்। இந்த்ரமேகேபரே ப்ராணமபரேப்ரும்ஹஶாஶ்வதம்" ‖ ஏஷ ஸர்வாணிபூதாநி பஞ்சபிர்வ்யாப்தமூர்திபி:‖ ஜந்மவ்ருத்திக்ஷயைர்நித்யம் ஸம்ஸாரயதி சக்ரவத்" இத்யாதியாலும், (ச) "స ఆత్మా అంగాన్యన్యా దేవతాః" "ஸ ஆத்மா அங்காங்யங்யா தேவதா:" என்கிறபடியே, ஸர்வதேவதாஶரீரதயா ஸர்வகர்மஸமாராத்யனிவனென்றும் தோற்றும்படி பூர்வபாகோபப்ரும்ஹணமாய்க்கொண்டு ஸர்வாந்தர்யாமிதயா வ்யாப்தியை ப்ரதிபாதிக்கைக்காக "கேட்டமனு" என்கிறபடியே, ஆப்தமாகக் கேட்கப்பட்ட மங்வாதிஸ்ம்ருதியாயாவிர்ப்பவிற்று, அப்படி யதீந்த்ரியனுய்நிற்கிறவன், ஸாதுபரித்ராணதிகளுக்காக ராமக்ருஷ்ணத்யவதாரங்களைப்பண்ணினவவஸ்த்தையில், தத்ததவதாரசேஷ்டிதாதிகளை, ப்ரதிபாதிக்கைக்காக (படுகதையும்) என்கிறபடியே, வ்ருத்தகீர்த்தநாநுரூபமான ஸ்ரீராமாயண மஹாபாரததீஹாஸங்களாயா விர்ப்பவித்து, அப்படியவதாரமுகேந முன்னின்று ரக்ஷித்தருளுமவன் அவதாரத்தில் பிற்பாடருமிழவாதபடி, (ரு) "ஆகமூர்த்தியாய வண்ணமென்கொல்" என்று, விஶேஷஜ்ஞரீடுபடும்படி ஆஶ்ரிதஹ்ருதயாநுகுணமாக (சு) "தமருகந்ததெவ்வுருவம்" இத்யாதிப்படியே, த்ரவ்ய நாமரூபாஸநஶயநாதிகளிலும், தேஶகாலாதிகாரிகளிலும், ஸ்நாந போஜநாதிகளிலும், ஒருநியமமறப்பண்ணிக்கொண்டு, அத்யந்தஸுலப மாயிருக்குமர்ச்சாவதாரமான வவஸ்த்தையில் தத்வைபவப்ரதிபாதநார்த்தமாக (எ) "சடகோபன்பண்ணியதமிழ்" என்னும்படி ப்ரமேயந்தன்னைப்போலே தானும் ஸர்வஸுலபமாய் ஸர்வாதிகாரமாகைக்குறுப்பாக த்ராவிடவேதரூபமாய்க்கொண்டு ஆழ்வார்பக்கலிலேயாவிர் பவிக்கையாலே, ஸம்ஸ்

(க) (உ) வி - பு - க. ச. ௫. (ங) வி - பு. (ச) தை - உ. ச. ௫. க. (ரு) திருசந்த - வி - கஎ. (சு) தி - அ - க. சச. (எ) தி-வா - உ, எ. கங.

மூ—(எக) மண்ணாடின ஸஹ்யஜலம் தோதவத்திச் சங்கணித்துறை யிலே துகில்வண்ணத்தெண்ணீரா யந்தஸ்தத்தைக் காட்டு மாப்போலே அல்பஶ்ருதர்கலக்கினஶ்ருதி நன்ஞானத்து றைசேர்ந்து தெளிவுற்று ஆழ்பொருளையறிவித்தது.

(அ) மண்ணாடின - மணணோடு கூடிகலங்கி, ஸஹ்ய - ஸஹ்ய பர்வதத்தில் நின்றும்வருகிற, ஜலம் - ஜலமானது, தோத வத்திச்செங்கணித்துறையிலே - தோதவத்தித் தூய்மறை யோர்துறை, திருச்செங்கணித்துறை, (இவைகளிலே) துகில்வண்ண - தவளவர்ணஜலமாயும், தெண்ணீராய் - ஸ்வச்சமானதீர்த்தமாயும், அந்தஸ்தத்தை - உள்ளிருக் கிறபதார்த்தங்களை, காட்டுமாப்போலே - தர்சிப்பிக்குமாப் போலே, அல்பஶ்ருதர் - கிஞ்சித்ஜ்ஞராவைர், கலக்கின - (அர்தப்ரதாரணங்களாலே) கலக்கின, ஶ்ருதி - வேதம், நன்ஞானத்துறை - யதாவத்ஜ்ஞானத்துக்குத் துறையானவிவ் வாழ்வார்பக்கலிலே, சேர்ந்து - கிட்டி, தெளிவுற்று-தெளி வையடைந்து, ஆழ்பொருளை - அகாதமானரஹ ஸ்யார் தவிஶேஷங்களை, அறிவித்தது - தோற்றுவித்தது.

க்ருதமாயிருக்கிறவேதத்தை த்ராவிடமாகச்செய்தாரென்று சொல்லுவ துமொருப்ரகாரமுண்டென்கை. (க) "எய்தற்கரியமறைகளை ஆயிரமி ன்தமிழால் செய்தற்குலகில்வரும் சடகோபனை" என்னக்கடவதிறே. இவையெல்லாத் திலுமெல்லாம் சொல்லுமேயாகிலும் ஒன்றுக்கொன் றிலே நோக்காயிருக்கையிறே, இவரிப்படியருளிச்செய்தது. இதுதான், பரத்வபரமென்கையாலே, ஸ்பஷ்டமிறே. *

வ்யா. (எக) ஆனலபௌருஷேயமான வேதமிப்படி அவஸ்த்தாந் தரத்தை பஜித்ததாகில் கலுஷமாய் அர்த்தப்ரகாஶகத்வம் குன்றாதோ? என்ன, வக்த்ருவிஶேஷத்தாலே யதுமற்றைப்படியாய்த்தென்னுமற்றை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (மண்ணாடின வித்யாதியாலே,) அதாவது:— உச்சஸ்த்தலத்திலே நின்றும், வேகத்தோடேவந்து பூமி யிலே விழுகையாலே ம்ருண்மிஶ்ரமாய்க்கலங்கி, ஸஹ்யத்தில்நின்றும் வருகிறஜலமானது, (உ) "தோதவத்தித்தூய் மறையோர்துறை" என் றும்; (ங) "பொருநலசங்கணித்துறை" என்றும் சொல்லுகிற துறைக ளிலே வந்தவாறே துறைவாசியாலே, (ச) "துகில்வண்ணத்தூநீர்" என்றும், (ரு) "தெண்ணீர்பொன்னி" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, தெளிந்தநீராய், தனக்குள்ளே கிடக்கிற, பதார்த்தங்களைப்ரகாசிப்பிக் குமாப்போலே, (சு) "[illegible]" "பிபேத்

* (க) இராமாச - தி - கஅ. (உ) பெரியா-தி-ச. அ. க. (ங) தி - வா-கΟ. ங. கக. (ச) தி-வா. உ. எ. க. (ரு) பெருமாள் - தி - க. க. க. (சு) பார்ஹஸ்பத்யஸ்மிருதி.

மூ—(எஉ) மேகம்பருகினஸமுத்ராம்புபோலே நூற்கடல்சொல் இவ ர்வாயனவாய்த்திருந்தினவாறே ஸர்வதா ஸர் வோபஜீவ்ய மாமே.

(அ) மேகம் - மேகமானது, பருகின - பாநம்பண்ணின, ஸமு த்ராம்புபோலே - ஸமுத்ரோதகம்போலே, நூற்கடல் - வேதவித்யாஸமுத்ரத்தினுடைய, சொல் - வசநம், இவர்- இவ்வாழ்வாருடைய, வாயனவாய் - வாக்கதமாய், திருந் தினவாறே, கட்டளைப்பட்டவாறே, ஸர்வதா - (ஒருகால நியமமின்றிக்கே) ஸர்வகாலமும், ஸர்வோபஜீவ்யமாமே - ஸர்வர்க்கு முபஜீவ்யமாமே.

யல்பஶ்ருதாத்வேதோமாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி” என்கிறபடியே, வேதந் தான்நடுங்கும்படி ததபிப்ராயமறியாமல், ப்ரதிபந்நங்களைச்சொல்லும், அல்பஶ்ருதர் ஒருவாக்யத்துக்கு அர்த்தம்சொல்லப்புக்கால், அது தன் னிலே நின்று, விப்ரதிபத்திபண்ணி த்வைதமென்பார் அத்வைதமென் பார் த்வைதாத்வைதமென்பாராய், இப்படி, கலக்கக்கலங்கின ஶ்ருதி யானது, (க) “நன்ஞாநத்துறை” என்றிவர்தாமருளிச் செய்தபடியே, யதாஜ்ஞாநதுக்குத்துறையான விவ்வாழ்வார் பக்கலிலேவந்துசேர்ந்து (உ) “தெளிவுற்றவாயிரம்” என்கிறபடியே, முன்புற்றக்கலக்கம் தீர் ந்து தெளிவையடைந்து, (ங) “அறிவித்தேனாழ்பொருளை” என்கிற படியே, அகாதமாய், பரமரஹஸ்யமான வர்த்த விஶேஷங்களையெல் லாம் தோற்றிவித்ததென்கை. *

வ்யா. (எஉ) ஆனல்? வேதத்துக் கத்யயநகால நியதியு மதிகார நியதியு முண்டாயிராநின்றதே, அந்த வேதாவதாரமான விதுக்கவை யின்றிக்கே யொழிவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார்; (மேகம்பருகின) இத்யாதி, அதாவது:— விரஸமாய் ததந்தர்கதஸத்வங்களுக்கொழிய புறம் புள்ளார்க்குபஜீவ்ய மன்றிக்கே பர்வங்களிலொழிய ஸ்பர்சிக்கலா காதென்கையாலே ஸ்பர்ஶகால நியதியையுமுடைத்தாயிருக்கிற ஸமு த்ரஜலமானது, மேகம்பருகிவர்ஷிக்க, அந்தமேகஸ்பர்ஶத்தாலே தன் விரஸதைபோய், ஸர்வதா ஸர்வஜநபோக்யமாமாப்போலே (ச) “శ్రా వణ్యాం ప్రౌష్ఠపద్యాం వా ఉపాకృత్య యథావిధి। యుక్తశ్ఛందాంస్యధీయీత మాసాన్విప్రో ఉర్ధ పంచమాన్” (ரு) అత ఊర్ధ్వన్తు ఛన్దాంసి శుక్లేషు నియతః పఠేత్। వేదాఙ్గాని రహ స్యఞ్చ కృష్ణపక్షేషు సంపఠేత్” ஶ்ராவண்யாம் ப்ரோஷ்டபத்யாம்வா உபாக் ருத்ய யதாவிதி। யுக்தஶ்சந்தாஸ்யதீயீத மாஸாந் விப்ரோர்த்தபஞ்ச மாந்॥ “அத ஊர்த்வந்து சந்தாம்ஸி ஶுக்லேது நியதஃ படேத், வேதா ங்காநி ரஹஸ்யஞ்ச க்ருஷ்ணபக்ஷேது ஸம்படேத்” என்கிறபடியே,

---

(க) தி - வி. கூங. (உ) தி - வா. எ. ரு. கக. (ங) தி - அ. ச. க. (ச) மநுஸ் ம்ருதி - ச. கரு. (ரு) ஷெ - ஷெ - கூஅ.

மூ—(எரு) ம்ருத்கடம்போலன்றே பொற்குடம்.

மூ—(எச) பெரும்புறக்கடலும் ஶ்ருதிஸாகரமும் அலைத்தா

(அ) ம்ருத்கடம் - (ஸ்பர்ஶதோஷமுடைய) ம்ருத்கலஶம் போலன்றே, பொற்குடம் - ஸுவர்ணகலஶம்.

(அ) பெரும்புறக் கடலும் - அபரிச்சேத்யமாய்க்கொண்டெல்லாக்கடலுக்கும் புறம்பாயிருக்கிற ப்ரமேயவஸ்துவாகிற கடலும், ஶ்ருதிஸாகரமும் - (அபரிச்சேத்யமாய் பரத்வபரமான) வேதஸமுத்ரமும், அலைத்து-ஸமுத்ரம் தரங்கிதமாய்க்கொண்டு நிற்குமிடத்தொடொற்றதாய், ஶ்ருத்யாவிர்ப்பாவவிஶேஷமான பாஞ்சராத்ரப்ரதிபாதிதமாய் இரயநகாலநியதியையும், த்ரைவர்ணிகாதிகாரதயா அதிகாரநியதியையும் உடைத்தாயிருந்துள்ள (க) "நாற்கடல்" என்கிற வேதவித்யா ஸமுத்ரத்தில் வசநம். (உ) "இவள்வாயனகள் திருந்த" என்கிறபடியே, இவருடைய வாக்கதமாய், கால நியமாதிகாரி நியமநிரபேக்ஷமான வாகாரத்தை யடைந்து கட்டளைப்பட்டவாறே, (ரூ)"𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍। 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾" "அத்யேதவ்யம் த்விஜஶ்ரேஷ்டைர்வேதரூப மிதங்க்ருதம்। ஸ்த்ரீபி,ஶூத்ரா திபிஶ்சைவ தேஷாம் முக்திஃ கரே ஸ்திதா" என்கிறபடியே, ஒருகாலநியமமின்றிக்கே ஸர்வகாலமும், ஸர்வர்க்குமுபஜீவ்யமா மிறேயென்கை. *

வ்யா. (எரு) இன்னமும், வேதகார்யமாயிருக்கச்செய்தே காரணமான வதுபோல் அதிக்ருதாதிகாரமன்றியே, ஸர்வாதிகாரமாகயிருக்கக் குறையில்லையென்னுமிடத்துக்கொரு த்ருஷ்டாந்தவிஶேஷம் தர்சிப்பிக்கிறார். (ம்ருத்கடமித்யாதி,) அதாவது:— ம்ருத்கடம், தொடுமவர்களே தொடுமித்தனைபோக்கி எல்லார்க்கும் தொடவொண்ணுதாயிருக்க பார்த்திவ மாயிராநிற்கச்செய்தே, பொற்குட மெல்லார்க்கும் ஸ்பர்சிக்கலாயிரானின்ற திறேயென்கை. இத்தால், காரணமானவேதம் அதிக்ருதாதிகாரமாயிருந்தாலும், தத்கார்யமானவிது, ஸம்ஸ்காரவிஶேஷத்தாலே, ஸர்வாதிகாரமாகக் குறையில்லை யென்றதாயிற்று. த்ருஷ்டாந்தத்திற்தோற்றுகிற காரணுத் கார்யஶ்லாக்யதாதிகள் தார்ஷ்டாந்திகத்திலும் விவக்ஷிதம். *

வ்யா. (எச) இனிமேலிப்படியிருந்துள்ள திருவாய்மொழியும், ஏதத்பரதிபாத்யமான வர்சாவதாரமுமாகிற ப்ரமாண ப்ரமேய சரமங்கள் இவற்றினுடைய பூர்வாவஸ்த்தைகளி லவகாஹநக்ஷமரல்லாதார்க்கு ஸுலபமாகக் கல்பிதங்களானவையென்று "வேதவேத்யாதி" வாக்யங்களில் சொன்ன ப்ரமாண ப்ரமேயசரமங்களைநிகமிக்கிறார். (பெரும்புறக்க

(க) தி-அ. ரு. ருஉ. (உ) தி - வா - கூ. ரு. எ. (ரூ)

மூ. ழ்ந்தோடுமிடங்களில் அயோக்யர்க்குச்சமைத்த மடுவுஞ் சாய்கரகமும்மாந மேய சரமம்.

ண்டிரண்டுகுணங்களை ப்ரகாசிப்பிற்றுக்கொண்டு ஸங்கர்ஷணரூபேண வ்யூஹீபவித்திருக்குமிடத்திலும்; ஆழ்ந்து - ஸமுத்ரத்தில் நிலைகாணவொண்ணாத படியாழ்ந்திருக்குமிடத்தோடொற்றதாய் ஶ்ருத்யவதரண விஶேஷஸ்ம்ருதி ப்ரதிபாதிதமான வந்தர்யாமித்வத்திலும், ஓடுமிடங்களில் - ஸமுத்ரம் கழிகளாய்க்கொண்டோடுமிடத்தோடொற்றதாய் ஶ்ருத்யவதாரவிஶேஷேதிஹாஸ ப்ரதிபாதிதவைபவமானராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களிலும், அயோக்யர்க்கு - விடாய்த்திருந்தும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸங்கோசத்தா லவகாஹநக்ஷமரல்லாதார்க்கு, சமைத்தமடுவும் (தேஶகால விப்ரக்ருஷ்ட மல்லாதபடி) கல்பிக்கப்பட்ட மஹாஹ்ரதமும், சாய்கரகமும்-(விடாய்த்ததன்வாயை யங்ர்ந்திருக்கத்தானே தண்ணீர்வந்துகுதிக்குபடிகல்பிதமான) குண்டிகையும், மானமேயசரமம் - ப்ரமாணபூதவேதாவிர்ப்பாவபரம்பரையிலுடைய சரமாவஸ்த்தையான திருவாய்மொழியும், ப்ரமேயபூதஸர்வேஶ்வராவிர்ப்பாவபரம்பரையிலுடைய சரமாவஸ்த்தையானவர்ச்சாவதாரமும்.

டல்,) என்று துடங்கி, அதாவது:—எல்லாக்கடலுக்கும் புறம்பாய், தான் பெருத்திருக்கிற கடல்போலே, அபரிச்சேத்யமாயிருக்கிற பரவஸ்துவான ப்ரமேயம், ஸமுத்ரம் தரங்கிதமாயலைந்து நிற்குமிடம்போலே ஜ்ஞாநாதிஷட்குண பரிபூர்ணனான தானவற்றிலே, இவ்விரண்டு குணங்களை ப்ரகடிப்பிற்றுக்கொண்டு ஸங்கர்ஷணரூபேண வ்யூஹித்திருக்குமிடற்றிலும், ஸமுத்ரத்தில் நிலைகாணவொண்ணாதபடி யாழ்ந்திருக்குமிடம்போலே, (க) "యమాత్మా న వేద" "யமாத்மாநவேத" என்றும், (உ) "கட்கிலீ" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, அத்ருஶ்யத்வேநாந்தர்யாமியா யிருக்குமிடத்திலும், ஸமுத்ரமானது கழிகளாய்க்கொண்டோடுமிடம்போலே (ந) "మానుషే లోకే జజ్ఞే విష్ణుస్సనాతనః" "மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதநஃ" (ச) "యస్యాం జాతో జగన్నాథస్సాక్షాద్విష్ణుస్సనాతనః" (ரு) "నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్" (சு) "విష్ణుర్మానుషరూపేణ చచార వసుధాతలే" "யஸ்யாம்ஜாதோ ஜகநாதஸ்ஸா க்ஷாத்விஷ்ணுஸ்ஸநாதநஃ "நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்" "விஷ்ணுர்மாநுஷரூபேணசசாரவஸுதாதலே" என்கிறபடியே, கண்காண வந்துதோன்றி, ஞாலத்தூடேநடந்து திரிந்தவவதாரமானமிடத்திலும், தேஶ கரண காலவிப்ரக்ருஷ்டதைகளாலே கிட்டியனுபவிக்க

(க) ப்ரு-உ. ரு. எ. (உ) தி-வா-எ. உ. ந. (ந)
(ச) (ரு) ஹரிவம்ஶம் - ககந. சுக. (சு)

ஸூ— (எரு) வீட்டின்பவின்பப்பாக்களில் த்ரவ்யபாஷா

(அ) வீட்டின்ப - ஆச்ரிதக்ருஹங்களிலவர்க ளுகந்த தொருத்ரவ்யத்தை திருமேனியாகக்கொண்டின்பத்தைவிளைக்கிறவர்ச்சாவதாரத்திலும், இன்பப்பாக்களில் - பகவத்குணசபலவிஶேஷஜ்ஞருக்காநந்தாவஹமான திருவாய்மொழியிலும், த்ரவ்ய - (உபாதாந) த்ரவ்யத்தினுடையவும், பாஷா - பா

யோக்யரல்லாதார்க்கு (க) "அதிலே தேங்கினமடுக்கள்போலே" என்கிறபடியே தேசாதிவிப்ரகர்ஷத்வகந்தமில்லாதபடி கற்பிக்கப்பட்டவத்யந்த ஸுலபவிஷயம், ப்ரமேயாவிர்பாவபரம்பரையினுடைய சரமாவஸ்தையான வர்ச்சாவதாரம் (உ)"[illegible]" "மதிமந்தாநமாவித்யயே நாஸௌஶ்ருதி ஸாகராத்" என்கிறபடியே, அபரிச்சேத்யமாய் பரத்வபரமானவேதம், ஸமுத்ரதரங்கித ப்ரதேஶம்போலே, தத்வ்யூஹப்ரதிபாதகதயாவஸ்தாந்தரா பந்நமாய், பஞ்சராத்ரமானவிடத்திலும், ஸமுத்திரத்திலகாத ஸ்த்தலம்போலே ததந்தர்யாமித்வ ப்ரதிபாதகதயாவகாஹித் தர்த்ததர்ஶநம் பண்ணவரிதாம்படி மந்வாதி ஸ்ம்ருதிரூபமானவிடத்திலும், ஸமுத்ரம் கழிகளா யோடுமாப்போலே, ததவதார ப்ரதிபாதகதயா விதிஹாஸரூபேண விஸ்த்ருதமாய் நடக்கிறவிடத்திலும், ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி ஸங்கோசத்தாலவகாஹித்து விடாய்தீரமாட்டாதாற்கு, விடாய்த்தவன் வாயையங்காந்திருக்க த்தானே தண்ணீர்வந்து குதிக்கும்படி கற்பிதமான சாய்கரகம்போலே, ஆநாயாஸேநோபஜீவிக்கலாம்படி யத்யந்த ஸுலபமான ஶாஸ்த்ரம், ப்ரமாணபூதமான வேதத்தினுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பராசரமாவஸ்த்தையான திருவாய்மொழியென்கை. இத்தால், மடுவும் சாய்கரமு மென்கையாலே, ப்ரமாண ப்ரமேயங்களினுடைய ஒளியு மெளிமையு மினிமையும் துடக்கமான ஸத்குணஸாஹித்யம் சொல்லப்பட்டது. *

வ்யா. (எரு) இப்படிப்ரமாணப்ரமேயவைபவத்தை ப்ரதிபாதித்தவநந்தரம், ப்ரமாத்ருவைபவத்தை விஸ்தரேணப்ரதிபாதிக்கிருர்மேல் ; அதில், ப்ரதமத்திலே, ப்ரமாண ப்ரமேயங்க ளிப்படி விலக்ஷணமாயிருந்ததாகிலும், இப்ரமாணவக்தாவானவர் சதுர்த்தவர்ணரன்ருேவென்ன? பாகவதோத்தமரானவிவருடைய ஜந்மநிரூபணதோஷத்தை, ப்ரமாண ப்ரமேயங்களில் த்ரவ்ய பாஷா நிரூபணதோஷம், கீழுக்தமன்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே, அத்தை வஶித்தவத்கரித்து த்ருஷ்டாந்தமாக்கிக்கொண்டருளிச்செய்கிருர். (வீட்டின்பம்) என்றுதுடங்கி, அதாவது:— (ஈ) "கனிவார்வீட்டின்பமே" என்கிறபடியே, பகவத்விஷயமென்ருல் உள்கனிந்திருக்குமவர்களுடைய க்ருஹங்களிலே அவர்களுகந்த

(க) ஸ்ரீவசனபூஷணம். க. கஎ. (உ) வாயுப்ரோக்தசைவேஷு (ஈ) தி-வா. உ. ஈ.கு

மூ. நிரூபணஸமம்இன்பமாரியிலாராட்சி.

வைஷயினுடையவும், நிரூபணஸமம்-நிரூபணுபசாரத்தோடு ஸத்ருஶம், இன்பமாரியில் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு திருவாய்மொழி முகத்தாலா நந்தத்தை வர்ஷிக்கும் மஹாமேகமான ஆழ்வார்விஷயத்தில், ஆராட்சி உத்பத்திநிரூபணம்.

தொரு, த்ரவ்யத்தை திருமேனியாகக்கொண்டிருந்து, இன்பத்தை விளைக்கிறவர்ச்சாரவதாரத்தில், த்ரவ்யநிரூபணத்தோடும், (க) "அந்தமிழின்பப்பா" என்கிறபடியே, த்ராவிடரூபமாய் பகவத்குணகணப்ரதிபாதகதயா விஶேஷஜ்ஞர்க்காநந்தாவஹமாயிருக்கிற திருவாய்மொழியில் பாஷாநிரூபணத்தோடும் துல்யதோஷம். (உ) "அடியார்க்கின்பமாரி" என்கிறபடியே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, திருவாய்மொழிமுகத்தாலே, ஆநந்தத்தைவர்ஷிக்கும் மேகமானவாழ்வார்பக்க லுத்பத்திநிரூபணமுமென்கை. (ங) "విష్ణో రర్చావతారేషు లోహభావం కరోతి యః। యో గురౌ మానుషం భావ ముభౌ నరకపాతినౌ" (ச) "యో విష్ణోః ప్రతిమాకారే లోహ భావ ఙ్కరోతి యః। గురౌచ మానుషం భావ ముభౌ నరకపాతినౌ" (ரு) "అర్చావతారోపాదానం వైష్ణవోత్పత్తిచిన్తనమ్। మాతృయోనిపరీక్షాయా స్తుల్యమాహుర్మనీషిణః" (சு) "హరికీర్తిం వినైవాన్య ద్బ్రాహ్మణేన నరోత్తమ। భాషాగానం న గాతవ్యం తస్మాత్పాపం త్వయాకృతమ్" (எ) "కిమప్యత్రాభిజాయన్తే యోగిన స్సర్వయోనిషు। ప్రత్యక్షితాత్మనాథానాం నైషాం చిన్త్య ఙ్కులాదికమ్" (அ) "శూద్రం వా భగవద్భక్తం నిషాదం శ్వపచం తథా। వీక్షతే జాతిసామాన్యా త్స యాతి నరకం నరః" "விஷ்ணோ ரர்சவதாரேஷு லோஹபாவம் கரோதியஃ। யோ குரௌ மாநுஷம் பாவ முபௌ நரகபாதிநௌ" "யோ விஷ்ணௌ ப்ரதிமாகாரே லோஹபாவ ங்கரோதி யஃ। குரௌச மாநுஷம் பாவ முபௌ நரகபாதிநௌ" "அர்சாவதாரோபாதாநம் வைஷ்ணவொத்பத்திசிந்தநம்। மாத்ருயொநிபரீக்ஷாயா ஸ்துல்ய மாஹுர்மநீஷிணஃ" "ஹரிகீர்திம் விநைவாந்யத்ப்ராம்ஹணேந நரோத்தம। பாஷாகாநம் நகாதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்" "கிமப் யத்ராபிஜாயந்தே யோகிந ஸ்ஸர்வயோநிஷு। ப்ரத்யக்ஷிதாத்மநாதாநாம் நைஷாஞ்சிந்த்யம் குலாதிகம்" "ஶூத்ரம்வா பகவத்பக்தம்நிஷாதம் ஶ்வபசம் ததா। வீக்ஷதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரகம் நரஃ" ஏவமாதிஶாஸ்த்ரவசநங்களை ஹ்ருதீகரித்திறேயிவரிப்படி யருளிச்செய்தது. (௯) "అవజానన్తి మాం మూఢాః" "அவஜாநந்திமாம்முடாஃ என்கிறபடியே, வாசியரியாமலவஜ்ஞைதைப்பண்ணும், மூடர்க்கும் (௧௦) "పశ్యన్తి కేచిదనిశం త్వదనన్యభావాః" "பஶ்யந்திகேசிதநிஶம் த்வதநந்யபாவாஃ" என்கிறபடியே, வாசியறிந்தார்க்கும் அநந்யபாவர்க்கும் மூன்றொடொக்குமிறே. *

(க) பெருமாள் - தி. க. ச. (உ) தி-வா. ச. ரு. ௧௦. (ங) ப்ரும்ஹாண்டபுராணே. (ச) (ரு) (சு) மாத்ஸ்யே. (எ) (அ) (௯) ஸ்ரீ - கீ - ௯. ௧௧. (௧௦) ஸ்ரீஆளவந்தார் - ம - ௧ரு.

ஸூ—(எசு) பேச்சுபார்க்கில் கள்ளப்பொய்ந்நூல்களும் க்ராஹ்யங்கள்
பிறவிபார்க்கில்அஞ்ஜாமோத்துமாறுமூன்றுங் கழிப்பனும்.

(அ) பேச்சு - த்ராவிட பாஷையானது, பார்க்கில் - (நிஷேதவிஷயமென்று) விசாரிக்கில், கள்ளப்பொய்ந்நூல்களும் - ப்ரதாரகங்களா யஸத்யங்களான பாஹ்யஶாஸ்த்ராதிகளும், க்ராஹ்யங்கள் - (ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையானவாகாரத்தாலே) உபாதேயங்களாம், பிறவி - (வக்த்ரு) ஜந்மம், பார்க்கில் - (நிகர்ஷதயாத்யாஜ்யமென்றுவிடப்) பார்க்கில், அஞ்சாமோத்தும் - (பஞ்சமவேதமான) ஸ்ரீ மஹாபாரதமும், ஆறு மூன்றும் - ஷடகத்ரயாத்மகமான ஸ்ரீகீதோபநிஷத்தும், கழிப்பனும் - கழிக்கப்படும்.

வ்யா. (எசு) இங்கனன்றிக்கே, பேச்சிலும் இதுசொன்னவர் பிறவியிலும் தாழ்வுபார்த்து, இப்ரபந்தத்தை யிகழுமவர்களுக்கு அநிஷ்டப்ரஸஞ்ஜநம் பண்ணுகிறார். (பேச்சு,) இத்யாதிவாக்ய த்வயத்தாலே, அதாவது:—ஸம்ஸ்க்ருதமாகவுமாம், த்ராவிடமாகவுமாம், பகவத்பரமானது உபாதேயம், அந்யபரமானது த்யாஜ்யம், என்றுகொள்ளாதே பாஷாமாத்ராவதியாக விதி நிஷேதங்களை அங்கீகரித்து த்ராவிடபாஷையாகையாலே, இது த்யாஜ்யமென்னப்பார்க்கில் (க)' "வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவரோதுகின்ற கள்ளநூல்" என்றும், (உ) "பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூலென்றென்றுமோதி" என்றும் சொல்லுகிற பாஹ்யஶாஸ்த்ராதிகளும், ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையான வாகாரத்தாலே உபாதேயமாகவேணும். சதுர்த்த வர்ணோத்பவரென்று வக்தாவானவர் பிறவியைப்பார்த்து இத்தை யிகழுமளவில், மத்ஸ்யகந்தாஸுதனான வ்யாஸன் சொன்ன பஞ்சமவேதமான மஹாபாரதமும், கோபஜந்மாவான க்ருஷ்ணன் சொன்ன ஷட்கத்ரயாத்மகமான கீதோபநிஷத்தும் த்யாஜ்யமாகவேணுமென்கை. இத்தால் பாஷாமாத்ரத்தையும் வக்த்ருஜந்மத்தையும் பார்த்து இப்ரபந்தத்தை யிகழுமளவில் வரும்விரோதம் காட்டப்பட்டது. * அதவா:—பாஷா வக்த்ருஜந்மாதிகள் நிரூபிக்கலாகாதென்று கீழ்ச்சொன்னபடி யன்றிக்கே, ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையாயுள்ளதும், ஜந்மகௌரவமுடையார் சொல்லு மதுவுமே உபாதேயமென்று கொள்ளுமவர்களுக்கு அநிஷ்ட ப்ரஸஞ்ஜநம் பண்ணுகிறார். (பேச்சு பார்க்கிலித்யாதி,) வாக்யத்வயத்தாலே, அதாவது:—பகவத்பரத்வ அந்யபரத்வங்களை பரிக்ராஹ்யத்வ பரித்யாஜ்யத்வங்களுக்கு ஹேதுவாக்காதே ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையானது உபாதேயமென்னு பேச்சினுடைய கௌரவமாத்ரத்தைப் பார்க்கில், கள்ளநூல் பொய்ந்நூல், என்று கழிக்கப்பட்ட பாஹ்ய ஶாஸ்த்ராதிகளும் பரிக்ராஹ்யங்களாம். யதாஜ்ஞா

(க) பெ-மொ. க. எ. க. (உ) திரு உ - ரு. உ.

மூ—(எஎ) க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணத்வைபாயநோத்பத்திகள் போலன்றே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணா தத்வஜந்மம்.

மூ—(எஅ) பெற்றும் பேறிழந்தும் கன்னிகையானவளும் எல்லாம்

(அ) க்ருஷ்ண - (ஓரிடத்திற்பிறந்து மற்றோரிடத்தில் வளர்ந்த) கண்ணனுடையவும், க்ருஷ்ணத்வைபாயந - (கந்யாஸுதனை) வ்யாஸனுடையவும், உத்பத்திபோலன்றே - பிறவி போலன்றே, க்ருஷ்ணத்ருஷ்டணாதத்வ - க்ருஷ்ணனிடத்துண்டான ஆவலொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற இவ்வாழ்வாருடைய, ஜந்மம் - திருவவதாரம்.

(அ) பெற்றும் - க்ருஷ்ணனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றிருக்கச்செய்தேயும், பேற் - (க்ருஷ்ணனுடைய பால்யசேஷ்டாரஸாநுபவமாகிற) புருஷார்த்தத்தை, இழந்தும்- (கைப்பட்டவதை) இழந்தவளான (தேவகிதேவியும்) கன்னிகையானவளும் - (வ்யாஸனைமகனாகவடைந்து மவனாலுள்ள ரஸமொ

நர் சொன்னது உபாதேயம், அயதாஜ்ஞாநர் சொன்னது த்யாஜ்யமென்றுகொள்ளாதே, ஜந்ம கௌரவமுடையார் சொன்னதே உபாதேயம், அல்லாதார் சொன்னது த்யாஜ்யமென்று பிறவி மாத்ரத்தையே பார்க்கில், மத்ஸ்யகந்தா ஸுதன்ன வ்யாஸன்சொன்ன பஞ்சமவேதமும், கோபஜந்மாவான க்ருஷ்ணன் சொன்ன கீதோபநிஷத்தும், த்யாஜ்யமாகவேணுமென்கை. இத்தால் பேச்சில் கௌரவமும், சொல்லுமவர்கள் பிறவியில் கௌரவமும், ப்ரபந்தோபா தேயத்வ ஹேதுவாகச்சொல்லுமளவில் வருமநிஷ்டம் காட்டப்பட்டது. ❋

வ்யா. (எஎ) இவ்வாழ்வாருடைய உத்பத்தியை, வ்யாஸ க்ருஷ்ணோத்பத்தி ஸமமாக வருளிச்செய்தார் கீழ்; அவர்களி லிவருக்குண்டான வ்யாவ்ருத்தியை அருளிச்செய்கிறார் மேல்; (கிருஷ்ணேத்யாதியால்) அதாவது :— (ஒருத்தி மகனாய்ப்பிறந்தோரிரவிலொருத்திமகனை) க்ருஷ்ணனுடையவும்; கந்யாஸுதனை வ்யாஸனுடையவும், உத்பத்திபோலன்றே, (க) "கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம் பரவிப்பெற்றவராய், (உ) "க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணா தத்வமிவோதிதம்" என்கிறபடியே, க்ருஷ்ணவிஷயத்ருஷ்ணை தானொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற வாழ்வாருடைய வவதாரமென்கை. ❋

வ்யா. (எஅ) அதெங்ஙனே? என்னுமபேக்ஷையிலே, பலஹேதுக்களாலுமிவர் ஜந்மவ்யாவ்ருத்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்மேல், அதில் ப்ரதமத்திலே அவர்களைப்பெற்றவர்கள் இவரைப் பெற்றவர்களுக்கு ஸத்ருஶரல்லாமையை யிசைவிக்கிறார் (பெற்றுமென்றுதுடங்கி) அதா

(க) தி - வி. கூஎ. (உ) பராங்கு - ம். உ.

மூ. பெற்றாளாயுந்தத்துக்கொண்டாளென்பர் நின்றானென்னும வளும்நெடுங்காலமும்நங்கைமீரென்னுமிவருக்கு நேரன் றே.

ன்று (மநுபவிக்கப்பெறுமலிழந்து) கன்னிகையாயிருக்கை யையடைந்த (மஸ்யகந்தியும்) எல்லாம் - (கண்ணனுடைய பால்ய திருவிளையாட்டுகளை) யெல்லாம், பெற்றாளாயும்- (தேவகி மத்ஸ்கந்திகளைப்போல் துறவாமல்) அநுபவித்த வளாயிருந்தும், தத்துக்கொண்டாள் - (க்ருஷ்ணனைப் பிள் ளையாக) வளர்த்துக்கொண்டாள், என்பர் நின்றார் - என்று சொல்லாநின்றார்கள், என்னுமவளும் - என்னுமவளான யசோதையும், நெடுங்காலமும் - (ப்ரீத்யதிசயத்தாலே) பஹுகாலம் க்ருஷ்ணன் திருவடியை யாஶ்ரயித்துப் பெ ற்றவர்களாகவும்,) நங்கைமீர் - பரிபூர்ணைகளே! (நீங்களு மொருபெண்பிள்ளையைப் பெற்றுவளர்த்தி கோளே,இவள் பட்டது பட்டாருண்டோ? உன்பெண்பிள்ளைக்கி வாசி யென்னென்ன? என் பெண்பிள்ளைபடி யென்னால் சொல்ல லாயோ யிருக்கிறது) என்றும் - தாயானதமக்கும் சொல லப்போகாததான அப்படிப்பட்ட திவ்யசேஷ்டித ரஸா நுபவம் செய்து வந்தவருக்கு மிப்படி முக்தவநாதிகளைச் சொல்லுமவளா யிருந்துள்ள, இவர்க்கு - (இவ்வாழ்வாரு டைய) தாய்மார்க்கு, நேரன்றே - (தேவகீ யசோதை மத் ஸ்யகந்தி முதலானார்) நிகராவரோ?

வது:—(க) "திருவின்வடிவொக்கும் தேவகிபெற்ற" என்கிறபடியே, க்ருஷ்ணனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றிருக்கச்செய்தேயும், அவனுடைய பால்யரஸமொன்றையு மநுபவிக்கப் பெறாமையாலே, (உ) "திருவி லேனொன்றும் பெற்றிலேன்" என்றும் பேறிழந்தவளான தேவகியும் (௩) "ద్వీపేబదరికామిశ్రే బాదరాయణమచ్యుతమ్। పరాశరాత్సత్యవతీపుత్రంలేభేపరంతపమ్" "த்விபேபதரிகாமிஶ்ரே பாதராயணமச்யுதம் | பராஶராத்ஸத்ய வதீ புத்ரம்லேபேபரந்தபம்" என்கிறபடியே, வ்யாஸனைப் பிள்ளையாக ப்பெற்றிருக்கச்செய்தேயும், அவனுள்ளரஸமொன்று மநுபவிக்கப் பெறாதபடி, (௪) "పునఃకన్యాభవిష్యసి" "புநஃ கந்யாப்விஷ்யதி" என்ற பராசர வசநத்தாலே, மீளவும், கன்னிகையான மத்ஸ்யகந்தியும் (௫) "எல்லாம் தெய்வநங்கையசோதைபெற்றாளே" என்னும்படி க்ருஷ்ண னுடைய பால்யசேஷ்டிதாதிகளெல்லாம், அநுபவிக்கப்பெற்றிருக்கச்

(க) பெரியா-தி. ௪. ௧௭.   (உ) பெருமாள் - தி - ௭. ௫, (௩)
(௪)

மூ—(௭௯) மீனநவநீதங்கள் கந்திக்குமிடமும் வெறிகொள் துழாய் கமழுமிடமும் தன்னிலொக்குமோ.

(அ) மீன நவநீதங்கள் - மீனும் வெண்ணெயும், கந்திக்கும்-நாறுகிற, இடமும் - (வ்யாஸ க்ருஷ்ணோத்பத்தி) ஸ்தலமும் வெறிகொள்துழாய் - பரிமளப்ரசுரமான திருத்துழாய், கமழும் - மணம்வீசாநின்றுள்ள-இடமும் (ஆழ்வார் திருவவதரித்த) இடமும் - தன்னிலொக்குமோ? தன்னில்தான் ஸத்ருஶமோ?

செய்தேயும், (௧) "தத்துக்கொண்டாள்கொலோ தானேபெற்றாள்கொலோ" என்றும் (௨) "இம்மாயம்வல்லபிள்ளை நம்பிஉன்னை யென்மகனேயென்பர் நின்றார்" என்னுமவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களடியாக தானும் பிறரும் சங்கிக்கும்படியான மாத்ருத்வத்தையுடைய யசோதையும், (௩) "நெடுங்காலமுங் கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம் பரவிப்பெற்ற" என்று, ஸக்ருதாஶ்ரயண மமைந்திருக்க ஆதராதிஶயத்தாலே சிரகாலமாஶ்ரித ஸுலபனான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளையு மாஶ்ரயித்து, இவளைப்பெற்றவர்களாகவும் (௪) "நங்கைமீர் நீருமோர்பெண்பெற்று நல்கினீர்" என்றுதுடங்கி, பூர்ணைகளான நீங்களுமொரு பெண்பிள்ளை பெற்றுவளர்த்தி கோளிறே. பகவல்லாஞ்சநாதிகளை திவாராத்ரவிபாகமற வாய்புலத்தா நின்றுள்ள சபலையான வென்பிள்ளைபடியை யெங்ஙனே சொல்லுகேனென்று வாசாமகோசரமான விவருடைய முக்தவசநாதிகளை அநுபவித்தவராகவும்சொன்ன விவளைப்பெற்றவர்களுக்கு ஸத்ருஶரன்றென்கை. *

வ்யா. (௭௯) இனி மூவருடையவு முத்பத்திஸ்த்தலகந்த விஶேஷங்களைப்பார்த்தால் மற்றயவை யிரண்டிலுமிவருடைய உத்பத்திஸ்த்தலத்துக்குண்டான வைபவத்தை மூதலிக்கிறார் (மீனேத்யாதியால்) அதாவது :— மீன்வெறிநாறுகிற வ்யாஸோத்பத்திஸ்தலமும், வெண்ணெமுடைநாறுகிற க்ருஷ்ணோத்பத்தி ஸ்தலமும் (௫) "வெறிகொள் துழாய்மலர் நாறும் வினையுடையாட்டியேன்பெற்ற" என்றும் (௬) "இளந்தண்டுழாய்க் கமழ்தல்" என்றும், பகவத் ஸம்பந்த ப்ரகாஶகமான திருத்துழாய் மணம் நாறுகிற வாழ்வார் திருவவதரித்த ஸ்தலத்துக்கு ஸத்ருஶமோவென்னபடி. ப்ராக்ருதவிஷய ஸம்ஸர்கஜமான ஹேயகந்தங்களிறே யவை. அப்ராக்ருத விஷயஸம்ஸர்கஜமான உபாதேயகந்தமிறேயிது. இத்தால், தாத்ருஶஸ்த்தலங்களிலுண்டானவவர்களுடைய உத்பத்தியில், ஈத்ருஶஸ்தலத்திலுண்டான விவருடைய உற்பத்தியினேற்றம் காட்டப்பட்டது. *

---

(௧) பெரியா - தி - ௨. ௧. ௭. (௨) ஷெ - ௩. ௧. ௩. (௩) தி - வி - ௩௭. (௪) தி - வா - ௪. ௯. ௨. (௫) ஷெ - ௪. ௪. ௩. (௬) ஷெ - ௮. ௯. ௧௦.

'ீ-(அ0) ஆற்றில்துறையி லூரிலுள்ள வைஷம்யம் வாசாமகோசரம்.

(அ) ஆற்றில் -(தேவதாந்தரஸ்பர்ஶ தூஷிதமாயும் க்ருஷ்ணவர் ணதயாதமோ மயமாயும் விலக்ஷண பதார்த்தங்களுக்காக ரமாய்தி ஶ்லாக்யமாயுமிருந்துள்ள) கங்கா யமுநா தாம்ர பர்ணிகளிலும், துறையில்- (விஸாரவிஸ்ரமாயும் காளீயவி ஷதூஷிதமாயும் பரிஶுத்தஸ்வரூபஶங்க ஸங்கமநோஜ்ஞ மாயுமிருந்துள்ள) துறைகளிலும், ஊரில்—(வலைச்சேரியா யும் இடைச்சேரியாயும் நல்லார் நவில்குறு கூராயுமிருந்து ள்ள) ஊர்களிலும், உள்ளவைஷம்யம் - உண்டான தாரதம் யம், வாசாம் - வாக்குக்களுக்கு, அகோசரம் - அவிஷயம்.

வ்யா. (அ0) இன்னமுமவர்களுத்பத்தி ஸ்தலங்களுக்கும், இவருத் பத்திஸ்தலத்துக்குமுள்ள வைஷம்யாதிஶயத்தைக்காட்டுகிறார். (ஆற் றிலித்யாதியால்,) அதாவது:—வ்யாஸோத்பத்தி ஸ்தலம், ஆறுதானே அசிஷ்ட பரிக்ரஹமுடைய கங்கையாய், துறை, ஓடத்துறையாய், ஊர் வலச்சேரியாயிருக்கும். க்ருஷ்ணோத்பத்தி ஸ்தலம், ஆறானது, க்ருஷ் ணஜல ப்ரவாஹதயாதமோமயியானயமுனையாய், துறையுமதில்காளீய விஷதூஷிதமானதுறையாய், ஊர்தானே (க) "அறிவொன்றுமில்லாத வாய்க்குலம்" என்கிறபடியே, இடக்கைவலக்கை யறியாதார் வர்திக்கிற இடச்சேறியாயிருக்கும். இவ்வாழ்வாருடைய உத்பத்திஸ்த்தலம், ஆறு (உ) "பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநல்" என்கிறபடியே, விலக்ஷணபதார்த்தங்களுக்கு ஆகரமுமாய் வாஸஸ்த்தலமுமாய்க்கொ ண்டு அதிஶ்லாக்யமாயிருக்கும் தாம்ரபர்ணியாய், துறை ஶுத்தஸ்வபா வமாய் அவதாதமாயிருக்கிற ஶங்கங்கள்வந்து சேறுகிற திருச்சங்கணித் துறையாய், ஊர் (ஙு) "நல்லார்நவில்குருகூர்" என்கிறபடியே, ஸக லஸஜ்ஜநஶ்லாகநீயமாய் (ச) "சயப்புகழார்பலர்வாழும் தடங்குரு கூர்" (ரு) "நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்" என்கிறபடியே, ஸம்ஸாரத் தைஜயித்தபுகழையுடையராய், பகவதநுபவம்பண்ணிவாழ்கிற ஜ்ஞா நாதிகரான விலக்ஷணர்பலரும் நிரந்தரம்வாஸம்பண்ணுகிற திருக்குரு கூராயிருக்கும். ஆகையால் அந்த ஆறுகளையும் துறைகளையும் ஊர்க ளையும் பற்ற இந்தவாற்றுக்கும் துறைக்கும் ஊருக்குமுண்டான வைஷ ம்யம் பேச்சுக்கவிஷயமாயிருக்குமென்கை. ஆக, க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணத் வைபாயநோத்பத்தியிற் காட்டில் க்ருஷ்ணதத்வமான இவருடைய உத் பத்திக்கு ஏறறத்துக்குடலாக கீழ்விவக்ஷிதமான வைபவத்தை அடை யவெளியிட்டாராயிற்று. *

(க) திருப்பாவை - உஅ. (உ) தி - வா - க. உ. ரு. (ஙு) தி - வி - கOO. (ச) தி - வா - ஙு. க. கக. (ரு) டி - கO. அ. கக.

மூ—(அக) தேவத்வமும் நிந்தையானவனுக்கொளிவரும் ஜநிகள்போலே ப்ரம்ஹஜந்மமுமிழிக்கென்பார்க்கு

(அ) தேவத்வமும் - (தன்னை) தேவனாகச்சொல்லுகையும், நிந்தையானவனுக்கு - நிந்தையாம்படி (புரையறக்கலக்கும் சிலவானனவிப்'வானுக்கு) ஒளிவரும் - (கல்யாணகுணங்கள்) புகர்பெற்றுவாராநின்றுள்ள, ஜநிகள்போலே - திருவவதாரங்கள்போலே, ப்ரம்ஹஜந்மமும்-ப்ரம்ஹாவாய்பிறக்கையும், இழுக்கென்பார்க்கு - அவத்யாவஹமென்பார்க்கு

வ்யா. (அக) எல்லாம்செய்தாலும் பூர்வவர்ணங்களில் பிறவிபோலே சதுர்த்தவர்ணத்தில் பிறவி தேஜஸ்கரமன்றேயென்ன? தாஸ்யாஜ்ஞர்க்கிதுதேஜஸ்கரமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார். (தேவத்வமுமென்று துடங்கி) அதாவது:— ராவணவதாநந்தரம் ப்ரம்ஹாதிகள், (க) "భవాన్నారాయణో దేవః" "பவாந்நாராயணோதேவஃ" என்றதஸஹ்யமாய் (உ) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే రామం దశరథాత్మజమ్" "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யேராமம் தஶரதாத்மஜம்" என்கையாலும், கோவர்த்தநோத்தாரணாநந்தரம், அந்தவதிமாநுஷசேஷ்டிதங்கண்டாப்'ஶங்கப்பட்டகோபர் (ங) "బాలత్వఞ్చాతివీర్యఞ్చ జన్మచాస్మాస్వశోభనమ్ । చిన్త్యమానమమేయాత్మన్ శఙ్కాం కృష్ణ ప్రయచ్ఛతి" "దేవో వా దానవో వా త్వం యక్షో గన్ధర్వ ఏవ వా" "பாலத்வஞ்சாதி வீர்யஞ்சஜந்மசாஸ்மாஸ்வஶோபநம் | சிந்த்யமாநமமேயாத்மந்ஶங்காம் க்ருஷ்ண ப்ரயச்சதி "தேவோவாதாநவோவாத்வம்யக்ஷோ கந்தர்வயேவவா" என்றுஶங்கித்துச்சொல்ல, (ச) "క్షణం భూత్వా త్వసౌ తూష్ణీం కిఞ్చిత్ప్రణయకోపవాన్" "க்ஷணம்பூத்வாத்வஸௌதூஷ்ணீம்கிஞ்சித் ப்ரணயகோபவாந்" என்கிறபடியே, அதஸஹ்யமாமென்னுமிடம்தோன்ற சிறிதுபோதுவாய்திறவாமலிருந்து பின்னை (ரு) "నాహం దేవో న గన్ధర్వో న యక్షో న చ దానవః । అహం వో బాన్ధవో జాతో నైవ చిన్త్యమతోऽన్యథా" "நாஹம்தேவோ நகந்தர்வோ நயக்ஷோநசதாநவஃ அஹம்வோபாந்தவோஜாதோநைவசிந்த்யமதோந்யதா" என்கையாலும், தேவர்க்கும்தேவனானதான், லோகரக்ஷணார்த்தமாஹமநுஷ்யஜாதியனாய்வந்தவதரித்தவளவில், தேவனாகச்சொல்லுகையும்நிந்தையாம்படி, புரையறக்கலக்கும்சிலாதிகளானவிப்'வரானுக்கு, (சு) "స శ్రేయాన్ భవతి జాయమానః" "ஸஉ ஶ்ரேயாந்பவதிஜாயமாநஃ" என்கிறபடியே, (எ) "பலபிறப்பாய் ஒளிவருமுழுநலம்" என்று, தாழவிழிந்ததன்னையும், கல்யாணகுணங்களொளிபெற்றுவரும் ஜந்மங்கள்போலே, (அ) "మాస్మభూదపి మే జన్మ చతుర్ముఖాత్మనా" "மாஸ்மபூதபிமேஜந்மசதுர்முகாத்மநா" என்று பிரம்ணயத்துக்கெல்லைநிலமான ப்ரம்ஹாவாய்ப்பிறக்கையும், ஶேஷத்வ

(க) ஸ்ரீரா - கஉ0. கங. (உ) ஷை. ஷை. கக. (ங) வி. பு. ரு. கங. கூ. (ச) ஷை. ஷை - அ. (ரு) ஷை. ஷை. கக. (சு) யஜுஷி - ங. சு. ங. (எ) தி - வா. க. ங. உ. (அ)

௯. பண்டைநாளில் பிறவியுண்ணுட்டுத்தேசிறே.

௯— (அஉ) ஜநகதஶரதவஸுதேவகுலங்களுக்குமூத்தபெண்ணும் நடுவில்பிள்ளையும்

பண்டைநாளில் - (பண்டைநாளாலென்கிற) (திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற) பிறவி - (கைங்கர்யாநுரூபமான) குடிப்பிறவி, உண்ணுட்டுத்தேசிறே - (ஈச்வரனுக்கு) அந்தரங்கமாயிருக்கிற பரமபதத்தில் வர்த்திக்கிறதேஜஸ்ஸையுடைத்திறே.

(அ) ஜநக - ஜநகசக்ரவர்த்தியினுடையவும், தஶரத - தஶரதசக்ரவர்த்தியினுடையவும், வஸுதேவ - வஸுதேவருடையவும், குலங்களுக்கு - வம்சங்களுக்கு, (க்ரமமாக) மூத்தபெண்ணும் - ப்ரதமபுத்ரியான (பிராட்டியும், நடுவில்பிள்ளையும் - த்விதீயபுத்ரனை (ஸ்ரீபரதாழ்வானும்)

விரோதியான அஹங்காரஹேதுவாகையாலே, ஆத்மாவுக்கவத்யமென்றுநிகழும்படி, தாஸ்யரஸமறிந்தார்க்கு, (க) "பண்டைநாள்" என்கிற திருவாய்மொழியில், (உ) "பல்படிகால்குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்தொண்டர்" (௩) "உன்பொன்னடிக்கடவாதேவழிவருகின்றவடியார்" (௪) "தொல்லடிமைவழிவருந்தொண்டர்" என்றுஞ்சொன்னபடியே, தாஸ்யவிரோதியான ஜந்மாத்யபிமானமன்றிக்கே, கைங்கர்யாநுரூபமான குடிப்பிறவி, (௫) "ஆழியங்கைப்பேராயர்க்காளாம்பிறப்பு" உண்ணுட்டுத்தேசன்றே, என்கிறபடியே, பகவத்விமுகப்ரசுரமாகையாலே, புறநாடானலீலாவிபூதிபோலன்றிக்கே பகவதாநுகூல்யைகபோகராலே நெருங்கி போகவிபூதியாய் அவனுக்கந்தரங்கமாயிருக்கிற பரமபதத்திலே வர்த்திக்கிறதேஜஸ்ஸையுடைத்திறேயென்கை. பரமபதத்தில் பகவத்கைங்கர்யாநுகுணமாக பரிக்ரஹிக்கும்தேஹத்தோபாதி ஶேஷவஸ்துவான் ஆத்மாவுக்கிதுவும்தேஜஸ்கரமென்றுகருத்து. ※

வ்யா. (அஉ) இனியிவரவதாரத்தின் பரோபகாரத்வத்தை ஸங்க்ரஹமாகவருளிச்செய்கிருர். (ஜநகேத்யாதியால்) அதாவது:—ஜநககுலத்துக்குமூத்தபெண்ணனபிராட்டிபிறந்து, (௬) "జనకానాం కులే కీర్తిమాహరిష్యతి మే సుతా । సీతా భర్తారమాసాద్య రామం దశరథాత్మజమ్" "ஜநகாநாங்குலேகீர்திமாஹரிஷ்யதிமேஸுதா । ஸீதாபர்த்தாரமாஸாத்ய ராமம்தஶரதாத்மஜம்" என்கிறபடியே, தான்பிறந்தகுலத்துக்குக் கீர்த்தியுண்டாக்கினுப்போலேயும், தஶரதகுலத்துக்கு நடுவில்பிள்ளையான ஸ்ரீபரதாழ்வான்பிறந்து, (௭) "రాజ్యఞ్చాహఞ్చ రామస్య ధర్మం వక్తుమిహార్హసి । కథం దశరథాజ్జాతో భవేద్రాజ్యాపహారకః" "ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்யதர்மம்வக்துமிஹார்ஹஸி। கதம்

(க) தி-வா. ௬. உ. க. (உ) ஷை. ஷை. ஷை. ஷை. (௩) ஷை. ஷை. ஷை. உ. (௪) ஷை. ஷை. ஷை. ௪. (௫) பெ - அ - எ௬. (௬) ஸ்ரீ - ரா - பா - ௬எ. உக. (௭) ஷை அ. அஉ. கக.

மூ. கடைக்குட்டியும்போலே யிவரும்பிறது புகழுமாக்கமுமா க்கி யஞ்சிறையுமறுத்தார்.

கடைக்குட்டியும் போலே, கநிஷ்டபுத்ரனை (க்ருஷ்ணனை யும்போலே) இவரும்-இவ்வாழ்வாரும். பிறந்து - திருவவ தரித்து, புகழும் - (திருநகரிக்குநிரவதிக) (கீர்த்தியையும்) ஆக்கமும் - (தாமவதரித்ததிருவம்சத்துக்குபண்டில்லாத) ஏற்றத்தையும், ஆக்கி - உண்டாக்கி, அஞ்சிறையும்-(ஸ்வா ச்ரிதருடைய ஸம்ஸாரமாகிறக்ரூரமான) சிறையையும், அறுத்தார் - நிவ்ருத்திப்பித்தார்.

தசரதாஜ்ஞாதோபவேத்ராஜ்யாபஹாரக:” என்றித்யாதியாலே, மூத் தாரிருக்க இளையார் முடிசூடக்கடவதன்றென்கிற குலமர்யாதையைந டத்தினவளவன்றிக்கே (க) “[illegible]” “ஜடி லம் சீரவஸநம்ப்ராஞ்ஜலிம்பதிதம்புவி” என்றும், (உ) “[illegible] [illegible]” “பங்கதிக்தஸ்துஜடிலோபரதஸ்த்வாம்ப்ரதீக்ஷ தே” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஜ்யேஷ்டரானபெருமாளுடையவிச்'' லேஷத்தில் சடைபுனைந்து வல்கலையுடுத்து கண்ணநீராலுண்டானசேற் றிலே தரைகிடைக்கிடந்து, அக்குலத்துக்குமுன்பில்லாத வேற்றங்களை யுண்டாக்கினுப்போலேயும், வஸுதேவகுலத்துக்கு (ங) “மக்களறுவ ரைக்கல்லிடைமோதவிழந்தவள்தன்வயிற்றில் சிக்கெனவந்து பிறந்து நின்றாய்” என்கிறபடியே, கடைக்குட்டியான க்ருஷ்ணன்பிறந்து (ச) “தந்தைகாலில் பெருவிலங்குதாளவிழ” என்கிறபடியே, தங்களால் விடுவித்துக்கொள்ளவொண்ணாத மாதாபிதாக்கள் காற்கட்டையறுத் தாப்போலவும், இவரும்திருவவதரித்து (ரு) “மலிபுகழ்வண்குரு கூர்” என்னும்படி, தாம்பிறந்த ஊருக்குப்புகழுண்டாக்கி (சு) “குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து” என்கிறபடியே, சேஷத்வகுல மர்யாதை தப்பாதபடி, நின்றமாத்ரமன்றிக்கே, சேஷிவிரஹக்லேசாதியத்தாலே (எ) “காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து” (அ) “கண் ணநீர்கைகளாலிறைத்து” (கூ) “இட்டகாலிட்டகையாம்படி” நிஶ்சே ஷ்டராய் தறைகிடைக்கிடந்த, ப்ரேமவிசேஷத்தாலே, இக்குடிக்குப் பண்டில்லாத வேற்றத்தையுமுண்டாக்கி (க௦) “அறுவர்தம்பிறவியஞ் சிறை” என்கிறபடியே, தம்முடைய ப்ரபந்தாப்யாஸமுகத்தாலே, தம்மோடந்விதரான விவர்களுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வஞ்சிறையையு மறுத்தாரென்கை. த்ருஷ்டாந்த பூதரானமூவர்செய்ததும், ஒருத்தரே செய்கையாலும், இத்தனையும்ஸ்வரூபாநுகூலமாகச்செய்கையாலும், இவ ர்பிறப்பிறேமிகவும் பரோபகாரமாயிற்று. ❋

(க) ஸ்ரீரா - க௦௦. ச. (உ) ஷை - யு - கஉஎ. ங. (ங) பெரியா - தி - ரு. ங. க. (ச) பெ - மொ - எ. ரு. க. (ரு) தி - வா - ச. உ. கக. (சு) ஷை - ஷை - ஷை - ச. (எ) தி-வா. அ. ரு. ச. (அ) ஷை - எ. உ. க. (கூ) ஷை - ஷை - ஷை - ச. (க௦) ஷை - க. ங. கக.

மூ—(அ௬) ஆதித்ய ராமதிவாகராச்யுதபாநுக்களுக்குப் போகாதவுள் ளிருள்நீங்கி சோஷியாதபிறவிக்கடல்வற்றி விகஸியாதபோ திற்கமலமலர்ந்தது வகுளபூஷணபாஸ்கரோதயத்திலே.

(அ) ஆதித்ய - ஸூர்யனுக்கும், ராமதிவாகர - சக்கரவர்த்தித்திருமகனுகிற திவாகரனுக்கும், அச்யுதபாநுக்களுக்கு - க்ருஷ்ணனுகிறபாநுவுக்கும், போகாத - நிவ்ருத்திப்பிக்கக்கூடாத, உள்ளிருள் - ஆப்யந்தரமான வஜ்ஞாநாந்தகார நீங்கி - நிவர்த்தித்து, சோஷியாத - சோஷிப்பிக்கக்கூடாத, பிறவிக்கடல் - ஸம்ஸாரமாகிறஸமுத்ரம், வற்றி-சோஷித்ததாய், விகஸியாத - விகஸிப்பிக்கக்கூடாத, போதில்கமலம் - ஹ்ருத்பத்மம், அலர்ந்தது - விகஸிதமாயிற்றது, வகுளபூஷணபாஸ்கர - வகுளாபரணராயிருக்கிற வாழ்வாராகிறபாஸ்கரனுடைய, உதயத்திலே—உத்பத்தியிலே.

வ்யா. (அ௬) இன்னமுமிவருடைய வவதாரத்தாலே லோகத்துக்குண்டான நன்மைகளையருளிச்செய்கிருர். (ஆதித்யேத்யாதியால்) அதாவது:— (க) "கதிரவன் குணதிசைச்சிகரம்வவதணைந்தான் கனயிருளகன்றது" என்னும்படி. பாஹ்யாந்தகாரத்தைப்போக்கிக்கொண்டுதிக்குமாதித்யனுக்குப் போகாதவுள்ளிருளான வஜ்ஞாநாந்தகாரம் (உ) "తమోబాహ్యం వినశ్యేత్తు పావకాదిత్యసన్నిధౌ । సబాహ్యాభ్యన్తరఞ్చైవ విష్ణుభక్తార్కసన్నిధౌ" "தமோபாஹ்யம் விநஶ்யேத்து பாவகாதித்யஸந்நிதௌ । ஸபாஹ்யாப்யந்தரஞ்சைவ விஷ்ணுபக்தார்கஸந்நிதௌ" என்கிறபடியே, (௩) "శరజాలాంశుమాన్ శూరః కపే రామదివాకరః । శత్రురక్షోమయం తోయముపశోషం నయిష్యతి" "ஶரஜாலாம் ஶுமாந்ஶூரஃகபேராமதிவாகரஃ। ஶத்ருரக்ஷோமயம் தோயமுபஶோஷம் நயிஷ்யதி" என்கிறபடியே, ஶரஜாலங்களாகிற கிரணங்களையுடையனுய்க்கொண்டு அஸுரராக்ஷஸராகிறஸமுத்ரத்தை வற்றப்பண்ணினராமதிவாகரனுக்கு வற்ருத (ச) "பிறவியென்னும்கடல்" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரஸமுத்ரம்வற்றி, (௫) "తతోఽఖిలజగత్పద్మబోధాయాచ్యుతభానునా । దేవకీపూర్వసన్ధ్యాయామావిర్భూతమ్మహాత్మనా" "ததோகிலஜகத்பத்மபோதாயாச்யுதபாநுநா । தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்பூதம் மஹாத்மநா" என்று ஜகத்பத்மம், விகஸிதமாம்படி, தேவகியாகிற பூர்வஸந்த்யையிலே ஆவிர்பவித்தஅச்யுதபாநுவான க்ருஷ்ணனுக்கு விகஸியாத, (௬) "போதில்கமலமென்நெஞ்சம்" என்கிற ஹ்ருத்பத்மம் விகஸிதமாயிற்று. (எ) "యద్గో సహస్రమపహన్తి తమాంసి పుంసాం నారాయణో వసతి యత్ర సశంఖచక్రః । యన్మండలం శ్రుతిగతం ప్రణమన్తి విప్రాః తస్మై నమో వకుళభూషణ భాస్కరాయ" "யத்கோஸஹஸ்ரமபஹந்திதமாம்ஸிபும்ஸாம்நாராயணோ

(க) திருப்பள்ளி-க. (உ) (௩) ஸ்ரீ ரா-ஸு-. ௲. கடு. (ச) பெரியாதி-டு. ச. உ. (௫) வி - பு - டு. ௩. க. (௬) பெரியா-தி. டு. உ. அ. பராங்கு-ம் - ச.

மூ—(அச) வம்சபூமிகளையுத்தரிக்கக் கீழ்க்குலம்புக்கவாராஹகோபாலரைப்போலே யிவரும் நிமக்நரையுயர்த்தத்தாழவிழிந்தார்.

(அ) வம்சபூமிகளை - யதுவம்சம் பூமி இவைகளை உத்தரிக்க - ஸமுத்தரிக்கைக்காக, கீழ்க்குலம் - கோபகுலத்திலும் பாதாளத்திலும், புக்க - ப்ரவேசித்தவரான, வாராஹகோபாலரைப்போலே - ஸ்ரீவராஹநாயனாரும், கண்ணபிரானையும்போலே, இவரும் - இவ்வாழ்வாரும், நிமக்நரை - (அபிமாநத்தால்ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில்) அழுந்துகிறவர்களை, உயர்த்த-உயர்த்தியுடையராக்குகைக்காக, தாழவிழிந்தார்-(சதுர்த்தவர்ணத்திலே) திருவவதரித்தருளினார்.

வஸதியத்ரஸமஸ்தசக்ர: | யந்மண்டலம்ச்ருதிகதம்ப்ரணமந்திவிப்ராஸ்தஸ்மைநமோவகுளபூஷணபாஸ்கராய" என்று, திருவாய்மொழியாயிரமுமாகிற கிரணங்களையுடையராய், மஹிஷீபூஷணாயுதவிசிஷ்டனை நாராயணனை, "கண்கள்சிவந்தில்படியே" உள்ளேயுடையராய், வேதவித்துக்களான ஸர்வசிஷ்டர்களும் கேட்டபோதே தாமிருந்ததேசத்தை நோக்கி வணங்கும்படியான வைபவத்தையுடையராய், வகுளாபரணராயிருகிற ஆழ்வாராகிறபாஸ்கரனுடைய உதயத்திலேயென்கை. ஆதித்ய திவாகர பாநுசப்தங்களாலன்றிக்கே பாஸ்கரசப்தத்தாலே, இவரைச்சொல்லுகையாலே, (க) "ஊரும் நாடும்" இத்யாதிப்படியே, ஸ்வஸம்பந்தமுடையாரெல்லாருக்கும் ப்ரகாசத்தைப்பண்ணுமவரென்று தோற்றுகிறது. *

வ்யா (அச) இப்படி, பரோபகாரஜந்மாவானவிவர், வர்ணத்ரயத்திலொன்றிலே அவதரியாதே, சதுர்த்தவர்ணத்திலே தாழவிழிவானென்னென்னில்? அதுவும்பராக்ஷணார்த்தமாகவேயென்கிறார். (வம்சேத்யாதியாலே) அதாவது:— (உ) "యయాతిశాపాద్వంశోఽయం రాజ్యార్హోఽపి సాంప్రతమ్" "யயாதிசாபாத்வம்சோயம்ராஜ்யார்ஹோஹிஸாம்ப்ரதம்" என்கிறபடியே, யயாதிசாபத்தாலேராஜ்யார்ஹமல்லாதபடி நிஹீநமாணயதுவம்சத்தை, (ங) "అయం స కథ్యతే ప్రాజ్ఞైః పురాణార్థవిశారదైః। గోపాలో యాదవం వంశం మగ్నమభ్యుద్ధరిష్యతి" "அயம்ஸகத்யதேப்ராஜ்ஞை:புராணார்த்தவிசாரதை: கோபாலோயாதவம்வம்சம்மக்நமப்யுத்தரிஷ்யதி" என்கிறபடியே, உத்தரிக்கைக்காக, (ச) அங்கோராய்க்குலம்புக்கதும்" என்கிறபடியே, கோபகுலத்திலேயுள்புக்கு கோபாலகனனக்ருஷ்ணனைப்போலவும், ஹிரண்யாக்ஷபலத்தாலே, நிலைகுலைந்து ப்ரளயகதையானபூமியை (ரு) "ఉద్ధృతాసి వరాహేణ" "உத்ருதாஸிவராஹேண" என்றும், (சு) "నమస్తస్మై వరాహాయ లీలయోద్ధరతే మహీమ్" "நமஸ்தஸ்மைவராஹாயலீலயோத்தரதேமஹீம்"

(க) தி - வா - சு. எ. உ. (உ) (ங) (ச) தி-வா. ச ச. ரு. (ரு) (சு) ஸ்ரீவராஹநாயனார் தனியன்.

ஸூ—(அ௫) ம்லேச்சனும்பக்தனுனல் சதுர்வேதிகளனுவர்திக்க வறி வுகொடுத்து க்குலதெய்வத்தோடொக்கப் பூஜைகொண்டு பாவநதீர்த்தப்ரஸாதனுமென்கிற

(அ) ம்லேச்சனும் - ம்லேச்சஜாதியனுயுள்ளவனும், பக்தனுல் - பக்தியுடையனுனல், சதுர்வேதிகள் - (உத்க்ருஷ்டவர்ணரான) சதுர்வேதிகள், அநுவர்திக்க - (அபிஜநாத்யபிமான தூஷிதஸ்வஸ்வரூபஸத்யர்த்தமாக) அநுஸரணம்பண்ண, அறிவுகொடுத்து - (அவர்களுக்குஜ்ஞாநாபேக்ஷையுண்டாகில்) ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி, குலதெய்வத்தோடொக்க - குலதெய்வமாகச்சொல்லப்படுகிற ஸர்வேச்வரனோடு ஸத்ருசமாக, பூஜைகொண்டு - ஆராதித்து, பாவந- (அபிஜநாத்யஹங்காரதூஷிதரும்) பரிசுத்தராகும்படியான, தீர்த்தப்ரஸாதனும் - ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமுமுடையவனும், என்கிற - என்னும்படியான,

என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, உத்தரிக்கைக்காக, (க) "கேழலாய்க்கீழ்புக்கு" என்கிறபடியே, பாதாளத்திலேதாழவிழிந்தவராஹரூபியைப் போலவும், குலந்தாங்கு மஹாமஹாமபிமாநத்தாலே, ஸம்ஸாரத்திலேநிமக்நரானவர்களை அன்னிலேயில்நின்றும்பேதித்து, (உ) "அபிமானதுங்கன்" என்னுமுயற்சியையுடையராக்குகைக்காக அஹங்காரஹேதுவானவர்ணங்கள் அநர்த்தகரமென்னுதோற்றும்படி, தத்ரஹிதமான சதுர்த்த வர்ணத்திலே தாழவிழிந்தாரென்கை. இத்தால், நாமுத்க்ருஷ்டவர்ணரென்னுமபிமானத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலேயழுந்துகிறவர்கள் அது ஹேயமென்றறிந்து அவ்வபிமாநமற்று கரையேறுகைக்காக அவர்கள் உத்க்ருஷ்டமாகநினைத்திருக்கும் வர்ணங்களைஹேயமென்றுவிட்டு, நிக்ருஷ்டவர்ணத்திலே தாழவிழிந்தாரென்றதாயிற்று. ஆக "விட்டின்ப"மென்றுதுடங்கி இவ்வளவும்மந்தமதிகளுடைய ஶங்காநிராகரணார்த்தமாக ஆழ்வாருடைய உத்பத்திநிரூபணத்தில்வரும் ப்ரத்யவாயமும், வ்யாஸாதிகளைப்பற்ற இவரவதாரவைலக்ஷண்யமும் அவதாரம்பரார்த்தமென்னுமிடமும் மஹாப்ரபாவரானவிவர்தாழவவதரிக்கைக்கு நிதாநமுமருளிச்செய்தாராய்நின்றார். *

வ்யா. (அ௫) இன்னமுமாழ்வாருடைய வைபவத்துக்குறுப்பாக ஸாமாந்யேந பாகவத்வைபவத்தை பலஉதாஹரணங்களாலும் ப்ரகாசிப்பியாநின்றுகொண்டு இவ்வாகாரங்களறிந்தார்க்கிறே ஜந்மத்திலுத்கர்ஷாபகர்ஷம் தெரி[illegible]ன்கிறார் மேலொரு சூர்ணையாலே, (ம்லேச்சனும் பக்தனுனல் [illegible] వాత్సల్యం మ్లేచ్ఛోయప్యనుమోదనమ్। స్వయ మభ్యర్చనఞ్చ[illegible] మత్కథాశ్రవణే భక్తిః స్వరనేత్రాఙ్గవిక్రియా। మ

(க) தி - [illegible] கக. (௨)

ரூ. திருமுகப்படியும் விஶ்வாமித்ர விஷ்ணுசித்த துளஸீப்ருத்யரோடே யுள்கலந்து தொழுகுலமானவன் நிலையார்பாடலாலே ப்ராம்ஹணவேள்விக்குறைமுடித்தமையும் கீழ்மகன்றலைமகனுக்கு ஸமஸகாவாய் தம்பிக்குமுன்பிறந்து வேலும்வில்லுங்கொண்டு பின்பிறந்தாரைச்சோதித்து தமயனுக்கிளையோன் ஸத்பாவம்

திருமுகப்படியும் - பகவதுக்தியையும் அத்தோடுஸத்ருஶமானவாழ்வார் பாசுரப்படியையும், விஶ்வாமித்ர - கௌசிகபகவானோடும், விஷ்ணுசித்த - பெரியாழ்வாரோடும், துளஸீப்ருத்யரோடே - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரோடும், (ஸகோத்ரியாய்) உள்கலந்து - (அநந்யப்ரயோஜநவ்ருத்தியிலே அந்விதனாய்) உள்கலந்து, தொழுகுலமானவன், (விஶேஷஜ்ஞராதரிக்கும்படி ஜந்மவிருத்தனைச்யரானபாகவதர், நிலையார்பாடலாலே நிலையார்பாடலான கைசிகப்பண்ணாலே, ப்ராம்ஹண - (சோமசர்மாவென்கிற) ப்ராம்ஹணனுடைய, வேள்விக்குறை - யாகவைகல்யதோஷத்தால்வந்த ப்ரம்ஹரக்ஷஸ்த்வத்தைப்போக்கி, முடித்தமையும் - (யாகத்தைத்) தலைக்கட்டினப்ரகாரத்தையும், கீழ்மகன் - (நிஷாதகுலோத்பவராகையாலே) தண்ணியரான (ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்) தலைமகனுக்கு - (நித்யமுக்தபரிஷந்நிர்வாஹகனை) சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு, ஸமஸகாவாய் - ஸமானஸகாவாய், தம்பிக்கு - திருத்தம்பியான இளையபெருமாளுக்கு, முன்பிறந்து - முன்னவதரித்து, வேலும்வில்லுங்கொண்டு-பல்லமும்தநுஸ்ஸையுங்கொண்டு, பின்பிறந்தாரை - திருத்தம்பியானவிளையபெருமாளை, சோதித்து - ஆராய்ந்து, தமையனுக்கு - (தமையனான) ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு, இளையோன் - (தம்பியான) இளையபெருமாளுடைய, ஸத்பாவம் - (ப்ரேமபாரதந்த்ர்யங்களேநிரூபகமான) ஸ்வபாவத்தை,

మానుస్మరణంనిత్యం యచ్చమాంనోపజీవతి। భక్తిరష్టవిధాహ్యేషా యస్మిన్మ్లేచ్ఛేపివర్తతే’’ "மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம் | ஸ்வயமப்யர்சநஞ்சைவமதர்த்தேடம்பவர்ஜநம் | மத்கதாஶ்ரவணே பக்திஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா | மமாநுஸ்மரணம் நித்யம்யச்சமாம்நோபஜீவதி | பக்திரஷ்டவிதாஹ்யேஷாயஸ்மிந் ம்லேச்சேபிவர்த்ததே" என்கிறபடியே, ம்லேச்சஜாதியனாயுள்ளவனும், என்னுடைய பக்தஜந[illegible]ல் வாத்ஸல்யமும் என்னுடைய ஆரர்தநத்திலுகப்[illegible]கிக்கையும், என்பக்கல்டம்பமற்றிருக்கையும், என்க[illegible]ற்றில் பக்தியும், பக்திகார்யமான ஸ்வர[illegible], என்னை

மூ. சொல்லும்படி யேககுலமானமையும் தூதுமொழிந்து நடந்துவந்தவர்களுடைய ஸம்யக் ஸகுண ஸஹபோஜநமும் ஒருபிறவியிலே இருபிறவியானிருவர்க்கு தர்மஸூநுஸ்வாமிகள் அக்ரபூஜைகொடுத்தமையும் ஐவரில் நால்வரில் மூவரில் முற்பட்டவர்கள் ஸந்தேஹியாமல்

வர்ணிக்கும்படி, ஏககுலமானமையும்- (இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரோடு) ஏககுலமானமையும், தூதுமொழிந்து - ஸந்தேஶம் திருவடிவாயிலே சொல்லிவிட்ட சக்கரவர்த்தித்திருமகன், நடந்து - பாண்டவர்களுக்காகத் தூதுபோன ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், வந்தவர்களுடைய-பிராட்டியை ஸேவித்துமீண்டுவந்ததிருவடி இவர்களுடைய, ஸம்யக் ஸகுண ஸஹபோஜநமும் ஸம்யக்போஜந ஸகுணபோஜந ஸஹபோஜநங்களும், ஒருபிறவியிலே - யது ப்ருகு வம்சங்களிலவதரித்தவிடத்திலேதானே, இருபிறவியானுர் - (நந்தகுலத்திலும் திருவாளன் திருவம்சத்திலும் வளர்ந்தருளுகையாலே) இருபிறவிகளையுடையரான, இருவர்க்கு-கண்ணபிரானுக்கும் திருமழிசைப்பிரானுக்கும், தர்மஸூநுஸ்வாமிகள் - தர்மபுத்ரனும் பெரும்புலியூரடிகளும், அக்ரபூஜைகொடுத்தமையும்- அக்ரபூஜைகளைக் கொடுத்த ப்ரகாரங்களையும், ஐவரில் - பாண்டவர்களைவரிலும், நால்வரில் - தாசரதிகள் நால்வரிலும், மூவரில் - (பெரியநம்பி திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரியதிருமலைநம்பியிவர்கள்) மூவரிலும், முற்பட்டவர்கள் - ப்ரதாநரான தர்மபுத்ர ஸ்ரீராம பெரியநம்பிகள், ஸந்தேஹியாமல்-(திருவவதரித்தஜாதியைக்கண்டு) ஸந்தேஹியாமலும்

யெப்போதும் நினைக்கையும், என்னைப்ரயோஜநாந்தரங்கொள்ளாதொழிகையும், என்றஷ்டவிதையாகவருளிச்செய்த பக்தியையுடையனாுல், (சதுர்வேதிகளநுவர்த்திக்க வறிவுகொடுத்து) (௧) "సవిప్రేన్ద్రో మునిశ్శ్రీమాన్ సయతిస్సచపణ్డితః । తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం" "ஸவிப்ரேந்த்ரோமுநிஸ்ரீமாந்ஸ யதிஸ்ஸசபண்டிதஃ । தஸ்மைதேயம் ததோக்ராஹ்யம்" என்றும், (௨) "பழுதிலா ஒழுகலாற்றுப் பலசதுப்பேதிமார்கள் இழிகுலத்தவர்களேலுமெம்மடியார்களாகில் தொழுமினீர் கொடுமின்கொள்மின்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாய், உத்க்ருஷ்டவர்ணரான சதுர்வேதிகள், அபிஜநாத்யபிமான தூஷிதமான ஸ்வஸ்வரூபஸூத்யர்த்தமாகவநுவர்த்திக்கைக்குவிஷயமாய்,அவர்களுக்குஜ்ஞாநாபேக்ஷயுண்டாகில், ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி குலதெய்வத்தோடொக்கபூஜைகொண்டு, (௩) "సచ పూజ్యో యథా హ్యహమ్" "ஸசபூஜ்யோயதாஹ்யஹம்" (௪) "நின்னோடொக்கவழிபடவருளினாய்போல்" என்கிறபடியே, (௫) "మమ నాథం మ

(௧) (௨) தி-லை-௪௨. (௩) (௪) தி-லை-௪௨. (௫)

மூ. ஸஹஜரோடே புரோடாசமாகச்செய்த புத்ரக்ருத்யமும் புஷ்பத்யாக போகமண்டபங்களில் பணிப்பூவும் ஆலவட்டமும்வீணையுங்கையுமான வந்தரங்கரை

ஸஹஜரோடே - ஸோதரரான விளாஞ்சோலைப்பிள்ளைபெருமாள்பாடே யிருக்கச்செய்தேயும், புரோடாசமாக - திருமேனியை தேவாம்ருதமாகநினைத்தும், செய்த - (ஸ்ரீவிதுரர் பெரிய உடையார் மாறனேறிநம்பி இவர்கள்விஷயத்தில்) அநுஷ்டித்த, புத்ரக்ருத்யமும் - புத்ரர்களநுஷ்டிக்கத்தக்க (பாரலௌகிக) க்ரியைகளையும், புஷ்ப த்யாக போக மண்டபங்களில் - புஷ்பமண்டபமான திருமலையிலும், த்யாகமண்டபமான பெருமாள்கோயிலிலும் போகமண்டபமான திருவரங்கம் திருப்பதியிலும், பணிப்பூவும்-(அநங்யார்ஹமாக) புஷ்பங்களைத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்குமவராயும், ஆலவட்டமும் (புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமானதிருமேனிக்கநுகுணமாக) திருவாலவட்டம் பரிமாருமவராயும், வீணையுங்கையுமான-கமலாகாமுகனைகாநத்தாலுகப்பிக்குமவருமான, அந்தரங்கரை - (திருவுள்ளமறிந்துபரிமாருகிற) வந்தரங்கரான (குரும்புறுத்தநம்பி திருக்கச்சிநம்பி திருப்பாணாழ்வார்

కులదైవతమ్" "மமநாதம்மமகுலதைவதம்" என்று, குலதெய்வமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸர்வேச்வரனோடொக்க, (க) "அவரெங்கள்குலதெய்வம்" என்கிறபடியே, குலதெய்வமாயவர்களை பூஜைகொண்டு (பாவநதீர்த்தப்ரஸாதனுமென்கிற) திருமுகப்படியும், (உ) "తత్పాదాంబ్వతులం తీర్థం తదుచ్ఛిష్టం సుపావనమ్" "தத்பாதாம்ப்வதுலம் தீர்த்தம்ததுச்சிஷ்டம் ஸுபாவநம்" என்று, அவன்திருவடிகள்விளக்கின ஜலம் அநுபமான தீர்த்தம், அவனமுதுசெய்தசேஷம் பரமபாவநமென்கையாலே, அஹங்காரமஹாபாகமதமத்தரானவஸுத்தரும், இந்ததீர்த்த ப்ரஸாதாங்வயத்தாலே, ஸுத்தஸ்வரூபராம்படி, பாவநதீர்த்தப்ரஸாதனுமென் றருளிச்செய்த பகவதுக்தியானதிருமுகமும், அதின்படியெடுப்பான ஆழ்வார்பாசுரமும், (விச்வாமித்ரவிஷ்ணுசித்ததுளஸீப்ருத்யரோடே உள்கலந்து) தொழுகுலமானவன் அபராத்ரியிலேசென்றுபாடி நம்பியைத்திருப்பள்ளியுணர்த்துகையாலே, (ங) "కౌసల్యాసుప్రజా రామ పూర్వాసంధ్యా ప్రవర్తతే । ఉత్తిష్ఠ నరశార్దూల కర్తవ్యం దైవమాహ్నికమ్" "கௌஸல்யாஸுப்ரஜாராம பூர்வாஸந்த்யாப்ரவர்ததே। உத்திஷ்டநரசார்தூலகர்தவ்யம்தைவமாஹ்நிகம்" என்றும், (ச) "அரவணையாயாயரேறே அம்மமுண்ணத்துயிலெழாயே, என்றும்,(ரு)"அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே" என்றும்

(க)இ-மொ. உ. சு. ச. (உ) (ங) ஸ்ரீரா - பா - உங. உ.
(ச) பெரியா - தி-உ. உ. க. (ரு) திருப்பள்ளி - சி - க.

ரூ. முடிமன்னனும் வைதிகோத்தமரும் மஹாமுனியும் அநுவர்த்தித்தக்ரமமும் யாகாநுயாகோத்தரவீதிகளில் காயாங்க ஸ்தல சுத்திபண்ணின வ்ருத்தாசாரமறிவார்க்கிறே ஜந்மோத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள்தெரிவது.

இவர்களை) முடிமன்னனும் - அபிஷிக்தக்ஷத்ரியாக்ர்யரான தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தியும், வைதிகோத்தமரும் - வைதிகாக்ரகண்யரான உடையவரும், மஹாமுநியும் - ஸ்ரீ லோகஸாரங்கமஹாமுனிகளும், அநுவர்த்தித்தக்ரமமும்- அநுவர்த்தித்தப்ரகாரத்தையும்,யாக-திருவாராதநத்திலும், அநுயாக - (பரமாத்மஸமாராதநஸமாப்திரூபமான) ப்ரஸாதஸ்வீகாரத்திலும், உத்தரவீதிகளில்-உத்தரவீதிகுடிபுகுறுகிறபோதும், காயாங்கஸ்தலசுத்தி - பிள்ளையுரங்காவில்லிதாஸராலே காயசுத்தியையும், பிள்ளையேறு திருவுடையார்தாஸராலே அங்கசுத்தியையும், பிள்ளைவான மாமலைதாஸர் ஸ்ரீபாதஸஞ்சரணத்தாலே ஸ்தலசுத்தியையும், பண்ணின - ஆசரித்த, வ்ருத்த - (உடையவர் நம்பிள்ளை நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் இவர்களாகிறஜ்ஞாந) வ்ருத்தர்களுடைய,ஆசாரம்-அநுஷ்டாநங்களை, அறிவாற்கிறே- தெரிந்தவர்களுக்கிறே, ஜந்ம-ஜந்மத்தினுடைய, உத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் ஔத்க்ரிஷ்ட்யநைக்ருஷ்ட்யங்கள் தெரிவது - விசதமமாகத்தோன்றுவது.

திருப்பள்ளியுணர்த்தினவிஶ்வாமித்ரன் பெரியவாழ்வார் துளபத்தொண்டாய ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாராகிற விவர்களோடே ஸகோத்ரியாய், (க) "வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள்கலந்தார்" என்கிறபடியே, பகவத்சேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக அநந்யப்ரயோஜநவ்ருத்தியிலே அந்விதனாய் உள்கலந்து (உ) "என்தொழுகுலம்" என்று, விஶேஜ்ஞராதரிக்குமேற்றத்தையடைந்த ஜந்மவிஶிஷ்டனைச்யனானபாகவதன், (நிலையார்பாடலாலே ப்ராம்ஹண வேள்விக்குறை முடித்தமையும்) சரககுலோத்பவனான ஸோமசர்மாவென்கிறப்ராம்ஹணன், உபக்ரமித்தயாகத்தை யதாக்ரமமநுஷ்டியாமையாலும், அதுஸமாப்திக்குமுன்னே, மரிக்கையாலும், ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாய்ப்பிறந்துதிரியாநிற்கச்செய்தே, (ங) "త్వం వై గీతప్రభావేన నిస్తారయితుమర్హసి" ఏవముక్త్వా తు చండాలం రాక్షసశ్శరణంగతః" "த்வம்வைகீதப்ரபாவேநநிஸ்தாரயிதுமர்ஹஸி। ஏவமுக்த்வாதசண்டாலம்ராக்ஷஸஶ்ஶரணங்கதః" என்கிறபடியே, நீயுன்னுடைய கீதப்ரபாவத்தாலே என்னையிப்பாபத்தினின்றும் கரையேற்றவேணுமென்று ஶரணம்புக, (ச) "యస్య యాస్యంతి

(க) தி - வா - ந. எ. க. (உ) ஷெ ஷெ ஷெ - அ. (ங) கைசிகமாஹாத்மயம் - எஅ. (ச) ஷெ - அஅ.

స్వరం త్రైశికముత్తమమ్ । ఫలేనతస్యభద్రన్తే మోక్షయిష్యసికిల్బిషాత్" "யந்மயாபஶ்சிமம்கீதம்ஸ்வரம்கைசிகமுத்தமம் । பலேநதஸ்யபத்ரந்தேமோக்ஷயிஷ்யஸிகில்பிஷாத்" என்று, நம்பிஸந்நிதியில்பின்புபாடின நிலையார்பாட்லானகைசிகப்பண்ணாலே (௧) "ఏవంతత్రవరంకృత్వా రాక్షసో బ్రహ్మసంజ్ఞికః । యజ్ఞశాపాద్వినిర్ముక్తస్సోమశర్మామహాయశాః" "ஏவம்தத்ரவரம்க்ருஹ்யராக்ஷஸோ ப்ரம்ஹஸம்ஜ்ஞிகஃ । யஜ்ஞஶாபாத்விநிர்முக்தஸ்ஸோமஶர்மாமஹாயஶாஃ" என்னும்படியாக, வைகல்யதோஷத்தால் வந்தராக்ஷஸத்வத்தைப் போக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கையாலே அந்தப்ராம்ஹணனுடைய யாகத்தில் குறையைத்தலைக்கட்டினபடியும், (கீழ்மகன் தலைமகனுக்குஸமஸகாவாய்) நிஷாதவம்ஶஜராகையாலே, (௨) "ஏழையேதலன்கீழ்மகன்" என்னும்படி, ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களால் தண்ணியரான ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள், அயோத்தியர்கோமானாகையாலே அவையெல்லாத்தாலும் உத்க்ருஷ்டனாயிருக்கிற வளவுமன்றிக்கேதர்மைக்யத்தாலேவானோர்தலைமகனாயிருக்கிறசக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு,உகந்ததோழன்நீ,என்கையாலேஸமஸகாவாய், (தம்பிக்கு முன்பிறந்து) உம்பி யெம்பியென்கையாலே, இவர் தம்பியான இளையபெருமாளுக்கு முன்பிறந்தவராய் வேலும் வில்லுங் கொண்டு பின் பிறந்தாரைச்சோதித்து இப்படி தம்மை அங்கீகரித்தவன்றுராத்ரி பெருமாள் பள்ளிகொண்டருளாநிற்க அவருடைய ஸௌகுமார்யாநுஸந்தானத்தாலுண்டான பரிவாலே கண்ணுறக்கமற்று கையும் வில்லுமாய் காத்துக்கொண்டுநிற்கிற இளையபெருமாளை அதிஶங்கைபண்ணி (௩) "கூரணிந்தவேல்வலவன்" என்றும், (௪) "తతస్త్వహంచోత్తమచాపబాణధృత్ స్థితోఽభవంతత్రసయత్రలక్ష్మణః" "ததஸ்த்வஹஞ்சோத்தமசாபபாணத்ருத்ஸ்திதோ பவம்தத்ரஸயத்ரலக்ஷ்மணஃ" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸாயுதராய்க்கொண்டு அவர்மேலே கண்ணாய்நின்றவர் நினைவுசோதித்து, (தமையனுக்கிளையோன்ஸத்பாவம் சொல்லும்படியேகருலமானமையும்) (௫) "ఆచచక్షేఽథ సద్భావం లక్ష్మణస్య మహాత్మనః । భరతాయాప్రమేయాయ గుహోగహనగోచరః" "ஆசசக்ஷேதஸத்பாவம் லக்ஷ்மணஸ்ய மஹாத்மநஃ । பரதாயாப்ரமேயாய குஹோகஹநகோசரஃ" என்கிறபடியே, ராமவிரஹக்லிஷ்டனாய், திருச்சித்திரகூடத் தேறப்போவதாக வந்த தமையனை ஸ்ரீபரதனாழ்வானுக்குதம்பியான இளையபெருமாளுடைய, (௬) "బాల్యాత్ప్రభృతిసుస్నిగ్ధః" "பால்யாத்ப்ரப்ருதிஸுஸ்நிக்தஃ" என்றும், (௭) "పరవానస్మి" "பரவாநஸ்மி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பெருமாள் பக்கல் ப்ரேமபாரதந்த்ர்யங்களை நிருபகமாம்படியிருக்கையாகிற ஸத்தையோடேவ்யாப்தமான ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லும்படி, இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரோடேகருலமானபடியும், (தூது

(௧) கைசிகமாஹாத்ம்யம்-௧௧. (௨) தி-மொ. ௫. ௮. ௧. (௩) தி-மொ. ௪. ௪. ௧௦. (௪) ஸ்ரீரா - அ. ௮௭. ௨௩. (௫) ஷெ ௮௬. ௧. (௬) ஸ்ரீபா. ௧௮. ௨௭. (௭) ஸ்ரீ - ராஜ. ஸ்தோ - ௧௫. ௭.

மொழிந்தித்யாதி) (௧) "முன்னோர் தூதுவாநரத்தின் வாயில்மொழிந்து" என்று, பிராட்டிக்கு தூதவாக்யத்தை திருவடிவாயிலே சொல்லிவிட்ட சக்கரவர்த்தித்திருமகன், (௨) "[illegible]" "ஶபர்யாபூஜிதஸ்ஸம்யக்ராமோதஶரதாத்மஜ꞉" என்கிறபடியே, ஸ்ரீஶபரிகையால் பண்ணினஸம்யக்போஜநமும், (௩) "குடைமன்னரிடைநடந்ததூதா" என்னும்படி பாண்டவர்களுக்காக தூதுபோனக்ருஷ்ணன் பீஷ்மத்ரோணுதிக்ருஹங்களைவிட்டு (௪) "[illegible]" "விதுராந்நாநிபுபுஜேஶு₂சீநிகுணவந்திச" என்கிறபடியே பாவநத்வ போக்யத்வங்கள் கண்டுகந்து, ஸ்ரீவிதுரர் திருமாளிகையில் பண்ணினஸகுணபோஜநமும், (௫) "தூதுவந்தகுரங்கு" என்கிறதிருவடி (௬) "[illegible]" "த்ருஷ்டாதேவீ" என்றப்ரீதியாலே, (௭) "[illegible]" "உபகாராயஸு₂க்ரீவோ ராஜ்யகாங்க்ஷீவிபீஷண꞉ நிஷ்காரணயஹநுமான் தத்துல்யம்ஸஹபோஜநம்" என்று, திருவுள்ளம் பற்றி (௮) "கோதில்வாய்மையினுயொடுமுடனே உண்பனுன்" என்ற பெருமாளோடே பண்ணினஸஹபோஜநமும், (ஒருபிறவியிலேத்யாதி) யதுகுலத்திலே பிறந்து கோபகுலத்திலே ஸஜாதீயத்வேநவளருகையாலே, ஒருபிறவியிலே இருபிறவியான க்ருஷ்ணனுக்கு தர்மபுத்ரர் தம்முடையயாகத்திலே அக்ரபூஜைகொடுத்தமையும், ருஷி புத்ரராய்ப் பிறந்து * பொருந்தரிடத்திலே தஜ்ஜாதியராய் வளருகையாலே ஒரு பிறவியிலே இருபிறவியான திருமழிசைப்பிரானுக்கு பெரும்புலியூரடிகள் தம்முடைய யாகத்திலே அக்ரபூஜைகொடுத்தமையும் (ஐவரிலித்யாதி) பாண்டவர்களைவரில் ப்ரதமரான தர்மபுத்ரர், ஸ்ரீவிதுரர்க்குஜ்ஞாநாதிக்யத்தையும் அஶரீரிவாக்யத்தையுங்கொண்டு ஸந்தேஹியாமல்செய்தபுத்ரக்ருத்யமும், தஶரதாத்மஜரில் நால்வரில் ப்ரதமரான பெருமாள் (௯) "[illegible]" "ஸௌமித்ரேஹரகாஷ்டாநி நிர்மதிஷ்யாமிபாவகம் । க்ருத்ரராஜம் திதக்ஷாமிமத் க்ருதேநிதநம்கதம்" என்று, ஸஹஜரான இளையபெருமாளுங் கூடநிற்கச்செய்தே அவர் கையிலுங்காட்டாமல் (௧0) "[illegible]" "ஏவமுக்த்வாசிதாம்தீப்தாமா ரோப்யபதகேஶ்வரம் । ததாஹராமோதர்மாத்மாஸ்வபந்து மிவதுக்கித꞉" என்கிறபடியே பெரிய உடையாருக்குச்செய்த புத்ரக்ருத்யமும், பெரியநம்பி திருக்கோட்டியூர் நம்பி பெரியதிருமலைநம்பி என்று ஸப்ரம்ஹசாரிகளாய்க்கொண்டு ஆள

(௧) தி - மொ - ௨. ௨. ௩. (௨) ஸ்ரீ - ரா - பா - ௧. ௫௭. (௩) தி - மொ - ௬. ௨. ௧. (௪) ஸ்ரீபா - ம். (௫) தி - மொ - ௧0. ௨. ௬. (௬) ஸ்ரீ - ரா - ஸு - ௬௪ - ௨௮. (௭) (௮) தி - மொ - ௫. ௮. ௨. (௯) ஸ்ரீ - ரா - ஆ - ௬௮. ௨௬. (௧0) ஷ - ஷ - ௩௨.

* பொருந்தர் மேதரவர்.

வந்தார் திருவடிகளை ஸேவிக்கையாலும், உடையவர்க்காசார்யர்களா கையாலும் ப்ரஸித்தர்களானநம்பிகள் மூவரிலும் ப்ரதாநரான பெரிய நம்பி மாறனேறிநம்பிக்கு * புரோடாசத்தை நாய்க்கிடாதேகொள்ளும், என்றருளிச்செய்து போனபடியே புரோடாசமாக நினைத்துச்செய்த புத்ரக்ருத்யமும், (புஷ்பத்யாகேத்யாதி) (க) "சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடம்" என்கிறபடியே, புஷ்பமண்டபமான திருமலையிலே பணிப்பூவுங் கையுமாய் திருவுள்ளமறிய ப்பரிமாறுகையாலே திருவேங்கடமுடையானுக்கு அந்தரங்கரான குறும்பறுத்த நம்பியை (உ) "துளங்குநீண்முடியரசர் தம்குரிசில்தொண்டைமன்னவன்" என்கிற அபிஷிக்தக்ஷத்ரியாக்ர்யரான தொண்டைமான் சக்கரவர்த்தி அநுவர்த்தித்தக்ரமமும், (ங) "వేగవ త్యుత్తరేతీరే పుణ్యకోట్యాం హరిస్స్వయం । వరదస్సర్వ భూతానా మద్యాపి పరిదృశ్యతే" "வேகவத்யுத்தரேதீரே புண்யகோட்யாம் ஹரிஸ்வயம் । வரதஸ்ஸர்வபூதாநாமத்யாபிபரித்ருஶ்யதே" என்கிறபடியே, த்யாகமண்டபமான பெருமாள்கோயிலில் திருவாலவட்டமும் கையுமாய் பெருமாளுக்கந்தரங்கராய் நின்ற திருக்கச்சிநம்பியை வைதிகோத்தமரான உடையவர் அநுவர்த்தித்த க்ரமமும், (ச) "தெண்ணீர்பொன்னி திரைக்கையாலடிவருடப் பள்ளிகொள்ளும்"என்கிறபடியே, போகமண்டபமான கோயிலில் வீணையுங்கையுமாய் பெரியபெருமாளுக்கு அந்தரங்கராய் வர்த்தித்த திருப்பாணாழ்வாரை லோகஸாரங்கமஹாமுனிகள் அநுவர்த்தித்த க்ரமமும், (யாகாநுயாகேத்யாதி) "யஜ தேவபூஜாயாம்" என்கையாலே, யாகஶப்தவாச்யமான திருவாராதநத்தில் (பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர்) ஸ்பர்ஶத்தாலே காயஶுத்திபண்ணின உடையவரும், பகவதாராதநாநந்தரம் தத்ஸமாப்திரூபேணபண்ணப்படுமதாகையாலே அநுயாக ஶப்தவாச்யமான ப்ரஸாதஸ்வீகாரத்தில் (பிள்ளையேறு திருவுடையார் தாஸர்) கரஸ்பர்ஶத்தாலே அங்கஶுத்திபண்ணின நம்பிள்ளையும், உத்தரவீதிகுடிபுகுகிறபோது (பிள்ளைவாநமாமலைதாஸர்) ஸஞ்சரணத்தாலே ஸ்தலஶுத்திபண்ணினநடுவில் திருவீதிப்பிள்ளைபட்டருமாகிற ஜ்ஞாநவ்ருத்தர்களுடைய ஆசாரமும் அறிவார்க்கிறே ஜந்மோத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள்தெரிவது. இப்படி கீழ்ச்சொன்னவிவையெல்லா மறிவார்க்கிறே இன்னஜந்மமுத்க்ர்ஷ்டம் இன்னஜந்மம பக்ருஷ்டம் என்று ஜந்மத்தினுடைய உத்கர்ஷமுமபகர்ஷமும் தோன்றுவதென்னபடி. இத்தால் ஜந்மாத்யபக்ர்ஷடர்கள் பகவத் பக்தரானார்களாகில் உத்க்ருஷ்டவர்ணராலநுவர்தநீயராயவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதராய்

(க) தி - வா - ங. ங. உ. (உ) தி-மொ - ரு. அ. க. (ங) ஸ்ரீகாஞ்சிமாஹாத்ம்யம் (ச) பெரு - தி - க. க.

* புரோடாசத்தை நாய்க்கிடாதே கொள்ளுமென்றவிடத்தில் புரோடாசமாவது? ஆளவந்தாரபிமானித்தருளின தம்திருமேனி, நாய்க்கிடாதே கொள்ளுமென்றது, ஸ்வரூபாபாவத்தால் மிகத்தண்ணியர்களான ஸ்வபந்துக்கள் கையில்காட்டித்தரவேண்டாமென்றபடி.

மூ—(அசு) அஜ்ஞர்ப்ரமிக்கிறவர்ணாஶ்ரமவித்யாவ்ருத்தங்களை கர்த்தப ஜந்மம் ஶ்வபசாதமம் சில்பநைபுணம் பஸ்மாஹுதிஶவ விதவாலங்காரமென்று கழிப்பர்கள்.

இத்யாசார்யஹ்ருதயே ப்ரதமப்ரகரணம்ஸமாப்தம்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே சரணம்.

(அ) அஜ்ஞர் - (ஹேயோபாதேயவிபாகார்ஹ) ஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள், ப்ரமிக்கிற - (பகவதந்வயரஹிததயாபக்ருஷ்டமாயிருக்க வுத்க்ருஷ்டமாக (ப்ரமிக்கிற) வர்ண - (ப்ராம்ஹணாதி வர்ணத்தையும், ஆஶ்ரம - (ப்ரம்ஹசர்யாதி) ஆஶ்ரமத்தையும், வித்யா - ஸத்வித்யையும், வ்ருத்தங்களை - ஸத்வ்ருத்தங்களையும், (க்ரமமாக) கர்தபஜந்மம் - குங்குமம் சுமந்தகழுதையோபாதியென்றும், ஶ்வபசாதமம்-ஶ்வபசனிற்காட்டில் தண்ணிதென்றும்,சில்பநைபுணம்-செருப்புக்குத்தக்கற்றவோபாதியென்றும், பஸ்மாஹுதி - பஸ்மாஹுதிவந் நிஷ்ப்ரயோஜநமென்றும், ஶவ விதவாலங்காரமென்று - ஶவத்துக்கும் விதவைக்கும் பண்ணின வலங்காரங்களோடொற்றதென்றும், கழிப்பர்கள் - (ஜ்ஞாநிகள்) இகழ்வர்கள்.

ஈஶ்வரனோபாதியவர்களுக்கு பூஜ்யராய் ஸ்வதீர்த்த ப்ரஸாதங்களாலே ஸர்வர்களையும் ஶுத்தராக்குமவர்களாம்படியையும் பாபமக்நரான உத்க்ருஷ்டவர்ணர்க்கும் ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே உத்தாரகராம்படியையும், அவர்களளவில் பகவத்ததீயர்களுடைய வாதராநுவர்த்நப்ரகாரங்களையும், அவர்களுடைய ஸ்பர்ஶமே பரமபாவநமென்னு மத்தையும், ப்ரமேயபூதனை வீஶ்வரனுடையவும் ப்ரமாத்ருபூதரான ததீயருடையவும் வசநாநுஷ்டாநங்களாலே மந்தமதிகளுமறியும்படி ப்ரகாசிப்பித்தாராயிற்று. *

வ்யா. (அசு) ஜந்மோத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் தெரிவதென்னவிடத்தில், ததுத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுக்குடலாக விவக்ஷிதமானவற்றை மேலிரண்டுவாக்யத்தாலே வெளியிடுகிறார். அதில் ப்ரதமத்தில் அபக்ருஷ்டஜந்மமின்னதென்று தோற்றும்படி, பகவத்ஜ்ஞாநரஹிதமான வர்ணாதிகளின்ஹேயத்வத்தை ஸப்ரமாணமாக தர்சிப்பிக்கிறார். (அஜ்ஞரென்றுதுடங்கி) அதாவது :— பகவத்தாஸ்யமே ஆத்மாவுக்கு நிரூபகமென்று நிஷ்கர்ஷித்து தததநுகுணமாக ஹேயோபாதேயவிபாகம் பண்ணத்தகக ஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள் பகவதந்வயரஹிததயா அபக்ருஷ்டமாயிருக்க உத்தமவர்ணம் உத்தமாஶ்ரமம் ஸத்வித்யை ஸத்வ்ருத்தமென்று உத்க்ருஷ்டமாக ப்ரமிக்கிற வர்ணாதியானவற்றை, (க) "చతుర్వేదధరో విప్రో వాసుదేవం నవిన్దతి । వేదభారభరాక్రాన్తస్సవై బ్రాహ్మణగార్దభః"
"சதுர்வேததரோவிப்ரோ வாஸுதேவம் நவிந்ததி। வேதபாரபராக்ராந்த ஸ்ஸவைப்ராம்ஹணகார்தபஃ" என்று நாலுவேதங்களையு மதிகரித்து

வைத்தே (க) "సర్వే వేదా యత్పదమామనన్తి" (௨) "వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యః" "ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி" "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" என்கிறபடியே, ஸகலவேதப்ரதிபாத்யனை ஸர்வேஶ்வரனை யறியாதவன் குங்குமஞ்சுமந்த கழுதைபோலேதான் பரித்துக்கொண்டுதிரிகிற வேதத்தின் பரிமளமறியாத ப்ராம்ஹணக்கழுதையென்றும் (௩) "శ్వపచో௽పి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః । విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః" "ஶ்வபசோபிமஹீபால விஷ்ணுபக்தோ த்விஜாதிக:। விஷ்ணுபக்தி விஹீநஸ்துயதிஶ்ச ஶ்வபசாதம:" என்று, சரமாஶ்ரமியாகிலும் பகவத்பக்திஹீநனானவன் ஶ்வபசனில் காட்டில் தண்ணியனென்றும், (௪) "తత్కర్మ యన్న బన్ధాయ సా విద్యా యా విముక్తయే । ఆయాసాయాపరం కర్మ విద్యా௽న్యా శిల్పనైపుణమ్" "தத்கர்ம யந்நபந்தாய ஸா வித்யாயா விமுக்தயே। ஆயாஸாயாபரங்கர்மவித்யாந்யா ஶில்பநைபுணம்" என்று, பகவத்பரதயா மோக்ஷார்த்தையானதுவே வித்யை; அல்லாதது செருப்புக்குத்தக்கற்றவோபாதியென்றும், (௫) "ఆమ్నాయాభ్యసనాన్యరణ్యరుదితం వేదవ్రతాన్యన్వహం మేదశ్ఛేదఫలాని పూర్తవిధయస్సర్వే హుతం భస్మని । తీర్థానామవగాహనాని చ గజస్నానం వినా యత్పదద్వన్ద్వామ్భోరుహసంస్మృతి ర్విజయతే దేవస్స నారాయణః" "ஆம்நாயாப்யஸநாந்யரண்யருதிதம் வேதவ்ருதாந்யந்வஹம்மேதச்சேதபலாநிபூர்தவிதயஸ்ஸர்வே ஹுதம் பஸ்மநி தீர்த்தாநா மவகாஹநாநிச கஜஸ்நாநம்விநாயத்பதத்வந்த்வாம்போருஹஸம்ஸ்ம்ருதிர்விஜயதே தேவ ஸ்ஸநாராயண:" என்று, பகவத்ஸ்ம்ருதியில்லாதவர்களுடைய கர்மாநுஷ்டாநம் பஸ்மாஹுதிவந்நிஷ்ப்ரயோஜநமென்றும் (௬) "యస్యాఖిలామీవహభిస్సుమఙ్గలైః వాచో విమిశ్రా గుణకర్మజన్మభిః । ప్రాణన్తి శుమ్భన్తి పునన్తి వై జగత్ యాస్తద్విముక్తాః శవశోభనా మతాః" "யஸ்யாகிலா மீவஹபிஸ்ஸுமங்களைர்வாசோ விமிஶ்ராகுணகர்மஜந்மபி: ப்ராணந்திஶும்பந்தி புநந்திவைஜகத் யாஸ்தத்விமுக்தாஶ்ஶவஶோபநாமதா:॥ (௭) "విష్ణుభక్తివిహీనస్య వేదశాస్త్రం జపస్తపః । అప్రాణస్యైవ దేహస్య మణ్డనం లోకరఞ్జనమ్" "விஷ்ணுபக்திவிஹீநஸ்ய வேதஶாஸ்த்ரம் ஜபஸ்தப:। அப்ராணஸ்யே வதேஹஸ்யமண்டநம் லோகரஞ்ஜநம்" என்றும், பகவதந்வயரஹிதோக்திகளும் பகவத்பக்திஹீநனுடைய வித்யாவ்ருத்தங்களும்ஶவாலங்காரகல்பமென்றும், (௮) "ప్రాదుర్భావైస్సురనరసమో దేవదేవస్తదీయా జాత్యా వృత్తైరపి చ గుణతస్తాదృశో నాత్ర గర్హా । కిన్తు శ్రీమద్భువనభవనత్రాణతో௽న్యేషు విద్యావృత్తప్రాయో భవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః" "ப்ராதுர்பாவைஸ்ஸுரநரஸமோ தேவதேவ ஸ்ததீயாஜாத்யா வ்ருத்தைரபிசகுணதஸ்தாத்ருஶோநாத்ரகர்ஹா। கிந்து ஸ்ரீமத்புவநபவநத்ரணதோந்யேஷுவித்யாவ்ருத்தப்ராயோபவதிவிதவாகல்ப கல்ப: ப்ரகர்ஷ:" என்றும், பகவதநந்விதருடைய வித்யாவ்ருத்தபாஹுள்யமாகிற வுத்கர்ஷம் பகவத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநரூபஸௌமங்கல்யாபாவத்தாலே விதவாலங்கார ஸமமென்றும் ஜ்ஞாநிகளானவர்க ளிகழ்வர்களென்கை. ஆக விப்படி பகவத்விஷய ஸம்பந்தமற்ற வர்ணாஶ்ரமங்களும் ஜ்ஞாந வ்ருத்தங்களும் ஹேயமென்கையாலே கீழபக்ருஷ்டஜந்மதயா விவக்ஷிதமான தின்னதென்னு மிடமறிவித்தாராயிற்று.

இத்யாசார்யஹ்ருதயவ்யாக்யாநே - ப்ரதமப்ரகரணம்ஸமாப்தம்.

பெரியஜீய்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

(க) (௨) ப - கீ. (௩) (௪) ஸ்ரீ - வி - க. கக. ௪௦. (௫) மு - கோ ௨௫. (௬) (௭) (௮)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉

ஆசாரியஹ்ருதயவ்யாக்யாநம்.

த்விதீயப்ரகரணம்.

மூ—(க) அணையவூரப்புனைய,

(அ) அணைய (நித்யவிபூதியில் ஸ்ரீய꞉பதிகண்வளர்ந்தருளுகைக்கு பாங்காயிருக்கும்) திருவரவணையாயும், ஊர - (அவன்பலகாலும்மேற்கொண்டு) நடத்துகைக்கு (வாஹநமானகருளப்புள்ளாயும்), புனைய - அவனுதரித்துச் சாத்துகைக்கர்ஹமான திருத்துழாயாயும்,

வ்யா. (க) இனிமேல், ஆத்மநிரூபகசேஷத்வாநுகூல ஜந்மமே உத்க்ருஷ்ட ஜந்மமென்னுமத்தை அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரும் முமுக்ஷுக்களுமான மஹாத்மாக்களாதரமுகேநப்ரகாசிப்பிக்கிருர். (அணையவென்றுதுடங்கி) அதாவது:— (க) "அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகும் புணர்வது) என்று, பிராட்டி திருமேனி ஸ்பர்சத்தோடொக்க விகற்பிக்கலாம்படி அத்யந்தஸுகஸ்பர்ஶமாய், ஶைத்யமார்தவ ஸௌரப்யங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடைத்தாய்க்கொண்டு ஸ்ரீய꞉பதியானவவன் கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப் பாங்காயிருக்கும் திருவரவணையாயும், (உ) "ஊரும்புள்" என்கிறபடியே, ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கும் அநுகூலரையநுபவிப்பிக்கைக்கும் தன்னுகப்புதனக்குமாக அவன்பலகாலும் மேற்கொண்டு நடத்துகைக்கு வாஹநமான கருளப்புள்ளாயும், (ந) "தோளிணைமேலும் நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்த தண்ணந்துழாய்" என்கிறபடியே, அவனுதரித்துச் சாத்துகைக்கர்ஹமான திருத்துழாயாயுமிருக்கும் திர்யக்ஸ்தாவர ஜந்மங்களை (ச) "பெருமக்களுள்ளவர்" என்கிறபடியே, அஹ்ருத ஸஹஜதாஸ்யராகையாலே (ரு) "அஸங்நேவ" என்பது, (சு) "ஸந்தமேநம்" என்பதாக வேண்டாதபடி, என்று மொக்கவுளராயிருக்கிற மஹாத்மாக்களான நித்யஸூரிகள் பகவத்கைங்கர்யேச்சையாலே பரிக்ரஹித்தார்கள். (எ) "పత్యుఃప్రజానామైశ్వర్యం పశూనాంవాన కామయే। అహంకదంబోభూయాసం కున్దోవాయమునాతటే" "பத்யு꞉ப்ரஜாநாமைஶ்வர்யம் பஶூநாம் வாநகாமயே। அஹம்கதம்போபூயாஸம்குந்தோவாயமுநாதடே" என்று, ப்ரஜாபதி பஶுபதிகளுடைய வைஶ்வர்யத்தையும்வேண்டேன்

(க) தி - வா - உ. அ. க. (உ) ஷை - க0. உ. ந. (ந) ஷை - க. ங. எ. (ச) ஷை - ந. எ. ரு. (ரு) தை - உ - ஆ - உ. சு. க. (சு) ஷை ஷை எ. (எ)

மூ. அடியும்பொடியும்பட பர்வதபவநங்களிலே ஏதேனுமாக ஜநிக்கப்பெறுகிறதிர்யக் ஸ்தாவரஜந்மங்களை,

அடியும் - (ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்தில் ப்ராப்தஶேஷியானவவன்) திருவடியும், பொடியும் - (ததீயருடைய) ஸ்ரீபாததூளியும், பட - படும்படியும், பர்வத - (அவனுகந்தருளி வர்த்திக்கும் திருமலையாழ்வாரிலும், பவநங்களிலே - (ததீயரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நித்யவாஸம்பண்ணியருளுகிற) திருமாளிகைகளிலேயும், ஏதேனுமாக - ஏதேனுமொன்ருக, ஜநிக்கப்பெறுகிற - திருவவதரிக்கப்பெறுகிற, திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மங்களை,—(உத்பத்தி விநாஶங்களிரண்டுமங்கேயாம்படியான) இஜ்ஜந்மங்களை,

(க)"பூத்த நீள்கடம்பேறி" என்றும், (௨) பூங்குருந்தேறியிருத்தி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, யமுனைக்கரையிலவன் திருவடிகளால் மிதித்தேறின கடம்பாதல், குருந்தாதல், ஆவேனுக வேணுமென்றும், (௩) ఆసామహో చరణరేణు జుషామహం స్యాం బృన్దావనే కిమపి గుల్మలతౌషధీనాం । యా దుస్త్యజం స్వజనమార్యపథం చ హిత్వా భేజుర్ముకున్దపదవీం శ్రుతిభిర్విమృగ్యామ్" ஆஸாமஹோ சரணரேணுஜுஷாமஹம் ஸ்யாம்ப்ருந்தாவநேகிமபிகுல்மலதௌஷதீநாம்| யாதுஸ்த்யஜம்ஸ்வஜநமார்யபதஞ்சஹித்வாபேஜுர்முகுந்தபதவீம்ஶ்ருதிபிர்விம்ருக்யாம்" என்று, ஶ்ருதிகளாலே தேடப்படுமதான க்ருஷ்ணன்போனவழியை ஸ்வஜநாதிகளையுமதிக்ரமித்து யாவர் சிலர் பெண்கள் பின்துடர்ந்தார்கள், அவர்களுடைய பாதரேணுவை பஜித்திருப்பனவாய் ப்ருந்தாவநத்தில் நிற்கும் சிறுசெடிகள் கொடிகள் ஓஷதிகளில் வைத்துக்கொண்டு ஏதேனுமொன்ருவேனுகவேணுமென்றும் (௪) "கோனேரிவாழும் குருகாய்ப்பிறப்பேனே" (௫) "மீனாய்ப்பிறக்கும்விதியுடையேனுவேனே" (௬) செண்பகமாய்நிற்கும் திருவுடையனுவேனே" (௭) "தம்பகமாய்நிற்கும் தவமுடையேனுவேனே"(௮) "எம்பெருமான்பொன்மலைமேலே தேனுமாவேனே" என்று, திருமலையாழ் வாரோட்டை ஸம்பந்தமுடைய (திர்யக் ஸ்தாவரஜந்மங்களிலேதேனு மொன்ருகப்பெறுவேனுகவேணுமென்றும், (௯) "తవ దాస్యసుఖైకసఙ్గినాం భవనేష్వస్త్వపి కీటజన్మ మే" "தவதாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம் பவநேஷ்வஸ்த்வபிகீட ஜந்மமே" என்று, தேவரீருடைய தாஸ்யஸுகமொன்றிலுமேஸங்கத்தையுடையரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருமாளிகைகளிலே உத்பத்திவிநாஶங்களிரண்டுமங்கேயாம்படியானகீடஜந்மமே யெனக்குண்டாகவேணுமென்றும், இப்படியவனடிப்படவும் அவனையடைந்தார்களடியில் பொடிபடவும் அவனுகந்தருளினநிலத்திலேயாதல் அவனடியாரபிமானமுள்ள நிலத்திலேயாதல் வர்த்திக்கையுமீட்கவும் ஜநிக்கப்பெறுகிற திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மங்களை "பேராளன்பேரோதும்பெரியோரான ஸ்ரீஶுகப்பிரம்ஹர்ஷி உத்தவர்

(க) நா - தி. க. க. ௪. (௨) (௩) (௪) பெருமாள் - தி - க. ௪. க. (௫) ஷை ஷை - ௨. (௬) ஷை ஷை - ௪. (௭) ஷை ஷை - ௫. (௮) ஷை ஷை - க0. (௯) ஆ - ஸ்தோ - ௫௪. (க0)

மூ. பெருமக்களும் பெரியோரும் பரிக்ரஹித்து ப்ரார்த்திப்பர்கள்.

மூ—(உ) ஶேஷத்வபஹிர்ப்பூதஜ்ஞாநாநந்தமயனையும்

பெருமக்களும், (ஸஹஜதாஸ்யரான) நித்யஸூரிகளும், பெரியோரும் - (பகவத்கல்யாணகுணநுபவ போகரான (ஸ்ரீஶுகப்ரம்ஹர்ஷி உத்தவர் ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் பெரியமுதலியார்முதலான) முமுக்ஷுக்களும், பரிக்ரஹித்து - லபித்து, ப்ரார்த்திப்பர்கள் - (ஜநிக்கவும்) அபிலஷிப்பர்கள்.

(அ) ஶேஷத்வபஹிர்ப்பூத - ப்ராப்த ஶேஷியுடைய ஶேஷத்வத்துக்கு புறம்பான, ஜ்ஞாநாநந்தமயனையும் - ஜ்ஞாநாநந்த மயத்வத்தாலே ஶ்லாக்யமாயிருக்கு மாத்மாவையும்,

ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் பெரியமுதலியார் முதலான முமுக்ஷுக்கள் பிரார்த்தித்தார்களென்னபடி. இத்தால் (க) "వాచికైః పక్షిమృగతాం మానసై రన్త్యజాతితామ్।శరీరజైః కర్మదోషై ర్యాతి స్థావరతాం నరః" "வாசிகைஃ பக்ஷிம்ருகதாம் மாநஸைரந்த்யஜாதிதாம் । ஶரீரஜைஃ கர்மதோஷைர்யாதிஸ்தாவரதாம்நரஃ" என்றிந்தவிபூதியில் திர்யக் ஸ்தாவரஜந்மங்கள், வாசிககாயிக பாபபலங்களாக ஶாஸ்த்ரம்சொல்லாநிற்க, அப்படியன்றிக்கே பகவத்விநியோகார்ஹமாகவிந்த ஜந்மங்களை நித்யஸூரிகள் ஸ்வேச்சையாலேயேறிட்டுக்கொள்ளுவர்களென்றும், தாஸ்யரஸஜ்ஞரானமுமுக்ஷுக்கள் தத்ஸம்பந்த ததீயஸம்பந்தமுள்ள திர்யக் ஸ்தாவரஜந்மங்களை ப்ரார்த்திப்பர்களென்றுஞ் சொல்லுகையாலே தாஸ்யாநுகுணஜந்மமே உத்க்ருஷ்டமென்னதாயிற்று. *

வ்யா. (உ) பகவத்விநியோகார்கமாகையாலே நித்யஸூரிகள் திர்யக் ஸ்தாவரஜங்கமங்களை பரிக்ரஹிக்கைப்ராப்தம். அங்கனன்றிக்கேமுமுக்ஷுக்களானவிவர்கள், பகவத்பாகவதஶேஷத்வவாஞ்சையாலே திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மங்களைப்ரார்த்தித்தார்களாகிலும்உத்க்ருஷ்டதயாஶாஸ்த்ர ஸித்தமானவர்ணத்தை யிப்படிகழிக்கிறதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். (ஶேஷத்வேத்யாதி) அதாவது:—(உ) "న దేహం న ప్రాణాన్న చ సుఖమశేషాభిలషితం న చాత్మానం నాన్యత్కిమపి తవ శేషత్వవిభవాత్ । బహిర్భూతం నాథ క్షణమపి సహే యాతు శతధా వినాశం తత్సత్యం మధుమథన విజ్ఞాపనమిదమ్" "நதேஹம் நப்ராணாந்நசஸுகமஶேஷாபிலஷிதம் நசாத்மாநம்நாந்யத்கி மபிதவஶேத்வவிபவாத்। பஹிர்ப்பூதம்நாதக்ஷண மபிஸஹேயாதுஶததாவிநாஶம் தத்ஸத்யம்மதுமதநவிஜ்ஞாபநமிதம்" என்றுதேவரீருடையஶேஷத்வத்துக்குப்புறம்பானதேஹாதிகளொன்றையும் க்ஷணமும்ஸஹியேன். அவ்வளவன்றியே, ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஆத்மவஸ்துவையும் ஸஹியேன். அதுஶததாவாகவிநாஶத்தையடைவதாகவும். இந்தவிண்ணப்பம் அஹ

(க) மநுஸ்ம்ருதி - கஉ. கூ. (உ) ஆ - ஸ்தோ. ருகூ.

மூ. ஸஹியாதார்த்யாஜ்யோபாதியையாதரியார்களே.

மூ—(௩) இதின் ஔபாதிகத்வம் ஒருராஜா தன்னை மறைமுனிவ னாக்கினவன் நீசனாக்கிவைத்த ராஜாவை வாரே

ஸஹியாதார் - ஸகியாதவர்கள், த்யாஜ்யோபாதியை - த்யாஜ்யமா யௌபாதிகமானவர்ணத்தை - ஆதரியார்களே - விரும்பமாட்டார்களே.

(அ) இதின் - இவ்வர்ணத்தினுடைய, ஔபாதிகத்வம் - உபாதித் வாராவந்தமை, ஒருராஜா - (விஶ்வாமித்ரனாகிறான்) ஒருராஜா, தன்னை மறைமுனிவனாக்கினவன் - தன்னைப்ரம்ஹர்ஷியாக்கினவஸிஷ்டன், நீச னாக்கிவைத்த (ஸ்வபுத்ரராலேயஜ்ஞோபவீதம்வாராம்படி) சண்டாளனா க்கிவைத்த, ராஜாவை - த்ருசங்குவென்கிற ராஜாவை வாரே - அந்த வார்தானே,

---

ருதயமன்று. ஸத்யம். திருமுன்பேபொய் சொன்னேனாகில் தேவ ரீர்க்கு பொய்யனுனமதுபட்டதுபடுகிறேனென்கையாலே, ஶேஷத்வத் துக்குப்புறம்பானபோது (க) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா" "ஜ்ஞாநாநந்தம யஸ்த்வாத்மா" என்று, ஜ்ஞாநாநந்தமயத்வத்தாலே ஶ்லாக்யமாயிருக்கு மாத்மாவையும் ஸஹியாதவர்கள், ஶேஷத்வவிரோதி பூதாஹங்கார ஹேதுவாகையாலே, த்யாஜ்யமாய், கர்மநிபந்தநமாகையாலே ஔபா திகமுமாயிருக்கிறவர்ணத்தை ஆதரிப்பர்களோவென்கை. ஔபாதிக மானவித்தை உபாதியென்னது கார்யேகாரணோபசாரம். *

வ்யா. (௩) வர்ணத்தினுடைய ஔபாதிகத்வந்தன்னை உதாஹ ரணமுகேன தெளிவிக்கிறார்மேல், (இதின் ஔபாதிகத்வம் ஒருராஜா வென்று துடங்கி) அதாவது:— இவ்வர்ணத்தினுடைய ஔபாதிகத் வம் குசிகவம்ஶ்யனாய் ராஜாவான விஶ்வாமித்ரன் ப்ரம்ஹர்ஷித்வ காமனாகையாலே நெடுங்காலம் தபஸ்ஸு பண்ணினதன்னை (உ) "மந் திரங்கொள் மறைமுனிவன்" என்னும்படி, ப்ரம்ஹர்ஷியாக்கின ஶக்தி மானான வஸிஷ்டன் தன்வார்த்தைகேளாமல் தன்னை யவமதிபண்ணிப் போனது கொண்டு ஸ்வபுத்ரர்கள் பண்ணினஶாபத்தாலே மார்விலிட் ட யஜ்ஞோபவீதமே வாராம்படி சண்டாளனாக்கிவைத்த இக்ஷ்வாகுவம் ஶ்யனாயிருந்துள்ள த்ருஶங்குவாகிற ராஜாவை அந்தவார்தானே யஜ்ஞா ங்கமான உறுப்புத்தோலாகக்கொண்டு தன்னுடைய தபோபலத்தாலே யஜிப்பித்து ஸ்வர்க்காரோஹணம் பண்ணுவித்தபோதே ஸுஸ்பஷ்ட மென்கை. இத்தால், ஒருக்ஷத்ரியன் ஸுக்ருதவிஶேஷத்தாலே அந்த ஶரீரந்தன்னோடே ப்ரம்ஹர்ஷியாகையாலும், ஒருக்ஷத்ரியன் துஷ்க்ருத விஶேஷத்தாலே அந்த ஶரீரந்தன்னோடே சண்டாளனாகையாலும் க்ஷத்ரியத்வம்போய் ப்ரம்ஹர்ஷியானவன், தான் ப்ரம்ஹர்ஷியாவதர்க் கு முன்னே க்ஷத்ரியவேஷம்போய் சண்டாளவேஷமாய்நிர்க்கிறவிவனை

(க) (உ) பெருமாள் - தி - க. ௧௦. உ.

மூ. உறுப்பாக யஜிப்பித்துஸ்வர்க்கமேற்றினபோதேதெரியும்.
மூ—(ச) மாவுருவில் கள்ளவேடம் திருந்த வேதமலமான மானிடம் பாடல் ஸர்வவர்ணசூத்ரத்வம் காடுவாழ்சாதியில் கடல் வண்ணன்வேடம் தென்னுரையில் ஹரிகீர்த்தி ஸ்வபசரில்

உறுப்பாக - உறுப்புத்தோலாக, யஜிப்பித்து - யஜ்ஞம் செய்வித்து, ஸ்வர்க்கமேற்றினபோதே - ஸ்வர்க்காரோஹணம் பண்ணிவைத்தபோதே, தெரியும் - ஸுஸ்பஷ்டமாகும்.

(அ) மாவுருவில் - (அப்ராக்ருதமாகையாலே ஶ்லாக்யமாயிருந்துள்ள பகவதவதார விக்ரஹங்களில், கள்ள்வேடம் - (வைதிகருசியை குலைக்கைக்காக) புத்தமுனியான விக்ரஹமும், திருந்த - (பகவத்ஸ்வரூபாதியாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாகையாலே) கட்டளைப்பட்டிருந்துள்ள, வேத - வேதத்தில், மலமான - மலாம்ஶமான, மானிடம்பாடல் - க்ஷேத்ரஜ்ஞரைப்ரஶம்ஸிக்கிறவாக்யங்களும், ஸர்வவர்ண - ஸகலவர்ணங்களிலும், ஶூத்ரத்வம் - (பகவத்பக்தரல்லாதார்) ஶூத்ரரென்னுமதும், காடுவாழ்சாதியில் - (பசுக்களுக்கு புல்லும் தண்ணீருமுள்ள) காடுகளில் வர்த்திக்குமிடைஜ்ஜாதியில், கடல்வண்ணன்வேடம் - க்ருஷ்ணனுடைய பசுமேய்த்துவருகிற போதை யலங்காரமுடைய விக்ரஹமும், தென்னுரையில் - த்ராவிடபாஷையானப்ரபந்தங்களில், ஹரிகீர்த்தி - பகவத்ப்ரதிபாதகமானவையும், ஶ்வபசரில் - ஶ்வபாகரில்,

---

அந்த வேஷந்தன்னோடே யஜிப்பித்து ஸ்வர்கத்திலே யேற்றுகையாலும், வர்ணத்தின் கர்மோபாதிகத்வமெல்லார்க்கும் தோன்றுமென்னதாயிற்று. *

வ்யா. (ச) இனிமேல் ப்ராகரணிகமாய்வருகிற ப்ரமாத்ருவைபவஸ்தாபநத்துக்குறுப்பாக ப்ரமாணப்ரமேயங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு மூன்றிலும் த்யாஜ்யோபாதேயாம்ஶங்களுண்டென்று மிடத்தைவிபஜித்துச்சொல்லி, இவ்விஶேஷமறிவார் பெறும்பேற்றையும், இதறியாமல் பாகவதஜந்ம நிரூபணம்பண்ணுவார் அதःபதிக்கும்படியையுமறிவிக்கிறார். (மாவுருவிலித்யாதி) அதாவது :— (க) "எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றாலாவா" என்கிறபடியே, எல்லாரூபமும ப்ராக்ருதமாகையாலே ஶ்லாக்யமுமாய், இச்சாக்ரிஹீதமுமாயிருக்கும். பகவதவதார விக்ரஹங்களில் வைத்துக்கொண்டு வேதாப்ராமாண்யத்தை வுபபாதித்து வைதிகருசியை குலைக்கைக்காக (உ) "యథాహిచోరస్సతథాహిబుద్ధః" "யதாஹிசோரஸ்ஸததாஹிபுத்தः" என்கிறபடியே, (ங) "கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு" என்னும்படி, பரிக்ரஹித்த, புத்தமுனியானவிக்ரஹமும், பகவத்ஸ்வரூபாதிகளையதாவாகப்ரதிபாதிக்கையாலே, கட்டளைப்பட்டிருந்துள்ள வேதத்தில் (ச) "నస్త్రీశూద్రస్యవిశేషేణవేదమన్త్రాప్యదిష్ట

(க) தி - வா - ரு. அ. உ. (உ) ஸ்ரீ - ரா. அ. க0க. ஙங. (ங) தி - வா - ரு. க0. ச. (ச)

மூ. பத்திபாசநுமு மறிவாராரரமரரென்னவேற அறியாதார்,

பத்திபாஶநமும் - பகவத்பக்தியாகிறதநமுடைத்தாயிருக்கையும், அறிவார் - இப்படிப்ரமாண ப்ரமேயப்ரமாத்ருகளில் பரித்யாஜ்யபரிக்ராஹ்யாம்ஶங்களான விவ்விபாகங்களறிவார், ஆரார் - ஏதேனும் ஜந்மவ்ருத்தங்களையுடையரேயாகிலும், அமரரென்ன - நித்யஸூரிஸம ரென்னும்படி ஶ்லாக்யராய், ஏற-பரமபதத்தைப்ராபிக்க,அறியாதார்-இப்ரமேயாதித்ரயத்திலும் வாசியறியாதார்,

వః" "நஸ்மர்தவ்யோவிஶேஷேணவேதமந்த்ரோப்யவைஷ்ணவ:" என்கிறபடியே, ஸ்மறிக்கவுமாகாதபடி, மலாம்ஶமான, (க) "மானிடம் பாடலென்னுவது" என்கிறபடியே, க்ஷேத்ரஜ்ஞரைப்ரஶம்ஸிக்கிறவாக்யங்களும் (உ) "న శూద్రా భగవద్భక్తా విప్రా భాగవతాస్స్మృతాః। సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యే హ్యభక్తా జనార్దనే" "நஶூத்ராபகவத்பக்தாவிப்ரா பாகவதாஸ்ம்ருதா:। ஸர்வவர்ணேஷு-தேஶூத்ராயே ஹ்யபக்தாஜநார்தநே" என்றெல்லாவர்ணங்களிலும் பகவத்பக்தரல்லாதார் ஶூத்ரத்வமுமாகிற ப்ரமேயத்திலும் ப்ரமாணத்திலும் ப்ரமாதாக்களிலுமுண்டான த்யாஜ்யாம்ஶங்களும், (ந) "காடுவாழ் சாதியுமாகப்பெற்றான்" என்றார்மனேயில் வஸியாமல் பசுக்களுக்கு புல்லும் தண்ணீருமுள்ள காடுகளிலே வர்த்திக்கையாலே காடுவாழ் சாதியென்கிற கோபஜாதியில் ஸஜாதீயனாய்வந்தவதரித்து நிற்கிற கிருஷ்ணனுடைய (ச) "காலிப்பின்னே வருகின்றகடல்வண்ணன் வேடத்தைவந்து காணீர் "என்று தானுமனுபவித்து பிறற்குமழைத்துக் காட்டும்படி பசுமேய்த்துவருகிறபோதை அலங்காரத்தோடேகூடியிருக்கிறவிக்ரஹமும், (ரு) "தென்னுரையில்கேட்டறிவதுண்டு" என்கிறபடியே, தக்ஷிணதிக்வர்தியானதுகொண்டு தென்னுரையென்று சொல்லப்படுகிற த்ராவிடபாஷையானப்ரபந்தங்களில் (சு) ஹரிகீர்திம்விநைவாந்யத்" இத்யாதிப்படியே, பகவத்ப்ரதிபாதகமானவையும் (எ) "శ్వపచోపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః" "ஶ்வபசோபிமஹீபால விஷ்ணுபக்தோத்விஜாதிக:" என்கிறபடியே, பெறர்க்கறிய நின்றபாதபத்தியானபாசநம் என்று, ஸ்வயத்நத்தால் பெறுதற்கறியதாயிருந்துள்ளபகவத்பாதகமலபக்தியாகிற தநமுடையவர்களுமாகிற ப்ரமேயாதித்ரயத்திலுமுபாதேயாம்ஶங்களுமான இவ்விபாகமறிவார். (அ) "ஆராரமரர்" என்கிறபடியே, ஏதேனுமொருஜன்ம வ்ருத்தங்களுடையரேயாகிலும், ஸூரிஸமரென்னும்படி, ஶ்லாக்ய்ராய், (கூ) இலங்குவான் யாவருமேறுவர்" என்கிறபடியே, அத்யுஜ்வலமான பரமபதத்தைப்ராபிக்க இப்ரமேயாதித்ரயத்திலும் கீழ்ச்சொன்னவாசி யறியாதாராய்க்கொண்டு பாகவதஜந்ம

(க) தி-வா-ந. கூ. ந. (உ) ஸ்ரீபாரதம் (ந) நா-தி-கஉ. அ. (ச) பெரியாதி-ந. ந. க. (ரு) பெரிய-தி-ல். (சு) மாத்ஸ்யே. (எ)
(அ) தி-வா-கo. ரு. அ. (கூ) ஷெ-ந. அ. கக.

மூ. சாதியந்தணர்களேலும் தகரவிழுவர்.

மூ—(ரு) தமிழ் மாமுனிதிக்குச்சரண்ய மென்றவர்களாலே க்வசித் க்வசித்தென்று,

---

ஸாதியந்தணர்களேலும் - உத்க்ருஷ்டஜந்மாக்களுமாய் ஸகலயோக்ய ஸம்பூர்ணராயிருந்தார்களேயாகிலும், தகரவிழுவர் - ஈஶ்வரன் திருவடி ஸம்பந்தைகநிரூபகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைநிந்திப்பராகில் ஒருகாலமுங்கரையேறயோக்யதையில்லாத கர்மசண்டாளராயதஃபதிப்பர்கள்.

(அ) தமிழ்மாமுனிதிக்கு - த்ராவிடஶாஸ்த்ர ப்ரவர்தகனை வகஸ்த்யனிருக்கிறதிக்கு, ஶரண்ய மென்றவர்களாலே - (ஸர்வர்க்கும்) புகலிடமென்றுசொன்ன (ருஷிகளாலே) க்வசித்க்வசித்தென்று - ஜ்ஞாதாக்கள்வந்தாவிர்பவிக்கும் ஸ்தலவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறவளவில்,

---

நிரூபணம்பண்ணுவார் (க) "அமரவோரங்கமாறும்" என்கிறபாட்டில், ஸாங்கமாக ஸகலவேதங்களையும் அத்யயனம்பண்ணி ததீயஶ்ரேஷ்டருமாய் உத்கிருஷ்ட ஜந்மாக்களுமாயிருந்தார்களேயாகிலும், தேவரீர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தைக நிரூபகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஜந்மாதிகளையிட்டு நிந்திப்பர்களாகில் காலாந்தரே தேஶாந்தரேயன்றிக்கே அப்போதே அவ்விடம் தன்னிலே அவர்கள் தாங்கள் சண்டாளரானவர்களென்கிறபடியே, உத்கிருஷ்டஜந்மாக்களேயாகிலும் கர்மசண்டாளராய், இனியொருகாலமும் கரையேறயோக்யதை யில்லையென்னும்படி, அதஃபதிப்பர்களென்கை (உ) "అనాచారాన్దురాచారానజ్ఞాతౄన్హీనజన్మనః । మద్భక్తాన్ శ్రోత్రియో నిన్దన్సద్యశ్చణ్డాలతాం వ్రజేత్" "அநாசாராந்துராசாராநஜ்ஞாத்ருந்ஹீநஜந்மநஃ। மத்பக்தாந் ஶ்ரோத்ரியோ நிந்தந்ஸத்யஶ் சண்டாலதாம் வ்ரஜேத்" என்னக்கடவதிறே. ஆக "வீட்டின்ப" மித்யாதி வாக்யந்துடங்கி நிமக்நரையுயர்த்த தாழவிழிந்தாரென்னுமளவும் । ஆழ்வாருடைய வைபவத்தை ப்ரதிபாதித்து தத்ஸ்த்தாபநார்த்தமாக ம்லேச்சனும் பக்தனுலென்றுதுடங்கிமேலெல்லாம் ஸாமாந்யேநபாகவத வைபவத்தைவிஸ்தரேண ப்ரகாசிப்பித்து உபக்ர மவாக்யத்தில்போலே ப்ரமாண ப்ரமேயங்களுடனே சேர்த்து ப்ரமாத்ருவைபவத்தை நிகமித்தாராயிற்று. *

வ்யா. (ரு) இப்படி, பாகவதஸாமாந்ய ப்ரயுக்தவைபவமாத்ரமன்றிக்கே (ஜநகதஶரதேத்யாதி) வாக்யந்துடங்கி மூன்றுவாக்யத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவைபவ விஶேஷத்யோதகமான ப்ரமாணமேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார். (தமிழ்மாமுனி) என்று துடங்கி, அதாவது :—(தமிழ்மாமுனிதிக்குச் சரண்யமென்னவர்களாலே) (ந) "దక్షిణాదిక్కృతావేన శరణ్యాపుణ్యకర్మణా" "தக்ஷிணாதிக்ருதாயேந

(க) தி-லை-சாங. (உ) (ந)

ரூ. இவரா விர்ப்பாவங் கலியுங்கெடும்போலேஸூசிதம்.

இவராவிர்ப்பாவம் - இவ்வாழ்வாருடைய ஆவிர்ப்பாவம், கலியுங்கெடும் போலே - (திருமங்கையாழ்வார் உடையவர் போல்வார் திருவவதரித்து) கலிஸ்வபாவங்கழியுமென்று மேல்வருமம்ஶத்தை தாம் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தாப்போலே, ஸூசிதம் - ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.

ஶரண்யாபுண்யகர்மணு" என்று, (க) "வண்டமிழ்மாமுனி" என்கிறபடியே, த்ராவிட ஶாஸ்த்ரப்ரவர்தகனை அகஸ்த்யனிருக்கிறதிக்கு ஸர்வர்க்கும் புகலிடமென்னருஷிகளாமீல இப்போதிதுசொல்லிற்று. வைதிகரானரிஷிகள், த்ராவிடப்ரபந்தவக்தாவான இவரை, இப்படி பஹுமதிபண்ணி சொல்லக்கூடுமோவென்று ஶங்கிப்பார்க்கு, ஒரு த்ராவிடஜ்ஞனுலே தக்ஷிணதிக்குக்கு நன்மைசொன்னவர்கள் த்ராவிட ப்ரபந்தமுகேந லோகோஜ்ஜீவனகரரான இவரையுமிப்படிபஹுமாநம் பண்ணி சொல்லக்குறையில்லையென்று தோற்றுகைக்காகக்வசித்க்வசித்தென்றி வராவிற்பாவம் (உ) "కృతాదిషు నరా రాజన్ కలావిచ్ఛన్తి సమ్భవమ్। కలౌ ఖలు భవిష్యన్తి నారాయణపరాయణాః। క్వచిత్క్వచిన్మహారాజ ద్రావిడేషు చ భూయశః। తామ్రపర్ణీ నదీ యత్ర కృతమాలా పయస్వినీ॥ కావేరీ చ మహాభాగా ప్రతీచీ చ మహానదీ। యే పిబన్తి జలం తాసాం మనుజా మనుజేశ్వర। తేషాం నారాయణే భక్తిర్భూయసీ నిరుపద్రవా" "க்ருதாதிஷுநராராஜந் கலாவிச்சந்திஸம்பவம்। கலௌகலுபவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணாஃ ॥ க்வசித்க்வசிந்மஹாராஜ த்ராவிடேஷுசபூயஶஃ। தாம்ப்ரபர்ணீ நதீயத்ரக்ருதமாலாபயஸ்விநீ ॥ காவேரீசமஹாபாகா ப்ரதீசீசமஹாநதீ ॥ யேபிபந்திஜலம் தாஸாம் மநுஜாம் மநுஜேஶ்வர । தேஷாம்நாராயணேபக்திர்பூயஸீ நிருபத்ரவா" என்று, ஜ்ஞாதாக்கள் வந்தாவிர்ப்பவிக்கும் ஸ்தலவிஶேஷங்களை தத்தந்நதிவிஶேஷங்களாலே ப்ரகாசிப்பிற்று அந்தநதி விஶேஷங்களில் ஜலத்தைபாநம் பண்ணுமவர்களுக்கு பகவத்பக்தியதிஶயிக்கும்படியுஞ் சொல்லுகிறவளவில் ப்ரதமத்திலே "தாம்ரபர்ணீநதீயத்ர" என்று, இவரா விர்ப்பாவஸ்தலத்தைச்சொல்லுகையாலே இவ்வாழ்வாருடைய ஆவிர்ப்பாவமானது கலியுங்கெடும்போலே ஸூசிதம். இவர்தாம்மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவராகையாலே கலியுங்கெடுமென்று திருமங்கையாழ்வார் உடையவர் போல்வாரவதரித்து கலியுகஸ்வபாவமுங்கழியுமென்று மேல்வருமம்ஶத்தை தர்சித்தருளிச்செய்தாப்போலே த்ருகாலஜ்ஞரான ஸ்ரீஶுகாதிகளாலே ஸூசிப்பிக்கப்பட்டதென்கை (ஈ) "క్రూరే కలియుగే ప్రాప్తే నాస్తికైః కలుషీకృతే। విష్ణోరంశాంశసంభూతో వేదవేదార్థతత్త్వవిత్॥ స్తోత్రం వేదమయం కర్తుం ద్రావిడ్యాపి చ భాషయా॥ జనిష్యతి సతాం శ్రేష్ఠో లోకానాం హితకామ్యయా" "க்ருரேகலியுகேப்ராப்தே நாஸ்திகைஃகலுஷீக்ருதே। விஷ்ணோரம் ஶாசிஸம்பூதோ வேதவேதார்த்ததத்வவித்" ஸ்தோத்ரம் வேதமயம் கர்த்தும்

(க) பெருமாள் - தி. ௧0. ரு. (உ) ஸ்ரீபாரதம். (ஈ)

மூ—(சூ) அத்ரிஜமதக்நி பங்திரத வஸுநந்தஸூநுவானவனுடைய யுகவர்ணக்ரமாவதாரமோ வ்யாஸாதிவதாவேஶமோ,

(அ) அத்ரிஜமதக்னி - (ப்ராம்ஹணோத்தமரான) அத்ரி ஜமதக்நி மஹர்ஷிகளுக்கும், பங்திரத - க்ஷத்ரியரான தஶரதசக்ரவர்த்திக்கும், வஸு - (ராஜ்யாநர்ஹராகையாலேவைஶ்யப்ராயரான) வஸுதேவர்க்கும், நந்த - (கோரக்ஷணதர்மத்தால் ஸாக்ஷாத்வைஶ்யரான) ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும், ஸூநுவானவனுடைய - புத்ரனாயவதரித்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய, யுகவர்ணக்ரம-யுகக்ரமத்திலே வர்ணக்ரமமாகவந்த, அவதாரமோ - அவதரணமோ, வ்யாஸாதிவத் - வ்யாஸாதிகள் பக்கல்போலே, ஆவேஶமோ - இவர்பக்கலும் பகவதாவேஶமோ,

த்ராவிட யாபிசபாஷயா || ஜநிஷ்யதிஸதாம் ஶ்ரேஷ்டோலோகாநாம் ஹிதகாம்யயா'' இத்யாதிவசனங்களு மிவராவிர்ப்பாவஸூசகங்களாகையாலே இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதங்கள். கேவலஜந்மவாசக ஶப்தங்களிலொன்றைச் சொல்லாதே அவதார ஶப்தபர்யாயமான ஆவிர்ப்பாவ ஶப்தத்தைசொல்லிற்று. இவர்பிறப்பும் ஈஶ்வரன்பிறப்போ பாதிபரார்த்தமென்று தோற்றுகைக்காக. இத்தாலிவரோரவதாரவிஶேஷமென்னதாயிற்று. *

வ்யா. (சூ) இப்படி யவதரித்த விவர்தாமாரென்று மாகாங்க்ஷையிலே பேரளவுடையாரு மிவரை யின்னாரென்றளவிடமாட்டாமை யதிஶங்கை பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார். மேல் (அத்ரியென்று துடங்கி) அதாவது :— க்ருதயுகத்திலே அத்ரியும் ஜமதக்நியுமாகிற ப்ராம்ஹணோத்தமர்களுக்குப்பிள்ளையாய்க்கொண்டு, தத்தாத்ரேயனும் பரசுராமனுமாய், த்ரேதாயுகத்திலே க்ஷத்ரியரான தஶரதசக்ரவர்த்திக்குப்பிள்ளையாய், த்வாபரயுகத்திலே யயாதிஶாபத்தாலே அபிஷேகப்ராப்தியற்ற யது குலோத்பவராகையாலே க்ஷத்ரியரில் தண்ணியராய் வைஶ்யப்ராயராயிருக்கிற வஸுதேவர்க்கும் (க) "க்ருஷிகோரக்ஷவாணிஜ்யம் வைஶ்யகர்மஸ்வபாவஜம்" "க்ருஷிகோரக்ஷவாணிஜ்யம் வைஶ்யகர்மஸ்வபாவஜம்" என்கிறபடியே, கோரக்ஷணாதி தர்மத்தையுடைய ஸாக்ஷாத்வைஶ்யரான ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும்புத்ரனாய், இப்படி க்ருதாதி யுகக்ரமத்திலே ப்ராம்ஹணாதி வர்ணக்ரமேண அவதரித்து வந்த ஸர்வேஶ்வரன், சதுர்த்தமான கலியுகத்திலே சதுர்த்தவர்ணத்திலே வந்தவதரித்தபடியாலென்கை. பூர்வயுகத்ரயத்திலுமடைவே வர்ணத்ரயத்திலுமவதரித்து வருகையாலும் (உ) "கலௌபுநঃ பாபரதாபிபூதே ஸ்வுத்பபூவாஶ்ரிதவத்ஸலத்வாத் | பக்தாத்மநாஸர்வஜநாந் ஸமுத்தர்தும் விஶ்வமயோஹி விஷ்ணுঃ" "கலௌபுநঃ பாபரதாபிபூதே ஸவுத்பபூவாஶ்ரிதவத்ஸலத்வாத் | பக்தாத்மநாஸர்வஜநாந் ஸுகோப்தும்விஶ்வாதிகோ விஶ்வமயோஹி விஷ்ணுঃ" என்று, கலியுகத்திலே, ஸர்வேஶ்வரன் பக்தரூபேண அவத

(க) (உ)

மூ. மூதுவர் கரை கண்டோர் சீரியரிலே யொருவரோ முன்னம்நோற்ற,

மூதுவர் - (பரமபதத்துக்கு நிலத்தாளிகளான நித்யஸூரிகள்) கரைகண்டோர்-ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தக் கரைப்பட்ட முக்தர், சீரியர் - ஶ்வேதத்வீபவாஸிகள், (ஆகிறவிவர்களிலே) ஒருவரோ - ஒருத்தரோ, முன்னம்நோற்ற - ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரஸஞ்சிதமான,

---

ரித்தானென்று ரிஷிகள் சொல்லுகையாலும், இவர்வைபவங்கண்டவர்களுக்கு, இப்படி ஶங்கிக்கயோக்யதையுண்டிறே. (வ்யாஸாதிவதாவேசமோ) அதாவது (க) "కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం విద్ధి నారాయణం ప్రభుం "க்ருஷ்ணத்வைபாயந் வ்யாஸம் வித்திநாராயணம்ப்ரபும்" (உ) "సోయం నారాయణస్సాక్షాద్ వ్యాసరూపీ మహామునిః" "ஸோயம் நாராயணஸ்ஸாக்ஷாத்வ்யாஸரூபீமஹாமுநிః" என்னும் சொல்லுகிறபடியே, வேதங்களை வ்யஸிக்கை முதலான கார்யங்களை நிர்வஹிக்கைக்காக வ்யாஸாதிகள் பக்கலாவேசித்தாப்போலே, இவரைக்கொண்டு த்ராவிடவேதத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்காக இவர் பக்கலாவேசித்தானோவென்கை. இவரைக்கொண்டு லோகத்தைத் திருத்துகைக்காக இவர்பக்கலிலே ஆவேசித்துநிற்கவும் கூடுமாகையாலே, இப்படியும் ஶங்கிக்கலாமிறே. (மூதுவர் கரைகண்டோர் சீரியரிலேயொருவரோ) அதாவது :— (ங) "விண்ணாட்டவர்மூதுவர்", என்று, பரமபதத்துக்கு நிலத்தாளிகளான நித்யஸூரிகளிலே, இவ்விபூதியைத்திருத்துகைக்காக, ஈஶ்வரநியோகத்தாலே அவதரித்தாரொருவரோ? அன்றிக்கே (ச) "கரைகண்டோர்" என்று,ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தக்கரைப்பட்டிருக்கிற முக்தரிலேஸம்ஸாரிகளைத்திருத்துவதாக பகவந்நிர்தேஶத்தாலவதரித்தாரொருவரோ? அன்றிக்கே (ரு) "ముక్తానాం లక్షణం హ్యేతచ్ఛ్వేతద్వీపనివాసినాం" "முக்தாநாம் லக்ஷணம் ஹ்யேதச்ச்வேதத்வீபநிவாஸிநாம்" என்கிறபடியே, முக்தப்ராயராய், (சு) "பாற்கடல்பாம்பணைமேல் பள்ளிகொண்டருளும் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும்சீரியர்" என்கிறஶ்வேதத்வீபவாஸிகளிலே இவ்வருகுள்ளாரைதிருத்துகைக்காக, ஈஶ்வரேச்சையாலே அவதரித்தாரொருவரோவென்கை. இவருடையவைபவம்பார்க்கில் எல்லாப்படியாலும் சொல்லலாம்படியிருக்கையாலே இப்படியும் தனித்தனியேஶங்கிப்பார்க்கு ஶங்கிக்கலாமிறே. (எ) "பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல்" என்கிறபடியே, பிராட்டிமாரோடு சேர்த்து பார்க்கும்போதும் தனித்தனியே ஶங்கிக்கலாம்படியிறேயிருப்பது. மற்றுள்ளததீயருடன் பின்னைசொல்லவேண்டாவிறே. (முன்னம் நோற்றவநந்தன்மேல் புண்ணியங்கள் பலித்தவரோ) அதாவது:—

(க) வி - பு. (உ) ஸ்ரீ - பார. (ங) தி - வி - உ.
(ச) தி - வா - அ. ங. கO. (ரு) (சு) தி-வி. எக. (எ) தி-வா. சு. ரு. கO.

மூ. வநந்தன் மேற்புண்ணியங்கள் பலித்தவரோ வென்றும் சங்கிப்பர்கள்.

மூ—(எ) இதுக்குமூலம் யான் நீயென்று மறுதலைத்து வானத்து மண்மிசை மாறும் நிகருமின்றி நிலையிடந்தெரியாதே

அநந்தன்மேல் புண்ணியங்கள்-ஶேஷஶாயியுடைய திருவடிகளில் பண்ணின ஸுக்ருதங்கள், பலித்தவரோ - பலமாகக்கொண்டிப்படி திருந்தினாரொருவரோ, என்று - இப்புடைகளிலே, ஶங்கிப்பர்கள் - (பேரளவுடையாரும்) ஶங்கியாநிற்பர்கள்.

(அ) இதுக்கு - இவரின்னாரென்று நிர்ணயிக்கமாட்டாமைக்கு, மூலம் - காரணம், யான் - விபூதிமானையுடையநானோ, நீ - விபூதியையுடையநீயோ, பெரியன் - என்று - இப்படியாக, மறுதலைத்து - (ஈஶ்வரனோடே) மாறுடி, வானத்து - நித்யவிபூதியிலும், மண்மிசை - லீலாவிபூதியிலும், மாறும் ஒப்பாவாரும், நிகரும்,-ஸத்ருசராவாரும், இன்றி-இல்லாமல், நிலையிடம் - உபயவிபூதியிலு மடங்காமையாலே வாஸஸ்தலமின்னதென்று, தெரியாதே - நிச்சயிக்கக் கூடாததாய்,

கீழ்ச்சொன்னவர்களொருவருமன்றிக்கே ஸம்ஸாரிகள் தன்னிலே (க) "முன்னம் நோற்றவிதிகொலோ" என்கிறபடியே, ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ர ஸஞ்சிதமான தம்முடைய ஸுக்ருதபலமாகக்கொண்டிப்படி திருந்தினாரொருவரோ? அன்றிக்கே, (உ) "அநந்தன்மேல்கிடந்தவெம்புண்ணியா" என்று நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே நித்யஸம்ஸாரியை நித்யஸூரிகல்பமாக்கவல்ல அநந்தசாயியான ஸநாதநபுண்ணியம் முழுநோக்காக பலித்தபடி திருந்தினாரொருவரோ வென்கை. என்று சங்கிப்பர்கள். அதாவது, இப்படி கீழ்ச்சொன்ன வகைகளாலே இவரையின்னாரென்று நிச்சயிக்கமாட்டாமல் பேரளவுடையாரும் ஶங்கியாநிர்ப்பர்களென்றபடி. *

வ்யா. (எ) இப்படி, இவரைஜ்ஞாநிகளானவர்கள் ஶங்கிக்கைக்கு ஹேதுவேதென்னு மபேக்ஷையிலே, இதுக்கு மூல மிவருடைய ப்ரபாவமென்கிறார்மேல். (இதுக்குமூலம்) அதாவது :— இவரைக்கண்ட ஜ்ஞாநாதிகரிவரின்னாரென்று நிர்ணயிக்கமாட்டாமை யிங்கன்சங்கிக்கைக்குஹேது யான் நீ யென்றுமறுதலைத்து(ங) "புவியுமிருவிசும்பும்" என்று துடங்கி உபயவிபூதியு முன்ஸங்கல்பத்திலே கிடக்கின்றன. ஏவம்பூதனான நீ என்னுடைய ஶ்ரோத்ரேந்திரியத்வாராபுகுந்து விச்சேதமின்றிக்கே என்ஹ்ருதயத்திலே யுளையாகாநின்றாய். இப்படியானபின்பு, விபூதியையுடைய ,நீயோ ? விபூதிமானையுடையநானோ? பெரியாராரென்றறிவாரார்? அப்ரதிஹதஶக்திகனான நீதா னித்தை நிரூபித்தறிந்து காணென்று உபயவிபூதியுக்தனோடே மறுதலைக்கிறவைபவத்தையுடைய

(க) தி-வா. கூ. ஞ. எ. (உ) திருச்சந்த-ம். சஞ. (ங) பெ. அ. எஞ.

மூ. தெய்வத்தின மொருவகைக்கொப்பாக இனத்தலைவனந்தா மத்தன்புசெய்யச் சேர்ந்தமைக்கடையாளமுளவாக உகந் துகந்து

தெய்வத்தினம் - நித்யஸூரிகளெல்லாருமாக, ஒருவகைக்கொப்பாக - தமக்கொருவகைக் கொப்பாம்படியாய், இனத்தலைவன் - நித்யஸூரிபரி ஷந்நிர்வாஹகனான வீஸ்வரன், அந்தாமத்தன்பு செய்ய - பரமபதத்தில் பண்ணும் வ்யாமோஹத்தை தம்மிடத்திலொரு மடைசெய்ய, சேர்ந்த மைக்கு - பகவத்விஷயீகாரம் பெற்றமைக்கு, அடையாளம் - லாஞ்சநங் கள், உளவாக - உண்டாய்ச்செல்ல, உகந்துகந்து - பகவத் ஸௌந்தர்ய சீலாத்யநுஸந்தாநஜநிதஹர்ஷத்தால் சிதிலராவது,

ராய், (வாநத்துமண்மிசைமாறும் நிகருமின்றி) (க) "யாவர்நிகரகல்வானத் தே" என்றும், (உ) "மாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே" என்றும், அவனுடைய உபயவிபூதியோகத்துக்கும், ஸௌகுமார்யத்துக்கும் தகு தியாம்படியாகவும், ஸர்வேச்வரனுய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய் ஒன்றுக் கும் விக்ருதனுகாதவன், தம்முடைய உக்திச்ரவணஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தா லே கொண்டாடும்படியாகவும், திருவாய்மொழிபாடுகிற நாவீறுடமை யாலே உபயவிபூதியிலும் உபமானரஹிதராய் நிலையிடந்தெரியாதே கலவியும் பிரிவுங்கலசிநடக்கையாலே, கலவியால் வந்தரஸமேயாய்ச் செல்லுமங்குள்ளார்படியுமன்றி, பகவத்குணகதாரகதையாலே அந்நபா நாதிகளாலே தரிக்குமிங்குள்ளார்படியுமின்றி, இப்படியுபய விபூதியிலு ம டங்காமையாலே (ங) "வைகுந்தமோ வையமோநும் நிலையிடம்" என்று, வாஸஸ்தலம்தெரியாதபடியாய், (தைவத்தினமொருவகைக் கொப்பாக) (ச) "தைவத்தினமோரனையீர்களாய்" என்று, ஒருவரிருவரன்றிக்கே நித் யஸூரிகளெல்லாருங்கூடினுலும் தமக்கொருவகைக் கொப்பாம்படியாய், (இனத்தலைவனந்தாமத்தன்புசெய்ய) (ரு) "வானோரினத்தலைவ ன்" என்று, அந்தஸூரிஸங்க நிர்வாஹகனுனஸர்வேச்வரன், (சு) "அந்தாமத்தன்புசெய்து" என்றழகியதாமமான பரமபதத்திற்பண் ணும் வ்யாமோஹத்தையடைய தம்பக்கலிலே ஒருமடைகொள்ளப் பண்ண (சேர்ந்தமைக்கடையாளமுளவாக) (எ) "திருவருள்களும் சேர்ந்தமைக்கடையாளம் திருந்தவுள" என்று, மென்மேலுமவன், விஷ யீகாரங்களைப்பெற்றமைக்கு ஸூவ்யக்தலாஞ்சநமானராகம் வாய்க்கரை யிலேதோன்றுகைமுதலான கலவிக்குறிகளுண்டாய்ச்செல்ல, (உகந்து கந்துதிமிர் கொண்டாலொத்து) (அ) "உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழை யும்" என்றும், (கூ) "திமிர்கொண்டாலொத்து நிற்கும், என்றும், அவன்ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளை யநுஸந்தித்து, உத்தரோத்தரம் விளை

(க) தி - வா - ச. ரு. அ. (உ) ஷை - சு. ச. கூ. (ங) தி - வி - எரு. (ச) ஷை உங. (ரு) பெ - அ. உரு. (சு) தி - வா உ. ரு. க. (எ) ஷை - அ. கூ. சு. (அ) ஷை - சு. ரு. ச. (கூ) ஷை ஷை - ஷை - உ.

மூ. திமிர்கொண்டாலொத்து நாட்டியல்வொழிந்துசடரையோட்டி மதாவலிப்தர்க்கங்குஶமிட்டு நடாவியகூற்றமாய் தீயன மருங்குவாராமல்

திமிர்கொண்டாலொத்து - பரப்ரும்ஹஸாக்ஷாத்காரம் பிறந்தாரைப் போலே ஸ்தப்தராவதாய், நாட்டியல்வொழிந்து - லௌகிகரோடன்வயமற்று, ஶடரை - பாஹ்யகுத்ரிஷ்டிகளாகிறசடரை, ஓட்டி-(வேதாந்த தாத்பர்யார்த்த ப்ரகாஶகங்களாலே) துரத்தி, மத - (அபிஜநவித்யாவ்ருத்த மதத்தாலே) அவலிப்தர்க்கு-கர்விஷ்டரானவர்களுக்கு, அங்குஶமிட்டு -(ஹிதோபதேஶரூப) அங்குசமிட்டு, நடாவிய கூற்றமாய் - தன் கடாக்ஷத்திலகப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்ஸம்ஸாரத்திர்க்கு ம்ருத்யுவாய், தீயன-ஸாம்ஸாரிகதுக்கஹேது பாபாதிகள், மருங்குவாராமல் - அருகும் வாராதபடியாய்,

---

கிற, பாஹ்யாப்யந்தரஹர்ஷத்தாலே சிதிலராவது, (க) "స్తబ్ధోఽస్యుత తమాదేశమప్రాక్ష్యః" "ஸ்தப்தோஸ்யுததமாதேஶமப்ராக்ஷ்யஃ" என்கிறபடியே, ஸர்வநியாமகபரப்ரும்ஹ ஸாக்ஷாத்காரம்பிறந்தாரைப்போலே ஸ்திமிதராவதாய், (நாட்டியல்வொழிந்து) (உ) "நாட்டாரோடியல்வொழிந்து" என்றும், (ங) "உண்டியே யுடையேயுகந்தோடி" (ச) "யானேயென்றனதே" என்று, அஹங்கார மமகாரவஶ்யராயிருக்கிற லௌகிகரோடுஸம்பந்தமற்று,(ஶடரையோட்டி)ஶடகோபாரகையாலே,(ரு) "వేదశాస్త్రావిరోధినా" "வேதஶாஸ்த்ராவிரோதிநா" என்கிறபடியே, ப்ரமாணாநுகூல தர்க்கங்களாலே மத்யஸ்தமாக வர்த்தத்தைஸாதிக்க யன்றிக்கே, ஸ்வபுத்யாகல்பித ஶுஷ்க தர்க்கங்களாலே ஸ்வஸ்வமதஸ்தாபநம்பண்ணும்பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாகிறசடரை ஶ்ருத்யந்த தாத்பர்யமான ஸ்வோக்திவிசேஷங்களாலே, ஸ்வஸந்நிதானத்தில் நில்லாதபடித்துரத்தி, (மதாவலிப்தர்க்கங்குசமிட்டு)பராங்குசராகையாலே, (சு) "విద్యామదో ధనమద స్తృతీయోఽభిజనో మదః । ఏతే మదావలిప్తానాం" "வித்யாமதோ தநமதஸ்த்ரீதியோபிஜநோமதஃ । யேதேமதாவலிப்தாநாம்" என்று, மதஹஸ்திபோலே அபிஜநவித்யாதிமதத்ரயாவலிப்தராய்த் திரியுமவர்களுக்கு நிர்மதராய்த் தலைவணங்கும்படி, உபதேஶ ரூபாங்குஶமிட்டு, (நடாவியகூற்றமாய்) (எ) "பறவையின்பாகன் மதநசெங்கோல் நடாவியகூற்றம்" என்று வேதவேத்யத்வத்யோதகமாம்படிவேதமயகருடவாகனனான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலே "நிந்தன்வேழ்க்கை யெழுவிப்பன்" என்று, எல்லார்க்கும் பக்தியையுண்டாக்கி நடத்தாநின்றுகொண்டு தம்தர் ஶநத்திலகப்பட்டவர்கள் ஸம்ஸாரத்துக்கு ம்ருத்யுவாய், (தீயனமருங்குவாராமல்) (அ) "கொன்றுயிருண்ணும்விசாதிப்பகைபசிதீயனவெல்லாம்" என்று, ஶரீரத்தை முடித்து ப்ராணனையபகரிக்கக் கடவதான வ்யாதி ஶாத்ரவ க்ஷுத்தாதி தோஷங்களும், ஸாம்

(க) (உ) தி - வா - க௦. சு. உ. (ங) பெருமாள் - தி. ங. ச.
(ச) தி-வா. உ. க. க. (ரு) (சு) தி - வி - சு. (எ) தி - வி. சு.
(அ) தி-வா. ரு. உ. சு.

மூ. கலியுகம்நீங்கிக்கிதயுகம்பற்றி பட்டெழுபோதறியாதிருந்த ப்ரபாவம்.

கலியுகம் நீங்கி - (பகவத்ருசி விரோதியான) கலியுகம் நிவர்த்தித்து, கிதயுகம்பற்றி - (கேவல வைஷ்ணவ தர்மமே நடக்குமதான) க்ருதயுகம் ப்ரவேசிக்கும்படியாய், பட்டெழுபோதறியாது - திவாராத்ரவிபாகமுமறியாதே, இருந்தப்ரபாவம் - பகவதநுபவைகபரராயிருந்தப்ரபாவம்.

ஸாரிக ஸகலதுக்கஹேதுவான பாபங்களும், (க) "வன்துயரை மருங்கும் கண்டிலமால்" என்னும்படி அருகும் வாராதபடியாய், (உ) (கலியுகம்நீங்கிக் கிதயுகம்பற்றி) (ங) "திரியும் கலியுகம் நீங்கி" என்று, (ச) "భవిష్యత్యే ధర్మోత్తరే" "பவிஷ்யத்யதரோத்தரம்"என்கிறபடியே, பதார்த்தஸ்வபாவங்கள் மாறும்படி,பணணுவதாய், (ரு) "కలౌ జగత్పతిం విష్ణుం సర్వస్రష్టారమీశ్వరం । నార్చయిష్యన్తి మైత్రేయ పాషణ్డోపహతా జనాః" "கலௌ ஜகத்பதிம்விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம்। நார்சயிஷ்யந்திமைத்ரேயபாஷண்டோபஹதாஜநா:" என்கிறபடியே, பகவத்ருசிவிரோதியான கலியுகம்போய், (சா) "பெரியகிதயுகம்பற்றி" என்கிறபடியே, கேவலவைஷ்ணவதர்மமே நடக்குமதாய், யுகாந்தரவ்யவதாநமின்றிக்கே, ஒருபேர்கியாக கிதயுகம் ப்ரவேசிக்கும்படியாக, (பட்டெழுபோதறியாதிருந்த ப்ரபாவம்) (எ) "பட்டபோதெழுபோதறியாள் விரைமட்டலர்தண்டுழாய்" என்று பகவத்விஷயத்தில் போக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே, (அ) "నన్దన్త్యుదిత ఆదిత్యే నన్దన్త్యస్తమితే రవౌ" "நந்தந்த்யுதித ஆதித்யேநந்தந்த்யஸ்தமிதேரவௌ" என்று,ஆதித்யோதயத்திலேவந்தவாறே, த்ரவ்யார்ஜநகாலம் வந்ததென்றுகளிப்பர்கள். அவனஸ்தமித்தவாறே அபிமத விஷயங்களோடே ரமிக்கைக்கு காலம்வந்ததென்றுகப்பர்களென்றும் (கூ) "ప్రాతర్మూత్ర పురీషాభ్యాం మధ్యాహ్నే క్షుత్పిపాసయా । సాయం కామేన బాధ్యన్తే జన్తవో నిశినిద్రయా" "ப்ராதர்மூத்ரபுரீஷாப்யாம் மத்யாஹ்நே க்ஷுத் பிபாஸயா। ஸாயங்காமேநபாத்யந்தே ஜந்தவோ நிசிநித்ரயா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, நாட்டார்க்குப்புறம்பே காலக்ஷேபத்துக்குடலாய்ச் செல்லுகிறதிவாராத்ர விபாகமுமறியாதே, அகாலகால்யமான தேஶத்தில் போலே, பகவதநுபவைகபரராயிருந்த ப்ரபாவம். இதுக்கு மூலமிப்படியிருந்த ப்ரபாவமென்று வாக்ய ஸம்பந்தம். இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஶங்கைக்குக் காரணமின்னதென் றெல்லாருமறியும்படி யருளிச்செய்தாராயிற்று. ✻

(க) பெ - அ. ருச. (உ) தி - வா - ரு. உ. ங. (ங) ஷி - ஷி - ஷி - ஷி (ச) (ரு) வி - பு - சா. க. சக. (சா) தி - வா - ரு. உ. ங. (எ) தி-வா. உ. ச. க. (அ) ஸ்ரீரா-ம். அ. (கூ) வி-பு-க. கஎ. சாஉ.

'மூ—(அ) இதுக்குஹேது ஊழிதோறும் சோம்பாதொன்றிப் பொருளென்றளிமகிழ்ந்து

(அ) இதுக்கு - (இவ்வாழ்வாருடைய) இந்தப்ரபாவத்துக்கு, ஹேது - காரணம், ஊழிதோறும் - கல்பம்தோறும், சோம்பாது - சோம்பிக் கைவாங்காதே, ஒன்றி - ஒருப்பட்டு, பொருளென்று-ப்ரயோஜநப்படுமென்று, அளிமகிழ்ந்து - க்ருஷியையுகந்து,

வ்யா. (அ) இவர்க்கிந்த ப்ரபாவத்திற்கடியேதென்று மாகாண்க்ஷையிலே இதற்குஹேது பகவந்நிர்ஹேதுக்கடாக்ஷமென்கிறார் மேல், இப்படி, கடாக்ஷித்தது தானிந்தலோகத்தை யிவரைக்கொண்டு திருத்துகைக்காகவென்னு மத்தையும், இவர்தம்முடைய பூர்வாவஸ்த்தையையும், இவரைக்கடாக்ஷித்த ப்ரகாரத்தையும், விஶதமாகச்சொல்லுகிறதிச்சூர்ணையாலே (இதுக்குஹேது) இவருடைய இந்தப்ரபாவத்துக்கு ஹேது, (ஊழிதோறுஞ்சோம்பாதொன்றிப்பொருளென்றளி மகிழ்ந்து) (க) "ஊழிதோறும்தன்னுள்ளேபடைத்து" என்றும், (உ) "சோம்பாதிப்பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த" என்றும், (ங) "ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான்" என்றும், (ச) "பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்த" என்றும், (ரு) "அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம் படைத்த" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, பண்ணின க்ருஷிகள்தப்பினாலும் சோம்பிக் கைவாங்காதே பின்னையும் க்ருஷி தன்னையே பண்ணுங்கர்ஷகனைப்போலே கல்பந்தோறும் ஸ்ருஷ்டிக்கச் செய்தேஸபலமாகாதிருக்க, முசியாதே மிகவுமொருப்பட்டு, என்னேனுமொருநாள் ப்ரயோஜநப்படுமென்று க்ருஷியையுகந்து ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, (முற்றுமாய்நின்று) (சு) "நிலநீரெரிகால் விண்ணுயிரென்றிவைதான் முதலாமுற்றுமாய் நின்ற" என்று, (எ) "తత్సృష్ట్వా తదేవానుప్రావిశత్" "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவா நுப்ராவிஶத்" இத்யாதிப்படியே, ஸ்ருஷ்டமானஜகத்திலே, இவற்றினுடைய வஸ்துத்வ நாமபாக்த்வங்களுக்கும் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி ஶக்திகளுக்குமாக அநுப்ரவேசித்து, அவற்றைச்சொல்லும் வாசகஶப்தம் தன்னளவிலேபர்யவஸிக்கும்படி ப்ரகாரியாய் நின்று (நூலுரைத்து) (அ) "அன்னமதாயிருந்தங்கற நூலுரைத்தவன்" என்கிறபடியே, கேழ்ப்பாருபஸத்திபண்ணமாட்டாமையாலே, இழக்கவேண்டாதபடி, திர்யக்ரூபேணதன்னைத்தாழவிட்டு நின்று, ஜ்ஞாதவ்யதர்மப்ரகாஶகமான ஶாஸ்த்ரத்தையுபதேசித்து, (யோகுபுணர்ந்து,) (கூ) "குறைவில் தடங்கடல் கோளரவேறித்தன்கோலச் செந்தாமரைக் கண்ணுறைபவன்போலவோர்யோகு புணர்ந்தவொளி மணிவண்ணன்" என்

(க) தி - வா - க0. எ. க. (உ) பெ - அ - கஅ. (ங) தி - வா - ங. க. க0. (ச) ஷெ உ. க0. கக. (ரு) ஷெ ங. ச. அ. (சு) ஷெ எ. சு. உ. (எ) தை - உ. ஆ- சு. க. (அ) பெ-மொ. கக. ௨. அ. (கூ) தி-வா. ங. க0. உ.

ரூ. முற்றுமாய்நின்று நாலுரைத்து யோகுபுணர்ந்து கண்காண
வந்தாள் பார்க்கிறவன் உலகினதியல்வை நல்வீடுசெய்யும்

முற்றுமாய்நின்று - (சேதநாசேதநாந்தராத்மாவாய்ப்ருதக்ஸ்தித்யுபலப்த்யநர்ஹநாம்படி) வ்யாபித்துநின்று, நால் - (ஜ்ஞாதவ்யதர்மப்ரகாஶகமான) ஶாஸ்த்ரத்தை, உறைத்து - உபதேசித்து, யோகுபுணர்ந்து - ஜகத்ரக்ஷணசிந்தைபண்ணி, கண்காணவந்து - மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்கு விஷயமாம்படிவந்து, ஆள்பார்க்கிறவன் - எனக்கடிமையாவாருண்டோவென்று தேடித்திரிகிறவன், உலகினது - உலகத்தாருடைய, இயல்வை - (ஶப்தாதிவிஷயங்களின் லாபாலாபங்களேஸ்வர்க்கநரகங்களாயிருக்கிற) ஸ்வபாவத்தை, நல்வீடுசெய்யும்-நன்றாகவிடுவிக்கைக்காக,

கிறபடியே, திருப்பார்ககடலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலேயேறி, படுக்கைவாய்ப்பாலே கண்வளர்ந்தருளுகிறப்போலே ஜகத்ரக்ஷணசிந்தைபண்ணி (கண்காணவந்து) சிந்திதோபாயாநுகுணமாக (க) "துயரில் மலியும் மனிசர்ப்பிறவியில் தோன்றிக்கண்காணவந்து" என்கிறபடியே, (உ) "న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్" "நசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்" என்றும், (ங) "న మాంసచక్షురభివీక్షతే తమ్" "நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம்" (ச) "கட்கண்ணால் காணாதவவ்வுருவு" என்றும், சொல்லப்படுகிறதான் துக்கோத்தரமான மநுஷ்யருடைய பிறவியிலே ஆவிர்ப்பவித்தருளி, அவர்கள் மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்கு விஷயமாம்படி வந்து, (ஆள்பார்க்கிறவன்) இப்படியவதாராதிகளாலே, (ரு) "ஆள்பார்த்துழிதருவாய்" என்கிறபடியே, எனக்கடிமை யாவாருண்டோவென்று இதுவேவெள்ளாண்மையாகத் தேடித்திரிகிறவன், (உலகினதியல்வைநல்வீடுசெய்யும்) (சு) "ஓஉலகினதியல்வே" என்று, தத்வவித்துக்கள்கண்டால் ஸஹிக்கமாட்டாமல் விஷண்ணராம்படி பெற்றதாயிருக்கமனை வென்னீராட்டுவாரைப்போலே, உத்பாதகனாய், ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகனாய்ப்போருகிற பரதேவதையான தன்னைவிட்டு கிடந்தவிடம் தெரியாதபடி, அப்ரஸித்தமான க்ஷுத்ர தேவதைகளை ஆட்டையறுத்தல் ப்ரஜையையறுத்தல் அத்யந்தநிஷித்தமான மதிராதிகளைநிவேதித்தல்,ஆகிறபரஹிம்ஸாதிஸாதநமுகத்தாலேபஜித்து, தத்பலமாகதுக்க மிஶ்ரமானஸுகத்தைத்தருமவையாய், அநாதியாய்துஸ்தரமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிபந்தனமான ஜந்மங்களிநின்றுமொருக்காலும் நீங்காமைக்குறுப்பாய், பலவகைப்பட்டுதப்பவறிதா யிருந்துள்ள ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே துக்கப்பட்டழுந்துகிறலோகஸ்வபாவத்தை, (எ) "யாதானும்பற்றி நீங்கும்விரதத்தை நல்வீடுசெய்யும்" என்றனுதிவாஸனையாலே ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களிலே தேறு மொன்றையவலம்பித்து, தன்னைவிட்டகலுகையே ஸ்வபாவமான ஸம்ஸாரிசேதனன் (அ) "வ்ரதத்தைநன்றாக விடுவிக்கும்" என்கிறபடியே, ஸவாஸநமாக போக்குகைக்காக,

(க) தி-வா. ங. க0. சு. (உ) (ங) (ச) பெ-அ. உஅ.
(ரு) நா-அ. சு0. (சு) திருவாசிரியம்-சு. (எ) தி-வி. கரு. (அ)

மூ. இணைக்குப்பார்வைதேடி கழறலஞான முருவின முழுத
மோட்டின பெருங்கணெங்குமிலக்கற்று அன்போடுநோக்
கான திசையிலே ஆக்கையில்புக்குழன்று மாறிப்படிந்து
துளங்குகிறவர்மேலேபட

இணைக்குப்பார்வை - பார்வைவைத்திணக்குவதாக, தேடி - (அதற்கா வாராரென்று) தேடி, கழறல-தந்திருவடியும், ஞானம் - (அப்ரதிஹத) ஜ்ஞானமும், உருவின - மறுபாடுருவின, முழுதும் - அண்டமடைய, ஓட்டின - நடத்தின, பெருங்கண் - பெரியதிருக்கண்களானவை, எங்கும் - எவ்விடத்திலும், இலக்கற்று - லக்ஷ்யம்பெறுததாய், அன்பொடு நோக்கான - தன்னுடையஸஸ்நேஹ கடாக்ஷங்களுக்கு விஷயமான, திசையிலே - தென்திக்கிலே, ஆக்கையில் - (கர்மாநுகுணமாகவரும்) ஶரீரங்களில், புக்கு - ப்ரவேசித்து, உழன்று - சரீரத்தின்வழியே போய், மாறி - (ஜந்மபரம்பரைகளிலேதோள்) மாறி, படிந்து - (வெறுப்பின்றிக்கேயதிலே) அவகாஹித்து, துளங்குகிறவர்மேலேபட - (துக்காவதியைக்காணுமையாலே) நடுங்குகிற இவ்வாழ்வார்மேலேபடும்படி,

---

(இணைக்குப்பார்வைதேடி) ம்ருகபக்ஷிகள்பிடிப்பார் ஸஜாதீயபுத்தியாலேதன்னேடேயிணக்குப்பற்றுனம்ருகபக்ஷிகளை பார்வையாகவைத்துப் பிடிப்பாரைப்போலே, பார்வைவைத்திணக்குவதாக அதற்காவாராரென்றுதேடி (கழறலஞானமுருவினமுழுதுமோட்டினபெருங்கண்) (க) "கழறலம்" என்றுதுடங்கி, ஒருதிருவடித்தலமேபூமியடையதாயுத்து. ஒருதிருவடிகள்பூமியிலேயிடமில்லாமையாலே போய்ஸர்வர்க்கும்ஸர்வ காலத்திலு மிஸ்ஸம்பந்தத்தைநினைத்து தன்நிழலிலேயொதுங்கலாம்படி நிழலைக்கொடுக்கைக்காக ஊர்த்வலோகங்களெல்லாத்திலும் நிறைந்தது. பறப்பையுடைத்தான அண்டத்தையடையபுக்குழருகையாலே விகஸிதமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாநமாகிறப்ரகாஶரூபமான தீபத்தையுடையனுயென்றபடியே, கழறலமுழறலர் ஜ்ஞாநமும் மறுபாடுருவின பறப்பெங்குமோட்டிப்பார்த்த அழறலர் தாமரைபோன்ற செவ்வியையுடைய பெருங்கண்மலர்" என்கிற, பெரியதிருக்கண்களானவை எங்குமிலக்கற்று, ஓரிடத்திலுமதற்காவாரைக்காணுமல் ஒருவிஷயத்தையப்படிக்காக்குமதாகப் பார்க்கிறவளவிலே, (அன்பொடுநோக்கானதிசையிலே ஆக்கையில்புக்குழன்று மாறிப்படிந்து துளங்குகிறவர்மேலேபட) (உ) அன்பொடுதென்திசை நோக்கிப்பள்ளிகொள்ளும்" என்று, ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான் விஷயமாகவெப்போதும் ஸஸ்நேஹமாகப்பார்த்துக்கொண்டு கிடக்கையாலே தனக்குப்பள்ளமடையான தக்ஷிணதிக்கிலே (ங) "யாதானுமோராக்கையில்புக்கு" என்றும், (ச) "ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்" என்றும், (ரு) "மாறிமாறிப் பலபிறப்பும்பிறந்து" என்றும், (சூ) "பல்பிறவியில படிகின்றயான்" என்றும், (எ) "பிறவிக்கடலுள் நின்று நான்துளங்க" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, ஜாதிநியமமாதல் வர்ணநியமமாதலின்றிக்கே கர்மாநுகுணமாகவே தேஹமொருஶரீரத்திலே ப்ரவேசித்து அந்தஶரீரத்தின் வழி

(க) தி-வி. ருஅ. (உ) பெருமாள்-தி-க. ௪0. (ங) தி-வி. கரு. (ச) தி-வா. ங. உ. க. (ரு) தி-வா. உ. சு. அ. (சூ) ஷை ங. உ, உ. (எ) ஷை ரு. க. க.

மூ. பக்கம்நோக்கறப்பண்ணின விசேஷகடாக்ஷம்,

மூ—(கூ) ச்ரமணிவிதுரருஷிபத்நிகளை

பக்கம்நோக்கற - (போகோத்யுக்தரானபெரியபிராட்டியார் விஷயத்திலும்) கண்வையாதே, பண்ணின - (இவ்வாழ்வார் விஷயத்தில்) அருளின, விசேஷகடாக்ஷம் - நிஸ்ஸமாப்யதிகமான கடாக்ஷவிசேஷம்.

(அ) ச்ரமணி - ஸந்யாசியான வேடுவிச்சியையும், விதுர - (ஜந்மவஸித்த நைச்யரான) விதுரரையும், ருஷிபத்நிகளை - (பக்தவிலோசநத்தில்) மஹர்ஷிகளத்ரங்களையும்,

---

யேபோய் ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி அவ்வநர்த்தத்திலே வெறுப்பின்றிக்கே அதிலே அவகாஹித்து தரைகாண வொண்ணுத ஸம்ஸாரஸாகர மத்யஸ்தராய்க் கொண்டுநெடுங்கு கிறவிவர்மேலேபட, (பக்கம் நோக்கறப்பண்ணின விசேஷகடாக்ஷம்) இப்படி இவர்மேலேபட்ட வித்தை "நம்மேலொருங்கே புரளவைத்தார்" என்கிறபடியே, ஒருமடைப்படுத்தி (க) "பக்கம்நோக்கறியான்" என்று நாச்சிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெறுக்கியணைத்தாலும் புரிந்துபார்க்க வறியானென்னும்படி, (உ) "నాసౌ పురుషకారేణ న చాప్యన్యేన హేతునా । కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కంచిత్కదాచన" "நாஸௌபுருஷகாரேணநசாப்யந்யேநஹேதுநா । கேவலம்ஸ்வேச்சயைவாஹம்ப்ரேக்ஷேகஞ்சித்கதாசந" என்றும், (ஈ) "నిర్హేతుక కటాక్షేణ మదీయేన మహామతే । ఆచార్యవిషయీకారాత్ ప్రాప్నువన్తి పరాం గతిమ్" "நிர்ஹேதுக கடாக்ஷேணமதீயேநமஹாமதே । ஆசார்யவிஷயீகாராத் ப்ராப்நுவந்திபராங்கதிம்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே ஸ்வேச்சையாலே நிர்ஹேதுகமாகப் பண்ணப்பட்ட விசேஷகடாக்ஷம். இதுக்குஹேது இப்படிபண்ணின விசேஷகடாக்ஷமென்று வாக்யாந்வயம். ஆசக்கீழுக்தமான விவருடைய ப்ரபாவத்துக்குஹேதுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. இத்தாலே சங்காவாக்யத்தில்சொன்ன சங்கைகளெல்லாம் கிடக்க அநந்தன் மேற்புண்ணியங்கள் பலித்தவரிவரென்று நிர் ணீதமாய்விட்டது. *

வ்யா. (கூ) நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தாரொருவர்க்கு பகவத்கடாக்ஷ விஷயமான வளவிலே, நிகில பாபங்களும் நீங்கி, இப்ரபாவமெல்லா முண்டாகக்கூடுமோ? என்கிற சங்கையிலே பகவத்கடாக்ஷவைபவத்தை அருளிச்செய்கிருர். (ச்ரமணி) என்று துடங்கி, அதாவது:—

(க) தி-வா-உ. கூ. உ. (உ)　　　　(ஈ)

மூ. பூதராக்கினபுண்டரீகாக்ஷன் நெடுநோக்குச் சாபம்

பூதராக்கின - பரிசுத்தராக்கின, புண்டரீகாக்ஷன் - புண்டரீகாக்ஷனுடைய, நெடுநோக்கு - கடாக்ஷம், ஶாபம் - ஶாபம்போலநுபவித்தாலல்லது நசியாதபாவங்கள்,

(க) "శ్రమణీం ధర్మనిపుణా మభిగచ్ఛ" "ஶ்ரமணீம்தர்மநிபுணாமபிகச்ச" என்று, கபந்தன் சொன்னவநந்தரம் (௨) "సోఽభ్యగచ్ఛన్మహాతేజాః శబరీమ్" "ஸோப்யகச்சந்மஹாதேஜாஶ்ஶபரீம்" என்கிறபடியே, ஸ்வயமேவ சென்று விஷயீகரித்த வேடுவச்சியான ஶ்ரமணியை, (௩) "చక్షుషా తవ సౌమ్యేన పూతాస్మి రఘునందన। పాదమూలం గమిష్యామి యానహం పర్యచారిషమ్" "சக்ஷுஷா தவஸௌம்யேநபூதாஸ்மி ரகுநந்தந । பாதமூலங்கமிஷ்யாமி யாநஹம்பர்யசாரிஷம்" என்று, தேவரீருடைய அழகிய திருக்கண்பார்வையாலே, என்னுடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் போய்பரிஶுத்தையானேன், என்று சொல்லும்படியாகவும், வெள்ளமானது பள்ளத்திலேதானேசென்று விழுமாப்போலே,அபிஜநாத்யஹங்காரயோக்யதையுமில்லாமையாலே (௪) "నివాసాయ యయౌ వేశ్మ విదురస్య మహాత్మనః" "நிவாஸாயயெளவேஶ்மவிதுரஸ்ய மஹாத்மந:" என்றுதானேசென்று க்ருஹத்திலேபுக்கு (௫) "విదురాన్నాని బుభుజే శుచీని గుణవంతి చ", "விதுராந்நாநிபுபுஜேஶுசீநிகுணவந்திச" என்று தம்முடைய ஸ்பர்ஶமுள்ளவற்றை விரும்பி யமுதுசெய்யப் பெற்ற ஸ்ரீவிதுரனை, (௬) "భీష్మద్రోణావతిక్రమ్య మాం చైవ మధుసూదన కిమర్థం పుండరీకాక్ష భుక్తం వృషలభోజనమ్" "பீஷ்மத்ரோணாவதிக்ரம்யமாஞ்சைவமதுஸூதந । கிமர்த்தம் புண்டரீகாக்ஷபுக்தம் வ்ருஷலபோஜநம்" என்றெதிரியானவன்சீறிச்சொல்லச்செய்தேயும்,புண்டரீகாக்ஷ! என்னும்படி அழகியதிருக்கண்களின்கடாக்ஷத்தாலே ஸகல ஸாம்ஸாரிகதோஷங்களும் போய் பரிஶுத்தராம்படியாகவும், வேர்த்துப்பசித்து வயிறசைந்து வேண்டடிசிலுண்ணும் போதென்றுபார்த்திருந்து நெடுநோக்கிக்கொள்ளுகிற போதை நெடுநோக்காலே, பக்தவிலோசநத்தில், ருஷிபத்நிகளிலே யொருத்தியை (௭) "తత్రైకా విధృతా భర్త్రా భగవంతం యథాశ్రుతమ్। హృదోపగుహ్య విజహౌ దేహం కర్మానుబంధనమ్" "தத்ரைகாவித்ருதாபர்த்ராபகவந்தம்யதாஶ்ருதம் । ஹ்ருதோபகுஹ்ய விஜஹௌதேஹங்கர்மநிபந்தநம்" என்று,ஸ்வவிஷயப்ராவண்யத்தாலே அப்போதேதேஹம் ஸாராங்முக்தையாம்படியாகவும், அல்லாதாரைக்ஷீணபாபராய் முக்த்யர்ஹராம்படி பரிஶுத்தராகவும் பண்ணினவர் வேஶ்வரனுடைய கடாக்ஷமானது, (௮) அங்கணிரண்டுங்கொண்டெங்கள்

(க) ஸ்ரீ-ரா-பா. க. ௭௪. (௨) ஷை ஷை ஷை (௩) ஷை ஆ-௭௪. ௧௨. (௪) ஸ்ரீபாரம். ௨. (௫) ஷை ஷை (௬) ஸ்ரீ பாரதம் - ௨. (௭) (௮) திருப்பாவை-௨௨.

மூ. இழந்தென்னப் பண்ணுமிறே.

மூ—(௧0) கோவ்ருத்திக்கு நெருஞ்சியைப் புல்லாக்கினவன் ஜகத்தி தார்த்தமாக வெனக்கே நல்லவருள்கள்ளென்னும்படி

இழந்தென்னப்பண்ணுமிறே - நிவர்த்தமாம்படி ஆக்குமிறே.

(அ) கோவ்ருத்திக்கு-பஶுஸம்ருத்திக்காக, நெருஞ்சியை - ப்ருந் தாவநத்தை, புல்லாக்கினவன் - த்ருணஸம்ருத்தமாக்கினவன், ஜகத்தி தார்த்தமாக - லோகஹிதார்த்தமாக, எனக்கே - என்விஷயத்திலே தானே, நல்லவருள்கள் - நிர்ஹேதுக க்ருபைசெய்தருளினன், என்னும் படி - என்றிவர்தாமருளிச்செய்யும்படி,

---

மேல் நோக்குதியேலெங்கள்மேல் சாபமிழந்து" என்றழகியதிருக்கண் களாலே யெங்களைப் பார்த்தருளினையாகில் ஶாபோஹதரைப்போலே அநுபவித்தாலல்லது நசியாத வெங்கள்பாபம்போய் விடுமென்கிறப டியே, அநுபவவிநாஶ்யமான ஸகலபாவங்களும் நிவ்ருத்தமாம்படி பண் ணுமிறேயென்கை. பகவத்கடாக்ஷந்தான் ஸகலபாபக்ஷபண நிபுண மாகையாலே பட்டவிடம், 'அமலங்களாக' என்னும்படி, நிர்தோஷ மாமிறே. *

வ்யா. (௧0) இப்படி இவரையீஶ்வரன் நிர்ஹேதுகமாக விஶேஷக டாக்ஷம்பண்ணிற்றேதுக்காக? விஶேஷகடாக்ஷவேஷந்தானேது? இவர் தாம்பின்பானபடியெங்கனே? என்னுமபேக்ஷையிலேஅருளிச்செய்கிறார். (கோவ்ருத்திக்கென்றுதுடங்கி) அதாவது:— (௧) "திவத்திலும் பசு நிரைமேய்ப்புகத்தி" என்று, பரமபதத்தில் காட்டிலும் பசுநிரைமேய் க்கையை விரும்பியிருக்கு மவனுகையாலே (உ) "బృన్దావనం భగవతా కృష్ణేనాక్లిష్టకర్మణా। శుభేన మనసా ధ్యాతం గవాం వృద్ధిమభీప్సతా" "ப்ருந்தாவநம்பக வதா க்ருஷ்ணேநாக்லிஷ்டகர்மணா। ஶுபேநமநஸாத்யாதம்கவாம்ருத்தி மபீப்ஸதா" என்கிறபடியே, கோரக்ஷணத்துக்காக நெருஞ்சிக்காட்டை (௩) "ఉత్పన్ననవ శష్పాఢ్యం" "உத்பந்ந நவஶஷ்பாட்யம்" என்கிறப டியே, தத்போக்யமான புல்லாம்படி பரஸம்ருத்யேக ப்ரயோஜநமா னதிருவுள்ளத்தாலே ஸங்கற்பித்த ஸர்வஶக்தியானவன், (௪) "నమో బ్రహ్మణ్యదేవాయ గోబ్రాహ్మణ హితాయచ। జగద్ధితాయ కృష్ణాయ గోవిందాయ నమో నమః" நமோப்ரம்ஹண்யதேவாய கோப்ராம்ஹண ஹிதாயச। ஜகத்தி தாயக்ருஷ்ணாய கோவிந்தாய நமோநம:" என்கிறபடியே, கோரக்ஷ ணத்தோபாதி ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கும்கடவன் தானாகையாலே ஜகத்தினு டையஹிதார்த்தமாக (௫) "எனைத்தோர் பிறப்பும்" (௬) எதிர்சூழல் புக்கு" (௭) "எனக்கே அருள்கள்செய்ய" (அ) "அம்மான் திருவிக்

---

(௧) தி-வா. ௧0. ௧0. ௧0. (உ) வி-பு. ரு. ௬. உஅ. (௩) (௪)
(௫) தி-வா. உ. ௭. ௬. (௬) ஷை (௭) ஷை (அ) ஷை

சூ. ஸர்வஸௌஹார்த்த ப்ரஸாதத்தையொருமடைசெய் திவரைத்தன்னுக்க லோகமாகத்தம்மைப்போலே யாக்கும்படியானுர்.

சூ—(கக) அதாவது மயர்வறமதிநலமருளுகை.

ஸர்வ - ஸகலபூதங்களிலுண்டான, ஸௌஹார்த்த - ஸுஹ்ருத்பாவபலமான, ப்ரஸாதத்தை - அநுக்ரஹத்தை, ஒருமடைசெய்து - ஏகவிஷயமாக்கி, இவரை-இவ்வாழ்வாரை, தன்னுக்க - தன்னேடொத்த ஜ்ஞாநஶக்திகருடையராம்படிபண்ண, லோகமாக - தம்மோடங்வயித்த விந்த லோகத்திலுள்ளாரடைய, தம்மைப்போல - தம்மைப்போலே பகவதேகபரராக, ஆக்கும்படியானுர் - செய்யும்படியானுர்.

(அ) அதாவது - தன்னுக்குகையாவது, மயர்வு - அஜ்ஞானம் அற - ஸவாஸ நாமாகப்போம்படி, மதிநலம் - பக்திரூபாபன்ன ஜ்ஞாநத்தை, அருளுகை - க்ருபைசெய்கை.

கிரமனே" (க) "விதிஶூழ்ந்தது" என்று அநேகஜந்மங்கள் நான்பிறந்த ஜந்மங்களுக்கெதிரே பிறந்துவந்து எனக்கேதன் ப்ரஸாதங்களைப்பண்ணும்படி, ஸர்வேஶ்வரனே க்ருபை கால் கட்டிற்றென்றும், (உ) "நல்லவருள்கள் நமக்கேதந்தருள் செய்வான்" என்றித்தலையில் குற்றமாதல் அஜ்ஞத்வமாதல் தன்ஸார்வஜ்ஞமாதல் பாராதே, தன்பேருகப்பண்ணுமதானவருள்களை நமக்கே அஸாதாரண மாகத்தந்தருளுகிறவரென்றுமிவர்பேசும்படி (ங) "సుహృదం సర్వభూతానాం" "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே, ஸர்வபூதங்களின் பக்கலிலும் நடக்கிறதனுடைய ஸௌஹார்த்தபலமான ப்ரஸாதமாகிறக்ருபையை இவரொருவர்விஷயமாகவும் ஒருமடைப்படுத்தி (ச) "என்னைத் தன்னுக்கி" என்கிறபடியே, அஜ்ஞாநாஶக்திகளுக் கெல்லையாயிருக்கிறவிவரை தன்னேடொற்றஜ்ஞாந ஶக்தியுடையவராம்படி பண்ண இப்படியவனுலேதிருந்தினவிவர் (ரு) "ஊரும் நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல வனுடைய பேரும் தார்களுமேபிதற்ற" என்கிறபடியே, தம்மோடங்வயித்தவிந்த லோகத்திலுள்ளவர்களையெல்லாம் தம்மைப்போலேபகவதேகபரராகப் பண்ணும் படியானுரென்கை. ⁂

வ்யா. (கக) தன்னுக்குகையாவ தென்னென்ன? அருளிச்செய்கிருர். (அதாவதித்யாதி) அதென்று தன்னுக்கவென்றத்தைப் பராமர்சிக்கிறது. (மயர்வறமதிநலமருளுகையாவது) அஜ்ஞாநத்தை ஸவாஸநமாகப்போக்கி பக்திரூபாபன்ன ஜ்ஞாநத்தைக் கொடுக்கை. ⁂

(க) தி-வா. உ. எ. சு. (உ) ஷை அ. சு. க. (ங) (ச) ஷை எ. கூ. க. (ரு) ஷை சு. எ. உ.

மூ—(கஉ) இருள் துயக்கு மயக்கு மறப்பென்கிற வநுதய ஸம்ஶய விபர்யய விஸ்ம்ருதிகளற்று மலர்மிசையென்கிற ஜ்ஞாநத்தைக்காதலன்பு வேட்கையவாவென்னும்

(அ) இருள் - துயக்கு - மயக்கு - மறப்பு - என்கிற - இப்பதங்களால் சொல்லப்படுகிற, அநுதய - ஜ்ஞாநாநுதய, ஸம்ஶய - (க்ராஹ்ய வஸ்துவை யின்னதென்று நிஶ்சயிக்கமாட்டாத) ஸம்ஶயம், விபர்யய - (ஶுக்திகையிலே ரஜதபுத்தியாகிற) விபர்யயமும், விஸ்ம்ருதிகள் - (அநுபூதவிஷயிக ஜ்ஞாநப்ரச்யுதிரூப) விஸ்ம்ருதியும், அற்று - நிவிர்த்தித்து, மலர் - விகஸிதமாய், மிசை-மேலே, எழுகிற-கொழுந்துவிட்டு வருகிற, ஜ்ஞாநத்தை - (ஶ்ரியஃபதிவிஷயிக) ஜ்ஞாநத்தை, காதல் அன்பு - வேட்கை - அவா - என்றும்-இப்பதங்களால் சொல்லப்படுகிற,

வ்யா. (கஉ) அது தன்னை விஶதமாக வருளிச்செய்கிறார்மேல். (இருள் துயக்கென்று துடங்கி) மயர்வறமதிநலமருளுகையாகிறது தான் (க) "இருள்தருமாஞாலம்" (உ) "இருள் தீர்ந்திவ்வையமகிழ" என்று, இருளென்கிற ஶப்தத்தால் சொல்லப்படும் ஜ்ஞாநாநுதயமும், (ங) "துயக்கன் மயக்கன்" இத்யாதி ஸ்தலங்களில், துயக்கென்கிற ஶப்தத்தால் சொல்லப்படும், "𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌵𑌾" "ஸ்தாணுர்வா புருஷோவா" என்கிறபடியே, க்ராஹ்யவஸ்துவையின்னதென்று நிச்சயிக்கமாட்டாத ஸம்ஶயமும், "மயக்கு" என்கிறஶப்தத்தால் சொல்லப்படும் ரஜ்ஜுஶுக்த்யாதிவிஷயஸர்ப்பரூப்யாதி புத்திபோலே அதஸ்மிந்தத்புத்தியாகிற விபர்யமும், (ச) "மறப்பும்ஞானமும்" (ரு) "மறப்பறவென்னுள்ளே மன்னினான்" இத்யாதிகளில்போலே 'மறப்பு' என்கிற ஶப்தத்தால் சொல்லப்படும் பூர்வாநுபூதவிஷயமாய் அநுபவஸம்ஸ்காரஜமாத்ரமான ஜ்ஞாநத்தினுடைய அபாவமான விஸ்ம்ருதியும் ஆனசதுர்வித ஸங்கோசாவஸ்தையு மற்று (சு) "மநனகமலமறமலர்மிசை யெழுதரும்" என்கிறபடியே, மநஃபரிசுத்தியாலே, விகஸிதமாய்க்கொழுந்துவிட்டு (எ) "தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராப்தவிஷயமான தன்னைநோக்கிக்கிளர்கிற ஜ்ஞாநத்தை (அ) "உளப்பெருங்காதல்" (கூ) "நெரியகாதல்" (க0) காணக்கழிகாதல்" (கக) "கழியமிக்கதோர்காதல்" (கஉ) காதல்கடல்புரைய" (கங) "காதல்கடலில் மிகப்பெரிதால்" (கச) "காதலுரைக்கில்" (கரு) "நீள்விசும்பும் கழியப்பெரிதால்" (கசு) "மெய்யமர்காதல்" "என்றும்,(கஎ) "அன்புகூட்டிய" (கஅ) "அன்பிலின்பு" (ககூ) "அன்பே பெருகுமிகும்" (உ0) "ஆருவன்பு" என்றும் (உக) வேவாராவேட்கை

(க) தி-வா. க0. சு. க. (உ) பெ-மொ. கக. ச. அ. (ங) தி-வா. க. கூ. சு. (ச) ஷை க. க0. க0. (ரு) ஷை (சு) ஷை க. க. உ. (எ) க. அ. சுஎ. (அ) தி-வி. ருகூ. (கூ) திருவசிரியம் - உ. (க0) அ. உ. ருசு. (கக) தி - வா. ரு. ரு. க0. (கஉ) ஷை ருங. ச. (கங) ஷை எ. ங. சு. (கச) ஷை ஷை ஷை அ. (கரு) ஷை (கசு) ஷை சு. அ. உ. (கஎ) தி-வி. உ. (கஅ) திருவாசிரியம்-உ. (ககூ) பெ-அ. அ. (உ0) தி - வா. சு. க0. உ. (உக) ஷை உ. க. க0.

மூ. ஸங்ககாமாநுராக ஸ்நேஹாத்யவஸ்தா நாமங்களோடே பரமபக்திதசையாக்குகை.

ஸங்க - (ஸ்நேஹாங்குரமான) ஸங்கமும், காம - (ஸங்கத்தாலுண்டாகிறதாய் விஷயத்தையநுபவித்தல்லது நிற்க வொண்ணாதபடியான) காமமும், அநுராக - (அநுபாவ்யவிஷயராகா விச்சேதரூபமான) அநுராகமும், ஸ்நேஹ - (உத்தரோத்தர மவிச்சேதேந அநுபவிக்குமதொழியவிட்டுப்பிடிக்கப் பொறுதபடிவிளையும்) ஸ்நேஹமும், ஆத்யவஸ்தா நாமங்களோடே முதலானவவஸ்தைகளுக் கநுரூபமான நாமங்களையுடைத்தாய்க்கொண்டு, பரமபக்தி தசையாக்குகை - பரமபக்திதசாபர்யந்தமாம்படி பண்ணுகை.

நோய்” (௧) “பெருகுமால்வேட்கையும், (௨) ஆவியின்பரமல்ல வேட்கை” என்றும் (௩) “அவா ஒருக்காவினை யொடும்” காண்பனவாவுவன்” (௪) “சூடுதற்கவா” (௫) “அதனில்பெரிய என்னவா” என்றும், இப்படி, பலவிடங்களிலும், காதல் அன்பு வேட்கை அவா என்றுசொல்லப்படுகிற விஷயதர்சநத்தில், ப்ரதமபாவியாய்ஸ் நேஹாங்குரமான ஸங்கமும், (௬) “[illegible]” “ஸங்காத்ஸம்ஜாயதேகாம:” என்கிறபடியே, ததநந்தரஜமாயவ் விஷயத்தையநுபவித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி யிருக்கும், தத்விபாகதசையானகாமமும், தத்கார்யமாயநுபாவ்ய விஷயராகாவிச்சேதரூபமான வநுராகமும், ததநந்தர மவ்விஷயத்தையுத்தரோத்தர மநுபவிக்குமதொழிய விட்டுப்பிடிக்கப் பெறுதபடி விளையும்ஸ்நேஹமும் முதலானவவஸ்தைகளுக்கு அநுரூபமான நாமங்களையுடைத்தாய்க்கொண்டு பரமபக்தி தசாபர்யந்தமாம்படி பண்ணுகையென்கை. காதல் அன்பு வேட்கை அவா என்னுமவை ஸங்காத்யுத்தரோத்தராவஸ்தைகளுக்கு வாசகமாயிருக்க, முன்பின் கலந்துவந்ததேயாகிலும் எல்லாவவஸ்தைகளுமிவர்க்கெப்போதும் ப்ரகாசித்திருக்கையாலே அப்போதப்போது தம்முடைய வாற்றாமைக்கீடாக பேசுகிறதாகையால் விரோதமில்லை. ஆகவித்தால் சொல்லித்தாயிற்றது மயர்வறமதிநல மருளுகையாவது, அஜ்ஞாநநிதையாக ஸாஸ்த்ரஸித்தமானவநுதயாதிசதுர்வித ஸங்கோசாவஸ்தையுமற்று விகஸிதமாய்கொழுந்துவிட்டு விஷயோன்முகமாய் கிளருகிற ஜ்ஞாநத்தை, ஸ்நேஹப்ரதமாங்குரமான ஸங்கம் முதலான உத்தரோத்தரமான விபாகரூபாவஸ்தைகளுக்கு அநுரூபமான காதலித்யாதி நாமங்களைபஜித்து ப்ரேமஸீமாபூமியான பரமபக்தி தசாபன்னமாம்படி பண்ணுகையென்னதாயிற்று. ஆகக்கீழ், (அத்ரிஜமதக்னி) இத்யாதி வாக்யத்தில்சொன்ன ஸங்கைக்குமூல மிவர்ப்ரபாவமென்றும் அதுதனக்கு ஹேது பகவந்நிர்ஹேதுக கடாக்ஷமென்றும் கடாக்ஷத்தினுடைய ஸக்தியும் இவரையிப்படி கடாக்ஷித்தது லோகஹிதார்த்தமாகவென்றும் கடாக்ஷிக்கையாவது மயர்வறமதிநல மருளுகையென்றும் அதுதன்னில் ப்ரகாரமும் ஸொல்லப்பட்டது. *

(௧) ஷெடி ௬. ௬. ௧. (௨) ஷெடி ௧0. ௩. ௨. (௩) தி-வி. ௬௪. (௪) திருவாசிரியம்-௨. (௫) தி-வா. ௧0. ௧0. ௧0. (௬)

மூ.—(கஙு) ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ர நற்றவங்களாலே க்யாதகுலங்களி லேபிறந்து எழுதிவாசித்துத்தத்வஜ்ஞராய்க் குளித்தோதி

(அ) ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ர - அநேக ஜன்மங்களிலே, நற்றவங்களாலே - (பகவதாராதனரூபமாகவநுஷ்டித்த) ஸத்கர்மங்களாலே, க்யாத குலங்களிலே - (ப்ரும்ஹவித்துக்களாக) ப்ரஸித்தமான வம்சங்களிலே, பிறந்து-ஜநித்து, எழுதி - (பகவத்விஷயஶப்தங்களை) எழுதி, வாசித்து-(அவற்றை) படித்து, தத்வஜ்ஞராய் - (அத்தாலேபிறந்த) தத்வஜ்ஞாநராய், குளித்து - (காயஶுத்யர்த்தமான) ஸ்நாநத்தைப்பண்ணி ஓதி-அத்யயநம்செய்து,

---

வ்யா. (கஙு) இனிமேலிவருடைய விந்த பக்திதான் கர்மஜ்ஞாந ஸாத்யையாய் பகவத்ப்ராப்திஸாதந பூதையாயிருக்கு முபாஸகர்பக்தியிலும்,ப்ரபன்னர் பகவான்பக்கலர்த்தித்து ப்பெறும் கைங்கர்யோபகரண பக்தியிலும் வ்யாவ்ருத்தையென்னுமிடமறிவிக்கைக்காக ப்ரதமம் ஸாதநபக்திவேஷத்தை தர்சிப்பிக்கிறார். (ஜந்மாந்தரேத்யாதி சூர்ணையாலே) (ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரநற்றவங்களாலே (க) "జన్మాంతర సహస్రేషు తపోధ్యాన సమాధిభిః । నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే" ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோத்யாநஸமாதிபிஃ । நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம்க்ருஷ்ணேபக்திஃ ப்ரஜாயதே" என்றும், (உ) "ஒன்றிநின்று நற்றவம்செய்தூழியூழிதோறெலாம்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரங்களிலேத்ருவிதபரித்யாக பூர்வகமாக பகவத்ஸமாராதநரூபேணுநுஷ்டிதங்களான ஸத்கர்மங்களாலே க்யாதகுலங்களிலேபிறந்து (ங) "శుచీనాం శ్రీమతాం గేహే యోగభ్రష్టో భిజాయతే । అథవా యోగినామేవ కులే భవతి ధీమతాం" "ஶுசீநாம் ஸ்ரீமதாம்கேஹேயோகப்ரஷ்டோபிஜாயதே । அதவாயோகிநாமேவகுலேமஹதிதீமதாம்" என்றும், (ச) "జనిత్వాహం వంశే మహతి జగతి ఖ్యాతయశసాం శుచీనాం యుక్తానాం గుణపురుష తత్త్వస్థితి విదాం" "ஜநித்வாஹம்வம்ஶே மஹதிஜகதிக்யாதயஶஸாம்சுசிநாம் யுக்தாநாம் குணபுருஷதத்வஸ்திதிவிதாம்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, தத்வவித்துக்களாய் பரமயோகிகளென்று ஜகத்ப்ரஸித்தரானவர்களுடைய குலங்களிலே பிறந்து, (எழுதிவாசித்து தத்வஜ்ஞராய்) (ரு) "தெரித்தெழுதி வாசித்தும்கேட்டும்" என்கிறபடியே, பகவத்விஷயத்தை யநுஸந்தித்து தத்விஷயமான ஶப்தங்களை லிகிப்பது வாசிப்பது பிறர்சொல்லக்கேட்பதாய்க்கொண்டு இந்த சாஸ்த்ராப்யாஸமுகேநபிறந்த தத்வஜ்ஞாநத்தையுடையராய் (குளித்தோதியுருவெண்ணுமந்தியை வேழ்வி யறுதொழில்களால் மிக்கு) (சு) "குளித்து மூன்றனலையோம்பும்" என்கிறபடியே, உபாஸநாங்கமான நித்யகர்மாநுஷ்டாநோபயுக்தமாயிருந்துள்ள காயஶுத்யர்த்தமான ஸ்நாநத்தைப்பண்ணி (எ) "ஓதியுருவெண்ணுமந்தி"

(க) (உ) திருச்சந்த-வி. எரு. (ங) ஸ்ரீ-கீ. (ச) ஸ்ரீஆ-ஸ்தோ. சூo. (ரு) நா-அ. சுங. (சு) தி - மா. உரு. (எ) ௳. அ. ஙங.

மூ. உருவெண்ணுமந்தியை வேள்வி யறுதொழில்களால் மிக்கு
ஊன்வாடப்பொரு ப்பிடைத்தாம் வருந்தித் துன்பவினை
களை விடுத்து விவேகசமாதிகள்வளர

உருவெண்ணும் - காயத்ரீ ஜபம், அந்தி - ஸந்த்யா வந்தநம், ஐவேள்வி - பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள், அறுதொழில்களால்-(யஜந யாஜநாத்யயநாத்யா பந தாந ப்ரதிக்ரஹரூப) ஷட்கர்மங்களாலே, மிக்கு - பரிபூர்ணராய், ஊன் - சரீரம், வாட - வாட்டமடையும்படி, பொருப்பிடை - பர்வதா க்ராதிகளில், தாம்வருந்தி -(தபச்சர்யையாலே) மிகவும் வருத்தப்பட்டு, துன்பவினைகளை - துக்கஹேதுவான பாபங்களை, விடுத்து - (தர்மாசர ணத்தாலே) போக்கி, விவேக-விவேக விமோ காப்யாஸ க்ரியா கல்யா ண நவஸாதா நுத்தர்ஷங்களாகிற விவேகாதி ஸப்தகமும், ஸமாதிகள் - ஸம தமாதிகள் வளர (உத்தரோத்தா மபிவ்ருத்தமாய்) வளர,

என்றும், (க)"ஐவேள்வி" என்றும், (உ) "அறுதொழில்" என்றும்சொல்லுகிறபடியே, ஸந்த்யாவந்தந காயத்ரீஜபமென்ன, தேவயஜ்ஞ பித்ரு யஜ்ய பூதயஜ்ஞ மநுஷ்ய யஜ்ஞ ப்ரும்ஹயஜ்ஞங்களாகிற பஞ்சமஹாய ஜ்ஞமென்ன, அத்யயநாத்யாபந யஜந யாஜந தாந ப்ரதிக்ரஹங்களாகிற ஷட்கர்மங்களென்ன, இப்படி, இருந்துள்ள நித்யநைமித்திக கர்மாநுஷ் டாநங்களால் பரிபூர்ணராய், (ஊன்வாடபொருப்பிடைத்தாம் வருந்தி) (ங)"ஊன்வாடவுண்ணாதுயிர்காவலிட்டு"என்றும், (ச) "பொருப்பிடை யேநின்றும்புனல் குளித்துமைந்து நெருப்பிடையே நிற்கவும்" என்றும், (ரு) "வீழ்கனியுமூழிலையுமென்றுமிவையே நுகர்ந்துடலம்தாம்வருந்தி" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, நித்யகர்மாதிகளை அவிகலமாகவநுஷ்டிக் கையாலே தபச்சர்யயோக்யதை பிறந்தவாறே காயஸோஷணார்த்த மாக அஶநத்தைக்குறைத்து ப்ராணதாரணத்துக்குத் தக்கவளவாக்கி உ ஷ்ணகாலங்களில் பர்வதாக்ரத்திலும் பஞ்சாக்நிமத்யத்திலும் நின்றும், ஶீதகாலங்களில் அருக்கயமான தடாகத்திலே முழுகிக்கிடந்து ஜீர் ணபர்ண பலாஶநராயும், இப்படி தபச்சர்யையாலே ஶரீரத்தை ஶோ ஷிப்பிற்று துன்பவினைகளைவிடுத்து கீழ்ச்சொன்ன கர்மாநுஷ்டாநத் தாலே (சு) "மேவுதுன்பவினைகளைவிடுத்து" என்கிறபடியே, திலதை லாதிவதாத்மாவோடே பிரிக்கவொண்ணாதபடி பொருந்திக்கிடக்கிற துக்கஹேதுவான பாபங்களை (எ) "[Telugu-script quotation]" "தர்மேணபா பமபநுததி" என்கிறபடியேபோக்கி, (விவேகஸமாதிகள்வளர) இப்படி ப்ரதிபந்தகபாபநிவ்ருத்தியாலே மநஶ்ஶுத்திஹேதுவான விவேகாதி ஸப்தகமும், (அ) "[Telugu-script quotation]" 'ஶமதமநியதா த்மாஸர்வபூதாநுகம்பீ" இத்யாத்யுக்தஶமதமாதிகளுமபிவ்ருத்தமாக,

(க) பெ-மொ-ங. அ. ௪. (உ) திருவெழுகூற்றிருக்கை. (ங) பெ-மொ-ங-உக. (ச) அ. ங. எசு. (ரு) பெ-மடல். கஉ. (சு) தி-வா. ங. உ. அ. (எ) தை-உ. உ. கூ. ௫௦. (அ)

இதில் விவேகமாவது:—(௧) "𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌕𑌃" "ஜாத்யாஶ்ரய நிமித்தாதுஷ்டாதந்நாத்காய ஶுத்திர்விவேகஃ" என்கிறபடியே, ஜாதிதுஷ்டமும் ஆஶ்ரயதுஷ்டமும் நிமித்ததுஷ்டமுமன்றிக்கேயிருந்துள்ள அன்னத்தாலுண்டான காயஶுத்தி. ஜாதிதுஷ்டங்களாவன :— களஞ்ஜ க்ருஞ்ஜநாதிகள். ஆஶ்ரய துஷ்டமாவது :— அபிஶஸ்த பதித சண்டாளாதிகளுடைய த்ரவ்யம். ஆஶ்ரய மென்று த்ரவ்ய ஸ்வாமியான புருஷனைச்சொல்லுகிறது. நிமித்ததுஷ்டமாவது:— உச்சிஷ்ட கேஶாத்யுபஹதமானது. இந்தத்ரிவித தோஷமுமில்லாத ஆஹாரத்தின் விவேசநபலமான காயஶுத்தியிலே விவேகஶப்தமுபசாரேணோக்தம். அன்றிக்கே, விவிக்தாஹாரஸேவையாலே ராஜஸ தாமஸாஹாராப்யாயிததேஹத்திற்காட்டில் ஸ்வதேஹத்தினுடைய விவேசநம் விவேகமென்னவுமாம். ஶுத்தியாவது :— அஶுத்தேப்யோ விவேசநமிறே. காயஶுத்திః என்கிறவிடத்தில் காயஶப்தத்தாலந்தஃகரணத்தைச்சொல்லுகிறது. (௨) "𑌆𑌹𑌾𑌰𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃" "ஆஹாரஶுத்தௌஸத்வஶுத்திஃ, என்றிறேஶ்ருதிசொல்லிற்று. ஸத்வமாவது :— அந்தஃகரணமிறே. (௩) "𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃" "அபயம்ஸத்வஸம்ஶுத்திஃ" என்றும், (௪) "𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿" "ஸ்த்வாநுரூபா ஸர்வஸ்யஶ்ரத்தாபவதி" என்றும் சொல்லுகிறவிடங்களில், ஸத்வம் அந்தஃகரணமென்று ஸத்வஶப்தமந்தஃகரணவாசியாக பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையிறே விவேகமாவது? (௫) "𑌆𑌹𑌾𑌰𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃" "ஆஹாரஶுத்தௌஸத்வஶுத்திஃ" என்கிறபடியே, அந்தஃகரண ஶுத்திக்கடியான அன்னஶுத்தியென்று ஆச்சாம்பிள்ளையருளிச்செய்தது. விமோகமாவது:—(௬) "𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌭𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌃" "விமோகஃகாமாநபிஷ்வங்கஃ" என்கிறபடியே, காமத்தில் அநபிஷ்வங்கம். யாதொருவிகாரத்தாலே விஷயத்தை புஜியாமல்நிற்கமாட்டான் அந்தவிகாரம் அபிஷ்வங்கம், அதில்லாமை அநபிஷ்வங்கம். (௭) "𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇" "காமாத்க்ரோதோபிஜாயதே" இத்யாதி வசநத்தாலே க்ரோதாத்யபாவமுமிவ்விடத்திலேபலிதம். அப்யாஸமாவது :— (௮) "𑌆𑌰𑌮𑍍𑌬𑌣 𑌸𑌂𑌶𑍀𑌲𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃" 'ஆரம்பணஸம்ஶீலநம் புநஃபுநரப்யாஸஃ" என்கிறபடியே, த்யாநாலம்பநமான வஸ்துவிலே பலகாலும் பரிஶீலனம் பண்ணுகை. ஆரம்பணமென்றது ஆலம்பனமென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஆலம்பனமாவது:— ஶுபாஶ்ரயம். க்ரியையாவது :— (௯) "𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾" "பஞ்சமஹா யஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநம்ஶக்திதஃ க்ரியா" என்கிறபடியே, பஞ்சமஹா யஜ்ஞாதிநித்யகர்மங்களை வல்லவளவநுஷ்டிக்கை. கல்யாணமாவது:— (௰) "𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌦𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌨𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿" "ஸத்யார்

---

(௧) போதாயநவ்ருத்திஃ. (௨) சா-உ. ௭. ௨௬. ௨. (௩) (௪) கீ. ௧௭. ௩. (௫) சா-உ. ௨௬. ௨. (௬) போதாயநவ்ருத்திஃ. (௭) ஷை (௮) ஷை (௯) ஷை (௰) ஷை

ஜீவதயாதாநா ஹிம்ஸாநபித்யா: கல்யாணநி" என்கிறபடியே, ஸத்யம் ஆர்ஜவம் தயை தாநம் அஹிம்ஸை அநபித்யை ஆகிறவிவை. இவற்றில் ஸத்யம், பூதஹிதம். ஆர்ஜவம், மநோவாக்காயாநாமைகரூப்யம். தயை, ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வம். தாநம், லோபராஹித்யம். அஹிம்ஸை, கரணத்ரயேணபரபீடாநிவ்ருத்தி:. அபித்யை, பரகீய்யேஸ்வத்வபுத்தி:, அன்றிக்கே, நிஷ்பலசிந்தையாதல், பரக்ருதாபகாரசிந்தையாதலாகவுமாம். அதில்லாமை அநபித்யை. அநவஸாதமாவது:— (க) "దేశకాలవైగుణ్యాచ్ఛోకవస్త్వాద్యనుస్మృతేశ్చ। తజ్జందైన్యమభాస్వరత్వం మనసోఽవసాదః" "தேஶகாலவைகுண்யாச்சோக வஸ்த்வாத்யநுஸ்ம்ருதேஶ்ச। தஜ்ஜம்தைந்யமபாஸ்வரத்வம்மநஸோவஸாத:" என்கிறபடியே, தேஶகாலங்களினுடையவைகுண்யத்தாலும் ஶோகஹேதுவாயும் பயஹேதுவாயுமுள்ள வஸ்துக்களில் அநுஸ்ம்ருதியாலுண்டான தைந்யமாகிற மநஸ்ஸினுடையவபாஸ்வரத்வ மவஸாதமாகையாலே அதினுடைய விபர்யயம். ஶோகவஸ்துவென்றது, ஶோகநிமித்தவஸ்து வென்றபடி. அதாவது:— அதீதமான புத்ரமரணாதி. ஆதிஶப்தத்தாலே பயநிமித்தமான ஆகாமிவஸ்து விவக்ஷிதம். ஶோகம், அதீதவிஷயமாய், பயம் ஆகாமிவிஷயமாயிறேயிருப்பது. அபாஸ்வரத்வமென்கிறவிது தைந்யஶப்தவிவரணம். தைந்யமாவது:—அபீஷ்டகார்ய ப்ரவ்ருத்யக்ஷமத்வம். பாஸ்வரத்வவிரோதியென்று தைந்யவிஶேஷணமாகவுமாம். அநுத்தர்ஷமாவது:—(உ) "తద్విపర్యయజాతుష్టిరుద్ధర్షః" "தத்விபர்யயஜா துஷ்டிருத்தர்ஷ:" என்கிறபடியே, தேஶகாலஸாத்குண்யத்தாலும் ப்ரியவஸ்த்வாத்யநுஸ்ம்ருதியாலும் உண்டானதுஷ்டி உத்தர்ஷமாகையாலே அதினுடைய விபர்யயம். அதாவது:— ஹர்ஷ ஹேதுக்களுண்டாணாலும் அதிப்ரீதனாகாதொழிகை. இனி ஶமாதிகளில் ஶமமாவது :— அந்த:கரணநியமநம். தமமாவது பாஹ்யகரணநியமநம் (ங) "శమశ్చిత్తప్రశాన్తిస్స్యాద్దమశ్చేంద్రియనిగ్రహః" "ஶமஶ்சித்த ப்ரஶாந்திஸ்யாத் தமஶ்சேந்த்ரியநிக்ரஹ:" என்னக்கடவதிறே. (ச) "క్షమాసత్యం దమశ్శమః" "க்ஷமா ஸத்யம் தமஶ்ஶம:" என்கிறவிடத்தில், (ரு) "దమో బాహ్యకరణానామనర్థవిషయేభ్యో నియమనమ్" "தமோ பாஹ்யகரணாநாமநர்த்தவிஷயேப்யோநியமநம்" (சு) "శమోఽన్తఃకరణస్య తదానియమనమ్" "ஶமோந்த:கரணஸ்ய ததாநியமநம்" என்றிறே பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தது. மாறிச்சொல்லுமிடங்களுமுண்டு. ஆத்மகுணங்களில்ப்ரதானங்களிறேயிவை. (எ) "శాన్తో దాన్త ఉపరతస్తితిక్షుస్సమాహితో భూత్వాత్మన్యేవాత్మానం పశ్యేత్" "ஶாந்தோ தாந்த உபரத ஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோ பூத்வாத்மந்யேவாத்மாநம்பஶ்யேத்" என்கையாலே, உபாஸநத்திலிழியுமவனுக்கு ப்ரதமாபேக்ஷிதங்களிவையாகவிறே ஶ்ருதியும் சொல்லிற்று. மற்றுமுண்டான வாத்மகுணங்களுக்கும் யதாயோக்யமர்த்தம் கண்டுகொள்வது. ஆக, இப்படி யிருந்துள்ள விவேகாதிகளும் ஶமாதிகளும் மேன்மேலுமபிவ்ருத்தமாய் வளர

(க) போதாயன விருத்தி: (உ) (ங) (ச) (ரு) (சு) (எ)

மூ. எட்டுநீக்கி யெட்டுமிட்டு

எட்டுநீக்கி - காமக்ரோதலோபமோஹ மத மாத்ஸர்யாஜ்ஞாநாஸூயை களாகிற வெட்டையும்போக்கி, எட்டுமிட்டு - (பரிமளோத்தரமான புஷ்பங்கள்போலே பகவானுக்கு ப்ரீதிகரமானவஹிம்ஸாதிகள்) எட்டையுமிட்டு,

(எட்டுநீக்கி) (க) "ஈனமாய வெட்டு நீக்கி" என்று, ஜ்ஞாநஸங்கோசதயா ஆத்மாவுக்கு குறையான அவித்யாதிகளைந்தும், ஶரீரஸம்பந்தப்ரயுக்தமான தாபத்ரயங்களுமாகிற எட்டையும்போக்கி "துன்பவினைகளைவிடுத்து" என்று, கீழேயும் கர்மவிமோசநம் சொல்லிற்றேயென்னில்? அங்குச்சொல்லிற்று ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோதி ப்ராசீநகர்மமாத்ரமாகையாலேவிரோதமில்லை. அன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்குப் பொல்லாங்கைப்பண்ணுமதான காம க்ரோத லோப மோஹ மத மாத்ஸர் யாஜ்ஞா நாஸூயைகளாகிற எட்டையும்போக்கி யென்னவுமாம். காமமாவது :— அர்த்திதபதார்த்தம் அநுபவித்தா லல்லது நிற்கவொண்ணாததசை. க்ரோதமாவது :— அதின்கார்யமாயர்த்தித்த பதார்த்தாபாவத்தில் ஸந்நிஹிதர் பக்கல் பிறக்கும்சீற்றம். லோபமாவது :— ஸந்நிஹிதபதார்த்தத்தில் அதிப்ராவண்யம். மோஹமாவது:— கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யங்களை விவேகிக்கமாட்டாதொழிகை. மதமாவது :— அர்த்தாதிலாபத்தால் வரும் களிப்பு. மாத்ஸர்யமாவது:— பரஸம்ருத்திபொறுமையை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக நடத்துகை. அஜ்ஞாநமாவது: — இவற்றால் மேல்வருமநர்த்தம் நிரூபியாமை. அஸூயையாவது:— குணங்களிலே தோஷங்களை ஆவிஷ்கரிக்கை. ஏவம்பூதங்களான விவற்றைப்போக்கி யென்னபடி. (எட்டுமிட்டு) (உ) "இனமலரெட்டுமிட்டு" என்றும், (ங) "கந்தமாமலரெட்டுமிட்டு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஓரோ ரக்ஷரங்களை பரிமளோத்தரமான புஷ்பம்போலே அவனுக்குபோக்யமாம்படி யிருக்கையாலே, அவ்வஷ்டவிதமானபுஷ்பத்தை ஸமர்ப்பிப்பாரைப்போலே திருமந்த்ரத்தையநுஸந்தித்து (ச) "அவன் பெயரெட்டெழுத்துமோதுவார்கள் வல்லர்வாநமாளவே" என்றும், (ரு) "ஆர்வமோடிறைஞ்சி நின்றவன்பெயரெட்டெழுத்து வாரமாக மோதுவார்கள் வல்லர்வாநமளாவே" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, (சு) అహింసా ప్రథమం పుష్పం పుష్ప మింద్రియనిగ్రహః। సర్వభూత దయా పుష్పం క్షమా పుష్పం విశేషతః । జ్ఞానం పుష్పం తపః పుష్పం ధ్యాన పుష్పం తథైవచ॥ సత్యమష్టవిధం పుష్పం విష్ణోః ప్రీతికరం భవేత్ " அஹிம்ஸாப்ரதமம்புஷ்பம் புஷ்பமிந்த்ரியநிக்ரஹ:। ஸர்வபூததயாபுஷ்பம்க்ஷமா புஷ்பம்விஶேஷத:॥ ஜ்ஞாநம் புஷ்பம்தப: புஷ்பம் த்யாந புஷ்பம் ததைவச। ஸத்யமஷ்டவிதம் புஷ்பம் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம்பவேத்" என்கிறப

(க) திருச்சந்தவி-ம். ககச. (உ) பெ-மொ, க. உ. எ. (ங) ஷை. ங. ரு. சு. (ச) திருச்சந்தவி - ம். எஎ. (ரு) ஷை (சு)

மூ. எட்டினையபேதப்பூவில் சாந்தொடு தேவகாரியஞ்செய்து
உள்ளந்தூயராய்

எட்டினையபேத - ஸாஷ்டாங்க ப்ரணமம்பண்ணி, பூவில் - புஷ்பங்களும், ஶாந்தொடு - சந்தனத்தோடு, தேவகார்யம் செய்து - பகவத்ஸமாராதநத்தைப்பண்ணி, உள்ளந்தூயராய் - பரிஶுத்தாந்த꞉ கரணராய்,

---

டியே, அஹிம்ஸாத்யஷ்டவித புஷ்பங்களையுமிட்டென்னவுமாம். இவ்வழி விவேக ஶமாதிகளென்றதிலந்தர்ப்பூதங்களானவை யிதிலேயும் வந்ததாகிலும், ஈஶ்வரனுக்கிவற்றை போக்யத்வேநாநுஸந்தித்து அநுஷ்டிக்கையைச்சொல்லுகிறதாகையாலே விரோதமில்லை. ஆகையிறே இவற்றை புஷ்பஸமர்ப்பணமாகச்சொல்லுகிறது. (எட்டினையபேதப்பூவில் சாந்தொடுதேவகார்யம்செய்து) (க) "எட்டினையபேதமோடிறைஞ்சி" என்கிறபடியே, (உ) "మనోబుద్ధ్యభిమానేన సహ న్యస్య ధరాతలే। కూర్మవచ్చతురః పాదాన్ శిరస్తత్రైవపంచమమ్" "மநோபுத்ய பிமாநேநஸஹந்யஸ்ய தராதலே। கூர்மவச்சதுர꞉ பாதாந் சிரஸ்தத்ரைவபஞ்சமம்" என்கிறபடியே, பக்நாபிமாநனுய்விழுகையும்மநோபுத்திகளுக்குமீஶ்வரனேவிஷயமாகையும் பாதத்வயங்களும் கரத்வயங்களும் சிரஸ்ஸும் பூமியிலே பொருந்துகையுமாகிற அஷ்டாங்கபரணமத்தைப்பண்ணி (ங) பூவில்புகையும் விளக்கும் சாந்தமும்நீரும்மலிந்து (ச) "சாந்தொடுவிளக்கம்தூபம்தாமரைமலர்கள் நல்லவாய்ந்துகொண்டு" என்கிறபடியே, புஷ்பாங்கராகாதிகளான ஸமாராதநோபகரணங்களை பலஸங்கர்த்ருத்வங்களாகிற தூராலும் மயிரும் புழுவும் படாதபடி யாராய்ந்து மிகவும் ஸம்பாதித்துக்கொண்டு (ரு) "தேவகாரியம்செய்து" என்கிறபடியே, பகவத்ஸமாராதநத்தைச்செய்து, (உள்ளந்தூயராய்) (சு) "ஒன்றிநின்றுநல்தவஞ்செய்தூழியூழிதோறெலாம் நின்றுநின்றவன் குணங்களுள்ளியுள்ளம்தூயராய்" என்கிறபடியே, நித்யகர்மாநுஷ்டாநம்துடங்கி பகவதாராதந பர்யந்தமாகப்பண்ணும் த்ரிவித பரித்யாகபூர்வகமானகர்மாநுஷ்டாநத்தாலும் பகவத்குணாநுஸந்தாநத்தாலும், (எ) "కషాయేకర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే" "கஷாயேகர்மபி꞉ பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்த்ததே" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநயோகார்ஹமாம்படி, ம்ருதிதகஷாயராகையாலே பரிஶுத்தாந்த꞉கரணராய்,

---

(க) திருச்சந்தவி-ம். எஎ. (உ) (ங) தி-வா. ஞ. உ. கூ. (ச) தி-வா. கூ0. உ. கூ0. (ரு) பெ - ஆ. ச. ச. க. (சு) திருச்சந்த-வி. எகு. (எ)

சூ. வாரிப்புன்புல வகத்தினு ளிளைப்பினையடைவே விளக்கினைக்கண்டு

வாரி - விஷயாநுபவமாகிற போகத்தைக்குறைத்து, புன்புல - க்ஷுத்ர விஷயங்களைப்பற்றிப்போகிற இந்த்ரிய மார்க்கத்தை நிரோதித்து, அகத்தினுள் - ஶ்ரோத்ராதிகள் ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுதபடி யுள்ளேயடக்கி, இளப்பினை - அவித்யாஸ்மிதராக த்வேஷாபிநிவேஶரூபத்க்லேஶபஞ்சக ஸஞ்சாரத்தைத் தவிர்த்து, அடைவே - க்ரமமாகவிருந்து, விளக்கினை - ஸ்வயம்ப்ரகாஶமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை, கண்டு - (ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்தாலே) ஸாக்ஷாத்கரித்து,

(வாரிப்புன்புல வகத்தினுளிளைப்பினையடைவே விளக்கினைக்கண்டு) (க) "𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍" "ப்ரகீர்ணேவிஷயாரண்யே ப்ரதாவந்தம் ப்ரமாதிநம் ஜ்ஞாநாங்குஶேநக்குர்வீயாத்வஶ்ய மிந்த்ரியதந்திநம்" என்று, விஸ்திர்ணமான விஷயாடவியிலே யோடாநிற்பதாய் அகப்பட்டாரைக்கொல்லாநிற்பதான இந்திரியமாகிறஆனையை த்யாஜ்யோபாதேய விவேகஜ்ஞாநமாகிற அங்குஶத்தாலே வஶ்யமாகப்பண்ணுவானென்கிறபடியே, (உ) "வாரிசுருக்கி மதக்களிறைந்தினையும் சேரிதெரியாமல்செந்நெறி" என்று, மதித்தவானைகளை தண்ணீரைச் செறிப்பிக்குமாப்போலே, இந்த்ரியங்களாகிற மத்ஹஸ்திகளை விஷயாநுபவமாகிற போகத்தைக்குறைத்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே விஷயங்கள் நடையாடுமிடத்திற் போகாதே ப்ரத்யக்வஸ்து விஷயமாகையாகிற செவ்வையிலேநிறுத்தி என்றும், (ங) "புன்புலவழியடைத்தரக்கிலச்சினைசெய்து நன்புலவழிதிறந்துஜ்ஞான நற்சுடர்கொளீ" என்று, அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமான க்ஷுத்ரவிஷயங்களைப்பற்றிப் போருகிற இந்த்ரியமார்க்கத்தை நிரோதித்து அவற்றினுடைய க்ஷுத்ரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே வாஸநாநுவ்ருத்தியறும்படி யத்தையுறைப்பிற்று, விலக்ஷணவிஷயத்திலிந்த்ரியமார்கத்தை ப்ரகாசிப்பிற்று, "நன்ருன ஜ்ஞாநப்ரபையை மிகவுமுண்டாக்கி" என்றும், (ச) "ஐம்புலநகத்தினுள்சிறுத்து" என்று, ஶ்ரோத்ராதீந்த்ரியங்கள் ஶப்தாதி விஷயங்களிற்போகமே உள்ளேயடக்கியென்றும், சொல்லுகிறபடியே, நிக்ரஹீதேந்திரியக்ராமராய், (ரு) "இளைப்பினை யியக்கம்நீக்கி" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறவடைவிலே, "𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌃" "அவித் யாஸ்மிதராக த்வே ஷாபிநிவேஶா:பஞ்சக்லேஶா:" என்றும்சொல்லுகிற, க்லேஶங்களுடைய ஸஞ்சாரத்தைத்தவிர்த்து "𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌨𑍀𑌚𑌂" "நாத்யுச்ரிதம் நாதிநீசம்" இத்தியாதிகளால் சொல்லுகிறபடியே, ஓராஸநத்தேயிருந்து, (சு) "𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍"

(க) (உ) அ. க. ௬௭. (ங) திருச்சந்தவி-ம். எசு. (ச) திருவெழுகூற்றிருக்கை. (ரு) திருக்குறுந்தாண்டகம், கஅ. (சு) ஷை.

மூ. யோகநீதி நண்ணியறந்திகழுமறையோர் மனத்தன்னுள் அமர்ந்துறையு மரும் பெருஞ் சுடரைக் கண்கள் சிவந்திற்படியே மனவுட்கொண்டு

யோகநீதி - யோகமாகிறவுபாயத்தாலே, நண்ணி - கிட்டி, அறம் - ஆந்ருஶம்ஸ்யரூபதர்மத்தாலே, திகழ-ப்ரகாசியாநின்றுள்ள, மறையோர் - வைதிகோத்தமருடைய, மநந்தன்னுள் - ஹ்ருதயங்களிலே, அமர்ந்து - அநந்ய ப்ரயோஜனனாய்ப் பொருந்தி, உறையும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, அரும்பெரும் - பெறுதற்கறிதாயிருந்துள்ள, சுடரை - அத்யுஜ்வல விக்ரஹமுடையனாயிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை, கண்கள் சிவந்திற்படியே - கண்கள் சிவந்தென்கிற பாட்டிற்சொல்லுகிறபடியே, மனவுட்கொண்டு - ஹ்ருதயகமலத்திலே (த்யானம்பண்ணி),

"ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய நாஸிகாக்ரம் ஸ்வம் திஶஶ்சா நவலோகயந்" என்னும்படியே, நாஸாக்ரந்யஸ்தலோசநராய், ஓரளவில்நில்லாத இந்த்ரியங்களை ப்ரத்யக்காக்கி த்யேயமான பகவத்விஷயத்திலே ஸ்நேஹத்தைவைத்து விடாமலநுஸந்தித்து சுடர்விட்டுத் தோன்றுகிற ஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வயம் ப்ரகாஶமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஶாஸ்த்ரோக்தப்காரத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, ஸத்கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே க்ஷீணபாபனாய் நிர்மலாந்தஃகரணனானவனுக்கு பகவத்ஸாக்ஷாத்காரத்துக் குறுப்பாக விளையும்யோகஜந்மஜ்ஞாநந்தான் ப்ரதமம் ஆத்மஸ்ரூபத்தைதர்சித்துக்கொண்டிறே மேல்போவது. (க) "விளக்கினை விதியில் காண்பார்" என்கிறவிது, பகவத்ஸாக்ஷாத்காரமாக பூர்வர்கள் வ்யாக்யாநம் பண்ணிவைத்தார்களாகிலும் இவராத்மபரமாகவே அருளிச்செய்தாரென்று கொள்ளவேணும். பகவத்யாநதர்ஶநங்களைமேலே சொல்லுகையாலே 'விதியில்காணும் ப்ரதமமத்யமதஶைகளை' என்று ஆத்மபரமாகவிறே கீழுமிவ ருளிச்செய்தது. யோஜநாபேதங்களுமுண்டாயுமிருக்குமிறே. (யோகநீதி நண்ணி (உ) "யோகநீதிநண்ணுவார்கள்" என்கிறபடியே, யோகமாகிற உபாயத்தாலே கிட்டி (அறம்திகழுமறையோர் மநந்தன்னுளமர்ந்துறையுமரும்பெரும் சுடரைக் கண்கள் சிவந்தில்படியே மநவுட்கொண்டு) (ங) "மறந்திகழுமனமொழித்து வஞ்சமாற்றி ஐம்புலன்களடக்கி இடர்பாரத்துன்பம் துறந்திருமுப்பொழுதேத்தி எல்லையில்லாத் தொன்னெறிக்கண்நிலை நின்றதொண்டரான வறந்திகழுமனத்தவர் தங்கதியை" என்று, கொலையும் சினமும் கொடுமையுமாகிறமறத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள மநஸ்ஸைவாஸனையோடேபோக்கி பொய்யைத்தவிர்த்து ஐம்புலச்சேக்களைப்பட்டி புகாமே கட்டி மிக்க துக்கத்தை விளைப்பதான பாரமாயபழவினை பற்றறுத்து ஶ்லாக்யமாயிருந்துள்ள ஆதி நடு வந்தியாகிற மூன்றுபொழுதிலுமேத்தி அளவிறந்தபழயமர்யாதையிலே சிலவரால் கலக்கவொண்ணாதபடி நிலை

(க) திருக்குறுந்தாண்டகம்-கஅ. (உ) திருச்சந்தவி-ம, கங. (ங) பெருமா-தி. க. எ.

மூ. நிரந்தரம் மறவாமை துடக்கற ஸ்ம்ருதியாய்க் கனவில் மிக்கதர்சந ஸமமாய்

நிரந்தரம்-ஸர்வகாலமும், மறவாமை-விஸ்ம்ருதியின்றி, துடக்கற -விச்சேதமில்லாத, ஸ்ம்ருதியாய்-த்ருவாநுஸ்ம்ருதியாய், கநவில்மிக்க-ஸ்வப்நத்திற்காட்டிலுமதிசயமாக, தர்ஶநஸமமாய்-ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்,

நின்றவைஷ்ணவர்களானவாங்ருஶம்ஸ்யோஜ்வலசித்தர்க்கு பரமப்ராப்யனுனவனை யென்றும், (க) "மறையோர் மனந்தன்னுள்" (*) "விண்ணுளார்பெருமானை" என்று, ப்ராம்ஹணருடைய ஹ்ருதயங்களை தனக்குவாஸ ஸ்தாநமாகவுடையனுயிருக்கும். (உ) அயர்வருமமரர்களதிபதியை" என்றும், (ங) "மாதவர்வானவர்" (ச) "தங்கள் சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை" என்று, மஹாதபஸ்ஸையுடையராயிருக்கும் மநுஷ்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே அநந்யப்ரயோஜநனுய்க்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்வாமி யென்றும் சொல்லுகிறபடியே, பரிஶுத்தாந்தக் கரணரான பரமயோகிகள் ஹ்ருதயங்களிலே (ரு) "ஆரமார்வனரங்கன்" என்றும், (சு) "அரும்பெருஞ் சுடரொன்றினைச்சேரும்நெஞ்சினர்" என்றும்படி, ஆபரணுத்யலங் க்ருதமாய் அத்யுஜ்வலமானவிக்ரஹத்தோடே எழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை (எ) "கண்கள் சிவந்து" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே, அவயவஶோபை ஆபரணஶோபை ஆயுதஶோபைகளோடேகூடி காளமேகநிபஶ்யாமமாயிருந்துள்ள திவ்யவிக்ரஹத்துடனே (அ) "கற்றவர்தந் தம்மநமுட்கொண்டு" என்று, அறிவுடையரான யோகிகளானவர்கள் தந்தாமுடைய ஹ்ருதயத்திலேகொண்டென்கிறபடியே, ஹ்ருதயகமலத்திலே த்யாநம்பண்ணி (நிரந்தரம்மறவாமை துடக்கறஸ்ம்ருதியாய்) (கூ) "நிரந்தரம் நினைப்பதாக" என்றும், (கo) "மன்னுசேவடிக்கே மறவாமைவைத்தாய்" என்றும்சொல்லுகிறபடியே, அந்தத்யாநத்துக்கு விச்சேதமும் விஸ்ம்ருதியுமற்று (கக) "சோர்விலாதகாதலால் துடக்கறுமனத்தராய்" என்று, ஸர்வகாலமும் விஷயாந்தரங்களாலபரிஹ்ருதமாகாத ப்ரேமத்தையுடையராகையாலே தத்ஸம்ஶ்லேஷ வியோகைகஸுகதுக்கராம்படி (கஉ) "सत्त्वशुद्धौ ध्रुवा स्मृतिः" (கங) ஸத்வஶுத்தௌ த்ருவாஸம்ருதி:" என்கிறபடியே, த்யேயவஸ்துவில் துடக்கறுமல் நடக்கும் த்ருவாநுஸ்ம்ருதியாய், (கனவில் மிக்கதர்ஶநஸமமாய்) "கனவில்மிகக்கண்டேன்" என்று, இந்த்ரியங்களால் கலக்கவொண்ணுதபடி,மாநஸஜ்ஞாநத்தாலே அழகியதாகக்கண்டேனென்னலாம்படி, (கச) "सा च स्मृतिर्दर्शनसमानाकारा" "ஸாசஸ்ம்ருதிர்த்தர்ஶந ஶமாநாகாரா" என்கிறபடியே, அதுதான் ப்ரத்யக்ஷஸமாநுகாரமாய்,

(க) பெ-மொ. எ. ங. எ. (*) தி-வா. (உ) தி-வா. க. க. க.(ங) திருப்பள்ளி-சி-கூ. (ச) பெ-மொ. உ. க. க. (ரு) பெருமா-தி. உ. எ. (சு) ஷை (எ) தி-வா. அ. அ. க. (அ) பெ-மொ. எ. ங. க. (கூ) திருச்சந்தவி. கoக. (கo) பெ-மொ. ங. ரு. ச. (கக) திருச்சந்த-வி. எஅ. (கஉ) (கங) (கச)

மூ. ஆகத்துப்புல்கு மத்யர்த்த ப்ரியமாய் வைகுஞ் சிறப்புவிட்டுக்குற்றேவலென்னுதை வநந்யப்ரயோஜநமாய்,

---

ஆகத்துப்புல்கும் - அப்படிஹ்ருதயத்திலணைகையும், அத்யர்த்தப்ரியமாய் - மிகவும் ப்ரியமாய், வைகும் - ஸர்வகாலமும், சிறப்புவிட்டு - லாபத்தைவிட்டு, குற்றேவலென்னுதை - திருவடிகளில் பண்ணுமந்தரங்க கைங்கர்யமுமபேக்ஷியாதபடி, அநந்ய ப்ரயோஜநமாய் - ப்ரயோஜநாந்தரஶூந்யமாய்,

---

(ஆகத்துப்புல்குமத்யர்த்தப்ரியமாய்,)அப்படி தர்ஶநஸமமானவதுதான் ஜ்ஞாநத்தாலாகத்தணைப்பார்க்கு, (க) "ஆகத்தணைப்பாரணைவரே" (உ) "எல்லையிலந்நலம்புல்கு" (ங) "ஆர்வம்புரியபரிசினல் புல்கில்" என்னும்படி, அங்கநாபரிஷ்வங்கம்போலே, (ச) "ప్రియో హి జ్ఞానినోత్యర్థ మహం" "ப்ரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தமஹம்" என்கிற ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யத்தாலே தானுமத்யர்த்தப்ரியமாய், (வைகும் சிறப்புவிட்டுக்குற்றேவலென்னுதைவநந்ய ப்ரயோஜநமாய்) (ரு) "நின் புகழில்வைகுந்தன் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீயவர்க்கு வைகுந்தமென்றருளும்வான்" என்று, உன்னுடைய கல்யாண குணங்களிலே விச்சேதமின்றியே செல்லுகிறசிந்தையிலும் காட்டிலினிதோ நீயவர்க்கு நன்றாகச்சொல்லிக்கொடுக்கும் பரமபதமென்றும், 'உலகுபடைத்தித்யாதி' (சா) "அமுதவெள்ளத்தானும் சிறப்புவிட்டொருபொருட்கசைவோரசைக நல்வீடுபெறினும் கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பே" என்று, பரத்வஸௌலப்யங்களால் பரிபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரதிஶயபோக்யமான திருவடிகளை அநுபவிக்கையிலுண்டான அபிநிவேஶத்திலே த்ரவீபூதமாய் ஓரவயவியாக்கிக்காணவொண்ணாதபடி மன்னினவாத்மவஸ்துவிலே அந்தவாதரமடியாகப் பிறந்தவிலக்ஷணமான ஸங்க காமாத்யவஸ்தைகளையுடைய பக்தியால்விளைகிற நிரதிஶயரஸத்திலே உளனாகையாகிற லாபத்தைவிட்டுக்ஷுத்ர புருஷார்த்தங்களுக்குக் லேஶப்படுவாரங்கனேக்லேஶப்படுக. ஶ்லாக்யமானவைஶ்வர்யம், அதில் விலக்ஷணமானவாத்மாநுபவம் அவ்வளவன்றிக்கே பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமான மோக்ஷமிவற்றைப்பெருமளவானலும் ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞானவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலவற்றைஸ்வீகரிக்க நினைவுண்டோவென்றும், (எ) "உனதுபாலேபோல் சீரில்பழுத்தொழிந்தேன்மேலாப்பிறப்பின்மை பெற்றடிக்கீழ்குற்றேவல் என்றும்" (அ) "மறப்பின்மையான் வேண்டும்மாடு" என்றும், உன்னுடைய ஸ்மர்யமாணதஶையே தொடங்கி இனிதானகுணங்களிலேபழுத்தொழிந்தேன், பின்பொருக்கால்பிறவாமை பெற்று திருவடிகளில் நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகை அன்றெனக்கு வேண்டுவது, பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு மறப்பில்லாமை

(க) அ-ச. ஙஉ. (உ) தி-வா. க. உ. ச. (ங) அ-க. ருO. (ச) ஸ்ரீ - கீ. எ. கஎ. (ரு) பெ. அ. ருங. (சா) திருவாசிரியம். உ. (எ) பெ. அ. ருச. (அ) ஷை.

மூ. வேதநோபாஸந ஸேவாத்யாநாதிகளென்று சொல்லுமது ஸாத்ய ஸாதநபக்தியாக ஶாஸ்த்ரஸித்தம்.

மூ.—(கச) ஸ்வீக்ருதஸித்த ஸாதநரித்தை ஸாத்யமாகவிரக்க

வேதநோபாஸநஸேவாத்யாநாதிகள் வேதநம் உபாஸநம் ஸேவா த்யாநம் முதலானவை, என்று சொல்லுமது - இந்த ஶப்தங்களால் சொல்லப்படுகிற, (பக்தி) - ஸாத்யஸாதநபக்தியாக - சேதநஸாத்யமாய் - பகவத் ப்ராப்திஸாதநமான பக்தியாக, ஶாஸ்த்ரஸித்தம் - ஸோப ப்ரும்ஹண வேதாந்த ஶாஸ்த்ரஸித்தம்.

(அ) ஸ்வீக்ருத - ஸ்வீகரிக்கபட்ட, ஸித்தஸாதநர் - ஸித்தோபாயமுடையவர், இத்தை - இந்தபக்தியை, ஸாத்யமாக - ப்ராப்யமாக, இரக்க - அபேக்ஷிக்க,

யெனக்குவேண்டும் தநமாவதென்றும் சொல்லுகிறபடியே, இவ்வநுஸந்தாநத்தாலே தேஶவிஶேஷத்திலநுபவத்தையு முபேக்ஷிக்கும்படி தானே பரமப்ரயோஜநமாம்படி ரஸிக்கையாலே அநந்யப்ரயோஜநமாய் (வேதநோபாஸநஸேவாத்யாநாதிகளென்றுசொல்லுமது ஸாத்ய ஸாதநபக்தியாகஶாஸ்த்ரஸித்தம்) வேதநமென்றும் உபாஸநமென்றும் ஸேவையென்றும் த்யாநமென்றும் ஏவமாதிஶப்தங்களாற் சொல்லப்படுகிற பக்தியானது (க) "ఉభయపరికర్మిత స్వాన్తస్య" "உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய" என்கிறபடியே, கர்மஜ்ஞாநஸம்ஸ்க்ருதாந்தঃகரணனுக்குப்பிறக்குமதொன்றாகையாலே சேதநஸாத்யமாய் பகவத்ப்ரஸாத நோபாயதயா தத்ப்ராப்திஸாதநமானபக்தியாகஸோப ப்ரும்ஹண வேதாந்த ஶாஸ்த்ரத்திலே சொல்லப்பட்டதென்கை. *

வ்யா. (கச) இப்படி உபாஸநரூபமாய் உபாயமுமாயிருந்துள்ளவிதுபோலன்றிக்கே, உபேயபூதகைங்கர்யோபகரணமாக ப்ரபன்னர், பகவான்பக்கலபேக்ஷித்துப் பெறும் பக்தி விஶேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறார். (ஸ்வீக்ருதேத்யாதியால்) அதாவது :— (உ) "త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే" "த்வத்பாதமூலம்ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்றும், (ங) "త్వత్పాదారవిన్దయుగళం శరణమహం ప్రపద్యే" "த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட ஸித்தஸாதநத்தையுடையவர்களிந்த பக்தியை போஜநத்துக்கு க்ஷுத்துப்போலே கைங்கர்யத்துக்குபகரணமாகையாலே ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தோபாதி இதுவும் நமக்கு ப்ராப்யமென்று புத்திபண்ணி (ச) "భగవద్భక్తి మభిప్రయచ్ఛ మే" "பகவத்பக்தி மபிப்ரயச்சமே" என்றும், (ரு) "స్థానత్రయోదిత పరభక్తియుక్తం మాం కురుష్వ" "ஸ்தாநத்ரயோதித பரபக்தியுக்தம் மாம்குருஷ்வ" (சு) "పరభక్తిపరజ్ఞాన పరమభక్త్యేక స్వభావం మాం కురుష్వ" "பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்தியேக ஸ்வபாவம்மாம் குருஷ்வ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பகவான் பக்கலிலே அர்த்திக்க,

(க) ஆத்மஸித்திঃ. (உ) ஶரணாகதிகத்யம். (ங) ஷை. (ச) (ரு) ஶரணாகதிகத்யம். (சு) ஷை.

மூ. ப்ராப்திக்கு முன்னே ஸித்திக்கும்.

மூ.—(கரு) இது உபயமுமன்றிக்கே யறியாக்காலத்தே யொக்கப் பி றந்து தழுவிநின்று கட்டமே

ப்ராப்திக்கு - (ஶரீரவியோகாநந்தரம்) பகவத் ப்ராப்திக்கு, முன்னே - பூர்வத்தில், ஸித்திக்கும் - லபிக்கும்.

(அ) இது-(இவ்வாழ்வாருடைய) பக்தி, உபயமுமன்றிக்கே-ஸாதந பக்தியும் ஸாத்யபக்தியுமன்றிக்கே, அறியாக்காலத்தே - அறிவுக்கு ஸம் பாவனையில்லாத பால்யத்திலே, ஒக்கப்பிறந்து - (திருத்துழாய்க்கு ம ணம்போலே) கூடஜநித்து, தழுவிநின்று - விடவொண்ணாததாய், கட் டமே - கஷ்டமென்பது,

(க) "𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵" "இமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்யததாநீமேவ" இத்யாதியில், சொல்லுகிறபடியே ஶரீரவியோக ஸமநந்தரம், பகவத்ப்ராப்திபண்ணு வதற்கு முன்னே சித்திக்குமென்கை. *

வ்யா. (கரு) இனி இவ்வாழ்வாருடைய பக்தி விசேஷமிருக்கும் படியையறிவிக்கிறார். (இதென்றுதுடங்கி) அதாவது கீழுக்தையான இவ்வாழ்வாருடைய பக்தி ஸ்வயத்நஸாத்யமாயுபாயபூதையாயிருக்கும் பக்தியும் உபாயபரிக்ரஹாநந்தரமபேக்ஷிக்க உபாயபலமாய்வரும் பக்தி யும் ஆகிற நடுவிற்சொல்லுகிற விரண்டுமன்றிக்கே (உ) "அறியாக்காலத் துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து" என்றும் (ங) "𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃" "பால்யாத்ப்ரப்ருதிஸுஸ்நிக்தஃ" என்றும் சொல்லுகிற படியே, அறிவுக்குஸம்பாவனையில்லாத பால்யத்திலே ப்ராப்திபலமான வடிமையிலே யதிப்ராவண்யத்தைப் பிறப்பித்தென்னும்படி திருத்து ழாய்க்கு மணம்போலே, (ஒக்கப்பிறந்து) (ச) "தழுவிநின்றகாதல்" என்று, விடுவேனென்றாலும் விடவொண்ணாதபடி உடன் வந்தியாய், (ரு) "கட்டமேகாதல்" (சா) "வேட்கைநோய்கூற" என்றதுபாவ ய விஷயத்தையதாமநோரதம் அநுபவிக்கப்பெறாதபோது போஜநம்

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) தி-வா - உ. ங. ங. (ங) ஸ்ரீ - ரா - பா. கஅ. உஎ (ச) தி-வா. ச. எ. கக. (ரு) ஷெ - எ. உ. ச. (சா) ஷெ க. ச. கO.

மூ. நோயாயுலர்த்தி வீழ்ந்தலர்ப்பாய் த்யாகஸ்வீகார நிஷ்டா ஹாநிகளாக்கி

நோயாய் - வ்யாதியென்பதாம்படி, உலர்த்தி - ஶோஷிப்பித்து, வீழ்ந்து - (அபிநிவேஶாப்தியிலே) ஆழ்ந்து, அலர்ப்பாய் - அலமாக்கப் பண்ணி, த்யாக - (இதரோபாய) பரித்யாகத்திலும், ஸ்வீகார - (ஸித்தோபாய) ஸ்வீகாரத்திலும், நிஷ்டாஹாநிகளாக்கி - (த்யாக) நிஷ்டா ஹாநியையும் (ஸ்வீகார) நிஷ்டாஹாநியையுமுண்டாக்கி,

பெருத தசையில்பசிபோலே கஷ்டமென்பது வ்யாதியென்பதாம் படி வெறுப்பைவிளைத்து (க) "வேவாராவேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த" என்றும் (உ) "உன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்து" என்றும் (ங) "உன்னைக்காண்பான் நானலப்பாய்" என்றும் சொல்லு கிறபடியே, அஶோஷ்யமான ஆத்மவஸ்துவை குருத்து வற்றும்படி ஶோஷிப்பித்து கடலிலே வீழ்ந்தாப்போலே கரையேற வொண்ணாத படி அபிநிவேஶரூபமான தன்னுள்ளேயாழ்ந்து போக்யமான அவ்விஷயத்தைக்காணவேணுமென்று அலமாக்கப்பண்ணி (ச) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றுங் குறைவேண்டேன்" என்கிறபடியே, இதரோபாய பரித்யாக பூர்வகமாக அவனே உபாயமென்றறுதியிட்டிருக்குமிவரை (ரு) "குதிரியாய்மடலூர்துமே" (சு) "யாமடலூர்ந்துமெம்மாழியங்கைப் பிரானுடைத்தூமடல் தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டு சூடுவோம்" என்னும்படி, த்யஜித்த உபாயத்திலே மூட்டுகையாலே த்யாகநிஷ்டா ஹாநியையும், (எ) "ஆறெனக்குநின்பாதமே ஶரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (அ) "கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட" (கூ) அடிமேல் சேமங் கொள்தென் குருகூர்ச்சடகோபன்" (க0) "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணேசரண்" (கக) "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்றடுத்தடுத்து ப்ரபத்திபண்ணும்படியாக்குகையாலே (கஉ) "సకృదేవహి శాస్త్రార్థః కృతోఽయం తారయేన్నరమ్" "ஸக்ருதேவஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த꞉க்ருதோயம்தாரயேந்நரம்" (கங) "సకృదేవ ప్రపన్నాయ" "ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமான ஸ்வீகாரத்தில் நிஷ்டாஹாநியையு முண்டாக்கி பகவத்விஷயத்தை நிலையாமையென்றும் ஸத்தாஹாநியென்றும் மிரண்டில்லையென்றிருக்குமிவர்க்கு அநவரத தத்விஷயஸ்மரணஹேது வாகையாலே ஸத்தைக்கும் (கச) "எல்லாங் கண்ணனென்னுமிருக்குமிவர்க்கு" தத்விஷயாநுபூஷையை மென்மேலும் விளைக்கையாலேபோகத்துக்கும் (கரு) "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்" என்றிருக்குமிவர்க்கு அஶேஷஶேஷதைகரதிக் குடலாகையாலே வ்ருத்திக்குமுபகரணமாயிருப்பதொன்றென்கை.

(க) தி-வா. உ. க. க0. (உ) ஷை - ரு. எ. உ. (ங) ஷை - ரு. அ. ச. (ச) ஷை ரு. அ. ங. (ரு) ஷை ரு. ங. க. (சு) ஷை ஷை ஷை க0. (எ) ஷை ரு. எ. க. (அ) ஷை ரு. அ. கக. (கூ) ஷை ஷை கூ. கக. (க0) (கக) ஷை சு. க0. க0. (கஉ) (கங) ஸ்ரீ-ரா-யு. கஎ. (கச) ஷை சு. எ. க. (கரு) ஷை ங. ங. க.

மூ. ஸத்தாபோகவ்ருத்யுபகரணமாவதொன்று.
மூ—(ககூ) இடகிலேன் நோன்பறிகிலேன்

ஸத்தா - (ஸந்ததஸ்ம்ருதிஹேதுவாகையாலே) ஸத்தைக்கும், போக-(மேன்மேலுமநுபூஷையை யுண்டாக்குகையாலே) போகத்துக்கும், வ்ருத்தி - (அசேஷசேஷவ்ருத்திகரதிக் குடலாகையாலே) வ்ருத்திக்கும், உபகரணம் - முக்யஸாதநம், ஆவதொன்று - ஆயிருப்பதொன்று.

(அ) இடகிலேன் - (பசித்தார்க்குசோற்றை) இட்டேனல்லேன், நோன்பு - (பலவ்யாப்தமாம்படி அநுஷ்டித்த) கர்மயோகமுடையேனல்லேன், அறிகிலேன் - ஜீவபரவிஷயிகஜ்ஞாநயோகத்தையுமுடையேனல்லேன்,

அன்றிக்கே, (ஸத்தாபோகேத்யாதிக்கு) (க) " 𑌨𑌾𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 " " நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம் " என்று, கிஞ்சித்கரியாத வஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வமில்லை யென்கையாலே ஶேஷத்வைக நிரூபணீயனான விவனுடையஸத்தை கிஞ்சித்காரத்தாலே யாதலால் இவனுக்கு ஸத்தாஹேதுவாய் (உ) " தனக்கேயாக" "உன்தன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும்" (ந) " 𑌕𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 " "கதாப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" இத்யாதிகளில்படியே, இதுதான் பரமப்ர யோஜநமாகப் பண்ணுமதாகையாலே அவனுக்கு போகமாயிருக்குமதானகைங்கர்ய வ்ருத்திக்குபகரணமாயிருப்பதொன்றாகவுமாம். ஆகக்கீழ்ச்செய்ததாய்த்தது இவருடைய பக்தி ஸாதித்துப் பெற்றதுமன்று. அபேக்ஷித்துப் பெற்றதுமன்று. ஸஹஜையாய்ஸத்தாதிகளுக்குபகரணமாயிருப்பதொன்றென்னதாயிற்று. *

வ்யா. (ககூ) இங்கனன்றிக்கே, இவருடைய விந்தபரமபக்தி கர்மஜ்ஞாந பக்திகளாகிற ஸாதநத்ரயத்தையும் இஜ்ஜன்மத்திலநுஷ்டிக்கையாலேயாதல் பூர்வஜன்மங்களிலப்யாஸத்தாலேயாதல் உண்டானதானுலோவென்கிற ஶங்கையிலே இரண்டுபடியாலும் வந்ததன்றென்னுமிடத்தை இவர் தம்முடைய உக்திகளாலே ஸாதிக்கிறார். (இடகிலேனென்று தடங்கு) அதாவது :— இடகிலேனித்யாதியாலே, பசித்தார்க்கு சோற்றையிடுதல் தாகித்தார்க்கு தண்ணீர்வார்த்தல் செய்தேனுகில் (ச) " 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨 𑌤𑌪𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮 " " யஜ்யதாநதபஃகர்ம " என்கிறபடியே தாநமும் கர்மயோகாந்தர்ப்பூதமாகையாலே கர்மயோகத்திலே நிவேசிப்பிக்கலாம், அது செய்யமாட்டுகிறிலேன். இந்த்ரியங்களைவிஷயங்களிலே போகாதபடி நியமித்தேனுகில் ஜ்ஞாநயோகத்திலே நிவேசிப்பிக்கலாம், அதுவும் செய்யமாட்டுகிறிலேன். நியதனுய்க்கொண்டு ஶாஸ்த்ரோக்தமான காலங்களிலே புஷ்பாத்யுபகரணங்களை ஸம்பாதித்து ஆராதித்து ஸ்துதித்தேனுகில் பக்திஶரீரத்திலே நிவேசிப்பிக்கலாம், அதுவும் செய்யமாட்டுகிறிலே னென்றும், " நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன் " என்று, பல

(க) (உ) தி-வா. உ. கூ. ச. (ந) (ச)

மூ. கிற்பன்கீழ்நாள்களென்கையாலே ஸாதநத்ரய பூர்வாப்யா ஸஜமல்ல.

மூ.—(௧௭) இப்பிறப்பே சிலநாளிலென்றபோதே

கிற்பன்-க்ருத்யாக்ருத்யங்களின் விதிநிஷேதங்களில் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளைப்பண்ணினேனல்லேன், கீழ்நாள்கள் - கீழுள்ள காலமெல்லா மறிவுகெட்டு வ்யர்த்தமேயிருந்துவிட்டேன், என்கையாலே - இப்படியருளிச்செய்கையாலே, ஸாதநத்ரய பூர்வாப்யாஸஜம் - கர்ம ஜ்ஞாந பக்திகளாகிற ஸாதநத்ரயாநுஷ்டாநத்தாலுண்டானதும், பூர்வஜந்மங்களிலப்யாஸத்தாலுண்டானதும், அல்ல - அன்று.

(௮) இப்பிறப்பே - இஜ்ஜந்மத்திலே, சிலநாளில் - அற்பகாலத்திலேதானே, பெற்றேன், என்றபோதே - என்றிவர்தாமே அருளிச்செய்தபோதே,

வ்யாப்தமாம்படி அநுஷ்டிதமான கர்மயோகமுடையேனல்லேன், அதில்லாமையாலே ஸூக்ஷ்மரூபமான ஜீவபரவிஷயஜ்ஞாநயோகத்தையுடையேனல்லேன், ஆகையாலே உபயஸாத்யையான பக்தியில்லையென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தமென்றருளிச்செய்கையாலே வர்த்தமானஜந்மத்தில் கர்மஜ்ஞாந பக்திகளாகிற ஸாதநத்ரயாநுஷ்டாநத்தாலுண்டானதல்ல, (௧) "கிற்பன்கில்லேனென்றிலன்முனநாளால்" என்று, முன்புண்டான காலமெல்லாம் "குர்யாத்" என்று, நன்மைசெய்ய வடுக்குமென்றால் வல்லேனென்றிசைந்திலேன் "நகுர்யாத்" என்று, தீமைசெய்யலாகாதென்றால் மாட்டேனென்று தவிர்ந்திலேன். இப்படி விஹிதத்தைச்செய்யாமல் நிஷித்தத்தைச்செய்து போந்தேனென்றும் (௨) "தெரிந்துணர் வொன்றின்மையால் தீவினையேன் ஆழியங் கையம்மானையேத்தாதயர்த்து"(௩)"வாளாவிருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்" என்று பகவத்விஷயத்தையாராயும் ஜ்ஞாநமொன்று மில்லாமையாலே பகவதநுபவயோக்யமான காலத்தைப்பாழே போக்கினபாபியான நான் பிராட்டிசொன்னது செய்தல்லது நிற்கமாட்டாமையாலே மாயாம்ருகத்தை யன்றுபின் பற்றிப்போன அருளாழி யைத்திருக்கையிலேயுடைய ஸர்வேச்வரனை மங்களாசாஸநம்பண்ணப்பெறாதே அறிவுகெட்டு வ்யர்த்தமே இருந்துவிட்டேன் கீழுள்ளகாலமெல்லாமென்றருளிச்செய்கையாலே பூர்வஜந்மங்களில ப்யாஸத்தாலுண்டானது மல்லவென்கை.

வ்யா. (௧௭) இன்னமுமிவர் தம்முடையதொரு திவ்யஸூக்திவிசேஷத்தாலே இதுதன்னை வ்யக்தீகரிக்கிறார். (இப்பிறப்பேத்யாதியால்) அதாவது:— (௪) "குறிக்கொள் ஞானங்களாலெனையூழிசெய்தவமும் கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான்" என்று, யம நியமாத்யவஹிதனாய்க்கொண்டு ஸம்பாதிக்கவேண்டும் வேதநத்யாநோபாஸநாத்யவஸ்தாவிசேஷங்களான ஜ்ஞாநங்களாலே அநேககல்பம் கூடிச்ரவணமாய் மநநமாய் த்ருவாநுஸ்ம்ருதியாய்வரக்கடவபக்தியோகமாகிற தபஸ்ஸினுடையபலத்தை ஒருயத்நமுமன்றிக்கே இருக்கநல்விர

(௧) தி-வா. ௩. ௨. ௬. (௨) பெ-அ. அ௨. (௩) ஷ ஷ. (௪) தி-வா. ௨. ௩. ௮.

மூ. யிரண்டும்கழியும்.

மூ.—(கஅ) பெரும்பாழில் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பெருஞ்செய்

இரண்டும் - (ஸாதநத்ரயாநுஷ்டாநத்தாலுண்டான, தென்றும் பூர்வ ஜந்மாப் யாஸத்தாலுண்டாதென்றுமாகிற) இரண்டும், கழியும் - நிவர்த்திக்கும்.

(அ) பெரும்பாழில் - (அபரிச்சேத்யமாய் போகமோக்ஷங்களை விளைத்துக் கொள்ளலாம் நிலமான) ப்ரக்ருதிதத்வத்தில், க்ஷேத்ரஜ்ஞன் - பத்தசேதனனுடைய, பெரும்செய் - பக்திக்கு விளைநிலமானமனஸ்ஸு-,

ஹனைவவனுலே இஜ்ஜந்மத்திலே, அது தன்னிலுமல்பகாலத்திலே பெற்றேனென்கையாலே ஜந்மாந்தராப்யாஸஜமென்றும், இஜ்ஜன்மந்தன்னிலேஸாதநத்ரயாநுஷ்டாநஜமென்றும் சொல்லுகிறவிரண்டும் போமென்றபடி. இப்பிறப்பேயென்றும் சிலநாளிலென்றுமிரண்டு மருளிச்செய்தது; ஜந்மாந்தரங்களிலப்யாஸத்தையும், இஜ்ஜந்மந்தன்னில் சிரகாலஸாத்யமானவவற்றிலந்வயத்தையும் வ்யா வ்ருத்திக்கைக்காகவிறே. அன்றிக்கே, இடகிலேத்யாதிவாக்யத்திலெடுத்த சந்தைகளெல்லாற்றுலும் பூர்வஜந்ம ஸித்தமானஸாதநத்ரயாப்யாஸ பலமல்லாமையைஸாதித்ததாய் அதில்லையாகில் இஜ்ஜந்மந்தன்னிலவற்றை யப்யஸித்துவந்ததானுலோ வென்கிற ஶங்கைவர, பூர்வஜந்மத்திலும் இஜ்ஜந்மத்திலுமிவர்க்க வற்றிலந்வயமில்லை யென்னுமிடத்தை இப்பிரப்பேத்யாதியான இவருடைய ஸூக்திவிசேஷத்தாலே தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு உபய ஶங்கையையும் சேர்த்தள்ளுகிருரென்றிங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். இந்தயோஜனையைப்பற்றவும் பூர்வயோஜனையே இதினுடைய பட்டோலையான பெரியபடிக்கிச்சேருவது. *

வ்யா. (கஅ) ஆனுலிவர்க்கிந்த பக்தியுண்டாகைக்கு ஹேதுவென்? என்னுமாகாங்க்ஷயிலே பலபோக்தாவான விஶ்வரன் க்ருஷிபலமென்னுமத்தை க்ஷேத்ரமும் கர்ஷகனும் க்ருஷியும் தத்பலமுமாக ரூபித்துக்கொண்டருளிச்செய்கிருர். (பெரும்பாழிலித்யாதிசூர்ணையாலே) (பெரும்பாழில் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பெரும்செய்) (க) "முடிவில் பெரும் பாழ்" என்று, நித்யமாய் அபரிச்சேத்யமாய் சேதநர்க்கு போகமோக்ஷங்களைவிளைத்துக்கொள்ளலாம் நிலமான ப்ரக்ருதிதத்வத்தில் க்ஷேத்ரஜ்ஞனுகிறபத்தசேதனனுடைய(உ)"நெஞ்சப்பெரும்செய்" என்று பக்திக்கு விளைநிலமான மநஸ்ஸானது பாழ்த்தவிதியானவாறே யென்கிறத்

(க) தி-வா. கO. கO. க. (உ) ஷெ-ரு. ௩. ௪.

மூ. கலியாரேவ ஆளும்வன்குறும்பர்குடியேறி பெருங்குடியுந்
தங்கள் கருத்துள்ளேயாக்கி ப்படிந்துண்ணும் போகத்தே
தூராதே பொருக்கொணுப் போகத்துக்குக் காவல்செய்து

கலியார் - கலியுகமாகிறவன்னியன், ஏவ - (இச்சேதனனை நலியுங் கோளென்று) ஆஜ்ஞாபிக்க, ஆளும்-மநஸ்ஸைதங்களுக்குஶேஷமாக) ஆளுகிற, வன்குறும்பர் - மிடுக்கரான (இந்த்ரியங்களாகிற) குறும்பர், குடியேறி - (இச்சேதனன் தேஹத்திலே) குடிபுகுந்து, பெருங்குடியும் - தங்களுக்குப்ரதாநமான மனஸ்ஸையும், தங்கள் கருத்துள்ளேயாக்கி - தாங்கள்நினைத்தவழியே வரும்படியாகப்பண்ணி, படிந்து - (விஷயங்களிலே) அவகாஹித்து, உண்ணும்போகத்தே - புஜிக்கிறபோகத்திலே, தூராதே - (ஒருக்காலமும்) பூர்ணமாகாதே, பொறுக்கொணு - ஆற்றக்கூடாதபடி, போகத்துக்கு - விஷயபோகாநுபவத்துக்காக, காவல்செய்து - சிறைசெய்து,

---

தோடே இதுக்குஸம்பந்தம். பாழ்படுகைக்கடிசொல்லுகிறது நடுவுள்ளதடங்கலும். (கலியாரேவ ஆளும் வன்குறும்பர் குடியேறி) (க) "ஏவினர்கலியார் நலிகவென்றென்மேல்" என்கிறபடியே, கலியுகமாகிற வன்னியனிவனை நலியுங்கோளென்றேவ, (உ) "மனமாளுமோரைவர் வன்குறும்பர்" என்கிறபடியே, சேதந ஶேஷமான மநஸ்ஸை தங்களுக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்டு நடத்துமவர்களாய் முன்கை மிடுக்கராய் அத்விதியராயிருந்துள்ள இந்த்ரியங்களாகிற குறும்பர் (ங) "கோவாயைவரென்மெய்குடியேறி" என்கிறபடியே, இச்சேதனனுக்கு நியாமகராய்க்கொண்டு தேஹத்திலே குடிபுகுந்து; "கலியாரேவ" என்றது,இந்த்ரியங்களினுடையநலிவுக்குகலிகாலம் ப்ரவ்ருத்தகமாகையாலே கலியாரென்றும் ஐவரென்றும் சேதநஸமாதியாலே சொல்லுகிறது. தனக்கென்றுக்ரஹமுடையாரைப்போலே நலிகிறகொடுமையைப்பற்ற கலியாரென்று ரேபாந்தமாக வாழ்வாரருளிச்செய்தது. கலிகாலத்துக்கஞ்சினபடியாலேயிறே. (பெருங்குடியும் தங்கள் கருத்துள்ளேயாக்கி) முன்னின்று முறைபோக்கும் பெருங்குடிபோலே தங்களுக்குப்ரதானமானமநஸ்ஸையும் (ச) "ஐம்புலன்கறுதும் கறுத்துளேதிருத்தினேனென் மனத்தை" என்கிறபடியே, தாங்கள் நினைத்தவழியேயொழுகும்படியாகப்பண்ணி (படிந்துண்ணும்போகத்தே தூராதே பொறுக்கொணு போகத்துக்குக் காவல்செய்து) (ரு) "புலன்படிந்துண்ணும்போகம்" என்று, விஷயங்களிலே யவகாஹித்து புஜிக்கிறபோகத்திலே (சு) "தூராக்குழி" என்கிறபடியே, ஒருக்காலும் பூர்ணமாகாதே பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால் (எ) "பொறுக்கொணுபோகமே நுகர்வான்" என்கிறபடியே, இவற்ருல்வந்தநலிவையாற்றியிருப்போமென்ருலாற்ற வொண்

(க) பெ-மொ. க. கு. அ. (உ) பெ. அ. ருக. (ங) (ச) பெ-மொ. க. க. அ. (ரு) ஷெ ஷெ கு. உ. (சு) தி-வா. ரு. அ. சு. (எ) பெ-மொ. எ. எ. எ.

மூ. குமைத்துத் திரித்து வீழ்த்தி வலித்தெற்றியருவியறுத்து க்கடனாயின விறுப்பிக்கப் பாழ்த்த விதியானவாறே

குமைத்து - துகைத்து, திரித்து - செக்கிலிட்டுச்சுழற்றி, வீழ்த்து - (விஷயங்களாகிற படுகுழியிலே) தள்ளி, வலித்து - பாதித்து, எற்றி - நலிந்து, அருவி - காதித்து பக்ஷிக்குமாப்போலவும், அறுத்து - சேதித்து பக்ஷிக்குமாப்போலவும், கடனாயின - (அர்த்தகாமங்களிரண்டையும்) கடமையிறுப்பாரைப்போலே, இறுப்பிக்க - இறுப்பிற்றுக்கொள்ள, பாழ்த்தவிதியானவாறே - (மநஸ்ஸு ஸுக்ருத கந்தமற்று) பாழ்பட்டவாறே,

ணுதபடியான விஷயபோகங்களை புஜிக்கவேணுமென்று (க) "கடியார் காளையரைவர் புகுந்துகாவல்செய்த" என்கிறபடியே, க்ரூரராய் நலியநலிய விளகிப்பதியாநின்ற பர்வதத்தையுடையராய்க்கொண்டு அவனைச்சிறைசெய்து (குமைத்துத் திருத்துவீழ்த்து வலித்தெற்றியருவியறுத்துக்கடனாயினவிறுப்பிக்க) (உ) "கூறை சோறிவைதாவென்று குமைத்துப்போகார் (ங) "செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவர்" (ச) "கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவர்" (ரு) "ஐவர்திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்" (சு) "ஐவரருவித்தின்றிட" (எ) "ஐவரறுத்துத்தின்றிட" என்கிறபடியே, தனக்கபீஷ்டமானவற்றைத்தாவென்று துகைத்திழுத்து ஶரீரமாகிற செக்கிலேயிட்டுச்சுழற்றி க்ரூரமாய்க்கரையேறவொண்ணுதபடியாயிருக்கும்விஷயங்களாகிறபடுகுழியிலேதள்ளி அவைதாமநேகங்களாகையாலே ஸ்வஸ்வவிஷயங்களிலே கொண்டுபோகைக்காக நாலுதிக்கிலுமிழுத்து நலிந்தருவித்தின்றுமாப்போலவும், அறுத்துத்தின்றுமாப்போலவும், என்விஷயத்தைக்காட்டென் விஷயத்தைக் காட்டென்று நெரிக்கி இப்படிபஹுவிதமாகதண்டித்து, (அ) "பொருளின்பமெனவிரண்டுமிறுத்தேன்" "ஐம்புலன்கட்கடனாயின" என்று, ஶ்ரோத்ராதிகளுக்கு ப்ராப்தமாயிருக்கிற அர்த்தகாமங்களென்று சொல்லபபடுகிற விரண்டையும் கடமையிறுப்பாரைப்போலே அவற்றுலே பரிபூதனாய் கொடுத்துப்போந்தே னென்னும்படி, தங்களுக்கு ப்ராப்தபலங்களை யிறுப்பித்துக்கொள்ள (பாழ்த்த விதியானவாறே) இப்படியாகையாலே (கூ) "வாழ்த்தியவனடியைப்பூப்புனைந்துநின்தலையைத் தாழ்த்திருகைகூப்பென்றுல் கூப்பாதபாழ்த்தவிதி" என்கிறபடியே, வகுத்தஶேஷியானவவனை வாழ்த்தி ஆராதித்து வணங்கிகும்பிடுகைகளாகிறவிவற்றிலொன்றிலு மங்வயியாமையாலே ததங்கீகாரப்பற்றுஶானஸுக்ருதகந்தமற்று, மநஸ்ஸுப் பாழ்பட்டவாறே

(க) பெ-மொ-எ. எ. அ. (உ) ஷெ ஷெ ஷெ கூ. (ங) தி-வா. எ. க. ரு. (ச) ஷெ கூ. (ரு) ஷெ கம. (சு) பெ-மொ. எ. எ. க. (எ) ஷெ எ. (அ) ஷெ சு. உ. க. (கூ) பெ. அ. அச.

சூ. தன்பால்மனம் வைப்பிப்பதாகத்தேய்ந்தறமன்னி யொள் வாளுருவி வினைத்தூற்றைவேரறுவித்து

தன்பால் - தன்விஷயத்தில், மநம் - (பாழ்பட்ட) மநம், வைப்பிப்ப தாக - (பயிர்படும்படி) வைக்கப்பண்ணுகைக்காக, தேய்ந்தற - (இந்த்ரியங்களாகிறவைவர்) க்ஷயித்து முடிந்துபோம்படி, மன்னி - (ஸ்தாவர ப்ரதிஷ்டையாக) இருந்து, ஒள்வாள் - (ஸர்வபாவங்களையும் சேதிக்கத் தக்க) ஒண்மையையுடைய (க்ருபையாகிற) வாளை, உருவி - (அப்ரதி ஹதமாக) உருவி, வினைத்தூற்றை - (அடிகாணவு மறுக்கவுமொண்ணு ததான) பாபமாகிறதூற்றை, வேரறுவித்து - ஊசிவேரோடு பக்கவே ரோடுமறுப்பிற்று,

(தன்பால் மநம் வைப்பிப்பதாகத் தேய்ந்தறமன்னி) (க) "தன்பால் மன ம்வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே, இந்த்ரியவஶ்யதையாலே இப்படி பாழ்பட்டமநஸ்ஸை பயிர்படும்படி தன்பக்கலில் வைக்கப்பண்ணுகைக் காக (உ) "எனதேழைநெஞ்சாளும் திருந்தாத வோரைவரைத்தேய்ந் தற மன்னியிருந்தான்" என்கிறபடியே, கண்டதெல்லாத்திலும் சபலமா யிருக்கிறமனஸ்ஸை அதுவேபற்றுசாகபொதியெடுத்தி யாளாநிற்பராய், எத்தனையேனும் பலவான்கள் திருத்தப்புக்காலும் திருந்தாதே இனி யிப்படியோரைவரில்லையென்னும்படியிருக்கிற விந்த்ரியங்களாகிறவை வர்க்ஷயித்து முடிந்துபோம்படி ஆஸநபலத்தாலே குறும்பழிக்கும் ராஜாக்களைப்போலே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாக விருந்து (ஒள்வாளுருவி வினைத்தூற்றைவேரறுவித்து) (ங) "நீபணித்தவருளென்று மொள்வா ளுருவி" என்கிறபடியே, "𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜" "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்னுடைய ப்ரஸாதத்தையே உனக்குஜ்ஜீவந ஹேதுவாக அத்யவஸியென்ன? (ச) "𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑌤𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃" "ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ:" என்னும்படி, ஸகலஸந்தேஹங்களையும் துணிந்துப்புகடவற்றாய், (ரு) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿" "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றருளிச்செய்தபடியே, ஸர்வபாபங்களையும் சேதிக்கைக்கு ஸமர்த்த முமான ஒண்மையையுடைய க்ருபையாகிறவாளை அப்ரதிஹதமாக்கி பக்தியாகிற பயிருக்கு விளைநிலமாகக் கல்பிதமாயிருந்துள்ள மநஸ்ஸு பாழே கிடந்துபோம்படி, (சு) "கொடுவினைதூர்" என்கிறபடியே, இவனாலடிகாணவு மறுக்கவுமொண்ணாதபடி, மூடினபாபமாகிற தூற் றை (எ) "வினைகளைவேரற" என்றும், (அ) "வல்வினைத்தொடர்களை முதலரிந்து" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, மறுகிளையுண்டாகாத படி, வாஸநாருசிகளாகிற ஊசி வேரோடும் பக்கவேரோடு மறுப்பிற்று

(க) தி-வா. க. ரு. கo. (உ) ஷை - அ. எ. உ. (ங) பெ-மொ. சு. உ. ச. (ச) ஸ்ரீ - கீ. கஅ. எங. (ரு) ஷை ,கஅ, சு. சு. (சு) தி-வா, ங. உ. க. (எ) ஷை ங. உ. க. (அ) ஷை - உ.

மூ. த்தீக்கொளீஇகவ்வையெருவிட்டு அமுதவாறுதலைப்பற்றி ஈரியாய்க்கசிந்ததிலேயீரநெல் வித்தியெழுநாற்றுக்களையும் வேர்முதல் மாய்த்து

தீக்கொளி - (க்ருபாப்ரயுக்தஸங்கல்பத்தாலுருமாய்ந்து போம்படி) தக்தமாக்கி, கவ்வையெருவிட்டு - (ஊராருடைய பழிமொழியை பக்தியாகிறபயிருக்கு வர்த்தகமான) எருவாகவிட்டு, அமுதவாறு-(ஜ்ஞாநமாகிற) அம்ருதநதியை, தலைப்பற்றி - (வாயளவாய்) தலைக்குமேலேபோம்படி பெருகப்பண்ணி, ஈரியாய் - (மநம்) ஆர்த்ரமாய், கசிந்ததிலே - பதம்செய்து வாய்த்தவாறே, ஈரநெல்வித்தி - ஸங்கமாகிற நெல்லைவிதைத்து, எழுநாற்றுக்களையும் - (கர்த்ருத்வ போக்ருத்வ புத்திரூபமாய்) யெழுந்துகிற களையையும், வேர்முதல்மாய்த்து - ஊசிவேரோடே பறித்துப்புகட்டு,

---

'வினைதுற்றை வேரறுத்து, என்னுதே, வேரறுவித்தென்கையாலே ணிஜர்த்தமும் தோற்றுகிறது. வினையறுக்கையில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வம் ஈப்ஶ்வரனுக்கும், ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் க்ருபைக்குமாகலாமிறே. (தீக்கொளி) வெட்டினகாட்டைச் சுட்டுப்பொகடுமாப்போலே, "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறக்ருபாப்ரயுக்த ஸங்கல்பத்தாலே முந்தரவடியறுத்தவற்றை, (க) "இறவுசெய்யும் பாவக்காடுதீக்கொளீஇ வேகின்றதால்" என்றிவ்வாத்மாவைமுடிக்கிறகர்மஸந்தாநம்நெருப்புக்கொளுந்தி வேகாநின்றதென்னும்படி, (உ) "యథేషీకాతూల మగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత । ఏవం హాస్య సర్వే పాప్మానః ప్రదూయన్తే" "யதேஷிகாதூல மக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத யேவம்ஹாஸ்யஸர்வே பாப்மாநஃப்ரதூயந்தே" என்கிறபடியே உரு மாய்ந்துபோம்படி தக்தமாக்கி, (கவ்வையெருவிட்டு) (ங) "ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டு" என்கிறபடியே, பகவதாபிமுக்யம் பிறந்தவளவிலே இவன்பாகவதனானென்று ஸம்ஸாரிகள் சொல்லும்படிபழிமொழியை பக்தியாகிறபயிருக்கு வர்த்தகமானயெருவாகவிட்டு, அமுதவாறுதலைப்பற்றி (ச) "அறிவையென்னுமமுதவாறுதலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநமாகிற அம்ருதநதியை வாயளவாய் தலைக்குமேலே போம்படிபெருகப்பண்ணி (ஈரியாய்க்கசிந்ததிலே) (ரு) "கண்ணனுக்கென்றீரியாயிருப்பாள்" என்றும், (சு) "கசிந்தநெஞ்சினளாய்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, அந்தஜ்ஞானவாரியாலேநல்லதுகண்டாலவனுக்கென்றுமநுஸந்தாநத்தாலே ஆர்த்ரதைவிளையும்படி நெஞ்சுபதம்செய்து செவ்விவாய்த்தவாறே, (ஈரநெல்வித்தி) அந்நெஞ்சிலே ஸங்கமாகிற நெல்லைவிரைத்து (எழுநாற்றுக்களையும் வேர்முதல்மாய்த்து) (எ) "செய்த்தலையெழுநாற்று" என்கிறபடியே, தத்ப்ரத்யாஸந்நமாய் ததேகபரதந்த்ரமாய் ததேகபோக்யமாய்

(க) பெரியா-தி-ரு. ச. உ. (உ) சா-உ. ரு. உச. ங. (ங) தி-வா. ரு. ங. ச. (ச) பெரியா-தி-ரு. ச. உ. (ரு) தி-வா. சு. எ. க. (சு) ஷெ-அ. (எ) பெரியா-தி-ங. எ. சு.

மூ. ப்பட்டிச்சேவதக்கி மீதுகொள்ளாமல் குறிக்கொள்வித்து கடல்புரையவிளைந்து தலைவணக்கினவாறே

பட்டிச் சேவதக்கி - இந்த்ரியங்களாகிற) செக்களினுடைய ஸ்வைரஸஞ்சாரஹேதுவானகர்வத்தைப்போக்கி, மீதுகொள்ளாமல் - அநங்யார்ஹமாம்படி, குறிக்கொள்வித்து - காவலடைத்து, கடல்புரைய - கடல்போலேயபரிச்சேத்யமாம்படி, விளைந்து-பலித்து, தலைவணக்கினவாறே-பயிர்பலித்தவாறே தலைவணக்குமாப்போலே, (பக்திபரிபாக நிபந்தநமானவார்த்தியால்வரும் பாரவஶ்யம் பிறந்தவாறே)

வளருகிற இப்பயிரிலே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வபுத்தியைவிளைக்குமஹங்கார மமகாரங்களாகிறகளையையும், (க) "நீர்நுமதென்னிவை வேர்முதல்மாய்த்து" என்கிறபடியே, ஊசிவேரோடே பறித்துப்புகட்டு, (பட்டிச்சேவதக்கி) களையறுத்தாலும்போராதேபட்டிபுகாமல்நோக்கினுலிறே பயிர் தலைப்பெற்றுச்செல்லுவது. ஆகையாலே, (உ) ஐம்புலச் சேவை யதக்கி" என்கிறபடியே, விஷயாந்தரங்களிலே ப்ரவணமாய் பகவத் பக்தியைத் தலையழிக்கையாலேபக்தியாகிற விப்பயிருக்கு பட்டியான இந்த்ரியங்களாகிற சேக்களினுடைய ஸ்வைரஸஞ்சாரஹேதுவான கர்வத்தைப்போக்கி (மீதுகொள்ளாமல் குறிக்கொள்வித்து) பயிர் பலபர்யந்தமானுலும் பலிதாம்சத்தை ராக்ஷஸரபஹரிக்க யோக்யதையுண்டாகையாலே ரக்ஷைபண்ணிவைக்க வேண்டுமோய்த்து. அப்படியே (ஈ) 'விளைந்த தானியமுமிராக்கதிர்மீதுகொள்ளுகிறுர்கள், என்கிறபடியே, அநங்யார்ஹமாம்படி (ச) "அரக்கரசுரர் பிறந்திருள்ளீரேல்" என்று ராக்ஷஸப்ரக்ருதிகளும் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுமாகச்சொல்லலாம்படியான பாகவதஜநங்கள் எங்களுக்கு மிவன் ஸ்நேஹியென்றிருக்குமவ் வழியாலே இத்தை யபஹரிக்கைக்கவகாசமற பக்தியாகிற பயிர்விளைந்து கிடக்கிறநெஞ்சுக்கு (ரு) "பள்ளியறை குறிக்கொண்மின்" என்கிறபடியே, காவலடைத்து (கடல்புரைய விளைந்து தலைவணக்கினவாறே) (சு) "காதல் கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனி" என்கிறபடியே, எருவும் நீருமுண்டானுலும் மேல்வர்ஷ மில்லாதபோது பயிர்த்தலை குளிர்ந்து வளராதென்று காளமேக நிபஶ்யாம மானவடிவழகைவர்ஷித்து வளர்க்கையாலே அந்த பக்தி யாகிறபயிர் கடல்போலே அபரிச்சேத்யமாம்படி பலித்து (ரு) "வரம்புற்ற கதிர்ச்செந்நெல்தாள் சாய்த்துத் தலைவணக்கும்" என்கிறபடியே, பலித்த பயிரானது பரிபக்வமாய்த்தலைவணக்குமாப்போலே பலிதமானவதினுடைய பரிபாக நிபந்தநமான வார்த்தி

(க) தி-வா. தி-வா. க. உ. ஈ. (உ) பெரியா-தி. (ஈ) ஷி-ச. ச. அ. (ச) தி-வா.ரு. உ. ரு. (ரு) பெரியா-தி-ரு. ச. க. (சு) தி-வா. ரு. ஈ. ச. (எ) பெரியா-தி-ச. க. அ.

மூ. நாளுநாள்கோட்குறையாக நின்றாரறியாமல் குந்தங்கொண்டாராமையுண்டு காலக்கழிவாலே நிலத்துகாமல் பற்றறுத்துத்தண்டாலடித்துப்பதராறுத்துப்

நாளுநாள் - நாள்தோறும் புஜியாநிற்கச்செய்தேயுமத்ருப்தனாய், கோட்குறையாக - இத்தலையிற்சிறிது தொங்கிற்றுண்டென்று நிறாபித்தறியவேண்டும்படியாக, நின்றார் - அருகேயிருந்தபிராட்டிமார் முதலானாரும், அறியாமல் - அறியமாட்டாதபடி, குந்தங்கொண்டு - முக்தனானவாறே பின்னைச்சேர புஜிக்கப்பற்றாத தன்னபினிவேஶத்தாலே, ஆறாமையுண்டு - மநஸ்ஸுக்குத்ருப்தி பிறவாமையால்மேன்மேலும் விரும்பிபுஜித்து, காலக்கழிவாலே - பரிபக்வமானவிவ்வஸ்துகாலவிளம்பத்தாலே, நிலத்துகாமல் - தறைப்பட்டு மங்கிப்போகாமல், பற்றறுத்து - ப்ராப்திவிரோதிகர்மங்களை நசிப்பிற்று, தண்டாலடித்து, (தன்னுடைய க்ருபையாகிற) தண்டாலடித்து, பதராறுத்து - பதர்போலே அஸாரமான வாத்மாநுபவத்தில் ருசியைநிவர்த்திப்பித்து,

---

யால் வரும் பாரவஶ்யம்பிறந்தவாறே (நாளுநாள் கோட்குறையாக நின்றாரறியாமல் குந்தங்கொண்டாராமையுண்டு) பக்திபரிணமம் சொன்னவித்தால் பலித்தது ததாஶ்ரயமான ஆத்மவஸ்து பகவத்போக்யமாம்படி திருந்தினமையிறே. ஆகையால் (௧) "நாளுநாள் வந்தென்னை முற்றவும் தானுண்டான்" (௨) "கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர்" (௩) "நின்றாரறியாரறியாவண்ணமென்னெஞ்ஜூமுயிருமவையுண்டு" என்கிறபடியே, ஒருநாள் புஜித்துவிடுகையன்றிக்கே, நாள்தோறும் வந்து புஜியாநிற்கச்செய்தே பின்னையும் பர்யாப்தனன்றிக்கே படுகிற வலமாப்புக்கண்டு இத்தலையிற்சிறிது தொங்கித்துண்டென்று நிறாபித்தறியவேண்டும்படியாக இப்பரிமாற்றத்தில் தலைநின்ற பிராட்டி திருவடி திருவனந்தாழ்வான் முதலானாருமறியமாட்டாதபடி பெரும்பசியரானவர்கள் விளைந்தநெல்லைச்சேரவறுத்துக்கொண்டுபோய் புஜிக்கப்பற்றாமே முத்தினவளவுகளை குந்தங்கொண்டு புஜிக்குமாப்போலேமுக்தனானவாறே பின்னைச்சேர புஜிக்கப்பற்றாத தன்னபினி வேஶத்தாலே இஶ்ஶரீரத்தோடே இருக்கச்செய்தே விளைந்தபரிபாகாநுகுணமாக, (௪) "மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாய்" என்கிறபடியே, மநஸ்ஸுக்கொருக்காலும் திருப்தி பிறவாதே மேன்மேலும் விரும்பி புஜித்து காலக்கழிவாலே நிலத்துகாமல் பற்றறுத்து, (௫) "காலக்கழிவுசெய்யேலே" என்றும், (௬) "மன்னும்வறுநிலத்துவாளாங்குகுத்ததுபோல்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பரிபக்வமான விவ்வஸ்து காலக்ஷேபத்தாலே தறைப்பட்டு மங்கிப்போகாமல் (௭) "வினைபற்றறுக்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராப்தி விரோதியான கர்மங்களையறுத்து, (தண்டாலடித்துப் பதராறுத்து) அறுத்த நெற்கதிரை தடியாலேயடித்து பதரும் மணியும் பிறிக்கு

---

(௧) தி-வா. ௯. ௬. ௮. (௨) ஷை. (௩) ஷை. ௧௦. ௭. ௧. (௪) ஷை ௧௦. ௧௦. ௬. (௫) ஷை. ௨. ௯. ௨. (௬) பெ-ஸ். ௮௯. (௭) பெ-மொ. ௧௧. ௪. ௯.

மூ. போர்த்ததோல்விடுத்து ஸூக்ஷ்மவொட்டும் நீரிலேகழுவி வேறோர் கலத்திட்டு

போர்த்த-ஆத்மாவைப்பதிந்துகிடக்கிற ஆதிவ்யாதிஷட்பாவ விகாரங்களுக்கு, தோல் - காரணமானஸ்தூலதேஹத்தை, விடுத்து - (உமியைப் போலே) விடுவித்து, ஸூக்ஷ்மவொட்டும் - ஸம்ஸரணஹேது வாய்ப் போந்தஸூக்ஷ்மஶரீரத்தை, நீரிலேகழுவி - தண்டுலத்தைத்தவுடரக் கழுவுமாப்போலே விரஜாஜலஸ்பர்ஶத்தாலேவாஸநாரேணுக்களோடே போக்கி, வேறோர்கலத்திட்டு - அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தாலே அப்ராக்ருததேஹத்திலே ப்ரவேசிப்பிற்று,

---

மாப்போலே (க) "அருளென்னும் தண்டாலடித்து" என்கிறபடியே, தன்னுடைய க்ருபையாகிற த்ருடதரஸாதநத்தாலே நெல்லோடொக்க விளைந்திருப்பதாய் அஸாரமானபதர்போலே யிருக்கிற ஆத்மாநுபவத்தில் ருசியையறுத்து (போர்த்ததோல்விடுத்து) அந்நெல்லினுமியை விடுவிக்குமாப்போலே, (உ) "போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை பேர்த்து" என்கிறபடியே, ஆத்மாவைப் பொதிந்திக்கொண்டு கிடப்பதாய், ஆதிவ்யாதிகளுக்கும் ஷட்பாவவிகாரங்களுக்குமடியானஸ்தூலதேஹத்தினுடையவிமோசநத்தைப்பண்ணி, (ஸூக்ஷ்மவொட்டும் நீரிலேகழுவி) அநந்தரம்தண்டுலத்தை தவுடறக்கழுவுமாப்போலே ஸ்தூலதேஹம்போனாலும் தான்போகக்கடவதன்றிக்கே ஸம்ஸரண ஹேதுவாய்க்கொண்டு போந்ததாய் பகவதநுபவவிரோதியுமாயிருக்கச்செய்தே விரஜாபர்யந்த மிவனுக்குகமநஸாதநமாய்க்கிடந்த ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தையும் (ந) "𑌤𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣" "தத்தோயஸ்பர்ஶமாத்ரேண" என்கிறபடியே, விரஜாஜலஸ்பர்ஶத்தாலே வாஸநாரேணுக்களோடேபோக்கி, கர்மஸம்பந்தமறுகையாலே ஸூக்ஷ்மஶரீரமிருக்கைக்குஹேது வில்லாமையால் இங்கேகழித்து விடலாயிருக்கச்செய்தே விரஜாபர்யந்தமிவனுக்கு கமநஸாதநமாக ஈஶ்வரன் தன்னிச்சையாலேவைத்து விரஜையிலேயுள்புக்கவாறே கழித்துவிடுமென்றிறே நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வது. ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கிடக்குமளவும் வாஸநாரேணுவும் கிடக்கையாலே அதுவுமப்போதாயிற்று நிவ்ருத்தமாவது. "விரஜையைச்சென்றுகிட்டி வன்சேற்றள்ளலையும் வாஸநாரேணுவையும் கழுவியென்றுறிறே" (வேறோர்கலத்திட்டு,) (ச) "சீரார் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய்திரண்டதனை வேரார்நுதல்மடவாள் வேறோர் கலத்திட்டு" என்கிறபடியே, ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபையான ப்ரக்ருதியிதநின்றும் விவேகித்துவாங்கின இவ்வாத்மவஸ்துவை அமாநவகர

(க) பெ-அ உசு. (உ) (ந) (ச) சி-ல். ந.

மூ. பைந்தொடிமடந்தயரைக்கொண்டு ஷட்குணரஸாங்நமாக்கி வானோர்க்காராவமுதானவாறே முற்றுமுண்ண முன்னம் பாரித்து

பைந்தொடி மடந்தையரைக்கொண்டு - (ஸத்காரஸாமக்ரீயோடெ திரே வருகிற அப்ஸரஸ்ஸுக்களைக்கொண்டு, ஷட்குண ரஸாங்நமாக்கி - (ஜ்ஞாநாதிஷட்குணங்களாகிற ஷட்ரஸங்களோடஹமந்ந மென்கிறவந்நமாம்படி பக்வமாக்கி, வானோர்க்கு - நித்யமுக்தர்க்கு, ஆராவமுதானவாறே - பரமபோக்யமாம்படியானவாறே, முற்றுமுண்ண - (இவ்வாத்மவஸ்துவை) முழுக்கபுஜிப்பதாக, முன்னம் - இவ்வாத்மாவுக்குருசிபிறப்பதற்கு முன்னம்தானே, பாரித்து - அபேக்ஷித்து,

ஸ்பர்ஶத்தாலே அப்ராக்ருததேஹத்திலே ப்ரவேசிப்பிற்று (பைந்தொடிமடந்தையரைக்கொண்டு ஷட்குணரஸாங்நமாக்கி) (க) "அணைவர்போயமருலகில்பைந்தொடிமடந்தையர்தம் வேய்மருதோளிணையே" என்டிகிறபடியே, (உ) "పఞ్చశతాన్యప్సరసాం ప్రతిధావన్తి" "பஞ்சஶதாந்யஸரஸாம்ப்ரதிதாவந்தி" (ங) "శతమ్మాలాహస్తాః" "ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" இத்யாதிப்ரகாரேண வந்தெதிர்கொண்டு(ச)"తం బ్రహ్మాలంకారేణాలంకుర్వన్తి" "தம்ப்ருஹ்மாலங்கா ரேணாலங்குர்வந்தி" என்று, தங்கள்கையாலே இவ்வாத்மவஸ்துவுக்கு ப்ருஹ்மாலங்காரத்தைப்பண்ணி ஸத்கரிக்கும் திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களைக் கொண்டு தன்னுடைய போகத்துக்கர்ஹமாம்படி, அலங்கரிப்பியா நின்றுகொண்டு (ரு) "స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే" "ஸ்வேநரூபெணாபி நிஷ்பத்யதே" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவம்பிறந்து முன்புதிரோஹிதமாய்க்கிடந்தவாத்மகுணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கப்பெற்றிருக்கிற இவ்வாத்மவஸ்துவை ஜ்ஞாநாதிஷட்குணங்களாகிற ஷட்ரஸஸம்யுக்தமாய் (சா) "అహమన్నమ్" "அஹமந்நம்" என்கிற அன்னமாம்படி, அவர்கள் கரஸ்பர்ஶத்தாலேபக்வமாக்கி ஶேஷவஸ்துகதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஷட்குணங்களும் ஶேஷிவிநியோகத்துக்குறுப்பாகையாலே, இக்குணங்களேடேகூடி 'அஹமந்நமென்றிருக்குமிவ்வஸ்து அவனுக்கறுசுவையடிசலாயிறே யிருப்பது. (வானோர்க்காராவமுதானவாறே) (எ) "வானோர்க்காராவமுதே" என்கிறபடியே,(அ) "வைகுந்தன்தமரெமரெமதிடம் புகுது" என்பது, (கூ) "விதிவகைபுகுந்தனர்" என்பதாய்,(கO) "பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்கழுவினர்" இத்யாதிப்படியே ஆதரிக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கு பரமபோக்ய மாம்படியானவாறே (முற்றுமுண்ண முன்னம்பாரித்து (கக) "என்னை முற்றுமுயிருண்டு" என்கிறபடியே, இவ்வாத்மவஸ்துவை முழுக்க புஜிப்பதாக (கஉ) என்னில் முன்னம்பாரித்து" என்கிறபடியே, இவ்வாத்மாவுக்கு ருசிபிறப்பதற்குமுன்னே பிடித்துப் பாரித்தும்,

(க) தி-வா. கO. உ. கக. (உ) (ங) (ச) (ரு) சா உ. அ. கஉ. உ. (சா) தை. உ. ப்ரு. கO. ரு. (எ) தி-வா. ௫. எ. கக. (அ) ஷெ. கO. கூ. க. (கூ) ஷெ. கO. கூ. கO. (கO) ஷெ (கக) ஷெ கO. எ. ங. (கஉ) ஷெ. எ. சா. கO.

மூ. உழுவதோர்நாஞ்சில் கொண்டு பெருகமுயலும் பத்தியுழவன் க்ருஷிபலமிறே.

மூ—(கக) கோஸல கோகுல சராசரம்

உழுவதோர் நாஞ்சில்கொண்டு, க்ருஷ்யர்த்தமாக பூமியையுழுவதற்கு ஸாதநமானதொரு ஹலத்தையாயுதமாகக்கொண்டு, பெருகமுயலும் - இவ்வாத்மோஜ்ஜிவநத்துக்கு மிகவும்யத்நியாநிற்கும் ஸ்வபாவனாய், பத்தியுழவன் - ஸ்வவிஷயபக்தியை விளைக்கைக்குக்ருஷிபண்ணித்திரியும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய, க்ருஷிபலமிறே - வ்யவஸாயபலமிறே.

(அ) கோஸல - அயோத்யையிலும், கோகுல - ப்ருந்தாவனத்திலுமுள்ள, சராசரம் - சேதநாசேதநங்கள்,

(உழுவதோர்நாஞ்சில்கொண்டு பெருகமுயலும் பத்தியுழவன் க்ருஷிபலமிறே) (க) "உழுவதோர்படையும்" (உ) "ஒற்றைக்குழையும் நாஞ்சிலும்" என்கிறபடியே, இவன்கர்ஷகனென்று தோற்றும்படிக்ருஷிஸாதநத்தைக்கையிலேகொண்டு (ங) "அரியதெளிதாகும் ஆற்றலால் மாற்றிப்பெருக முயல்வாரைப்பெற்றால்" என்கிறபடியே, அரியதான தன் திருவடிகளில் ப்ராப்தியுமெளிதாம்படி இவ்வாத்மோஜ்ஜீவநத்துக்கு மிகவும் யத்நியாநிற்கும் ஸ்வபாவனாய் (ச) "பத்தியுழவன்" என்கிறபடியே, இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வவிஷயபக்தியை விளைக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணித்திரியும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய க்ருஷிபலமிறே இவ்வாழ்வார்க்குண்டான விந்தபக்தியென்றபடி. இத்தாலிவருடைய பத்த்யுத்பத்திகாரணம் பகவத்க்ருஷியென்றதாயிற்று. *

வ்யா. (கக) இப்படியித்தலையிலொரு நன்மையற்றிருக்கச்செய்தே ஈஶ்வரக்ருஷி பலிக்கக்கண்ட விடமுண்டோ வென்ன? அருளிச்செய்கிறார் (கோஸலேத்யாதி) அதாவது:— (ரு) "త్వామానన్దకరం కృపామృతాబ్ధే జ్ఞానక్రియాభజనలభ్యమలభ్యమన్యైః। ఏతేషు కేనవరద త్తరకోసలస్థాః పూర్వం సదూర్వమభజన్హిజన్తవస్త్వామ్" "த்வாமாமநந்திகவய ஃகருணாம்ருதாப்தே ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநலப்ய மலப்யமந்யைஃ। யேதேஷு கேந வரதோத்தர கோஸலஸ்தாஃ பூர்வம் ஸதூர்வ மபஜந்தி ஹி ஜந்தவஸ்த்வாம்" என்கிறபடியே, (சு) "அயோத்தியில்வாழும் சராசரம் முற்றவும்" (எ) "ஒன்றின்றி நல்பாலுக்குற்றனன்" என்று, திருவயோத்யாதி கோஸலதேஶவர்த்திகளான சராசரங்களெல்லாம் நிர்ஹேதுகமாக (அ) "రామోరామో రామ ఇతి ప్రజానామభవన్కథాః। రామభూతం జగదభూద్రామే రాజ్యం ప్రశాసతి" "ராமோராமோ ராமயிதி ப்ரஜாநாம பவந்கதாஃ। ராமபூதம் ஜகதபூத்ராமேராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி" (கூ) "అపివృక్షాః పరిమ్లానాః సపుష్పాంకుర

(க) பெரியா-தி. ௬. எ. ச. (உ) பெ-மொ. அ. அ. அ. (ங) அ. உ. உஉ. (ச) நா-தி. உங. (ரு) வரத-ஸ்த-கூக. (சு) தி-வா. எ. ரு. க. (எ) ஷி. (அ) ஸ்ரீ-ரா-யு நக. கசு. (கூ) ஷி. அ. ருக. ச.

மூ. செய்யும் குணமொன்றின்றியே அற்புத மென்னக் கண்டோம்.

செய்யும்குணம் - (பகவத்விஷயீகாரத்துக் குறுப்பாக) அநுஷ்டித்தது, ஒன்றின்றியே - ஒன்று மின்றிக்கேயிருக்க, அற்புதமென்னக்கண்டோம் - விசேஷஜ்ஞர்வித்தராய்ச் சொல்லும்படியாகக் கண்டோம்.

కోరకాః । విషయే తే మహారాజ రామ వ్యసన కర్శితాః । ఉపతప్తోదకానద్యః పల్వలాని సరాంసిచ । పరిశుష్కపలాశాని వనాన్యుపవనానిచ" (க) "అకాలఫలినో వృక్షా స్సర్వేచాపి మధుస్రవాః" "அபிவ்ருக்ஷாஃ பரிம்லாநாஸ்ஸ புஷ்பாங்குரகோரகாஃ விஷயேதே மஹாராஜராமவ்யஸநகர்சிதாஃ। உபதப்தோதகாநத்யஃ பல்வலாநிஸராம்ஸிச । பரிஶுஷ்கபலாஶாநிவநாந்யுபவநாநிச । அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா ஸ்ஸர்வேசாபி மதுஸ்ரவாஃ" இத்யாதிப்படியே, ஸ்வஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுக்கங்களாகையாகிற நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாம்படி நடத்தினுனென்றும், கோகுலத்திலுண்டான சராசரங்களெல்லாம் அவனொருவன் குழலூதினபோது (உ) "மரங்கள்நின்று மதுதாரைகள்பாயும் மலர்கள் வீழும் வளர் கொம்புகள் தாழுமிரங்கும் கூம்பும் திருமால் நின்ற நின்றபக்கம்நோக்கியவைசெய்யும்குணமே" (ங) "மருண்டு மான்கணங்கள்மேய்கைமறந்து மேய்ந்த புல்லும் கடைவாய்வழிசோர இரண்டுபாடும் துலங்காப்புடை பெயரா எழுது சித்திரங்கள்போல நின்றனவே" (ச) "பறவையின் கணங்கள்கூடுதுறந்துவந்துசூழ்ந்துபடுகாடுகிடப்ப கறவையின்கணங்கள்கால் பரப்பிட்டுக் கவிழ்த்திறங்கிச்செவியாட்டகில்லாவே" (ரு) "கோவலர்சிறுமியரிளங்கொங்கை குதுகலிப்ப உடலுளவிழ்ந்து எங்கும் காவலுங் கடந்து கயிறுமாலையாகி வந்து கவிழ்ந்துநின்றனரே" என்கிறபடியே, சைதந்யப்ரஸரணமில்லாத வ்ருக்ஷங்களோடு சைதந்யலேசமுள்ள திர்யக்குகளோடு சைதந்ய விஶேஷார்ஹமநுஷ்யஜாதியரான சிறுபெண்களோடுவாசியற நிர்ஹேதுகமாக பகவத்ப்ராவண்யபரவஶங்களானமைகண்டு (சு) "நங்கைமீர்களிதோரற்புதங்கேளீர்" என்று, விஶேஷஜ்ஞர்வித்தராய்ச்சொல்லும்படியாகக் கண்டோமென்கை. இத்தால் பகவந்நிர்ஹேதுக விஷயீகார மிப்படி பலிக்கக்காண்கையாலே ஆழ்வாருடைய பக்தியுமவந்நிர்ஹேதுக க்ருஷிபலமென்னத்தட்டில்லையென்றதாயிற்று. *

(க) ஸ்ரீ-ரா-யு. சஉஎ. கசு. (உ) பெரியா - தி. ங. சு. கO. (ங) ஷை - க. (ச) ஷை - அ. (ரு) ஷை-க. (சு) ஷை.

மூ—(உ0) பட்டத்துக்குரிய யானையுமரசும் செய்யுமவையாராயாது.
மூ—(உக) முந்நீர்

(அ) பட்டத்துக்குரியயானையும் - ராஜவாஹ்யமான யானையும், அரசும் - ராஜாவும், செய்யுமவை - செய்யுங்கார்யங்கள்; ஆராயாது - ஆராயப்படாது.

(அ) முந்நீர்-சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்டி கரணகளேபர ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளைப்பண்ண நாநந்தஶரீரத்தைக்கொண்டு ஸம்ஸரித்தே போந்தேனென்கையாலும்,

வ்யா. (உ0) ஆனலிப்படி நிர்ஹேதுகமாகவிஷயீகரிக்குமளவில் எல்லாரையும் விஷயீகரிக்கலாயிருக்க இங்ஙனேயிவரொருவரைவிஷயீகரிக்கைக்கடியென்னென்னு மபேக்ஷையிலே நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனானவன் ஈஶ்வரத்வச்செறுக்காலே செய்யுமவற்றுக்கடியாராயப்படாதென்னுமத்தைலெளகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலே தர்சிப்பிக்கிறார். (பட்டத்துக்குரியயானையுமரசும்செய்யுமவையாராயாதென்று) அதாவது:—அராஜகமானதேஶத்திலே பட்டத்துக்குரியயானையைக் கண்ணைக்கட்டிவிட்டால் அவ்வானையெடுத்தவனொருவன் ராஜாவாமளவில் அல்லாதாரெல்லாம் கிடக்க இவனையிப்படியெடுக்கைக் கடியென்னென்றும், ராஜாவானவன் தன்செருக்காலே ஒருத்தியைத் தனக்கு மஹிஷியாக பரிக்ரஹிக்குமளவில்இங்ஙனெற்ற ஸ்த்ரீகள் பலருமுண்டாயிருக்க இவளை யிப்படியிவன் பரிக்ரஹிக்கைக்கடியென்னென்றுமாராய் வாரில்லையென்றபடி. இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று (க) "𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍁𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃" "ஸ்வாதந்த்ர்யமைஶ்வரமபர்யநுயோஜ்யமாஹு:" என்கிறபடியே, பர்யநுயோஜ்யமல்லாதவைஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யயுக்தனாய் (உ) "𑌭𑌵𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇" "பவமோக்ஷண யோஸ்த்வயைவஜந்து:க்ரியதே" என்கிறபடியே, ஸ்வாதீநபந்தமோக்ஷனாய் வேண்டினபோது வேண்டின வஸ்துவை வேண்டினபடியாக்கவல்ல ஸர்வேஶ்வரன், அஹேதுகமாகயிருக்கவாதர விஷயமாம்படி பட்டத்துக்குரிய யானையுமரசும் செய்யுமவைபோலே ஸ்வாதீநமுமாய் ஸ்வார்த்தமுமான வாத்மவஸ்துக்களிலே ஒரொன்றை ஈஶ்வரத்வச்செருக்கடியான ஸ்வேச்சையாலே, ஸ்வவிநியோகார்ஹமாம்படி விஷயீகரித்தால் அல்லாதவாத்ம வஸ்துக்களெல்லாங்கிடக்க இவ்வஸ்துவை இவனிப்படி விஷயீகரிப்பானென்னென்று இதுக்கடியாராயப்படாதென்கை. *

வ்யா. (உக) இங்ஙன் சொல்லுவானென்? இவர் தமக்கஜ்ஞாதஸுக்ருதங்களன்றோ வில்லையென்னது, யாத்ருச்சிகாத்யஜ்ஞாத ஸுக்ருதங்களைடியாக அங்கீகரித்தானனலோவென்ன? அருளிச்செய்கிறார். (முந்நீரென்று தடங்கி) அதாவது :— (ங) "முந்நீர் ஞாலம்படைத்த வெம்முகில்

(க) (உ) ஸ்ரீரங்கா-ஸ்த-உ. அஅ. (ங) தி-வா. ங. உ. க.
முந்நீராவது, ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வர்ஷஜலமென்றபடி.

மூ. வாழ்ந்தார் சூட்டுங்கோவை யாழியென்கிற

வாழ்ந்தார் - முன்புஜீவித்தவர்கள் வர்ஷஜலபுத்புதம்போலே பூர்வோத்தரக்ஷணங்களிலுத்பத்திவிநாஶங்களையுடையராய் அத:பதித்தொழிய ஸ்ருஷ்டிமுதலின்றளவு மொருபடிப்பட ஜீவித்தாரென்பதில்லை யென்கையாலும், சூட்டும் - பரமபதவாஸிகள் ஸமாராதநோபகரணங்களை தரித்துக்கொண்டு பரிசரியாநிர்ப்பரென்கையாலும், கோவை - தேஶகால விப்ரக்ருஷ்டராமக்ருஷ்ணாத்யவதார விரோதி நிரஸநாபதாநங்களை யதாவத்தாகப்பேசுகையாலும், ஆழி - த்ரைவிக்ரமணாதி கோவர்த்தநோத்தரணாந்தமான வபதாநங்களைப்பத்தும் பத்தாகப் பேசுகையாலும், என்கிற - இப்படியாக,

வண்ணனே!" என்று துடங்கி ஸர்வேஶ்வரன் (க) "[illegible]" "விசித்ராதேஹஸம்பத்தி:" இத்யாதிப்படியே, ஸ்வசரணகமலஸமாஶ்ரயணோபகரணமான கரணகளேபரங்களை இவ்வாத்மாவுக்குண்டாக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கையே ப்ரயோஜநமாக ஜகத் ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணினன். நான் அவன்தந்த கரணாதிகளைக்கொண்டு அவனையாஶ்ரயிக்கையன்றிக்கே அதின்வழியே யொழுகி ஸம்ஸரித்துப் போந்தேனென்று ஸ்வவ்ருத்தாந்தத்தையும், (உ) "வாழ்ந்தார்கள்" என்று துடங்கி முன்பு ஜீவித்தவர்கள் ஜீவித்த ப்ரகாரம் மஹாவர்ஷ ஜலபுத்புதம்போலே நசித்து நசித்து அத: பதித்தார்களென்னுமதொழிய ஸ்ருஷ்டிகாலம் துடங்கி இன்றளவும் வர ஜீவித்தவர்களொருபடிப்பட ஜீவித்தே போந்தார்களென்னு மிவ்வர்த்தம்தானில்லையென்று ஐஶ்வர்யவான்களாய் முன்பு ஜீவித்துப்போந்தவர்கள் வ்ருத்தாந்தத்தையும், (ங) "சூட்டு நன்மாலைகள்" என்று துடங்கி, பரமபதவாஸிகளாய் ஸமாராதநோபகரணங்களையும் தரித்துக்கொண்டு ஸமாராதநம் பண்ணநிற்கச்செய்தே அத்தையுபேக்ஷித்து திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணையை விரும்பிவந்தவதரித்தமைசொல்லுகையாலேபரமபதத்திலுள்ளார் வ்ருத்தாந்தத்தையும், (ச) "கோவைவாயாள்பொருட்டு" என்று துடங்கி, தேஶகாலவிப்ர க்ருஷ்டங்களான ராம க்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் விரோதி நிரஸநாபதாநங்களை தத்தத்தேஶகாலங்களில்போல் தர்சித்து நீ இப்படி விரோதி நிரஸநம்பண்ணுகிற தசைகளிலே உதவி சிசிரோபசாரம் பண்ணப்பெற்றிலேனாகிலும், என்னுடைய ஹ்ருதயாதிகளே உனக்கு போகோபகரணமாம்படி என்பக்கலிலே வ்யாமுக்தனாவதேயென்கையாலும் (ரு) "ஆழியெழ" என்று துடங்கி த்ரைவிக்ரமணம் ஸமுத்ரமதநம் பூம்யுத்தரணம் ஜகந்நிகரணம் பாரதஸமரநிர்வஹணம் ஹிரண்யநிரஸநம் ராவணவதம் பாணகரச்சேதநம் ஜகத்ஸ்ருஷ்டி கோவர்த்தநோத்தரணமாகிற பூர்வ சரிதங்களைப் பத்தும் பத்தாகப்பேசு

(க) விஷ்ணுதத்வே. (உ) தி-வா. ச. க. சு. (ங) தி - வி. உக. (ச) தி-வா. ஏ. ங. க. (ரு) ஷெ எ. ச. க.

மூ. ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்வபரவ்ருத்தாந்தர்க்கு யாத்ருச்சிகாதிக ளுண்டாகிற்றோன்றும்.

மூ—(உஉ) செய்தநன்றி தேடிக்காணுதே கெடுத்தாய் தந்தாயென்ற அத்வேஷாபி முக்யங்களும் ஸத்கர்மத்தாலல்ல.

ஸாக்ஷாத்க்ருத-ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட, ஸ்வபர வ்ருத்தாந்தர்க்கு-ஸ்வ கீயபரகீயோதந்தங்களையுடையவிவ்வாழ்வார்க்கு, யாத்ருச்சிகாதிகள் - யாத்ருச்சிகாநுஷங்கிகாதி ஸுக்ருதங்கள், உண்டாகில்-இருந்ததாகில், தோன்றும் - ப்ரகாசிக்கும்.

(அ.) செய்தநன்றி - (பகவத்விஷயீகாரத்துக்குடலாக) செய்யப் பட்ட நன்மை (உண்டோவென்று) தேடி - அந்வேஷித்து, காணுதே - அகப்படாதே, கெடுத்தாய் - த்வேஷபுத்தியைப் போக்கினுய், தந்தாய் - ஆபி முக்யமருளினுய், என்ற-இப்படி தாமே நிஷ்கர்ஷித்தருளிச்செய்த, அத்வேஷாபி முக்யங்களும் அத்வேஷமும், ஆபிமுக்யமும், ஸத்கர்மத் தாலல்ல - ஸுக்ருதமடியாக வந்ததல்ல.

கையாலும், ஈஶ்வரவ்ருத்தாந்தங்களையுமோருபாதியற வொருபோகி யாக ஸாக்ஷாத்கரித்தருளிச்செய்கிற விவர்க்கு அஜ்ஞாதமான தொன் றில்லாமையாலே தம்மை யீஶ்வரனங்கீகரிக்கைக்கடியான யாத்ருச்சி காதிஸுக்ருதங்களுண்டாகில் அல்லாதவற்றோபாதி ப்ரகாசிக்குமிறே யென்றபடி இத்தால் ப்ரகாசித்ததாகி லருளிச்செய்வர். அப்படி யரு ளிச்செய்யக் காணுமையாலும் கேவல நிர்ஹேதுக ப்ரகாஶக வசநங் கள் பலவு மருளிச்செய்தமைகாண்கையாலும் அவையுமிவர்க்கில்லையெ ன்றதாயிற்று. *

வ்யா. (உஉ) இப்படி யங்கீகாரஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸுக்ருத மில்லையேயாகிலும் அத்வேஷாபி முக்யங்கள் ஸுக்ருதமடியாகவானு லோ வென்னவருளிச்செய்கிருர்மேல். (செய்த நன்றி தேடிக்காணுதே) என்று துடங்கி, அதாவது:— (க) "வாட்டாற்றுற்கெந்நன்றி செய் தேனு வென்னெஞ்சில் திகழ்வதுவே" என்று, ஸர்வேஶ்வரன் தம்மை விஷயீகரிக்கைக்கடியாக தாம் செய்த ஸுக்ருதமேதேனுமுண்டோவெ ன்று தேடிக்காணுதே (உ) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" (ங) "மரு வித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்று, தீமனம் போகையாகிற அத் வேஷமும் மருவித் தொழும் மனமுண்டாகையாகிற ஆபீ முக்யமும் இரண்டுமவனுலே யுண்டாயிற்றென்று தாமே நிஷ்கர்ஷிக்கையாலே அத் வேஷாபிமுக்யங்களும் ஸத்கர்மமடியாக வந்ததன்றென்கை. *

(க) தி-வா. ௧0. சு. அ. (உ) ஷெ-உ. எ. அ. (ங) ஷெ-எ.

சூ—(உ௩) எண்ணிலும் வருங்கணனேக்கெண்டானுமில்லே.

சூ—(உச) மதியாலிசைந்தோமென்னுமனுமதீச்சைக ளிருத்துவமென்னுத வென்னே

(அ.) எண்ணிலும் வரும் - கணனேயிலும்வரும், கணனேக்கு-அந்த பரிகணனேக்கு, எண்டானும் - ஒரெண்டானு மின்றியிருக்க பலிக்கிறபடி கண்டாயே யென்று தம் திருவுள்ளத்துக்கு மூதலிக்கையாலே, இல்லே- அந்தபரிகணனேயுமில்லே.

(அ.) மதியால் - அனுமதி மாத்ரத்தால் (அவனே யென்னுள்வைத்தேன்) இசைந்தோம் - (விரோதியைப்போக்கும்படியாக நானுமென்னுஞ்சும்) இசைந்தோம், என்னுமனுமதீச்சைகள் - என்று தமக்குண்டானதாகச் சொன்னவனுமதியுமிசையும், இருத்துவம் - (ஹ்ருதயத்திலே) இருத்துவோம், என்னுத வென்னே - என்றிசையாத வென்னே,

வ்யா. (உ௩) ஆனல் பரமபக்திக்கு முகம் காட்டுமோபாதி பரிகணனேக்கும் முகங்காட்டுமென்றுரிறே இவர்தாமே. அந்தபரிகணனே தானிவர்க்குண்டாய்த்ததானலோ வென்னவருளிச்செய்கிருர். (எண்ணிலும்வரும் கணனேக்கெண்டானுமில்லேயென்று) அதாவது :—(க) "எண்ணிலும் வருமென்னினி வேண்டுவம்" என்றது, ஈஶ்வர குணுதிக்யம்சொன்னவித்தனேபோக்கி அந்தபரிகணனேக்கும் தம்மோடன்வயமில்லாமைகண்டு (உ) "நெஞ்சே கருமங்கள் வாய்க்கின்றேரெண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறுகண்டாயே" என்று, கார்யங்கள் பலிக்குமிடத்திலெண்ணிலும் வருமென்றது தான் மிகையாம்படியோரெண்டானுமின்றி யிருக்கச்செய்தே பலித்துக்கொண்டு நிற்கிறபடி கண்டாயேயென்று தம் திருவுள்ளத்துக்கு மூதலிக்கையாலே அதுவு மிவர்க்கில்லேயென்கை.

வ்யா. (உச) அதுதான் வேணுமோ, தமக்கநுமதிச்சைகளுண்டாகவருளிச்செய்தாரே ; அவைதான் ஹேதுவானலோவென்ன ? அவையு மவனலே உண்டானதென்கிருர். (மதியாலிசைந்தோம்) என்று துடங்கி, அதாவது:—(௩) "வைத்தேன் மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே" என்றநுமதி மாத்ரத்தாலே யவனே யெந்நெஞ்சுக்குள்ளே வைத்தேனென்றும், (ச) "யானுமென்னெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோம்" என்றும், விரோதியைப் போக்கும்படியாக, நானுமெந்நெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோ மென்றும், தமக்குண்டாகச்சொன்னவநுமதியு மிசையும் (ரு) "யானெட்டியென்னு ளிருத்துவமென்றிலன்" என்று, அவன் தம்முள்ளே புகுந்திருப்பதாகக் கேட்டவளவில் நானிசைந்தென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே இருத்துவோ மென்றிலேன்; என்றபடியே அவனேயு

(க) தி-வா-க. ௪0. உ. (உ) ஷை ரு. (௩) ஷை-அ. எ. ௪0. (ச) பெ. அ. உசு. (ரு) தி-வா. ௬. எ. எ.

மூ. இசைவித்த வென்னிசைவினது.

மூ—(உ௫) மாதவன்மலை நீர் நிழலென்றேறிடுமது

இசைவித்த - வருந்திசையப்பண்ணின, என்னிசைவினது - நானல்லே னென்றகலாதபடி யென்னிசைவுதானய்ப்புகுந்த வீஶ்வரனுடைய க்ருஷிபலம்.

(அ) மாதவன் - நானுகந்த திருநாமமநுஸந்தித்தாய், மலை - நானுகந்து வர்த்திக்கு மூரைச்சொன்னய், நீர் - என்னடியார் விடாயைத்தீர்த்தாய், நிழல் - அவர்களொதுங்கநிழல் கொடுத்தாய், என்று - இப்படியாக, ஏறிடுகிறது - சிலவற்றையாரோபிக்கிறது,

---

ள்ளேயிருத்துவோ மென்றிசையாததம்மை (௧) "இசைவித்தென்னை" என்கிறபடியே, வருந்தி இசையப்பண்ணி, (௨) "என்னிசைவினை" என்று நானல்லேனென்றகலாதபடி யென்னிசைவுதானய் புகுந்தவனை யென்னும்படி இசைவித்த ஈஶ்வரனுடைய க்ருஷிபலமென்கை. அது மதீச்சைகள் தமக்குமுன்னே யுண்டாயிருந்ததாகில் இருத்துவமென்றிலன் என்றும், இசைவித்தென்னை, என்று மருளிச்செய்யக்கூடாதிறே.

வ்வா. (உ௫) இவை யொன்றுமில்லையாகிலும் (௩) "மாதவன்" என்றும், (௪) "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்றும், சொன்ன உக்திமாத்ரங்களைப்பற்றாசாகக்கொண்டு விஷயீகரித்தானாக வருளிச்செய்கையால் அவைதானுண்டேயென்ன ? அவைபேற்றுக்கடியாகச் சொல்லத்தக்கவை யன்னென்றுமிடத்தை மற்றுமிவற்றோடு ஸஹபடி தங்களாகத்தக்கவற்றையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்கிறார். (மாதவன்மலைநீர் நிழலென்றே றிடுமதென்றுதுடங்கி,) அதாவது:— (௫) "மாதவனென்றதே கொண்டென்னை யினியிப்பால்பட்டது யாதவங்களும்சேர்கொடேனென்றென்னுள்புகுந்திருந்து" என்று, அந்தःபுரவாஸிகள்சொல்லும்மாதவனென்கிற திருநாமத்தை யஹ்ருதயமாகச்சொன்னவளவிலே அத்தையேகுவாலாகக்கொண்டு அல்லாததிருநாமங்களுக்கு மிதுக்கும் வாசியறியாதவென்னை விஷயீகரித்தென்னுள்ளே புகுந்திருந்து ஸகலகர்மங்களையும்போக்கினனென்றும், (௬) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன திருமால்வந்தென் னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" என்றோறோரு தேஶங்களில் மலைகளைச்சொல்லாநின்றால் ஓரோருவிஷயங்களையிட்டுச்சொல்லுமோபாதி யாத்ருச்சிகமாக, திருமாலிருஞ் சோலைமலையென்றேன், என்னுங்காட்டில் தானுகந்தருளின திருமலையின்பேரை விரும்பிச்சொன்னேனாகக்கொண்டு நிரபேக்ஷனானதான் பிராட்டியோடு கூடவந்தென்னுள்ளே பரிபூர்ணமாகப் புகுந்தானென்றும் சொல்லும்படி, மாதவனென்று நம்பேரைச்சொன்னன் திருமாலிருஞ்சொலைமலையென்று நம்

---

(௧) தி-வா. ௫. அ. ௧. (௨) ஷை-௧. ௭. ௯. (௩) ஷை - ௨. ௭. ௩. (௪) ஷை - ௧0. அ. ௧. (௫) ஷை ௨. ௭. ௩. (௬) ஷை - ௧0. அ. ௧.

மூ. வ்யாவ்ருத்யுக்தியங்யார்த்தம் அபுத்திபூர்வகம் அவிஹிதம் பலவிஸத்ருஶம்பலாந்தரஹேது.

வ்யாவ்ருத்யுக்தி - பேருக்கும் மலைக்கும் விஶேஷவாசகங்களையிட்டு வ்யாவ்ருத்தி சொன்னமாத்ரம், அங்யார்த்தம் - பாகவதர் விஷயமாகச் செய்த தல்லாமையாலே யங்யார்த்தம். அபுத்திபூர்வகம் - செய்தவனுக் கின்னினைவில்லாமையாலே புத்திபூர்வகமல்ல, அவிஹிதம் - இவை தான் பலஹேதுத்வேநஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டதுமல்ல, பலவிஸத்ருஶம் - பகவத்விஷயீகாரமாகிற மஹா பலத்துக்கு ஸத்ருஶமல்ல பலாந்தரஹேது - சிலவல்பபலங்களுக்கு காரணமாமித்தனை.

ஊரைச்சொன்னான் என்றேறிடுகிறவை ஈஶ்வரனுகந்த திருநாமமென்று ம், அவனுகந்தவர்த்திக்கிறதிருமலையென்றும் சொன்னவையல்லாப்பேரு க்கும் மலைக்கும் வ்யாவ்ருத்தி சொன்னமாத்ரம். மற்றுமிவற்றோடு ஸஹ படிதமாய்ப்போருமவையான என்னடியார் விடாயைத்தீர்த்தாய் அவர் களுக்கொதுங்க நிழலைக்கொடுத்தாய் யென்றேறிடுகிறவை, தன் பயிர் தியாமைக்காக நீருள்ளவிடத்தேநின்றும் நெடுந்துலையிட்டிறைக்கிறதும் தனக்குச்சூதும் சதுரங்கம்போருகைக்கும் காற்றுவரவுக்கிருக்கைக்கு மாக விரிவுண்டாகப்புறம் திண்ணைக்கட்டிவைக்கிறதுமொழிய பாகவ தர்கள்விடாய் தீர்க்கைக்கும் அவர்களுக்கொதுங்க நிழலாகைக்கும் செ ய்கிறதல்லாமையாலே அங்யார்த்தம், இவைதானித்தனையுமித்தலையில் நினைவின்றியிருக்க அவனடித்தேறிடுகிறவையாகையாலே புத்திபூர்வகமு மல்ல. இவைதான்பலஹேதுதயா ஶாஸ்த்ர விஹிதங்களுமன்று. பகவத்விஷயீகாரமாகிறமஹாபலத்துக்கிவைஸத்ருஶமுமல்ல. இவையு ண்டாயிற்றதாகிலிவ்வருகேசிலஅல்ப ப்ரயோஜநங்களுக்கு ஹேதுவா மித்தனையென்கை. ஆகையாலிவை பகவதங்கீகாரத்துக்கு ஹேதுவாக மாட்டாதென்றுகருத்து. கீழேயாத்ருச்சிகாதிகளுண்டாகில் தோன்று மென்றதுவும், இங்கேமாதவனித்யாதியாலே அவனேறிடத்தக்கவை சிலவுண்டாக விவர்தம்முடைய வுக்தியாலே கண்டெடுத்துக்கழிக்கிற விதுவும், தன்னிற்சேரும்படி யெங்ஙனே யென்னில்? யாத்ருச்சிகாதிகள் தான் பலவுண்டாகையாலே அத்யுத்கடங்களாய் மஹாபலத்துக் குறுப் பாய்வந்து விழுமவையும் ஆபாஸங்களாயிருக்குமவையுமுண்டாகை யாலே அத்யுத்கடங்களாய் அவனுக்கு ஹேதுவாகக்கொள்ளலாம்படி யிருக்குமவற்றைக்கீழ்ச்சொல்லிற்றுக்கி ஆபாஸங்களாய் அவனுரோ பித்துக்கொள்ளத்தக்க வற்றையிங்கே சொல்லிற்றென்று விபஜித்துக் கொள்ளுமளவில் விரோதமில்லை. *

மூ—(உசு) இவன்நடுவே யடியானென்றோலைப்படா ப்ரமாணம் பக்ஷ பாதிஸாக்ஷி வன்களவிலனுபவமாகிற

(அ) இவன் - ஒன்றையாரோபித்தாகிலும் விஷயீகரிக்குமீஶ்வரன், நடுவே - ஆகஸ்மிகமாக, அடியானென்று - நீயெனக்கு தாஸபூதனென்று (ஶ்ருதியை ப்ரமாணமாகக்காட்ட) ஓலைப்படாப்ரமாணம் - எழுதாமறை யென்றத்தை (அங்யதாகரித்தும்) பக்ஷபாதி - தர்சிகளாகிலுமுனக்கு பக்ஷபாதிகளென்றும், ஸாக்ஷி - ஸாக்ஷியாரென்றும், வன்களவில் - அநாதிகாலமாத்மாபஹாரகனுகிறவலியகள்ளனுயிருந்து விட்டேனென்று பின்பிவரநுதபிக்கும்படி, அநுபவமாகிற - விபரீதஜ்ஞாநத்தாலே தமக்குத்தோன்றிருந்தவநாதிவஸித்தாநுபவத்தைக் காட்டினவிவ்வாழ்வாருக்கு,

வ்யா. (உசு) ஆனுலிப்படி யிவரை நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிக்கை வேண்டுவானென்னென்னு மபேக்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார் மேல், (இவன்நடுவேயென்றுதுடங்கி) அதாவது:—இப்படி யொன்றை யாரோபித்தாகிலும் விஷயீகரிக்குமிவன் (க) "நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதன்" என்கிறபடியே, நாதனுகையாலே நிர்ஹேதுகமாகவந்து அடியானிவனென் றெனக்கா ருள்செய்யும்" (உ) என்றும் "𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇" "த்வம்மே" என்கிறபடியே, இவனென்னடியானென்று பிடிக்க "𑌅𑌹𑌂 𑌮𑍇" "அஹம் மே" என்கிறபடியே, அதுக்கிவரிசையாமல் என்னை நீ உன்னடியானென்றதெத்தாலே யென்ன? "𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍" "இதம் வேதமூலப்ரமாணத்" என்கிறபடியே, இவரையிசைவிக்கைக்காக (ங) "𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯" பதிம்விஶ்வஸ்ய" (ச) "𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌃" "ப்ரதாந க்ஷேத்ரஜ்ஞபதிஃ" (ரு) "𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑍀𑌶𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌃" "க்ஷராத்மாநாவீஶதேதேவ ஏகஃ" இத்யாதிகளாலே சேதனுசேதனங்களடைய தனக்குஶேஷமென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதத்தை ப்ரமாணமாகக்காட்ட, அதெழுதாமறையாகையாலே அதோலைப்படாப்ரமாணமென்றிவரத்தையங்யதாகரித்து தம்முடைய அநாத்யநுபவத்தை ப்ரபலமாகக்கொண்டு நிற்கையாலே, ஆக்ஷியிலும் ப்ரபலமான துடர்ச்சியை முன்னிட்டவளவிலதுக்கு ஸாக்ஷியாரென்று கேட்டவாறே "𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍" "ஸாக்ஷீஸ்யாத்" என்கிறபடியே, தத்வதர்சிகளான ஜ்ஞானிகளை ஸாக்ஷியாகக்காட்ட "𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌿𑌨𑌃" "த்வத்பக்ஷபாதீஸ:" என்கிறபடியே, அவர்களுனக்கு பக்ஷபாதிகளென்றதுக்கு மிவர் கண்ணழிவுசொல்லுகையாலே (சு) "வன்கள்வன்" என்று, விஷயீகாராநந்தரம், அநாதிகாலம் அஹம்மம என்றிருந்துபோந்த வநுபவம் ஆத்மா பஹாரமாகிறவலிய களவால்வந்ததென்று

(க) தி-வா. க. எ. ரு. (உ) பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தி. (ங) பு - ஸூ. (ச)
(ரு) ஶ்வே - உ. க. கo. (சு) தி-வா. ரு. க. ச.

மூ. இந்திரஞாலங்கள் காட்டிக்கொள்ளக்காப்பாரற்று விதிசூழ்ந்தது.

மூ—(௨எ) வரவாறில்லை

இந்திரஞாலங்கள்காட்டி - இந்திரஜாலம்போலே த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரகமானஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி, கொள்ள - இவர் தம்முதாக நினைத்திருந்த ஆத்மாத்மீயங்களை தன்னுதாக்கிக்கொள்ளும்படியாக, காப்பாரற்று - நிவாரகரொருவருமற்று, விதி - க்ருபை, சூழ்ந்தது - ஸர்வஸ்வாமியாய் (சீலவானான த்ருவிக்ரமனை) சூழ்ந்தது.

(அ) வரவாறு - வந்தவழியானது, இல்லை - இன்னதென்று சொல்லலாவதில்லை,

இவரநுதபிக்கும்படி, (க) "இந்திரஞாலங்கள்காட்டி யிவ்வேழுலகங்கொண்ட" என்று, இந்திரஜாலங்கள்போலே, த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிகளானவடிவழகையும் சீலத்தையும் சேஷ்டிதத்தையும் காட்டி வாய் மாளப்பண்ணி ஆஸுரப்ரக்ருதியான மஹாபலி என்னிதென்றிருந்த லோகத்தை தன்னுதாக்கிக்கொண்டாப்போலே இவரையும் வடிவழகையும் சீலாதிகளையும் காட்டி வாய்மாளப்பண்ணி இவரென்னிதென்றிருந்த ஆத்மாவை தன்னுதாக்கிக்கொள்ளும்படியாக (௨) "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்" என்று, க்ருபாஜநகையான வவள் காக்கவோ? க்ருபா பரதந்த்ரனான நீகாக்கவோ? க்ருபாபாத்ரமான நான்காக்கவோ? என்னும்படி, ஒருவரால் நிவாரிக்கவொண்ணாதபடி பெருகுவதாய் ஸ்வதந்த்ரனான தன்னாலும் தப்பவொண்ணாதபடியிருக்கையாலே விதிசப்தவாச்யையாயிருந்துள்ளக்ருபை, (ங) "எனைத்தோர் பிறப்பும் "எதிர் சூழல் புக்கெனக்கேயருள்கள் செய்ய, அம்மான்திருவிக்கிரமன்விதி சூழ்ந்தது" என்று அநேக ஜன்மங்கள், நான் பிறந்த பிறவிக்கெதிராகப்பிறந்துகொண்டுவந்து எனக்கொருவனுக்கு மேதன் ப்ரஸாதங்களைப்பண்ணும்படியாகஸர்வேச்வரனுவைத்து த்ரிவிக்ரமாபதாநமுகத்தாலே எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளைவைத்த ஸுசீலனை க்ருபை சூழ்ந்ததென்னும்படி யிவரை அங்கீகரித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி விளைந்துகொண்டதென்கை. காட்டிக்கொள்ளவென்றவிடத்தில் காட்டியென்கிறவிது, ப்ரமாணங்காட்டி ஸாக்ஷிகாட்டி இந்திரஞாலங்கள்காட்டி என்று ஸர்வத்ராங்விதமாய்க்கிடக்கிறது.

வ்யா. (௨எ) எல்லாம் செய்தாலும், ஏவம்பூதக்ருபைதான் அநாதிகாலமிவ்வாத்மவிஷயமாகப்பெருகாமல் இன்றுபெருகுமளவில் இதுக்கோர்டிவேண்டுகையாலே இதுக்குடலாக கற்பிக்கலாவதொரு ஸுக்ருதமில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (வரவாறென்றுதுடங்கி) அதாவது :— (ச) "வரவாறொன்றில்லையால்வாழ்வினிதால்"

(க) தி-வா. கூ. ரு. ௫. (௨) ஷெ-ரு. க. க. (ங) ஷெ ௨. எ. கூ. (ச) பெ-அ. ருகூ. ௨௨.

மூ. வெறிதேயென்றறுதி யிட்டபின்

என்றறுதியிட்டபின் - என்று நிச்சயித்தபின்பு,

என்றிதுவந்தவழியின்னதென்று யிதுக்குச்சொல்லலாவதொரு ஹேது வில்லை. பேறு மிகவுமினிதாக யிராநிற்குமென்றும் (க) "வெறுதேயருள் செய்வர் செய்வார்கட்கு" என்று, தான்செய்யநினைந்தவர்களுக்கு நிர்ஹேதுகமாக க்ருபைபண்ணுவரென்றும், இப்படி விஷயீகாரம் நிர்ஹேதுகமென்று தாமேயறுதியிட்ட பின்பு (உ) "தனியேன்வாழ்முதலே" என்று, ஸம்ஸாரத்திலொருதுணை யன்றிக்கேயிருக்கிற வென்னுடைய வநுபவத்துக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமானவனே ! என்று தம்முடைய பேற்றுக்கு மூலஸுக்ருதமாக விவாருளிச்செய்தவவன் தன்னையொழிய வேறுகற்பிக்கலாவதொரு ஸுக்ருதமில்லையென்கை. 'அன்றிக்கே' யாத்ருச்சிகாதிகளுண்டாகில் தோன்றும், என்றஜ்ஞாதஸுக்ருதமு மிவர்க்கில்லை யென்னவாறேயிப்படி நோகக்கழிக்கவேணுமோ, அநாதிகாலமங்கீகரியாதவனின்றுசெய்கையாலும் அல்லாதவாத்மாக்களெல்லாம் கிடக்க இவரையிப்படி விஷயீகரிக்கையாலும் இதுக்குடலானதே தேனுமொருஸுக்ருதமிவர்க்குண்டாகக்கூடுமென்று கார்யத்தையிட்டநுமித்தாகிலும் கற்பிக்கலாவ தொன்றில்லையோவென்ன ? அப்படி கற்பிக்கலாவதில்லையென்னுமிடத்தை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கிறரென்று ஸங்கதியாக்கி செய்தநன்றிதேடிக்காணுதே, என்றுதுடங்கி, வெறிதேயென்றறுதிட்டபின் என்றுமளவுமேகவாக்யமாகக்கொண்டு இவ்வாழ்வார் கருத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு செல்லுகிறதாய் (ந) "எந்நன்றி செய்தேனு" என்று பகவதங்கீகாரத்துக்குடலாக தாம்செய்த ஸுக்ருதமுண்டோவென்று தேடிக்காணுதே அங்கீகாரத்துக்குடலானதில்லையாகில் அத்வேஷாபிமுக்யங்களுக்குத்தக்கது தானுண்டோ வென்னில்? அவையுமவனாலே வந்தது ஸத்கர்மத்தால்வந்ததல்ல (ச) "எண்ணிலும்வரும்"என்றபரிகணனைதானுண்டோவென்னில் ? அதுக்கெண்டானுமில்லை (ரு) "வைத்தேன்மதியால்" (சு) "யானுமென்னெஞ்சுமிசைந்தொழிந்தோம்" என்கிறவநுமதீச்சைகள்தானுண்டோவென்னில்? அவையுமவனுண்டாக்கினது. (எ) "மாதவனென்றதேகொண்டு" (அ) "திருமாலிருஞ்சோலை மலையென்றேனென்ன" இத்யாதிகளாலீஶ்வரன்வலியவேறிடுகிறவை வ்யாவ்ருத்யுக்த்யாதிகள். இவன் நடுவேவந்தடியானென்றுபிடித்து ப்ரமாணஸாக்ஷிகள்காட்டி அவைகார்யகாமாகாதவளவில் வடிவழகைக்காட்டி இப்படி இவ்வஸ்துவை ஸ்வாதீநமாக்கிக்கொள்ளும்படி யிவனை நிவாரகரற்றக்ருபைசூழ்ந்தது. இவ்விஷயீகாரத்துக்கு (கூ) "வீரவாறொன்றில்லை" (க0) "வெறிதேயருள் செய்த" இத்தனையென்றிவர்தாமே

(க) தி-வா. அ. எ. அ. (உ) ஷெ உ. ந. ரு. (ந) ஷெ க0. கூ. அ. (ச) ஷெ. க. க0. உ. (ரு) ஷெ அ. எ. க0. (சு) பெ - அ. உசு. (எ) தி - வா. உ. எ. ந. (அ) ஷெ. க0. அ. க. (கூ) பெ. அ. ருசு. (க0) தி-வா. அ. எ. அ.

மூ. வாழ்முதலென்கிற ஸுக்ருதமொழியக்கற்பிக்கலாவதில்லை.
மூ—(உ அ) நலமருளினனென்கொலென்றுமூலசூடம் அருளால் மன்னுமவர்க்கன்புக்கடியானதுவேயடிசேருகைக்குஸாதநம்.

வாழ்முதலென்கிற - தம்முடைய பேற்றுக்கு மூலஸுக்ருதமாக தம்மாலேசொல்லப்பட்ட, ஸுக்ருதமொழிய-ஸாக்ஷாத்தர்மமான வீச்வரனொழிய, கற்பிக்கலாவதில்லை-வேறுகற்பிக்கலாவதொரு ஸுக்ருதமுமில்லை.

(அ) நலம் - பக்தியை, அருளினன் - க்ருபைசெய்தானென்று பக்ரமித்து, என்கொலென்று - என்கொலெம்மானென்றுமளவாக ஆமூலசூடம் - உபக்ரமமேபிடித்துபஸம்ஹாரத்தளவும், அருளால் - (நிர்ஹேதுக) க்ருபையாலே, மன்னுமவர்க்கு - தரிக்கவேண்டும் ஸ்வபாவரானவிவ்வாழ்வார்க்கு, அன்புக்கு - விளைந்தபக்திக்கு, அடியானதுவே-மூலமானதுவே, அடிசேருகைக்கு - திருவடிசேருகையாகிற ப்ராப்திக்கும், ஸாதநம் - உபாயம்.

யறுதியிட்டபின்பு (க) "தனியேன் வாழ்முதலே" என்று, தம் பேற்றுக்கு மூலஸுக்ருதமாக விவரருளிச்செய்த வீச்வரன் தன்னையொழிய இவர்க்கு வேறுகற்பிக்கலாவதொரு ஸுக்ருதமொன்றில்லையென்று இங்ஙனேயோஜிக்கவுமாம். இந்த யோஜனை யிதின்பட்டோலையான க்ரந்தத்திலிவரருளிச்செய்த மர்யாதைக்குச்சேரும். ஆகவிதுக்குக்கீழ்வர் ப்ரபாவத்தையும் அதுக்கடிபகவந்நிர்ஹேதுக கடாக்ஷமென்னுமத்தையும் அத்தாலிவர்க்குண்டான பக்தியின் வ்யாவ்ருத்தியையும் அதுதான் கர்மஜ்ஞானஸாத்யை யல்லாமையும் இவரையீச்வரன் அங்கீகரித்ததுக்கு கேவல க்ருபையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லாமையையும் சொல்லித்தாயிற்று. *

வ்யா. (உ அ) இப்படி நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரபாத்ர பூதரான விவருடையபக்தி பகவத்க்ருபைகலப்தையாயிருந்ததாகிலும் உபாஸகனுக்கு கர்மஜ்ஞாநஜநிதையான பக்தி யோபாதி இவர்க்கு ப்ராப்திஸாதநமிதுவோவென்னவருளிச்செய்கிறார்மேல் (நலமருளினன்) என்று துடங்கி, அதாவது:—(உ) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று, தம்முடைய பக்த்யுத்பத்திகாரணம் கேவலபகவத்க்ருபையென்றுபக்ரமித்து (ங) "என்கொலெம்மான் திருவருள்" என்னுமளவாக ஜ்ஞாநதசையோடு வரணதசையோடு ப்ராப்திதசையோடு வாசியற (ஆமூலசூடம்) (ச) "மாலருளால்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்" என்று, பிடிதோறும் நெய்யொழியச்செல்லாத ஸுகுமாரரைப்போலே நின்றநிலைதோறுமவனருள் கொண்டேதரிக்கவேண்டும் ஸ்வபாவரான விவர்க்கு (ரு) "ஆராவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்கையாலே, (சு) "நலமருளினன்" என்று, பக்திகாரணமாகச்சொன்ன க்ருபையே அடி சேருகையாகிற ப்ராப்திக்கும் ஸாதநமென்றபடி. *

(க) தி-வா. உ. ங. ரு. (உ) தி-வா. க. க. க. (ங) ஷை. கஂ. எ. ங. (ச) ஷை. க. ரு. கக. (ரு) (சு) தி-வா. க. க. க.

மூ—(௨௯) புணர்தொறுமென்னக்கலந்து பிரிந்து ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்தது கனங்குழையிடக்காது பெருக்குதலும் மாஸோபவாஸி போஜநப் புறப்பூச்சும்போலே ஆற்ற நல்ல

(அ) புணர்தொறுமென்ன - தடமுலை புணர்தோறு மித்யாதியில் ப்ரகாரமாக அபிநிவேஶம் பெருகி வாராநின்றதென்று சொல்லும்படியாக, கலந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, பிரிந்து - விஶ்லேஷித்து, ஜ்ஞாநபக்திகளை (க்ரமமாக) ஜ்ஞாநத்தையும் பக்தியையும், வளர்த்தது - அபிவ்ருத்தி பண்ணிவித்தது, கனங்குழையிட - அநர்க்யாபரண மிடுகைக்கிடமாம்படி, காதுபெருக்குதலும் - காதுபெருக்குமாப்போலவும், மாஸோபவாஸி - மாஸமுபவஸித்தவனுக்கு, போஜநப்புறப்பூச்சும்போலே - சோற்றையரைத்துடம்பிலே பூசுமாப்போலவும், ஆற்றநல்ல- ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க தன்குண சேஷ்டி தங்களைக்காட்டி யடிமை கொண்டவனென்னும்படி,

---

வ்யா. (௨௯) இப்படி ப்ராப்தி ஸாதநம் க்ருபையேயாகில் (க) "இன்னின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை" என்றபோதே இவரபேக்ஷிதம் செய்து விடலாயிருக்க இவரைவைத்து ஸ்வஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களாலே ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்ததேதுக்காகவென்னு மாகாங்க்ஷையிலேயருளிச்செய்கிறார்.(புணர்தொறுமென்றுதுடங்கி) அதாவது:— (௨) "புணர்தொறும் புணர்ச்சிக்காரா" இத்யாதியாலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் தோறும் ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத்தக்கவளவல்லாதஸுகஸாகரமானது அபரிச்சேத்யமான வாகாசத்தையுங்கடந்தவ்வருகுபட்டு விபூதித்வயத்தையும் விளாக்கொலை கொள்ளவல்லவரவையும் முழுத்தும்படிபெருகி இப்படிபெருகின விது விஶ்லேஷப்ரஸங்கத்திலே பெருக்காறுவற்றியடிச்சுடுமாப்போலே ஸ்வப்நகல்பமென்னலாம்படி வற்றிப்போய் அத்தசையிலே ப்ராணஸ்தாநமான ஹ்ருதயத்திலே பூர்வஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான புடைதோறுமுள்ளே புகுந்து ஆஶ்ரயமான வாத்மாவுக்குப்பொறுக்க வொண்ணாதபடி அபிநிவேஶம் பெருகிவாராநின்றதென்று சொல்லும்படியாக கலப்பது பிரிவதாய், கலவியாலேஜ்ஞாநத்தையும் பிறிவாலேபக்தியையும் வளர்த்தது, கனத்தபணியிடுகைக்கிடமாம்படி நூலிட்டுத்திரியிட்டு * குசும்பையிட்டு கொப்பிட்டு காதுபெறுக்குமாப்போலவும், மாஸோபவாஸிக்கு ப்ரதமத்திலே போஜநத்தையிடில் பொறாதென்று சோற்றையரைத்துடம்பிலேபூசி பொரிக்கஞ்சிகொடுத்து பொரிக்கூழ்கொடுத்து ஒழுக்கத்திலே போஜநம்பொறுப்பிக்கு மாப்போலவும் (௩) "ஆற்றநல்லவகைகாட்டு மெம்மான்" என்றெனக்குப் பொறுக்கப்பொறுக்க தன்குணசேஷ்டி தாதிகளைக்காட்டி அவ்வழியாலே யென்னை யடிமை கொண்டவனென்னும்படி பகவதநுபவம் கனுக்கண்

---

* குசும்பை - ஓர்பூ. * கொப்பு - மரக்கொம்பு.

(க) தி-வி. க. (௨) தி-வா. ௧0. ௩. ௨. (௩) ஷ சு. ௫. ௫.

மூ. மாபோகச்சிரமமாக.

மூ—(௩௦) இவற்றுல்வரும் ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களாகிறன எளிய னுய்நிற்குமரியனுய் எய்தானென்கிற தர்ஶனஸமான மாந ஸாநுஸந்தாநமும்

மாபோக - எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமாய் நித்யஸூரிகளனுபவிக்கிற போகத்தை, சிரமமாக - பொறுக்கைக்காக ஶ்ரமம் செய்வித்தபடி.

(அ) இவற்றுல்வரும் - இக்காரியங்களடியாகவரும், ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களாகிறன-ஸம்யோக வியோகங்களாகிறன, எளியனுய்-நெஞ்சுக்குமிகவும் விஶததமாநுபவ விஷயமாய்க்கொண்டு, நிற்கும்-முன்னேவந்து நிற்கும், அரியனுய்-என் கண்ணுக்கவிஷயமாய்க்கொண்டு, எய்தான் - கையாலணைக்கைக்கெட்டுகிறிலன், என்கிற - என்றுசொல்லுகிற, தர்ஶநஸமமான - ப்ரத்யக்ஷஸமமான, மாநஸாநு ஸந்தாநமும் - மாந ஸிகாநுபவமும்,

டறியாதவிவர்க்கு (க) "எம்மாவீட்டு" என்றும், (உ) "கட்டெழில் வானவர்போகம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமாய்க்கொண்டு கட்டடங்க நன்றுயிருப்பதாய் அபரிச்சின்ன ஜ்ஞாநபக்திகரான நித்யஸூரிகளநுபவிக்கிறபோகத்தை முதலிலே கொடுக்கில் ஸாத்மியாதென்று கறுதி அது ஸாத்மிக்கைக்காகச்சிரமம் செய்வித்தபடி யென்கை. ஆனபின்பு ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்தது ப்ராப்திஸாதநதயாவன்றென்றுகருத்து.மாஸோபவாஸிக்குப்புறப்பூச்சு மாத்ரத்தால் போஜநம் பொறுமையாலே புறப்பூச்சுச்சொன்னவிது மற்றையவற்றுக்குமுபலக்ஷணம். மாபோகம் என்றது, (௩) "மாவீடு" (ச) "வானவர்போகம்" என்கிற சந்தைகளிலாத்யந்தங்களைச்சேர்த்துச்சொன்னபடி. ❋

வ்யா. (௩௦) ஆனல் ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்ததிதுக்காகிறது. முனியேநான் முகனளவும் மாநஸாநுபவமொழிய ப்ரத்யக்ஷாநுபவ மில்லாதவிவர்க்கு இவற்றைவளர்க்கைக் குறுப்பாகவரும் ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களாகிறவையெவையென்னவருளிச்செய்கிறார்மேல். (இவற்றுலென்றுதுடங்கி) அதாவது :— கீழ்ச்சொன்னவக்காரியங்களடியாக வரும்ஸம்ஶ்லேஷமும் விஶ்லேஷமுமாகிறன. (ரு) "கருத்துக்கு நன்று மெளியனுய்" (சு) "நிற்கும்முன்னேவந்து" என்றுநெஞ்சுக்குமிகவும் விஶததமாநுபவ விஷயமாய்க்கொண்டென் முன்னேவந்து நிற்குமென்றும் (எ) "கண்கள் காண்டற்கரியனுய்" (அ) "கைக்குமெய்தான்" என்று, கண்ணுக்கவிஷயமாய்க்கொண்டு கையாலணைக்கைக்குக் கெட்டுகிறிலனென்றும் சொல்லுகிற ப்ரத்யக்ஷதுல்யமான மாநஸாநுஸந்தாந

(க) தி-வா. உ. க. க. (உ) ஷை. சு. சு. கக. (௩) ஷை. உ. க. க. (ச) ஷை. சு. சு. கக. (ரு) ஷை. ௩. சு. கக. (சு) ஷை-எ. ௩. சு. (எ) ஷை. ௩. சு. கக. (அ) ஷை.

சூ. திண்கொள்ளப்பெருத மநச்சைதில்யமும்.

சூ—(௯௧) புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவை அவைசரித்தவர்க்கு ப்ரியஹிதபரன்தான் துளக்கற

திண்கொள்ளப்பெருத - பாஹ்யகரணாநுபவம் பண்ணப்பெருமையா லுண்டான, மநஶ்ஶைதில்யமும் - ஆந்தராநுபவமும் கலங்கும்படி பிறந்தவந்தஃகரண சைதில்யமும்.

(அ) புண்ணியம்பாவம் - நாட்டார்க்குபுண்ணியபாவங்களால்வருகிற, புணர்ச்சிபிரிவை - ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களை, அவை - அப்புண்ணியபாபரூபமான ப்ரபலகர்மங்களை, சரித்தவர்க்கு - தான்போக்குகையாலே நிவர்த்தித்தவிவ்வாழ்வாருக்கு, ப்ரியஹிதபரன் - ப்ரியபரனும் ஹிதபரனுமான, தாந் - தானனவீஶ்வரன், துளக்கற - அநந்யபரனுயென்னுள்ளேபுகுந்து நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுய்க் கலந்தானென்றிவரதிப்ரீதராம்படியாகவும்,

மும், (க) "கண்கள்க்குத்திண் கொள்ளவொரு நாளருளாயுன்திருவுருவு" என்றபேக்ஷிதமான பாஹ்யாநுபவம் பெருமையாலே ஆந்தராநுபவமுமடிமண்டிபோடே கலங்கும்படி பிறந்தவந்தஃகரணஶைதில்யமுமென்கை. ❋

வ்யா. (௯௧) ஆனுலபிமதவிஷயஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்கள் புண்யபாபநிபந்தனமாக்வன்ரே லோகத்தார்க்குவருவது, லோகவ்யாவ்ருத்தரான விவர்க்கு இவை வருகைக்கு நிதானமேதென்னுமபேக்ஷையிலே யருளிச்செய்கிருர். (புண்யமென்றுதுடங்கி) அதாவது:—(உ) "புண்ணியம் பாவம் புணர்ச்சி பிரிவென்றிவையாய்" என்கிறபடியே, நாட்டார்க்கு புண்யபாப பலமாய்க்கொண்டு வருகிற ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களை (௩) "சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ் சரித்து" என்று, 'திலதைலவத் தாருவஹ்நிவத்,என்கிறபடியே, ஆத்மாவோடு பிரிக்கவொண்ணுதபடி பொருந்திக்கிடக்கிற புண்யபாபரூபமான ப்ரபல கர்மங்களை விரகர் நெடுஞ்சுவர்தள்ளுமாப்போலே தான் போக்குகையாலே அவையிரண்டுமற்றிருக்கிற விவர்க்கு ப்ரியபரனும்ஹிதபரனுமான வீஶ்வரன் தான் அந்த ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்க்கையில் நினைவாலே (ச) "துளக்கத்தமுதமாயெங்கும்பக்கம்நோக்கறியா னென்பைந்தாமரைக்கண்ணன்" என்று விபூதி ரக்ஷணத்தைப்பற்ற வருமந்யபரதை கலசாதபடி அத்தையொருங்கவிட்டுக்கொண்டுவந்து இனிப்பேருதபடி என்னுள்ளேபுகுந்து அத்தாலே விகஸிதஸஹஜ ஸார்வைஜ்ஞுதுமாய்,

(க) தி - வா. ൯. ௪௦. எ. (உ) ஷெ ௬. ௩. ௪. (௩) ஷெ. ௧. ൯. ௪௦. (௪) ஷெ ௨. ௬. ௨.

மூ. வெங்குர்தழைக்க நடத்தும்.

மூ—(௩௨) ஜ்ஞாநத்தில் தம்பேச்சுப்ரேமத்தில் பெண்பேச்சு.

எங்கும் தழைக்க -, விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலே நான்முடியாநிற்கையாலே என்துக்க தர்ஶநாபாவத்தால் லோகமானது ஸுகத்தைப்பெற்று ஸம்ருத்தமாகக்கடவதென்னும்படி அதிமாத்ரதுக்க நிமக்நாம்படியாகவும், நடத்தும் - நடத்திக்கொண்டுபோரும்.

(அ) ஜ்ஞாநத்தில் - ஜ்ஞாநதசையில், தம்பேச்சு - தாமானதன்மையிலேபேச்சு, ப்ரேமத்தில் - ப்ரேமதசையில், பெண்பேச்சு - நாயகிப்பேச்சு.

(க) "ஜ்வர:" "விஜ்வர:" என்கிறபடியே, * உள்நடுக்கமும் தீர்ந்து எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனுமாய் நாச்சிமாரையும் புரிந்து பாராமல் என்னையேபுரிந்து பார்த்துக்கொண்டு இதனாலே திருக்கண்களும் செவ்விபெற்று இப்படி யென்னோடே கலந்திருந்தானென்றிவரதிப்ரீதராம்படியாகவும் (உ) "தழைநல்லவின்பம் தலைப்பெய்தெங்கும் தழைக்க" என்று, விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலே நான் முடியாநின்றேன், இனி யென் துக்கங் காணுமையாலே லோகமெல்லாம் விஸ்தீர்ணமாய் நன்றாக ஸுகத்தைப்பெற்று ஸம்ருத்தமாகக்கடவதென்னும்படி அதிமாத்ரதுக்கநிமக்நாம்படியாகவும் நடத்திக்கொண்டு போருமென்றபடி. *

வ்யா. (௩௨) இப்படி யீஶ்வரன் வளர்த்துக்கொண்டுபோருகிற, ஜ்ஞாநப்ரேமைகளையுடையரான இவருடைய ஜ்ஞாநதசையிலும் ப்ரேமதசையிலுமுண்டான பேச்சுகளிருக்கும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநத்திலித்யாதி) அதாவது:— ஜ்ஞாநதசையில் தாமான தன்மையிலே நின்றுபேசுவர். ப்ரேமதசையிலும் அவஸ்தாந்தராபன்னராய்பெண்பேச்சாகப்பேசுவரென்கை. *

"விஜ்வர:" என்கிற இந்தவிடத்தில் * உள்நடுக்கமாவது? கடற்கரையில் பெருமாள் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு இலங்கைமாநகரை முடிசூட்டி பின்பிதென்னாமோவென்றேங்கியும், ஸ்ரீபரதாழ்வான்போலிவனும் நேராக இராஜ்யத்தை யங்கீகரியானாகில் செய்த ப்ரதிஜ்ஞை வீணேயொழியுமேயென்று கலங்கியுமிருக்க இராவணவதாநந்தரம் இராஜ்யத்தை ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானங்கீகரித்தமையால் தீர்ந்தகவலையென்றபடி. அல்லது :—வி, என்று பக்ஷியாய் அது பெரிய உடையாராய் அவர் விஷயமான க்லேசமாகவுமாம். அதாவது:—உலகத்தில், தம் தம் மக்களுக்கௌருகாலவிசேஷத்திலல்லாதபெரும்சீர்மையுண்டாகுகையில் தந்தையாவான் காலம் சென்றவனை நினைந்து துக்கிப்பதுபோல் மேலாத்தாய்தந்தையான பெருமாள் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுடைய மஹோத்ஸவத்தைப் பார்த்து அவனுமில்லாமற் போனானேயென்கிற மநத்துடிப்பு.

(க) ஸ்ரீ-ரா-யா. க. அச. (உ) தி-வா. க. ௫. ௪0. (௩)

மூ—(௩௩) தேறுங்கலங்கியென்றுந் தேறியுந்தேருதும் ஸ்வரூபங் குலையாது.

மூ—(௩௪) அடியோந்துடர்ந்து குற்றே வலடிச்சியோ மடிக்கீழ்க்குற்றேவலாகை யவஸ்தாந்தரம்.

(அ) தேறுங்கலங்கியென்றும் - தெளிந்ததசையிலும் கலங்கினதசையிலும் அஞ்ஜலிமாருளென்கையாலும், தேறியும்தேருதும்-உபயாவஸ்தையிலுமவன் திறத்தினளாயிருக்கிருளென்கையாலும், ஸ்வரூபம் - (சேஷத்வரூப) ஸ்வரூபம், குலையாது - நிலைகுலையாது.

(அ) அடியோம் - தாஸபூதர், துடர்ந்துகுற்றேவல் - ஸந்நிதியை யிடைவிடாமல் ஸகலவிததாஸ்யங்களும் (செய்யவேண்டுமென்று தம் பேச்சாலே சொல்லுகிறவிது,) அடிச்சியோம் - தாஸிகள், அடிக்கீழ் குற்றேவல் - திருவடிகளிலந்தரங்க தாஸ்யங்களைப்பண்ணவேண்டுமென்று, ஆகை - (பெண்பேச்சு) ஆகை, அவஸ்தாந்தரம் - அவஸ்தாந்தராபத்தி.

வ்யா. (௩௩) இப்படி தெளிவுங்கலக்கமுமான வித்தசைகளில் பேச்சில் பேதமொழிய ஸ்வரூபத்திலும் பேதமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிருர். (தேறுங்கலங்கியென்று துடங்கி) அதாவது:— (க) "தேறுங்கைகூப்பும்" (உ) "கலங்கிக்கைதொழும்" என்று தெளிந்தசையிலும் கலங்கின தசையிலும் சேஷத்வப்ரகாசகமான அஞ்சலிமாருமையாலே பிண்டத்வ கடத்வ கபாலத்வ சூர்ணத்வங்களாகிற அவஸ்தாந்தரங்களை பஜித்தாலும் ம்ருத்தானவாகாரத்துக்கழிவில்லாதாப்போலே" (௩) "தேறியுந்தேருதமாயோன் திறத்தினளேயித்திருவே" என்கிறபடியே தெளிந்தசையோடு கலங்கினதசையோடு வாசியற உபயாவஸ்தையிலும் சேஷத்வரூபமான ஸ்வரூபம் நிலைகுலையாதென்றபடி. ✻

வ்யா. (௩௪) ஆனலிவர்க்கவஸ்தாந்தரமாவதேதென்னுமாகாண்கைஷயிலே அருளிச்செய்கிருர். (அடியோமித்யாதி) அதாவது:— (௪) "அடியோம் போற்றியோவாதே" (ரு)"தொடர்ந்து குற்றேவல்செய்து" என்று, தாமானதன்மையிற் சொல்லுமோபாதி (சு) "அடிச்சியோந் தலைமிசைநீயணியாய்" (எ) "திருவடிக்கீழ்குற்றேவல்முன்செய்ய" என்று சொல்லுகையாலே, ஸ்வரூபத்திலும் ஸ்வரூபாநுரூபவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையிலும் பேதமில்லை. பிராட்டியான பாவனையாலே தம்பேச்சானவிது போய் பெண்பேச்சாகை யிவர்க்கவஸ்தாந்தரமாவதென்றபடி. (அ) "அடியோம்" (கூ) "தொடர்ந்துகுற்றேவல்" என்று, தம்பேச்சாலே சொல்லுகிறவிது, "அடிச்சியோம், அடிக்கீழ்குற்றேவல்" என்று பெண்பேச்சாகையிவர்க்கவஸ்தாந்தரமாவதென்று வாக்யத்துக்குச்சொற்படுத்தும் க்ரமம். ✻

(க) தி-வா. எ. உ. ரு. (உ) ஷை. உ. ச. ச. (௩) ஷை ச. ச. எ. (௪) ஷை. கூ.உ. க. (ரு) ஷை ௩. (சு) ஷை க௦. ௩. க. (எ) ஷை க. ச. உ. (அ) ஷை-கூ-உ-க. (கூ) ஷை.௩.

மூ—(௩௫) வித்யை தாயாகப்பெற்றுபாலுமமுதுமான திருநாமத் தாலே திருமகள்போல வளர்த்தத்தஞ்சமாகிய தந்தைமற் றொருவர்க்குப் பேச்சுப்படாமல்

அ. வித்யை - வித்யையை, தாயாக - மாதாவாக, பெற்று - ஜநிப் பித்து, பாலுமமுதுமான - க்ஷீரஸுதைகள்போல் போக்யமான, திரு நாமத்தாலே - திருமந்த்ரத்தாலே, திருமகள்போலவளர்த்த - லக்ஷ்மீ ஸத்ருஶமாக வளர்த்த, தஞ்ஜமாகிய தந்தை-மோக்ஷைகஹேதுவானவா சார்யனுகிற பிதா, மற்றொருவர்க்குப்பேச்சுப்படாமல் - அந்யஶேஷ த்வ ப்ரஸங்கம்வாராதபடி,

வ்யா. (௩௫) ஆனுலிவர்க்கு தம்பேச்சன்றோ ஸ்வாபாவிகம் பிரா ட்டிமார் தசையை ப்ராபித்துப்பேசும் பேச்சுவந்தேறியன்றோ வெ ன்ன? பகவதேகபாரதந்த்ரமுமாய் பகவதேகபோகமுமாயிருக்கு மாத் மவஸ்துவுக்கு ஸ்த்ரீஸாதர்மயம் ஸ்வரூபாநுபந்தியாகையாலே தத்ப்ர யுக்தமான பேச்சிவர்க்கு வந்தேறியன்றென்னு மிடத்தை ரூபகத்வேந வருளிச் செய்கிருர். மேலெருசூர்ணையாலே அதாவது :— வித்யை தாயாகப்பெற்று (க)"[illegible]""ஸஹிவித்யாதஸ்ஞ்ஜநயதி" என்கிறபடியே, ஆசார்யன் திருமந்த்ரமுகேந ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கினபோதிவ்வாத்மா ஸத்பாவமாகையாலே வித்யையை மா தாவாகக்கொண்டிவ்வாத்ம வஸ்துவை ஜநிப்பித்து பாலுமமுதுமான திருநாமத்தாலே திருமகள் போல்வளர்த்த (உ) "தேனும்பாலுமமுது மாய திருமால் திருநாமம்" என்கிற போக்யபதார்த்தமான திருமந்த்ர த்தாலே (௩) "திருமகள்போல்வளர்த்த" என்கிறபடியே, அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாதிகளாலே லக்ஷ்மீஸத்ருஶமாக வளர்த்துக்கொண்டுபோந்த (ச) " தஞ்சமாகிய தந்தை" தேஹோத்பாதகனுய்" (௫) "[illegible]" "ஶாபித்ராச" இத்யாதிப்படியே, ஆபத்தசைகளிலே கைவிடும் பிதா வைப்போலன்றிக்கே, (சு) "[illegible]" "பூதாநாம்யோவ் யயஃ பிதா" என்கிறபடியே, ஸ்வஸம்பந்தம் கண்ணழிவற்றிருக்க (எ) "[illegible]" " பவமோக்ஷணயோஸ்த்வயை வஜ ந்து ஃ க்ரியதே " என்னும்படி, ஸம்ஸார மோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாயிருக்கும் பிதாவைப்போலு மன்றிக்கே ஸ்வரூபோத்பாதக னுய், ஒருதசையிலும் கைவிடாதேஹிதைஷியாய் உஜ்ஜீவனைகபரனு ய்க்கொண்டு மோக்ஷைக ஹேதுவாயிருக்கையாலே ஆத்மரக்ஷகனுன வாசார்யனுகிற பிதா மற்றொருவர்க்குப் பேச்சுப்படாமல் (அ) " மற் றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் " (கூ) " மானிடவர்க்கெ ன்று பேச்சுப்படில் " என்கிற, அந்யஶேஷத்வப்ரஸங்கம் வரா

(க) ஆ-ஸு. (உ) பெ-மொ. சு. ௪0. சு. (௩) பெரியா-தி. ௩. அ. ச. (ச) தி-வா. ௩. சு. க. (௫) ஶ்ரீ-ரா. ஸு- ௩அ. ௩உ. (சு) ஸஹஸ்ரநாமம். (எ) ஶ்ரீர-ம். உ. அஅ. (அ) பெரியா-தி. ௩. ச. ௫. (கூ) நா-தி. க. ௫.

ரு. விஶ்வபதிலோகபர்த்தாவென்னும் மணவாளரை நாலிரண்டிழைகொண்டு முப்பிரியான ப்ரம்ஹஸூத்ரபந்தத் தோடே வரிப்பிக்கபரம்புருடன் கைக்கொண்டபின் சதுர்த்தியுட்புக்கு இடையீடு

விஶ்வபதிலோகபர்த்தாவென்னும் மணவாளரை - ஸர்வ ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனை, நாலிரண்டிழைகொண்டு - எட்டிழைகொண்டு, முப்பிரியான - மூன்றுசரடா யிருப்பதான, ப்ரம்ஹஸூத்ர பந்தத்தோடே - ஈஶ்வரஸம்பந்தப்ரகாஶகமான திருமந்த்ரமாகிர மங்கள ஸூத்ரபந்தத்தோடே, வரிப்பிக்க - வரிக்கும்படிபண்ண, பரம்புருடன் - ஸர்வேஶ்வரன், கைக்கொண்டபின் - பரிக்ரஹித்த வநந்தரம், சதுர்த்தியுட்புக்கு - கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையோடே செல்லும் சரமசதுர்த்தியிலே யுட்புக்கு, இடையீடு - ப்ரதிபந்தகமாக,

தபடி (விஶ்வபதிலோக பர்த்தாவென்னும் மணவாளரை) (க) "𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯" "பதிம் விஶ்வஸ்ய" (உ) "𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍" "கௌஸல்யாலோகபர்த்தாரம்" என்று, பதிஶப்தத்தாலும் பர்த்ருஶப்தத்தாலும் ஸர்வலோகநாயகனுகச் சொல்லப்படுகிற (௩) "மணவாளரவனைப்பற் பல காலமும் பள்ளிகொள் மணவாளரை" (நாலிரண்டிழைகொண்டு முப்பிரியான ப்ரம்ஹஸூத்ரபந்தத்தோடே வரிப்பிக்க) (ச) "எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்களஸூத்ரம்போலே" எட்டக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாய் ஈஶ்வரஸம்பந்த ப்ரகாஶகமான திருமந்த்ரமாகிற மங்களஸூத்ரபந்தத்தோடே, (ரு) "𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾" "பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வபாணிநா, என்கிறபடியே, வரிக்கும்படிபண்ண (பரம்புருடன் கைக்கொண்டபின்) (சு) "பரம்புருடா நீயென்னைக்கைக்கொண்டபின்" என்கிறபடியே, பரமபுருஷரான மணவாளர் பரிக்ரஹித்த வநந்தரம் (சதுர்த்தியுட்புக்கு) விவாஹாநந்தரம் ஶேஷஹோம பர்யந்தமான சதுர்த்திவஸத்திலும் அகலுதலு மணுகுதலு மற்று அநங்யார்ஹ ஶேஷத்வாநுகுணமான பரிமாற்றத்துக்கு அர்ஹமென்னுமளவை ப்ரகாசிப்பிற்றுக்கொண்டிருக்குமோபாதிப்ரணவோக்தமான வநங்யார்ஹ ஶேஷத்வத்தில் கண்ணழிவற வங்கீகரிக்கையாலும் தததநுகுணமாகக் கிட்டி பரிமாறப்பெறுமையாலும் அகலுதலும் அணுகுதலு மற்று கைங்கர்ய ப்ராத்தனையோடே செல்லும் சரம சதுர்த்தியிலே யுட்புக்கு

(க) பு-ஸூ (உ) ஸ்ரீ-ரா. ஸு. ௩௮. ௫௫. (௩) நா-தி. ௯௦. ௬. (ச) முமுக்ஷுப்படி. (ரு) ஸ்ரீ-ரா. பா. ௭௩. ௨௬. (சு) பெரியா-தி. ௫. ௪. ௨.

௬. நடுக்கிடக்கும் நாள்கழித்து ஜந்மபூமியை விட்டகன்று
சூழ்விசும்பிற்படியேயுடன்சென்று குடைந்து நீராடி

நடுக்கிடக்கும் - ஶரீரம் நடுவேகிடக்கிற, நாள்கழித்து - நாலுநாளையும் கழித்து, ஜந்மபூமியை - ஜநநபூமியான விவ்விபூதியை, விட்டகன்று - (முன்பாதரணீயமாய்ப்போந்தவஸ்துக்களோடேகூட) விட்டகன்று, சூழ்விசும்பிற்படியே - சூழ்விசும்பென்கிற திருவாய்மொழியில் படியே, உடன் சென்று - நாயகனோடே கூடச்சென்று, குடைந்து - விரஜையிலே யவகாஹித்து, நீராடி - தீர்த்தமாடி,

இடையிடு நடுக்கிடக்கும் நாள்கழித்து தம்பதிகளிருவருமேக ஶய்யையிலே வர்த்திக்கச்செய்தே அந்யோந்ய ஸ்பர்ஶ யோக்யதை யில்லாதபடி இடை யிடான ஸோமாதிகள் நடுவே கிடக்கும் நாள்போலே ஶேஷத்வஜ்ஞானமும் ஶேஷவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையுண்டாகையாலே இரண்டுதலைக்குமண்ணிமை யுண்டாயிருக்கவும் சேர்த்துப்பரிமாற வொண்ணுதபடி (க) "நண்ணியும் நண்ணகில்லேன்நடுவே யோருடம்பிலிட்டு" என்கிறபடியே அநுபவவிரோதியாய் இடையிடான ஶரீரம் நடுவேகிடக்கிற நாலுநாளையும் (உ) "நாள்கடலைக்கழிமின்" என்கிறபடியே, கழித்து (ஜந்மபூமியைவிட்டகன்று) (ங) 'முற்றலும்பைங்கிளியும்பந்துமூசலும்பேசுகின்றசிற்றில்மென்பூவையும் விட்டகன்ற செழுங்கோதை" என்கிறபடியே, ஒருவராலும் விடவரிதான ஜநமபூமியான விவ்விபூதியைமுன்பாதரணீயமாய் போந்தவஸதுக்களோடேகூடப்புரிந்துபாராமல் விட்டுநீங்கி, அன்றைக்கே (ச) "அன்று நானபிறந்திலேன்" என்னும்படி கிடந்ததனக்கு ஆசார்யன்திருமந்த்ரத்தாலுண்டாக்கின ஜந்மம் பெற்றதிங்கேயாகையாலே ஜந்மபூமியான இவ்விபூதியை பகவதநுபவப்ராவண்யத்தாலே, முற்றிலும் பைங்கிளியுமத்யாதிப்படியே, முன்பாதரணீயமாய்ப்போந்த வஸ்துக்களோடேகூட விட்டகன்றென்னவுமாம். பிறந்தகத்தைவிட்டுப்புக்கஹத்துக்குப் போகிறரூபகத்துக்கு மிகவும்சேருமிறே. (சூழ்விசும்பில்படியே யுடன்சென்று) (ரு) "சூழ்விசும்பு" என்கிற, திருவாய்மொழியிற் சொல்லுகிறபடியே, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே வழியிலுள்ளாரடைய ஸத்கரிக்க (சூ) "அங்கவனோடுமுடன்சென்று" என்கிறபடியே, (எ) "நயாமி" "நயாமி" என்கிற, நாயகன்முன்னேபோகப் பின்னேபோய், (குடைந்துநீராடி) (அ) "குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராடி" என்கிறபடியே, பர்த்ருக்ருஹத்துக்குப்போகிறபெண் அவ்வூரெல்லையிலே சென்றவாறே அவர்கள் குளிப்பாட்டக் குளிக்குமாப்போலே அம்ருதவாஹிநியான விரஜை

(க) தி-வா. (உ) தி-வா. க. கூ. எ. (ங) பெ-மொ. ங. எ. அ. (ச) திருச்ச-ம். கூச. (ரு) தி-வா. கO. கூ. க. (சூ) நா-தி. ம. கO. (எ) ஸ்ரீவராஹசரமம். (அ) திருப்பாவை. கங.

ஸூ. வியன்றுழாயஞ்சநத்தின்நீறு நானப்பொடி பீதகவாடை பலகலன்கொண்டு நோக்கியலங்கரித்து ப்பல்லாண்டிசை த்துக்கவரிசெய்ய நிறைகுடவிளக்கமேந்தி யிளமங்கைய ரெதிர்கொள்ள

வியந்துழாய் - திவ்யமால்யம், அஞ்சநத்தின்நீறு - திவ்யாஞ்சநம், நாநப் பொடி - திவ்யசூர்ணம், பீதகவாடை - திவ்யவஸ்த்ரம், பல்கலன் - திவ் யாபரணங்கள், கொண்டு - இவைகளைக்கொண்டு, நோக்கி - திவ்யாப்ஸ ரஸ்ஸுக்களால் அத்யாதரமாக, அலங்கரித்து - அலங்காரம்செய்து, பல் லாண்டிசைத்து - மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, கவரிசெய்ய - சாமரம் பணி மாற, நிறைகுடவிளக்கமேந்தி - மங்கள தீபாதிகளை யேந்திக்கொண்டு, இளமங்கையர் - நித்யநவ யௌவனைகளான ஸ்திரீகள், எதிர்கொள்ள - எதிர்கொண்டுவர,

யிலே இப்பாலுள்ள அழுக்கறும்படி நீராடி (வியந்துழாயஞ்சநத்தின் நீறுநானப்பொடி பீதகவாடை பலகலன்கொண்டு நோக்கியலங்கரித்து) குளித்தேறினபெண்ணை பர்த்ருபந்துக்களான ஸ்த்ரீகள் வந்தலங்கரிக் குமாப்போலே (௧) "வியன்துழாய் கற்பென்றுசூடும்" (௨) "ஆராரயில் வேற்கணஞ்சநத்தின்நீரணிந்து" (௩) "மெய்திமிருநாநப்பொடி" (௪) "உடுத்துக்களைந்த நின்பீதகவாடை" (௫) "பல்கலனும்யாமணி வோம்" என்கிறபடியே, அலங்காரோபகரணங்களான திவ்யமால்யம் திவ்யாஞ்சநம் திவ்யசூர்ணம் திவ்யவஸ்த்ரம் திவ்யாபரணங்களை (௬) "ఏతం పఞ్చశతాన్యప్సరసః ప్రతిధావన్తి శతమ్మాలాహస్తాః" "ஏதம்பஞ்சஶதாந்யப்ஸரஸ꞉ப்ரதிதாவந்தி ஶதம்மாலாஹஸ்தா꞉" "శతమఞ్జనహస్తాః శతంచూర్ణహస్తాః శతంవస్త్రహస్తాః శతంఫణహస్తాః" "ஶதமஞ்ஜநஹஸ்தா꞉ ஶதம்சூர்ணஹஸ்தா꞉ ஶதம்வஸ்த்ரஹஸ்தா꞉ ஶதம்பூஷணஹஸ்தா꞉" என்கிறபடியே, ஏந்திக்கொண்டு மானேய்நோக்கியரான திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக் களெதிரே வந்து (௭) "తం బ్రహ్మాలంకారేణాలంకుర్వన్తి" "தம்ப்ரம்ஹாலங்காரேணாலங் குர்வந்தி" என்கிறபடியே, போக்த்ருபூதே ஶ்வரபோக்யமாம்படி யலங் கரித்து (பல்லாண்டிசைத்துக்கவரிசெய்ய) (௮) "தொக்குப்பல்லாண் டிசைத்துக்கவரிசெய்வரேழையரே" என்கிறபடியே, இவ்விஷயத்தில் கிஞ்சித்கரிக்கையிலுண்டான சாபலம்தோற்ற திரளநின்று மங்களாஶா ஸநம்பண்ணி சாமரம்பணிமாற (நிறைகுடவிளக்கமேந்தி இளமங்கை யரெதிர்கொள்ள) அலங்க்ருதையாயுபலாலநத்தோடே செல்லுகிற பெண் பர்த்ருக்ருஹத்தையணுகச்சென்றவாறே அங்குள்ள ஸ்த்ரீகள் மங்களதீபாதிகளை யேந்திக்கொண்டெதிரேவந்து ஸத்கரிக்குமாப்போ லே (௯) நிதியிநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மதிமுகமடந் தையரேந்தினர்" என்கிறபடியே, மங்களாவஹமான பூர்ணகும்பதீபாதி களைதரித்துக்கொண்டு (௧0) "சதிரிளமங்கையர்தாம் வந்தெதிர்கொள்ள" என்கிறபடியே, நித்யநவயௌவநஸ்வபாவைகளானவேறே சிலதிவ்யாப்

(௧) தி-அ. ௩. ௬௯. (௨) சி-தி. ௧. (௩) பெரியா-தி. ௧. ௪. ௯. (௪) திருப்பல்லாண்டு. ௯. (௫) திருப்பாவை-௨௭. (௬) (௭) (௮) தி-வா. ௭. ௬. ௧௧. (௯) ஷை-௧0. ௯. ௧0. (௧0) நா-தி. ௬. ௫.

மூ. வைகுந்தம் புக்கிருந்து வாய்மடுத்துப்பெருங்களிச்சியாக வானவர்போகமுண்டு கோப்புடைய கோட்டுக்கால்கட்டில் மிதித்தாரோஹித்து

வைகுந்தம்புக்கு - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ப்ராபித்து, இருந்து - ஈஶ்வரனோடேகூடியிருந்து, வாய்மடுத்து - வாயைமடுத்து, பெருங்களிச்சியாக - மஹாநந்தத்தோடு, வானவர்போகம் - நித்யஸூரிகளனுபவிக்கும் போகத்தை, உண்டு - புஜித்து, கோப்புடைய - உபய விபூத்யாதிபத்யப்ரகாஶகமான, கோட்டுக் கால்கட்டில் - ஸர்வாஶ்சர்யமயமான திவ்யபர்யங்கத்திலே, மிதித்தாரோஹித்து - பாதபீடத்திலே யடியிட்டேறி,

ஸரஸ்ஸுக்களெதிர்கொள்ள (வைகுந்தம்புக்கிருந்து) உபலாலநத்தோடேசென்றபெண் பர்த்ருக்ருஹத்திலே புக்கிருக்குமாப்போலே (க) "மன்னியமாதவனோடு வைகுந்தம்புக்கிருப்பார்" என்கிறபடியே, ஸ்ரீய꞉ பதியானவனுக்கு போகஸ்தாநமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைப்ராபித்து அவனோடேகூடியிருந்து (வாய்மடுத்துப் பெருங்களிச்சியாக வானவர்போகமுண்டு) பர்த்ருக்ரஹத்திலே பெண்வந்தபின்பு தம்பதிகளும் மற்றுள்ள பந்துக்களும்கூடியிருந்து பெருங்களிச்சியுண்ணுமாப்போலே அடியார்கள் குழாங்களுமவனுமாக விருக்கிற சேற்றியிலே (உ) "அடியேன் வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேன்" என்று பெருங்களிச்சியாக முழுவிடறுசெய்து (ங) "கட்டெழில்வானவர் போகமுண்பாரே" என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகள் புஜிக்கிறபோகத்தை (ச) "సోऽశ్నుతే సర్వాన్కామాన్సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా" "ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரம்ஹணாவிபஶ்சிதா" என்கிறபடியே, புஜித்து (கோப்புடைய கோட்டுக்கால்கட்டில் மிதித்தாரோஹித்து) பர்த்ருஸம்ஶ்லேஷத்துக்குப்படுக்கையிலே யேறுமாப்போலே (ரு) "கோப்புடைய சீறியசிங்காஸநம்" என்றும், (சு) "கோட்டுக்கால்கட்டில்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, உபய விபூதியும் தொழிலாகவகுப்புண்டு ஸர்வாஶ்சர்யமயமான திவ்யபர்யங்கத்திலே (எ) "తమేవం విద్వాన్పాదేనాధ్యారోహతి" "தமேவம் வித்பாதேநாத் யாரோஹதி" என்

(க) நா-தி. ங. கo. (உ) தி-வா. உ. ங. கூ. (ங) ஷை. சு. சு. கக. (ச) தை - உ. ஆ. க. க. (ரு) திருப்பாவை - உச. (சு) ஷை - கக. (எ)

சூ. பரதாக்ரூரமாருதிகளை பரிஷ்வங்கித்த மணிமிகுமார்பிலே குருமாமணியாயணியும் வஸ்துவுக்குமணிவல்லிப் பேச்சு வந்தேறியன்று.

பரதாக்ரூரமாருதிகளை - இவர்களை, பரிஷ்வங்கித்த - காடாலிங்கநம் பண்ணின, மணிமிகுமார்பிலே - ஸ்ரீகௌஸ்துபம் நிறம்பெறும்படியான திருமார்விலே, குருமாமணியாய் - ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதி போக்யமாய், அணையும் வஸ்துவுக்கு - அணைகிற ஆத்மவஸ்துவுக்கு, மணிவல்லிப்பேச்சு - நாயகிப்பேச்சு, வந்தேறியன்று - ஆரோபிதமன்று.

கிறபடியே, பாதபீடத்திலே அடியிட்டேறி, (பரதாக்ரூரமாருதிகளை பரிஷ்வங்கித்தமணிமிகுமார்விலே) (க) "[illegible] । [illegible]" "தம்ஸமுத்தாப்ய காகுஸ்தப்சிரஸ்யாக்ஷி பதம் கதம்। அங்கே பரதமாரோப்யமுதிதஃ பரிஷஸ்வஜே" என்றும், (உ) "[illegible]। [illegible]" "ஸோப்யேநம் த்வஜவஜ்ராப்ஜக்ருதசிந்ஹேநபாணிநா। ஸம்ஸ்ப்ருச்யாச்யாக்ருஷ்யசப்ரீத்யா ஸுகாடம்பரிஷஸ்வஜே॥ என்றும், (ங) "[illegible] । [illegible]" "ஏஷஸர்வ ஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமதஃ। மயாகால மிமம் ப்ராப்ய தத்தஸ்தஸ்ய மஹாத்மநஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்ரீபரதாழ்வானையும் அக்ரூரனையும் திருவடியையும் ஆதரித்தணைத்துக்கொண்ட (ச) "மணிமிகு மார்பு" என்று,ஸ்ரீகௌஸ்துபம் நிறம் பெறும்படி அழகியதிருமார்பிலே (குருமாமணியாயணையும் வஸ்துவுக்கு) (ரு) "குருமாமணிப்பூண்" என்று ச்லாக்யமாயீச்வரத்வசிஹ்நமான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதி போக்யமாய் தேஜஸ்கரமாய்க்கொண்டணைகிற வாத்ம வஸ்துவுக்கு (மணிவல்லிப்பேச்சு வந்தேறியன்று) (சு) "வண்பூமணிவல்லி" என்று தாரகமாய் போக்யமாய் தனக்குத்தானே ஆபரணமாம்படி அழகியதாய் கொள்கொம்புபெருவிடில் தலையெடுக்கமாட்டாமை தறைப்பட்டுக் கிடக்கும் "கொடிபோன்றவள்" என்கிற ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமாய்வரும் பேச்சுவந்தேறியன்று ஸ்வாபாவிகமென்னபடி. பெண்பேச்சென வமைந்திருக்க மணிவல்லிப்பேச்சென்னது? மணிமிகுமார்விலே மணியாயணியுமென்றத்தோடொக்க மணி வல்லியென்றால் சொற்கட்டளையாய்வரும் ரஸமுண்டாகையாலே. இத்தால் ஸ்த்ரீத்வம் ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அத்தையுள்ளபடி தர்சித்தவிவர்க்கு தத்ப்ரயுக்தமான பேச்சு ஸ்வபாவிகமென்று சொல்லித்தாயிற்று. *

(க) ஸ்ரீ-ரா-யு. கஙO. ஙஅ. (உ) ஸ்ரீவி-பு. ரு. க. ங. ரு. (ங) ஸ்ரீ-ரா-யு. க. கஉ. (ச) பெ-மொ. (ரு) பெரியா-தி. க. ங. கO. (சு) தி-வி. க.

ஸூ—(௩௬) இன்புமன்பு முற்படுவது கொழுந்துவிடுவதாகிறது கடிமா மலர்ப்பாவையோடுள்ளஸாம் யஷட்கத்தாலே.

(அ) இன்புமன்பும் - ஸ்நேஹமானது, முற்படுவது - பிராட்டி விஷயத்திற்காட்டில் மாச்ரிதவிஷயத்தில் முற்படுவது, கொழுந்துவிடுவதாகிறது - பிராட்டிபக்கலுள்ள தாச்ரிதரளவும் வரவளருவதும், கடிமாமலர்ப்பாவையோடுள்ள-பெரியபிராட்டியாரோடுள்ள, ஸாம்ய-ஸாத்ருச்யத்துக்குஹேதுவான, ஷட்கத்தாலே - குணஷட்கத்தாலே.

வ்யா. (௩௬) இப்படி கேவலம் ஸ்த்ரீஸாமாம்யமேயன்றிக்கே,நாரீணாமுத்தமையான பிராட்டியோடேஸாம்யமும், பரிசுத்தாத்மஸ்வரூபத்துக்குண்டென்னுமற்றை ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறார். மேல் (இன்புமன்புமென்று துடங்கி) அதாவது :—(௧) "நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்குமின்பனே" என்று, இன்ருச்ரயித்த நமக்கும் நித்யஸூரிக்கு மவ்வருகாய் ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் பூர்ணையாயிருக்கிற பிராட்டிக்கும் இன்பனுமிடத்தில் முற்படவிங்கே யின்பனாய் பின்பாய்த்தவளுக்கு ஸ்நேஹிப்பதென்னும்படி பிராட்டிக்கு முன்னே யிவர் பக்கலின்பனுவது (௨) "கோலமர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" என்று நிரதிசயபோக்யையான பிராட்டிக்கன்பனுகையாலே அவள் பரிக்ரஹமான வென்பக்கலிலும் அன்பனுனவனேயென்னும்படி அவள் பக்கல் பண்ணின ஸ்நேகமிவ்வளவும் வர வளருவதாய் இப்படி யின்பு முற்படுவது அன்பு கொழுந்துவிடுவதாகிறது. (௩) "கடிமாமலர்ப்பாவை யொப்பாள்" என்று பரிமளப்ரசுரமான பூவில் பிறப்பாலும் நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தாலும் நிரதிசயபோக்யபூதையான பிராட்டியோடொக்கச் சொல்லலாமவளென்னும்படி பிராட்டியோடித்தலைக் குள்ளஸாம்யத்துக்குடலான அநந்யார்ஹசேஷத்வம் அநந்யசரணத்வம் அநந்ய போக்யத்வம் ஸம்ச்லேஷத்தில் தரிக்கை விச்லேஷத்தில்தரியாமை ததேகநிர்வாஹ்யத்வமுமாகிற ஆறுப்ரகாரத்தாலேயென்கை. 'இன்பனென்னது' ஸ்நிக்தனென்னபடி. ஆகையால் அன்போபாதி இன்பும் ஸ்நேஹவாசியாகையாலே ஸ்நேஹம்முற்படுவது கொழுந்து விடுவதாகிறதென்னபடி. இன்புமன்புமென்றிரண்டுபோலச் சொல்லிற்று. முற்படுதலும் கொழுந்துவிடுதலும் சொல்லுகிற ஸ்தலங்களில் ஸ்நேஹவாசகதயா ப்ரயுக்தசப்தங்களிவையாகையாலே இரண்டு சப்தையும் தோற்றுகைக்காக. பிராட்டியோடுள்ள வென்றுவமைந்திருக்க கடிமாமலர்ப்பாவையோடுள்ள வென்னது அந்த சப்தையிலே பிராட்டிஸாம்யம் முக்தகண்டமாகச் சொல்லியிருக்கையாலும் கந்தல் கழிந்த ஸ்வரூபத்தையுடையவர்களெல்லாருமிப்படி சொல்லுகிறது ஸ்வரூபாநுபந்தியான விஸ்ஸாம்யஷட்கத்தாலே யென்றறிவிக்கைக்காக

(௧) தி-வா. ௪. ௫. ௮. (௨) ஷி - ௧0. ௧0-௭. (௩) பெ-தி. ௩. ௭. ௬.

மூ—(௩எ) உண்ணாது கிடந்தோர் மாயையினாலென்னும் வீறுடைய முடிக்குறியாரோடு இத்திருமண்ணோரன்ன வொண்ணுதல்

(அ) உண்ணாது கிடந்து ஓர்மாயையினால் என்னும், இப்பாட்டுக்களில்ப்ரதிபாதிதமான வீறுடைய - வைலக்ஷண்யாதிக்யமுடைய, முடிக்குறியாரோடு - (ஸர்வேஶ்வரஸாம்ராஜ்யத்திரலவனோடொக்க முடிசூடுகையாலே) முடிக்குறியாரான (ஸீதாபிராட்டி பூமப்பிராட்டி-நப்பின்னைப்பிராட்டி, இவர்களோடு) இத்திரு - (ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மியோடொத்தவளென்றும், மண்ணோரன்னவொண்ணுதல் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோடொத்தவளென்றும்,

வும் ஸாம்யத்தாலே யென்னுமல் ஸாம்யஷட்கத்தாலேயென்னது நிரூபகத்வம் அநுரூபத்வம் அபிமதத்வம் ஶேஷத்வஸம்பந்தத் வாராபாவம் புருஷகாரத்வம் ப்ராப்யபூரகத்வம் முதலானஸ்வபாவ விஶேஷங்கள் ததஸாதாரணங்களாகையாலே. *

வ்யா. (௩எ) இப்படி, ஆறுப்ரகாரத்தாலே பரிஶுத்தாதம ஸ்வரூபத்துக்கு தத்ஸாம்யமுண்டாகையாலே பிராட்டிதனையிவர்க்கு வந்தேறியல்லாமையை ப்ரகாசிப்பிற்றாராய்நின்றார்கீழ். ஏவம்பூதாகாரத்தாலே பெரிய பிராட்டியாரோடுள்ள ஸாம்யமேயன்றிக்கே தம்முடைய பாவவிஶேஷங்களாலே பகவதபிமததிவ்யமஹிஷிகளான பிராட்டிமார் மூவரோடு மிவர்க்குண்டானஸாம்யம் இவர்பாசுரங்களிலே ப்ரகாசிக்குமென்கிறார்மேல். (உண்ணாதென்று துடங்கி) (க) "உண்ணாதுறங்காதொலி கடலையூடறுத்து பெண்ணுக்கையாப்புண்டு காமுற்றபோதெல்லாம்" என்கிறபடியே, ஜநககுலஸுந்தரியானதன்னைப்பிரிந்தபோது * தீரோதாத்தநாயகனாகையாலே, விகாரஹேதுக் களுண்டானாலும் தைர்யத்தாலே புறந்தோற்றுமலிருக்கும் சக்கரவர்த்தித்திருமகனை (உ) "న మాంసం రాఘవో భుఙ్క్తే" "நமாம்ஸம்ராகவோபுஞ்தே" (௩) "అనిద్రస్స

(க) நா - தி. கக. எ. (உ) ஸ்ரீ - ரா. ஸு-௩௬. ௪0. (௩) ஷை - ௪௩.

* தீரோதாத்தநாயகனாவது. நாயகனாயிருப்பான் நான்குவிதம். தீரோதாத்தோ தீரத்ததோ தீரலலிதோ தீரஶாந்தஶ்சேதி" என்று ஸாஹித்யரத்நாகரம் என்னும் அலங்காரஶாஸ்த்ரத்தில் ப்ரதி பாதிக்கப்பட்டதிறே. அவற்றுள் தீரோதாத்தநாயகனாவான்:—"గంభీరస్సారసంపన్నః కృపావానవికత్థనః । పరకీయగుణగ్రాహీ ధీరోదాత్తో నిగద్యతే" "கம்பீர ஸ்ஸாரஸம்பந்ந: க்ருபாவா நவிகத்தந:। பரகீயகுணக்ராஹீ தீரோதாத்தோ நிகத்யதே" என்கிறபடியிருப்பவன். காம்பீர்யமாவது. ஸந்தோஷம் வருகையில் முகவிகாஸமும் துன்பம்வருகையில் முகச்சுருக்கமுதலியவை பொன்று மின்றிஸமமாயிருக்கை. ஸாரஸம்பந்நத்வமாவது. ஶாரீரபலபரிபூர்ணனாயிருக்கை. க்ருபாவானாவது. பிறர்துக்கத்தைக்காண்கில் ஐயோவென்றிரங்குகை. அவிகத்தனையாவது - தன்னையொருவர் கொண்டாடுகையில் அதில் கண்வையாமை. பரகுணக்ராஹித்வமாவது - பகையாளியாயினும் பிறர்குணங்களை நன்கறிகையாம். இவையித்தனையும் சக்ரவர்த்தித் திருமகன்பக்கல் ஸுஸ்பஷ்டமாகக்காணலாம்.

ரு. பின்னை கொலென்கிற ஒப்புத்தென்பால்

பின்னைகொலென்கிற - நப்பின்னைப்பிராட்டியோ வென்னும்படியான, ஒப்பு - ஸாம்யம், தென்பால் -

ஶீஸ்ம்ராஜஃ" "அநித்ரஸ்ஸததம்ராமஃ" (க) "நைவதம்ஸாங்கமஸகாந்" "நைவதம்ஸாங்கமஸகாங்" இத்யாதிப்படியே, ஊணுமுறக்குமுமற்று கடித்தது மூர்ந்ததுமறியாதபடி பண்ணவல்ல வைலக்ஷண்யத்தால் வந்தவீறுடையளாய் ஸர்வேஶ்வரஸாம்ராஜ்யத்திலே யவனோடொக்க முடிசூடுகையாலே முடிக்குறியளான பெரியபிராட்டியாரோடும் (உ) "இடந்திருந்து நின்றளந்து" என்கிற பாட்டின்படியே, ஸர்வஜ்ஞனுயவாப்த ஸமஸ்தகாமனை ஸர்வேஶ்வரனை பஹுப்ரகாரமாக தன்னையநுபவித்தாலும் பர்யாப்தனாகாதபடி பிச்சேற்றவல்லவைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமான வீறுடையளாய் பெரியபிராட்டியாரோபாதிமுடிக்குறியளான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரோடும் (ங) "ஓர்மாயையினல்" இத்யாதிப்படியே, நித்யஸூரிகள் ஸமாராதநபரராய்நிற்க அவர்களறியாதபடியத்தையுபேக்ஷித்து தாழ்வுக்கெல்லையான இடக்குலத்திலே க்ருஷ்ணனுய் வந்துபிறந்து தன்னைப்பெறுகைக்கு ஶுல்கமாகவிட்ட ம்ருத்யுஸமங்களானருஷபங்களின் கொம்பினிடையிலே கருமாரிபாய்ந்தாப்போலே தன்னைப்பேணுமல் சென்றுவிழும்படி பண்ணவல்ல வைலக்ஷண்யவீறுடையளாய் முற்பட்ட மஹிஷிகளோபாதிமுடிக்குறியளான நப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடும் (ச) "மாயோன்திறத்தினளேயித்திரு" என்று (ரு) "அநந்யராகவேணாஹம்" "அநந்யாராகவேணுஹம்" என்கிறபடியே, ஸர்வதசையிலுமவன்திற மல்லதறியாளாய் ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மியோடு விகற்பிக்கலாம் ஸ்வபாவையான விவளென்றும் (சா) "மண்ணேரன்ன வொண்ணுதல்" என்று, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோடொற்ற வைலக்ஷண்யத்தையுடையவளென்றும் (எ) "பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல்திருமகள்கொல்" என்று, நப்பின்னைப்பிராட்டியோ ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோ பெரியபிராட்டியாரோ வென்றும் சொல்லுகிரபடி யிவர்க்குண்டானஸாம்யம் (அ) "தென்பாலிலங்கைவெங்களஞ்செய்த நம் விண்ணோர்பிரானார்தூமாய் துணையா நங்களைமாமைகொள்வான்வந்துதோன்றி நலிகின்றதே" என்று, சக்கரவர்த்தித்திருமகனைப்பிரிந்து பாதகபதார்த்தங்களாலே நோவுபடுவது (கூ) "வழாநெடுந்துன்பத்தளென்றிரங்காரம்மனே யிலங்கைக்குழாநெடுமாடமிடித்த பிரானார்கொடுமைகளே" என்று, ப்ரணயித்வமில்லையானல் ஸாமாந்யக்ருபையுமில்லையோ என்று கொடு

(க) ஸ்ரீ-ரா-ஸு-ஙசு. சக. (உ) தி-வா. உ. அ. எ. (ங) தி-வி. உக. (ச) தி-வா. ச. ச. எ. (ரு) ஸ்ரீ-ரா. ஸு. உக. கரு. (சா) தி - வி. சக. (எ) தி-வா. சா. ரு. க௦. (அ) தி-வி. எஎ. (கூ) தி - வி. ஙசா.

மூ. நெடுமாடங்கடுஞ்சிலை யம் பெரியூட்டி நீறெழவெரித்த பெரும்தோற்றத்தாருயிர் காகுத்தன் ஆதியங்காலம் மண்புரைபொன்மாதின்

நெடுமாடம் - கடும்சிலை - அம்பெரி - ஊட்டி நீறெழ - எரித்த - பெரும் தோற்றத்து-ஆருயிர் - காகுத்தன்-ஆதியங்கால-மண்புரை-பொன்மாதின்

மைசொல்லுவது, (க) "காயும்கடுஞ்சிலையென்காகுத்தன்வாரானல்" என்றெதிரிகள்பக்கல் தான்கண்பார்க்கிலும் கண்பாராதவில்லையுடைய காகுத்தன் இத்தசையில் வருகிறிலனென்றுவெறுப்பது, (உ) "இலங்கைநகர் அம்பெரியுய்த்தவர்தாளிணைமேலணிவம்பவிழ் தண்ணந்துழாய் மலர்க்கேயிவள் நம்பும்" என்று, இலங்கையை ஶராக்நியாலே தக்தமாக்கினவர் திருவடிகளில் திருத்துழாயையாசைப்படுவது (ங) "தீமுற்றத் தென்னிலங்கையூட்டினன் தாள்நயந்தயாமுற்றதுற்றுயோ" என்று, இலங்கையையெல்லாம் அக்நிக்குவிருந்திட்டவன் திருவடிகளையாசைப்பட்டநான்பட்டது பட்டாயோவென்று ஸமதுக்கிகளைக் கட்டிக்கொண்டழுவது(ச)"மாறில்போரரக்கன் மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்தவேறுசேவகனுக்கென்னையுமுளளென்மின்களே" என்றெதிரில்லாதபோரையுடைய ராவணன் தனக்கரணாகவிட்ட மதிளைத்துகளாக்கிப்பொகட்ட ப்ரஸித்த ஸேவகத்தையுடையவர்க்கு ரக்ஷ்யவர்க்கத்திலே நானுமொருத்தியுண்டென்றுசொல்லுங்கோளென்று தூதுவிடுவது (ரு) "கிளரரக்கன் நகரெரித்தகளிமலர்த்துழா யலங்கல் கமழ்முடியன் கவராதவறிவினல் குறைவிலம்" என்றைஶ்வர்யோத்ததனை ராவணனுடைய நகரத்தை தக்தமாக்கி முடிசூடி வளைய மேந்திருக்கிறவன்விரும்பாதவறிவினலென்னகார்ய முண்டென்று அவனுக்குறுப்பல்லாதத்தையுபேக்ஷிப்பது (சு) "காண்பெருந்தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பிக்கென்பூண்புனைமென்முலை தோற்றதுபொற்பே" என்று, கண்ணுக்கினிதாய் அபரிச்சேத்ய போக்யமான ஸம்ஸ்தாநத்தையும் குணபூர்த்தியையுமுடைய சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு இவள் தன்னழகையிழந்தாளென்னும்படியவனையாசைப்பட்டழகழிவது (எ) "என்னருயிர்க்காகுத்தன் நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன் கண்ணன் கைகாலினன் நின்பசும்சாமநிறத்தன் கூட்டுண்டு நீங்கினன்" (அ) "சிறுகிளிப்பெய்தலே யின்குறல் நீமிழற்றேல்" என்று, விஶ்லேஷித்தல், தரிக்கவொண்ணுதபடி எனக்குப்ராணபூதனைசக்கரவர்த்தித் திருமகனென்னேடே கலந்துவைத்து பிரிந்தான் இத்தசையிலேயவனுக்குப்போலியான வுன்வடிவாலே நலிகிறதுக்குமேலே பேச்சாலும் நலியாதேகொள்ளென்று கிளியைப்பார்த்து நிஷேதிப்பதாய்க்கொண்டுபேசின பாசுரங்களிலும் (கூ) "ஆதியங்காலத் தகலிடங்கீண்டவர் பாதங்கள் மேலணிபைம் பொர்த்

(க) தி-வா. ரு. ச. ங. (உ) ஷை ச. உ- அ. (ங) ஷை உ. க. ங. (ச) ஷை சு. க. க0. (ரு) ஷை ச. அ. ரு. (சு) ஷை சு. சு. க. (எ) ஷை கூ. ரு. சு. (அ) ஷை (கூ) ஷை ச. உ. சு.

மூ. துகளாடி யெருதேழ்தழீஇச் சறையினரென்னுமவற்றிலே தோன்றும்.

துகளாடி - ஏறுதேழ்தழி - சறையினர் - என்னுமவற்றிலே - தோன்றும் - ப்ரகாசிக்கும்.

துழாயென்றே ஓதுமாலெய்தனள்" என்னும்படி வராஹகல்பாதியிலே மஹாப்ருதிவியை அண்டபித்தியி நின்றுமொட்டு விடுவித்து எடுத்தவனுடைய திருவடிகளில் திருத்துழாயென்றே பலகாலும் சொல்லும்படி பிச்சேறுவது, (க) "மண்புரைவைய மிடந்தவராகற்கென்கண்புனே கோதையிழந்ததுகற்பே" என்னும்படி, அவனையாசைப்பட்டறிவிழப்பது, (உ) "ஞாலப்பொன்மாதின் மணாளன்துழாய் நங்கள் சூழ் குழற்கேலப்புனைந்ததென்னைமார் எம்மைநோக்குவதென்றுகொல்" என்று, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி செவ்விகொள்ள விட்டுப்பிறந்தவன் சூடின திருத்துழாயை பந்துக்களானவர்களொக்கவே கொண்டுவந்து நங்குழலிலேசூட்டி நம்மைரக்ஷிப்பதென்றோவென்பது (ங) "ஏனமொன்றாய் மண்துகளாடி வைகுந்தமன்னாள்குழல்வாய்விரைபோல் விண்டுகள் வாரும் மலருளவோநும்மியலிடத்தே" என்று, அத்விதிய வராஹமாய் ப்ரளயகதையான பூமியையெடுத்தபோது வடிவிற்பெருமையாலே திருவயிற்றிலே கிடக்கிறபூமி ஒருதுகள்மாத்ர 'மென்னும்படி நின்றவனுடைய அபதாநத்தை அநுபவித்திருக்கிறவிவள்போக்யதை உபயவிபூதியிலு முண்டோவென்று விசேஷஜ்ஞர்ஸ்லாகிக்கும்படியை ப்ரகாசிப்பதாய்க்கொண்டு பேசினபாசுரங்களிலும் (ச) "ஏருதேழு தழீஇக்கோளியார் கோவலனார் குடக்கூற்றனார் தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றேநாளுநாள்நைகின்றது" என்னும்படி, ஏறு தழுவுகைமுதலான வபதாநங்களையுடைய க்ருஷ்ணன் திருவடிகளில் திருத்துழாயை யாசைப்பட்டு நாள்தோறும் சைதில்யத்தை யடைவது (ரு) "சறையினார் துவருடுக்கை கடையாவின்கழிகோல்கைச்சறையினார்க்கவராத தளிர்நிறத்தால் குறைவிலம்" என்று, கோபவேஷதரனாய் ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்காகத்தன்னுடம்புபேணாமல்திரியும் க்ருஷ்ணன் விரும்பாதஸ்நிக்தமான நிறமெனக்கு வேண்டாமென்பதாய்ப்பேசின பாசுரங்களிலும் தோன்றுமென்னபடி. இத்தால் திவ்யமஹிஷிகள் மூவரோடிவர்க்குண்டான ஸாம்யம் ஜநககுலஸுந்தரியான பிராட்டிக்கஸாதாரணமான ராமாவதாரததபதாநங்களிலும் ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கஸாதாரணமான வராஹாவதாரததபதாநங்களிலும் நப்பின்னைப்பிராட்டிக் கஸாதாரணமான க்ருஷ்ணாவதாரததபதாநங்களிலும் அந்தபிராட்டிமார்தங்களைப்போலே அதிமாத்ரப்ரவணராயருளிச்செய்தவவ்வவதிவ்யஸூக்திகளிலே அபிவ்யக்தமென்றதாயிற்று. *

(க) தி-வா. சு. சு. ரு. (உ) தி-வி. சய. (ங) ஷ ருரு. (ச) தி-வா. ச. உ. ரு. (ரு ஷ ஷ அ. ச.

மூ—(௩௮) இவர்கள் தேடிநிற்கப்பொய்கை முதுமணல் முல்லைப்பந்தல்முற்றும் மச்சொடுமாளிகையவ்வவிடம்புக்குவாரிச்சிதைத்துப் பறித்துக்கிழித்துக்கோயின்மை குறும்புசெய்து

(அ) இவர்கள் - இப்பிராட்டிமார், தேடிநிற்க - தேடிக்கொண்டிருக்க, பொய்கை - ஸரஸ்ஸு - முதுமணல்-ஸைகதஸ்தலம், முல்லைப்பந்தல் - மல்லிகாவலயம், முற்றம் - திருமுற்றம், மச்சொடுமாளிகை - மச்சுமாளிகைமுதலான, அவ்வவிடம்புக்கு - அவ்வவஸ்தலங்களில் ப்ரவேசித்து, வாரி - (பரிதாநங்களை) வாரியும், சிதைத்து - (சிற்றில்) சிதைத்தும், பரித்து - (பந்து) பரித்தும், கிழித்து - (கச்சொடுபட்டைக்) கிழித்தும், கோயின்மை - தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், குரும்பு - ஸாட்யத்தையும் செய்து - பண்ணினவனாய்,

---

வ்யா. (௩௮) இப்படி ப்ரதானமஹிஷிகளான விவர்களோடுள்ள ஸாம்யமேயன்றிக்கே,இவர்களையுபேக்ஷித்தும்தங்களையுகக்கும்படியவனுக்கபிமதைகளான திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுடையவும் அவர்களையும் தங்கள் பேச்சழகாலே யவன்மறக்கும்படிபண்ணும் ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுடையவும் நரகவதாநந்தரம் பரிக்ரஹித்த ஸ்ரீமத்வாரகையில் பதினாறுயிரம்தேவிமாருடையவும் பாவங்களிவர்க்குண்டென்னுமிடம் இவர்தம்பேச்சிலே.தோன்றுமென்கிறார். (இவர்கள் தேடிநிற்கவென்று துடங்கி) அதாவது :— (௧) “தேடித்திருமாமகள் மண்மகள்நிற்க” என்கிறபடியே, ப்ரதாந மஹிஷிகளானவிவர்கள் தன்னைத்தேடிநிற்கும்படி யிவர்களையுபேக்ஷித்து (௨) “இப்பொய்கைக்கெவ்வாறுவந்தாய்” (௩) “முதுமணற்குன்னேறி” (௪) “முல்லையின்பந்தர் நீழல் மன்னியவளைப்புணரப்புக்கு” (௫) “முற்றத்தூடுபுகுந்து” (௬) “மச்சொடுமாளிகையேறி”; (௭) “அவ்வவிடம்புக்கவ்வாயர் பெண்டிற்கணுக்கனாய்” என்கிறபடியே, அவர்கள் ஜலக்ரீடைபண்ணுமிடம் விளையாடுமிடம் மற்றுமவர்களிச்சாநுகுணமாக தனியவும் திரளவுமிருக்குமிடங்களான பொய்கைமணற்குன்றம் முல்லைப்பந்தல் முற்றம் மச்சொடுமாளிகை அவ்வவஸ்தலங்களிலேசென்றுபுக்கு துகில்வாரியும் சிற்றில்சிதைத்தும் பந்துபரித்தும் துகில்பற்றிகச்சொடுபட்டைக்கிழித்து” என்கிறபடியே,குடைந்து நீராடுகிறவர்கள் கூறைகளைவாரிக்கொள்வது, இட்டமாய்விளையாடுகிறவர்களிழைத்த சிற்றிலைச்சிதைப்பது,பந்துகழல்முதலானலீலோபகரணங்களைப்பறிப்பது, அவர்களோடே இட்டீடுகொண்டு பட்டுக்கள் கச்சுக்கள் எட்டினவற்றைப்பற்றிவலித்து கிழிப்பதாய்” (௮) “கோயின்மைசெய்து கன்மமொன்றில்லை” (௯) “ குறும்புசெய்வானோர்மகனைப்பெற்ற” என்னும்படி நியாமகரற்ற ஸ்வதந்த்ரர்செய்யுமத்தைம் நியாமகர்கீழ

---

(௧) (௨) நாச்சி-தி. ௩. ௨. (௩) பெரியா-தி. ௧. ௧௦. ௮. (௪) பெருமா-தி. ௬. ௮. (௫) நாச்சி-தி. ௨. ௧. (௬) பெரியா-தி. ௨. ௭. ௩. (௭) பெரியா-தி. ௩. ௨. ௫. (௮) தி-வா. ௬. ௨. ௬. (௯) நாச்சி - தி. ௧௨. ௩.

மூ. அல்லல்விளைத்துக்கவருமுகக்கு நல்லவர் முழுசியாவரென்
றும் தென்மொழிகளாலே கோகுலத்தைமறப்பிக்கும் நகர
ஸ்த்ரீகள் நரகனைத்துலைத்துக்கவர்ந்த பதினாறு பல்லாயிர
மெண்ணிறந்தார்பாவம்

அல்லல்விளைத்து - ஆரவாரம்விளைத்து, கவரும்-விரும்பிபுஜிக்கும், உக
க்கு நல்லவர் - ஆநனந்தத்துக்கு விஷயமான பஞ்சலக்ஷங்குடிப்பெண்
கள், முழுசி, ஆவர் - இவ்விரண்டு பாசுரங்களிற்படியே, தென்மொழி
களாலே - உக்திசாதுர்யங்களாலே, கோகுலத்தை - திருவாய்ப்பாடியை,
மறப்பிக்கும் - விஸ்மரிப்பிக்கும், நகரஸ்த்ரீகள் - மதுராபுரிஸ்த்ரீகள்,
நரகனைத்தொலைத்து - நரகனைநிரஸித்து, கவர்ந்த - பரிக்ரஹித்த, பதி
னாறு - பல்லாயிரம், எண்ணிறந்த - இப்பாசுரங்களின்படியே,

டங்காமல்மூலையடியே நடத்துவார் செய்யுமற்றையும்செய்து" (க) "அல்
லல்விளைத்தபெருமான்" என்கிறபடியே, பேராரவாரம்விளைத்து, (உ)
"ஆயர்பாடிக்கவர்ந்துண்ணும்" என்று, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களைய
டைய முற்றூட்டாக விரும்பிபுஜிக்கும், என்கிறபடியே, அவன்விரும்
பப்படுமவர்களாய் அத்தாலே" (ங) "நீயுகக்குநல்லவர்" என்னும்படி,
அவனுகப்புக்குவிஷயமானவைலக்ஷண்யத்தையுடையவர்களென்று நிரு
பகமாயிருக்கிற திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுடையபாவம் இவர்க்குண்
டென்னுமிடம் க்ருஷ்ணவிரஹமாற்றமாட்டாமல் (ச) "𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌳𑍀𑌯
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌷𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌗𑌤𑌿𑌃" "துஷ்ட
காளீயதிஷ்டாத்ரக்ருஷ்ணோஹமிதிசாபரா। க்ருஷ்ணோஹமேஷலலிதம்
வ்ரஜாம்யாலோக்யதாங்கதிஃ" இத்யாதிப்படியே, அவர்களநுகரித்தாப்
போலே, இவரவனைப்பிரிந்தாற்றாமையாலே அநுகரித்த (ரு) "கடல்ஞா
லத்திலும்" அந்யவிஷயங்களிலே பரப்பனைகையாலே அபேக்ஷிதஸமயத்
தில் வாரமல் அவன்விளம்பித்துவந்தால் அவர்களுடுமொப்போலே இவ
ரவனேடுடின(சு)"மின்னிடைமடவாரிலும்"பகலெல்லாம் பசுமேய்க்கப்
போயவற்றினுடனேவரும் க்ருஷ்ணனை பசுக்களின்முற்கொழுந்தில்கா
ணுதே பிற்குழையிலேவருகிறவவன் வரப்பற்றமல் ஒருஸந்த்யையி
லே பஞ்சலக்ஷங்குடியில்பெண்களும் பாதகபதார்த்தங்களுக்கிடைந்து
கூப்பிட்டாப்போலே யிவர்கூப்பிட்ட மாலைப்பூசலான (எ) "மல்லிகை
கமழ்தென்றலிலும்" இரவெல்லாம் க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணியிரு
ந்து பொழுதுவிடிந்தவாறே அவன் பசுமேய்க்கப்போகுங்காலமென்னும்
நினைவாலே அவனை யணைத்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தேபோனகவே
கறுதி பாதகபதார்த்தங்களும் ஸம்ஶ்லேஷதசையில் அவன்பரிமாற்
றங்களும் புறம்புமுள்ளும்நின்றுநலிகிறநலிவை அவர்களவந்தனக்குச்
சொல்லிகூப்பிட்டாப்போலே யிவர்கூப்பிட்ட காலைபூசலான(அ)"வேய்

(க) நாச்சி - தி-கங. ௧0. (உ) திரு-கச. உ. (ங) தி-வா. ௧0. ங. அ. (ச) வி-பு.
ரு. கங. உசு. (ரு) தி - வா. ரு. சு. க. (சு) திரு. சு. உ. க. (எ) திரு. கூ. கூ. க.
(அ) திரு. ௧0. ங. க.

சூ. கடல்ஞாலம் மின்னிடை மல்லிகை வேய்மரு பேய்முலை
முனிந்து மற்பொருவிறற்கஞ்சனை மங்கனூற்ற

அநேக ஸஹஸ்ரஸங்க்யைகளானதேவிமாருடையவும், பாவம் - பாவ
மானதிவற்குண்டென்னுமிடம் கடல்ஞாலம் முதல் தீற்பாவைவரையில்,

ய்மருதோளிணையிலும், தனக்கு பாதகங்களாய்வந்து கிட்டினபூதனை சகட யமளார்ஜுநாதிகள்நினைவையவைதன்னோடேபோக்கி தன்னை நமக்காக நோக்கித்தந்த உபகாரகனை நான்கிட்டுவதென்றோ? என்றும், அப்படிசெய்த க்ருஷ்ணனாகிற உபகாரகனுக்கு என் ஸ்த்ரீத்வத்தையிழந்தேனென்றும் சொன்ன (௧) "பேய்முலையுண்டு முனிந்து சகடமுதைத்த" என்கிறபாட்டுக்களிலும் தோன்றும். ஸ்ரீமாலாகாரரும் கூனியும்கொடுத்த திருமாலையையும் சாந்தையும் சாத்திக்கொண்டு ராஜமார்க்கத்தாலெழுந்தருளி குவலயாபீட நிரஸநம்பண்ணிநிற்கிறபோது (௨) "முழுசிவண்டாடிய" (௩) "ஆவரிவை செய்தறிவார்" என்கிறபாட்டுக்களில் சொல்லுகிறபடியே, ஒப்பனையழகிலும் வடிவழகிலும் குவலயாபீடநிரஸநமாகிற சேஷ்டிதத்திலும்தோற்று (௪) "సఖ్యః పశ్యత కృష్ణస్య ముఖమత్యరుణేక్షణమ్ । గజయుద్ధకృతాయాసస్వేదాంబుకణికాచితమ్" "ஸக்ய꞉பஶ்யத க்ருஷ்ணஸ்யமுகமத்யருணேக்ஷணம். கஜயுத்தக்ருதாயாஸஸ்வேதாம்புகணிகாசிதம்" இத்யாதிப்படியே, அந்யோந்யம் தங்களிலே பேசுகிற (௫) "மழறுதேன்மொழி" என்கிறபடியே, மழலைத்தேன்போலே யினிதானப்பேச்சுக்களாலே (௬) "మధురాం ప్రాప్య గోవిన్దః కథం గోకులమేష్యతి । నగరస్త్రీకలాలాప మధు శ్రోత్రేణ పాస్యతి" "மதுராம் ப்ராப்யகோவிந்த꞉கதம்கோகுலமேஷ்யதி. நகரஸ்த்ரீகலாலாபமதுஶ்ரோத்ரேண பாஸ்யதி" என்று கோகுலத்தில் பெண்கள் பேசும்படியவன் கோகுலத்தை மறக்கப்பண்ணும் ஸ்ரீமதுரையில்பெண்களுடைய பாவமிவர்க்குண்டென்னுமிடம் (௭) "மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கென்கற்புடையாட்டி யிழந்ததுகட்டே" என்று ப்ரபலரான மல்லரோடே தோளிற்சாந்தழியாதபடி மல்லைப்பொருத ஆஶ்சர்யபூதனாய் ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுக்கவ்வழகையுபகரித்தவனுக்கு அறிவுடையளாயிருக்கிறவென்பெண் தனக்குள்ள தடங்கலுமிழந்தாளென்றும், (௮) "விறற்கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்தீர் உம்மைத்தஞ்சமென்றிவள் பட்டனவே" என்று, பெருமிடுக்கனானகம்ஸனை அவன்வஞ்சனையவனோடேபோம்படிபண்ணினவரே! மதுரையில்பெண்களுக்குதவின உம்மையேதனக்குத்தஞ்சமென்றிவள்பட்டவெள்ளமென்தானென்று தமக்குப் பரிவரானவர்கள் சொன்னபாசுரத்தாலே மல்லரையும் கம்ஸனையும் நிரஸித்தக்ருஷ்ணனை அச்சுவடோடேயனுபவிக்க வாசைப்பட்டமையைப்

(௧) தி-வா. ௫. ௩. ௮. (௨) பெ-மொ. ௨. ௮. ௭. (௩) ஷை ௩. ௩. ௭. (௪) வி-பு. ௫. ௨௦. ௫௩. (௫) தி-வா. ௬. ௨. ௫. (௬) வி-பு. ௫. ௧௮. ௧௩. (௭) தி-வா. ௭. ௬. ௧௦. (௮) தி-வா. ௨. ௪. ௮.

மூ. வாயுந் திரிப்பாரென்னுமவற்றிலேதோன்றும்

என்னுமவற்றிலே - என்கிற திருவாய்மொழிகளிலும், பாசுரங்களிலும், தோன்றும் - ப்ரகாசிக்கும்.

பேசினபாசுரத்திலேதோன்றும். (க) நரகனைத்துலைத்தகரதலத்த” என்றும், (உ) “நரகன்தன்னைச்சூழ்போகி வளைத்தெறிந்து கன்னிமகளிர் தம்மைக்கவர்ந்த” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நரகாஸுரன் கன்னிகைகளாகக்கொண்டுவந்து திரட்டிவைக்க, அவனைநிரஸித்துப் பொகட்டுபரிக்ரஹித்தவர்களாய்(ங)“பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்”(ச)“பல்லாயிரம் பெரும்தேவிமார்”(ரு)“எண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார்”என்கிறபடியே, ஆயிரமிரண்டாயிரமல்லாமையாலே பல்லாயிரமென்றும் எண்ணிறந்தவென்றும் சொல்லப்படுவாராய்(சு) “షోడశ స్త్రీసహస్రాణి” “ஷோடஶஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி”என்று, புராணஸித்தரான பதினாறுயிரம் தேவிமார்பாவமிவர்க்குண்டென்னுமிடம் (எ) “நாற்றுவரையன்றுமங்க நாற்றகரில் முகில்வண்ணன்னேமியானென்நெஞ்சம் கவர்ந்தனவூழியான்” என்று, துர்யோதநாதிகள் மண்ணுண்ணும்படி மந்த்ரித்தக்ருஷ்ணனுக்கு நெஞ்சுபறிகொடுத்தமை சொன்னதிலும், துர்யோதநாதிகளை நிரஸிக்கைக்காக அவனெழுந்தருளினபோதவர்கள் பிரிவாற்றாமையாலே கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு (அ) “కురరి విలపసిత్వం వీతనిద్రా న శేషే స్వపితి జగతి రాత్ర్యామీశ్వరో గుప్తబోధః వయమివ సఖి కచ్చిద్గాఢనిర్విద్ధచేతా నయననళినహాసోదారలీలేక్షణేన” “குரரிவிலபஸித்வம் வீதநித்ராநசேஷெஸ்வபதிஜகதிராத்ர்யாமீஶ்வரக்ரஸ்தபோதே । வயமிவஸகிகச்சித்காட நிர்வித்தசேதாநயநநளிநஹாஸோதாரலீலேக்ஷணேந” இத்யாதிகளாலே ப்ரலாபித்தாப்போலே, நாரை அன்னில் துடக்கமானவற்றுக்கு வெளுப்பு விரஹக்கூப்பீடு முதலானவை நியதஸ்வபாவமென்றறியாதே தமக்குப்போலே பகவத்விரஹஜமான வைவர்ண்யாதிகளாகக்கருதி அவற்றுக்குமாகத்தான்நோவுபட்டு ப்ரலாபித்த (கூ) “வாயுந்திரையுகளிலும்” (க0) “தேர்ப்பாகனார்க்கிவள் சிந்தை துழாய்த்திசைக்கின்றதே” என்று, ஆஶ்ரிதர்க்காக ஸாரத்யம் பண்ணினவனையநுபவிக்கைக்காக இவளந்தக்கரணங்கலங்கி அறிவுகெடுகிறதென்றுதுடங்கி (கக) “வண்டுவராபதி மன்னனையேத்துமினேத்துதலும் தொழுதாடுமே” என்று, ஸ்ரீமத்வாரகைக்கு நிர்வாஹகனானவனை மங்களாஶாஸநம்பண்ண, இவள் நோவுபரிஹ்ருதமாமென்று தலைக்கட்டின (கஉ) “திரிப்பாராயாமினியிலும்” தோன்றுமென்றபடி. *

(க) பெ - மொ. க0. கூ. ச. (உ) பெரியா-தி. ச. ங. ங. (ங) ஷை. ஷை. கூ. ச. (ச) ஷை. ஷை. க. சு. (ரு) ஷை. ஷை. உ. க0. (சு) ஷை. (எ) தி - வா. (அ) ஸ்ரீ-பாக. க0. கூ0. கச. (கூ) தி-வா. உ. க. க. (க0) ஷை. க. (கக) ஷை க0. (கஉ) ஷை. க.

மூ—(ஈகூ) இராமனெனில் நசவாகக்குழைத்தவன் பின்றொடரவிருந்த வன்சிறையிலும் விதிதன்புணையென்று

(அ) இராமனெனில் - சக்கரவர்த்தித்திருமகன் தம்முள்) இராமனெனில், நசவாக - (தன்விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தாஹாநிபிறக்கும்படியாக, குழைத்தவன் - ஒருநீராகக்கலந்தவன், பின்துடர - அதிவ்யாமுக்தனுய் தாமிருந்திடத்தேவரும்படி, இருந்த - (தேவதாஸ்த்ரீகள் சிறையறப்பிராட்டி சிறையிருந்தாப்போலே ஸம்ஸாரிகள் சிறையைவிடுவிக்கைக்காக வீஶ்வரன் ஸம்ஸாரத்திலேல்வைக்க) இருந்த, வஞ்சிறையிலும் - (க்ரூரமான ஸம்ஸாரமாகிற) சிறையிருப்பிலும், விதிதன் - (ஶரணுகதவத்ஸலராக ப்ரவஸித்தருன பெருமாளோடுறவுபண்ணென்று ராவணனுக்கு பிராட்டிஹிதோபதேஶம்பண்ணினுப்போலே, புணைவன் - ஸம்ஸாராப்திதிர்ஷுக்களுக்குநிஸ்தரணேபாயம், என்று - அவனென்றிவருமுபதேசிக்கையாலும்,

---

வ்யா. (ஈகூ) இப்படி ப்ரதாநமஹிஷிகளோடும் மற்றும் பகவத்பரிக்ரஹமுடையாரோடும் இவர்க்கு ஸாம்யமுண்டேயாகிலும், அல்லாதாரெல்லாமிவர்க்கொருவகைக்கொப்பா மித்தனையாகையாலே ஸர்வதாஸாம்யம் ஜநககுலஸுந்தரியான பிராட்டியோடேயென்கிறுர்மேலொரு சூர்ணையாலே (இராமனெனில் நசவாகக்குழைத்தவன் பின்துடரவிருந்த வஞ்சிறையிலும்) (க) "𑌨 𑌚 𑌸𑍀𑌤𑌾" "நசஸீதா" இத்யாதி ஶ்லோகத்தில்படியே, ஜலாதுத்ருதமான மத்ஸ்யம்போலே விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தாஹாநிபிறப்பிக்கும்படி (உ) "𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃" "மநஸ்வீ தத்கதஃ" என்று ஜாதிக்குணங்கள் த்ரவியத்துக்கு ப்ரகாரமாய் பிரிக்கவொண்ணுதபடியிருக்குமாப்போலேபிரிக்கவொண்ணுதபடி ஒருநீராகக்கலந்த சக்கரவர்த்திதிருமகன் (ஈ) "உண்ணுதுறங்காதொலிகடலை யூடறுத்து" லங்காத்வாரத்தளவும் பின்துடர்ந்துவரும்படியாக (ச) "தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற" என்கிறபடியே, ஒருத்திச் சிறையிருந்து ரக்ஷிக்கும்படியேயென்று, லோகமடையக்கொண்டாடும்படி, தேவஸ்த்ரீகள் சிறையைவிடுவிக்கைக்காக பிராட்டிலங்கையிலே தனிப்பட்டு சிறையிருந்தாப்போலே" (ரு) "மராமரமெய்த மாயவனென்னுளிராமனெனில் பின்னையானெட்டுவேனே" என்று, சக்கரவர்த்தித்திருமகன், என்பக்கலிலே நின்று மகலுமாகில் பின்னை நான் தொங்குவனேவென்று, விரஹத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியாக (சு) "இலங்கைசெற்ரு யுன்னை என்னுள்ளே குழைத்தவெம்மைந்தா" என்கிறபடியே, ஏகதத்வமென்னலாம்படி ஸம்ஸ்லேஷித்தவன், பிரிவில் தம்மாற்ருமை குளப்படியாம்படி கடல்போன்ற வாற்ருமையோடே விண்ணுலகம் தரவிரைந்து தாமிருந்தவிடத்தேறவரும்படி (எ) "வன்சிறையிலவன்வைக்கில்" என்கிறபடியே

(க) ஸ்ரீ-ரா. அ. ருஈ. ஈக. (உ) ஸ்ரீ-ரா. (ஈ) நாச்சி-தி. கக. எ. (ச) தி-வா. ச. அ. ரு. (ரு) ஷை க. எ. சு. (சு) ஷை உ. சு. கூ. (எ) ஷை க. ச. க.

மூ. ஜீவிதாதிகளாற் குறைவின்றிமாயும்வகைவிஷஶஸ்த்ரங்கள் தேடிவில்வலவாஹாவென்று

ஜீவிதாதிகளால் குறைவின்றி - ஶேஷிவிஷயவிநியோகத்துக்குறுப்பல்லாத ஜீவிதாதிகளையுபேக்ஷிக்கையாலும், மாயும்வகை விஷஶஸ்த்ரங்கள் தேடி - ஆற்ருமையின்கனத்தாலே மரணஸாதனங்களைத்தேடினுப்போலே முடியும்வகை தேடுகையாலும், வில்வலவாஹாவென்று - ஹாராம! என்றுகூப்பிட்டாப்போலே ரக்ஷகரான பெருமாளுடைய வீரப்பாட்டைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகையாலும்,

---

ஸம்ஸாரிகள் சிறையைவிடுவிக்கைக்காக அவன்ஸம்ஸாரத்திலே வைக்க இருந்தவஞ்சிறையிலும் (விதிதன்புணையென்று) அச்சிறையிருப்பிலேயுமவள் விமுகனுனராவணனுக்கு (க) "విదితస్స హి ధర్మజ్ఞః శరణాగతవత్సలః । తేన మైత్రీ భవతు తే యది జీవితుమిచ్ఛసి" "விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸலஃ । தேநமைத்ரீபவதுதே யதிஜீவிதுமிச்சஸி" என்று, நீ ப்ராணனோடேயிருக்கவேண்டியிருந்தாயாகில், ஶரணாகதிதர்மஜ்ஞருமாய் ஶரணாகதவத்ஸலருமாக ப்ரஸித்தராயிருக்கிற பெருமாளோடே உறவுபண்ணென்று ஹிதோபதேஶம் பண்ணினுப்போலே இவரும், விமுகரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு (உ) "புணைவன்பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கு" என்று, ஸம்ஸாரஸமுத்ரதிதீர்ஷுக்களுக்கு தன்னிஸ்தரணோபாயமவனென்று ஹிதோபதேஶம் பண்ணுகையாலும் (ஜீவிதாதிகளால்குறைவின்றி) அவள், (ங) "న హి మే జీవితేనార్థో నైవార్థైర్న చ భూషణైః । వసన్త్యా రాక్షసీమధ్యే వినా రామం మహారథమ్" நஹிமே ஜீவிதேநார்த்தோநைவார்த்தைர் நசபூஷணைஃ । வஸந்த்யாராக்ஷஸீமத்யே விநாராமம் மஹாரதம்" என்று, பெருமாளைப் பிரிந்து ராக்ஷஸிகள் நடுவேயிருக்கிறவெனக்குப்ராணாதிகளாலென்ன ப்ரயோஜநமென்று தத்விநியோகத்துக்குப்புறம்பானவற்றை யுபேக்ஷித்தாப்போலே இவரும் (ச) "மாறுளன் கவராத மணிமாமைகுறைவிலம்" என்று தொடங்கி, அத்தலைக்குறுப்பல்லாத வாத்மாத்மீயங்களையுபேக்ஷிக்கையாலும், (மாயும் வகைவிஷஶஸ்த்ரங்கள்தேடி) அவளாற்ருமையினதிஶயத்தாலே (ரு) "విషస్య దాతా న హి మే స్తి కశ్చిచ్ఛస్త్రస్య వా వేశ్మని రాక్షసస్య" "விஷஸ்யதாதா நஹிமேஸ்தி கஶ்சிச்சஸ்த்ரஸ்யவாவேஶ்மநிராக்ஷஸஸ்ய" என்று, உயிர்க்கொலையாக்கி வைத்தவனுடைய க்ரஹத்தில் நற்கொலையாக்குவதித்தனை விஷந்தருவாரில்லையோ? விஷம்போலே சிறுதுபோது நின்றுகொல்லுகையன்றிக்கே அப்போதே முடிப்பதொரு ஶஸ்த்ரம் தருவாரில்லையோவென்று முடியும் வகை தேடினுப்போலே இவரும் (சு) "மாயும்வகையறியேன்" என்று, முடியும்வகை தேடுகையாலும், (வில்வலவாஹா) என்று, அவள்

(க) ஸ்ரீ-ரா-ஸு. உக. கக. (உ) தி-வா. உ. அ. க. (ங) ஸ்ரீ-ரா-ஸு. உகூ. ௭. (ச) தி-வா. ௭. அ. க. (ரு) ஸ்ரீ-ரா-ஸு. உஅ. கரு. (சு) தி-வா. ரு. ௭. ங.

ரூ. இரக்கமெழாக்கொடுமைகள்சங்கித்தென்னையும் ஜீவந்தீமெ
ன்ருள்விட்டுச்சுடரையடைந்து

இரக்கமிழாக்கொடுமைகள் ஶங்கித்து - தம்மாற்ருமைக்குதவாமையாலே நிர்க்ருணனென்று சங்கிக்கையாலும், என்னையும் ஜீவந்தீமென்ருள்விட்டு - ஸத்தைபோவதற்கு முன்னேவந்துநோக்கிக்கொள்ளும்படி செய்யவேணுமென்று தூதுவிடுகையாலும், சுடரையடைந்து - ப்ரபாப்ரபாவான்களுக்குப்போலே ப்ருதகுபலப்த்யபாவத்தைப்பேசுகையாலும்,

---

அதிமாத்ரதுக்கிதையாய் ரக்ஷகரானபெருமாளுடைய ஶௌர்யாதிகளை நினைத்து (க) "హా రామ" "ஹாராம!" என்று, கூப்பிட்டாப்போலே, இவரும், (உ) "புணராநின்றமரமே ழன்றெய்த வொருவில்வலவாவோ" என்று, அவன்வீரப்பாட்டைச் சொல்லிக்கூப்பிடுகையாலும், (இரக்கமிழாக்கொடுமைகள் ஶங்கித்து) அவள், தன்னுற்ருமைக்குதவவந்து முகங்காட்டாமையாலே (ங) "ఖ్యాతః ప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞశ్చ సానుక్రోశశ్చ రాఘవః । సద్వృత్తో నిరనుక్రోశః శఙ్కే—" "க்யாதஃப்ராஜ்ஞஃக்ருதஜ்ஞஶ்சஸாநுக்ரோஶஶ்சராகவஃ । ஸத்வ்ருத்தோநிரநுக்ரோஶஶ்ஶங்கே" என்று' பெருமாளை நிர்க்ருணராக ஶங்கித்தாப்போலே இவரும் (ச) "இரக்கமெழீர் (ரு) "வழாநெடுந்துன்பத்தளென்றிரங்காரம்மனே இலங்கைக்குழாநெடுமாடமிடித்தபிரானர் கொடுமைகளே" என்று, இத்தசையில் க்ருபைபண்ணமலிருக்கிற கொடுமையாலே (சு) "அறிவொன்றும் சங்கிப்பன்" என்கிறபடியே, நைர்க்ருண்ய ஶங்கைபண்ணுகையாலும் (என்னையும்ஜீவந்தீமென்ருள்விட்டு) அவள் (எ) ""జీవన్తీం మాం యథా రామః సమ్భావయతి కీర్తిమాన్ । తత్త్వయా హనుమన్వాచ్యం వాచా ధర్మమవాప్నుహి" "ஜீவந்தீம்மாம்யதாராமஸ்ஸம்பாவயதிகீர்த்திமாந்। தத்வயாஹநுமந்வாச்யோவாசாதர்மமவாப்நுஹி" என்று, ஸத்தையோடே கிடக்கிறவென்னை, இஸ்ஸத்தைபோவதற்கு முன்னே யாதொருபடி பெருமாள்வந்து நோக்கிக்கொள்வர் அப்படியவர்க்கு விண்ணப்பம் செய்யென்று தூதுவிட்டாப்போலே இவரும் (அ) "ஏறுசேவகனர்க்கென்னையுமுளளென்மின்களே" என்றென்ஸத்தைகிடந்தமையை அவர்க்கறிவியுங்கோளென்று ஆற்ருமை தோற்றத்தூது விடுகையாலும், (சுடரையடைந்து) அவள், (கூ) "అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా" "அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்று, ஆதித்யனோடுப்ரபைபோலே நான்பெருமாளோடநந்யையாயிருப்பனென்ருப்போலே இவரும் (கo) "அரக்கியை மூக்கீர்ந்தாயை, சுடரை, அடியேனடைந்தேன் முதல் முன்னமே" என்று, அநாதியான ப்ராகாரதயாஶேஷத்வத்தாலே அவ

(க) ஸ்ரீ-ரா-ஸு-உஅ. எ. (உ) தி-வா. சு. கO. ரு. (ங) ஸ்ரீ-ரா-ஸு. உசு. கஉ. (ச) தி-வா. உ. ௨. ங. (ரு) தி-வி. ஙசு. (சு) தி-வா. (எ) ஸ்ரீ-ரா-ஸு. ஙக. க. (அ) தி-வா. சு. க. கO. (கூ) ஸ்ரீ-ரா-ஸு. உக. கரு. (கO) தி-வா. உ. ங. சு.

மூ. அகலகில்லாமுற்றுவமை பெருமகளோடே.

மூ—(சு0) பிரியிலிலேனுக்கிளங் கோவுமக்குளத்தில் மீனிறே.

அகலகில்லா - க்ஷணகாலமும்பிரியசக்தனல்லேனென்கையாலும், முற்றுவமை - ஸர்வதாஸாத்ருஶ்யம், பெருமகளோடே - பெரியபிராட்டியோடே.

(அ) பிரியில் - விஶ்லேஷிக்கில், இலேனுக்கு - இலராகைக்கு, இளங்கோவும் - (பின்துடர்ந்த) இளையபெருமாளும், அக்குளத்தில் அந்தஜலத்தில், மீனிறே - மத்ஸ்யமிறே.

ளோடு தாம்நித்யஸம்யுக்தராகப் பேசுகையாலும் (அகலகில்லா) அவள், (க) "அகலகில்லே னிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" என்கிறபடியே, உன்னைக்ஷணகாலமும் அகலஶக்தையல்லே னென்னுமாப்போலே இவரும், (உ) "அடியேனுனபாத மகலகில்லே னிறையும்" என்றுன்னைக்ஷணகாலமும் பிரியஶக்தனல்லேனென்கையாலும் (முற்றுவமைபெருமகளோடே) இவர்க்குஸர்வதாஸாத்ருஶ்யம் (ங) "பெருமகள் பேதைமங்கை" என்கிற பெரியபிராட்டியாரோடே யென்னபடி. 'இரானெனில் நசவாக' என்றுதுடங்கி, "அகலகில்லா" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, ஜீவிதாதிகளால் குறைவறுதிமுதலாக ஆள்விடுகையீருக நடுச்சொன்னவையும் விரஹதுக்காஸஹத்வகார்யங்களாகையாலும், பிறியில்தரியாமையிறேயிச்சூர்ணையிலே ப்ராசுர்யேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. *

வ்வா. (சு0) இப்படி பிராட்டியோபாதிபிரியில்தரியாமையிவரொருவருமேயோ? பின்னையுமுண்டோவென்னுமாகாங்க்ஷயிலேயருளிச்செய்கிறார். (பிரியிலிலேனுக்கிளங்கோவுமக்குளத்தில்மீனிறே) என்று அதாவது :—நிருபாதிகஶேஷியானவனைப்பிரியில் (ச) "நின்னலாலிலேன்காண்" என்றிலராகைக்கு (ரு) "நேரிழையுமிளங்கோவும்பின்புபோக" என்கிறபடியே, பிராட்டியோபாதிபின்துடர்ந்துபோனஇளையபெருமாளும், நிறுத்திப்போவதாகபெருமாளருளிச்செய்தபோது (சு) "నచసీతా త్వయాహీనా నచాహమపి రాఘవ । ముహూర్తమపిజీవావో జలాన్మత్స్యావివోద్ధృతౌ" "நசஸீதாத்வயாஹீநாநசாஹமபிராகவ। முஹூர்த்தமபிஜீவாவோஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்கையாலே, அந்த ஜலத்தில் மத்ஸ்யமிறேயென்கை. இத்தால், பிராட்டியைப்போலேபிரியில் முடிகைக்கு இளையபெருமாளுமிவருமொக்குமென்றதாயிற்று. *

(க) தி-வா. சு. க0. க0. (உ) ஷெ-கூ. (ங) பெ-மொ. ச. ரு. ரு. (ச) தி-வா உ. ங. எ. (ரு) பெருமாள். தி. க உ. (சு) ஸ்ரீ-ரா. அ. ருங. ங0.

மூ—(௪௧) அழுந்தொழும் ஸ்நேகபாஷ்பாஞ்ஜலியோடே ருசிரஸாநுக்களில் கூவிக்கொள்ளும் பிரியாவடிமைக்குச்சரணேசரணென்று

(அ) அழுந்தொழும் ஸ்நேகபாஷ்பாஞ்ஜலியோடே (இளையபெருமாளைப்போலே விஶ்லேஷாஸஹஸ்நேஹஜமானபாஷ்பத்தோடேகையுமஞ்ஜலியுமாய்க்கொண்டு, ருசிரஸாநுக்களில் - மநோஹரமான திருமலையின் ருசிரப்ரதேஶங்களில்,கூவிக்கொள்ளும்பிரியாவடிமைக்கு-ஏவிக்கொள்ளுகிற விச்சேதமற்ற ஸர்வவிததாஸ்யங்களுக்கு, ஶரணேஶரணென்று-புருஷகாரபூர்வகமாக பெருமாள் திருவடிகளைப்பற்றி,

வ்யா. (௪௧) இனிமேல் பகவதநந்யராய்ஸஹஜபக்தராயிருக்கும்லக்ஷ்மண பரத ஶத்ருக்நர்கள்படியும், பகவத்ப்ரத்யாஸந்நராய் தத்பக்தியுக்தரானதஶரத யஶோதா ப்ரஹ்லாத விபீஷண மாருதி பார்த்தர்படிகளும் இவர்பக்கலிலேயுண்டென்றுமற்றை தனித்தனியே யடைவேதர்சிப்பிக்கிறுரொருசூர்ணையாலே. த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்தங்களிரண்டுக்கும் தனியேவாசகமிடாதே, இரண்டுமொரு ஸந்தர்ப்பத்திலே பலிக்கும்படி வாக்யத்தைச்சுருக்கி அருளிச்செய்கையாலே,த்ருஷ்டாந்தத்திலாதல் தார்ஷ்டாந்திகத்திலாதல் வசநமில்லாதவற்றுக்குப்ரதிகோடிக்கநுகுணமாகக்கூட்டிநிர்வஹிக்கக்கடவது. இந்தந்யாயமிவர்ப்ரபந்தத்திலிப்படி வந்த ஸ்தலங்களுக்கெல்லாமொக்கும். (அழுந்தொழுமித்யாதி) அதாவது:— இளையபெருமாள் (௧) "బాల్యాత్ప్రభృతి సుస్నిగ్ధః" "பால்யாத்ப்ரப்ருதிஸுஸ்நிக்தஃ" என்கிறபடியே, பால்யமேதுடங்கி பிரியில் தரியாதஸ்நேஹத்தாலே (௨) "బాష్పపర్యాకులముఖః" "பாஷ்ப பர்யாகுலமுகஃ" என்றும், (௩) "ప్రహ్వాంజలిపుటం స్థితమ్" "ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடம் ஸ்திதம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, விஶ்லேஷ ப்ரஸங்கஜமான ஶோகவேகத்தாலே சொரிகிற பாஷ்பத்தோடே ஸ்வரூப ப்ரகாஶகமான அஞ்சலியும்கையுமாய்க்கொண்டு (௪) "స్వయంతు రుచిరే దేశే క్రియతామితి మాం వద" "ஸ்வயந்து ருசிரேதேஶேக்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றும், (௫) "భవాంస్తు సహ వైదేహ్యా గిరిసానుషు రంస్యతే। అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రతః స్వపతశ్చ తే" "பவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷுரம்ஸ்யதே। அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத ஸ்வபதஶ்சதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, திருச்சித்திரகூடத்தாழ்வரைமுதலான ருசிரதேஶங்களிலே (பிராட்டியோடேகூட தேவரீர், ஸ்வைரமாகயெழுந்தருயிருக்க) ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையுமடியேன் செய்யவேணும், அது செய்யுமிடத்திலேவிக்கொண்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து, அப்படியேவிக்கொள்ள செய்யப்படும்தாய் (௬) "కురుష్వ మామనుచరమ్" "குருஷ்வமாமநுசரம்" என்கிறபடியே, விச்சேதமறப்பின்துடர்ந்து செய்யுமடிமைத்தொழிலைப் பெறுகைக்காக

(௧) ஸ்ரீ-ரா-பா. ௧௮. ௨௬. (௨) ஸ்ரீ-ரா-அ. ௩௧. ௧. (௩) ஸ்ரீ-ரா. (௪) ஷை-௯. ௧௫. ௬. (௫) ஸ்ரீ-ரா. அ. ௩௧. ௨௬. (௬) ஷை-௨௩.

மூ. வாளும்வில்லுங் கொண்டு பந்துவும்பிதாவுமவரே யென்கை
யும் அன்னையென்செய்யிலென் ராஜ்யமும் யானேயென்று
பெருஞ்செல்வமுமிச்சியாமல் வேண்டிச்சென்று

வாளும்வில்லுங்கொண்டு - ஸாயுதராய்க்கொண்டு பின்னே திரியவாசைப்பட்டு, பந்துவும் பிதாவுமவரேயென்கையும் - ஸர்வவிதபந்துவுமவரேயென்கையாலும், அன்னையென்செய்யிலென் - மாதாஜீவிக்கிலென் முடியிலென்னென்றுபேக்ஷித்து, ராஜ்யமும் யானேயென்று - ஆத்மாத்மீயங்களிரண்டுமெத்தலைக்குஶேஷமென்று, பெருஞ்செல்வமு மிச்சியாமல் - நிரவதிகைஶ்வர்யத்தையு மபிலஷியாமல்,

---

(க) "స భ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య రఘునన్దనః । సీతాముపాచాతియశా రాఘవశ్చ మహావ్రతః" "ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம் நிபீட்யரகுநந்தநः । ஸீதாமுவாசாதியஶாராக வஞ்சமஹாவ்ரதம்" என்கிறபடியே, புருஷகாரபூர்வகமாக திருவடிகளைக்கட்டிக்கொண்டு (உ) "అగ్రతః ప్రయయౌ రామః సీతా మధ్యే సుమధ్యమా । పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిర్లక్ష్మణోఽనుజగామ హ" "அக்ரதः ப்ரயயௌராமஸ்ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா। ப்ருஷ்டதஸ்து தநுஷ்பாணிர்லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ" என்கிறபடியே, ஸாயுதராய்க்கொண்டு பெருமாளைப்பின்சென்று (௩) "భ్రాతా భర్తా చ బన్ధుశ్చ పితా చ మమ రాఘవః" ப்ராதாபர்த்தாச பந்துஶ்சபிதாசமமராகவः" என்று, தமக்கு ஸர்வவிதபந்துவும் பெருமாளே யென்றுப்போலே இவரும் (௪) "அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்பு செய்வித்து" என்கிறபடியே, பருவம் நிறம்புவதற்க்குமுன்னே, பிரியில் தரியாதபடி பிறந்தஸ்நேஹத்தாலே (௫) "அழுந் தொழும்" என்று, விஶ்லேஷம்பொறுமல் கண்ணும் கண்ணநீரும் கையுமஞ்சலியுமாய் (௬) "திருவேங்கடத்தெழில் கொள்சோதி எந்தை தந்தைதந்கைக்கு (௭) "ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றும் (௮) "மொய்த்தசோலையும் மொய்பூண்தடந்தாழ்வரையுமானபோக ஸ்தாநங்களையுடைய திருமலையிலே "அலர்மேல்மங்கையுரைமார்பன்" ஆகையாலே, பிராட்டியோடேகூடிரஸோத்தரமாகவிருக்கிற பரமஶேஷியானவனுக்கு, ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸகலஶேஷ வ்ருத்திகளையும் பண்ணவேணும், அதுதன்னிலும், (௯) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" என்று ஸன்னிதியிலேயேவிக்கொள்ளவும் வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தபடி, ஏவிக்கொள்ளப்படுமதாய் "பிரியாவடிமை" என்கிறபடியே, யாவதாத்மாநுவர்த்தியான கைங்கரியத்தைப்பெறுகைக்குபாயமாக (க0) "நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்ணமக்கு" என்று, புருஷகாரம் முன்னாகவவன் திருவடிகளைப்பற்றி(கக)"வாளும்வில்லும் கொண்டுபின் செல்

(க) ஸ்ரீ-ரா. அ. ௩க. உ. (உ) ஷை-ஆ. கக. க. (௩) ஷை. அ. ௫அ. ௩0. (௪) தி-வா. உ. ௩. ௩. (௫) ஷை. எ. உ. அ. (௬) ஷை. ௩. ௩. க. (௭) ஷை. (௮) ஷை. க0. (௯) ஷை. ௫. அ. எ. (க0) ஷை. ௫. க0. கக. (கக) ஷை. அ. ௩. ௩.

மூ. திருவடியேசுமந்து விரைந்துவருமளவுங் கண்ணநீர்பங்கமாகநிலந்துழாவி குடிக்கிடந்த கையறவும் கோதிலடிமை

திருவடிகளையேசுமந்து-கொடுத்ததிருவடிகளை சிரஸாகவஹித்து, விரைந்துவருமளவும் - த்வரையோடேமீண்டெழுந்தருளுமளவும், கண்ணநீர்பங்கமாக நிலந்துழாவி - கண்ணநீராலுண்டான ஸேற்றிலிருந்தாற்றுமையாலே நிலந்துழாவி, குடிக்கிடந்தகையறவும் - ஸ்வகுலமர்யாதையை தப்பாமல் நோக்கிக்கொண்டபேக்ஷிதம் பெறுதவிழவோடிருக்கையாலும், கோதிலடிமை - ததீயஶேஷத்வத்தின்ரஸமானது,

வார்மற்றில்லை" என்று, திவ்யுதங்களைக்கொண்டு தாம்பின்னேதிரியவாசைப்பட்டு (க) "சேலேய் கண்ணியரும்பெரும் செல்வமும் நன் மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையுமவரே" என்று, ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனேதமக்கு மாதாபித்ராதி ஸர்வவித பந்துவுமென்கையாலும், ஶ்ரீபரதாழ்வான், பெருமாள் திருமுடிசூடியிருக்கத்தாமடிமைசெய்துவாழப்பெறுதபடி அவரைக்காட்டிலே யகலவடித்துதம்மேலேஸ்வாதந்த்ரத்தையாரோபித்த கொடுமையாலே (உ) "హన్యామహమిమాం పాపాం కైకేయీం దుష్టచారిణీమ్" "ஹந்யாமஹமிமாம்பாபாம் கைகெயீம் துஷ்டசாரிணீம்" என்று, மாதாவானவவளைச் சீறியுபேக்ஷித்து ஸ்வாதந்த்ர்யாஸஹதைதோற்ற (ங) "రాజ్యఞ్చాహఞ్చ రామస్య" "ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்ய" என்று, ராஜ்யமும் நானும் பெருமாளுக்கு ஶேஷமென்று (ச) "మృతే తు తస్మిన్ భరతో వసిష్ఠప్రముఖైర్ద్విజైః । నియుజ్యమానో రాజ్యాయ నైచ్ఛద్రాజ్యం మహాబలః" "ம்ருதேதுதஸ்மிந்பரதோவஸிஷ்டப்ரமுகைர்த்விஜைஃ । நியுஜ்யமாநோராஜ்யாயநைச்சத்ராஜ்யம்மஹாபலஃ" என்கிறபடியே, வஸிஷ்டாதிபுரோஹிதர், நீர்ராஜாவாக வேணுமென்று நியோகியா நிற்க (ரு) "ఇక్ష్వాకూణామియం భూమి స్సశైలవనకాననా" "இக்ஷ்வாகூணமியம் பூமிஸ்ஸஶைலவநகாநநா" என்கிற, மஹதைஶ்வர்யத்தையுமிச்சியாதே பெருமாளை மீட்டுக்கொண்டுவந்து திருவபிஷேகம் பண்ணிவைக்கையிலபேக்ஷைதோன்ற (சு) "ఏభిశ్చ సచివై స్సార్థమ్" "ஏபிஶ்ச ஸசிவைஸ்ஸார்த்தம்" என்கிறபடி, அவர்திருவடிகளிலே சென்று "అయాచద్భ్రాతరం రామమ్" "அயாசத்ப்ராதரம்ராமம்" என்கிறபடியே, மீண்டெழுந்தருள வேணுமென்று அபேக்ஷித்தவிடத்தில் அவரது செய்யாதே (எ) "పాదుకే చాస్య రాజ్యాయ న్యాసం దత్త్వా పునః పునః" "பாதுகேசாஸ்யராஜ்யாயந்யாஸம் தத்வாபுநஃபுநஃ" என்கிறபடியே, திருவடிநிலையைக்கொடுத்துவிட (அ) "తతస్తు శిరసా కృత్వా పాదుకే భరతస్తదా । ఆరురోహ రథం హృష్ట శ్శత్రుఘ్నసమన్వితః" "ததஸ்துசிரஸாக்ருத்வாபதுகேபரதஸ்ததா।ஆருரோஹரதம்ஹருஷ்டஶ்ஶத்ருக்நஸமந்விதஃ" என்கிறபடியே,

(க) தி-வா. ரு. க. அ. (உ) ஶ்ரீ-ரா. அ. (ங) ஷ-அஉ.கக. (ச) ஷ-பா. க, ஙஉ. (ரு) ஷ-கி. கஅ. ரு. (சு) ஷ. அ. கOச. கக. (எ) ஷ. பா-க. ஙசு. (அ) ஷ - அ. ககங. க.

௭௩. யுறுமொ வென்பித்த புலன்கொள் நித்யஶத்ருவிசிந்தநமு மான

உறுமோவென்பித்த - ததியனைவிட்டு பகவத்விஷயாவகாஹநமுசிதமோ வென்று சொல்லிவிக்கப்பட்டதாய், புலன்கொள் - ஸர்வேந்த்ரியாபஹாரக்ஷமமாகையாலே, நித்யஶத்ரு - ததியநிஷ்டா விரோதியென்று நித்யஶத்ருவாகவறுதியிட்டிருக்கச்செய்தே, விசிந்தனமான - உத்தேஶ்யப்ரீதியென்றத்தைப்பற்ற பகவத்விக்ரஹத்தைநிரந்தரம் மநதில்குடிகொண்டிருக்கையாலும்,

திருவடிநிலையைசிரஸாவஹித்துக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டராய்மீண்டுபோந்து (க) "శిరసా యాచత స్తస్య వచనం న కృతం మయా" "சிரஸாயாசதஸ்தஸ்ய வசநம் நக்ருதம்மயா" என்கிறவிழவு திருவுள்ளத்திலேகிடக்கையாலே (உ) "న మే స్నానం బహుమతం వస్త్రాణ్యాభరణాని చ । తం వినా కైకయీపుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్" "ఇత ఏవ యథాశీఘ్రం ప్రతిగచ్ఛామ తాం పురీమ్ । అయోధ్యామాగతో హ్యేష పన్థాః పరమదుర్గమః" "நமேஸ்நாநம்பஹுமதம் வஸ்த்ராண்யாபராணாநிச। தம் விநாகைகயீபுத்ரம்பரதம்தர்மசாரிணம் ॥ இதயேவயதாக்ஷிப்ரம்ப்ரதிகச்சாமதாம்புரீம்। அயோத்யாமாகதோஹ்யேஷபந்தா:பரமதுர்கம:" என்று, நம்பிள்ளை பரதனையொழிய குளித்தல் ஒப்பித்தல் செய்யக்கடவோமல்லோம், சீக்ரமாகநாமினியங்கே செல்லலாம்படியென்? என்று பெருமாள் த்வரையோடே மீண்டெழுந்தருளுமளவும் (௩) "పంకదిగ్ధస్తు జటిలో భరతః" "பங்கதிக்தஸ்துஜடிலோபரத:" என்கிறபடியே, கண்ணநீராலுண்டானசேற்றிலே தரைக்கிடை கிடக்கையாலே பங்கதிக்தராய் மூற்றுரிருக்க இளையார் முடிசூடக்கடவரல்லரென்கிற இக்ஷ்வாகுகுலமர்யாதை தப்பாமல் நோக்கிக்கொண்டு (௪) "సకామమనవాప్యైవ" "ஸகாமமநவாப்யைவ" என்கிறபடியே, தாமாசைப்பட்டபொருள் கைபுகுராத விழவோடே இருந்தாப்போலே இவரும், பகவத்ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே வழியல்லாவழியேயாகிலும் கிட்டுமத்தனையென்கிற த்வரைக்குடன்படாமல் விலக்கும்மாதாவை, ஶத்ருபக்ஷமாகக்காண்கையாலே (௫) "அன்னையென்செய்யிலென்" என்று, ஜீவிக்கிலென் முடியிலென்னென்று சீறி உபேக்ஷித்து (௬) "யானேயென்தனதே" என்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யாஸஹமானராய்க்கொண்டு (௭) "யானேநீ யென்னுடைமையும் நீயே" என்றுத்மாத் மீயங்களிரண்டுமெங்குத்தைக்குஶேஷமென்று (௮) "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்தபெருஞ்செல்வம் நெருப்பு" என்று மென்மேலும் ஸம்ருத்தமாய் வருகிற நிரவதிகவைஶ்வர்யத்தையும் அக்நிஸமமாகக்கொண்டு (௯) "வேங்கடவாணனை வேண்டிச்சென்று" என்று,திருச்சித்திரகூடத்திலிருந்தாப்போலேதிருமயிலையிலேயிருக்கிற

(க) ஸ்ரீ-ரா-யு. ௧௨௭. ௧௧. (உ) ஷை-௬. (௩) ஷை-௧௨௬. ௩. (௪) ஸ்ரீ - ரா - பா. ௧. ௯௭. (௫) தி - வா. ௫. ௩. ௬. (௬) ஷை - ௨. ௯. ௯. (௭) ஷை. (௮) தி - வா ௪. ௯. ௪. (௯)

ரூ. ப்ராதாக்கள்

ப்ராதாக்கள் - இளையபெருமாள் பரதாழ்வான் ஶத்ருக்நாழ்வான் ஆகிற திருத்தம்பிமார் மூவர்படியும்,

---

அவனை யதாமநோரதமநுபவிக்கைக்காக வபேக்ஷித்துசென்று தம்மபேக்ஷிதமவனப்போது செய்யாதே ஒருவைசித்யமுகத்தாலே (க) திருவடியே சுமந்துழலகூட்டரிய திருவடிக்கண் கூட்டினை" என்று திருவடிகளைத்தந்தாயென்று ஹ்ருஷ்டராம்படிபண்ணிவிட, அப்படியவன்கொடுத்த திருவடிகளைசிரஸாவகித்து வீடுதிருத்தப்போனவன், விண்ணுலகந்தரவிரைந்துவருமளவும் (உ) "கண்ணநீர்க்கைகளாலிறைக்கும்" "இருநிலங்கைதொழாவிருக்கும்" என்கிறபடியே, "கண்ணநீர்வெள்ளத்தாலுண்டான சேற்றிலேயிருந்தாற்போலேயிருக்கையாலே (ங)"நிலந்துழாவி"(ச) "குடிக்கிடந்தாக்கம்செய்து" என்கிறபடியே, ப்ரபன்னகுலத்தில்செய்துபோரும் மரியாதைதப்பாமல் (ரு)"காமுற்ற கையறவோடு" என்கிறபடியே, தாமாசைப்பட்டபொருள்கைபுகுராதவிழவோடேயிருக்கையாலும் ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் (சு) "గచ్ఛతా మాతులకులం భరతేన తదానఘః । శత్రుఘ్నో నిత్యశత్రుఘ్నో నీతః ప్రీతిపురస్కృతః" "கச்சதாமாதுலகுலம் பரதேநததாநகஃ ஶத்ருக்நோநித்யஶத்ருக்நோ நீதஃப்ரீதிபுரஸ்க்ருதஃ" என்கிறபடியே பாகவதசேஷத்வமே பரமபுருஷார்த்தமென்று ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கே ஶேஷபூதராய் அவருடைய பாவநத்வ போக்யத்வங்களிலேகால்தாழ்ந்து (எ) "పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణమ్" "பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே, வைரவுருக்காய், ஆண்களையும் பெண்ணுடையுடுத்தும் பொருமாளுடையவடிவழகில் துவக்குண்ணுதே பரதாநுவ்ருத்தியில் போகாதபடி தன்பக்கலிலே துவக்கவற்றென்றுமற்றுலே தம்முடைய நிஷ்டைக்கது நித்யஶத்ருவென்றறுதியிட்டிருக்கச்செய்தே, ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குகப்பாகையாலே உத்தேஶ்யப்ரீதியென்று புரிந்து பெருமாள் வடிவழகிலே நெஞ்சுசென்று (அ) "విచిన్తయన్" "விசிந்தயந்" என்கிறபடியே, எப்போதுமற்றை மநஸ்ஸில் கொண்டிருக்குமாப்போலே இவரும் (கூ) கோதிலடியார்" என்று, ப்ரதமாவதியில் நிலைபோலன்றிக்கேஸ்வரூபத்தினுடைய எல்லை நிலமாகையாலே கோதிலடிமை என்று சொல்லப்படுகிற பாகவதஶேஷத்வத்தினுடைய ரஸம் (க0) "அவனடியார் சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கேதிரிய" அவர்களைத்தவிர்ந்து (கக) "செந்தாமரைக்கள் திருக்குறளன்றுறுமாவிரை நாண்மலரடிக்கீழ்ப்புகுதல் பாவியேனுக்குறுமோ" என்றுசொல்லிவிக்கப்பட்டதாய் ஸர்வேந்த்ரியா பஹாரக்ஷமமாகையாலே அந்தபாகவதஶேஷத்வநிஷ்டாவிரோதியான பகவத்விக்ரஹத்தை உத்தேஶ்யப்ரீதியென்றுமற்றைப்பற்ற"திரிதந்தாகிற்" படியேமீண்டு,(கஉ)"புலன்கொள்வடிவென்மநத்ததாய்" என்றெப்போதும் மநஸ்ஸுக்கு விஷயமாகக்கொண்டிருக்கையாலும் கீழ்ச்சொன்னவாகாரங்களையுடையரான இளையபெருமாள் ஸ்ரீபரதாழ்வான் ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வானுகிறதிருத்தம்பிமார் மூவர்படியுமிவர்பக்கலிலேகாணலாம். விசிந்தநமென்கிறவிதுக்கிப்படி வ்யாக்

(க) தி-வா. ச. கூ. கூ. (உ) ஷை-எ. உ. க. (ங) ஷை (ச) ஷை-கூ. உ. உ. (ரு) ஷை-உ. க. ங. (சு) ஸ்ரீ-ரா-அ. க. க. (எ) ஷை. ங. உஅ. (அ) (கூ) தி-வா, அ. க0. கூ. (க0) தி-வா. அ. க0. ங. (கக) (கஉ) தி-வா. அ. க0. ச.

மூ. அப்பொழுதைக்கப்பொழுது போனுயென்றும் மாதாபிதாக்கள் செந்தீத்தண்காற்றிளநாகமுதலான பகையறச்சிந்தைசெய்து

அப்பொழுதைக்கப்பொழுது - (சக்ரவர்த்தியைப்போலே) நிரந்தரமநுபவியாநின்ருலும், த்ருப்திபிறவாமல்-மென்மேலத்யபிநிவிஷ்டராகையாலும், போனுயென்றும் - (யஶோதைப்பிராட்டியைப்போலே) வயிறெறிந்து பெரியமருதுகளின் நடுவேபோனுயென்று வெறுக்கையாலும், மாதாபிதாக்கள் - மாதாபிதாக்களிருவர்படியும், செந்தீத்தண்காத்திளநாகம்முதலான - பாதகபதார்த்தங்களடைய, பகையறச்சிந்தைசெய்து-பகவதாத் மகத்வேநவநுகூலமாக வநுஸந்தித்து,

யாநம் பண்ணிற்று இதின்பட்டோலையானதிலே உறுமோவென்றுநித்யஶத்ருவைவென்று,புலன்கொள்வடிவை விசிந்தயனுயிருக்குமென்று,விசிந்தயந்,என்றொருவசநமுண்டாகவுமெடுத்து,இப்படியிவர் தாமேயருளிச்செய்துவைக்கையாலே,இவ்விடத்திலும் சிந்தநமென்ருமல், விசிந்தநமென்றது, அவ்வசநஸூசநமாகவிறே. விசிந்தயன் என்கிறவசநம் இன்னவிடத்திலேயென்று த்ருஷ்டமாய்த்தில்லை, வந்தவிடத்திலேகண்டுகொள்வது. (அப்பொழுதைக்கித்யாதி) சக்கரவர்த்தி (க) "నతతర్ప సమాయాన్తం పశ్యమానో నరాధిపః" "நததர்ப்பஸமாயாந்தம் பஶ்யமாநோ நராதிபஃ" என்கிறபடியே, வைத்தகண்வாங்காதே உத்தரோத்தரமநுபவியாநிற்கச்செய்தே ஒருக்காலும் த்ருப்தனுகாமல் அநுபுபூஷுவாய்ச் செல்லுமாப்போலே இவரும் (உ)"எப்பொழுதுநாள்திங்களாண்டு"இத்யாதிப்படியே,யாவத்காலமநுபவியாநின்ருலும் (ந) அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னுராவமுதம்" என்று, அநுக்ஷணமெனக்கத்ருப்திகரமான போக்யவஸ்துவென்று மென்மேலுமபிநிவிஷ்டராகையாலும் (ச) "యమళార్జునయోర్మధ్యే జగామ" "யமளார்ஜுநயோர்மத்யேஜகாம" என்று, க்ருதஸங்கேதமாய்நலியவந்துநின்றயமளார்ஜுநங்களின்நடுவே க்ருஷ்ணன் போனபோது யஶோதைப்பிராட்டியோடிச் சென்றெடுத்துக்கோள்ளாநிற்க, மருதுகளின்பெருமையையும் இவன் மௌக்த்யத்தையுங்கண்டு வயறெரிகொளிந்தி முகத்தைப்பார்த்து இப்பெரியமருதுகளின்நடுவே போனுயென்று வெறுத்தாப்போலே இவரும், அதீதகாலஸ்தமாயிருக்கவும் ஸமகாலத்தில்போல ப்ரகாசிக்கையாலே அப்படிவயிறெரிந்துகொண்டு(ரு)"போனுய்மாமருதின்நடுவே" என்கையாலும், பிதாவும்மாதாவுமானவவர்களிருவர்படியு மிவர் பக்கலிலேகாணலாம். ஶ்ரீப்ரஹ்லாதன் (சு) "నాగ్నిర్దహతి నైవాయం శస్త్రైశ్ఛిన్నో నచోరగైః। క్షయం నీతో నవాతేన నవిషేణ నకృత్యయా॥ (எ) సర్వత్ర సమదృక్ కృష్ణే దృశ్యమానో మహోరగైః। నవివేదాత్మనో గాత్రం తత్స్మృత్యాహ్లాదసంస్థితః" "நாக்நிர்தஹதிநைவாயம்ஶஸ்த்ரைச்சிந்நோ நசோர

(க) ஸ்ரீ-ரா-அ. ௩. உக. (உ) தி-வா. உ. ரு. ௪. (ந) ஷெ. (ச) வி-பு. ரு. சு. கரு. (ரு) தி-வா. ரு. க. உ. (சு) வி-பு. க. கக. ருஅ. (எ) ஷெ க. கஎ. ௩அ.

மூ, எங்குமுளனென்னும் பள்ளிப்பிள்ளைமுற்றவிட்டு மற்றி லேனென்றும்

எங்குமுளனென்றும் - அவனுடைய ஸர்வகதத்வத்தை அருளிச்செய்கையாலே, பள்ளிப்பிள்ளை - ப்ரஹ்லாதாழ்வான்படியும், முற்றவிட்டு - ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களை யெல்லாத்தையும்விட்டு,

---

கைஃ। க்ஷயம்நீதோ நவாதேநநவிஷேண நக்ருத்யயா। ஸத்வாஸக்தமதிஃ க்ருஷ்ணே தஸ்யமாநோமஹோரகைஃ ॥ நவிவேதாத்மநோ காத்ரம் தத்ஸ்ம்ருத்வாஹ்லாதஸம்ஸ்திதஃ" என்கிறபடியே, அக்நி முதலானவை பாதகமாகாதபடி: (க) "సర్వభూతాత్మకే తాత జగన్నాథే జగన్మయే। పరమాత్మని గోవిన్దే మిత్రామిత్ర కథా కుతః" "ஸர்வபூதாத்மகேதாத ஜகந்நாதேஜகந்மயே। பரமாத்மநிகோவிந்தே மித்ராமித்ரகதாகுதஃ" என்று, மித்ராமித்ரகதாவகாஶமற ஸர்வமும் பகவதாத்மகதயா அநுகூலமாகவநுஸந்தித்து (உ) "எங்குமுளன் கண்ணன்" என்கிறபடியே, (ங) "ఉర్వ్యామస్తి" "உர்வ்யாமஸ்தி" என்றுதுடங்கி (ச) "సర్వత్రాస్తి" "ஸ்ர்வத்ராஸ்தி" என்று பிறர்க்கு முபதேசித்தாப்போலே இவரும் (ரு) "அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவியச்சுதனென்றும் மெய்வேவாள் எரியுந்தண்காற்றைத் தழுவியென்னுடைக்கோவிந்தனென்றும்போமிளநாகத்தின்பின் போயவன்கிடக்கையீதென்றும்" என்று, அக்நி முதலான பாதகபதார்த்தங்கள் பகவதாத்மகத்வேந அநுகூலமாம்படி (சு) "என்முன்னைக்கோளரியே (எ) "உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து" (அ) "என்முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேறரிந்தனன்யான்" (கூ) "முடியாததென்னெனக்கு" என்றவனை அநவரதாநுஸந்தாநம்பண்ணி" (க0) கரந்தசிலிடந்தொருமிடந்திகழ் பொருடொறும் கரந்தெங்கும்பரந்துளன்" என்று, அவனுடைய ஸர்வகதத்வத்தை பிறருமறியும்படி யருளிச்செய்கையாலே (கக) "பள்ளியிலோதிவந்ததன் சிறுவன்" என்றும், (கஉ) "பிள்ளையைச்சிறி" என்றும், சொல்லப்பட்டபள்ளிப்பிள்ளையான ப்ரஹ்லாதன்படியுமிவர்பக்கலிலேகாணலாம். ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் (கங) "త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవం శరణం గతః" "த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணங்கதஃ" என்றும், (கச) "పరిత్యక్తా మయా లంకా మిత్రాణి చ ధనాని చ। భవద్గతం మే రాజ్యం చ జీవితం చ సుఖాని వై" "பரித்யக்தாமயாலங்காமித்ராணிசதநாநிச। பவத்கதம்மேராஜ்யஞ் சஜீவிதஞ்சஸுகாநிவை" என்றும், லங்கையோடேகூட புத்ரதாராதிகளான ஸர்வத்தையும்விட்டு சக்ரவர்த்தித்திருமகனையே தமக்கெல்லாமாகப்பற்றினப்போலே இவரும் (கரு) "பாதமடைவதன்பாசத்தாலே மற்றவன் பாசங்கள் முற்றவிட்டு" என்று, ஸாம்ஸாரிகஸகலஸங்கங்களையும் ஸவாஸநமாகவிட்டு (கசு) "தயரதற்குமகன்தன்னையன்றிமற்றி

(க) வி-பு. க. கக. ஙகு. (உ) தி-வா. உ. அ. கூ. (ங) (ச) (ரு) தி-வா. ௬. ௪. ௩. (சு) (எ) (அ) (கூ) (க0) தி - வா. க.க. எ. (கக) பெ-மொ. உ. ங. அ. (கஉ) ஷெ. (கங) ஸ்ரீ-ரா - யு. கஎ. கங. (கச) ஷெ - ககூ. ௬. (கரு) தி-வா. அ. உ. கக. (கசு) ஷெ - ங. சு. அ.

மூ. தர்மாத்மாவாளிபொழிந்த நிற்குண விஶ்வாத்மாவுள்ளே யுறைய

மற்றலேனென்றும் தர்மாத்மா - சக்கரவர்த்தித்திருமகனையே ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகனுகப்பற்றுகையாலே விபீஷணாழ்வான்படியும், வாளிபொழிந்த நிர்க்குணவிஶ்வாத்மாவுள்ளேயுறைய-ஶரங்களைவருஷித்து விரோதிவர்க்கத்தை யழித்த ஸர்வாந்தர்யாமியான பெருமானைதம்முள்ளே யுடையராய்,

லேன் தஞ்சமாக" என்று, சக்ரவர்த்தித்திருமகனையே தமக்கு ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகனுகப்பற்றுகையாலே (க) "విభీషణస్తు ధర్మాత్మా" "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா" என்றும், தர்மபுத்தியுடையவனென்கிறமாத்ரமன்றிக்கே (உ) "రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః" "ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ" என்று சொல்லப்பட்ட தர்மஸ்வரூபனுன சக்ரவர்த்தித்திருமகனை தனக்கு தாரகமாகவுடையனுகையாலே, தர்மாத்மாவென்று விஶேஷஜ்ஞர் சொல்லும் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்படியுமிவர்பக்கலிலேகாணலாம். திருவடி (௩) "నిర్గుణః పరమాత్మాసౌ దేహం వ్యాప్య తిష్ఠతి" "நிர்க்குணஃபரமாத்மாஸௌ தேஹந்தே வ்யாப்யதிஷ்டதி" என்கிறபடியே, விரோதிவர்க்கத்தைக்கிழங்கெடுக்கையாலே, ஏறிட்டநாணியிறங்கிட்டு (௪) "భవాన్నారాయణో దేవః" "பவாந்நாராயணோதேவஃ" என்கையாலே, பரமாத்மஶப்தவாச்யனுய்க்கொண்டு (௫) "విశ్వాత్మానం" "விஶ்வாத்மாநம்" என்கிறபடியே, விஶ்வத்துக்கும் ஆத்மபூதனுயிருக்கிற சக்ரவர்த்தித்திருமகனை தன்னுள்ளே யுடையனுய் (௬) "స్తోత్రైవర్హం స్తు హనుమాన్ పరమాం విముక్తిం బుద్ధ్యా విధాయ చరితం తవ సేవతేసౌ" ஸோத்ரைவஹந்தஹநுமாந் பரமாம்விமுக்திம்புத்யாவிதாயசரிதம்தவஸேவதேஸௌ" என்கிறபடியே, சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய வீரசரிதத்தை போக்யமாகவுடையனுய் (௭) "స్నేహో మే పరమో రాజన్ త్వయి నిత్యం ప్రతిష్ఠితః। భక్తిశ్చ నియతా వీర భావో నాన్యత్ర గచ్ఛతి" "ஸ்நேஹோமே பரமோராஜந்த்வயிநித்யம் ப்ரதிஷ்டிதஃ। பக்திஶ்சநியதா வீரபாவோநாந்யத்ரகச்சதி" என்று, குணத்தாலும் சரத்தாலும் அநுகூலரையும் ப்ரதிகூலரையும் ஜயிக்கும் வீரனுன சக்ரவர்த்தித்திருமகனளவிலே யெப்போதும் ப்ரதிஷ்டிதமாய் இதுக்குமேலில்லையென்னும்படி யிருக்கிற ஸ்நேஹத்தாலும் நியதையானபக்தியாலும் இவ்விஷயத்தைவிட்டுபரத்வத்தில்தன்னெஞ்சுபோகாமை சொல்லுகிறவிடத்தில் பரவத்தின்பேரும்சொல்லுகை அஸஹ்யமாய் அந்யத்ர என்னும்படி சக்கரவர்த்தித்திருமகனையல்லதறியேனென்றிருந்தாப்போலே இவரும் (௮) செருக்கடுத்தன்று திகைத்தவரக்கரையுருக்கெடவாளிபொழிந்த ஒருவன் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையு மொருக்கடுத்துள்ளே

(க) ஸ்ரீ-ரா-ஆ. ௧௭. ௨௩. (உ) ஷ. ௩௭. ௧௨. (௩) (௪) ஸ்ரீ-ரா-யு. ௧௨0. ௧௩. (௫) (௬) அதிமாநுஷ்தவம் - ௩௨. (௭) ஸ்ரீ - ரா. உ. ௪0. ௧௪. (௮) தி - வா, ௮. ௪. உ.

மூ. ஊணுகவீரசரிதம் கர்ப்பார் பாவம் மற்றிலேனென்றும் ராம தாஸன்பல்வகையுங்கண்டு வெண்மங்கேந்தினரூபபரனுன

ஊணுக வீரசரிதம்கர்பார்-அவருடைய வீரசரிதமேபோக்யமாகவுடையராய், பாவம் மற்றிலேனென்றும் - பரத்வாதிகள்பேர்சொல்லுகையுமஸஹ்யமாம்படியிருக்கையாலே, ராமதாஸன் - திருவடியுடையபடியும், பல்வகையுங்கண்டு - பலபடியாக விஸ்த்ருதனுயிருக்கிறவனைக்கண்டு, வெண்மங்கேந்தினரூபபரனுன - ஶங்க சக்ரகதாதராஸாதாரணதிவ்யரூபாவலோகநாபிலாஷையுடையவராகையாலே,

யுரையும் பிரான்கண்டீர்" என்று, மூலபலம்முதலறும்படி ஶரவர்ஷத்தைவர்ஷித்தவேகவீரனை சக்ரவர்த்தித்திருமகனை தம்முள்ளே உடையராய் (க) "கணைநாளிலோவாத்தொழில் சார்ங்கன்தொழில் சிரை நன்னெஞ்சேயு ஓவாதவூணுகவுண்" என்கிறபடியே, அவனுடைய வீரசரிதத்தை போக்யமாகவுடையராய் (உ) "கற்பாரிராமபிரானை யல்லால் மற்றும்கற்பரோ" என்று, ப்ரியஹிதங்களைப்பற்ற ஒன்றைக் கற்குமவர்கள் ரமணீயனுமாய் உபகாரகனுமான சக்ரவர்த்தித் திருமகனையொழிய பரத்வாதிகளையு மவதாராந்தரங்களையும் கற்பரோவென்று தமக்கிவ்விஷயத்திலுண்டான பராவண்யாதிஶயத்தாலே பரத்வாதிகளைக்கழிக்கிறவிடத்தில் அவற்றின்பேர் சொல்லுகை யுமஸஹ்யமாய், மற்றும் என்னும்படி (ங) "தயதரற்கு மகன்றன்னையன்றி மற்றிலேன்" என்றிருக்கையாலே (ச) "దాసోహంకోసలేన్ద్రస్య" "தாஸோஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்று, ராமதாஸனுயிருக்கும் திருவடியுடையபடி யுமிவர்பக்கலிலேகாணலாம். அர்ஜுநன் (ரு) "పశ్యామిదేవాం స్తవ దేవదేహే సర్వాం స్తథా భూత విశేష సంఘాన్। బ్రహ్మాణమీశం కమలాసనస్థ మృషీంశ్చ సర్వా నురగాంశ్చ దివ్యాన్" "பஶ்யாமிதேவாம்ஸ்தவதேவதேஹே ஸர்வாம்ஸ்ததா பூதவிஶேஷஸங்காந் । ப்ரும்ஹாணமீஶம் கமலாஸநஸ்தம் ருஷீம்ஶ்ச ஸர்வாநுரகாம்ஶ்சதிப்தாந்" என்று, விஶ்வரூபங்கண்டவநந்தரம் (சா) "అదృష్టపూర్వం హృషితోస్మిదృష్ట్వా భయేనచప్ర వ్యథితంమనోమే । తదేవమేదర్శయ దేవరూపం ప్రసీదదేవేశ జగన్నివాస । (எ) కిరీటినంగదినంచక్రహస్త మిచ్ఛామిత్వాం ద్రష్టుమహం తథైవ। తేనైవరూపేణచతుర్భుజేన సహస్రబాహో భవవిశ్వమూర్తే" "அத்ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷிதோஸ்மித்ருஷட்வா பயேநசப்ரவ்யதிதம்மநோமே। ததேவமேதர்ஶயதேவ ரூபம் ப்ரஸீத தேவேஶஜகந்நிவாஸ ॥ கிரீடிநம்கதிநம் சக்ரஹஸ்தமிச்சாமித்வாம் த்ரஷ்டு மஹந்ததைவ । தேநைவரூபேண சதுர்ப்புஜேநஸஹஸ்ரபாஹோபவ விஶ்வமூர்த்தே" என்று, திவ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே இப்போது கண்டவிஶ்வரூபம் அத்ருஷ்டபூர்வதையாலும் உக்ரதையாலும் ஹர்ஷபயங்களிரண்டையும் விளைக்

(க) பெ - அ. எஅ. (உ) தி - வா. எ. ரு. க. (ங) ஷெ-ங. சா. அ. (ச) ஸ்ரீ - ரா. ஸு. சங. அ. (ரு) ஸ்ரீ-கீ. கக. கரு. (சா) ஷெ-சரு. (எ) ஷெ-சசா.

மூ. ஶ்வேதன் முதலானார்படிகளுங் காணலாம்.

மூ.—(௪௨) குழலில் நெஞ்சும்

ஶ்வேதன் முதலானார் - அர்ஜுனன் முதலானாருடையபடிகளும், ப்ரகாரங்களும், காணலாம் - தர்சிக்கலாம்.

(அ) குழலில்நெஞ்சும் - குழல் என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே பிராட்டிமாரும் நித்யஸூரிகளு மவனுமான சேற்றியிலே பற்றின மநஸ்ஸையுடையராய்,

கையாலே ஸததஹர்ஷஹேதுவாய் பூர்வபரிசிதமுமான ஸௌம்யரூபத்தைக்காணவாசைப்பட்டு, சதுர்ப்புஜமாய் ஶங்கசக்ரகதாதரமான திவ்ய விக்ரஹத்தைக் காட்டவேணுமென்று, தத்தர்ஶந தத்பரனாய் அபேக்ஷித்தாப்போலே இவரும் (க) "நல்குரவும்" என்று துடங்கி "பல்வகையும் பரந்தபெருமானை திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே" என்று, விருத்த விபூதியுக்தனாய்க்கொண்டு விபூதிமுகத்தாலே பலபடியாக விஸ்த்ருதனாயிருக்கிறவனைக்கண்டு (௨) "நீராய்நிலனாய்" என்றுதுடங்கி 'சிவனாயயனானாய்" என்று, கார்யகாரணங்களிரண்டையும் ஶரீரமாகக்கொண்டு நீஜகதாகாரனாயிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக் காட்டித்தந்தாயாகிலும் இத்தால் நான்பெற்றது உன்னுதானவஸ்துக்களை யென்னுதென்றும் பிறருதென்றுமிருக்கும் விப்ரதிபத்திபோய், உன்னதே ஸகலமுமென்றிருக்கிறமாத்மிதெனக்காகர்ஷகமாயநுபாவ்யமாயிருக்கிறதில்லை. ஆனபின்பு (௩) "கூராராழிவெண் சங்கேந்திவாராய்" என்று, ஶங்கசக்ர கதாதரமான உன் அஸாதாரண விக்ரஹத்தோடேயென் முன்னேவரவேணுமென்று அஸாதாரண விக்ரஹாநுபவதத்பரராயபேக்ஷிக்கையாலே (௪) "சினப்போர்ச்சுவேதனன்" என்று சொல்லப்பட்ட அர்ஜுநன்படியுமிவர் பக்கலிலே காணலாமென்கை. ஶ்வேதனென்னது, ஶ்வேதவாஹனனென்னபடி. முதலானாரென்னது (௫) "ఉపమానమశేషాణాం సాధూనాం యస్సదా భవేత్" "உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூநாம்யஸ்ஸதா பவேத்" என்கிறபடியே, எல்லார்க்கும் தம்முடைய ஓரோவகைகளாலே உபமான பூமியாயிருக்குமவராகையாலே இன்னமும் ஜ்ஞாநிகளானவர்கள் பலர்படியு மிவர்பக்கலிலே காணலாமென்று தோற்றுகைக்காக. பிராட்டிமாரோடு ஸாம்யம் சொன்னபின்பு ஸ்ரீ கோபிமார் முதலானாரோடு ஸாம்யம்சொன்னவோபாதியிறே லக்ஷ்மணாதிகளோடே ஸாம்யம் சொன்னபின்பு, தஶரதாதிகளோடு ஸாம்யம்சொன்ன விதுவும். *

வ்யா. (௪௨) ஆகயிப்படி நித்யஸூரிகளில் தலைவராய் துடர்ந்தடிமைசெய்யப்பிறந்த லக்ஷ்மணாதிகளோடும், நித்யஸம்ஸாரிகளிலே அந்யதமராய்வைத்து பகவத்ப்ரத்யாஸன்னராகப்பெற்ற தஶரதாதிகளோடும், இவர்க்குண்டான ஸாம்யத்தை யருளிச்செய்தார்கீழ். அவர்களனைவர்களிலுமிவர்க்குள்ள வேற்றத்தை அருளிச்செய்கிறார்மேல். (குழலில்நெஞ்சுமருகலில்சுவையுமானவிவர்களளவல்லவொன்று) அதா

(க) தி - வா. சு. ௩. க. (௨) ஷை - சு. க. க. (௩) ஷை (௪) (௫) வி - பு. க. கசு. கரு௫.

சூ. அருகலில் சுவையுமான விவரவர்க ளளவல்லர்.

மு.—(சா) எற்றைக்கும்

அருகலில் சுவையுமான - அருகலில் என்கிற பாட்டின்படி பிராட்டிமார் திருவடி திருவநந்தாழ்வான் முதலானரோடோரோவகையாலுள்ள பரிமாற்றரஸங்களெல்லாத்தையு முடையருமான, இவர் - இவ்வாழ்வார், அவர்களளவல்லர் - பூர்வோத்திஷ்டரோடொற்றவரல்லர்.

(அ) எற்றைக்கும் - ஸர்வகாலமும்,

வது:— (க) "குழற்கோவலர்" என்கிறபாட்டிற் சொல்லுகிறபடியே, பிராட்டிமாரும் நித்யஸூரிகளு மவனுமான திரளிலேபற்றின நெஞ்சையுடையராய் (உ) "அருகலிலாய" என்கிறபாட்டிற் சொல்லுகிறபடியே, பிராட்டிமாரோடும் திருவடி திருவநந்தாழ்வான் முதலான நித்யஸூரிகளோடும், ஓரோவகையாலே பரிமாறுமவன் அவர்களோடு பரிமாறுமாப்போலே ஒருவழியால்வந்த ரஸத்தைத் தந்துவிடுகிறில னென்னளவில், அவர்களெல்லார்பக்கலிலும் பண்ணுமாதரத்தை யென் பக்கலிலே பண்ணா நின்றானென்னும்படி, எல்லா வழிகளாலு முள்ள ஸம்ச்லேஷரஸத்தை, அவன் தமக்கு விளைக்கையாலே போகரஸமும் விஞ்சப்பெற்றவரானவிவர் ஓரோரவதாரமாத்ரத்திலும், கேவலமவன் தன்னளவிலும்பற்றின நெஞ்சையுடையராய், பகவத்ப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய், விஷயாந்தர ப்ராவண்யமும் கலசியிருப்பாரும், இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகமாக எப்போதும் நடந்துசெல்லும் பகவத்ப்ராண்ய முண்டாயும், ததீயரு மவனுமான சேர்த்தியில், ரஸமறியாதாருமான தசரதாதிகளும், பரத்வாவதாரவிபாகமற அவகாஹித்தநெஞ்சை யுடையராயும், ஒருவழியால்வந்தரஸத்தைப்பெற்றிருக்கும் லக்ஷ்மணாதிகளு மானவவர்களில், அத்யந்தவ்யாவ்ருத்தரென்கை. ஆகலக்ஷ்மணாதிகள் தசரதாதிகளோடு இவர்க்குள்ள ஸாம்யத்தைதர்சிப்பித்தாப்போலே, அவர்களி லிவர்க்குண்டான ஆதிக்யத்தையும் தர்சிப்பித்தாராயிற்று. *

வ்யா. (சா) இப்படிப்பட்டநெஞ்சையும் ஸேவையையுமுடைய இவர் தம்முடைய வபிநிவேசத்தாலே அவன்பிறவிக்கநுகுணமாகப் பிறந்து அநேகாநுவ்ருத்திகளைப்பண்ணும் பிராட்டிமாரையும், அசேஷசேஷதைகரதிகராய் அநேகதாபாவித்து அநேகவிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணும் அநந்த வைநதேயாதிகளையும், அவர்கள்தானென்னலாம்படிபாவிப்பரென்கிருர். (எற்றைக்குமென்றுதுடங்கி) அதாவது :— ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியவதாரமான ஆண்டாள்ப்ரார்த்தனை மூவர்க்குமொக்குமாகையாலே (ந) "எற்றைக்குமேழேழு பிறவிக்குமுன்றன்னோடுற்றோமேயாவோமுனக்கேயாமாள்செய்வோம்" என்று அநேக ஜன்மங்கள்பிறந்து உன்னோடு சேஷசேஷிபாவமாகிற உறவையுடையோமாய்

(க) தி - வி. ந. (உ) தி - வா. க. க. ந. (ந) திருப்பாவை - உசு.

மூ. என்றது தோன்றப்பிறந்தொப்பித்துவீசி காப்பிட்டு

என்றதுதோன்ற - (உன்னுகப்பே பலமான கைங்கர்யங்களைச் செய்ய வேணுமென்னும்படியான) ப்ரார்த்தனைதோன்றும்படி, பிறந்து - (அநுகுணமாக) திருவவதரித்து, ஒப்பித்து - அலங்கரித்து, வீசி - திருவாலவட்டம்பரிமாறி, காப்பிட்டு - மங்களாஶாஸநம்பண்ணி,

உனக்கே யுகப்பானவடிமைகளை நாங்கள்செய்யவேணுமென்றபேக்ஷித்ததுதோன்ற (க) "దేవత్వే దేవదేహోయం మనుష్యత్వేచ మానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనుమ్" "தேவத்வேதேவதேஹோயம் மநுஷ்யத்வே சமாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே, ஈஶ்வரன் லோகரக்ஷணார்த்தமாக தேவமநுஷ்யாதிஸஜாதீயனாயவதரிக்குமளவில், அவன்கொண்ட வடிவுக்கநுரூபமான வடிவுகொண்டு தோற்றுமவளாகையாலே (உ) "రాఘవత్వేభవత్సీతా" "ராகவத்வேபவத்ஸீதா" என்கிறபடியே, அவன் சக்கரவர்த்தித்திருமகனாய் வந்தவதரித்தபோது, தானும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளாயவதரித்து (ந) "వరాహరుధిరాభేణ శుచినాచ సుగంధినా । అనులిప్తం పరార్ధ్యేన చన్దనేన పరన్తపమ్" "வராஹருதிராபேண ஶுசிநாசஸுகந்திநா । அநுலிப்தம்பரார்த்தேநசந்தநேநபரந்தபம்" என்கிறபடியே, திருவபிஷேகார்த்தமாக வலங்கரித்து (ச) "స్థితయా పార్శ్వతశ్చాపి వాలవ్యజనహస్తయా । ఉపేతం సీతయా భూయశ్చిత్రయా శశినం యథా" "ஸ்திதயாபார்வதஶ்சாபிவாலவ்யஜநஹஸ்தயா உபேதம்ஸீதயாபூயஶ்சித்ரயாஶஶிநம்யதா" என்கிறபடியே, அப்போதருகேஸேவித்து நின்று திருவெண்சாமரம் பணிமாறி, அநந்தரம்சக்கரவர்த்திமாளிகைக்கெழுந்தருளுகிறபோது (ரு) *"పతిసమ్మానితా సీతా భర్తారమసితేక్షణా । ఆద్వారమనువవ్రాజ మంగళాన్యభిదధ్యుషీ ॥" (சு) "పూర్వాం దిశం వజ్రధరో దక్షిణాం పాతు తే యమః । వరుణః పశ్చిమామాశాం ధనేశస్తూత్తరాం దిశమ్" "பதிஸம்மாநிதாஸீதாபர்தாரமஸிதேக்ஷணா । ஆத்வாரமநுவவ்ராஜமங்களாந்யபிதத்யுஷீ । பூர்வாம்திஶம்வஜ்ரதரோதக்ஷிணாம்பாதுதேயம: । வருண:பஶ்சிமாமாஶாம்தநேஶஸ்தூத்தராம் திஶம்" என்கிறபடியே, பெருமாள்

* இந்தஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம், ஆழ்வானும் பட்டரும் இரண்டுபடியாக நிர்வஹித்துப்போருவர்கள். எங்ஙனேயென்னில்? யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்துக்கர்ஹமான திவ்யாலங்காரத்தோடு ப்ரகாஶித்தொளிவிடும் பெருமாளுடைய அப்பொழுதிய நிரதிஶயஸௌந்தர்யாதிகளைக்கண்ட பிராட்டி, இவ்வெழிலுக்கென்ன தீங்கு நேரிடுமோவெனக்கலங்கி, அதுக்கொரு தீங்குவாராமல்படி மங்களாஶாஸனம்பண்ணிக்கொண்டு தாம் அனுஸரிப்பதற்குசிதஸ்தலமான த்வாரபர்யந்தமெழுந்தருளினாள். பெருமாளுமப்போது, இனியிவள் வருவதுதகாதென்று அவளை நிறுத்துவதுக்கு ஸூசகமாக தாமணிந்திருக்கும் திருமாலையைக்கழட்டிச் சாற்றினாரென்று ஆழ்வான். அவளிரு திருவடிகளையும் பிடித்து வேண்டினாளென்றுபட்டர். இவ்வளவுக்கும், பதி ஸம்மாநிதா, என்கிற பதமிறே.

(க) வி - பு. க. க. கசச. (உ) ஷை - கசந. (ந) (ச) (ரு) ஸ்ரீ - ரா. அ. கசு. உ0. (சு) ஷை-உந.

மூ. காட்டுக்கு முற்பட்டு தர்மஞ்சொல்லிக் கேட்டு சிஷ்ய தாஸீபக்தைகளாய்ப்பாடி

காட்டுக்குமுற்பட்டு - அரண்யகமநத்துக்கு முற்பட்டு, தர்மஞ்சொல்லி- தர்மோபதேஶமும்பண்ணின (பெரியபிராட்டியாரையும்,) கேட்டு - (ஸ்ரீவராஹநாயனார் பக்கலிலேபரமதர்மம்) கேட்டு, சிஷ்யதாஸீ பக்தைகளாய் - சிஷ்யையும் தாஸியும் பக்தையுமாய், பாடி-கவிபாடி,

வடிவழகைக்கண்டு, இது நமக்கு தொங்கப்புகுகிறதோவென்று வயிறுபிடியாலே அந்தப்புரத்வாரத்தளவும் பின்சென்று மங்கலாஶாஸநம் பண்ணி, ததநந்தரம்காட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது (க) “అగ్రతస్తే గమిష్యామి మృద్నన్తీ కుశకణ్టకాన్” “அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமிம்ருத்நந்தீ குஶகண்டகாந்” என்று, தான்முற்பட்டு, ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்திலெழுந்தருளுகிறபோது அவராயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு நிற்கிற நிலையைக்கண்டு (உ) “నహి మే రోచతే వీర గమనం దణ్డకాన్ప్రతి। కారణం తత్ర వక్ష్యామి వదన్త్యాః శ్రూయతాం మమ। త్వం హి బాణధనుష్పాణిర్భ్రాతా సహ వనం గతః। దృష్ట్వా వనచరాన్సర్వాన్కచ్చిత్కుర్యాశ్శరవ్యయమ్। క్షత్రియాణామిహ ధనుర్హుతాశస్యేన్ధనాని చ। సమీపతః స్థితం తేజో బలముచ్ఛ్రయతే భృశమ్” “நஹிமேரோசதேவீரகமநம்தண்டகாங்ப்ரதி, காணம் தத்ரவக்ஷ்யாமிவதந்த்யாஶ்ரூயதாம்மம ‘த்வம்ஹிபாணதநுஷ்பாணிர்ப்ராத்ரா ஸஹவநங்கத:’ த்ருஷ்ட்வாவநசராங் ஸர்வாங்கச்சித்குர்யாத் சரவ்யயம்॥க்ஷத்ரியாணாஞ்சஹிதநுர்ஹுதாஶஸ்யேந்தநாநிச “ஸமீபதஸ்திதம்தேஜாபலமுச்ரயதேப்ருஶம்” என்றிவர்ஸாயுதராய் நிற்கில், ஆரேனையும் மேல்விழுந்து ப்ரமாதம் விளையக்கூடுமென்று பயப்பட்டு (ங) “ధర్మాదర్థః ప్రభవతి ధర్మాత్ప్రభవతే సుఖమ్” “தர்மாதர்த்த: ப்ரபவதி தர்மாத் ப்ரபவதேஸுகம்” இத்யாதியாலே, ஸர்வத்துக்கும் தர்ம்மமே மூலமென்னுமிடத்தை ஸ்மரிப்பித்து, ஆனபின்பு ஆயுதத்தைவைத்து தாபஸவேஷத்தோடே தர்மத்தையநுஷ்டிக்க வமையுமென்றுதர்மோபதேஶத்தையும் பண்ணின பெரியபிராட்டியாரையும், (ச) “అహం శిష్యా చ దాసీ చ భక్తా చ త్వయి మాధవ। మత్కృతే సర్వభూతానాం లఘూపాయం వద ప్రభో” “அஹம்சிஷ்யாசதாஸீசபக்தாசத்வயிமாதவ, மத்க்ருதே ஸர்வபூதாநாம் லகூபாயம் வதப்ரபோ” என்று, ஸ்ரீவராஹநயினார்பக்கலிலே பரமதர்மங்கேட்டு தந்மூலமாக சிஷ்யையும் தாஸியும் பக்தையுமாய் (ரு) “உன்தன்னைப்பாடி” என்கிறபடியே, கவிபாடி (சு) “திருமகளும்புவியும் செம்பொர்த்திருவடியினிணைவருட” என்கிறபடியே, பெரியபிராட்டியாரோபாதி அவன் திருவடிகளைப்பிடித்து (எ) “இன்றுவந்தித்தனையமுது செய்திடப்பெறில் நானொன்றுநூறுயிரமாகக்கொடுத்து பின்னுமாளுஞ் செய்வன்” என்று, தன்னை கைங்கர்யம்கொண்டாலதுக்கு

(க) ஸ்ரீ-ரா. அ. உஎ. சு. (உ) ஷை - ஆ. க. கஉ. (ங) ஷை - உக. (ச) வராஹபு-கை-ம். (ரு) திருப்பாவை. உஎ. (சு) பெ-மொ. எ. அ. க. (எ) நாச்சி-தி-க. எ.

மூ. வருடி யின்று வந்தென்பாரையுஞ் சென்றூலூரும் நிவாஸ
தாஸ பேதங்கொள்வாரையுந் தானவனகப் பாவிப்பர்.

மூ.—(சச) எழுவதோருருவழிக்கச்செய்கிற

வருடி - திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, இன்றுவந்து - இன்றைக்கு கைங்கர்யங்கொண்டா லதுக்கு ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுவன், என்பாரையும் - என்ன (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியையும்,) சென்றூல் - ஊரும் இப்பாட்டுக்களில் ப்ரகாரமும், நிவாஸ தாஸ - இஶ்லோகங்களில் ப்ரகாரமும், பேதங் கொள்வாரையும் - சத்ரவிம்ஹாஸந வாஹநத்வஜநாதி தேஹபேதம்கொண்டனேக கைங்கர்யங்களைச்செய்யும் திருவநந்தாழ்வான் திருவடி முதலானையும், தானவனக பாவிப்பர் - அவர்கள் தானகவே பாவிப்பர்.

(அ) எழுவதோருரு - தேஜோராசிமத்யே வுந்நேயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹம், அழிக்க - (இவருடைய பும்ஸ்த்வத்தை)யழிக்க, செய்கிற - பண்ணுகிற,

ப்ரத்யுபகாரமும் பண்ணுவனென்ற ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியாரையும், (க) "சென்றூல் குடையாம்"என்கிறபாட்டிலும் (உ) "[illegible]" "நிவாஸஶய்யா" இத்யாதி ஶ்லோகத்திலுஞ்சொல்லுகிறபடியே, பகவத்விநியோகாநுகுணமாக, சத்ரவிம்ஹாஸநபாதுகாம்பஶநாதி ஶரீரபேதங்கொண்டு,ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்யும் திருவநந்தாழ்வானையும் (ந)"ஊரும்புட்கொடியுமஃதே"என்கிறசந்தையிலும், (ச) "[illegible]" "தாஸஸ்ஸகா" இத்யாதி ஶ்லோகத்திலும் சொல்லுகிறபடியே, வாஹநத்வஜவிதாநவ்யஜநாதி தேஹபேதங்களைக்கொண்டு அநேககைங்கர்யங்களைச்செய்யும் பெரியதிருவடியையும்போலே இவரும் (ரு) "பிறந்திட்டாள்"என்கிறபடியே,பிறந்துபிராட்டியார் தசையிலேநின்று பேசும்படியான பலபாவ வ்ருத்திகளையும் (சு) "ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னிவழுவிலா வடிமைசெய்ய வேண்டுநாம்" என்று, ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் உசிதமான ஸகலஶேஷ வ்ருத்திகளையும், பண்ணவேணுமென்று மபிநிவேஶாதி ஶயத்தையு முடையராகையாலே, பிராட்டிமாரையும் அநந்தாதிகளான ஸூரிகளையும், அவர்களுக்கும் தமக்கு மொருவிஶேஷமற அவர்கள் தானகவேபாவிப்பரென்னபடி. *

வ்யா. (சச) இப்படி யிவர்க் கிவ்வவஸ்தை விளையும்படி 'ஈஶ்வர விக்ரஹ வைலக்ஷண்யம், இவர் பும்ஸ்த்வத்தையழித்து ஸ்திரீத்வபாவனையை ஜநிப்பித்ததுக்கும், இத்திருமேனியோடே யிவர்க்கிவ்விஷயத்தில் அநேகவிதாநுவ்ருத்திக ளுண்டானதுக்கும், த்ரௌபதீ கௌஸல்யகள் படிகளை, த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லலாமோவென்னு மாகாங்க்ஷையிலே, இதுக்கவற்றைத்ருஷ்டாந்தமாக்குகை ஸ்தூலமென்னு மிடத்தை தர்சிப்பிக்கிறூர். (எழுவதோருருவென்று துடங்கி.) அதாவது:—

(க) தி-அ. க. ருந. (உ) ஆ-தோ. நக. (ந) தி-வா. க0. உ. ந. (ச) ஆ-ஸ்தோ. ச0. (ரு) தி-வா. சு. ரு. க0. (சு) தி-வா. ந. ந. க.

மூ. வழுவிலா வடிமைக்குப் பாஞ்சாலி படுத்துமதும் கௌஸல்யாநு வ்ருத்தியு மொப்பாக்குகைபரிசு.

மூ.—(சரு) பெருக்காறு பலதலைத்துக்

வழுவிலாவடிமைக்கு - நாநாவிதாநுவ்ருத்திகளுக்கு, பாஞ்சாலிபடுத்துமதும் - த்ரௌபதி ஸ்வதேஹ ஸௌந்தர்யத்தாலேபும்பாவத்தை யடைவித்ததும், கௌஸல்யாநுவ்ருத்தியும் - கௌஸல்யையானவளௌ பாதிகபர்த்ரு விஷயமாகப்பண்ணின கதிபயாநுவ்ருத்திகளையும், ஒப்பாக்குகை - ஸத்ருஶமாக்குகை, பரிஸு - ஸ்தூலம்.

(அ) பெருக்காறு - கிண்ணகமெடுத்தவாறு, பலதலைத்து - பலதலையாய்ப் பரந்துசென்று,

---

(க) "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருருவு" என்று, தேஜோராசிமத்யே, உந்நேயமாம்படியிருப்பதாய் (உ) "పుంసాందృష్టిచిత్తాపహారిణం" "பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே, வைரவுருக்காய் ஆண்களையும் பெண்ணுடையுடுத்துமதான வவனுடைய அப்ராக்ருத விக்ரஹம், இவருடைய பும்ஸ்த்வத்தை யழித்து ஸ்த்ரீத்வபாவனையை விளைத்ததுக்கும், நிருபாதிக ஶேஷியானவவன் விஷயத்தில், நிரதிஶயப்ரேமத்தாலே (ங) "வழுவிலாவடிமைசெய்ய" என்கிறபடியே, தம்முடைய பாவவிஶேஷங்களால் இவர் செய்கிற நாநாவிதாநுவ்ருத்திகளுக்கும் (ச) "పాఞ్చాల్యాః పద్మపత్రాక్ష్యాః స్నాయన్త్యా జఘనం ఘనం। యాః స్త్రియో దృష్టవత్యస్తాః పుంభావం మనసా యయుః" "பாஞ்சால்யாঃ பத்மபத்ராக்ஷ்யா ஸ்நாயந்த்யாஜகநம்கநம் । யாஸ்த்ரியோ த்ருஷ்டவஸ்த்யஸ்தாঃ பும்பாவம் மநஸாயயுঃ" என்கிறபடியே, ப்ராக்ருதமாய் மாம்ஸாஸ்ருகாதி மயமான தேஹத்தையுடைய த்ரௌபதி,ஸ்வதேஹஸௌந்தர்யத்தாலே ஸஜாதீயரை ஸ்த்ரீத்வத்தையழித்து பும்பாவத்தையடைவித்தைத்தையும் (ரு) "యథాయథాహి కౌసల్యా దాసీవచ్చ సఖీవచ। భార్యావద్భగినీవచ్చ మాతృవచ్చోపతిష్ఠతి" "யதாயதாஹிகௌஸல்யாதாஸீவச்சஸகீவச। பார்யாவத்பகிநீவச்சமாத்ருவச்சோபதிஷ்டதி" என்கிறபடியே, கௌஸல்யையார், ஔபாதிகபர்த்ருவிஷயத்தில், அவஸ்தாநுகுணமாகப்பண்ணின பாவவிஶேஷ ப்ரயுக்தகதிபயாநுவ்ருத்தியையும், த்ருஷ்டாந்தமாக்குகை ஸுஸத்ருஶமல்லாமையாலே ஸ்தூலமென்னபடி. இத்தாலொருபுடை ஒப்புச்சொல்லுவோமென்றாலும் இதுக்கதுபற்றாதென்றதாயிற்று. *

வ்யா. (சரு) இப்படி யவஸ்தாந்தராபன்னாராலும் தாமான தன்மையால் செல்லும் மபிநிவேஶம், இவர்க்குக் குறையாதென்னுமத்தைஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார் மேல். (பெருக்காறென்று தொடங்கி) அதாவது :— கிண்ணகமெடுத்தவாறு, பலதலையாய்ப்பரந்து

(க) தி-வா. ரு. ரு. கo. (உ) ஸ்ரீ-ரா. அ. ங. உஅ. (ங) தி-வா. ங. ங. க. (ச) ஸ்ரீ-பா. உ. (ரு) ஸ்ரீ-ரா. அ. கஉ. கஎ.

மூ. கடலை நோக்குமாப்போலே நெக்கொசிந்து கரைந்தலைந் திடிந்துடையப் பெருகுகாதல் கடலிடங்கொண்ட கடலை பஹுமுகமாக வவகாஹிக்கும்.

மூ—(சகூ) அச்சேத்யமென்றுமது ஈரும்

கடலைநோக்குமாப்போலே - ஸமுத்ரத்தை யவகாஹிக்குமாப்போலே, நெக்கொசிந்து - சிதிலராய், கரைந்து - த்ரவீபூதராய், அலைந்து - நிலை கலங்கி, இடிந்து - நெஞ்சுகட்டழிந்து, உடைய - உருக்குலைந்துபோம் படி, பெருகுகாதல் - அபிவ்ருத்தமாகிறகாதல், கடலிடங்கொண்ட கடலை - க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளின, ஸ்ரீய: பதியை பஹுமுக மாக - நாநாப்ரகாரமாக, அவகாஹிக்கும் - ப்ரவேசிக்கும்.

(அ) அச்சேத்ய மென்றுமது - சேதநாத்யநர்ஹமான வாத்ம வஸ்து, ஈரும் - ஈருநின்றது,

செல்லாநிற்க தனக்கொருகுறைவின்றியே, (க) "பெயரும்கருங்கடலே நோக்குமாறு" என்கிறபடியே, தனக்குப்புகலானகடலை நோக்கிச்சென்று புகுறுமாப்போலே(உ)"நெக்கொசிந்துகரையும்"(ங)"நீராயலைந்து"(ச) "நெஞ்சிடிந்து" (ரு) "என்மனமுடைவதுமவர்க்கே" என்று, புடைக்கு லைப்பட்டு சிதிலராய் பரவசராய் த்ரவீபூதராய் நிலைகலங்கி நெஞ்சுகட் டழிந்து உருக்குலைந்துபோம்படி (சு) "பெருகுமால்வேட்கை" (எ) "கழியமிக்கதோர்காதல்" என்கிறபடியே, கரையழியப்பெருகுகிற காத லானது (அ) "கடலிடங்கொண்ட கடல்வண்ணா" என்கிறபடியே, ஒரு கடலொருகடலிலே,சாய்ந்தாப்போலே திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந் தருளின பரமஹரமானவடிவையுடைய பெரியபெருமாளாகிற அபரிச் சேத்யவஸ்துவை தாமானதன்மையாலும் அவஸ்தாந்தராபத்தியாலு முண்டான பேதத்தாலே பலமுகமாகச்சென்று அவகாஹிக்குமென்கை. இத்தால் உக்தவக்ஷ்யமாணவஸ்தைகளுக்கெல்லாமுடலான விவரு டைய பக்திவைபவம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. *

வ்யா. (சகூ) இவருடையபக்திதான் சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற படியே, ஸக்ரமமாய் ஸாத்ம்யமாய் யேகமுகமாயிராமலிப்படி அமர்யா தமாய் அஸாம்யமாய் அநேகமுகமாய் நடப்பானென்னென்னுமாகாங் க்ஷயிலே அருளிச்செய்கிறார். (அச்சேத்யமென்றுதுடங்கி) அதா வது:— (கூ) "[Grantha text]" "அச்சேத் யோயமதாஹ்யோயமக்லேத்யோ சோஷ்யயேவச" என்று, சேதந தஹந க்லேதந சோஷணார்ஹமாகச் சொல்லப்படுமாத்மவஸ்து (கo) "சிவனொடு பிரமன்வண்டிருமடந்தை சேர்திருவாகமெம்மாவியீரும்" என்றும், பிராட்டியோடு ருத்ராதிகளோடுவாசியற உடம்புகொடுக்கு

(க) தி-அ. க. சுஎ. (உ) தி-வா. சு. ரு. உ. (ங) ஷி-ரு. அ. க. (ச) ஷி-க. சு. உ. (ரு) ஷி-ங. சு. (சு) ஷி-சு. க. (எ) ஷி-ரு. ரு. கo. (அ) ஷி-எ. உ. எ. (கூ) ஸ்ரீ-கீ. உ. உச. (கo) தி-வா. கூ. கூ. சு.

மூ. வேம் Oஈரியாயுலர்த்த வென்னப்படசித்தம் சிற்ருயல்லே
னென்று நீங்கக்கரணங்கள் முடியானே யிலவையாக

வேம் - வேவாநின்றது, ஈரரியாய் - ப்ரேமரஸார்த்ரம், உலர்த்த - ஶோஷிப்பித்தது, என்னப்பட - இப்படிசேதநாத்யர்ஹமாய்த் தென்று தாமே செல்லும்படியாக, சித்தம் - மநஸ்ஸு, சிற்ருயல்லேனென்று விஶ்லிஷ்டரான வுமக்குகரணமாவேனல்லேனென்று, நீங்க - விட்டுப் போக, கரணங்கள் - அவயவங்கள், முடியானேயிலவையாக - முடியானேயென்கிற திருவாய்மொழியிற்படியே ஒருகரணம் கரணாந்தரவ்ருத்தியை ஆசைப்படும்படி விடாய்க்க,

---

மவனுடையசிலம்ஸ்மாரகமாய் என்னாத்மாவை ஈராநின்றதென்றும், (க) "வேமெமது யிரழல்மெழுகிலுக்கு" என்று, என்னாத்மாவானது நெருப்பிலிட்ட மெழுகுபோலே உருக்குலைந்து வேவாநின்றதென்றும், (உ) "கண்ணனுக்கென்றீரியாய்" என்று, நல்லதுகண்டால் க்ருஷ்ணனுக்கென்கிறவநுஸந்தாநத்தாலே ஆர்த்ரதையடையுமென்றும், (ங) "வேட்கைநோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த" என்று, ப்ரேமவ்யாதியானது ம்ருதுஸ்வபாவமான என்னாத்மவஸ்துவை குருத்துவற்ருக உலர்த்த என்றும், இப்படி சேதநார்ஹமாய்த்தென்று ஸ்வயமேவசொல்லும்படியாக (ச) "என்னெஞ்சென்னைநின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கி" என்று, அசேதநமானசித்தமானது, சேதநஸமாதியையடைந்து அவன் விஶ்லேஷித்துப்போன வுனக்குகரணமாவே னல்லேனென்று (ரு) "[illegible]" "ஸங்யஸ்தம்மயா"என்கிறபடியே, உரவறச்சொல்லித், தம்மைவிட்டுநீங்க, பாஹ்யகரணங்கள் முடியானேயிற்படியே சேதநஸமாதியாலே ஒருகரணத்தினுடைய வ்ருத்தியை கரணாந்தரமாசைப்படும்படிவிடாய்க்க (சு) "உடலம் நின்பாலன்பாயேநீராயலைந்துகரைய" என்று, பகவத் ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலே ஆத்மாசிதிலமாய்ப் போகாதபடி கட்டினகரையானஶரீரம், த்ரவ்யமிருந்த குழையுமுருகுமாப்போலே, அன்பும் அதுக்காஶ்ரயமும் என்றரண்டின்றியே அன்புதானுருவடிவுகொண்டாப்போலேயாய் உத்தரோத்தரம் சைதில்யத்தையடைந்து ஆத்மதர்மத்தையேறட்டுக்கொள்ள (எ) "கடலும் மலேயும், இருளும்திணிவண்ணம்" இத்யாதிகளில்படியே, காற்றுக்கு ஸததகதித்வமும், கழிக்கு யேறுவதுவடிவதாகையும், நியதஸ்வபாவமென்றுயாதே அவற்றுக்கவை பகவத்விரஹக்லேஶஜநிதமாகக்கருதி, அசேதநமானவவற்றை தமக்குஸமதுக்கிகளாகக்கொண்டு (அ) "எம்மாற்ருமை சொல்லியழுவோமை" என்று, தாமவற்றைக்கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கதறும்படியாக (கூ) "அலர்தூற்றிற்றது முதலாக்கொண்டவெங்காதல்" என்றும், (கO) "மயற்பெருங்காதல்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, பிறர்பழிசொன்னதுவே எருவாகப்பணை

(க) தி-வா. கO. ங. எ. (உ) ஷை-சு. எ. கூ. (ங) ஷை-உ. க. கO. (ச) ஷை - அ. உ. கO. (ரு) (சு) தி-வா. ரு. அ. க. (எ) ஷை-உ. க. ச. அ. (அ) ஷை - எ. (கூ) ஷை-எ. ங. அ.

மூ. வுடலமாத்மதர்மங்கொள்ளக்காத்துங்கழியுங்கட்டிஅழக்கொண்டபெருங்காதலுக்குப் பத்திமைநூல்வரம்பில்லையே.

மூ—(சஎ) ஸம்பந்தோபாய பலங்களில் உணர்த்தி துணிவுபதற்ற

உடலம் - ஶரீரம், ஆத்மதர்மங்கொள்ள - ஆத்மதர்மத்தையேறிட்டுக்கொள்ள, காத்துங்கழியும் - காத்தையுங்கழியையும், கட்டியழ, கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கதறும்படியாக, கொண்டபெருங்காதலுக்கு - உண்டானவபரிச்சேத்ய பக்திக்கு, பத்திமைநூல்வரம்பில்லையே - ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரம மில்லையே.

(அ) ஸம்பந்த - (அநந்யார்ஹஶேஷத்வாதி) ஸம்பந்தத்திலும், உபாய - ஸித்தோபாயத்திலும், பலங்களில் - ப்ராப்யத்திலும், உணர்த்தி-(க்ரமமாக) ஞ்ஞாநம், துணிவு - துடிப்பு, பதற்றம் - த்வரை,

த்துச்சொல்லுமதாய் க்ருத்யாக்ருத்யம் தெரியாதபடி அறிவுகேட்டை விளைப்பதுமானவபரிச்சேத்யபக்திக்கு (க) "नशास्त्रं नैववक्रमः" "நஶாஸ்த்ரம் நைவசக்ரமஃ" என்கிற, தேஶவிஶேஷத்தில் அநுபவோபகரணபக்திபோலேசென்றபடிகண்டிருக்குமத்தனையல்லது (உ) "பத்திமைக்கன்புடையேனவதே" என்கிறபடியே, நூற்பிடித்துப்பரிமாறும்படி வரம்புகட்டவொண்ணுதிறேயென்கை. இத்தால் (ங) "निदिध्यासितव्यः" "நிதித்யாஸிதவ்வஃ" என்கிறவிதிப்ரேரிதையாய் சேதநஸாத்யையாய் க்ரமபரிணமிநியான பக்திபோலன்றிக்கே, அதுக்கெதிர்த்தட்டாய் கரையழிந்து செல்லுகிறவிது ஶாஸ்த்ரமர்யாதையின் கீழடங்காதென்றதாயிற்று. ஆக 'ஜ்ஞாநத்தில் தம்பேச்சு' என்றுதுடங்கி இவ்வளவும் ஜ்ஞாநதசையில் தாமானதன்மையாலும், ப்ரேமதசையில் ஸ்த்ரீத்வரூபேணவும் பேசுவரென்றும், ஸ்த்ரீத்வம் ஆத்மாவுக்குவந்தேயல்லாமையாலே, இவர்க்கிதுஸ்வா பாவிகமென்றும், அதுதான்ஸாமாந்யமன்றிக்கே ஆறுப்ரகாரத்தாலே லக்ஷ்மீஸமரென்று மற்றைப்பிராட்டிமார் பகவத்பரிக்ரஹமுடையாரெல்லாரோடும்ஸாம்யமுடையவரென்றும், ஸர்வதாஸாம்யமிவர்க்கு லக்ஷ்மியோடென்றும், மற்றும் பகவதநந்யராயும் பகவத்ப்ரத்யாஸந்நராயுமுள்ள லக்ஷ்மணுதிகள் தஶரதாதிகள்படியு மிவர்க்குண்டென்றும், அவர்களிலிவர் வ்யாவ்ருத்தரென்றும், பிராட்டிமாரையும் அநந்தாதிகளையும் அவர்கள் தானுகவேபாவிப்பரென்றும், இந்தபாவநாஹேதுவான விவருடைய ஸ்த்ரீத்வவரவாற்றுக்கும் அநேகவ்ருத்திகளிலபிநிவேஶத்துக்கும் த்ரௌபதி கௌஸல்யைகள் படிகளைத்ருஷ்டாந்திக்கைஸ்தூலமென்றும், இந்தபாவ வ்ருத்திகளுக்கு மூலமான பக்திப்ரகாரங்களையும் சொல்லிற்றாயிற்று. *

வ்யா.◦(சஎ) ஏவம்பூதபக்திதஶையில், இவர் பெண்பேச்சாகப் பேசுமிடத்தில் தோழி தாய் மகளென்று த்ருவிதமாகப் பேசுகிறவிதுக்கு கருத்தென்னென்னு மபேக்ஷையிலே அத்தைப்ரகாசிப்பிக்கிருர். மேல் (ஸம்பந்தோபாயபலங்களிலுணர்த்தி துணிவு பதற்றமாகிற ப்ரஜ

(க) (உ) திருக்குறுந்தாண்டகம் ◦ கo. (ங)

ரூ. மாகிற ப்ரஜ்ஞாவஸ்தைகளுக்கு தோழிதாயார் மகளென்று பேர்.

ஆகிற-இப்படியிருக்கிற, ப்ரஜ்ஞாவஸ்தைகளுக்கு, தோழி தாயார் மகளென்றுபேர் - தோழியென்றும் தாயென்றும் மகளென்றும் பேர்.

ஞாவஸ்தைகளுக்கு தோழிதாயார் மகளென்று பேரென்று) அதாவது:— தோழியாவாள், நாயகநாயகிகளை யிணக்கி சேர்ப்பிக்குமவளாகையாலே, திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதத்தாலீச்வரனோடாத்மாவுக்குச்சொல்லப்பட்ட அநந்யார்ஹசேஷத்வாதி ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே அவனோடிவ்வாத்மா சேறுகைக்கு ஹேதுவாகையாலே, அந்தஸம்பந்தஜ்ஞாநமாகிற ப்ரஜ்ஞாவஸ்தையை தோழியென்றும்; தாயாராவாள், பெற்றுவளர்த்து பெண்பிள்ளை ப்ராப்தயௌவனையாய் நாயகவிஷயத்திலதிமாத்ர ப்ராவண்யத்தாலே அவனிருந்தவிடத்தேறப்போகவேணுமென்று பதறுமளவிலும், அவன்தானேவரக்கண்டிருக்கையொழிய படிகடந்துபுறப்படுகைகுலமர்யாதைக்குப்போராதென்று நிஷேதித்துப்போருமவளாகையாலே, ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றினார்க்குப்ராப்யவிளம்ப ஹேதுவில்லாமையாலே சீக்ரமாகப்ராப்யத்தைப்பெறவேணுமென்கிறத்வரையினுடைய உத்பத்யாதிகளுக்குப்ரதமஹேதுவாயும், அந்தத்வரைப்ராப்யவைலக்ஷண்யதர்சநத்தாலே க்ரமப்ராப்திபற்றாமல் முறுகிநடக்குமளவில், இதுப்ரபந்நகுலமர்யாதைக்குச்சேராதென்று நிஷேதித்து சேஷியானவன்தானே வந்து விஷயீகரிக்கக் கண்டிருக்கவேணுமென்று, இதின் துடிப்பையடக்கப்பார்க்கிறமத்யமபத ப்ரதிபாதித உபாயாத்யவஸாயமாகிற ப்ரஜ்ஞாவஸ்தையைத்தாயென்றும், தலைமகளாவாள், இயற்கையிலே புணர்ந்து நாயகன் வைலக்ஷண்யத்திலே யீடுபட்டு குலமர்யாதைகளையும் பாராதே கிட்டியல்லது தரியேனென்றும் பதற்றத்தையுடையளாகையாலே, ப்ரதம மத்யம பதங்களாலறியப்பட்ட சேஷியாய் சரண்யனானவனுக்கு சரமபதப்ரோக்தமான ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளால் வந்த வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து ததநுபவ விளம்பாக்ஷமத்வத்தாலேததேகோபாயத்வாத்யவஸாயத்தையுமதிக்ரமித்துக் கிட்டியநுபவித்தல்லது தரியாதபடி நடக்கிற ப்ராப்யத்வரையாகிற ப்ரஜ்ஞாவஸ்தையை மகளென்றும் பேரிட்டுச்சொல்லக்கடவதென்கை. ப்ரஜ்ஞாவஸ்தைகளென்றுமல் ப்ரஜ்ஞாவஸ்தைகளென்னது, த்ருவிதாவஸ்தையுமிவர்க்கு ஸர்வகாலமுமுண்டென்னுமிடந்தோற்றுகைக்காக (க) "ప్రజ్ఞాత్మా కాలికీమతా" "ப்ரஜ்ஞாத்மாகாலிகீமதா" என்னக்கடவதிறே. பதத்ரயார்த்தஜ்ஞாநமும் திருவுள்ளத்தியலெப்போதுமுண்டாயிறேயிருப்பது. *

(க) நிகண்டு.

மூ.—(சஅ) ஸகி

(அ) ஸகி - தோழி,

வ்யா. (சஅ) இவ்வவஸ்தைகள் மூன்றும், இவர்பேச்சுலே தோற்றுமோவென்னு மபேக்ஷையிலே தோழி தாயார் மகள்பேச்சான திருவாய்மொழிகளிலே இவை தெரியுமென்று மற்றை ஶீக்ரமாக வருளிச்செய்கிறார், (ஸகி) என்றுதுங்கி, அதாவது:— எம்பெருமானோடே யியர்க்கையிலே புணர்ந்து பிரிந்தாற்றமாட்டாமையாலே மோஹங்கதையாய்க்கிடக்கிற பிராட்டி தஶையைக்கண்ட தாய்மார் கலங்கி இவள் நோவையும் அதுக்கு நிதாநத்தையும் பரிஹாரத்தையு மறியாதே ப்ரதிபன்னபாஷிணியா யிருப்பாளொரு கட்டுவிச்சி சொல்லைக்கொண்டு இன்னேய்க்கு பரிஹாரமாகக்கறுதிவெறியாடலுற, இவள் ப்ரக்ருதியறியுமுயிர்த்தோழி அநந்யார்ஹையான விவளுக்கு அந்யஸ்பர்ஶம்ஸஹியாது; நாமித்தை விலக்காதொழியில் இவளையிழக்கவருமென்று பார்த்து இப்போதுநிரூபித்தறிந்தாளாக, இவள்நோவையும் அதுக்கு நிதாநத்தையுமவர்களுக்குச்சொல்லி தது சிதபரிஹாரங்களையும் விதித்து (க) "அங்கோர் கள்ளுமிறைச்சியும் தூவேல்மின்" (உ) "உணங்கல்கெடக் கழுதையுதடாட்டங்கண்டென்பயன்" இத்யாதிகளாலே, வெறியைவிலக்கினபாஶுரத்தாலேப்ராப்யத்வராதஶையில் அவஸாதமடியாக உபாயத்யாவஸாயம் கலங்கி (ங) "𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌨𑍁𑌦𑌤𑌿" "தர்மேணபாபமபநுததி" என்கிறபடியே, தர்ம்மாநுஷ்டாத்தாலே துக்கஹேதுவைப் போக்கலாமென்பார்வார்த்தையைக்கொண்டு, இவ்வவஸாதத்தைபரிஹரிக்கலாமோவென்றுதேவதாந்தர்யாமிபரமான கர்மகலாபங்களிலே ப்ரவர்த்திக்கத்தேட ; அவ்வளவிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநமானது, இவ்வவஸாதம் கர்மபலமன்றிக்கேஆகஸ்மிகபகவத்கடாக்ஷபலமாய் அஸாதாரண விக்ரஹ விசிஷ்டனானவனை அநுபவிக்கையிலுண்டானப்ராவண்யகார்யமாகையாலே, இதுக்கது பரிஹாரமுமன்று, அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்துக்கு விருத்தமாகையாலே ஸ்வரூபநாஶகமுமாமென்று, அந்யஸ்பர்ஶத்தை நிவ்ருத்திப்பித்த (ச) "தீர்ப்பாரையாமினியும்" திருத்துலைவில்லிமங்கலத்திலே, அதிப்ரவணையாயிருக்கிற பெண்பிள்ளைமீட்க்கப்பார்க்கிறதாய்மாரைக்குறித்து தோழியானவள் (ரு) "இவளைநீரினியன்னைமீருமக்காசையில்லை" என்று நீங்களேயன்றோ திருத்துலவில்லி மங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு இப்ராவண்யத்தை விளைத்திகோள், இனி, ப்ராப்தவிஷய ப்ரவணையான விவளை உங்களால் மீட்கப்போகாது ; ஆனபின்பிவள்பக்கலுங்களுக்கு ஆசையறவமையும், என்ற பாசுரத்தாலே, அர்ச்சாவதார ஸுலபமாநவிஷயமே உபாயமாகையாலே, எப்போதுமதிலே நோக்காயிருக்கு

(க) தி-வா. ச. சு. ங. (உ) ஷெ-எ. (ங) தை-உ. உ. சு. கூ. (ச) தி-வா. ச. சு. க. (ரு) ஷெ-சு. ரு. க.

மூ. வெறிவிலக்கி ஆசையறுத்து அறத்தொடுநின்ற மூன்றில் அநங்யார்ஹத்வமும்

வெறிவிலக்கி - (அந்யஶேஷத்வத்தை) நிவ்ருத்திப்பிற்றும், ஆசையறுத்து - இவள்பக்கலுங்களுக்காசையறவமையுமென்றும், அறத்தொடுநின்ற - (அநங்யார்ஹத்வாவிருத்த) தர்மத்தோடும்நின்ற, மூன்றில் - (தோழிப்பேச்சான) மூன்றான (திருவாய்மொழியிலும்), அநங்யார்ஹத்வமும் - அநங்யார்ஹஶேஷத்வமும்,

முபாயாத்யவஸாயம், அவ்விஷயவைலக்ஷண்யத்தைவிஷயீகரித்த ப்ராவண்ய கார்யமானத்வரையும் உபாயத்திலே அந்வயிக்கிறதோவென்று மதிஶங்கையாலே அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கத்தேட, அவ்வளவிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநம், ஶேஷவஸ்துகதமானப்ராவண்யம் ஶேஷியுகப்புக்கு விஷயமாமித்தனையல்லது உபாயகோடியிலன்வயியாது, ப்ராப்தவிஷயவைலக்ஷண்யாதீநமாகவந்ததாகையாலே, நிதர்த்திப்பிக்கவும் போகாது. இத்தைஸ்வநிவர்த்யமாக நினைத்திருக்கிறஸ்வாதந்த்ர்யம்அத்யந்த பாரதந்த்ர்யமாகிறஸ்வரூபத்துக்கு விருத்தமாகையாலே த்யாஜ்யமென்று ஸ்வஸ்பர்ஶத்தை நிவ்ருத்திப்பிற்ற (க) "துவளில்மாமணியும்" தலைமகள் பருவத்தைக்கண்ட பந்துஜநங்கள், ஸ்வயம் வரத்துக்கு ராஜலோகத்தைத் திரட்டுகைக்கு மணமுறசறைவிக்க, திருப்புலியூர் நாயனாரோடே இவளுக்கு கலவியுண்டாயிற்றென்று மிடத்தை இவள்வடிவிலும் பேச்சிலு முண்டானவேறுபாட்டாலே, அறிந்தஉயிர்த்தோழியானவள், இத்வநிபெண்பிள்ளைசெவிப்படுமாகில் (உ) "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்" வாழாத தன்மையளாயிருக்கிற விவளைக் கிடையாது, ஏற்கனவேபரிகரிக்கணுமென்று இவள் பந்துஜநங்களைக்குறித்து, இவளுக்கு திருப்புலியூரில் நாயனாரோடே ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய்ற்று போலே யிராநின்றது. தத்குண சேஷ்டிதங்களையே வாய்புலத்தாநின்றாள், ஆனபின்பு நீங்கள் செய்கிறது தர்மமல்லவென்ன, ஆகிலிவளுக்குத் தக்கவவயவஶோபை ஆபரணஶோபை முதலான நாயகலக்ஷணங்களவனுக்குண்டோவென்ன, அவையெல்லாங்குறையில்லை, அவையொன்றுமில்லையேயாகிலும் இவளங்கே அநங்யார்ஹையானமைக்கடையாளம் ஸுவ்யக்தமாகக்காணலாம். ஆனபின்பித்தைத்தவிருங்கோளென்று மத்யஸ்தையாய் நின்று தர்மஞ்சொல்லுகிறாளாய், அந்தமணத்தை விலக்கினபாசுரத்தாலே ப்ராப்யத்வராயினுடைய பரிபாகத்தை உபாயாத்யவஸாயதஶையிலேநின்று தர்சித்தவநந்தரம், அதுபகவதநங்யார்ஹமானமையை யறியாதே அந்யவிஷயத்துக்கு மர்ஹமோவென்று நிரூபிக்க, அவ்வளவிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநம், இதுக்கநங்யஶேஷத்வ ப்ரஸங்கமும்ஸ்வரூபநாஶகம். ஶேஷியானவவனுடையபோக்யதையாலும், அதுதன்னையொழியவும்நிருபாதிகஶேஷித்வத்தாலும், இவ்வஸ்து

(க) தி-வா. சு. டு. க. (உ) நாச்சி - தி. க. க. டு.

மூ. வாடி மெலிந்து பித்தேறி ஏறப்பேசிக்கட்டழிந்தகன்று ஸார்வதே வலித்தமை ஸாதநமாமோவென்று மாதாவஞ்சி முறைப்பட்டு முறையிடுகிற வேழிலத்யவஸாயமும்

வாடி-(ததீயஸம்ஶ்லேஷம் பெறுமையாலே தளிர்போலே) வாடி, மெலிந்து-க்ருசித்து, பித்தேறி -(ஸத்ருஶ பதார்த்தங்களையுமவனாக)ப்ரமித்து, ஏறப்பேசி - ஈஶ்வரனாவேசித்தானென்னும்படியவனாகப்) பேசி, கட்டழிந்து - ஸமஸ்தத்தையுமிழந்து, அகன்று - (தனக்குதவாதே போனானென்று தாய்மாரநுதபிக்கும்படி) அகன்று, சார்வதே வலித்தமை - அவன் ஸந்நிதியிலே முடியவேணுமென்று வ்யவஸிதையானமை, ஸாதநமாமோவென்று - உபாயாந்தரமாமோ வென்று, மாதா - தாய், அஞ்சி- பயப்பட்டு, முறைப்பட்டு - (அவனைக்குறித்து) முறைப்பட்டு, முறையிடுகிற - கூப்பிடுகிற, ஏழிலத்யவஸாயமும் - ஏழு திருவாய்மொழியிலத்யவஸாயமும்,

ஸ்து அவனுக்கே ஶேஷமென் றறுதியிட்ட (௧) "கருமாணிக்கமலை"யுமாகிற தோழிப்பேச்சான யிம்மூன்று திருவாய்மொழியிலும் அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் தோன்றுமென்கை. ஆகவிற்றால் தோழியானவள் வெறிவிலக்கியும் ஆசையறுத்தும் அறத்தொடுநின்றும் இவ்வஸ்து அந்யஶேஷமுமன்று, ஸ்வஶேஷமுமன்று, பகவச்சேஷமென்று சொன்ன இம்மூன்று திருவாய்மொழியும் ஸம்பந்தஜ்ஞாந தசையில் பேச்சென்றுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்ந மென்றதாயிற்று. (வாடிமெலிந்தித்யாதி) அதாவது:— (௨) "ஆடியாடியிலே வாடிவாடும்" என்று, "அடியார்கள் குழாங்களையுடன்" கூடப்பெறுமையால் வந்தக்லேஶத்தாலே ஆஶ்ரயத்தையிழந்ததளிர் போலேவாடி (௩) "பாலனாயேழுலகிலே" (௪) "கண்ணன்கழல்துழாய்பொன்செய்பூண்மென்முலைக்கென்றுமெலியும்" என்று, கைகழிந்தவற்றை யாசைப்பட்டு மெலிந்து (௫) "மண்ணிருந்து துழாவியிலே" (௬) "என்பெண்கொடியேறியபித்தே" என்னும்படி, ஸத்ருஶபதார்த்தங்களையும் ஸம்பந்திபதார்த்தங்களையுமவனாகநினைத்து, கிட்டும்படிபித்தேறி (௭) "கடல்ஞாலத்தீசன் வந்தேறக்கொலோ" என்று' ஆற்றாமையாலே, அநுகரிக்கிறமையறியாதே, ஈஶ்வரனாவேசித்தானே வென்னும்படியவனாகப்பேசி, (௮) "மாலுக்குவையத்திலே" (௯) "கற்புடையாட்டி யிழந்ததுகட்டே" என்னும்படி, பகவதலாபக்லேஶத்தாலே கட்டடங்கவிழந்து(௧௦) "உண்ணுஞ்சோற்றிலே" (௧௧) "இன்றெனக்குதவாதகன்ற" என்று, தன்னைப்பிறிந்துக்லேஶப்படுகிறவிவ்வாபத்தசையிலெனக்குதவாதேபோனானென்னும்படியகன்று (௧௨) "கங்குலும்பகலிலே"(௧௩)"சந்தித்துன்சரணம் சார்வதேவலித்த

(௧) தி-வா. அ. ௯. ௧. (௨) ஷை-௨. ௪. ௧. (௩) ஷை-௪. ௨. ௧. (௪) ஷை-௧௦. (௫) ஷை-௪. ௧. (௬) ஷை-௯. (௭) ஷை-௫. ௯. ௧. (௮) ஷை-௯. ௯. ௧. (௯) ஷை-௧௦. (௧௦) ஷை-௭. ௧. (௧௧) ஷை - ௯. (௧௨) ஷை-௭. ௨. ௧. (௧௩) ஷை - ௫.

மூ. புத்ரி பலகாலாள்விட்டு ஆற்றாமை சொல்லிக் கவராதவை
விட்டு இரைக்க மடலெடுத்துக் கண்புதையப்போக்கற்று
உரு நெஞ்சுள்ளெழக் கூடுநாள்தேடி

புத்ரீ - தலைமகள், பலகாலாள் விட்டு - நாலாவர்த்தி தூதுவிட்டு, ஆற்றாமைசொல்லி - தரியாமையை முறையிட்டு, கவராதவைவிட்டு-அவன் விரும்பாதவற்றை யுபேக்ஷித்தும், இரைக்க - ஜகக்ஷோபம்பிறக்க, மடலெடுத்து - மடலூர்ந்து, கண்புதைய - கண்ணைமூட, போக்கற்று - சத்யந்தரசூந்யமாய், உரு - திவ்யமங்களவிக்ரஹம், நெஞ்சுள்ளெழ - நெஞ்சுக்குள்ளே ப்ரகாசிக்க, கூடுநாள்தேடி - அவனைக்கூடும் நாளைப்ரார்த்தித்து,

தையலே" என்னும்படி, அவனைக்கிட்டி ஸந்நிதியிலே முடியவேணுமென்று, வ்யவஸிதையானமை, உபாஸகர்க்கு பரபக்திதசையிலுண்டான ஜ்ஞாநகார்ய்யாதிகள்போலே, ஸாதநத்திலே முதலிடுமோவென்று, மாதாவானவளஞ்சி அவன்தன்னையும் வினவவந்தவர்களையும் குறித்து வாடாநின்றாள், மெலியாநின்றாளென்றாப்போலே முறைப்பட்டு (க) "முறையோ அரவணைமேற்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே" என்றத்தலையில் க்ருபையொழிய, இவள் பக்கலுள்ளவையொன்றும் ஹேதுவல்ல, ஆனபின்பிவளையிப்படி துடிக்கவிட்டிருக்கை, உம்முடைய க்ருபைக்கும் ரக்ஷகத்வத்துக்கும் பொருமோவென்று கூப்பிடுகிற ஏழுதிருவாய்மொழியிலும் உபாயாத்யவஸ்யாயம் தோன்றுமென்கை. இத்தால் தாய்ப்பேச்சான ஏழுதிருவாய்மொழியும், உபாயாத்யவஸாயதசையில் பேச்சுமென்றுமிடம் ஸ்பஷ்டமென்னபடி. (புத்ரிஇத்யாதி) அதாவது:— தலைமகளானவள், (உ) "அஞ்சிறையமடநாரை" (ந) "வைகல்பூங்கழி" (ச) "பொன்னுலகாளீ" (ரு) "எங்கானல்" என்கிற, நாலுதிருவாய்மொழியிலும் க்ரமப்ராப்திபற்றாமல் தூதுவிட்டு (சு) "ஆற்றாமை சொல்லியழுவோமை" என்று, (எ) "வாயுந்திரையுகளிலே" ஸகலபதார்த்தங்களும் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கருதி அவற்றை ஸமதுக்கிகளாக்கொண்டழுது, (அ) "ஏறாளுமிறையோனிலே" (கூ) "மாற்றுளன் கவற்றுதமணிமாமைகுறைவிலம்" என்று,அவன்விரும்பாதவற்றையுபேக்ஷித்து, "மாரறுசோதியிலே" (க0) "நாடுமிறைக்கவேயாமடலூர்ந்தும்" என்று, ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி, மடலூர்வனென்று (கக) "ஊரெல்லாந்துஞ்சியிலே" "பின்னின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதிடுமால் முன்னின்னிராவூழிக்கண்புதைய மூடித்தால்" என்று, ப்ரேமவ்யாதியும் ராத்திரியுமாகிற கல்பமும் க்ருதஸங்கேதிகளாய்ச் சூழப்பொருகையாலே, போக்கடியற்று (கஉ) எங்ஙனேயோவிலே, சோதி

(க) தி-வி. சுஉ. (உ) தி-வா. க. ச. க. (ந) ஷை - சு. க. க. (ச) ஷை - அ. க. (ரு) ஷை - கூ. எ. க. (சு) ஷை - உ. க. எ. (எ) ஷை - க. (அ) ஷை - ச. அ. க. (கூ) ஷை-க. (க0) ஷை-ரு. ந. க0. (கக) ஷை-ரு. ச. க. (கஉ) ஷை-ரு. ரு. க.

௩. தாழ்த்ததுக்கூடி யுசாத்துணையற்றுச் சூழவும் பகைமுகஞ் செய்யத் தடைநில்லாதே புயக்கற்று மாலையுங் காலையும் பூசலிடுகிற பதினேழில் த்வராயுந்தெரியும்.

தாழ்த்ததுக்கு - விளம்பித்துவந்ததுக்கு, ஊடி - (ப்ரணயரோஷத்தால்) ஊடி, உசாத்துணையற்று - உசாத்துணையுமின்றி, சூழவும் பகைமுகம் செய்ய - பாதகவர்க்கமேகமுகமாய்நலிய, தடைநில்லாதே - தாய்தோழிகளையதிக்ரமித்து, புயக்கற்று - முடிகையிலே வ்யவஸிதையாய், மாலையும் - ஸாயங்காலத்திலும், காலையும் - உதயத்திலும், பூசலிடுகிற - (பாதகபதார்த்தங்கள்நலியா நின்றதென்று) முறையிடுகையுமாகிற, பதினேழில் - (௧௭) திருவாய்மொழியிலும், த்வராயும் - ப்ராப்யத்வரையும், தெரியும் - தோன்றும்.

வெள்ளத்தினுள்ளே எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழும்" என்று, தேஜஸ்தரங்கமத்யே உன்னேயமான வப்ராக்ருதவிக்ரஹம்,ப்ரீத்யப்ரீதிஸமமாம்படி உருவெளிப்பாடாய் நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்க, (௧) "மானேய்நோக்கியிலே" (௨) "திருவல்லவாழுறையுங் கோனாயடியேனடிகூடுவதென்றுகொல்" என்று, அவனைக்கூடும் நாளைப்ப்ரார்த்தித்து, இப்படி ப்ரார்த்தியாநிர்க்கவும், தாழ்த்துவந்தவாறே, மின்னிடைமடவாரில் (௩) "போகுநம்பியென்று" ப்ரணயரோஷத்தாலே ஊடி (௪) "வெள்ளைச்சுரிசங்கிலே" (௫) "என்னெஞ்சினுருமங்கே யொழிந்தார் இனியாரைக்கொண்டென்னுசாகோ" என்று, அபஹ்ருதசித்தையாகையாலே உசாத்துணையுமின்றி (௬) "ஏழையராவியிலே" (௭) "கண்ணன்கோளிழைவாண் முகமாய் கொடியேனுயிர்கொள்கின்றதே" என்று, உருவெளிப்பாட்டாலே பாதகவர்க்கமொருமுகமாய்நலிய (௮) "நங்கள்வரிவளையிலே" (௯) "காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணை யுங்களோடெங்களிடையில்லை" என்று, ஹிதஞ்சொல்லுகிற தாய்மார் தோழிமாரையதிக்ரமித்து (௧௦) "இன்னுயிர்ச்சேவலிலே" (௧௧) "இழைநெல்லவாக்கையும் பெய்யவே புயக்கற்றது" என்று, போலிகண்டு நொந்து முடிகையிலே வ்யவஸிதையாய் (௧௨) "மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே" ஸந்த்யாகாலத்திலே க்ருஷ்ணனைப்பசுக்களின்முற்கொழுந்தில் வரக்காணமல் பாதகபதார்த்தங்களாலே நலிவுபட்டுக்கூப்பிட்டும் (௧௩) "வேய்மருதோளிணையிலே ப்ராதஃ காலத்திலே க்ருஷ்ணன் பசுமேய்க்கப்போனுகை வதிஸங்கைபண்ணி, அவன்முகத்தைப்பார்த்து நீ பசுமேய்க்கப்போனல் நலியக்கடவபாதகபதார்த்தங்கள் நலியாநின்றதென்றுங்கூப்பிடுகிற பதினேழ்திருவாய்மொழியும் ப்ராப்யத்வரை தோன்றுமென்கை. இத்தால் தலைமகள் பேச்சான பதினேழ்திருவாய்மொழியிலும் ப்ராப்யத்வராதிசயிற் பேச்சென்றுமிடம் வ்யக்தமென்றபடி. *

(௧) தி-வா. ௫. ௯. ௧. (௨) ஷை (௩) ஷை-௬. ௨. ௧. (௪) ஷை-௭. ௩. ௧. (௫) ஷை-௪. (௬) ஷை-௭. ௭. ௧. (௭) ஷை-௮. (௮) ஷை-௮. ௨. ௧. (௯) ஷை-௭. (௧௦) ஷை-௯. ௫. ௧. (௧௧) ஷை. ௧௦. (௧௨) ஷை-௯. ௯. ௧. (௧௩) ஷை-௧௦. ௩. ௧.

மூ.—(சக௯) தோழிமாரன்னையரென்கிறபன்மை ரக்ஷகத்வாதிபந்த வாத்ஸல்யாதிவ்யவஸாய புத்திபேதத்தாலே.

மூ.—(ரு0) அபிலாஷா சிந்தநாநுஸ்ம்ருதீச்சாருசி

(அ) தோழிமாரன்னைய ரென்கிற - தோழி தாய் விஷயமாகச் சொல்லுகிற, பன்மை - பஹுவசநம் - ரக்ஷகத்வாதி - ரக்ஷகத்வ சேஷித்வாதிஸம்பந்தத்தினுடையவும், வாத்ஸல்யாதி - வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வாதிகளையுடையவும், வ்யவஸாயபுத்தி பேதத்தாலே - அத்யவஸாய ரூபஜ்ஞாநத்தின் பேதத்தாலே.

(அ) அபிலாஷா - தர்சநாபேக்ஷை, சிந்தந - ஸ்மரணம், அநுஸ்ம்ருதி - அநவரதபாவனை, இச்சா - அவச்யமநுபவிக்கவேணுமென்றுமாசை, ருசி - அநந்ய நிவார்யமாயதிசயிக்கிறப்ரேமம்,

வ்யா. (சக௯) ஆனுல் தோழியென்றும் தாயென்றும் சொல்லுகிறது, ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தையும் உபாயாத்யவஸாயத்தையுமாகில் தத்தத்விஷயமானபன்மைச்சொல்லுக்கு தாத்பரியமே தென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறுர். (தோழிமாரென்றுதொடங்கி) அதாவது:—(க) "தோழிமார்களு மன்னையரும்" (உ) "அன்னையரும்தோழியரும்" (ங) "தோழிமார் விளையாடப்போதுமினென்ன" (ச) "அன்னையர் நாண" (ரு) "ஊரவரன்சொல்லிலென்தோழிமீர்" (சா) "எங்ஙனேயோவன்னைமீர்காள்" என்றிப்படி, தோழித்தாய்விஷயமாகச் சொல்லுகிற பன்மை, திருமந்த்ரத்திற் சொல்லுகிறபடியே, இவ்வாத்மாவோடீச்வரனுக்கு ரக்ஷகத் சேஷித்வ காரணத்வ சரீரத்வாதிஸம்பந்தங்கள், பலவுமுண்டாகையாலே, அவ்வோஸம்பந்தங்களை விஷயீகரித்தஜ்ஞாநத்தினுடையபேதத்தாலும், உபாயபூதனானவனுடைய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வஸௌசில்ய ஸௌலப்ய ஜ்ஞாந சக்திக்ருபாதிகளைப்பற்றிவரும் வ்யவஸாயரூபமான ஜ்ஞானத்தினுடைய பேதத்தாலுமென்கை. 'புத்தி' சப்தம் ஜ்ஞாநவாசி. (எ) "𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾 𑌧𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑍇𑌮𑍁𑌷𑍀 𑌮𑌤𑌿𑌃" "புத்திர்மநீஷாதிஷணாதீஃ ப்ரஜ்ஞாசேமுஷீமதிஃ" என்கைக்கடவதிறே. இத்தால், ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்துக்கும் உபாயாத்யவஸாயத்துக்கும் விஷயபேதத்தாலே வ்யக்தி பேதமுண்டாகையாலே தத்தத்விஷயபஹுவசந ப்ரயோகத்துக்குக் குறைவில்லையென்றதாயிற்று. *

வ்யா. (ரு0) தலைமகளென்கிறதுப்ராப்யத்வரையையாகில்? தலைமகளுக்குச்சொல்லும்பருவம்ஏழுமிங்குகொள்ளும்படி யென்னென்னுமபேக்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறுர். (அபிலாஷேத்யாதி) அதாவது:— அநுபாவ்யவிஷய ப்ரதமதர்சநத்திற்பிறக்குமாசையாகிற வபிலாஷையும், த்ருஷ்டமான வவ்விஷயத்திலுண்டான ஸ்மரணமாகிறசிந்

(க) தி - வா. ரு. ரு. க௯. (உ) ஷை-ரு. ச. ரு. (ங) ஷை-சா. உ. அ. (ச) ஷை-ரு. ங. அ. (ரு) ஷை-சா. (சா) ஷை-ரு. ரு. க, (எ)

மூ. பரபரம பக்திகளிலேபேதை முதலான பருவங்கொள்ளும்.

மூ—(௫௧) மயில் பிறை வில்லம்பு

பர - (தத்ஸம்யோகவியோகங்களே ஸுகதுக்கங்களாகிற) பர பக்தி, பரமபக்திகளிலே - (தத்விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தாஶூந்யையாகிற பரம பக்தியும், (ஆகிறஏழவஸ்தையிலும்) பேதைமுதலான பருவங்கொள்ளும் - பேதை பிதும்பைமுதலான ஏழுபருவமுங்கொள்ளும்.

(அ) விகாஸ ஜ்ஞானவிகாஸத்தை மயில் மயிலாகவும், ஶக்தி - அநவத்யதையை பிறை சந்த்ரனுகவும், தாந்தி பாஹ்யாப்யந்தர கரண நியமநத்தை வில் வில்லாகவும், ஜ்ஞாந - ஜ்ஞாநத்தை, அம்பு - அம்பாகவும், ஆநந்த ஆநந்தனை

தகையும், அந்தஸ்மரணம் அநவரதம்நடையாடுகிற அநுஸ்ம்ருதியும், அவ்விஷயத்தையவஶ்யமநுபவித்தேநிற்கவேணுமென்றுமாசையுமாகிற விச்சையும், அவ்வாசைதான் ரஸாந்தரத்தால் மாற்றவொண்ணுதபடி முதிருகையாகிறருசியும், அழ்விஷயத்தில் ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களே ஸுகதுக்கங்களாகையாகிற பரபக்தியும், அவ்விஷயத்தினுடைய விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தைகிடவாதொழிகையாகிற பரமபக்தியுமாகிற ஏழவஸ்தையிலும், பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண், என்கிற, ஏழுபருவமும், தலைமகளான ப்ராப்யத்வரைக்குக்கொள்ளுமென்றபடி. இத்தால் பக்திரூபையான ப்ராப்யத்வரைக்கு பக்தியினுடைய ப்ரதமதசைதுடங்கி சரமதஶாபர்யந்தமான அவஸ்தாவிஶேஷங்களிலே பர்வஸப்தகமும் கொள்ளலாமென்றதாயிற்று.

வ்யா. (௫௧) இனி, தலைமகளானவவஸ்தையில் வர்ணிக்குமவயவ விஶேஷங்களெவையென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அத்தைதர்சிப்பிக்கிறுர். (மயில்பிறை) என்றுதுடங்கி அதாவது:— (க) "தோகைமாமயிலார்கள்" என்று, ஸ்த்ரீகளை மயிலாகச்சொல்லுகிறது அளகபாரவிஸ்த்ருதையையிட்டாகையாலே அத்தாலிந்தாத்மாவினுடைய ஜ்ஞானவிகாஸத்தைச்சொல்லுகிறது. (உ) "பிறையுடைவாணுதல்" என்று, நெற்றியைப் பிறையாகச்சொல்லுகையாலே அதின் தாவள்யத்தையிட்டு ஸ்வாதந்த்ர்யாந்யஶேஷத்வங்களாகிற தோஷஸ்பர் ஸங்களற்றிருக்கும் ஶுத்தியைச்சொல்லுகிறது. (௩) "விற்புருவக்கொடி" என்று, புருவத்தை வில்லாகச்சொல்லுகிறது. வளைவையிட்டாகையாலே பாஹ்யாந்தரகரணநியமனரூபதாந்தியைச் சொல்லுகிறது (௪) "அம்பன்னகண்ணீள்" என்று, கண்ணை லக்ஷ்யபாதியான அம்பாகச்சொல்லுகையாலே (௫) "தாமரையாள் கேழ்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்று, தனக்கடைத்தவிஷயத்தை அவலம்பித்த ஜ்ஞானத்தைச்சொல்லுகிறது.

(க) தி-வா. ௬. உ. உ. (உ) பெ-மொ. உ. ௯. ௯. (௩) தி - வா. ௬. ௬. ௬. (௪) பெ-மொ. ௬. அ. ௬. (௫) தி-அ. க. ௬௭.

மூ. முத்துப்பவளம் செப்பு மின் தேரன்னம் தெய்வவுருவு விகாஸஸம்ருத்தி காந்தி ஜ்ஞாநாநந்தாநுராகபக்த்யணுத்வ போக்யதாதிகளையுடைய அகமேனியின் வகுப்பு.

முத்து முந்தாகவும், அநுராக ப்ரேமத்தை பவளம் ப்ரவாளமாகவும், பக்தி பக்தியை ஶெப்பு முலையாகவும், அணுத்வ (ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான வாத்மஸ்வரூபத்தின்) அணுத்வத்தை மின் மின்னாகவும், போக்யதா - (ஶேஷிக்குரஸாவஹமாயிருக்கும் ஆத்மவஸ்துவின் போக்ய-தையை தேர்தேராகவும், கதிகளைஸ்வரூபாநுரூபப்ரவ்ருத்தியை அன்னம்-அன்னநடையாகவும், உடைய - (இப்படிரூபகமாக) வுடைத்தான, தெய்வவுரு-அப்ராக்ருதமாகச் சொன்னரூபத்தினுடைய, அகமேனியின் வகுப்பு - ஆந்தரமான ஆத்மஸ்வரூபத்தின்வகுப்பு.

(க) "முத்தன்னவெண் முறுவல்" என்று, முறுவலைமுத்தாகச்சொல்லுகையாலே (உ) "𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃" "முத்ப்ரீதி ப்ரமதோஹர்ஷ:" என்கிறபடியைக்கொண்டு அவ்விஷயாநுபவத்தாலுண்டான வாநந்தத்தைச்சொல்லுகிறது. (ங) "பவளவாயாள்" என்று, அதரத்தை ப்ரவாளமாகச்சொல்லுகிறது சிவப்பையிட்டாகையாலே அவ்விஷயத்தைப்பற்றவுண்டான அநுராகத்தைச் சொல்லுகிறது. (ச) "செப்பன்னமென் முலை" என்று பரிணதமானமுலையை, செப்பாகச்சொல்லுகையாலே ஶேஷிவிரும்பி மேல்விழும்படி பரிணதையான பக்தியைச் சொல்லுகிறது. (ரு) "மின்னனையநுண் மருங்குல்" என்று, இடையை, மின்னாகச்சொல்லுகிறது நுண்மையையிட்டாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாவஸ்தா விஶேஷங்களுக்கெல்லாமாதாரமான ஆத்மஸ்வரூபத்தின் அணுத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (சு) "தேரணங்கல்குல்" என்கிற, நிதம்பவைலக்ஷண்யம், போக்தாவுக்குபோக்யமாயிருக்குமதாகையாலே (எ) "தேனும்பாலுங் கன்னலுமமுதுமாகித்தித்து" என்கிறபடியே, ஶேஷிக்குமிகவும் ரஸாவஹமாம்படியிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவின்போக்யதையைச்சொல்லுகிறது. (அ) "அன்னமன்னநடையாள்" என்று, அன்னத்தை யொப்பிடுகிறது நடையழகுக்காகையாலே ஶேஷியும் ததியரும் ஶ்லாகிக்கும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கையாகிற கதியைச்சொல்லுகிறது. ஆகயிப்படி மயில்பிறை யித்யாதிவர்ணநார்ஹாவயவ விஶேஷயுக்தமாய் தெய்வவுருவென்ற ப்ராக்ருதமாகச் சொன்னரூபமாவது, ஜ்ஞாநவிகாஸஸம்ருத்த்யாதிகளுக்காஶ்ரயமாய் (கூ) "அகமேனி" என்று, ஆந்தரமாயிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபத்தின் வகுப்பென்னபடி. வகுப்பாவது? தர்மி தர்மவைசிஷ்டியாலே ஏவம்பூதரூபகத்வார்ஹமாம்படி யிருக்கிறகட்டளை, கீழ்ப்ராப்யத்வரையையன்றோ

(க) நாச்சி-தி. ரு. சு. (உ) (ங) பெ-மொ. ச. அ. க. (ச) திருப்பாவை. உ0. (ரு) பெ-மொ. ங. க. ரு. (சு) ஷி-க. ச. சு. (எ) தி-வா. ச. ங. க0. மொ. ங. எ. க. (கூ) தி - வா. க. எ. க0.

மூ—(௫௨) சூட்சூழியகற்றி நீரென்னும்பழி இணைக்கியெங்ஙனே யென்னும் மேலெழுத்து

(அ) சூட்சி - (பகவத்விஷயத்திலே யகப்படுத்தியிப்படி யாக்கினுளென்று தாய் தோழிமார்மேலே) பழியிடுவது, அகற்றினீரென்னும் பழி - (பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணையாக்கி கைகழியப்பண்ணிகோளென்று (தோழிதாயார்மேலேபழியிடுவதும்) இணைக்கி-பார்வையாய்நின்று (பகவத்விஷயத்திலகப்படுத்தின தோழிமாராலே வந்ததென்பது,) எங்ஙனே - (பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவண்யமுண்டாக்கின தாய்மாரான நீங்களென்னைப்பொடிகிறது) எங்ஙனே, (என்பதாய்) என்றும் - இப்படி, மேலெழுத்து - (தலைமகள்) மேலெழுத்திடுகையும்,

தலைமகளாகச்சொல்லிற்று. அவயவவர்ணனையில் ஆத்மஸ்வரூபபரமாகச் சொல்லுவானென்னில்? மூன்றவஸ்தையுமிவர்தமக்கே யாகையாலே தத்தவஸ்தைகளோடு சேர்ந்தவேஷத்தாலே ஸகலமுமிவர்தாமேயாய் நின்றுபேசுகையாலே ப்ராப்யத்வரையை யடைந்துநிற்கிற இவர்ஸ்வரூபத்துக்கே தலைமகளான நிலையாகையாலே அப்படி சொல்லக்குறையில்லை. *

வ்யா. (௫௨) ஆக, தோழிதாயென்றும் அவஸ்தைகளில் சொல்லும் பஹுவசநத்துக்கு விஷயங்களையும், தலைமகளான வவஸ்தையிற் சொல்லும் பருவங்களையும், அவயவங்களையும் தர்சிப்பிற்றாராய்நின்றார்கீழ் இவ்வவஸ்தாத்ரயத்தினுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களை யெல்லாருமறியும்படி ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்மேல் (சூட்சி) என்றுதுடங்கி, அதாவது:— (க) "தோழிமார் பலர்கொண்டு பொய்செய்த சூட்சியை யார்க்குரைக்கேன்" என்று, தோழிமாரன்றோ விவளைக் கொண்டுபோய் அவ்விஷயத்திலே யகப்படுத்தியிப்படியாக்கினார்களென்றுதாயானவள்தோழிமார்மேலேபழியிடுவது (௨) "துலவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்க முதமென்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்" என்று, அவ்வூரிலே கொண்டுபுக்க வ்விஷயத்தைக்காட்டி நீங்களேயன்றோ இவளையிப்படி கைகழியப்பண்ணிகோளென்று தோழியானவள்தாய்மார்மேலே பழியிடுகிறதாகிற விதுவும், (௩) "இணைக்கி யெம்மையும்தோழிமார் விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை" என்று, என்னை வெறுக்கிறதென்? இணக்குப்பார்வையாய்நின்றுன்பக்கலிலே யகப்படுத்தின தோழிமாராலே வந்ததன்றோவிதென்பது, (௪) "எங்ஙனேயோவன்னைமீர்காளென்னை முனிவதுநீர்" என்று, எனக்கவ்விஷயத்தைக் காட்டி, இப்ராவண்யத்தைவிளைத்த தாய்மாரான நீங்களென்னைப் பொடிகிறபடி யெங்ஙனேதானென்பதாய் கீழ்ச்சொன்னபழியிரண்டுக்கு மொக்கு

(க) பெரியா - தி. ௩. எ. ௪. (௨) தி - வா. ௬. ௫. ௨. (௩) ஷெ - ௬. ௨. அ. (௪) ஷெ. ௫. ௫. க.

௩. முன்னின்று யிவளைநீரென்று மிருபடை மெய்க்காட்டும்
நீரென்னே யென்னுமுடன்பாடு இடையில்லையென்று

முன்நின்றுயென்று - (தாய்மாரோடே கூடதோழியும்) பொடிவது, இவளைநீர் - (தாய்மார்க்குகர்தவ்யாம்ஶமறிவிப்பாரைப்போலே தலைமகளுக்கு துணைசெய்வதாய்க்கொண்டு, இருபடைமெய்க்காட்டு - இரண்டு தலைக்கும் ஸஹகரிக்கையாகிற) இருபடைமெய்க்காட்டும், (நீரென்னே யென்னுமுடன்பாடு - (தாய்மாரும் தோழிமாருமான நீங்களித்தசையிலென்னை யாஶ்வஸிப்பியாதே உறங்காநின்றுகளென்று தலைமகளுக்குண்டான) வுடன்பாடும், இடையில்லையென்று-(பகவத்விஷயத்தினின்று மீட்கப்பார்க்கிற வுங்களோடெனக்கொரு) ஸம்பந்தமில்லையென்று,

ன்று தலைமகள் மேலெழுத்திடுகையும், (௧) "முன்நின்றுயென்று தோழிமார்களுமன்னையரும்முனிதர்" என்னும்படி, இதுக்கு முன்பொருவர் கண்படாமல் வளர்ந்துபோந்தநீ இப்போதெல்லாருங் காணப்புறப்பட்டு முன்னின்றுயென்று தோழி தாய்மாரோடேகூடிநின்று தலைமகளைப்பொடிவது, (௨) "இவளை நீரினியன்னை மீருமக்காசையில்லை விடுமினோ" என்று, தாய்மாருக்கு கார்யோபதேஶம்பண்ணுவாரைப் போலே, தோழி தலைமகளுக்குத்துணைசெய்வதாய்க்கொணுடு இரண்டு தலைக்கு மோரொருங்போதிலே ஸஹகரிக்கையாகிற இருபடைமெய்க்காட்டும், (௩) "அன்னையரும் தோழியரும் நீரொன்னேயென்னுதே நீளிரவும் துஞ்சுவரால்" என்று, தாய்மாரும் தோழிமாரு மித்தசையிலென்னையாஶ்வஸிப்பியாதெ" இரவுமுழுக்க உறங்காநின்றுர்களென்று, தாய்மாரோடும் தோழிமாரோடும் தலைமகளுக்குண்டான உடன்பாடும், அன்னைமீர்காள்! என்னுடைத் தோழிமீர்காள்! என்செய்கேன், என்னவளவில் அவர்களெங்களைக்கேட்கில், மீளவமையுமென்ன, (௪) "உங்களோடெங்களிடையில்லை" என்று, இவ்விஷயத்தில் நின்றும், மீட்கநினைக்கிற உங்களோடெனக்கு ஒரு ஸம்பந்த மில்லையென்று இரண்டுதலையையு முதறுகையும்(௫)"இருந்திருந்தர விந்தலோசனவென்றென்றே நைந்திரங்கும்" என்று, ஒருக்கா லரவிந்தலோசனவென்னும்போது பலஹாநியாலே நடுவேபலகாலிளைத்திருந்து அவன் கண்ணழகுக்கு வாசகமான வத்திருநாமத்தை யிப்படிபலகாலும் சொல்லி சிதிலையாய் அழியாநின்றுளென்று, இவள் ப்ராவண்யத்தைக்கண்டு தோழிகொண்டாடுவது (௬) "திருக்கோளூர்க்கே நேரிழைநடந்தாள்" என்று, அவன் வர்த்திக்கிற தேஶத்தைக்குறித்துப் போனுளென்ன வமைந்திருக்க பகவத் ப்ரோமாதி ஶயத்தைப்பற்ற பஹுமாநம்பண்ணி நடந்தாளென்று, தாயார் கொண்டாடுவதாகிற விதுவும், தோழி தாய்மகளென்கிற அவ

(௧) தி-வா. ௫. ௫. ௬. (௨) ஷை-௬. ௫. ௧. (௩) ஷை-௫. ௪. ௫. (௪) ஷை-௮. ௨. ௭. (௫) ஷை - ௬. ௫. ௮. (௬) ஷை - ௭. ௬.

மூ. உதறுதல் இருந்திருந்து நடந்தாளென்றுங் கொண்டாட்டம்

உதறுதல் - (இரண்டுதலையையும்) உதறுகையும், இருந்திருந்து - அரவிந்தலோசநனென்னும்போது பலஹாநியாலே நடுவிலிளைத்திருந்தவன் கண்ணழகிலே சிதிலையாகிறதைத் தோழிகொண்டாடுவதும், நடந்தாளென்னுங்கொண்டாட்டம்-(கௌரவித்துச் சொல்லிதாய்மார்) கொண்டாடுகிற விதுவும்,

ஸ்தாத்ரயத்தினுடையவும் வ்யாபாரமென்றபடி. இதில்பழி, மேலெழுத்து, என்கிற விரண்டாலும் (க) "𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃" "அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தி:" என்கிறபடியே, ஶேஷவ்ருத்யந்வயமில்லாதபோதுஶேஷத்வ ஸித்தியில்லாமையாலே ஶேஷவ்ருத்தியிலே நோக்காயிருக்கும் ஸம்பந்தஜ்ஞாநம், ப்ராப்யருசிக்கு ஹேதுவாகையாலும், விலக்ஷணகுண விக்ரஹ விசிஷ்டமாய் உபேயமாயிருக்கிறவஸ்துதன்னையேதத் ப்ராப்த்யுபாயமாக பரிக்ரஹிக்கையாலே உபாயாத்ய வஸாயம் உபேய வைலக்ஷண்யத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கையாலே உபேயருசிக்கி ஹேதுவாகையாலும், இவற்றிலோரொன்றைப்பார்த்தால், இதுவே ப்ராப்யத்வராஹேதுவென்னும்படி யிருக்கையும், ப்ராப்யத்வராவேஷந்தன்னை நிரூபித்தாலும்,அவையிரண்டுமடியாக இது வந்ததென்றுதோற்றும்படியிருக்கையும்சொல்லுகிறது. இப்படிஸம்பந்தஜ்ஞாநமும் உபாயாத்யவஸாயமும், ப்ராப்யத்வரைக்குக் காரணமாயிருக்கிற விது ப்ரதமதசை. இருபடைமெய்க்காட்டு, உடன்பாடு, என்கிற விரண்டாலும், ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமானது ஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானபின்பு ஶேஷிதானேவந்து விஷயீகரிக்கக் கண்டிருக்கையொழிய தான் பதறுகை ஸ்வப்ரயோஜநத்திலே முதலிடுகையால் ஸ்வரூப விருத்தமென்னு மாகாரத்தாலே ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவருத்தகமான உபாயாத்யவஸாயத்துக்கு ஸஹகரித்தும், இவ்வதிப்ராவண்யம் உபாயத்திலே முதலிடில் செய்வதென்னென்று இத்வரையை நிவர்த்திப்பிக்கப் பார்க்கிற உபாயாத்ய வஸாயத்தை ப்ராப்தவிஷயத்திலே ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாதிரேகியல்லாமையால் இது நிவர்த்த நீயமுமன்று, நிவர்த்திப்பிக்கத்தானும் போகாதென்று நிவர்த்தநோத் யோகத்தைக்குலைத்து ப்ராப்யத்வரைக்கு ஸஹகரித்தும், இப்படியிரண்டுக்குமநுகூலிக்கத்தக்கதா யிருக்கும்படியும் ஶேஷிக்கதிஶயகரமான கைங்கர்யத்தில் அந்வயிப்ப தெப்போதோவென்னுமற்றுலும் ஸித்தோபாயத்தைப் பற்றினர்க்கு விளம்பஹேதுவில்லாமையாலே சீக்ரமாக ப்ராப்யத்தைப் பெறவேணுமென்னு மத்தாலும் செல்லுகிற ப்ராப்யத்வரைக்கு, ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமும் உபாயாத்யவஸாயமும், அநுகூலமா யிருக்கும்படியையும் சொல்லுகிறது. இப்படி ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் உபயஸஹகாரியாவது:—ப்ராப்யத்வரைக்கு நிரோதகங்களான ஸம்பந்தஜ்ஞாநோபாயாத் யவஸாயங்கள் முகபேதேநதத்ததநுகூலங்களாவுதாகிறவிது மத்யமதசை. உதருதல், கொண்

(க)

௬. அவஸ்தாத்ரய வ்ருத்தி.

ரூ—(ருக) தாயாரேதலருற்றீர்களென்றும் ஸாத்யஸித்த ஸாதநநிஷ்டரை மகள் நம்முடையேதலர் யாமுடைத்துணை யென்னும் ஸித்த ஸாதந ஸாத்யபரரை.

அவஸ்தாத்ரய - (தோழி தாய் மகளாகிற) அவஸ்தாத்ரயத்தினுடைய, வ்ருத்தி - வ்யாபாரம்.

(அ.) தாயார் - தாய் - ஏதலர் - ஶத்ருக்களென்றும், உற்றீர்களென்றும் - பந்துக்களென்றும், ஸாத்யஸித்த ஸாதநநிஷ்டரை-ஸாத்யஸாதநநிஷ்டரையும், ஸித்தஸாதநநிஷ்டரையும், மகள் - தலைமகள், நம்முடையேதலர் - தம்முடைய ஶத்ருக்களென்றும், யாமுடைத்துணையென்றும் - தமக்கு ஸஹாயபூதைகளென்றும், ஸித்தஸாதநஸாத்யபரரை ஸித்தஸாதநபரரையும், ஸாத்யஸாதநபரரையும்.

டாட்டம் என்கிற விரண்டாலுமிப்படி அநுகூலமாய் தோற்றியிருக்கிற ஸம்பந்தஜ்ஞாநமும், உபாயாத்யவஸாயமும், க்ரமப்ராப்தியே அமையுமென்னும் த்வரைக்கு நிவர்த்தகமாமளவில் த்வரையிரண்டையு மதிக்ரமித்துப் போம்படியையும் அப்படியதிக்ரமித்தகாலத்தில் அந்தத்வரை, ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்துக்கும், உபாயாத்யவஸாயத்துக்கும், அவத்யமாய்தோற்றுகையன்றிக்கே, ஶ்லாக்யமாயிருக்கும்படியையும்சொல்லுகிறது. இப்படி ப்ராப்ய்த்வரை, ஸம்பந்தஜ் ஞாநோபாயாத்யவஸாயங்களை அதிக்ரமிக்கையும், அதுதான்ஶ்லாக்யமாகையாகிற விதுசரமதஶை. ஆக ஸம்பந்த ஜ்ஞாநம், உபாயாத்யவஸாயம், ப்ராப்யத்வரை ஆகிற அவஸ்தாத்ரயத்தினுடைய வ்ருத்திவிஶேஷங்களை ஸர்வருமறிந் தநுஸந்திக்கும்படி ஸங்க்ரஹேண தர்சிப்பிற்றாராயிற்று. *

வ்யா. (ருக) இவ்வவஸ்தாத்ரயத்தில், தாயாரென்றும், மகளென்றும், சொல்லுகிறவவஸ்தைகளில், ஸ்வஸ்வஶத்ருக்களும் பந்துக்களுமாகச்சொல்லுகிற தாரையென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அவற்றை அருளிச்செய்கிறார். (தாயாரென்றுதுடங்கி) அதாவது:— தாயாரான உபாயாத்யவஸாய தஶையில் (க) "ஏதலர்முன்னாவென்னினைந்திருந்தாய்" என்று, ஶத்ருக்ளாகவும்,(உ)"ஊற்றீர்கட்கென் சொல்லிச்சொல்லுகேன்யான்." என்று, பந்துக்களாகவும் சொல்லும் ஸித்தஸாதநநிஷ்டாப்ரதிகூலரான ஸாத்யஸாதநநிஷ்டரையும், அநுகூலரான ஸித்தஸாதநநிஷ்டரையும் மகளான ப்ராப்யத்வராதஶையில் (ந) "நம்முடையேதலர்முன்புநாணி" என்று, அந்தரங்க ஶத்ருக்களாகவும் (ச) "யாமுடைத்துணையென்னும் தோழிமார்" என்று, ஸ்வஸமான ஸுகதுக்கரானபந்துக்களாகவும்சொல்லும், பகவதேகபரராயிருக்கச்செய்தே தது பாயபா

(க) பெ - மொ. உ. எ. ரு. (உ) தி - வா. ரு. சு. எ. (ந) ஷெ - அ. உ. க. (ச) ஷெ - கூ.கூ . ரு.

மூ—(உச) நாலயலார் அயற்சேரியார் உபாயசதுஷ்டயாந்தர்யாமித்வபரர்.

மூ—(உரு) கீழை மேலை வடக்கிலவைபுறம் பாகத்தன்பற்றுள்ளசல்.

அ. நாலயலார்-நாலயலாரென்றும், அயற்சேரியார் - அயற்சேரியாரென்றும் சொல்லப்படுகிறவர்கள், உபாயசதுஷ்டயாந்தர்யாமித்வபரர் - கர்மாத்யுபாய சதுஷ்டயபரரும் அந்தர்யாமித்வபரரும்.

அ. கீழை மேலை வடக்கிலவை - இப்பாட்டுக்களிற்சொல்லுகிற கர்மஜ்ஞாநபத்திகள், புறம்பாக - (ஸித்தஸாதநர்க்குப்) புறவசலாய், தன்பற்று - ஸ்வகதஸ்வீகாரம், உள்ளஸல் - உள்ளஸலாயிருக்கும்.

வத்திலேயூன்றிநின்று த்வரைபாரதந்த்ர்யத்துக்குச்சேராதென்று நிஷேதிக்கும்ஸித்தஸாதநபரரையும், தன்னைப்போலே உபாயபாவத்திலே யூன்றியுடன்பாடராயிருக்கும் ஸாத்யபரரையுமென்கை. கீழ்வாக்யத்திலே 'சூட்சி' என்றும், இவ்வாக்யத்திலே 'ஏதலர்' என்றும், மற்றையாழ்வார்கள் சந்தைகளையும் கூட்டியெடுத்தது ஆழ்வார்களெல்லாரும், ஏக கண்டராகையாலே அருளிச்செயலுக்கெல்லாம் இந்தஸ்வாபதேஸமொக்குமென்றுதோற்றுகைக்காக. ✻

வ்யா. (உச) இந்தப்ரஸங்கத்திலே அருளிச்செயலில்வரும்பல அந்யாபதேஸங்களுக்கும்ஸ்வாபதேஸங்களை அருளிச்செய்கிறார்மேல் பல வாக்யங்களாலே(நாலயலாரித்யாதி)அதாவது:— (க) "நாலயலாருமறிந்தொழிந்தார்" என்கிற, நாலயலாரும், அயற்சேரியாரும், (உ) "அயற்சேரியீர்காள்" என்கிற, அயற்சேரியாருமாகிறார். கர்ம ஜ்ஞாந பக்தி ப்ரபத்திகளாகிறஉபாயசதுஷ்டயத்திலுமூன்றியிருக்குமவர்களும், அர்ச்சாவதாராதி ஸாபேக்ஷயற்று தேவதாந்தர்யாமித்வத்திலே யூன்றியிருக்குமவர்களுமென்கை. ✻

வ்யா. (உரு) ப்ரபத்திபரரையும் அசலாகச்சொல்லலாமோவென்கிறஸங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார். (கீழையித்யாதி) அதாவது:— (ந) "கீழையகத்துத்தயிர்கடைய" என்றும், (ச) "மேலையகத்துநங்காய் வந்துகாண்மின்கள்" என்றும் (ரு) "வடக்கிலகம்புக்கிருந்து மின்போல் நுண்ணிடையாளொருகன்னிகையை வேற்றுருவம் செய்துவைத்த்" என்றும், க்ரியையும் தர்ஸநமும் அநுபவமுமாகிற கர்மயோகமும், ஜ்ஞாநயோகமும், பக்தியோகமும், ஸித்தஸாதநபரர்க்குப் புறவசலாய் அவ்விஷயந்தன்னில்ஸ்வகதஸ்வீகாரமுள்ளசலாயிருக்குமென்றபடி. ✻

(க) நாச்சி - தி. கஉ. உ. (உ) தி-வா. எ. ந. உ. (ந) பெருமாள் - தி. ௬. உ. (ச) பெ-மொ. க0. எ. உ. (ரு) பெரியா-தி. ந. ௪. உ.

மூ—(௫௬) ஊரார் நாட்டார் உலகர் கேவலைஶ்வர்யகாமஸ்வதந்த்ரர்.
மூ—(௫௭) இறுகலிறப்புக்கும் இறந்தாற்றங்கு மூரொக்குமே.
மூ—(௫௮) சிறுசிரார்சுளகுகள்

(அ) ஊரார்-ஊராரென்றும், நாட்டார்-நாட்டாரென்றும், உலகர்-உலகரென்றும் (சொல்லப்படுகிறவர்கள்) கேவலைஶ்வர்ய காமஸ்வதந்த்ரர் - கேவலரும் இஹபரலோகைஶ்வர்யகாமருமான ஸ்வதந்த்ரரும்.

(அ) இறுகலிறப்புக்கும் - ஸங்கோசரூபமான கைவல்யமோக்ஷத்திற்கும், இறந்தால் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தநிவ்ர்த்தியானால், தங்குமூர் - நிவஸிக்குமூர், ஒக்குமே - ஸமானமாமே.

(அ) சிறுசிரார்சுளகுகள்-சிறுசுளகென்பதும், சிரார்சுளகென்பதும்,

வ்யா. (௫௬) (ஊராரித்யாதி) அதாவது:— ஊராரிகழிலும் (க) "ஊரவர்கவ்வை" (உ) "நாட்டாரோடி யல்வொழிந்து" (ங) "எங்கள் கண்முகப்பே யுலகர்களெல்லாம்" (ச) "இம்மடவுலகர்" ஊரும் நாடும் உலகமும்" என்கிறவிடங்களில், ஊராரென்பது ஆத்மப்ராப்திகாமரான கேவலரை. நாட்டாரென்பது புத்ரபஶ்வந்நாதிகளான இஹலோகைஶ்வர்யகாமரை. உலகரென்பது ஸ்வர்க்காதி பரலோகைஶ்வர்யகாமரான ஸ்வதந்த்ரரையென்கை. *

வ்யா. (௫௭) கேவலரை ஒரூராகச்சொல்லுவானேன்? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார். (இறுகலித்யாதி) அதாவது:—அபரிச்சின்ன ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிக பரப்ருஹ்மாநுபவம்போலன்றிக்கே, அணுபூதாத்மாநுபவமாத்ரமாகையாலே 'இறுகலிறப்பு' என்கிற ஸங்கோசரூபமான மோக்ஷத்திற்கும் (௫) "జరామరణమోక్షాయ" "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்கிறபடியே, ஜராமரணாதிகளில் அந்வயமற்றிருந்தனுபவிக்கும்போது ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கு கர்மீபவிக்கும் ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு அவ்வருஹான பரமாகாஶத்திலே யிருந்தனுபவிக்கவேண்டுகையாலே (௬) "యోగినామమృతంస్థానం స్వాత్మసంతోషకారిణః" "யோகிநாமம்ருதம்ஸ்தாநம ஸ்வாதம் ஸந்தோஷகாரிணம்" என்கையாலே, (௭) "இறந்தாற்தங்குமூரண்டமே" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்றுப்போய் வஸிக்குந்தேஶமொக்குமென்னபடி. *

வ்யா. (௫௮) (சிறுசிரார்) இத்யாதி அதாவது:— (அ) "சிறுசுளகுமணலுங்கொண்டு" என்றும் (௯) "சிரார்சுளகில் சிலநெல்பிடித்தெறியா" என்றும் சொல்லுகிறவிடங்களில் சிறுசுளகாவது:— பெறுமணலையும் நுண்மணலையும் பிரிப்பதொன்றாகையாலே தேஹாத்மவிவேகத்

(க) தி-வா. ௫. ௩. ச. (உ) ஷெ-௧0. ௬. உ. (௩) ஷெ-௧. உ. அ. (ச) ஷெ - எ. (௫) ஸ்ரீ - கீ. எ. உ௧. (௬) (எ) தி-மொ. ௧0. உ. ௧0. (அ) நாச்சி-தி. உ. அ. (௯) சிறிய - தி. உ௧.

ரூ. உபயவிவேகபரிகரம்.

ரூ—(ருக) மாலே கங்குல் காலே பகல் ரஜஸ்தமஸ் ஸத்வபரசுத்த ஸத்வஜ் ஞாநங்கள்.

உபயவிவேக - தேஹாத்மவிவேகத்துக்கும் ஆத்மபரமாத்மவிவேகத்துக்கும், பரிகரம் - உபகரணமான ப்ரமாணம்.

(அ) மாலே - ஸாயங்காலமாகவும், கங்குல் - ராத்ரியாகவும், காலே - உதயகாலமாகவும், பகல் - பகலாகவும் சொல்லப்படுகிறவை, ரஜஸ்தமஸ் ஸத்வசுத்த ஸத்வஜ்ஞாநங்கள்-ராஜஸதாமஸ ஸாத்விகசுத்த ஸாத்விகஜ்ஞாநங்கள்.

துக்கு பரிகரமானப்ரமாணம். சீரார்சுளகாவது:—இவளுக்கிவ்யாமோஹத்தைவிளேத்தார் யார்? என்றுருய்கிறவளவில் (க) "சிலநெல் பிடித்தெறியா" என்றுதுடங்கி (உ) "பேராயிரமுடையான் என்றாள்" என்று, தேவதாந்தரங்களன்று, ஸர்வேஸ்வரன் என்று விவேகிக்கிறபோதைக்கு உபகரணமாகையாலே ஆத்ம பரமாத்ம விவேகத்துக்கு பரிகரமானப்ரமாணமென்கை. உபயவிவேகமாவது:— த்யாஜ்யோபாதேயரூபோபயவஸ்து விவேகமாகையாலே ப்ரகரணேசிதமாக இப்படி சொல்லத்தட்டில்லே.

வ்யா. (ருக) (மாலே) இத்யாதி அதாவது (ங) "செங்களம்பற்றிநின்றழகு புன்மாலே" (ச) "செல்கருமாலே" இத்யாதிகளால் சொல்லுகிற மாலேயாவது:— ராகோத்தரமாய் பதார்த்தங்கள் விசதமாக ப்ரகாசியாமைகொண்டயதா ப்ரதிபத்திக்குறுப்பாயிருக்கும் ஸந்த்யாகாலமாகையாலே பதார்த்தங்களில் அந்யதா ப்ரதிபத்திக்குறுப்பான ராஜஸஜ்ஞாநம் (ரு) "சூழ்கின்றகங்குல்" (சு) "செல்கின்றகங்குல்" (எ)"கங்குல்நாழிகை"இத்யாதிகளாற்சொல்லுகிற கங்குலாவது:—பதார்த்தங்களோடொன்றும் தோற்றுதபடியாய் ஏதேனும் தோற்றுமதுண்டாகில் விபரீதமாக தோற்றும்படியாயிருக்கும் திமிரோபஹத ராத்ரிகாலமாகையாலே ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ப்ரகாசமுமின்றியே விபரீத ப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கும் தாமஸஜ்ஞாநம். (அ) "காலேயெழுந்திருந்து" (கூ) "காலேநன்ஞாலத்துறை படிந்து" இத்யாதிகளால் சொல்லுகிறகாலேயாவது:— ப்ராம்ஹமுஹூர்த்தமாகையாலே ஸத்வோத்தரமாய் இருள்நீங்கி வெளிச்செறுத்துவருகிற ப்ராதஃகாலமாகையாலே பதார்த்த யதாப்ரதிபத்திக்குறுப்பாகாநிற்கும் ஸாத்விகஜ்ஞாநம் (க0) "பகல்கண்டேன்" இத்யாதியிற் சொல்லும்பகலாவது:— பதார்த்தங்களேஸம்சய விபர்யயமறவிசதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கும் காலமாகையாலே(கக)"நாரணனேக்கண்

(க) சிறி - தி. ௨க. (உ) ஷை-௨௨. (ங) தி-வி. எஎ. (ச) (ரு) தி-வி. எ௨. (சு) தி-வா. ரு. ௪. க0. (எ) பெ-மொ. கூ. ரு. ங. (அ) நாச்சி-தி. கூ. அ. (கூ) தி-வி. கூங. (க0) தி - அ. உ. அக. (கக) ஷை.

மூ—(சூ0) நிலாமுற்றம் ப்ரஜ்ஞா ப்ராஸாதமென்னுமெல்லைநிலம்.
மூ—(சூக) கலைவளை அஹம்மமக்ருதிகள்.

(அ) நிலாமுற்றம் - நிலாமுற்றமாவது, ப்ராஜ்ஞா ப்ராஸாதமென்னும் - ப்ரஜ்ஞையாகிறஹர்ம்யமென்று சொல்லப்படுகிற, எல்லைநிலம் - சரமாவதியான புருஷார்த்தஜ்ஞாநம்.

(அ) கலைவளை - கலையும்வளையுமாவன, அஹம்மமக்ருதிகள் - அஹங்கார மமகாரங்கள்.

டேன்" என்கிறபடியே, ஸமஸ்தகுணவிக்ரஹ விபூதிவிசிஷ்டனை ஸர்வேஶ்வரனை ஸம்யக்ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற ஶுத்தஸத்வஜ்ஞாநமென்கை. இத்தால் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநம் யதாஜ்ஞாநம் தத்பலமான ஸாக்ஷாத்காரமென்கிற வற்றைச்சொன்னபடி. *

வ்யா. (சூ0) (நிலாமுற்றம்) இத்யாதி, அதாவது:—(க) "நீணிலாமுற்றத்து நின்றவளைநோக்கினள்" என்கிற, நிலாமுற்றமாகிறது :—(உ) "ప్రజ్ఞాప్రాసాదమారుహ్య అశోచ్యశ్శోచతో జనాన్। భూమిష్ఠానివ శైలస్థస్సర్వాన్ ప్రాజ్ఞోఽనుపశ్యతి" "ப்ரஜ்ஞாப்ராஸாதமாருஹ்ய அஶோச்யஶ் ஶோசதோ ஜநாந் । பூமிஷ்டாநிவஶைலஸ்தோ ஹ்யஜ்ஞாந்ப்ராஜ்ஞோऽப்ரபஶ்யதி" என்கிறபடியே, உத்துங்கமாக நின்றுஸர்வத்தையும் தர்சிக்கைக்குறுப்பாகச் சொல்லப்படுவதாய் அதிலேநின்று தர்சித்தவளவில் "காணுமோகண்ணபுரமென்று காட்டினள்" என்கையாலே, ததியவிஷயமே பரமப்ராப்யமென்று பிறர்க்கும் ப்ரகாசிக்கும்படி சரமாவதியான புருஷார்த்த ஜ்ஞாநமென்கை. *

வ்யா. (சூக) (கலை) இத்யாதி அதாவது:— (ஈ) "கைவளையும் மேகலையும் காணேன்" (ச) "கலையாளா வகுலல்குல் கனவளையுங்கையாளா" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறகலையும் வளையுமாவன:—பகவதநுபவவிரோதியான அஹங்க்ருதியும் மமக்ருதியுமென்கை. அஹங்காரமமகாரங்களிரண்டும் பகவதநுபவவிரோதியாகையாலேயிறே. மத்யமபதத்தாலே யிவையிரண்டையுங் கழித்துக்கொண்டு த்ருதியபதத்திலே பகவதநுபவம் சொல்லிற்று. (ரு) "கழல்வளை பூரிப்பயான் கண்டுகைதொழக் கூடுங்கொலோ" "ஈண்டியசங்கும் நிறையுங்கொள்வான்" "தூதுரைத்தல் செப்புதிரேல் சுடர்வளையுங்கலையும்" என்கிற விடங்களில், த்யாஜ்யமானவஹம் மமக்ருதிகளன்றிக்கே, ஶேஷோஹம் "என்னுடைய திருவரங்கர்" என்றாப்போலே யிருந்துள்ள அஹம் மமதைகளை சொல்லித்தாகக் கொள்ளலாமாகையாலே அங்குத்தைக்கு மிதுவேஸ்வாபதேஶமாகக்குறையில்லை. *

(க) பெ-மொ. அ. உ. உ. (உ) (ஈ) தி-செமெ. உஉ. (ச) பெ-மொ. ரு. ரு. உ. (ரு) தி-வா. ரு. கூ. கூ.

மூ—(சுஉ) பட்டஞ்சூடகமாவன பராவரகுருக்கள்பூட்டுமோத்ம பூஷ
　　　ணங்கள்.

மூ—(சுங) பந்து கழல் பாவை குழமணன் யாழ் தென்றல் மதிய மடி
　　　சில் சாந்தம் பூண கில் சிற்றில் தூதை முதலாவன

(அ) பட்டஞ்சூடகமாவன - பட்டம் சூடகம் முதலானவாபரணங்களாவன, பராவரகுருக்கள் - உத்தாரகவாசாரியர், பூட்டும் - அலங்கரிக்கும், ஆத்மபூஷணங்கள் - ஆத்மாலங்காரங்கள்.

(அ) பந்துமுதல் - தூதைவரையில் இப்படிசொல்லுகிற லீலோபகரண போக்ய போகோபகரணாதிகளாவன, குணத்ரய - ஸத்வாதிகளாகிற குணத்ரயத்தோடே விசித்ரகர்மஸூத்ரத்தாலேகட்டி, லீலையாகப்ரேரிக்க - ஸவிலாஸமாகப்ரேரிக்க, விழுந்தெழுந்தும் - தாழவிழுந்தும், உயரவெழுந்தும் ஸஞ்சூழன்று, சக்ரப்ரமணம்போலேசுழன்றும்,

வ்யா. (சுஉ) (பட்டம்) இத்யாதி, அதாவது:— (க) "பட்டங்கட்டி பொற்தோடுபெய்தி வள்பாடகமும் சிலம்புமிட்டமாகவளர்த்தெடுத்தேனுக்கு" என்றும், (உ) "சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே பாடகமே யென்றனையபல்கலனும் யாமணிவோம்" என்றும் சொல்லுகிற ஆபரணங்களாவன (ங) కృష్ణాంఘ్రితులసీమౌళిః పట్టంకృష్ణోపవంతకమ్ । కుండలే కృష్ణచరితశ్రవణం కంకణోఞ్జలిః" "க்ருஷ்ணாங்க்ரிதுளஸீமௌளி꞉ பட்டம் க்ருஷ்ணபிவந்தகம் । குண்டலேக்ருஷ்ணசரித ஶ்ரவணம் கங்கணோஞ்ஜலி꞉" என்கிறபடியே, ப்ரதமத்திலே, இவ்வாத்மாவை அங்கீகரித்த ஆசார்யன் உண்டாக்கும் நாமரூபங்களும், பகவத்வந்தநாதிகளும், பின்பவ்வாசார்யவைபவத்தையுணர்த்தி அவனுக்குண்டாக்கும் ஶேஷத்வஜ்ஞாநாதிகளுமாகிற ஆத்மாலங்காரங்களென்கை. ✻

வ்யா. (சுங) இனி லீலோபகரணங்களாகச் சொல்லப்படுமவற்றுக்கு ஸ்வாபதேஶமருளிச்செய்கிறார்.(பந்துகழலென்றுதுடங்கி) அதாவது:—(ச) "பந்துங்கழலும்தந்துபோகுநம்பி" (ரு) "கன்மமன்றெங்கள் கையில்பாவைபறிப்பது" (சு) "குழகியெங்கள் குழமணங்கொண்டு" (எ) "யாழ்நரம்பு" (அ) "தைவந்ததண்டென்றல்" (கூ) "மேவுதண்மதியம்" (க0) "இன்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டி" (கக) "சாந்தமும்பூணும்" (கஉ) "சீருற்றவகில்புகை" (கங) "எங்கள்சிற்றிலும்" (கச) "வட்டவாய்ச்சிறுதூதை" இத்யாதிகளால் சொல்லுகிறலீலோபகரண போக்யபோகோபகரணாதிகளாவன:—(கரு) "లోహితశుక్లకృష్ణాం" "லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம்" என்கிறபடியே, செந்நூல் வெண்ணூல் கறுநூலினுடைய ஸ்தானே

(க) பெரியா - தி. ங. எ. சு. (உ) திருப்பாவை. உஎ. (ங) (ச) தி - வா. சு. உ. க. (ரு) ஷை - எ. (சு) ஷை - சு. (எ) ஷை - கூ. க. எ. (அ) ஷை - ரு. ச. அ. (கூ) ஷை-கூ. க. ச. (க0) நாச்சி-தி. ரு. ரு. (கக) பெ - மொ. உ. எ. ங. (கஉ) தி-வா. கூ. கூ. எ. (கங) ஷை-சு. உ. கூ. (கச) நாச்சி-தி. உ. அ. (கரு)

குணத்ரய விசித்ரகர்மஸூத்ரத்தாலேகட்டி லீலையாகப் ப்ரேரிக்க விழுந்தெழுந்தும் சுழன்றுழன்றும் பரிபட்டும் அற்பசாரமாமவையுமாய் மதீயமென்னில் விட்டகலவும் ததீயமென்னிலிகழ்வரவும் முனிவது மிக்காலமீதோவெ ன்னப்படும்

உழன்றும் - போவதுவருவதாயுழன்றும், பரிபட்டும் - ஈஶ்வரன்விடுவிக்க விட்டும், அற்பஸாரமாமவையுமாய் - அற்பரஸங்களா யிருக்குமவையுமாய், மதீயமென்னில் - ஸ்வஸம்பந்தத்தையிட்டு பார்க்கும்போது, விட்டகலவும் - த்யாஜங்களாய், ததீயமென்னில் - தத்ஸம்பந்தத்தையிட்டுக்காணுமளவில், இகழ்வரவும் - உபாதேயங்களாய், முநிவதும் - இக்காலம் ஈதோ, என்னப்படும் - இப்பாசுரங்களின் ப்ரகாரம் செல்லப்படுமவையுமான,

யான குணத்ரயத்தோடே (௧) "కర్మసూత్రోపపాదితైః" "கர்மஸூத்ரோபபாதிதைஃ" என்கிறபடியே, விசித்ரமான கர்மஸூத்ரத்தாலே கட்டி (௨) "హరేర్విహరసీక్రీడా కన్దుకైరివజన్తుభిః" "ஹரேவிஹரஸிக்ரீடாகந்துகைரிவஜந்துபிஃ" என்கிறபடியே, ஈஶ்வரன் தன்னுடைய லீலைகளுக்குறுப்பாக (௩) "అజ్ఞో జన్తురనీశో౽య మాత్మనస్సుఖదుఃఖయోః । ఈశ్వరః ప్రేరితో గచ్ఛేత్ స్వర్గం వా శ్వభ్రమేవ వా" "அஜ்ஞோஜந்துரநீஶோயமாத்மநஸ்ஸுகதுக்கயோஃ। ஈஶ்வரஃப்ரேரிதோகச்சேத் ஸ்வர்கம்வாஶ்வப்ரமேவவா" என்கிறபடியே, அஜ்ஞனுய் அஶக்தனுனவிவன் கர்மாநுகுணமாக உபரிதநலோகாதிகளிலே போவது மீளுவதாம்படி ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ப்ரேரிக்க (௪) "క్వన్యఞ్చద్భిరుదఞ్చద్భిః" "க்வங்யஞ்சத்பிருதஞ்சத்பிஃ" என்கிறபடியே, தாழவிழுந்தும் உயரவிழுந்தும் (௫) "సంసృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే" "ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணே" என்கிறபடியே, சக்ரப்ரமணம் போலே சுழன்றும் (௬) "యమాలయమహాసాలే మాతుర్జఠరతో౽ల్పతః । యాతాయాతసహస్రాణాం మునేజీవస్యసాధనమ్" "யமாலயமஹாஸாலே மாதுர்ஜடரதோல்பதஃ। யாதாயாதஸஹஸ்ராணும் முநேஜீவஸ்யஸாதநம்" என்கிறபடியே, ஒருக்கால் போனவிடத்திலே அநேகபர்யாயம் போவது வருவதாயுழன்றும்போறுகிற ஆத்மா வோட்டையங்வயத்தாலே விழுந்தெழுகை முதலான ஸ்வபாவ யுக்தமாய் (௭) "பந்துபறித்து" என்கிறபடியே ஈஶ்வரன் தன்னுடைய போகவிரோதியென்று, வலியவிடுவிக்கவிட்டும், (௮) "அற்பசாரங்கள்" என்கிறபடியே, பகவத்விஷயத்தினின்று மகற்றுமதொழிய தன்பக்கல்புஜிக்கலாவ தொன்றில்லாதபடி அற்பரஸங்களாயிருக்குமவையுமாய், மதீயமென்று ஸ்வஸம்பந்தத்தையிட்டுப்பார்க்கும்போது (௯) "சிற்றிலுமென்பூவையும் விட்டகன்ற" என்கிறபடியே

(௧) (௨) (௩) (௪) (௫) (௬) (௭) பெ-மொ. ௧௦. ௭. ௫. (௮) தி-வா. ௩. ௨. ௬. (௯) பெ-மொ. ௩. ௭. ௮.

௯. பொங்கைம்புலனில் போக்யாதி ஸமூஹம்.

இத்யாசாரியஹ்ருதயே த்விதீய ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளேசரணம்.

பொங்கைம்புலனில்-பொங்கைம்புலன் என்கிற பாசுரத்தில் சொல்லப்பட்ட, போக்யாதிஸமூஹம்-போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்கள்.

த்யாஜ்யங்களாய், ததீயமென்று தத்ஸம்பந்தத்தையிட்டுக்காணும்போது (க) "இகழ்விலிவ்வனைத்தும்" என்கிறபடியே, கட்டடங்க உபாதேயமாமவையாய்" (உ) "அன்னைமுனிவதும் அன்றிலின்குரலீர்வதும்" இத்யாதிப்படியையும்" (௩) "பனிப்பியல்வாகவுடைய தண்வாடையிக்கால மிவ்வூர்பனிப்பியல் வெல்லாம் தவிர்ந்தெரிவீசும்" என்கிறபடியையும், அவனையொழியக்கண்டபோது ப்ரதிகூலங்களாகவும் (ச) "அவ்வாடையீதோவந்துதண்ணென்றதெ" என்றவனோடேசேர்த்துக்கண்டபொதநுகூலங்களாகவும், சொல்லப்படுமவையான (௫) "பொங்கைம்புலனும்" என்கிறபாட்டில் சொல்லப்பட்ட போக்யபோகோபகரண போகஸ்தாந ஸமூஹமென்றபடி. இதில் சென்னால் வெண்ணூல் கருநூலாலே சமைக்கப்பட்டபந்தாகச் சொல்லிற்று, போகஸ்தானமான தேஹத்தையென்னுமிடம் மேலே வர்ணித்ததிலே தெரியும். கழலாவது:— சிறுகி அஞ்சாயிருக்குமதாகையாலே போகோபகரணமான பஞ்சேந்த்ரியங்கள். பாவை குழமணங்களாவன:— லீலோபகரணவிஶேஷங்கள். யாழ்தென்றல் மதியம் அடிசில் சாந்தம் பூண் அகில் ஆவன:— போக்யங்களானஶப்தாதி விஷயங்கள். இதில் பூண் அகில் என்கிறவைரூபகந்தங்கள்பிதை, சிற்றிலாவது:— கொட்டகமாகையாலே, போகஸ்தாநம். தேஹமும் வாஸஸ்தாநமான க்ரஹாதிகளும் போகஸ்தாந விஶேஷமிறே. தூதையாவது:— சிறுசோறடுகைக்குபகரணமாகையாலே இந்த்ரிய வ்யதிரிக்தங்களானபோகோபகரணங்களுக்குபலக்ஷணம். போகஸ்தாநமான தேஹத்தையும் போகோபகரணமான இந்த்ரியங்களையும், பந்துகழலித்யாதியாலேலீலோபகரணமாகச் சொல்லுகிறது. லீலையாவது:—தாதாத்விகரஸமான வ்யாபாரமாகையாலே தாத்ருஶ வ்யாபாரத்திற்குமிவை உபகரணமாயிருக்கையாலே. ஆகையாலிவையனைத்தும் பொங்கைம்புலனில்போக்யாதிஸமூஹமென்னக்குறையில்லை. *

இத்யாசாரியஹ்ருதயவ்யாக்யாநே

த்விதீயப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

பெரியஜீய்யர் திருவடிகளேசரணம்.

(க) தி-வா. ௩. ௪. க. (உ) பெ - மொ. கக. உ. ௫. (௩) தி - வி. ௫. (ச) ஷெ. உஎ. (௫) தி-வா. ௪0. எ. ௪0.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசாரியஹ்ருதயவ்யாக்யாநம்.

த்ருதீயப்ரகரணம்.

மூ—(க) சேர்ப்பாரைப்பக்ஷிகளாக்கி ஜ்ஞாநகர்மங்களைச்சிறகென்று குருஸப்ரம்ஹசாரி புத்ர சிஷ்யஸ்தாநே பேசும்.

(அ) சேர்ப்பாரை - (பகவத்விஷயத்தில்) கடகராமவர்களை, பக்ஷிகளாக்கி - பக்ஷிகளாக ப்ரதிபத்திபண்ணி, ஜ்ஞாநகர்மங்களை - அவர்களுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களை, சிறகென்று-சிறகுகளாகச்சொல்லி, குரு-குருக்களுடையவும், ஸப்ரம்ஹசாரி - ஸப்ரம்ஹசாரிகளுடையவும், புத்ர - புத்ரர்களுடையவும், சிஷ்ய - சிஷ்யர்களுடையவும், ஸ்தாநே - ஸ்தாநத்திலே, பேசும் - சொல்லும்,

வ்யா. (க) இனி பகவத்விஷயத்தில் தூதாகவிடுகிற பக்ஷிகளுக்கு ஸ்வரபதேஶமேதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே யத்தையருளிச்செய்கிறார், மேல் (சேர்ப்பாரை) என்று துடங்கி, அதாவது:— பகவத்விஷயத்தில் கடகராமவர்களை பக்ஷிகளாக ப்ரதிபத்திபண்ணி (க) "வீசும் சிறகால் பறத்திர்" (உ) " அஞ்சிறையமடநாராய் " இத்யாதிகளாலே (ந) "[illegible] ஶ்ருத꞉" உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாம் யதாகேபக்ஷிணாங்கதி꞉ ၊ ததைவஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம꞉" என்கிறபடியே, பகவத்விஷயத்தில் சீக்ரப்ராப்திக்கு றுப்பானவவர்களுடையஜ்ஞாந கர்மவ்ருத்தங்களை, பக்ஷங்களென்றுசொல்லி, (ச) "நீயும் நின்னஞ்சிறைய சேவலுமாயாவா வென்றெனக்கருளி, (ரு) "இதுசொல்லியருளாழிவரிவண்டே" (சு) "வந்துமேயும்குரிகினங்காள்" "கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்" உடன்மேயும் மடவன்னங்காள்" "அடியேனுக்கும்போற்றுமினே" (எ) நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேன் நானிரங்தேன்" என்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள் (அ) "யாமிதுவோதக்கவாறென்னவேண்டுங்கண்டீர்" (கூ) செங்காலமடநாராய், குடக்கூத்தர்க்கென் தூதாய், நமரோடேநுங்கால்களென்தலைமேல்கெழுமீரோ, கொக்கினங்காள், குருகினங்காள் தக்கிலமேகேளீர்கள்" இத்யாதிகளாலே, குருக்களுடையவும், ஸப்ரஹ்மசாரிகளுடையவும்,, (கo) "இளங்கிளியே யான்வளர்த்தநீயலையே, நீயலையே சிறுபூவாய், யான்வளர்த்தகிளிகாள் தீவினையேன்வளர்த்த சிறுபூவைகளே, இத்யாதிகளாலே, புத்ரர்களுடையவும் சிஷ்யர்களுடையவும் ஸ்தாநேயாகவும், சொல்லுமென்கை. *

(க) தி-வி. ருச. (உ) தி-வா. க. ச. க. (ந) (ச) தி-வா. க. ச. க. (ரு) ஷை. சு. (சு) ஷை. சு. க. க. (எ) ஷை. அ. க. (அ) ஷை-ச. (கூ) ஷை - கூ. எச. (கo) ஷை-க. ச. எ.

மூ—(உ) விவேகமுகராய் நூலுரைத்தள்ளலில் ரதியின்றியணங்கின் நடையைப்பின்சென்று குடைநிழலிலே கவரியசையச்சங் கமவைமுரல வரிவண்டிசைபாட

(அ) விவேகமுகராய் - த்யாஜ்யோபாதேயவிபாகசதுரராய், நூலுரைத்து - ஶாஸ்த்ரங்களையுபதேசித்து, அள்ளலில்ரதியின்றி - ஸம்ஸார கர்த்தமத்தில் பொருத்தமுடையரன்றிக்கே, அணங்கின்நடையைப்பின் சென்று-பிராட்டியையனுகரித்து, குடைநிழலிலே - பத்மச்சதஶ்யாமளமான திருமால் திருமேனிநிழலிலே, கவரியசைய - ஆஶ்ரிதர்வாலவ்யஜநாதிகளாலநுகூல வ்ருத்திசெய்ய, ஶங்கமவைமுரல - ஶுத்தஸ்வபாவர்ஸ்துதிக்க, வரிவண்டிசைபாட - ஸாரக்ராஹிகள் ஸாமகாநம் பண்ண,

வ்யா. (உ) இனி யிந்தபக்ஷிகளில், அவாந்தரபேதங்களுக்கு ஸ்வாபதேஶமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இதிலன்னமாகச் சொல்லுகிறதாரையென்று மாகாங்க்ஷையிலேயருளிச்செய்கிறார். (விவேகமுகராய்) என்று துடங்கி, அதாவது :— (க) "హంసో యథా క్షీరమివామ్బుమిశ్రమ్" "ஹம்ஸோயதாக்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்" என்கிறபடியே, ஹம்ஸமானது நீரக்ஷீரவிபாகம் பண்ணுமாப்போலே, ஸாராஸாரவிவேகோந்முகராய், (உ) "அன்னமதாயிருந்தங்கறநூலுரைத்த" என்று, ஹம்ஸரூபியாய், ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினாப்போலே, ஶ்ரோதாக்களைக்குறித்து ஶாஸ்த்ரங்களை யுபதேசித்து, (ங) "నభద్రాదిరతిం హంసః కదాచిత్కర్దమామ్భసి" நபத்ராதிரதிம்ஹம்ஸ꞉ கதாசித்கர்தமாம்பஸி" என்கிறபடியே, ஹம்ஸமானது, கர்தமஜலத்தில் பொருந்தாதாப்போலே, (ச) "வன்சேற்றள்ளல் பொய்நிலத்து அழுந்தார்" என்கிறபடியே, ஸம்ஸார கர்த்தமத்திற் பொருத்தமுடையரன்றிக்கே, (ரு) "அன்னம்பெய்வளையார்தம்பின்சென்று, என்று, ஹம்ஸமானது, ஸ்த்ரீகள்நடையழகைக் கண்டு தானுமப்படி நடைக்கைகாகப்பின்செல்லும் என்கிறபடியே, (சா) "அன்னநடையைவணங்கு" என்று, ஹம்ஸகதியான பிராட்டியுடைய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாதிகளும், புருஷகாரபாவமுமாகிற நடையையநுகரித்து,(எ)"அன்னமென்கமலத்தணிமலர்ப்பீடத்தலை புனலிலைக்குடைநீழல்ச்செங்நெலொண்கவரியசைய வீற்றிருக்கும்" என்றும்,(அ) "சங்கமவைமுரலச் செங்கமல மலரையேறி" என்றும், (கூ) "வரிவண்டிசைபாட வன்னம்பேடையோடேன்நாடும்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே,ஹம்ஸமானது,மேலையெழுந்ததாமரையிலைக்கொடையாகவும், பக்வபலமானசென்னலின்னசைவுகவரியாகவும், ஶங்குகளின்த்வநி ஜயகோ

(க) (உ) பெ-மொ. கக. ச. அ. (ங) (ச) தி-வி. க00. (ரு) பெ - மொ. கூ. ரு. ரு. (சா) பெ-ல்-ரு. (எ) பெ-மொ. கூ. க. ரு. (அ) பெ - மொ. எ. அ. உ, (கூ) ஷெ-எ, ரு. கூ.

சூ. மாநஸ பத்மாஸநத்திலேயிருந்து விதியினுலிடரிலந்தரமின்றி இன்பம்படக் குடிச்சீர்மையிலேயாதல் பற்றற்ற பரமஹம்ஸராவுதலான நயாசலன் மெய்ந்நாவன் நாதயாமுனர் போல் வாரையன்ன மென்னும்.

மாநஸ பத்மாஸநத்திலேயிருந்து - அந்தரங்கருடைய மாநஸ கமலாஸநமிருப்பிடமாக உடையராய், விதியினல் - ஶாஸ்த்ரமார்க்கத்திலே, இடரில், தாபத்ரயாதிகளில்லாமல், அந்தரமின்றி - விச்சேதமில்லாமல், இன்பம்பட - ஆநந்தமபிவ்ருத்தமாம்படி, குடிச்சீர்மையிலேயாதல்-பார்யாபுத்ராதிகளோடிருந்து பகவதநுபவம் பண்ணுமவர்களும், பற்றற்றபரமஹம்ஸராவுதலான - ஸம்ஸாரஸங்கமற்று பரமஹம்ஸ ஶப்தவாச்யருமான, நயாசலன் - செல்வநம்பி, மெய்ந்நாவன் -பெரியாழ்வார், நாத - நாதமுனிகள், யாமுனமுனிகள் - ஸ்ரீஆளவந்தார்போல் வாரை, அன்னமென்னும் - அன்னமாகச்சொல்லும்.

ஷங்களாகவும், வண்டுகளின்மிடற்றோசை பாட்டாகவும், மாநஸஸரஃ பத்மமாஸநமாகவிருக்குமாப்போலே (௧) "அக்கமலத்திலேபோலும் திருமேனியடிகள்" என்று,பத்மபத்ர நிபஶ்யாமலமான திருமேனியை, ஸம்ஸாரதுக்கார்க்கதாபம் வாராதபடி, தங்களுக்கொதுங்க நிழலாகவுடையராய், (௨) "[illegible]" "அஹமந்நம்" என்னும்படி,பரிபக்வஜ்ஞாநராவர்களநுகூலவ்ருத்திசெய்ய, ஶுத்தஸ்வபாவர்ஸ்துதிக்க, ஸாரக்ராஹிகள் ஸாமகாநம்பண்ண, (௩) "[illegible]" "குருபாதாம்புஜம்த்யாயேத்" என்கிறபடியே, ஆசார்யசரணயுகளங்களை அநவரதம் நெஞ்சுக்குள்ளே கொண்டிருக்கும் சிஷ்யர்களுடைய பிரமகுருவுக்கிருப்பிடமான (௪) "போதில்கமலவன்னெஞ்சம்" என்கிற, மாநஸ பத்மத்தைவஸ்தவ்யமாக வுடையராய் (௫) "விதியினல்படைமணக்கும்" என்றும் (௬) இடரில்போகம்மூழ்கி" என்றும், (௭) "அந்தரமொன்றுமின்றி" என்றும், (௮) "மிகவின்பம்படமேவும்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஶாஸ்த்ரோக்தமான ப்ரகாரத்திலே, ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் தட்டாதபடியாகவும், ஒருவிச்சேதமும் வாராதபடியாகவும், மென்மேலு மாநந்தமபிவ்ருத்தமாம்படியாகவும் (௯) "குடிச்சீர்மையிலன்னங்கள்" என்கிறபடியே, பார்யாபுத்ராதிகளோடேயிருந்து பகவதநுபவம் பண்ணுகிற (௧0) "நளிர்ந்தசீலன் நயாஶலன்" என்று, சொல்லப்பட்ட செல்வநம்பி, (௧௧) "மெய்ந்நாவன் மெய்யடியான் விஷ்ணுசித்தன்" என்கிறபெருயாழ்வார்போல்வாரையும், (௧௨) "பற்றற்றுர்கள்" என்றும், (௧௩) "சிற்றெயிற்றுமுற்றன்மூங்கின் மூன்றுதண்டரொன்றினரற்றபத்தர்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸாம்ஸாரிகஸகலஸங்கமுமற்று உத்தமாஶ்ரமிகளாய், பரமஹம்ஸ ஶப்தவாச்யரான நாதமுனிகள், யாமுனமுனிகள் போல்வாரையும், இந்த குணஸாம்யத்தையிட்டன்னமென்றுசொல்லுமென்கை. *

(௧) தி-வா. ௬. ௭. ௩. (௨) தை - உ. (௩) (௪) பெரியா-தி. ௫. உ. அ. (௫) தி-வா. ௧.௪. ௩. (௬) ஷை-௬. ௧. ௪. (௭) ஷை. ௬. அ. ௧0. (௮) தி - வா. ௬. ௭. ௧0. (௯) தி-வி. ௨௬. (௧0) பெரியா-தி. ௪. ௪. ௪. (௧௧) ஷை. ௧. ௧௧. (௧௨) பெருமாள் - தி. ௧. ௪. (௧௩) திருச்சந்த-வி. ௫௨.

மூ—(௩) என்பெறுதியென்னப்ரமியாதுள்ளத்துளூறியமதுவ்ரதமாய்
தூ மதுவாய்கள்கொண்டு குழல்வாய்வகுளத்தின்ஸாரம்
க்ரஹித்தேதெனவென்று லம்வைத்துச்சிறுகாலெல்லியம்
போது

(அ) என்பெறுதியென்ன - தெளிவித்து நிவர்த்திப்பிக்கவேண்டும்படி, ப்ரமியாது - ப்ரமிக்காதே, உள்ளத்துளூறிய மதுவ்ரதமாய் - ஆச்ரிதஹ்ருதயத்திலூறினதேனுனபகவத்விஷயமே தாரகாதிகளாய், தூமதுவாய்கள்கொண்டு - பரிசுத்தமாயினிதானவாயைக்கொண்டு, குழல்வாய்வகுளத்தின் ஸாரம்க்ரஹித்து - திருக்குழலில் கேஸரகுஸுமஸாரத்தைக்ரஹித்து, தேதெனவென்றுளம்வைத்து- அநுபவஜநிதஹர்ஷத்தாலாளத்திவைத்து, சிறுகாலெல்லியம்போது-ப்ராதக்காலராத்ரிகளில்,

வ்யா. (௩) வண்டுதும்பிகளென்கிற தாரையென்னவருளிச்செய்கிறார்மேல் (என்பெருதி) என்றுதுடங்கி அதாவது:— (க) "ஏரார்மலரெல்லாமூதி நீயென்பெறுதி" என்று, நிவர்த்திப்பிக்கவேண்டும்படி, அப்ராப்தவிஷயங்களைபோக்யமென்று ப்ரமியாதே, (உ) "உளங்கனிந்திருக்குமடியவர்தங்களுள்ளத்துளூறியதேனை" என்று, தன்னுடையஸௌந்தர்யசீலாதிகளைநினைத்துஹ்ருதயம்பக்வமாயிருக்கும்பேஷபூதருடையஹ்ருதயத்திலே 'ஊறினதேன்என்கிற பகவத்விஷயமாகிறமதுவை விரும்பி' (௩) "తవామృతస్యన్దిని పాదపఙ్కజే నివేశితాత్మా కథమన్యదిచ్ఛతి। స్థితేऽరవిన్దే మకరన్దనిర్భరే మధువ్రతో నేక్షురకం హి వీక్షతే" "தவாம்ருதஸ்யந்திநிபாத பங்கஜேநிவேசிதாத்மாகதமந்யதிச்சதி। ஸ்திதேரவிந்தே மகரந்தநிர்ப்பரே மதுவ்ரதோநேக்ஷுரகம்ஹிவீக்ஷதே" என்கிறபடியே, மற்றொன்றைப்புரிந்துபாராதே இத்தைபுஜிக்கையே வ்ரதமாகவுடையராய் (ச) "சூடியதண்டுளபமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டு" என்று, பகவத்போக்யதாநுபவத்தாலே பரிசுத்தமாய், இனிதானவாயைக்கொண்டு (ரு) "என்குழல்மேலொளிமாமலரூதிரோ" என்கிறபடியே, நாட்கமிழ்மகிழ்மாலைமார் வராகையாலே, வகுளதரரானவாழ்வாருடைய (சு) "வைகுந்தமன்னுள்குழல்வாய்விரைபோல்விண்டுகள்வாரும் மலருளவோநும் வியலிடத்தே" என்று, பரத்வாதிகளில் போக்யதையும்பரிச்சின்னமென்னும்படியான திருக்குழலில்வைத்த வொளிமாமலரான வகுளத்தின் ஸாரத்தைக்ரஹித்தவ்வழியாலே, இத்தலையிற்போக்யதையை யநுபவித்து (எ) "யாழினிசைவண்டினங்களாளம் வைக்கும் (அ) "வரிவண்டுதேதெனவென்றிசைபாடும்" என்கிறபடியே, இப்படிபகவத்பாகவத போக்யதைகளையநுபவித்த செருக்குக்குப்போக்குவிடாக ஆளத்திவைத்து, (கூ) "அறுகால்வரிவண்டுகளாயிரநாமஞ் சொல்லிச்சிறுகாலைப்பாடும்" (க0) "எல்லியம்போதிருஞ்சிறைவண்டெம்பெருமான் குணம்

(க) பெ - மொ. அ. ச. ரு. (உ) ஷை. ச. ௩. கூ. (௩) ஆ - ஸ்தோ. உசு. (ச) தி-வா. சு. அ. ௩. (ரு) ஷை. (சு) தி - வி. ருரு. (எ) பெரியா - தி. ச. அ. சு. (அ) பெ-மொ. ச. க. க. (கூ) பெரியா-தி. ச. ௨. அ. (க0) ஷை. அ. அ.

மூ. குறிஞ்சிமருள் காமரங்கந்தாரம் தலைக்கொள்ளப்பாடித்துன்னிட்டு நெருக்க நீக்கென்றுகடந்து புகுந்தகையறப்புக்கு வண்டொத்திருண்டகுழலிலே சங்கையறமருவி யருளாதயாமென்றோடிவந்து வாசமேயூதிவண்டோடே கரியான தெய்வவண்டோடே

குறிஞ்சி மருள் காமரங் கந்தாரங் தலைக்கொள்ளப்பாடி - இப்பண்களைத்தலைமைப்பெறும்படிபாடி), துன்னிட்டு - ஸேவாபரர்நிறைந்து, நெருக்க - புகுரவொண்ணாதபடி நெருக்க, நீக்கென்று - திருக்கதவுதிறக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்து, கடந்து புகுந்து தகையறப்புக்கு - அதினழகிலே துவக்குண்ணாதே ஆக்ரமித்த்துள்ளேபோய் ப்ரவேசித்து, வண்டொத்திருண்டகுழலிலே-ஸ்வஸத்ருஸமுள்ளவிடத்திலே, ஸங்கையறமருவி-நிஸ்ஸங்கமாகப்பொருந்தி, அருளாதயாமென்று - இத்தலையிலார்த்தியையவனுக்கறிவித்து, ஓடிவந்து-(அவன்வரவையறிவிக்கமுன்னமாக) வந்து, வாஸமேயூதி - அவனிடத்திலநுபவித்த போக்யதையை தன்வாக்காலேசொல்லி ஆஸ்வஸிப்பிற்று, வண்டேகரியான தெய்வவண்டோடே - ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸம்பன்னனை முன்னிட்டங்கீகரிக்கு மீஸ்வரனோடே,

பாடி" (௧) "வண்டுகுறிஞ்சி மருளிசைபாடும்" (௨) "வண்டினங்கள் காமரங்களிசைப்பாடும்" (௩) "கந்தாரமந்தேனிசைபாட" என்கிறபடியே, காலோசிதமான (௪) "பண்கட்தலைக்கொள்ளப்பாடி" என்கிறபடியே, பண்களைத் தலைமைப்பெறும்படிபாடி (௫) "பின்னிட்ட சடையானும் பிறமனுமிந்திரனும் துன்னிட்டுப்புகலறிய" என்றும், (௬) "சுந்திரர்நெருக்க" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, திருவாசல்களிலே ஸேவாபரரானவர்கள் நிறைந்து தலைநுழைக்கவொண்ணாதபடி நெருக்க, (௭) "நேசநிலைக்கதவைநீக்கு" என்று, திருவாசற்காப்பானை திருக்கதவு திறக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்து (௮) "பொன்னியலுமாடக்க வாடங்கடந்துபுக்கு" என்கிறபடியே, த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரம் பண்ணும் திருவாசலழகிலே, துவக்குண்ணாதே, அத்தைக்கடந்துபுகவேண்டுகையாகிற தகைவறப்பாடுவாரான அந்தரங்கதையாலும், ஏகாக்ரசித்ததையாலும் போய்புக்கு(௯) "வண்டொற்றிருண்டகுழல்" என்கிறபடியே,ஸ்வஸமான விஷயமுள்ளவிடத்திலே சேர்ந்து "நீமருவியஞ்சாதேநின்று" என்கிறபடியே, நிஸ்ஸங்கமாகவவனுக்கு, ஸமீபவர்த்திகளாய் (௧௦) "அருளாதநீரருளி" என்றும், "யாமிதுவோதக்கவாறு" என்றும், இத்தலையிலார்த்தியை, அவனுக்கறிவித்து (௧௧) "ஓடிவந்தென்குழல்மேலொளிமாமலருதிரோ" என்று, அவனோடேகூடிவரவிராதே

(௧) பெ-மொ. ௨. ௧. ௨. (௨) பெருமாள்-தி. ௮. ௪. (௩) பெ-மொ. ௩. ௮௧. (௪) தி-வா. ௩. ௫. ௨. (௫) பெருமாள். தி. ௪. ௩. (௬) திருப்பள்ளி - தி. ௭. (௭) திருப்பாவை-௧௬. (௮) பெ-ல்-எ௨. (௯) பெரியா-தி. ௨. ௫. ௭. * திருநெடுந்தாண்டகம். ௨௭. (௧௦) தி-வா. ௧. ௪. ௬. (௧௧) ஷை = ௬. ௮. ௪.

௬. சேர்விக்கும் சேம முடைநாரதன் முனிவாஹநர்தம் பிரா
ன்மார் போல்வாரைவண்டுதும்பியென்றும்.

௬—(௪) கண்வலைப்படாதே அகவலைப்பட்டு வளர்த்தெடுப்பார்கை
யிருந்து

ஸேர்விக்கும் - கடிப்பிக்கும், ஸேமமுடைய நாரதன் - க்ஷேமத்தையுடைய நாரதபகவான், முனிவாஹநர் - திருப்பாணாழ்வார், தம்பிரான்போல்வாரை - வண்டுதும்பியென்னும் - வண்டென்றும் தும்பியென்றும் சொல்லும்.

(அ) கண்வலைப்படாதே - (மத்ஸ்யநேத்ரிகள்) த்ருஷ்டியாகிற வலையிலகப்படாதே, அகவலைப்பட்டு - ப்ராப்தஸேஷிகடாக்ஷங்களுக்கப்பட்டு, வளர்த்தெடுப்பார் கையிருந்து - போஷககரதலாவஸ்திதியுடையராய்,

---

ஓடிவரவேணுமென்ற பேக்ஷித்துவிட்டபடியே, இத்தலையிலார்த்திக்கீடாகவவன் வரவையறிவிக்க விரைந்துவந்து, தங்கள்வரவாலே, இத்தலையிற்பிறந்த செவ்வியை யநுபவித்து (க) "துளவின்வாசமே வண்டு கொண்டுவந்தூதுமாகில்" என்கிறபடியே, அத்தலையிற்தாங்களநுபவித்த போக்யதையை, தங்கள் வாக்காலே, இத்தலைக்கு ப்ரகாசிப்பியாநின்று கொண்டு ஆப்ரவஸிப்பிற்று (உ) "கொங்குண்வண்டேகரியாகவந்தான்" என்கிறபடியே, ஸாகாக்ரஸாரக்ராஹியாய் ஷட்பத நிஷ்டனாய், பக்ஷத்வயயோகத்தாலே அப்ரதிஹதகதியானவனை முன்னிட்டங்கீகரிக்குமவனாய், (௩) "தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டு" என்று, வேதாந்த வேத்யனென்று தோற்றும்படி, கருடவாஹனனாய், ஸாரக்ராஹியாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனோடே சேர்விக்கும், சேமமுடைய நாரதன் என்று, ப்ரும்ஹபாவனைக நிஷ்டதையாகிற ரக்ஷையையுடையனாய் பகவத்குணாநுபவஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே ந்ருத்தகீதபரனாயிருக்கும், ஸ்ரீ நாரதப்ரம்ஹர்ஷி, லோகஸாரங்க மஹாமுனிகளாலே வஹிக்கப்படுகையாலே முனிவாஹனரென்று நிரூபகரான திருப்பாணாழ்வார், திருவாய்மொழி இசையே தங்களுக்கு போக்யமாயிருக்கிற தம்பிரான்மார்போல்வாரை, இக்குணஸாம்யத்தாலே வண்டென்றும், தும்பியென்றும், சொல்லுமென்கை. தும்பியாவது:— ப்ருங்கஜாதியிலே, ஓரவாந்தரபேதம், ஆகையிறே, வண்டினங்காள் தும்பிகாள் என்றேகஸ்தலத்திலே இரண்டையும்பிரிய வருளிச்செய்தது. ※

வ்யா. (௪) கிளிபூவை முதலானவையாகச் சொல்லுவதாரையென்னுமபேக்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார். (கண்வலை) என்றுதுடங்கி, அதாவது:— (௪) மாதரார்க்கயற்கணென்னும் வலையுள்பட்டு என்று, ஸ்த்ரீகளுடைய த்ருஷ்டியாகிறவலையிலே யகப்பட்டநர்த்தப்படாதே

(க) பெ-மோ, ௧௧. ௧. ௯. (உ) ஷெ-௯. ௩. ௪. (௩) தி-வா, ௯. ௯. ௯. ௪. திருமாலை-௧௬.

ஸூ. தயிர்நெய்யமர்பாலமுதுண்டு ஒருமிடராய் போற்றியொரு வண்ணந்திருந்தநுவலாததுக்கென்பிழைக்கும் நீயலேயே நல்வளந்துறைப்பனென்னு மவற்றுக்கு முவந்து

தயிர்நெய்யமர் பாலமுதுண்டு - தாரகபோஷக போக்யங்களானவை யை யநுபவிப்பிக்க வநுபவித்து, ஒருமிடராய் - ஏககண்டராய், போற்றி ஒருவண்ணம் திருந்தநுவலாததுக்கு - **ஸ்துதித்தென்னுடைய** ஸ்திதியை நாயகனுக்கறிவியென்ன அறியாததுக்கு, என்பிழைக்கும் நீயலேயே நல்வளம் துரப்பனென்னுமவற்றுக்கும், வெறுத்தநாதரித்துச்சொன்ன வார்த்தைகளுக்கும், உகந்து - (ப்ராப்தவிஷய நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களிரண்டு முபாயதேயமென்று) உகந்து,

(க) "தாமரைத்தடங்கண் விழிகளினகவலேபடுப்பான்" என்கிறபடியே, தப்பாமலகப்படுத்திக்கொள்ளும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய தாமரைபோன்ற திருக்கண்களின் நோக்காகிற வலேக்குள்ளேயகப்பட்டு (உ) "வளர்த்ததனுல் பயன்பெற்றேன்" என்றும் (ங) "எடுத்தவென்கோலக்கிளியை" என்றும், (ச) மங்கைமார்முன்பென்கையிருந்து" என்றும். சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வரூபவர்த்தகராய், உபலாலித்து நோக்கிக்கொண்டுபோருமவர்கள் கைவஶமாய் (ரு) "தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசலும் தந்து" என்றும் (சா) "நெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ" என்றும், (எ) "இன்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவர்கள் காலோசிதமாகவும் பாகாநுகுணமாகவும், (அ) "𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂" "உபதேக்ஷ்யந்திதேஜ்ஞாநம்" என்கிறபடியே உபதேஶமுகேந தாரகபோஷக போக்யங்களான பகவத்குணதிகளை அநுபவிப்பிக்க அநுபவித்து, ஆசார்யர்களோடேககண்டராய் (கூ) "போற்றியானிரந்தேன்புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்" என்றும் (க0) "ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கெனக்கொன்றுரை யொண்கிளியே!" என்றும், (கக) "திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையா யொண்சிறுபூவாய்" என்றும், கடகபுத்திபண்ணி ஆதரித்த தசையிலும், (கஉ) "நோயெனது நுவலென்ன" என்னுர்த்தியை, சீக்ரமாகப்போ யவனுக்கறிவியென்னச்செய்தே செய்யாததுக்கு (கங) "என்பிழைக்கு மிளங்கிளியே யான்வளர்த்த நீயலேயே" என்றும், (கச) "நீயலேயே சிறுபூவாய் நுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய்" என்றும், ஸ்மாரகபதார்த்தங்கள் பாதகமாகிற தசையிலே அருகேயிருந்து திருநாமத்தைச்சொன்னது பொருமல் (கரு) சொல்பயிற்றிய நல்வளமூட்டி நீர்பண்புடையீரோ" என்றும், இன்னுதானதசையிலும் (கசா) "இன்று நாராயணனை வரக்கூவாயே லிங்குற்றுநின்றும் துரப்பன்" என்றனுதரித்ததசையிலும், சொன்னவின் சொற்களும்,

(க) தி - வா. சா. உ. கூ. (உ) திருநெடுந்தாண்டகம் - கச. (ங) நாச்சியார் - தி. ரு. ரு. (ச) தி - வா. சா. அ. உ. (ரு) தி - வா. கூ. ரு. அ. (சா) தி - வா. சா. அ. உ. (எ) நாச்சியார் - தி. ரு. ரு. (அ) (கூ) தி - வா. சா. க. சா. (க0) ஷை-எ. க0. (கக) ஷை - எ. (கஉ) ஷை - க. ச. அ. (கங) ஷை - எ. (கச) ஷை. (கரு) ஷை - சா. ரு. அ. (கசா) நாச்சியார் - தி. ரு. க0.

மூ. சொல்லெடுத்துச்சோர்ந்தவாறே கற்பியாவைத்த மாற்றம் கைகூப்பிவணங்கப்பாடி ஆலியாவழையாபராபிமானத்திலே யொதிங்கின நம்பிக்கன்பர்தலைமீதடிப்பொடி உடையவருடையார்

சொல்லெடுத்துச் சோர்ந்தவாறே - திருநாமம்சொல்லென்று பக்ரமித்து பரவஶரானவாறே, கற்பியாவைத்த மாற்றம்-முன்பப்யஸிப்பித்த திருநாமங்களைக்கைகூப்பிவணங்கப்பாடி - அப்யஸிப்பித்த தாமேயநுவர்த்திக்கும்படி யநுஸந்தித்து, ஆலியாவழையாப்பராபிமானத்திலே யொதுங்கின, திருநாமத்தால் போதுபோக்குமவர்களபிமாநாந்தர்ப்பூதரான-நம்பிக்கன்பர்தலைமீதடிப்பொடியுடையவருடையார் போல்வாரை,

---

வெஞ்சொற்களுமாகிற வவற்றுக்கும்,வகுத்தவிஷயத்தில், நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களிரண்டும், அங்குற்றை விநியோகப்ரகாரமென்னும்நினைவாலே உகந்து (க)"சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச் சொல்லேயென்று துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்ருளே" என்று, திருநாமத்தைச்சொல்லென்றுபக்ரமித்து பலஹாநியாலே, ஒருசொற்சொல்லும் போதுமலையெடுக்குமாப்போலேயாய் அதுவும் மாட்டாதே பரவஶகாத்ரரானவாறே (உ) "கன்மின்களென்றும்மை யான்கற்பியாவைத்தமாற்றம்" என்கிறபடியே, முன்பே கற்பித்து வைத்த சொல்லான் திருநாமத்தைச் சொல்லென்ன, (ங) "பாடக்கேட்டு வளர்த்ததனுற்பயன்பெற்றேன் வருகவென்று மடக்கிளியைக் கைகூப்பிவணங்கினுள்" என்று, கற்பித்தவர் தாங்கள், உபகாரஸ்ம்ருதிபண்ணி அநுவர்த்திக்கும்படி ப்ரீதிப்ரேரிதராய்ச்சொல்லி (ச) "ஆலியா அழையாவரங்காவென்று" என்கிறபடியே, ஆநந்தத்தோடே திருநாமத்தைக்கொண்டு போதுபோக்குமவர்களாய், (ரு)"தேவுமற்றறியேன்" என்கிறபடியே, ஆசார்யாபிமானமாதல் பாகவதாபிமானமாதலாகிறபராபிமானத்திலே ஒதுங்கினவர்களான (சு) "தென்குறுகூற் நகர்நம்பிக்கன்பன்" என்று, ஆசாரியரான ஆழ்வார்விஷயத்தில், ப்ரேமமேநிரூபகமாம்படி யிருக்கும் ஸ்ரீமதுரகவிகள் (எ) "நாவிலிட்டொழிதருகின்றோம் நமன்றமர்தலைகள்மீதே" என்று திருநாமத்தையண்டை கொண்டபலத்தாலே யமாதிகள் தலையிலே அடியிடும்படி செருக்கையுடையராய் பாகவதர்களுக்கு பாததூளிபோலே பரதந்த்ரராய், இதுவே நிரூபகமான ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்ராமாநுசனுடையாரென்றே நிரூபகமாம்படி உடையவர்க்கு பரதந்த்ரரான ஆழ்வான், ஆண்டான் எம்பார், அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானுர் முதலானவர்கள் போல்வாரை, குணஸாம்ய நிபந்தனமாக கிளியென்றும், பூவையென்றும், குயிலென்றும், மயிலென்றும், சொல்லுமென்றபடி

(க) திருநெடுந்தாண்டகம் - சங. (உ) தி - வா. சு. அ. சு. (ங) திருநெ-ம் - கச. (ச) பெருமாள்-தி. ங. உ. (ரு) கண்ணி - சி. உ. (சு) ஷை - கக. (எ) தி-மா. க.

மூ. போல்வாரைக்கிளி பூவைகுயில் மயிலென்னும்.

மூ—(ரு) ஆசறு தூவியென்றும் பாஹ்யாப்யந்தர ஶுத்தியோடே திரையுக ளுவ்யஸநவ்யதையற்று தாய்வாயிலுண்ணும் பிள்ளைக்கிரைதேடி

ஸ்ரீமதுரகவிகள் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் இராமாநுசனுடையார் போல்வாரை - கிளி பூவைகுயில்மயிலென்னும் சொல்லும்.

(அ) ஆஶறுதூவியென்னும்பாஹ்யாப்யந்த்ர ஶுத்தியோடே - (பழிப்பற்றசிறகையுடைத்தாயென்றும்) பாஹ்யாப்யந்தர ஶுத்தியோடேகூடி, திரையுகளும் வ்யஸநவ்யதையற்று - ஸம்ஸாரஸமுத்ரதாபத்ரயதரங்கங்களாலபிபூதராகிலுமிடையாதே, தாய்வாயிலுண்ணும்பிள்ளைக் கிரைதேடி - தங்கள வாக்காலுப ஜீவிக்கவேண்டுமாப்ரிதர்க்கு ஸாத்ம்யமாஊவுஜ்ஜீவநார்த்தங்களையுபகரித்து,

---

பூவையாவது :— நாகணைவாய்ப்புள். மயிலை தூதுவிட்டமை யின்றிக்கேயிருக்க,அத்தை ஸஹபடித்தது "யான்வளர்த்தகிளி காள்பூவைகாள் குயில்காள் மயில்காள்" என்று, ஸ்தலாந்தரத்திலே அருளிச்செய்கையாலே யதுக்கு மிதுவே ஸ்வாபதேஶமென்றறிவிக்கைக்காக. *

வ்யா. (ரு) நாரை கொக்கு குருகென்று சொல்லுகிற தாரையெ ன்னு மபேக்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார். (ஆசறுதூவி) என்றுதுடங்கி அதாவது :—(க) "ஆசறுதூவி வெள்ளைக்குருகே" என்று, பழிப்பற்ற சிறகையுடைத்தாய் உள்ளும்புறம்புமொக்க நிர்மலமாயிருக்குங்குருகே ! என்றுசொல்லப்பட்ட (உ) "యస్స్మరేత్పుణ్డరీకాక్షం సబాహ్యాభ్యన్తరశ్శుచిః" "யஸ்மரேத் புண்டரீகாக்ஷம் ஸபாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி:" என்கிற பாஹ்யாந்தரஶுத்தியோடேகூடி (ங) "வாயுந் திரையுகளும் கானல் மடநாராய்" என்று, ஆமிஷைகாக்ரசித்ததையாலே, நாரையானது, திரைகள் வந்துகிட்டி மேலே தாவிப்போகாநிற்கிற கானலிலே சலியாமலிருக்குமாப்போலே, (ச) "గిరయో వర్షధారాభిర్హన్యమానా న వివ్యథుః। అభిభూయమానా వ్యసనైర్యథా ధోక్షజచేతసః" "கிரயோவர்ஷதாராபிர்ஹந்யமாநாநவிவ்யது:। அபிபூயமாநாவ்யஸநைர்யதாதோக்ஷஜசேதஸ:" என்கிறபடியே, பகவதேகாக்ரசித்ததையாலே ஸம்ஸாரஸமுத்ரதரங்கங்களான தாபத்ரயரூப வ்யஸநங்கள் அறமஹமிகயாவந்துமேலிடாநின்றாலும் அதுக்கிடையாதே(ரு) "தாய்வாயில்கொக்கின்பிள்ளை வெள்ளிறவுண்ணும்" என்றும், (சு) பழனகக்கழனியதனுள்போய்புள்ளுப்பிள்ளைக்கிறைதேடும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, கொக்கானதுதன்வாயாலே யெடுத்துக்கொடுக்க ஜீவித்திருக்கும் தன்பிள்ளைக்கு வாய்க்கடங்கு மிரைதேடியிடுமாப்போலே, தங்கள் வாக்காலுபகரிக்கும் பகவத்விஷயத்தை உபஜீவித்திரு

(க) தி - வா. சு. அ. அ. (உ) (ங) தி - வா. உ. க. க. (ச) ஸ்ரீபாக. கo. ௨o. கரு. (ரு) பெ - மொ. ௬. சு. க. (சு) ஷெ. ரு. க. உ.

மூ. வைகலுடன் மேய்ந்து நுங்கால்பைங்கானமென்று ப்ரம் ஹரதம் பண்ணிக்கொடுத்தவை கொண்டு நல்ல பதத்தையும் வேண்டேனென்னும் தநிப்பெரும்பித்தர் நம்முதலிகள் போல்வாரை நாரைகொக்கு குருகென்னும்.

வைகலுடன்மேய்ந்து - நிரந்தரம்பிரியில் தரியாதவர்களோடேகூடி, நுங்கால் பைங்காநமென்று ப்ரும்ஹரதம் பண்ணிக்கொடுத்தவைகொண்டு- சிஷ்யர்களுபகார ஸ்ம்ருதியாலே சிரஸாவஹிக்கையாகிற ப்ரம்ஹரதம் பண்ணிகிஞ்சித்கரித்தவற்றையும்கொண்டு, நல்லபதத்தையும் வேண்டேனென்றும் - பர்வத்ரயகைங்கர்யோபயுக்தகார்ஹஸ்த்யத்தையு மே தாகப்பரிணமிக்கக்கடவதோவென்னும் பயத்தாலுபேக்ஷிக்குமவர்களான, தனிப்பெரும்பித்தர் நம்முதலிகள்போல்வாரை - ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் நம் பூர்வாசாரியர்கள்போல்வாரை, நாரை கொக்கு குருகென்றும்-நாரையென்றும் கொக்கென்றும் குறுகென்றும் சொல்லும்.

க்கும்குழைச்சராக்கானசிஷ்யர்களுக்கு பாயாநுகுணமாக ஸாத்மயமான பகவத்விஷயார்த்தங்களை ஶாஸ்த்ரங்களிலே யாராய்ந்துபகரித்து, (க) "வைகல்பூங்கழிவாய் வந்துமேயுங்குருகினங்காள்" என்றும், (உ) "காதல்மென்படையோடுடன் மேயுங்கருநாராய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வகாலமும் போகஸ்தலங்களிலே தாங்களே சென்று தங்களைப் பிரியில் தரியாதப்ரேமமுடைய சிஷ்யர்களுடனே கூடபகவத்குணாநுபவம்பண்ணி (ங) "நுங்கால்களென் தலைமேல்கெழுமீரோ" என்றும், (ச) "பைங்கானமீதெல்லாமுனதேயாகப் பழனமீங்கவர்ந்துண்ணத் தருவன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, தங்கள்பக்கலுபஜீவித்த சிஷ்யர்களுபகாரஸ்ம்ருதியாலே சிரஸாவஹிக்கையாகிற ப்ரும்ஹரதம் பண்ணி (ரு) "శరీరమర్థంప్రాణంచసద్గురుభ్యోనివేదయేత్" "ஶரீரமர்த்தம் ப்ராணஞ்சஸத்குருப்யோநி வேதயேத்" என்கிற, க்ரமத்திலே, ஸாதரமாக ஸமர்ப்பித்தவற்றை யங்கீகரித்து (சு) "நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர்" என்று, பகவத் கைங்கர்யத்துக்குறுப்பான கார்ஹஸ்த்யத்தையும், ஸம்ஸார வெக்காயமடியான பயத்தாலே (எ) "இன்பமருஞ் செல்வமுமிவ்வரசும்யான் வெண்டேன்" என்றுபேக்ஷிக்குமவர்களாயுள்ள (அ) "அங்கையாழியரங்கனடியிணைத் தங்குசிந்தைதனிப் பெரும்பித்தரான" ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் ஆசார்யபதஸ்தரான நம்முதலிகள் போல்வாரைகுணஸாம்யத்தாலே நாரையென்றும் கொக்கென்றும் குருகென்றும் சொல்லுமென்கை. (சு) "நன்னீலமகன்னல்காள்" என்று, மகன்றில்களையும் தூதுவிட்டதுமை யொத்திருக்கச்செய்தே அதுக்குஸ்வாபதேஶமருளிச் செய்யாதொழிந்தது, அதிலிப்படி பரக்கச்சொல்லத்தக்க தில்லாமையா

(க) தி - வா. சு. க. க. (உ) ஷை - உ. (ங) ஷை - சு. எ. க. (ச) திருநெ - ம் உஎ. (ரு) (சு) தி - வா. அ. கo. கக. (எ) பெருமாள். ச. ரு. (அ) ஷை - ங சு. (சு) தி-வா. க. ச. ச.

மூ—(௬) பூண்டநாள் சீர்க்கடலையுட்கொண்டு திருமேனி நன்னிற மொத்துயிரளிப்பான் தீர்த்தகரராயெங்கும் திரிந்து ஜ்ஞா நஹ்ருதத்தைப்பூரித்து

(அ) பூண்டநாள் - பகவதநுபவம் பண்ணவவ்காஹித்த நாளெல்லாம், சீர்க்கடலையுட்கொண்டு - கல்யாணகுணஸாகரத்தையுட்கொண்டு, திருமேனிநன்னிறமொற்று - விக்ரஹவர்ணத்தாலவனோடு ஸாம்யாபன்னராய், உயிரளிப்பான் - ப்ராணிஸம்ரக்ஷணத்துக்காக, தீர்த்தகாரராய்- பாவநகரராய், எங்கும்திரிந்து - ஸர்வத்ரஸஞ்சாரம்பண்ணி, ஜ்ஞாநஹ்ருதத்தைப்பூரித்து - ஜ்ஞாநமாகிற தடாகத்தைநிறைத்து,

லும், இந்த்ந்யாயத்திலே தத்ஸமான குணரைச்சொல்லிக்கொள்ளுமத் தனையன்றேயென்னு மத்தைப்பற்றவும். மகன்றிலாவது:— அன்றிலே யோரவாந்தரபேதம். ஆகவிப்படி தூதப்ரகரணத்தில் சொல்லுகிறபக்ஷ யவாந்தரபேதங்களுக்கு ஸ்வாபதேமருளிச் செய்தாராயிற்று. *

வ்யா. (௬) இனியிப்ரகரணத்தில் மேகமாகச்சொல்லுகிற தாரையென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்மேல், (பூண்டநாள்)என்று துடங்கி, அதாவது:— வர்ஷிக்கைக்குடலான காலங்களில் கடலிலே புக்கு அதில் நீரைப்பருகிக்கொண்டிருக்கும் மேகம்போலே (க) "நீண்டதோள்மால்கிடந்த நீள்கடல் நீராடுவான் பூண்டநாளெல்லாம்புகும்" என்றும், (உ) "திருமால் சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த சிந்தனையேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, விடிந்த நாளெல்லாமவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற கடலிலேபுகுந்து ஸ்ரீயஃபதியானவவனுடைய கல்யாணகுணஸாகரத்தை யுள்ளேயடக்கிக்கொண்டு (௩) "திருமால் திருமேனியொக்கும்" என்றும், (ச) "கண்ணன்பால் நன்னிறங்கொள்கார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, மேகமானது, அவன் திருமேனியோடொற்ற நிறத்தையுடைத்தாயிருக்குமாப்போலே விக்ரஹவர்ணத்தாலவனோடு ஸாம்யாபன்னராய் (௫) "உயிரளிப்பான் மாகங்களெல்லாம் திரிந்து" என்று, மேகமானது, வர்ஷமுகேனப்ராணிரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக விஸ்த்ருதமான வாகாஶப்பரப்பெங்கும் ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரிகளான ஆத்மாக்களைரக்ஷிக்கைக்காக "தீர்த்தகரராமின்திரிந்து" என்றும் (௬) "தீதில்நன்னெறி காட்டியெங்குந்திரிந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, லோகபாவநராயுஜ்ஜீவநமார்க்க ப்ரதர்ஶகராய்க்கொண்டு ஸர்வத்ரஸஞ்சாரம்பண்ணி, மேகம்வர்ஷத்தாலே தடாகாதிகளை நிறைக்குமாப்போலே (எ) "[illegible]" "ஜ்ஞாநஹ்ரதேத்யாநஜ லேராகத்வேஷமலா

(க) அ. ௩. ௬௧. (உ) பெ - அ. ௬௧. (௩) தி - வி, ௩௨. (ச) பெ-அ. அ௫. (௫) தி - வி. ௩௨. (௬) பெருமாள் - தி. ௨. ௬. (எ)

மூ. திங்கின்றிவாழ நிதிசொரிந்துகொடுத்தது நினையாதேலஜ்ஜித்து வெளுத்தொளித்துக்கண்டுகந்து பரஸம்ருத்தியே பேருன அன்புகூருமடியவருறையிலிடாதவர் புயற்கையருள்மாரி குணந்திகழ்கொண்டல் போல்வாரை மேகமென்னும்.

திங்கின்றி-அநர்த்தகந்தமின்றி, வாழ-உஜ்ஜீவிக்கும்படி, நிதிசொரிந்து - குணரத்நங்களைவர்ஷித்து, கொடுத்தது நினையாதே-தானுபகரித்தத்தை ஸ்மரியாதே, லஜ்ஜித்து - இன்னமுபகரிக்கப்பெற்றிலோமீயென்று லஜ்ஜித்து, வெளுத்தொளித்து - உபகரிக்கப்பெருதே, போயுடம்புவெளுத்து - தன்னைமறைத்து, கண்டுகந்து - தானுபகரித்த ஸம்ருத்தியைக்கண்டுகந்து, பரஸம்ருத்தியேபேருன - பரஸம்ருத்தியே தங்களுக்குப்பேருகநினைத்திருக்குமவரான, அன்புகூருமடி யவருறையிலிடாதவர் புயற்கையருள்மாரி குணந்திகழ்கொண்டல் போல்வாரை - முதலாழ்வார்கள் திருமழிசைப்பிரான் திருமங்கைமன்னன் எம்பெருமானுர் போல்வாரை மேகமென்னும் - மேகமென்றுசொல்லும்.

பஹே । யஸ்நாதிமாநஸேதீர்த்தேஸ யாதிபரமாங்கதிம்" என்று, மாநஸதீர்த்தவர்ணநத்தில் சொன்ன ஜ்ஞாநமாகிற ஹ்ருதத்தைத்தாங்கள் வர்ஷிக்கிற பகவத்குணஜலங்களாலே நிறைத்து (க) "திங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள்மும்மாறிபெய்து" என்றும், (உ) "வாழவுலகினில் பெய்திடாய்" என்றும், (௩) "மாமுத்தநிதிசொரியும்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, அநர்த்தகந்தமின்றிக்கே அகிலருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி பகவத்குணரத்நங்களை வர்ஷித்து, ஔதர்யாதிஶயத்தாலே உபகரித்ததை நினையாதே இன்னமுபகரிக்கப்பெற்றிலோம் நாம்செய்தது போருமோவென்றுலஜ்ஜித்து உபகரிக்கப்பெருதபோது உடம்பு வெளுத்தொளித்து உபகரிக்கும் தசையிலே இத்தலையில் ஸம்ருத்திகண்டுகந்து அந்தபரஸம்ருத்தியே தங்களுக்குப்பேருக நினைத்திருக்கும், (௪) "ஆங்கரும்பிக்கண்ணீர் சோர்ந்தன்புகூருமடியவரான" முதலாழ்வார்கள், உருவினவாளுரையிலிடாதே ஆதிமத்யாந்த தேவதாந்தரபரத்வப்ரதிபாதநபூர்வகமாக பகவத்பரத்வத்தை உபபாதிக்கும் திருமழிசைப்பிரான் (ரு) "காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி" என்றும், (௬) "அருள்மாறி" என்றும், ஔதார்யத்தில் மேகஸத்ருஶராய்க்கொண்டு க்ருபையைவர்ஷிக்கும் திருமங்கையாழ்வார், (எ) "குணந்திகழ்கொண்டல்" என்று குணேஜ்வலமான மேகமாகச் சொல்லப்பட்ட வெம்பெருமானுர் போல்வாரை இக்குணஸாம்யத்தையிட்டு மேகமென்றும் சொல்லுமென்னபடி. *

(க) திரு - பா. ௩. (உ) ஷை - ௪. (௩) நாச்சி - அ. உ. (௪) பெ - மொ. உ. ௧0. ௪. (ரு) ஷை - ௩. உ. ௧0. (௬) ஷை - ௪. ௧0. (எ) இராமானுசநூ - ௬0.

சூ—(எ) நம்பிழையும் சிறந்த செல்வமும்

(அ) நம்பிழையும் - நம்மபராதமும், சிறந்தசெல்வமும் - ஸம்ருத்தமான ஸம்பத்தும்,

வ்யா. (எ) பேற்றுக்கடி யிவர்களாகையாலே ப்ராப்யத்தில் த்வரைதோன்றப் பலகாலும் தூதுவிடுவர். இனி யிப்படியிவர் தூதுவிடும்படி முகங்காட்டாமைக்கு ஹேதுவையும், தூதுவிடுகைக்குப் பற்றுசையும் அதுக்கு விஷயத்தையும் தூது நாலுக்கும் வகையிட்டருளிச் செய்கிறார்மேல் (நம்பிழையும்) என்றுதுடங்கி, அதாவது:—அஞ்சிறையமட நாரையில் (க) "என்பிழையே நினைந்தருளி" என்று தன்மேன்மையாலே இத்தலையில் தண்மைபாராதே வந்துகலந்தான். கலக்கக்கொள்ள நம்தோஷ தர்ஶநத்தைப்பண்ணிப் பிரிந்து நம்மபராதத்தையே பார்த்துக்ஷமையைமறக்கையாலே இத்தலையைநினையாதிருந்தானத்தனை. அவனுடைய அபராதஸஹத்வத்தை அறிவிக்கவருமென்றறுதியிட்டு (உ) "என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கு" என்று, அபராதஸஹத்வம் பற்றுசாக. (ங) கடலாழிநீர்தோற்றியதனுள்ளே கண்வளரும் அடலாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி" என்று, ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாகயேகார்ணவத்திலேகண்வளர்ந்தருளினவனுக்கு ஸ்ருஷ்டி ப்ரயோஜநம் (ச) "విచిత్రా దేహసంపత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుం" "விசித்ராதேஹஸம்பத்தி ரீஶ்வராய நிவேதிதும்" என்கிறபடியே, திருவடிகளிலே யடிமை கொள்ளுகையன்றே வென்றித்தைச்சொல்லவேணுமென்று வ்யூஹத்தில் தூதுவிடுகையாலே, நம்பிழையை மறப்பித்துக்ஷமையை யுணர்த்திவிட்ட வ்யூஹம் ப்ரதமதூதுக்குவிஷயம். "வைகல்பூங்கழிவாயில்" (ரு) "சிறந்தசெல்வம் மல்குதிருவண்வண்டூருறையும்" என்று ஆர்த்தரக்ஷணம்பண்ணி வாராநிர்க்கச்செய்தே திருவண்வண்டூரினைஶ்வர்யத்தில் கால் தாழ்ந்து தன்னார்த்தரக்ஷணதீக்ஷையை மறக்கையாலே, நம்மை நினையாதிருந்தானத்தனை. ஆர்த்தரக்ஷணமொருதலையானல் மற்றொன்றில் கால்தாழுமவனல்லாமையாலே அத்தையறிவிக்கவருமென்று ஆர்த்தரக்ஷணம் பற்றுசாக; (சு) "மாறில் போரரக்கன் மதிள்நீரெழச்செற்றுகந்த வேறுசேவகனார்க்கென்னையுமுளளென்மின்கள் என்று, பிராட்டி நிமித்தமாக ராவணனுக்கு வாஸபூமியான லங்கையி லரணைத்துகளாக்கின ஏகவீரனை சக்ரவர்த்தித் திருமகனார்க்கு ரக்ஷ்யவர்க்கத்திலே நானு மொருத்தியுண்டென்று சொல்லுங்கோளென்று விபவத்திலே தூதுவிடுகையாலே, சிறந்த செல்வம் மறப்பித்ததிக்ஷையையுணர்த்திவிட்ட விபவம் இரண்டாந் தூதுக்கு விஷயம். "பொன்னுலகாளியில்" (எ) "முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த முகில்வண்ண

(க) தி - வா. க. ச. எ. (உ) ஷை. (ங) (ச) (ரு) தி - வா. சு. க. ங, (சு) ஷை- கO, (எ) ஷை - அ. க.

௬. படைத்தபரப்புந் தமரோட்டை வாஸமு மறப்பித்த க்ஷமாதிக்ஷாஸாரஸ்ய ஸௌந்தர்யங்களையுணர்த்தும் வ்யூஹ விபவ பரத்வத்வயார்ச்சைகள் தூது நாலுக்கும் விஷயம்.

படைத்த பரப்பும், தமரோட்டைவாஸமும் மறப்பித்த - ஜகத் பரப்பை ரக்ஷிக்கிறபராக்கும் பாகவதசேர்த்தியிலினிமையும் மறப்பித்த, க்ஷமாதிக்ஷாஸாரஸ்ய ஸௌந்தர்யங்களை யுணர்த்தும் - அபராத ஸஹத்வத்தையும் ரக்ஷண திக்ஷையையும் ஐகரஸ்யத்தையும் விக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தையுமுணர்த்தும், வ்யூஹ விபவ பரத்வத் வயார்ச்சைகள் - இவைகள், தூது நாலுக்கும் விஷயம்-அஞ்சிறை, வைகல், பொன்னுலகு, எங்கானல்களில், நாலு தூதுக்கும் விஷயம்.

ன் கண்ணனென்னலங்கொண்டபிரான் தனக்கு" என்று, ஸ்ருஷ்டமானஜகத்பரப்பை ரக்ஷிக்கிற பராக்காலே ஆஸ்ரிதரோடு தனக்குண்டான, ஐகரஸ்யத்தைமறந்து அதுகொண்டு நம்மைநினையாதிருந்தானத்தனை. (க) "தன்மன்னுநீள்கழல் மேல் தண்டுழாய் நமக்கின்றிகல்கான்" என்று, ஆஸ்ரிதரோடேகரஸ்ஞைகயாலே யத்தையறிவிக்கவருமென்று, ஐகரஸ்யம்பற்றாக(உ)"வானவர்கோனைக்கண்டு"(௩)"யாமிதுவோ தக்கவாறென்ன வேண்டும்" என்று, பரத்வத்திலும் (ச) "எங்குச் சென்றாகிலுங்கண்டிதுவோ தக்கவாறென்மின்" என்று, அதீந்த்ரியதயாபரத்வஸத்ருமான அந்தர்யாமித்வத்திலும் தூதுவிடுகையாலே படைத்த பரப்பும்மறப்பித்த ஸாரஸ்யத்தையுணர்த்திவிட்ட பரத்வத்வயம் மூன்றுந்தூதுக்கு விஷயம். "எங்கானலில்" (ரு) "தமரோடங்குறைவார்க்கு" என்று, தம்மையுகந்தபாகவதர்களோட்டைச் சேர்த்தியிலினிமையாலே பிரிந்தார்க்கு ப்ராணன்கொண்டிருக்க வொண்ணாதபடியான தம் ஸௌந்தர்யத்தை மறந்ததுகொண்டு பிரித்திட்டுவைத்துப்போய் நம்மை நினையாதிருந்தானத்தனை, இவ்வடிவழகைப் பிரிந்தார் தரிப்பரோவென்று அவ்வழகையறிவித்துவிட்டால் வாரிறுனென்று (சு) "செக்கமலத்தலர்போலுங் கண் கை கால் செங்கனிவாயக் கமலத்திலைபோலுந் திருமேனியடிகளுக்குத்தக்கிலமே கேளீர்கள்" என்றும், (எ) "பூந்துழாய் முடியார்க்கு" என்று துடங்கி, தாம்தம்மைக்கொண்டகலுதல் தகவன்று, என்றும், ஸௌந்தர்யம்பற்றாக திருமூழிக்களத்தார்க்கு, என்று அர்ச்சாவதாரத்திலே தூதுவிடுகையாலே, தமரோட்டைவாஸம் மறப்பித்த ஸௌந்தர்யத்தை யுணர்த்திவிட்ட அர்ச்சை நாலாந்தூதுக்கு விஷயமென்கை. *

(க) தி - வா. சு. அ. சு. (உ) ஷை - அ. (௩) சு. அ. ச. (ச) ஷை - ௯. (ரு) ஷை - க. எ. உ. (சு) ஷை - ௩. (எ) ஷை - அ.

மூ—(அ) பகலோலக்க மிருந்து கருப்புடுத்துச் சோதித்துக் கார்யம் மந்த்ரித்து வேட்டையாடி யாராமங்களிலே விளையாடும்

(அ) பகல் - பகலிலே, ஓலக்கமிருந்து - கோஷ்டியாகவிருந்து, கருப்புடுத்து - கருத்தவஸ்திரம் தரித்து, ஶோதித்து - நகரசோதநம் பண்ணுகையும், கார்யம்மந்த்ரித்து - ராஜகாரியம் விசாரிக்கையும், வேட்டையாடி - வேட்டையாடுகையும், ஆராமங்களிலே - பூந்தோப்புகளிலே, விளையாடும் - விளையாடுகையுமாகிற,

---

வ்யா. (அ) இப்படி பலவிஷயங்களிலும் தூதுவிட்டால் ப்ராப்ய வஸ்த்வைக்யம் குலையாதோ வென்கிற ஶங்கையிலே பரத்வாதிகளில் ஸ்தலபேதமொழிய வஸ்துபேதமில்லையென்று மத்தை ஸ்த்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (பகலோலக்கம்) என்றுதுடங்கி, அதாவது:— ஸகலபரிஜநஸேவ்யனுய்க்கொண்டு தன்வீறு தோற்றப் பகலோலக்கமிருக்கையும், ராஜ்யத்திலுள்ளார் தோஷகுணங்களறிகைக்காக ராத்ரியிலே பிறரறியாதபடி கருப்புடுத்து நகரஶோதநம் பண்ணுகையும், ராஜ்யத்தில்சிக்ஷை ரக்ஷைகளுக்காகக் கார்யவிசாரம் செய்கையும் பின்பு துஷ்டஸத்வநிரஸநார்த்தமாக வேட்டையாடுகையும், அந்தப்புரமம்திரபூம் தோப்புகளிலே அபிமத விஷயங்களோடே விளையாடுகிற ராஜநீதியானது (க) "பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகு மங்காதும் சோராமே யாள்கின்ற வெம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனுர்" என்றும், (உ) "அருளார் திருச்சக்கரத்தால கல்விசும்பும் நிலனுமிருளார்வினைகெடச் செங்கோல்நடாவுதிர்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, உபய விபூதியிலும் யேகதேஶமும் ஶேஷியாதபடி தன்னுடைய திவ்யாஜ்ஞையை நடத்துமவனுய் (ங) "பாரளந்தபேரரசே! விசும்பரசே! யெம்மைநீத்த வஞ்சத்தோரரசே!" என்றும்சொல்லப்பட்ட, ஸௌலப்யபரத்வ ப்ரணயித்வங்களாலேவந்த மூன்றுமுடிக்குரியவாளவரசான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் (ச) "விண்மீதிருப்பாய்" என்று, (ரு) "వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః । ఆస్తే విష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ" "வைகுண்டேதுபரேலோகே ஶ்ரீயாஸார்த்தம்ஜகத்பதிஃ। ஆஸ்தேவிஷ்ணுசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிறபடியே, "பகற்கண்டேன்" என்கிற, ஒருபகலானபரமபதத்திலே "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்தானுமான நித்யமுக்தர்ஸேவிக்க ஓலக்கமிருக்கையும் "இவற்றுளெங்கும் மறைந்துரைவாய்" என்றும், (சு) "యమాత్మా న వేద" "யமாத்மாநவேத" என்கிறபடியே, வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்கு தெரியாதபடி அந்தர்யாமியாயுள்ளு வாருள்ளத்தெல்லா மறிகையும், (எ) "கடல்சேர்ப்பாய்" என்று, பாற்கடல்யோக நித்திரைசெய்து

(க) நாச்சி - தி. கசு. ங. (உ) தி - வி. ஙங. (ங) ஷெ - அ0. (ச) தி - வா. சு. க. ரு. (ரு) (சு) (எ) தி-வா. சு. க. ரு.

மூ. ராஜநீதியாதுஞ் சோராமல் செங்கோல் நடாவுகிற பாரளந்தவென்னும் மூன்று முடிக்குரிய விளவரசுக்கு விண்மீதென்கிற வைந்திலுங்காணலாம்.

மூ—(௯) தமருகந்தவடியோ முக்கேயென்னும்

ராஜநீதி - ராஜநீதியானது, யாதும் - ஏகதேசமும், சோராமல் - சேஷியாமல், செங்கோல் - தன்னுஜ்ஞையை, நடாவுகிற - நடத்துமவனும், பாரளந்தவென்றும் - பாரளந்தவித்யாதியில் சொல்லப்பட்ட, மூன்று - மூன்றுவகைப்பட்ட, முடிக்குரிய - பட்டத்திற்குத்தக்க, இளவரசுக்கு - இளவரசான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும், விண்மீதென்கிற - விண்மீதென்கிற விடத்தில் சொல்லப்பட்ட, ஐந்திலும் - பரத்வாதிகளைந்திலும், காணலாம் - பார்க்கலாம்.

(அ) தமருகந்தவடியோ முக்கேயென்னும் - தமருகந்த வென்கிற பாட்டிலும் அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோ வென்கிறபாட்டிலும் சொல்லப்பட்ட,

சேதநரக்ஷணோபாயங்களைச் சிந்திக்கையும், அநந்தரம், (க) "மண்மீதுழல்வாய்" என்று, ரக்ஷணார்த்தமாக வந்தவதரித்து "களிரும்புள்ளுமுடன்மடிய வேட்டையாடிவருவான்" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளான துஷ்டஸத்வநிரஸநமாகிற வேட்டையாடுகையும் (உ) "மலைமேல் நிற்பாய்" என்று, விரோதிநிரஸநஶ்ரமமாறும்படி நிரதிஶயபோக்யங்களான, ஆராமஞ்சூழ்ந்தகோயில் திருமலைமுதலான தேஶங்களிலே ரஸோத்தரமாக வஸிக்கையுமாகிற விவ்வைந்திலும்காணலாமென்கை. இத்தால் பரத்வாதிகளில் ஸ்தலபேதமொழிய வஸ்துபேதமில்லாமை காட்டப்பட்டது. *

வ்யா. (௯) ஆனுலைந்திலு மொத்திருக்கையன்றிக்கே அவதாரத்திலேயிவர் மண்டியிருப்பானென்னென்றுமாகாங்க்ஷயாலே இதின் குணபூர்த்தியையருளிச்செய்கிறார். (தமருகந்த) என்றுதுடங்கி. அதாவது:— (௩) "தமருகந்த தெவ்வுருவமவ்வுருந்தானே தமருகந்ததெப்பேர் மற்றப்பேர்" என்று, ஆஶ்ரிதருகந்தத்ரவ்யங்களே திருமேனியாகவும், அவர்களுகந்த திருநாமங்களே தமக்குத் திருநாமமாகவும் கொண்டிருக்குமென்றும், (௪) "அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோ நீரிந்தளூரீரே" என்று, தேஶகாலகரண விப்ரக்ருஷ்டதைகளாலே பரத்வாதிகளிலணுகைக்காளன்றிக்கே அநந்யகதிகளாயிருக்கிற வெங்களுக்குருசிபிறந்தபோதே நினைத்தவகைகளெல்லா மநுபவிப்பிக்கைக்காகவன்றோ திருவிந்தளூரிலேவந்து நிற்கிறதென்றும் சொல்லப்பட்ட

(க) தி - வா. ௬. ௯. ௫. (உ) ஷை. (௩) தி - அ. க. ௪௪. (௪) பெ - மொ. ௪. ௯. ௫.

மூ. பின்னானார்வணங்கு மிடத்திலே யெல்லாம் பூர்ணம்.

மூ—(கo) வன்பெருவானக முதலுய்யவினிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவாளன் திருப்பதி

பின்னானார் - அவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டவரும், வணங்குமிடத்திலே- வணங்கும்படியான அர்ச்சாவதாரத்திலே, எல்லாம்பூர்ணம்-அநுபாவ்யமான குணங்க ளெல்லாம் ஸம்பூர்ணம்.

(அ) வன்பெருவானகமுதலுய்ய - வன்பெருவானக மென்கிறபாட்டில் சொல்லப்பட்டவை யுஜ்ஜீவிக்கும்படியாக, இனிதாக-போக்யமாக, திருக்கண்கள்வளர்கின்ற-கண்வளருகிற, திருவாளன்- ஸ்ரீயஃபதியினுடைய, திருப்பதி - கோயில்,

(க) "பின்னானார்வணங்கும்சோதி" என்று, அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடரானவர்களுக்கு அநுபாவ்யமான அர்ச்சாவதாரத்திலே. (உ) "[illegible]" "ஸர்வம்ஸஹே" என்கையாலே பரத்வாதிகளிலநுபாவ்யமான குணங்களெல்லாம் பூர்ணமென்கை. ஆக இப்படி, ஆச்ரிதாதீநரூபஸ்தித்யாதிகமாய், (ங) "அடியோமுக்கே" என்றும்படி, கரைவிழுந்தவிடமான அர்ச்சாவதாரத்திலே முற்பட்டவைந்திலுள்ளவையுங் காணலாமாகையாலே. "தேவபிரானறியும்" என்னும்படி மண்டியிருப்பரென்று கருத்து. * •

வ்யா. (கo) இப்படி யர்ச்சாவதாரத்திலே யெல்லாம் பூர்ணமாகில்? எல்லாத் திருப்பதிகளிலு மெல்லாகுணங்களு மொக்கப்ரகாசிக்குமோவென்னு மாசங்கையிலே பரத்வாதிகளுக்கஸாதாரணமாயும் ஸாதாரணமாயுமிருக்கும் குணங்களிலோரோகுணமோரோதிருப்பதியிலே ப்ராதாந்யேந பிரகாசிக்கும்படியை, இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த திருப்பதிகள்தோறும் தர்சிப்பிக்கிறார்மேல். அதில் ப்ரதமத்திலே, பரத்வாதிகளுக்கஸாதாரணமான ஓரோகுணம் ப்ராதாந்யேநப்ரகாசிக்கிற திருப்பதிகளை அருளச்செய்யக்கோலி அகிலதிவ்யதேசப்ரதாநமான கோயிலில் ப்ரகாசிக்கிறகுணத்தை ஆதியிலே அருளிச்செய்கிறார். (வன்பெருவானகம்) என்று துடங்கி அதாவது :— (ச) "வன்பெருவானக முய்யவமரருய்ய மண்ணுய்யமண்ணுலகில் மனிசருய்ய" என்று, முதல்ப்ரும்ஹலோகத்தி லெழுந்தருளி பின்பு பூலோகத்திலெழுந்தருளின கட்டளையிலே, நைமித்திகப்ரளயத்துக்கிளையாதப் ரும்ஹலோகம் முதலாக விவ்வருகுண்டான உபரிதனலோகங்களும், அங்குள்ள ப்ரும்ஹாதிகளும் பூமியும் இங்குள்ள மநுஷ்யரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக (ரு) "திருவாளனினிதாகத் திருக்கண் வளர்கின்ற திருவரங்கம்" என்றும், (சு) "திருவாளன்திருப்பதி"

(க) திருநெ-ம். கo. (உ) (ங) பெ-மொ. ச. க. ரு. (ச) பெருமாள் - தி. க. கo.
(ரு) பெரியா-தி. ச. க. கo. (சு) ஷ. கக.

சூ. வடிவுடை கடலிடங்கட்கிலீயென்னு மவற்றிலிவள்திறத் தென்கொலோ வென்பிக்கிறவ்யூஹஸௌஹார்த்த ப்ரதா நம்.

சூ—(கக) மண்ணோர்விண்ணோர் வெற்பில்போகின்ற வேழுலக்குயிர்

வடிவுடை - வடிவுடையென்கிறபாட்டிலும், கடலிடம் - கடலிடங்கொண்ட வென்கிறபாட்டிலும், கட்கிலீயென்னுமவற்றிலும் - கட்கிலீயென்கிற பாட்டிலும், தோன்றும்பரத்வாதிளில், இவள் திறத்து-இவள்திறத்தேன்சிந்திந்தாயென்றும், என்கொலோ - என்கொலோ முடிகின்றதிவட்கென்றும், என்பிக்கிற - என்றுசொல்லப்பண்ணுகிற, வ்யூஹ - வ்யூஹத்தினுடைய, ஸௌஹார்த்த - ஸௌஹார்த்தத்தை, ப்ரதாநம்:— ப்ரதானமாகவுடையது.

(அ) மண்ணோர் - பூமியிலுள்ளார்க்கும், விண்ணோர் - பரமபதவாஸிகளுக்கும் பொதுவான, வெற்பில் - திருமலையில், போகின்ற - போகின்றவென்கிற பாட்டின்படியே யெல்லாக்காலத்திலும், ஏழுலகுக்கு - ஸப்தலோகங்களுக்கு, உயிர் - உயிராயிருக்குமவனுடைய,

---

என்றும், சொல்லுகிறபடியே, திருவுள்ளமுகந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீயః பதியினுடைய திருப்பதிகளானகோயில், (க) "வடிவுடைவானோர்தலைவனே" என்றும், (உ) "கடலிடங்கொண்ட 'கடல்வண்ண" என்றும், (ங) "கட்கிலீ" என்றும், (ச) "காகுத்தா" என்றும், சொல்லுகிறபடி தோன்றும் பரத்வாதிகளில் (ரு) "இவள் திறத்தென்சிந்தித்தாய்" என்றும், (சு) "என்கொலோமுடிகின்ற திவட்கே" என்றும், இவளிடையாட்டத்தில் தேவரீர்சிந்தித்ததென்? இவள்காரியமென்னாய்முடியக்கடவதென்று சொல்லும்படிபண்ணுகிற, பாற்கடல் யோக நித்திரைசிந்தைசெய்யும் வ்யூஹகுணமான ஸௌஹார்த்தத்தை ப்ரதாநமாகவுடைத்தாயிருக்குமென்கை. இஸ்தலத்திலே, வ்யூஹஸௌஹார்த்தம் ப்ராதாந்யேநப்ரகாசிக்கும் மென்றபடி. *

வ்யா. (கக) இனிகோயிலுக்கநந்தரம், சொல்லப்படுவதான திருமலையிலே ப்ரகாசிக்கிற குணத்தையருளிச்செய்கிறார். (மண்ணோர்) என்றுதுடங்கி, அதாவது:— (எ) "கண்ணவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு" என்றும், "தண்திருவேங்கடமே வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும்" வைப்பு என்றும், உபயவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் சேமித்துவைத்த நிதிபோலே, ப்ராப்யமாயிருக்கிற திருமலையில் "போகின்றகாலங்கள் போயகாலங்கள் போகுகாலங்கள் தாய்தந்தையுயிராகின்றாய்"என்றும், (அ) "கண்ணாயேழுலகக்குமுயிராய் வெங்கார்வண்ணனே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வகாலமும், ஸர்வாத்மாத்மாக்க

(க) தி-வா. எ. உ. கo. (உ) ஷை - எ. (ங) ஷை. ங. (ச) ஷை (ரு) ஷை. ச, (சு) ஷை. உ. (எ) ஷை. க. அ. ங. (அ) பெ-மொ. க. கூ. கo.

மூ. பாஸம்வைத்த நிகரில் வாத்ஸல்யமுஜ்வலம்.

மூ—(கஉ) உபயப்ரதாந ப்ரவணமானவுரை கோயிலில்

பாசம்வைத்த - என்பக்கலிலேஸங்கத்தைப்பண்ணினனென்கிற, நிகரில்- ஒப்பில்லாத, வாத்ஸல்யம் - வாத்ஸல்யம், உஜ்வலம் - ப்ரகாசிக்கும்.

(அ) உபயப்ரதான - ஜீவேஶ்வரர்களிருவருடையவும் ப்ராதாந்யம் தோற்றுவிக்கிற - ப்ரணவமான-ப்ரணவம்போலேயிருக்கிற, உரை கோயிலில் - வர்த்திக்கிற திருநகரியிலே,

ளுக்கும் ஸர்வவிதபந்துவாய்க்கொண்டு ஸர்வர்க்குமாத்மாவாயிருக்கிற வந்தர்யாமியுடைய குணமாயிருப்பதாய், (க) "என்கண்பாசம்வைத்த" (உ) "நிகரில்புகழாய்" என்றும், மிகவும் தண்ணியனாயிருக்கிற வென்பக்கலிலே ஸங்கத்தைப்பண்ணினனென்றும், ஒப்பில்லாப் புகழையுடையவனே! என்றும் சொல்லப்பட்டவாத்ஸல்யம் (ங) "பரஞ்சுடர்ச்சோதி" என்று,வடிவிலேதொடைகொள்ளலாம்படி உஜ்வலமாயிருக்குமென்கை. பாசம்வைத்த நிகரில்வாத்ஸல்யமென்கையாலே, "ஒழிவில்காலம், உலகமுண்டபெருவாயன்" இரண்டையும் சேர்த்துப்பிடித்தருளிச் செய்தமைதோற்றுகிறது. கோயிலுக்கநந்தரம் திருமலையைச் சொல்லுகைதேட்டமாகில், இரண்டு திருமலையுமொவ்வாதோ? தெர்க்குத்திருமலைவிஷயமான 'கிளரொளியிளமை' கீழேகிடக்க, ஒழிவில்காலத்தில் சொன்னவடக்கில் திருமலையை அருளிச்செய்வானென்னென்னில்? பரத்வாதிகளுக்கஸாதாரணகுணப்ரகாசகமான ஸ்தலங்களை யருளிச்செய்கிற ப்ரகரணமாகையாலே, தெர்க்குத்திருமலையில் ப்ரகாசிக்கிற குணத்துக்குச்சேர்த்தியில்லாததுகொண்டு கிளரொளியிளமையை, செஞ்சொற்கவிகளோடே, சேர்த்தருளிச் செய்வதாக விட்டுவைத்து இதுமுதலாக வருளிச்செய்தாரித்தனை. *

வ்யா. (கஉ) இனி, ஒழிவில் காலத்துக்குப் பின்பு திருப்பதி விஷயமான திருவாய்மொழி 'ஒன்றும்தேவாகையாலே, திருநகரியில் ப்ரகாசிக்கிற குணத்தையருளிச்செய்கிறார். (உபயேத்யாதியால்) அதாவது:— (ச) "ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత" "ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்றும், (ரு) "ఓఙ్కారో భగవాన్విష్ణుః" "ஓங்காரோபகவாந் விஷ்ணுஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பதார்த்தங்களினுடைய ப்ராதாந்யத்தாலே ஜீவேஶ்வரர்களிருவருக்கும் வாசகமாய்க்கொண்டு உபயருடையவும் ப்ராதாந்யம் தோற்றுவிக்கிற ப்ரணவம்போலே, ஆழ்வாருடையவும், பொலிந்துநின்ற பிரானுடையவும் ஆஞ்ஜை இருப்புரிந்துநடக்கையாலே உபயருடையவும் ப்ராதாந்யம் தோற்றும்படியிருப்பதாய் (சு) "அவன் மேவியுரைகோயில்" என்று, பரமபதத்தில் ஸம்ஸாரிகளிழவை நினைத்து

(க) தி-வா. ங. ங. ச. (உ) ஷை. சு. கO. கO. (ங) ஷை. ங. ங. ச. (ச) (ரு) (சு) தி-வா. ச. கO. உ.

மூ. எத்தேவுமென்னும் பரேஶத்வம் பொலியும்.

மூ—(க௩) வைஷ்ணவ வாமநத்தில் நிறைந்த நீலமேனியின் ருசிஜநக

எத்தேவுமென்னும் - எத்தேவுமெவ்வுலகங்களுமென்கிறபாட்டில் சொல்லப்பட்ட, பரேஶத்வம் - பரத்வமும் ஈஶத்வமும், பொலியும் - ஸம்ருத்தமாயிருக்கும்.

(அ) வைஷ்ணவவாமநத்தில் - வைஷ்ணவர்களையுடைத்தாய் வாமநனுடைய க்ஷேத்ரமான திருக்குறுங்குடியில், நிறைந்த - பூர்ணமான, நீலமேனியின் - கறுத்த திருமேனியுடைய, ருசிஜநக - ருசியையுண்டாக்குகிற,

---

உள்வெதுப் போடிருக்குமாப்போலன்றிக்கே அவர்களுக்கணித்தாகவந்து நிற்கப்பெறுகையாலே உள்வெதுப்பற்று வர்த்திக்கிற ஸ்தலமான திருநகரியில், (க) "எத்தேவு மெவ்வுலகங்களும் மற்றும் தன்பால் மறுவில் மூர்த்தியோடொற் றித்தனையும் நின்றவண்ணம் நிற்கவே" (உ) "திருக்குருகூரதனுள் குரியமாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தன்" என்று, ஸ்வவ்ய திரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களும் ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தோபாதி தனக்கு ப்ரகாரமாம்படியிருக்கிற ஐஶ்வரியத்தோடேகூட திருக்குருகூரிலே ஸுலபனாய் வந்து நின்றானென்று சொல்லப்பட்ட (௩) "திருக்குருகூரதனுட்பரன்" (ச) "திருக்குருகூரதனுளீசன்" என்று ஸுலபனை நிலையிலே ப்ரகாசிக்கிற பரத்வலக்ஷணமான ஈஶ்வரத்வம் பொலிந்த பிரானென்கையாலே அபிவ்ருத்தமாகா நிற்குமென்கை.

வ்யா. (க௩) இதுக்குப்பின்பு திருப்பதி விஷயமான திருவாய்மொழி, எங்ஙனேயோ, வாகையாலே, திருக்குறுங்குடியில் ப்ரகாசிக்கிறகுணத்தை அநந்தரமருளிச்செய்கிறார். (வைஷ்ணவ) இத்யாதியால், திருக்குறுங்குடியிலென்னாதே "வைஷ்ணவவாமநத்தில் என்றது. ஸாபிப்ராயம். அதாவது:— வாமநாவதாரத்தில் தன்னுடைமை ப்பெறுகைக்கர்த்தியானாப்போலே, அர்த்தியாய் நின்றும், பாஷ்யகாரர் பக்கலிலே வேதாந்தார்த்தம் கேட்டு சிஷ்யனாய், "நாமும் நம்மிராமாநுசனையுடையோம்" என்கையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பியென்று திருநாமமாய், வாமனாவதாராம்ஶமாகபுராணஸித்தராயிருக்கிற நம்பியுடைய திருப்பதியென்கை. அன்றிக்கே (ரு) "அறியக்கற்றுவல்லார் வைட்டணவர்" என்று, இந்நிர்த்தேஶவிஷயமான திருவாய்மொழியைக்கற்றவர்கள் வைஷ்ணவராவரென்கையாலே, வைஷ்ணவர்களுடையதாய், வாமநக்ஷேத்ரமாயிருக்கிறதேஶத்திலென்னவுமாம். வாமநாவ

(க) தி-வா. ச. க0. க0. (உ) ஷை. க0. (௩) ஷை. ௩. (ச) ஷை. ச. (ரு) ஷை. ரு. ரு. கக. (சு)

மூ. விபவலாவண்யம் பூர்ணம்.

மூ—(கச) ருசிவிவசர்க்கு பாதமேசரணுக்கு மௌதார்யம் வானமாமலேயிலே கொழுந்துவிடும்.

விபவ - விபவத்தில் சொல்லப்பட்ட, லாவண்யம் - ஸமுதாயசோபையானது, பூர்ணம் - பூர்ணமாயிருக்கும்,

(அ) ருசிவிவசர்க்கு - ருசியாலே பரவசரானவர்க்கு, பாதமே - தன்திருவடிகளேயே, சரணுக்கும் - சரணுகக்கொடுக்கும், ஔதார்யம் - ஔதார்யகுணம், வானமாமலேயிலே - சிரீவரமங்கலநகரிலெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமான் பக்கலிலே, கொழுந்துவிடும் - உத்தரோத்தரமபிவ்ருத்தமாம்.

தாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் (விபவலாவண்யம் பூர்ணம்) என்கிறதுக்குடலாக விபவாந்வயத்தையுணர்த்துகையும், "குறியவன்குடி குறுங்குடி என்றுமர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கையும். ஆகவிப்படி யிருந்துள்ள திருக்குறுங்குடியில் (க) நிறைந்தசோதி வெள்ளம்சூழ்ந்த நீண்டபொன்மேனி யொடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்" என்றும், (உ) நீலமேனியும் நான்குதோளு மென்னெஞ்சம் நிறைந்தனவே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இவர் திருவுள்ளத்திலே வேறொன்றுக்கிட மறும்படி ப்ரகாசிக்கிற காளமேக நிபச்யாமமான விக்ரஹத்தினுடைய (ங) செல்கின்றதென்னெஞ்சம்" என்னும்படி, மேன்மேலுமனுபவ ருசிஜனகமாய் (ச) "[Sanskrit]" "ரூபவாந்ஸு பகஸ்ரீமாந் (ரு) "[Sanskrit]" "ரூபஸம் ஹநநம் லக்ஷ்மீம்" என்று விபவத்தில் ப்ரகாசிக்குமதாகச்சொன்ன ஸமுதாய சோபயானலாவண்யம், (சு) "நிறைந்த சோதிவெள்ளம்சூழ்ந்த" என்கையாலே, பூர்ணமாயிருக்குமென்கை. *

வ்யா. (கச) இப்படி பரத்வாதிகளுக்க ஸாதாரணமான வேரோ குணங்கள் ப்ராதாந்யேந ப்ரகாசிக்கும் குணங்களேயருளிச்செய்த வநந்தரம் மற்றுமுண்டான குணங்களிலோரொன்று ப்ராதாந்யேந ப்ரகாசிக்கும் ஸ்தலங்களே சிரீவரமங்கைமுதலாக திருப்பேரெல்லேயாக திருவாய்மொழியடைவிலே யருளிச்செய்கிறார்மேல் (ருசிவிவசர்க்கித்யாதி) அதாவது:— கீழ்ச்சொன்ன லாவண்யத்தாலே ஒருவராலும் நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணுதபடி பிறந்தருசியாலே பரவசராய் அநந்யகதிகளானவர்களுக்கு (எ) "ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணுகத்தந்தொழிந்தாய்" என்னும்படி, திருவடிகளே உபாயமாகக்கொடுக்கும் "காரார்முகில் வண்ணன்" என்கிற, ஔதார்யகுணம் (அ) "சிரீவரமங்கலத்தவர் கை தொழவுறை வானமாமலே" என்று, சிரீவரமங்கையிலெழுந்தருளியிக்கிற வானமாமலே பக்கலிலே (கூ) "வந்தருளி என் நெஞ்சிடங்கொண்டவானவர்கொழுந்தே" என்கிறபடியே, தானே வந்திடங்கொண்டு தன்னேயுபகரிக்கும்படி கொழுந்துவிட்டு வளருமென்கை. *

(க) தி-வா. ரு. ரு. எ. (உ) ஷை. சு. (ங) ஷை. க. (ச) (ரு) (சு) தி-வா. ரு. ரு. எ. (எ) ஷை. எ. கo. (அ) ஷை. சு. (கூ) எ.

மூ—(௧௫) களைகணற்றாரையுருக்கும் மாதுர்யங்குடமூக்கிலேப்ரவஹிக்கும்.

மூ—(௧௬) மெலிவிலும் சேமங்கொள்விக்கும் க்ருபைதென்னகரிலே நித்யம்,

மூ—(௧௭) வ்யவஸாயஜ்ஞர் ரக்ஷணஸ்தைர்யம்

(அ) களைகணற்றாரை - ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்திபிறந்தாரை, உருக்கும் - சிதிலராம்படிபண்ணுகிற, மாதுர்யம் - மாதுர்யகுணம், குடமூக்கிலே - கும்பகோணத்திலே, ப்ரவஹிக்கும் - மேல்மேலனப்பெருகும்.

(அ) மெலிவிலும் - நாள்தோறும் மெலியுமளவிலும், சேமங்கொள்விக்கும் - அவனேரக்ஷகனென்றத்யவஸிக்கும்படிபண்ணும், க்ருபை - க்ருபாகுணம், தென்னகரிலே - திருவல்லவாழாகிற அழகிய நகரத்திலே, நித்யம் - நித்யமாயிருக்கும்.

(அ) வ்யவஸாயஜ்ஞர் - ஆர்த்தரக்ஷணத்தில் தன்னுடைய வத்யவஸாயத்தைத்தாவாக வறிந்திருக்குமவர்களுடைய, ரக்ஷண - ரக்ஷணத்தில், ஸ்தைர்யம் - அநுகூலராலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடியான ஸ்திரத்வகுணம்,

வ்யா. (௧௫) (களைகணற்றாரை) இத்யாதி அதாவது:— (௧) "களைவாய் துன்பங்களையா தொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" என்று, ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்திபிறந்தாரை (௨) "நீராயலைந்துகரையவுருக்குகின்ற" என்று, சிதிலராம்படி பண்ணுகிற ஆராவமுதான மாதுர்யம் (குடமூக்கு) என்கிற, கும்பகோணத்திலே, மேன்மேலுமாராமல் புஜிக்கும்படி பெருகாநிற்குமென்கை. *

வ்யா. (௧௬) (மெலிவிலுமித்யாதி) அதாவது:— கீழ்ச்சொன்ன நிரதிசய போக்யமான விஷயத்தை சீக்ரமாகக்கிட்டியநுபவிக்கப்பெறாமையாலே (௩) "வைகலும் வினையேன்மெலிய" என்று, நாள்தோறும் மெலியுமளவிலும், (௪) "அடிமேல் சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்" என்று, அவனே ரக்ஷகனென்றத்யவஸித்திருக்கும்படி பண்ணும் (௫) "பெருமானது தொல்லருளே" என்கிறக்ருபை, திருவல்லவாழ் சேமங்கொள்தென்னகரிலே, தொன்மைபழமையாகையாலே நித்யமாயிருக்குமென்கை. *

வ்யா. (௧௭) (வ்யவஸாயஜ்ஞரித்யாதி) அதாவது:— (௬) "రామ స్యవ్యవసాయజ్ఞా" "ராமஸ்யவ்யவஸாயஜ்ஞா" என்றுசொல்லப்பட்ட பிராட்டியைப்போலே (௭) "ஏறுசேவகனார்க் கென்னையுமுளளென்

(௧) தி-வா. ௫. அ. அ. (௨) ஷி. ௧. (௩) ஷி. ௧. ௧. (௪) ஷி. ௧௧. (௫) ஷி. ௬. (௬) ஸ்ரீ-ரா-ஸு. ௧௬. ௩. (௭) தி-வா. ௬. ௧. ௧0.

மூ. பம்போத்தரதேசஸ்தம்.

மூ—(கஅ) விளம்பவிரோத மழிக்கும் விருத்தகடநாஸாமர்த்யம் நன்னகரிலே விஸ்தீர்ணம்.

மூ—(ககூ) கடித கடகவிகடநா

பம்போத்தரதே ஸஸ்தம் - பம்பையினுடைய வடகரையான திருவண்வண்டூரிலே நிலைபெற்றிருக்குமென்கை.

(அ) விளம்பவிரோதம் - விளம்பிக்கையால் வந்தப்ரணயரோஷத்தை, அழிக்கும் - அழித்துப்பொகட்ட, விருத்தகடநாஸாமர்த்யம் - விருத்தங்களை கடிப்பிக்கவல்ல ஸாமர்த்யம், நன்நகரிலே - நல்லநகரமான திருவிண்ணகரிலே, விஸ்தீர்ணம் - பரந்திருக்கும்.

(அ) கடித - கடிதரானார்க்கும், கடக-கடகரானாற்கும், விகடநா - விகடனையைப்பண்ணுவதான,

மின்கள்" என்று, ஆர்த்தரக்ஷணத்தில் தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தையதாவாகவறிந் திருக்குமவர்களுடைய ரக்ஷணத்தில், (க) "ஸத்யஜேயம்" (உ) "ஏதத்வ்ரதம்மம" "நத்யஜேயம், ஏதத்வ்ருதம்மம" என்கிறபடியே, அநுகூலராலும் சலிப்பிக்கவொண்ணதபடியிருக்குமவனுடைய ஸ்தைர்யகுணம் (ங)."தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலத்திருவண்வண்டூர்" என்று, பம்பையாகிறவாற்றுக்கு வடகரையான திருவண்வண்டூரிலே நிலைபெற்று நிர்க்குமென்கை. *

வ்யா. (கஅ) (விளம்பவிரோதம்) இத்யாதி, அதாவது:— க்ரமப்ராப்திபற்றுமல் படுகிற த்வரைக்கீடாகக்கடுகவந்து முகங்காட்டாமல் விளம்பித்து வருகையாலே (ச) "போகுநம்பி"(ரு)"கழகமேரேல்நம்பி" என்னும்படி, ப்ரணயரோஷத்தாலே பிறந்தவிரோதத்தை (சு) "அழித்தாயுன் திருவடியால்"என்று, அழித்துப்பொகட்டவிருத்தங்களை கடிப்பிக்கவல்ல ஸாமர்த்யம், (எ) "நல்குரவம் செல்வம்" என்றுதுடங்கி, தன்னில்தான் சேராதவற்றைச் சேர்த்துக்கொடு நிற்கிற விருத்தவிபூதியோகத்தை ப்ரகாசிப்பித்த "திருவண்ணகர் நன்னகரே" என்று நன்னகரான திருவிண்ணகரிலே (அ) "பல்வகையும் பிறந்த" என்கிறபடியே பரந்திருக்கு மென்கை. *

வ்யா. (ககூ) (கடிதகடிதேத்யாதி)அதாவது:— (கூ) "பிரானிருந்தமை காட்டினீர்" என்கிற, கடகராலே தன்பக்கல் கடிதரானார்க்கும் கடகரானார்க்கும்(க0) "இவளை நீரினியன்ன மீருமக்காசையில்லை விடுமினோ" என்னும்படி, விகடனையைப்பண்ணுவதான (கக) "தேவ்பிரானையே"

(க) ஸ்ரீ-ரா-யு. கஅ. உ. (உ) ஷெ. ஙங. (ங) தி-வா. சு. க. க0. (ச) ஷெ. உ. உ. (ரு) ஷெ. சு. (சு) ஷெ. க. (எ) ஷெ. ங. க. (அ) ஷெ. (கூ) ஷெ. ரு. ரு. (க0) ஷெ. ச. (கக) ஷெ. கக.

மூ. பாந்தவமவ்வூரிலே த்விகுணம்.

மூ—(உ0) கைம்முதலிழந்தாருண்ணும் நிதியினுபத்ஸகத்வம் புகுமூரிலேஸம்ருத்தம்.

மூ—(உக) சென்று சேர்வார்க்கு

பாந்தவம் - தந்தைதாயானபந்துத்வம், அவ்வூரிலே - திருத்துலை வில்லிமங்கலத்திலே, த்விகுணம் - இரட்டித்திருக்கும்.

(அ) கைம்முதலிழந்தார் - ப்ராப்ய ப்ராபகாபாஸங்களையிழந்தார், உண்ணும் - தாரக போஷக போக்யங்களெல்லாமாக புஜிக்கும், நிதியின்- நிதிபோலே இருக்கிறவவனுடைய, ஆபத்ஸகத்வம்-ஆபத்காலத்திலுதவுகையானது, புகுமூரிலே - திருக்கோளூரிலே, ஸம்ருத்தம் - ஸம்ருத்தமாயிருக்கும்.

(அ) சென்று சேர்வார்க்கு - (ஹிதபரர்வார்த்தைகேளாதே) சென்று ப்ரவேசிப்பனென்னுமவர்க்கு,

---

தந்தைதாய்" என்கிறவவனுடைய பாந்தவம் (க) "அவ்வூர்த்திருநாமம் கேட்பது" என்று, தோழியானவள், திருத்துலைவில்லிமங்கலமென்று தான்சொல்லும்போது பெண்பிள்ளை சொன்னுப்போலினிதாயிராமையாலே, அவ்வூரென்று சொல்லப்பட்டதேசத்திலே, தேவபிரானும் அரவிந்தலோசனனுமாய் நின்றிருந்துறையு மிரட்டைத்திருப்பதியாகையாலே, இரட்டித்திருக்குமென்கை. (விகடநாபாந்தவம்) என்றது:— விகடநாகரபாந்தவ மென்றபடி. *

வ்யா. (உ0) (கைம்முதலிழந்தாரித்யாதி) அதாவது:—(உ)"ஏலக்குழலியிழந்ததுஸங்கே" என்று துடங்கி (ங) "கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே" என்று, ப்ராப்யாலாபநிபந்தநமான வார்த்தியால் வந்தபாரவஶ்யத்தாலே, ப்ராப்யப்ராபகாபாஸங்களெல்லாம் தன்னடையேவிட்டுக் கழிகையாலே கைம்முதலற்றவர்கள் (ச) "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெத்திலையுமெல்லாங் கண்ணன்" என்று, தாரக போஷக போக்யங்களெல்லாம் தானேயாகபுஜிக்கும் "வைத்தமாநிதி" என்று, ஆபத்ரக்ஷகமாக சேமித்துவைத்த மஹாநிதிபோலேயிருக்கிறவவனுடைய ஆபத்ஸகத்வம் (ரு) "திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர் திருக்கோளூரே" என்று, ப்ராப்யருசிபிறந்தார்க்கு ப்ரவேஷ்டவ்யமாயிருக்கும் திருக்கோளூரிலே (சு) "செல்வம் மல்கியவன் கிடந்த" என்று, ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணமே தனக்கு நிரதிஶயஸம்பத்தாக நினைத்துவந்து கிடக்கையாலேஸம்ருத்தமென்கை. *

வ்யா. (உக) (சென்று சேர்வார்க்கு) இத்யாதி, அதாவது :— (எ) "தென்திருப்பேரையில் சேர்வன் சென்றே" என்று, க்ரமப்ராப்தி பற்

தி-வா. சு. ரு. க0. (உ) ஷி. சு. சு. க. (ங) ஷி. க0. (ச) ஷி. எ. க. (ரு) ஷி. (சு) ஷி. எ. (எ) ஷி. எ. ங. அ.

மூ. உசாத்துணை யறுக்கும் ஸௌந்தர்யம் மாநகரிலே கோஷிக்கும்.

மூ—(உஉ) ப்ரவணசித்தம் பரத்வவிமுகமாக்குமாநந்தவ்ருத்திநீணகரிலே.

உசாத்துணையறுக்கும் - உசாவுகைக்குத்துணையான நெஞ்ஜையபஹரிக்கும், ஸௌந்தர்யம் - ஸௌந்தர்யமானது, மாநகரிலே - மஹாநகரமான தென்திருப்பேரையிலே, கோஷிக்கும் - ஸாம கோஷத்திலே தெரியும்.

(அ) ப்ரவணசித்தம் - ப்ரவணருடைய சித்தத்தை, பரத்வ - பரத்வத்திலும், விமுகமாக்கும் - விமுகமாம்படிபண்ணும், ஆநந்தவ்ருத்தி- ஆநந்தவ்ருத்தியானது, நீணகரிலே - விசாலமான திருவாரன் விளையிலே வ்யக்தமென்றபடி.

ருசப்ரேமாதிசயத்தாலே ஹிதபரர்வார்த்தை கேளாதேசென்று ப்ரவேசிப்பனென்னும்படியானவவர்களுக்கு (க) "என்னெஞ்சினுருமங்கே ஒழிந்தாருழந்தினியாரைக் கொண்டென்றுசாகோ" என்னும்படி, உசாத்துணையான நெஞ்ஜை யபகரிக்கும் (உ) "செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும்" இத்யாதியால் சொன்னவவனுடைய ஸௌந்தர்யம், (ங) "தென் திருப்பேரையில் மாநகர்" என்று, மஹாநகரமான தென் திருப்பேரையிலே (ச) "எழுந்தநல்வேதத்தொலி நின்றோங்கு" என்கிறபடியே, அவ்விஷயத்தை யநுபவித்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே அங்குள்ளார் பாடுகிற ஸாமகோஷத்தாலே தெரியுமென்றபடி. *

வ்யா. (உஉ) (ப்ரவணசித்தம்) இத்யாதி, அதாவது:—(ரு) "தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால் திருவாரன்விளையதனை மேவி வலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொ லென்று மென் சிந்தனை" என்னும்படி, அவித்யாதிகள், ப்ரத்யக்வஸ்துவான ஆத்மாவில் பற்றறப்போய் தெளிவை விளைப்பதான பரமபதத்தை ப்ராபிக்கவந்து கிட்டினாலும், என்னெஞ்சானது திருவாரன் விளையாகிற அத்தேசத்தைக்கிட்டி அநுகூலவ்ருத்திபண்ணி கையால்தொழக்கூடுமோவென்னாநிற்கும், என்று தன்பக்கல் ப்ரவணரானவவர்கள்சித்தத்தை (சு) "சிந்தை மற்றொன்றின்திறத்ததல்லாத்தன்மை" என்று, பரமபதத்தின்பேருஞ் சொல்லுகை யஸஹ்யமாம்படி பரத்வத்தில் விமுகமாகப்பண்ணும் (எ) "இன்பம் பயக்கவெழில் மலர்மாதரும் தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன் வீற்றிருந்து" என்கிற, ஆநந்தவ்ருத்தி (அ) "திருவாறன்விளை" என்னும், (கூ) "நீணகரமதுவே" என்றும்,* நீணகரான திருவாரன்விளையிலே வ்யக்தமென்றபடி *

(க) தி-வா. எ. ங. ச. (உ) ஷை. ங. (ங) ஷை. கூ. (ச) ஷை. ச. (ரு) ஷை. எ. கo. கூ. (சு) ஷை. கo. (எ) ஷை. க. (அ) ஷை. (கூ) ஷை. கூ.

மூ—(உ௩) ஸாதரரைப்பரிசழிக்கும்சேஷ்டிதாச்சர்யங்குளத்தேகொடி விடும்.

மூ—(உ௪) ப்ரமம்மநஞ்சூழும் ஸௌகுமார்ய ப்ரகாமச்சேரியிலே.

(அ) ஸாதரரை - ஆதரத்தோடு கூடினவரை, பரிசழிக்கும் - ஸ்த்ரீத்வஸஹஜமான லஜ்ஜாதிகளையழிக்கும், சேஷ்டிதாச்சர்யம் - ஆச்சர்யகரமான சேஷ்டிதமானது, குளத்திலே-திருக்குளந்தையிலே, கொடி - மாடக்கொடிகளாலே, விடும் - ப்ரகாசிக்கும்.

(அ) ப்ரமம் - ப்ரமத்தைக்கண்ட, மநம் - மநஸ்ஸானது, சூழும்-ப்ரமிக்கும்படியான, ஸௌகுமார்ய - ஸௌகுமார்யத்தினுடைய, ப்ரகாமம் - ப்ரகாமமானது, அச்சேரியிலே - திருவண்பரிசாரத்திலே, (காணலா மென்றபடி.)

வ்யா. (உ௩) (ஸாதரரை) இத்யாதி, அதாவது:— (க) "ஆழிவலவனையாதரித்து கூடச்சென்றேன்" என்று, தன்பக்கலாதரத்தோடே கூடியிருப்பாரை (உ) "பல்வளையார் முன்பரிசழிந்தேன்" என்னும்படி, ஸ்த்ரீத்வப்ரகாரமான லஜ்ஜாதியையழிக்கும் "மாயக்கூத்தன்" என்கிற, சேஷ்டிதாச்சர்யம் (௩) "மாடக்கொடி மதிள்தென்குளந்தை" என்கிற, திருக்குளந்தையிலே, இதுக்கென்னக்கட்டின மாடக்கொடிமுகேந ப்ரகாசிக்குமென்கை. *

வ்யா. (உ௪) (ப்ரமம்மநம்சூழும்) இத்யாதி, அதாவது:— (௪) "பணியாவமரர்" இத்யாதிப்படியே, பரமப்ரேமயுக்தரான நித்யஸூரிகள் பரிசர்யைபண்ண, பரமபதத்திலேயிருக்குமவன் நிரதிசயஸுகுமாரமான திருமேனியோடே ஸம்ஸாரிகளுடைய துக்கத்தைப் போக்குகைக்காக தன்வாசியறியாதவிந்த லோகத்திலேவந்தவதரித்து, அடியாரல்லல் தவிர்ப்பது, படிதான்நீண்டுதாவுவதாகையால் வந்தப்ரமத்தை அநுஸந்தித்தமநஸ்ஸாநது, வ்யாகுலதமாய் ப்ரமிக்கும்படியான (௫) "ஆழியும்சங்கும் சுமப்பார்தாம்" என்று, பூவேந்திலுப்போலே இருக்கும் திருவாழி திருச்சங்கையேந்துகிறதும்மலேசுமந்தாப்போலே, வன்பாரமாகத் தோற்றும்படியிருக்கிறவவன் ஸௌகுமார்யப்ரகாமம், உடைய நங்கையார்பிறந்தக மாகையாலே, ஆழ்வார்கு அச்சேரியாயிருப்பதாய்(௬)"உருவார்சக்கரம் சங்குசுமந்திங்கும்மோ டொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளன்" என்று, (௭) "வண்பரிசாரத்திருந்தவென் திருவாழ்மார்வர்க்கென்திறம் சொல்லார்" என்ற திருவண்பரிசாரத்திலே காணலாமென்கை. *

(க) தி-வா. அ. உ. ௪. (உ) ஷை. ௪. (௩) ஷை. (௪) ஷை. ௩. ௬. (௫) ஷை. ௩. (௬) ஷை. எ. (எ) ஷை.

மூ—(௨௫) மஹாமதிகளச்சங் கெட்டமரும் ஶௌர்யாதிகள் சிற்ருற்றிலே கொழிக்கும்.

மூ—(௨௬) ஸாத்யஹ்ருதிஸ்தனும் ஸாதநமொருக்கடுக்கும்

(அ) மஹாமதிகள் - அஸ்தாநேபய ஶங்கிகளான்விதுரர் பேல்வார் அச்சங்கெட்டு - நிர்ப்பயராய், அமரும்-ஹ்ருஷ்டராம் படியான, ஶௌர்யாதிகள்-கம்ஸாதிகநிரஸநப்ரகடிதஶௌர்யாதிகள், சிற்ருற்றிலே - திருச்சிற்ருற்றிலே, கொழிக்கும் - ஒதுக்கப்பட்டுப்ரகாசிக்கும்.

(அ) ஸாத்யஹ்ருதிஸ்தனும் - ஸாத்யமான ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தில் வாஸம்லபித்திருக்கச்செய்தேயும், ஸாதநம் - ஸாதநமான திருக்கடித்தானத்தையும், ஒருக்கடுக்கும் - ஸமமாகவர்த்திக்கும்படியான,

வ்யா. (௨௫) (மஹாமதிகள்) இத்யாதி அதாவது:— (க) “సంస్పృశన్నాసనం శౌరేర్విదురస్స మహామతిః” “ஸம்ஸ்ப்ருஶந்நாஸநம்ஶௌரேர்விதுரஸ்ஸமஹாமதி:” என்கிறபடியே, ஸௌகுமார்யாநுஸந்தாநத்தாலே, அவனுக்கிங்கே என்ன தீங்குவருகிறதோவென்று அஸ்தாநேபயஶங்கை பண்ணும் மஹாமதிகள், (௨) “எங்கள்செல்சார்வு” என்று, தங்களுக்கு நிர்ப்பயஸ்தாநமான புகலாகநினைத்துபயங்கெட்டு(௩) “திருச்சிற்ருற்றங்கரையானை முக்கணம்மானை நான்முகனையமர்ந்தேன்” என்று, ப்ரும்ஹருத்ரர்களுடைய ஸத்தாதிகள் ஸ்வாதீநமாம்படியவர்களை ப்ரகாரமாகவுடைய பெருமையையுடையவனுய்வைத்து ஸுலபனுய்வந்து நிற்கிறவனை அவனுக்கென்வருகிறதோ என்று, பட்டமறுகுதல் தீர்ந்து கிட்டியநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராம்படியான (௪) “வார்கடாவருவி” இத்யாதியால்சொன்ன குவலயாபீட சாணூரமுஷ்டிககம்ஸாதிநிரஸநப்ரகடித ஶௌர்யாதிகள் (௫) “திருச்சங்கன்றாறல் திருச்சிற்ருர்” என்கிற, திருப்பதியிலே, ஆற்றுக்குள்ளில் மணிமுக்தாதிகள் கரையிலே கொழித்துத் தோற்றுமாப்போலே ப்ரகாசிக்குமென்கை (ஶௌர்யாதிகள்) என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே வீர்ய பராக்ரமங்களைச் சொல்லுகிறது. ஆரென்கிற ஸமாதியாலே கொழிக்குமென்றது. *

வ்யா. (௨௬) (ஸாத்யஹ்ருதிஸ்தனுமித்யாதி) அதாவது:— ஸாத்யம்கைப்பட்டால் ஸாதநத்திலிழிவாரன்றிக்கேயிருக்க (௬) “திருக்கடித்தாநமுமென்னுடைச்சிந்தையு மொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்பிரான்” என்று, ஸாத்யமானவாழ்வார் திருவுள்ளத்தில் வாஸம்லபித்திருக்கச் செய்தேயுமித்தைப்பெற்றது அத்தேஶத்தில் நிலையாலேய்ன்ருேவென்றுஸாதநமான திருக்கடித்தானத்தையும் அடுத்துப்பிடித்து வர்த்திக்கும்

(க) ஸ்ரீ-பார-௨. (௨) தி - வா. அ. ௪. க. (௩) ஷை. க0. (௪) ஷை. க. (௫) ஷை. (௬) ஷை. ௬. ௨.

மூ. க்ருதஜ்ஞதாகந்தம் தாயப்பதியிலே.

மூ—(உஎ) அவகாஹித்தாரை அநங்யார்ஹமாக்கும் நாயகலக்ஷணம் 'வளம்புகழூமூரிலேகுட்டமிடும்.

மூ—(உஅ) போக்யபாகத்வரை

க்ருதஜ்ஞதாகந்தம் - க்ருதஜ்ஞதாபரிமளம், தாயப்பதியிலே - தனக்கு தாயப்ராப்தமான திருக்கடித்தாநத்திலே (ப்ரகாசிக்குமென்றபடி.

(அ) அவகாஹித்தாரை - தன்ப்ரஸாதத்திலே மூழ்கினவர்களை, அநங்யார்ஹமாக்கும் - மற்றொருவர்க்காகாதபடியாக்கும், நாயகலக்ஷணம் - நாயகனுடையலக்ஷணம், வளம்புகழூமூரிலே - திருப்புலியூரிலே, குட்டமிடும் - பூர்ணமாயிருக்கும்.

(அ) போக்யபாகத்வரை - போக்யரான வாழ்வார்க்குப்பரமபக்தியினுடைய பாகம்பிறக்குமளவுமுண்டான த்வரை,

---

படியான க்ருதஜ்ஞதாபரிமளம் (க) "திருக்கடித்தானநகரும் தனதாயப்பதி" என்று, தனக்கு தாயப்ராப்தமான ஸ்தாநமாகநினைத்திருக்கும் திருக்கடித்தாநத்திலேயென்கை. (க்ருதஜ்ஞதாகந்தம்) என்றது:— கடித்தாநம், என்று, மணத்தையுடைத்தான ஸ்தாநமென்கையாலே.

வ்யா. (உஎ) (அவகாஹித்தாரையித்யாதி) 'அதாவது:— (உ) "அப்பன்திருவருள் மூழ்கினள்" என்று, தன்ப்ரஸாதத்திலே மறுநனைய அவகாஹித்தாரை (௩) " அறுமாயன்பேச்சின்றிப் பேச்சிலள் " (௪) " திருப்புலியூர் புகழன்றிமற்று பரவாளிவள் நின்றிராப்பகல் " (௫) "திருப்புலியூர் நின்றமாயப்பிரான் திருவருளாமிவள் நேர்ப்பட்டது" என்னும்படி, அநங்யார்ஹமாக்குமதாய் (௬) "கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்" (எ) "துன்னுசூழ் சுடர்நாயிறுமன்றியும் பல்சுடர்களும்போல்" இத்யாதிகளால்சொன்ன அவயவசோபை ஆபரணசோபை முதலானநாயகலக்ஷணம் (அ) "திருப்புலியூர்வளம்புகழும்" என்று, இவர்கொண்டாடும்படியான ஐஶ்வர்யத்தையுடைய திருப்புலியூரிலே பூர்ணமாயிருக்குமென்கை. (குட்டமிடும்) என்றது :— குட்டநாடென்றுமத்தை நினைத்து. அருள்மூழ்கினரையென்னாதே, (அவகாஹித்தாரை) என்றது :— கலந்தவர்களையநங்யார்ஹராக்கும்படியிருக்க வேணும் நாயகலக்ஷணமென்று உத்தமநாயகலக்ஷணத்தை ஸாமாந்யேந தர்சிப்பித்து, அந்தலக்ஷணமீஶ்வரனுக்கு திருப்புலியூரிலே பூர்ணமாக ப்ரகாசிக்கு மென்றருளிச்செய்கிற வராகையாலே. *

வ்யா. (உஅ) (போக்யபாகத்வரை) இத்யாதி, அதாவதி:— பசிகனத்தவன் அந்நம்பக்வமாவதற்கு முன்னேபதற்றத்தாலே அதுக்கணித்தாகவந்து கிடப்பதிருப்பது நிற்பதாமாப்போலே போக்யபூதரான ஆழ்

(௩ மு-அ-ல்) தி-வா. அ. ௬. அ-ல். கண்டுகொள்க.

மூ. தெளிந்த சந்தைக்குமுன்னில் மூன்றிலும் ப்ரகடம்.

மூ—(உசு) போகத்திற்ற தட்டுமாறுஞ்சீலங்காட்கரையிலே கரையழிக்கும்.

மூ—(௩0) மஹாத்மாக்கள் விரஹம்ஸஹியாத மார்த்தவம்

தெளிந்தஸந்தைக்கு - தெளிந்தவென்கிறஸந்தைக்கு, முன்னில் - முன்சொன்ன, மூன்றிலும் - திருப்புளிங்குடி வரகுணமங்கை ஸ்ரீவைகுண்டம் இவை மூன்றுகளில், ப்ரகடநம் - தெரியும்.

(அ) போகத்தில் - அநுபவதசையில், தட்டுமாறும் - ஶேஷஶேஷிபாவம் அத்தலையித்தலையாம்படியான, சீலம் - ஸௌசீல்யகுணம், காட்கரையிலே - திருக்காட்கரையிலே, கரையழிக்கும் - கரையழியப்பெருகும்.

(அ) மஹாத்மாக்கள் - மஹாத்மாக்களோட்டை, விரஹம்ஸஹியாத - விரஹம்ஸஹியாமையாகிற, மார்த்தவம் - ம்ருதுத்வம்,

---

வார்க்கு பரமபக்தியாகிறபாகம் பிறக்குமளவுமவனுக்குண்டானத்வரை "தெளிந்தவென்சிந்தை" என்கிற, சந்தைக்குமுன்சொன்ன "புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துணின்று" என்று, கிடப்பதிருப்பது நிற்பதான திருப்புளிங்குடி, திருவரகுணமங்கை, ஸ்ரீவைகுண்டமாகிற திருப்பதிமூன்றிலும் தெறியுமென்கை. *

வ்யா. (உசு) (போகத்திற்ற தட்டுமறும்) இத்யாதி, அதாவது:—இப்படிபோக்ய பூதரானவாழ்வாருடனே கலந்துபரிமாறுமிடத்தில், (க) "ஆட்கொள்வானொத்தென்று யிருண்டமாயன்" என்றும், (உ) "ஆருயிர்ப்பட்ட தெனதுயிர்ப்பட்டது" என்றும், பேசும்படி அத்தலையித்தலையாய் ஶேஷஶேஷிபாவம்மாருடிப் பரிமாறும்சீலகுணம் (௩) "திருக்காட்கரை மருவிய மாயன்றன்மாயம் நினைதொறும்" என்று, வித்தராய் பேசின திருக்காட்கரையிலேகரையழியப்பெருகுமென்கை. (கரையழிக்கும்) என்றது, காட்கரையென்கிற ஸமாதியாலே. *

வ்யா. (௩0) (மஹாத்மாக்களித்யாதி) அதாவது:— (௪) "தமரோடங்குரைவார்க்கு" என்று, தம்பரிஜநங்களோடேயங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கென்னும்படி (ரு) "సకృత్త్వదాకార విలోకనాశయా తృణీకృతానుత్తమ భుక్తిముక్తిభిః। మహాత్మభిర్మామవలోక్యతాంనయ క్షణేఽపి తేయద్విరహోఽతిదుస్సహః" "ஸக்ருத்வதாகாரவிலோகநாஶயா த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபிஃ । மஹாத்மபிர்மாமவலோக்யதாம்நய க்ஷணேபிதேயத்விரஹோதிதுஸ்ஸஹஃ" என்கிறபடியே, தம்முடைய விக்ரஹத்தை, யொருக்கால் காணவேணுமென்ருசையாலே அநுத்தமமான போகமோக்ஷங்களையும் த்ருணீகரித்திருக்கும் மஹாத்மாக்களோட்டை விரஹம்ஸஹி

(க-மு - ௩ - ல்) தி - வா. ௬. ௬ - ல். கண்டுகொள்க. (௪) ஷெ. எ. உ. (ரு) ஆ- ஸ்தோ - ருரு.

ரு. வளத்தின்களத்தே கூடுபூரிக்கும்.

ரு—(௩க) பிரிந்ததுன்பக்கடல் கடத்தும் விஷ்ணுபோதாந்ருஶம்ஸ்ய ம்நாவாயிலே நிழலெழும்.

வளத்தின் - ஆச்ரிதஸம்பத்தாயிவக்குமவனுடைய, களத்தே - திருமூழிக்களத்திலே, கூடுபிரிக்கும் - கூடுகட்டிநிற்கும்.

(அ) பிரிந்த - அன்புடையாரைப்பிரிகையால்வந்த, துன்பக்கடல்- துக்கஸாகரத்தை, கடத்தும் - நிவர்த்திப்பிக்கும், விஷ்ணுபோதாந்ருஶம்ஸ்யம் - விஷ்ணுபோதமானவனுடைய ஆச்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபையானது, நாவாயிலே - திருநாவாயிலே, நிழலெழும் - ப்ரதிபலிக்கும்.

யாமையாகிற மார்த்தவம் "மூழிக்களத்து வளத்தினை" என்று, ஆச்ரிதர்க்கு ஸம்பத்தாயிருக்கும் ஸ்வபாவனனவன் திருமூழிக்களத்திலே கூடுகட்டிநிற்குமென்கை. கூடுபூரிக்குமென்றது களமென்கிறஸமாதியலே. *

வ்யா. (௩க) (பிரிந்ததுன்பக்கடலித்யாதி) அதாவது:— (க) "அன்புடையாரைப்பிரிவுருநோய்" என்றும், (உ) "துன்பக்கடல்புக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, (௩) "எமராலும்பழிப்புண்டு, அணிமூழிக்களத்துறையும் தம்மாலிழிப்புண்டிங்கென்" என்று, (ச) "தந்தாமைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீர் மிகமேனிமெலிவெய்தி மேகலையுமீடழிந்தென்னகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கு தகவென்றுரையீர்" என்றிப்படி, மேல்மேலுமாள்விடவேண்டும்படி தன்னைப்பிரிகையால் வந்த துக்கஸாகரத்தை நிஸ்தரிப்பிக்கும் (ரு) "[Grantha]" "விஷ்ணுபோதம் விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்" என்கிற விஷ்ணுபோதமான வனுடைய (சு) "ஆவாவடியானிவனென்றருளாய்" என்றபேக்ஷிக்கலாம்படியிருக்கும் ஆச்ரிதவிஷய க்ருபையாகிற ஆந்ருஶம்ஸ்யம் (எ) "நாவாயுறைகின்ற, என்று, அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருனவாயிலே, உள்ளுநிற்கிற வஸ்துவின் ஸ்வபாவமிதுவோவென்றறியலாம்படி அவ்வூரின்போலே நிழலெழுமென்கை. நாவாய்போலேயிருக்கிறவவன் வர்த்திக்கிறதேஶமாகையாலேநாவாய் என்று,ஊருக்குப்பேராயிருக்கிறதென்றுகருத்து. விஷ்ணுபோதத்வமித்தாலே, ப்ரகாசித்தாலதுக்குடலானவாந்ருஶம்ஸ்யம்தன்னடையேதோன்றுமிறே. (அ) "[Grantha]" "காருண்யே நாந்ருஶம்ஸ்யோந" என்று, விபஜித்துச்சொல்லி (கூ) "[Grantha]" "ஸ்த்ரீப்ராணஷ்டேதிகாருண்யமா ச்ரிதேத்யாந்ருஶம்ஸதா" என்கையாலே. ஆந்ருஶம்ஸ்யமாவது:—ஆச்ரிதவிஷயக்ருபை.*

(க) நாச்சி - தி. ரு. ச. (உ) ஷெ. (௩) தி-வா. கூ. எ. உ. (ச) ஷெ - க. (ரு) (சு) ஷெ - அ. எ. (எ) ஷெ. (அ) கூ.

மூ--(௬௨) ஶரண்யமுகுந்தத்வம் உத்பலாவதகத்திலே ப்ரஸித்தம்.
மூ--(௬௬) மார்க்கபந்துஶைத்யம் மோஹநத்தேமடுவிடும்.

(அ) ஶரண்யமுகுந்தத்வம் - ஶரணவரணார்ஹனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வம், உத்பலாவதகத்திலே - திருக்கண்ணபுரத்திலே உத்பலாவதகமென்கிற விமாநத்தில் நிற்கிறநிலையிலே, ப்ரஸித்தம - எல்லாருமறியலாம்.

(அ) மார்க்க - மார்க்கத்துக்கு, பந்து - பந்துவானவனுடைய, ஶைத்யம் - தாபஹரமான குளிர்ச்சியானது, மோஹநத்தே - திருமோஹூரிலே, மடுவிடும் - நிறைந்திருக்கும்.

வ்யா. (௬௨) (ஶரண்யமுகுந்தத்வம்) இத்யாதி, அதாவது :— "சரணமாகுந்தன தாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானல் வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான்" என்று, கீழ்ச்சொன்னகுணவிஶேஷத்தாலே, எல்லார்க்கும் ஶரணவரணார் ஹனயிருக்குமவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வம் (க) "ఉత్పలావతకే దివ్యే విమానే పుష్కరేక్షణః। శౌరిరాజమహంవన్దే సదాసర్వాఙ్గసున్దరమ్" "உத்பலாவதகேதிவ்யே விமாநேபுஷ்கரேக்ஷணம் ஶௌரிராஜமஹம்வந்தேஸதாஸர்வாங்க ஸுந்தரம்" என்கிறபடியே, திருக்கண்ணபுரத்தில் உத்பலாவதகமென்று பேரையுடைத்தான திவ்யவிமாநத்தில் நிற்கிறநிலையிலே யெல்லாருமறியலாம்படி ப்ரஸித்தமென்கை. முகுந்தத்வமாவது :— முக்திபூமிப்ரதத்வம். "வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்" என்கையாலே யாய்த்திவரிப்படி யருளிச்செய்தது. பலமென்று மாம்ஸமாய், உத்பலதேஹரென்றது மாம்ஸளதேஹ ராயிருக்கையன்றிக்கேஶரீரபோஷணத்தாலே உத்கதமாம்ஸராய்க்கொண்டு உபேக்ஷிததேஹராயிருக்கும் முமுக்ஷுக்களாய் (உ) "తేషాంమమావతో వాసముత్పలావతకంవిదుః" "தேஷாம்மமாவதோவாஸமுத்பலாவதகம்விதுஃ" என்கிறபடியே, அவர்களுக்கு ரக்ஷகனானவனெழுந்தருளி நிர்க்கையாலே உத்பலாவதகமென்றங்குத்தை திவ்யவிமாநத்துக்குப் பேராகையாலே யாய்த்து மோக்ஷப்ரதத்வம் அந்தஸ்தலத்திலே ப்ரஸித்தமென்றது. *

வ்வா. (௬௬) (மார்க்கபந்துசைத்யம்) இத்யாதி, அதாவது:— இப்படிமோக்ஷப்ரதனை தன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே மோக்ஷபூமிக்குப்போவார்க்கு (௬) "காளமேகத்தையன்றிமற்றொன்றிலன்கதி" (ச) "ஆத்தன்தாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே" என்றும்படி, ஆப்தனைக்கூடக்கொண்டுபோம் மார்க்கபந்துவானவனுடைய (ரு) "சுரிகுழல்கமலக்கட்கனிவாய்காளமேகம்" என்றும், (கூ) "அவனடிநிழல்தடம்" என்றும், (எ) "மாதகமணித்தடம்" என்றும் சொல்லும்படியிருந்துள்ள ஸாம்ஸாரிகஸகலதா பஹரமானஶைத்யம் அம்ருதப்ராநஸமயத்தில் அஸுரர்களைமோஹிப்பித்தவிட மாகையாலே மோஹநக்ஷேத்ரமான திருமோகூரிலே நிறைந்து நிலைபெற்றிருக்குமெனகை. மடுவிடுமென்றது:—(அ) "மரதகமணித்தடம்" என்கிறஸமாதியாலே. *

(க) (உ) (ரு-மூ-அ-ல்) தி-வா. க௦. க௦ - ல் காண்க.

மூ—(௩௪) ஸைந்யபுத்ர சிஷ்யஸாத்ய ஸித்தபூஸுரார்ச்சநத்துக்கு முக நாபி பாதங்கள் த்வாரத்ரயத்தாலே காட்டும் ஸாம்யம் அநந்தஶயநத்திலேவ்யக்தம்:—

மூ—(௩௫) மோக்ஷதாநத்தில் ப்ரணதபாரதந்தர்யம் வளம்மிக்க நதியிலே கரைபுரளும்.

(அ) ஸைந்ய - ஸேநாபதியாழ்வான், புத்ர - புத்ரர்களான ப்ரம்ஹாதிகள், சிஷ்ய - சிஷ்யர்கள் இவர்களாகிற, ஸாத்ய - ஸாத்யருடையவும், ஸித்த - ஸித்தருடையவும், பூஸுர - ப்ராம்ஹணர்களுடையவும், அர்ச்சநத்துக்கு - ஆராதநத்துக்கு, முகநாபிபாதங்கள் - முகம், நாபி, பாதங்கள், இவை, த்வாரத்ரயத்தாலே - மூன்றுவாசலாலே, காட்டும்ஸாம்யம்-தாரதம்யம்பாரதேகாட்டுகிறகுணம் (அநந்தசயநத்திலே)- திருவநந்தபுரத்திலே, வ்யக்தம் - ப்ரகாசிக்கும்:—

(அ) மோக்ஷதாநத்தில் - மோக்ஷம்கொடுக்கும்போது, ப்ரணதபாரதந்த்ர்யம் - ஆஶ்ரிதர்க்குப்பாரதந்த்ர்யனுகை, வளம்மிக்கநதியிலே - திருவாட்டாற்றிலே, கரைபுரளும் - அமர்யாதமாகப்ரவஹிக்கும்.

வ்யா. (௩௪) (ஸைந்யேத்யாதி) அதாவது:— (க) "அமரர் கோனர்ச்சிக்கின்றங்கப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்" என்கிற, ஸேநாஸஹிதரானஸேனைமுதலியாராகிற (உ) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யா:" "யத்ரபூர்வேஸாத்யா:" என்கிற, நித்யஸூரிகளில் தலைவரானஸாத்யருடையவும், (௩) "அமராய்த்திரிகின்றார்கட்காதி" என்கையாலே, புத்ரர்களான ப்ரும்ஹாதிகளாகிறஸித்தருடையவும், (ச) "படமுடையரவில் பள்ளி பயின்றவன்பாதங்காண நடமினோநமர்களுள்ளீர்" என்று, இவருபதேஶம்கேட்ட சிஷ்யர்களான பூஸுரருடையவும், அர்ச்சநத்துக்கு திருமுகமும் திருநாபியும் திருவடிகளுமாகிற விவற்றை திருவாசல் மூன்றுலும் தர்சிப்பிக்கிற, நித்யஸூரிகள் ஸம்ஸாரிகளென்று விஶேஷம் பாராத ஸாம்யகுணம், திருவநந்தபுரத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிற ப்ரகாரத்திலே வ்யக்தமாயிருக்குமென்கை.

வ்யா. (௩௫) (மோக்ஷதாநத்ததிலித்யாதி) அதாவது:— (ரு) "அருள்தருவானமைகின்றானதுநமதுவிதிவகை" என்றும், (சு) "விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான் விதிவகையே" என்றுமிப்படி ஸர்வஸமனைவன், ஆஶ்ரிதர்க்குமோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணுமளவில் அவர்கள்விதித்தபடிசெய்வானாய்நிற்கிற வாஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம் (எ) "வளம்மிக்கவாட்டாற்றான்" என்று,ரக்ஷ்யவர்க்கம் குறைவற்றதேஶமாகையாலே அவனுக்குஸம்பத்துமிக்கிருக்கிறதிருவாட்டாற்றிலே அமர்யாதமாகப்ரவஹிக்குமென்கை. கரைபுரளுமென்றது:— ஆறுயென்கிற ஸமாதியாலே.

(க-௩-மு-ல்) க0-உ-ல்-காண்க. (ரு) ஷை. சு. க. (சு) ஷை-சு. ௩. (எ) ஷை. ௩௪

மூ—(௩௬) த்யாஜ்யதேஹவ்யாமொஹம் மருள்கள்கடியும் மயல்மிகு பொழிலிலே தழைக்கும்.

மூ—(௩௭) அங்கீகரிக்கவவகாஶம் பார்க்கும் ஸ்வாமித்வம் பெருநகரிலேபேர்பெற்றது.

(அ) த்யாஜ்யதேஹவ்யாமோஹம்-விடவேண்டிய தேஹத்திலுண்டான வ்யாமொஹம், மருள்கள் - அஜ்ஞாநங்களை, கடியும் - போக்குகிற மயல்மிகுபொழிலிலே - வ்யாமோஹம்மிக்க திருமாலிருஞ்சோலையிலே, தழைக்கும் - அபிவ்ருத்தமாம்:—

(அ) அங்கீகரிக்க - இவனைவிஷயீகரிக்க, அவகாஶம் - இடத்தை பார்க்கும், ப்ரதீக்ஷிக்கும், ஸ்வாமித்வம் - ஸ்வாமித்வமானது, பெருநகரிலே - திருப்பேர்நகரிலே, பேர்பெற்றது - ப்ரஸங்கமாயிற்று.

வ்யா. (௩௬) (த்யாஜ்யதேஹவ்யாமோஹம்)இத்யாதி,அதாவது:— முமுக்ஷுக்களுக்குத்யாஜ்யமான தேஹத்தில் சரமதேஹமாகையாலே, மஹிஷியுடைய உச்சிஷ்டத்தைவிரும்பும் ராஜபுத்ரனைப்போலே, (௧) "வஞ்சக்கள்வனாய், நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து, மாயவாக்கை யதனுட்புக்கு" என்கிறபடியே, இதின் தோஷம்பாராமல் உட்புக்கு (௨) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையே" இத்யாதிப்படியே உகந்தருளின நிலங்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணும் விருப்பத்தை யிதிலேகதேஶத்திலேபண்ணி, (௩) "மங்கவொட்டு" என்றும், காலைக்கட்டி விடுவிக்கும்படி, இவனுக்குண்டான வ்யாமோஹம், (௪) "மருள்கள்கடியும் மணிமலை" என்றும், ஸர்வருடையவுமஜ்ஞாநத்தை ஸவாஸநமாகப்போக்குமதாய் (௫) "மயல் மிகுபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை" என்று, போக்யப்ரகர்ஷத்தாலே, போக்தாக்களைப்பிச்சேற்றவற்றின சோலையையுடைய தெற்குத்திருமலையிலே ஸம்ருத்தமாய்ச்செல்லுமென்கை. பொழிலென்கிற ஸமாதியாலேயாய்த்துத்தழைக்குமென்றது. ⁎

வ்யா. (௩௭) (அங்கீகரிக்கவவகாஶம்பாக்கும்) இத்யாதி, அதாவது:— (௬) "திருமாலிருஞ்சோலை மலையென்னேனென்ன திருமால் வந்துயென் நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" என்று, ஸ்வாங்கீகாரத்துக்குடலான ஸுக்ருதலவமில்லாதாரையும், மடிமாங்காயிடுமாப்போலே, என்னாரைச்சொன்னாய்,இத்யாதியான வஜ்ஞாதஸுக்ருதங்களையாரோபித்தங்கீகரிக்கைக்கிடம் பார்க்குமவனுடைய ஸ்வாமித்வம் (௭) "பெருநகராரவணைமேல்" என்று, கண்வளர்ந்தருளுகிறதிருப்பேர்நகரிலே, ப்ரஸித்தமாய்த்தென்கை. ஆக, திருப்பதிகள்தோறும் ஒரோகுணம் ப்ராதாந்யேநப்ரகாசிக்குமென்னுமிடம், இவரருளிச்செய்த திருப்பதிகளெல்லாவற்றிலும் தர்சிப்பித்தாராயிற்று. ⁎

(௧-௰-௪-ல்) தி-வா-௧0-௭-ல். காண்௧. (௫) ஷை-௨. ௧0. ௩. (௬) ஷை-௧0. அ. ௧. (௭) பெ-மொ. ௫. ௬. ௩.

மூ—(கூ அ) இவற்றில்ப்ராவண்யமிவள்பரமே யென்னவுண்டாய் ஷோடஶகலாபூர்ணமான சந்த்ரமண்டலம்போலே பதினாறுதிருநக்ஷத்ரம் நிரம்பினவாறே தேவபோக்யமான வதிலம்ருதம்போலன்றிக்கே யென்னுத்தமிழிசைக்காரர் முதற்பத்தர் வானவரென்னம்மான் பார்பரவென்னும்படி ஸேஶ்வர விபூதி யோக்யமான

(அ) இவற்றில் - இந்தவர்ச்சாவதாரஸ்தலங்களில், ப்ராவண்யம் - ஆதராதிஶயம், இவள்பரமேயென்ன - இவளுக்குத்தகுமோவென்னும்படி, உண்டாய் - உண்டாய், ஷோடஶகலாபூர்ணமான - பதினாறுகலைகளாலும் பரிபூர்ணமான, சந்த்ரமண்டலம்போலே - சந்த்ரபிம்பம்போலே, பதினாறுதிருநக்ஷத்ரம் - பதினாறுவயஸ்ஸு, நிரம்பினவாறே - பூர்ணமானவாறே, தேவபோக்யமான - தேவதைகளுக்கே போக்யமான, அதில் - அந்தசந்த்ரமண்டலத்திலுண்டான, அம்ருதம்போலன்றிக்கே, அம்ருதத்தைக்காட்டிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய், என்நா - என்நாவிலுண்டான, தமிழர் - த்ராவிடபாஷாநிபுணரும், இசைகாரர்-ஸ்வரம்தெரிந்தவரும், முதல்பத்தர்-ஶ்ரேஷ்டரானபக்தரும், வானவர்-நித்யஸூரிகளும், என்னம்மான் - எனக்குஸ்வாமியானவனும், பார் - பூமியிலுள்ளாரும், பரவென்னும்படி - பரவத்தக்கதென்னும்படி, ஸேஶ்வர - ஈஶ்வரனோடேகூடின, விபூதி யோக்யமான - விபூதிக்கநுபர்வ்யமான,

வ்யா. (கூ அ) (இத்திருப்பதிகளில் ப்ராவண்ய மிவர்க்குண்டாய்த்தெப்போது ? இவர்தாம் ப்ரபந்தமருளிச்செய்யத்துடங்கிற்றெத்தனை திருநக்ஷத்ரத்தில்? இதுதனக்கு போக்த்ருநியமமுண்டோ ? இதின்போக்யதைதானிருக்கும்படியெங்ஙனே ? என்னுமகாங்க்ஷையிலேயருளிச்செய்கிறார்மேல். (இவற்றில் ப்ராவண்யம்) என்றுதுடங்கி, அதாவது:— இவ்வர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களில் ப்ராவண்யம் (க) "முலையோமுழுமுற்றும்போந்திலபெருமான்மலையோதிருவேங்கடமென்றுகற்கின்ற வாசகமிவள்பரமே" என்னும்படி, பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னேயுண்டாய் பதினாறுகலைகளாலும் பரிபூர்ணமான சந்த்ரமண்டலம்போலே பதினாறு திருநக்ஷத்ரம் பூர்ணமானவாறே (உ) "க்ருஷ்ணபக்ஷேऽமரைஶ்ஶஶ்வத் பீயதே தைவஸூதாமய:" "க்ருஷ்ணபக்ஷமரைஶ்ஶஶ்வத் பீயதெவைஸுதாமய:" என்கிறபடியே, தேவர்களுக்கு போக்யமாகையாலே போக்த்ருநியமமுடைத்தான அந்த சந்தரமண்டலத்தில் அம்ருதம்போலன்றிக்கே (கூ) "என்னாவிலின்கவி" என்றும், (ச) "பாலேய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர் பரவுமாயிரம்" என்றும், (ரு) "தூமுதல்பத்தர்க்கு" என்றும், (சு) "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றும், (எ) "தென்னாவென்னுமென்னம்மான்" என்றும், (அ) "பார்பரவின்கவி" என்றும்

(க) தி - வி. சுo. (உ) (கூ) தி - வா. கூ. க. க. (ச) தி - வா. க. ரு. கக. (ரு) (சு) ஷெ - சo. சு. கக. (எ) ஷெ - எ. ரு. (அ) ஷெ-எ. சு. ரு.

மூ. பாலோடமுதன்ன மென்மொழி முகஞ்செய்தது.

மூ—(௩௯) நீர்பால் நெய்யமுதாய் நிரம்பினவேரி நெளிக்குமாப்போலே பரபக்த்யாதிமயஜ்ஞாநாம்ருதாப்திநிமிக்கிற வாய்க்கரை மிடைந்து

பாலோடமுதன்ன - பாலோடேகூடினவம்ருதம்போன்ற, மென்மொழி - ம்ருதுவானஶப்தம், முகஞ்செய்தது - இவர்முகத்தில் நின்றுமுண்டாயிற்று.

(அ) நீர் - நீரானது, பால் - பாலாய், நெய் - நெய்யாய், அமுதமாய் - அம்ருதமாய், நிரம்பனவேரி - பூர்ணமானவேரி, நெளிக்குமாப்போலே - உடையுமாப்போலே, பரபக்த்யாதிமய - பரபக்த்யாதிகளாய்ப்பரிணமித்த, ஜ்ஞாந - பகவத்ஜ்ஞாநமாகிற, அம்ருதாப்தி - அம்ருதஸாகரம், நிமிக்கிற - நெளிகிற, வாய்கரை - வாய்க்கரையாலே, மிடைந்து - நெருங்கி,

சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வபரவிபாகம் ஸஂஶ்ரிஸம்ஸாரிவிபாகம் ஈஶேசிதவ்ய விபாகமற ஈஶ்வரனோடே கூடவிரண்டு விபூதியும் புஜிக்கைக்கு யோக்யமாய், (க) "பாலோடமு தன்னவாயிரம், அமுதமென்மொழி" என்கிறபடியே, வாச்யவாசக ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே பாலுமமுதமும் கலந்தாப்போலேயாய் போக்யதாதிஶயத்தாலும், புஜித்தார்க்கு நித்யத்வத்தைக்கொடுக்கையாலும், அம்ருதஸமமாய் அதிவ்யாவ்ருத்தமான மார்த்தவத்தையுடைத்தான ஶப்தம் வந்து இவர்முகோத்கதமாயிற்றென்கை. *

வ்யா. (௩௯) இவர்பக்கல் ப்ரபந்தமவதரிக்கத்துடங்கின காலத்தையருளிச்செய்தார்க்கீழ். இதுதானவதரிக்குமளவிலிப்படி நாமவனைக் கவிபாடவேணுமென்று ஸங்கல்பித்திருந்து பாடினரோவென்னுமாகாங்க்ஷையிலே, இதினவதரணக்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல். (நீர்பாலென்று துடங்கி) அதாவது :— நீர்பாலாய், பால் நெய்யாய், நெய்யம்ருதமாயத்தாலே நிரம்பினதோரேரி பொறுமல்நெளித்துடையுமாப்போலே (உ) "மயர்வறமதினலமருளினன்" என்கிறவிடத்தில்கர்மஜ்ஞாநாநுக்ருஹீதையான பக்திஸ்தாநத்தில் பகவத்ப்ரஸாதமாய் அதடியாக பரபக்திதுடங்கி பிறக்கையாலே, ஜ்ஞாநம் முதலிலே பரபக்திரூபமாய், பரபக்தியானது பரஜ்ஞாநமாய், பரஜ்ஞாநமானது பரமபக்தியாய்(௩) "[illegible]" "அச்யுதபக்திதத்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்திபரிவாஹஶுபைர்வசோபி:" என்கிறபடியே, அந்த பரபக்த்யாதிகளாய்நிறைந்தஜ்ஞாநமாகிற வம்ருதாப்தியானது ஆஶ்ரயமழியாமல் பரிவாஹாபேக்ஷைபிறந்து(ச)"நிமியும்வாய்" என்கிறபடியே,

(க) தி - வா. அ. சு. கக. (உ) ஷை. க. க. க. (௩) (ச) ஷை - சு. ரு. உ.

மூ. மொழிபட்டு அவாவிலந்தாதியென்று பேர்பெற்றது.

மூ—(சО) மனஞ்செய் எல்லையில்ஞாநவின்பத்தைநின்மலமாக வைத்தவர்

மொழிபட்டு - வசநரூபமாய், அவாவிலந்தாதியென்று - அபிநிவேசத்திலுண்டான வந்தாதி ரூபவாயிரமென்று, பேர்பெற்றது - ப்ரவஸித்தமாயிற்று.

(அ) மனஞ்செய் - ஸங்கல்பரூபமான, எல்லையில் - அபரிச்சேத்யமான, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞாநத்தையுடைய, இன்பத்தை - ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமான ஸ்வரூபத்தை, நிர்மலமாகவைத்தவர் - நிர்மலமாக ஸாக்ஷாத்

கெளிகிறவாய்கரையாலே (க) "மிடைந்தசொல்" என்கிறபடியே, சொற்கள்தான் நாமிங்குத்தைக்கு கிஞ்சித்கரித்தோமாகவேணுமென்றென்னைக்கொள் என்னைக்கொள்ளென்று மேல்விழுகையாலே நெருங்கிக்கொண்டு (உ) "மொழிபட்டோடும்" என்கிறபடியே, வசநரூபமாய் ப்ரவஹித்து இப்படி பரபக்த்யாத்யவஸ்தாத்ரயாபந்நபக்திப்ரேரிதமாயவதரிக்கையாலே (௩) "அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்" என்று, பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்தவந்தாதியான வாயிரமென்று நிரூபகமாம்படியாயிற்றென்கை. ஆக இவரிப்ரபந்தமருளிச்செய்கைக்கடியான ப்ராவண்யமும், பிறந்தகாலமும் அருளிச்செய்யத்துடங்கின காலமும், இதினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமும், ரஸ்யதையும், அவத்ரித்தக்ரமமும், சொல்லித்தாயிற்று. *

வ்யா. (சО) இனிமேலிப்ரபந்த ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதில் ப்ரதமத்திலே ஸாக்ஷாத்க்ருத பகவத்தத்வரான விவர்ஸம்ஸாரிகளுக்குஜ்ஜீவநார்த்தோபதேஶம் பண்ணின விப்ரபந்த ப்ரதிபாத்யார்த்தஸாம்யத்தாலே பகவத்ப்ரணீதகீதோபநிஷத் ஸமமாகச்சொல்லப்படுமென்கிருர். (மனஞ்செய்) என்று துடங்கி, அதாவது:— (ச) "எல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய் முதலில் சிதையாமே மனஞ்செய் ஞானத்துன்பெருமை" என்றும், (ரு) "எல்லையில் ஞானத்தன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வகாரணமாய், அபரிச்சேத்யமான ஸங்கல்பரூபஞாநத்தை யுடையனாய் (சா) "சூழ்ந்தனில்பெரிய சுடர்ஞானவின்பம்" என்கிறபடியே, ப்ரகிருதிபுருஷதத்வங்களிரண்டும் தனக்குள்ளேயாம்படி வ்யாபித்து தானபரிச்சேத்யமாய் உஜ்வலமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையுடையனான ஸர்வேஸ்வரனை (எ) "எனதாவியுள்ளேநிறைந்தஞானமூர்த்தி" "நின்மலமாகவைத்து" என்று, பரிபூரணஜ்ஞாந ஸ்வரூபனானவுன்னையென்னெஞ்சுக்குள்ளேவிசதமமாக வநுபவித்தேனென்னும்படி ஸாக்ஷாத்க

(க) தி - வா. க. எ. கக. (உ) ஷை - அ. க0. ரு. (௩) ஷை - க0. க0. கக. (ச) ஷை-க. ரு. உ. (ரு) ஷை-௩. க0. அ. (சா) ஷை-க0. க0. க0. (எ) ஷை-ச. எ. எ.

மூ. ஞானப்பிரானை ஞானத்துவைம்மினென்றவிதுதத்வ

கரித்தவாழ்வார், ஞாநப்பிரானை - ஜ்ஞாநப்பிரானென்கிற வெம்பெருமானை, ஜ்ஞாநத்து - ஜ்ஞாநத்திலே, வைம்மின் - வைய்யுங்கோள், என்றவிது - என்றுபதேசித்தவிது, தத்வவிவேக - தத்வங்களினுடைய

ரித்தவாழ்வார்,(க)"இரும்கற்பகஞ்சேர்வானத்தவர்க்குமல்லாதவர்க்குமத்தெல்லாயவர்க்கும் எறிதிரைவையமுற்றும் ஏனத்துருவாயிடந்த ஞானப்பிரானையல்லாவில்லை நான்கண்டனல்லதுவே" என்று, ப்ரளயார்ணவமக்னையானபூமியைமஹாவராஹமாயுத்தரித்தஜ்ஞாநஶக்திகளையும், ஸ்வாமித்வப்ராப்தியையுமுடையனாய்ஶ்லோகத்வயமுகத்தாலேசரமோபாயத்தை வெளியிடுகையாலே ஜ்ஞாநோபகாரகனுமாயிருக்கிறவனையொழிய ஸர்வர்க்குமுஜ்ஜீவனஹேதுவாயிருப்பதொன்றில்லை. இதுநான் அறுதியிட்டவிலக்ஷணமான வார்த்தமென்று ப்ரதமப்ரதபந்தத்திலருளிச்செய்தவிஷயத்தை உயாயமாகப்பற்றச்சொல்லுகிறவளவில் (உ) "திருக்குறுகூரதனை உளங்கொள்ஞானத்துவைம்மினும்மை யுய்யக்கொண்டு போகுறில்" என்று, உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியிருந்தீர்களாகில் அவன்நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேஶத்தை உங்கள் மாநஸஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக்குங்கோளென்று ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்துபதேசித்த விப்ரபந்தம் தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தமாக அவதரித்தருளின க்ருஷ்ணன் (ங) "అస్థానస్నేహకారుణ్య ధర్మాధర్మధియాకులమ్। పార్థం ప్రపన్నముద్దిశ్య శాస్త్రావతరణం కృతమ్" அஸ்தாநஸ்நேஹகாருண்ய தர்மாதர்மதியாகுலம்। பார்த்தம்ப்ரபந்நமுத்திஶ்ய ஶாஸ்த்ராவதரணங்க்ருதம்" என்கிறபடியே, அஸ்தாநேயுண்டானபந்து ஸ்நேககாருண்யங்களாலும், ஸ்வதர்மத்தில தர்மபுத்தியாலும் கலங்கி (ச) "నయోత్స్యమి" "நயோத்ஸ்யாமி" என்று, யுத்தாந்நிவ்ருத்தனாய், (ரு) "యచ్ఛ్రేయస్స్యాం నిశ్చితంబ్రూహి తన్మే, శిష్యస్తేహం శాధి మాంత్వాంప్రపన్నమ్" "யச்ரேயஸ்யாந்நிஶ்சிதம்ப்ரூஹிதந்மேசிஷியஸ்தேஹம் ஶாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்" என்று அர்ச்சுனனைத்தெளிவித்து, யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனுக்குகை வ்யாஜமாக (சூ) "அறிவினல் குறைவில்லாவகல்ஞாலத்தவரறிய" என்கிறபடியே, லோகத்துக்குஜ்ஜீவநஶாஸ்த்ரமாம்படி, எல்லாப்பொருளுமறிவித்த, ஸ்ரீகீதையில், ப்ரதமத்திலே தேஹாத்மாபிமான கார்யமான பந்துஸ்நேஹத்தையும் வதபீதியையும் மாற்றுகைக்காக தத்வஜ்ஞாநத்தை உபதேசிக்கத்துடங்குகிறவளவிலே (எ) "నత్వేవాహంజాతునాసం నత్వంనేమే జనాధిపాః। నచైవనభవిష్యామః సర్వేవయమతఃపరమ్" "நத்வேவாஹம்ஜாதுநாஸம் நத்வந்நேமேஜநாதிபாஃ। நசைவநபவிஷ்யாமஃ ஸர்வேவயமதஃ பரம்।" என்று, ஸர்வேஶ்வரனை தன்னோபாதிஸகலாத்மாக்களும் நித்யரென்றருளிச்செய்கிற வழியாலே

(க) தி-வி. கூக. (உ) (ங) (ச) ஸ்ரீ-கீ. (ரு) ஷ-உ. எ. (சூ) (எ) ஷ-உ. கஉ.

மூ. விவேக நித்யத்வாநித்யத்வ நியந்த்ருத்வ ஸௌலப்ய ஸாம்

விவேக-விவேகத்தையும், நித்யாநித்யத்வ-ஆத்மநித்யத்வ தேகாநித்யத்வங்களையும், நியந்த்ருத்வ - நியந்தாவாயிருக்கிறபடி யையும், ஸௌலப்ய-(அவதார) ஸௌலப்யத்தையும், ஸாம்ய - (ஆஶ்ரயணத்தில்)ஸமனு

ஜீவபரபேதம் ஜீவர்களுக்கு பரஸ்பரபேதமாகிற விவற்றை தர்சிப்பித்து (க) "దేహినో౽స్మిన్ యథా దేహే కౌమారం యౌవనం జరా । తథా దేహాన్తరప్రాప్తిర్ధీరస్తత్ర న ముహ్యతి" "தேஹிநோஸ்மிங்யதாதேஹே கௌமாரம்யௌவநம்ஜரா । ததாதேஹாந்தரப்ராப்திர்த்தீரஸ்தத்ரநமுஹ்யதி" இத்யாதியாலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகத்தையும் சொல்லுகையாலே தத்வங்களினுடைய விவேகத்தையும் (உ) "అన్తవన్త ఇమే దేహా నిత్యస్యోక్తాః శరీరిణః । అనాశినో౽ప్రమేయస్య తస్మాద్యుధ్యస్వ భారత" (ங) "న జాయతే మ్రియతే వా కదాచి న్నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః । అజో నిత్యః శాశ్వతో౽యం పురాణో న హన్యతే హన్యమానే శరీరే" (ச) "వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ నవాని గృహ్ణాతి నరో౽పరాణి । తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణాన్యన్యాని సంయాతి నవాని దేహీ" "அந்தவந்தயிமே தேஹாநித்யஸ்யோக்தாஶ்ஶரீரிண꞉ । அநாசிநோப்ரமேயஸ்யதஸ்மாத்யுத்யஸ்யபாரத" நஜாயதேம்ரியதேவாகதாசிந்நாயம்பூத்வாபவிதாவாநபூய꞉ । அஜோநித்யஶ்ஶாஶ்வ தோயம்புராணோ நஹந்யதேஹந்யமாநே ஶரீரே" "வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநியதாவிஹாயநவாநி க்ருஹ்ணாதிநரோபராணி । ததாஶரீராணி விஹாயஜீர்ணாந்யந்யாநிக்ருண்ஹாதி நரோபராணி" ததாஶரீராணிவிஹாயஜீர்ணாந்யந்யாநிஸம்யாதி நவாநிதேஹீ" இத்யாதிகளாலே, ஆத்மநித்யத்வ தேஹாநித்யதவங்களையும் (ரு) "భూమిరాపో౽నలో వాయుః ఖం మనో బుద్ధిరేవ చ । అహంకార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతిరష్టధా" "అపరేయమితస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరామ్ । జీవభూతాం మహాబాహో యయేదం ధార్యతే జగత్" "பூமிராபோநலோவாயு꞉ கம்மநோபுத்திரேவச । அஹங்காரயிதீயம்மே பிந்நாப்ரக்ருதிரஷ்டதா" அபரேயமிதஸ்த்வர்யாம் ப்ரக்ருதிம்வித்திமேபராம், ஜீவபூதாம்மஹாபாஹோயயேதம்தார்யதேஜகத்" என்கிறபடி, சேதநாசேதநஶரீரியாய் (சு) "సర్వస్య చాహం హృది సన్నివిష్టో మత్తః స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనం చ" "ஸர்வஸ்யசாஹம் ஹ்ருதிஸந்நி விஷ்டோமத்தஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்றும், (எ) "ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశే౽ర్జున తిష్ఠతి । భ్రామయన్సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా" "ஈஶ்வரஸ்ஸர்வ பூதாநாம்ஹ்ருத்தே ஶேர்ஜுநதிஷ்டதி । ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநியந்த்ரா ரூடாநிமாயயா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வஜநஹ்ருதிஸ்தனாய் நின்று ஸகலப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளையும் பண்ணிவிக்கையாகிற ஈஶ்வரனுடைய நியந்த்ருத்வத்தையும்

(க) ஸ்ரீ-கீ. உ. கங. (உ) ஷை - கஅ. (ங) ஷை - உ0. (ச) ஷை - உஉ. (ரு) ஷை-எ. ச. (சு) ஷை-கரு. கரு. (எ) ஷை-கஅ. சுக.

மூ. யாஹங்காரேந்த்ரிய தோஷபலமந꞉ ப்ராதாந்ய கரண

யிருக்கையையும், அஹங்காரதோஷ - அஹங்காரத்தினுடைய தோஷத்தையும், இந்த்ரியபல-இந்த்ரியப்ராபல்யத்தையும், மநப்ராதாந்ய-மநஸ்ஸின்ப்ரதாநதையையும், கரணநியமந-இந்த்ரியங்களின் நியமநத்தையும்,

(க) "తస్యాహం సులభః పార్థ నిత్యయుక్తస్య యోగినః" "தஸ்யாஹம்ஸுலப꞉ பார்த்தநித்யயுக்தஸ்யயோகிந꞉" என்றும் (உ) "పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతాం। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే" "பரித்ராணய ஸாதூநாம் விநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே" என்றும் பக்திமான்கள் நிமித்தமாகவும் அவதார ப்ரயுக்தமாகவுமுண்டானவவன் ஸௌலப்யத்தையும் (ங) "సమోహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోస్తి న ప్రియః" "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரிய꞉" என்று, அவனுடைய ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸர்வஸாம்யத்தையும் (ச) "ప్రకృతేః క్రియమాణాని గుణైః కర్మాణి సర్వశః। అహంకారవిమూఢాత్మా కర్తాహమితి మన్యతే" "ப்ருக்ருதே꞉ க்ரியமாணாநிகுணை꞉ கர்மாணி ஸர்வஶ꞉। அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதிமந்யதே" என்று, அஹங்காரதோஷத்தையும், (ரு) "యతతో హ్యపి కౌన్తేయ పురుషస్య విపశ్చితః। ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః" "யததோஹ்யபிகௌந்தேய புருஷஸ்யவிபஶ்சித꞉ । இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநிஹரந்தி ப்ரஸபம்மந꞉" என்று, இந்த்ரிய ப்ராபல்யத்தையும், (சு) "చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢం। తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్" "சஞ்சலம்ஹிமந꞉க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்ருடம்।தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்றும், (எ) "అసంశయం మహాబాహో మనో దుర్నిగ్రహం చలమ్। అభ్యాసేన తు కౌన్తేయ వైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే" "அஸம்ஶயம் மஹாபாஹோமநோதுர்நிக்ரஹம்சலம் । அப்யாஸேநது கௌந்தேயவைராக்யேநசக்ருஹ்யதே" என்றுமத்தை, அந்த இந்த்ரியங்களில் வைத்துக்கொண்டு, மநஸ்ஸினுடைய ப்ராதாந்யத்தையும் (அ) "తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః। వశే హి యస్యేన్ద్రియాణి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా" "தாநிஸர்வாணிஸம்யம்யுக்த ஆஸீதமத்பர꞉। வஶேஹியஸ் யேந்த்ரியாணிதஸ்ய ப்ரஜ்ஞாப்ரதிஷ்டிதா" என்றும், (கூ) "సర్వద్వారాణి సంయమ్య మనో హృది నిరుధ్య చ" "ஸர்வத்வாராணிஸம்யம்யமநோஹ்ருதி நிருத்யச" என்றும், கரணநியமநத்தையும், (க0) "చతుర్విధా భజన్తే మాం జనాః సుకృతినోర్జున। ఆర్తో జిజ్ఞాసురర్థార్థీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభ" "சதுர்விதாபஜந்தேமாம் ஜநா꞉ஸுக்ருதிநோர்ஜுந। ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீசபரதார்ஷப" என்று

(க) ஸ்ரீ-கீ. அ. கச. (உ) ஷை-ச. அ. (ங) ஷை - கூ. உக. (ச) ஷை - ங. உஎ. (ரு) ஷை-உ. உ0. (சு) ஷை - சு. ஙச. (எ) ஷை - சு. ஙரு. (அ) ஷை - உ. சுக. (கூ) ஷை-அ. கஉ. (க0) ஷை-எ. கசு.

மூ. நியமந ஸுக்ருதிபேததேவாஸுர விபாகவிபூதியோக

ஸுக்ருதிபேத - ஸுக்ருதிகளுடையபேதத்தையும், தேவாஸுரவிபாக- தேவதைகள் அஸுரர் இவர்களுடைய விபாகத்தையும், விபூதி - விபூதிகளுடைய, யோக - யோகத்தையும்,

ஸுக்ருதிகளுடைய பேதத்தையும், (க) "ద్వౌభూతసర్గౌలోకేస్మిన్ దైవఆసురఏవచ । దైవీసంపద్విమోక్షాయ నిబన్ధాయాసురీమతా" "த்வௌபூதஸர்கௌலோகேஸ்மிந்தைவ ஆஸுரயேவச । தைவீஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸுரீமதா" என்று, தேவாஸுரவிபாகத்தையும், (உ) "హన్తతేకథయిష్యామి విభూతిరాత్మనశ్శుభాః । ప్రాధాన్యతఃకురుశ్రేష్ఠ నాస్త్యన్తోవిస్తరస్యమే । ఆదిత్యానామహంవిష్ణుర్జ్యోతిషాంరవిరంశుమాన్" "ஹந்ததேகதயிஷ்யாமிவிபூதிராத்மநஶ்ஶுபா꞉ । ப்ராதாந்யத꞉ குருஶ்ரேஷ்டநாஸ்த்யந்தோவிஸ்தரஸ்யமே" ஆதித்யாநாமஹம்விஷ்ணுர்ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்ஶுமாந்" இத்யாதியாலே, விபூதியோகத்தையும், (ங) "పశ్యామిదేవాంస్తవదేవదేహే సర్వాంస్తథా భూతవిశేషసంఘాన్ । బ్రహ్మాణమీశంకమలాసనస్థ మృషీంశ్చసర్వానురగాంశ్చదివ్యాన్" "பஶ்யாமிதேவாம் ஸ்தவதேவதேஹேஸர்வாம்ஸ்ததாபூதவிஶேஷஸங்காந் । ப்ரும்ஹாணமீஶம்கமலாஸநஸ்தம்ருஷீம்ஶ்சஸர்வாநுரகாம்ஶ்ச திவ்யாந்" இத்யாதியாலே விஶ்வரூபதர்ஶநத்தையும், (ச) "మన్మనాభవ మద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు । మామేవైష్యసియుక్త్వైవ మాత్మానంమత్పరాయణః" "மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவமாத்மாநம்மத்பராயண꞉" என்று, அங்கஸஹிதையான பக்தியையும், (ரு) "దైవీహ్యేషాగుణమయీ మమమాయాదురత్యయా । మామేవయేప్రపద్యన్తే మాయామేతాంతరన్తితే ॥ తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత" "தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதுரத்யயா । மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்திதே ॥ தமேவஶரணம் கச்சஸர்வபாவேநபாரத" என்று, அங்கத்வேநவும், (சு) "సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య" "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" இத்யாதியாலே, ஸ்வதந்த்ரத்வேநவுமிரண்டுபடியான ப்ரபத்யுபதேஶத்தையும் பண்ணினுப்போலே, இவரும், (எ) "அடியேனுள்ளான்" என்கிறவிடத்திலே, ஶாப்தமாகவும் ஆர்த்தமாகவும் ஜீவபரபேதமும் ஜீவர்களுக்குபரஸ்பரபேதமும், (அ) "சென்றுசென்றுபரம்பரமாய்" என்று, ஆத்மாவுக்கு தேஹாதிவிலக்ஷணத்வத்தைச்சொல்லுகையாலே,ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகமுமாகிற தத்வவிவேகத்தையும், (கூ) மின்னின்நிலையில மன்னுயிராக்கைகள்" என்றும், (கo) உள்ளதுமில்லதும்" என்றும், சிதசித்தத்வங்களின் நித்யத்வாநித்யத்வங்களையும், (கக) "உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்து" என்றும், (கஉ) "கரந்தசிலிடந்தொறுமிடந்

(க) ஸ்ரீ - கீ. கசு. சு. (உ) ஷை. - கo. கக. (ங) ஷை - கக. கரு. (ச) ஷை - க. ஙச. (ரு) ஷை-எ. கச. (சு) ஷை - கஅ. சுசு. (எ) (அ) தி - வா. அ. அ. ரு. (கூ) தி - வா. க. உ. உ. (கo) ஷை - ச. (கக) ஷை - க. க. எ. (கஉ) ஷை - கo.

மூ. விஶ்வரூபதர்ஶந ஸாங்கபக்தி ப்ரபத்தி

விஶ்வரூப - விஶ்வரூபத்தினுடைய, தர்ஶந - தர்ஶநத்தையும், ஸாங்க - அங்கத்தோடுகூடின, பக்தி - பக்தியையும், ப்ரபத்தித்வைவித்ய - ஸாங்கப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திகளையும்,

திகழ்பொருடொரும் கரந்தெங்கும்பரந்து" என்றும், அந்தசேதநாசேதநஶரீரியாய், (க) "நின்றனர்" இத்யாதிப்படியே, அவற்றின் ஸகல ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீநமாம்படியிருக்கிறவவனுடைய நியந்த்ருத்வத்தையும், (உ) "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றும், (௩) "பலபிறப்பாயொளிவருமியல்வினன்" என்றும், ஆசாலேசமுடையாரைப்பற்றவும், அவதார ப்ரயுக்தமாகவுமுண்டான வவனுடைய ஸௌலப்யத்தையும் (௪) "முற்றவும் நின்றனன்" என்று, அவனுடைய ஆச்ரயணீயத்வேஸாம்யத்தையும் (௫) "நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்த்து" என்று, ஸம்ஸாரஹேதுவதுவேயாகச் சொல்லுகையாலே அஹங்காரதோஷத்தையும், (௬) "விண்ணுளார் பெருமார்க்கடிமைசெய்வாரையும் செறும் ஐம்புலன்" என்றிந்த்ரியபலத்தையும், (௭) "மநத்தைவலித்து" என்று, மநோநியமநத்தினருமை சொல்லுகையாலே மநஃப்ராதாந்யத்தையும், (௮) "உள்ளமுரைசெயலுள்ளவிம்மூன்றையும்முள்ளிக்கெடுத்து" என்று கரணநியமனத்தையும், (௯) "பெருநாடுகாணவிம்மையிலே பிச்சைதான்கொள்வர்" என்கையாலே, ஆர்த்தனுனப்ரஷ்டைஶ்வர்யகாமன், (௧0) "இறுகலிறப்பு" என்கையாலே, ஜிஜ்ஞாஸுவான கேவலன், (௧௧) "குணங்கள் நிறைபுகழ்மன்னர்" இத்யாதியாலே, அர்த்தார்த்தியான அபூர்வைஶ்வர்யகாமன்" (௧௨) "திருநாரணந்தாள் காலம்பெறச் சிந்தித்துய்மின்" என்கையாலே ஜ்ஞாநியாகிற பகவச்சரணார்த்தி என்கிற, ஸுக்ருதிபேதத்தையும், "அரக்கரசுரர் பிறந்திருள்ளீரேல், நண்ணுவசுரர்" "நல்லவமரர்" என்று தேவாஸுரவிபாகத்தையும், (௧௩) "புகழுநல்லொருவன்" (௧௪) "நல்குரவும்" (௧௫) "மாயாவாமனன்" இவைகளிலே, விபூதியோகத்தையும் "நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய்நெடுவானாய், சிரார்சுடர்களிரண்டாய்ச்சிவனாயயனாய்" என்று, விஶ்வரூபதர்ஶநத்தையும் "வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்று புறநெறிகளை கட்டுணக்குமின்பசையற" என்றும், "மேவித்தொழுதுய்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கைநாவிற் கொண்டச்சுதன்தன்னை ஞானவிதிபிழையாமே" என்றும், "மாலை நண்ணி, காலைமாலை கமலமலரிட்டுத்தொழுமினோ" என்றும், ஸாங்கபக்

(க) தி - வா. க. க. ௬. (உ) ஷி - ௩. க. (௩) ஷி - உ. (௪) ஷி க. உ. ௬. (௫) ஷி - ௩. (௬) (௭) (௮) தி - வா. க. உ. ௭. (௯) ஷி - ௪. க. க. (௧0) (௧௧) தி - வா. ௪. க. அ. (௧௨) ஷி - க. (௧௩) ஷி - ௩. ௪. க. (௧௪) ஷி - ௬. ௩. க. (௧௫) ஷி - ௭. அ. க.

மூ. த்வைவித்யாதிகளாலே அன்றேதிய கீதாஸமமென்னும்.

ஆதிகளாலே - இவற்றைமுதலாக உடைத்தானதுகளாலே, அன்றேதிய - அக்காலத்திலேகண்ணனாலே சொல்லப்பட்ட, கீதாஸமம் - கீதையோடு ஸத்ருசம், என்னும் - என்று சொல்லப்படும்.

தியையும், "அவனுடைய வுணர்வுகொண்டுணர்ந்து" என்று, அவனருளிச்செய்த ப்ரபத்திரூப ஜ்ஞாநத்தை ஸஹாயமாகக்கொண்டத்தையறிந்தென்கையாலே பக்த்யங்கத்வேநவும், "மற்றொன்றில்லை" "சரணமாகும்" என்கிறவற்றாலே, ஸ்வதந்த்ரத்வேநவும், இரண்டுவகையான ப்ரபத்தியையுமுபதேசிக்கையாலே, ப்ரதிபாத்யார்த்த ஸாம்யத்தைக்கொண்டு "மாயனன்றேதிய வாக்கு" என்கிற ஸ்ரீகீதையோடொக்கச் சொல்லப்படுமென்கை. (ப்ரபத்தித்வைவித்யாதிகளாலே) என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே (க) "జన్మ కర్మ చ మే దివ్య మేవం యో వేత్తి తత్త్వతః। త్యక్త్వా దేహం పునర్జన్మ నైతి మామేతి సోఽర్జున" "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யமேவம் யோவேத்திதத்வதஃ। த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்ம நைதிமாமேதிஸோர்ஜுந" என்றாப்போலே, (உ) "இவைபத்தும் வல்லாரமரரோடுயர்வில் சென்றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறை" என்று, சொன்ன அவதாரரஹஸ்ய வைபவம் (ங) *"పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి। తదహం భక్త్యుపహృతమశ్నామి ప్రయతాత్మనః" "பத்ரம்புஷ்பம்பலம் தொயம்யோமே பக்த்யாப்ரயச்சதி। ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிப்ரயதாத்மநஃ" என்றாப்போலே, (ச) "பிரிவகையின்றி நன்னீர்தூய்ப்பிரிவதுவும் புகைபூ" என்று சொன்னவவன்ஸ்வாராததை முதலாக கீழுக்தங்களையும், தேஹாத்மாபிமாநிகளைக்ரமத்திலே ப்ராப்யஸாதநங்களினெல்லையிலே மூட்டுகையும், ஸாத்யோபாயங்களிலேபரந்து ஸித்தோபாயத்தைமறைத்து உபதேசிக்குமிடத்தில்வைபவம்தோற்றவெளியிடுகையுமானவற்றையும் நினைக்கிறது. *

---

* பத்ரம், புஷ்பம் பலம் தோயம் என்கிற இந்நான்குவகை வஸ்துக்களையும், நான்குவிதமாக உபயோகிக்கவேண்டியிருக்க எல்லாவற்றையும் புஜிக்கிறேனென்றருளிச்செய்தது:—பெரும்பசியன் இட்டவையையின்னதென்று வகையிட்டறியாமல் அடைவுகெட விநியோகம் கொள்ளுமாப்போலே, இவனும், இத்தனைநாள் நம்மைநினையாதே தட்டித்திரிந்தவனிப்போதிப்படி நமக்குக் கலங்கித்தருவதே என்றவன் நெஞ்சிலுண்டான பக்தியினுர்த்ரதையால் தானுங்கலங்கிப்படிவிநியோகங் கொள்ளுவனென்றபடி.

(க) ஸ்ரீ - கீ. ச. க. (உ) தி-வா. ௧. ௩. ௧௧. (ங) ஸ்ரீ - கீ. கூ. உசு. (ச) தி - வா. க. ௯. க.

மூ—(௪௧) அது தத்வோபதேஶம் இது தத்வதர்ஶிவசநம்.

மூ—(௪௨) அதுஐவரை

(அ) அது - அந்தகீதை, தத்வோபதேஶம் - பரதத்தவமான நாராயணனுடைய வுபதேஶம், இது - இப்ரபந்தம், தத்வதர்ஶி - நாராயணனைக்கண்ட வாழ்வாருடைய, வசநம் - அருளிச்செயல்.

(அ) அது - அந்தகீதை, ஐவரை - பஞ்சபாண்டவர்களை,

வ்யா. (௪௧) ஆக, ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய் மொழிக்குண்டானஸாம்யம் சொல்லிற்றுக்கீழ். அதிலிதுக்குண்டான ஆதிக்யத்தைப்பலஹேதுக்களாலும் சொல்லுகிறதுமேல், ப்ரதமம்வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தால்வந்த வேற்றம் சொல்லுகிறது. (அதுதத்வோபதேஶம்) இத்யாதியாலே, அதாவது:—அந்த ஸ்ரீகீதாப்ரபந்தம் (௧) "తత్త్వం జిజ్ఞాసమానానాం హేతుభిస్సర్వతోముఖైః । తత్త్వమేకో మహాయోగీ హరిర్నారాయణః పరః" "தத்வம்ஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம்ஹேதுபிஸ்ஸர்வதோமுகை:। தத்வமேகோமஹாயோகீஹரிர்நாராயண:பர:" என்கிறபடியே, தத்வபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் தானே உபதேசித்தது. இந்தப்ரபந்தம். (௨) "తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా। ఉపదేక్ష్యన్తి తే జ్ఞానం జ్ఞానినస్తత్త్వదర్శినః" "தத்வித்திப்ரணிபாதேநபரிப்ரஸ்நேநஸேவயா। உபதேக்ஷ்யந்திதேஜ்ஞாநம்ஜ்ஞாநிநஸ்தத்வதர்ஶிந:" என்று, ஜ்ஞாநோபதேஶத்துக்காப்ததமராகவவன்தானருளிச்செய்த தத்வதர்ஶிகளில் தலைவரான வாழ்வார்வசநமென்கை. இத்தால்சொல்லித்தாயிற்று. (௩) "అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రలయస్తథా। మత్తః పరతరం నాన్యత్కిఞ్చిదస్తి ధనఞ్జయ" (௪) "మామేకం శరణం వ్రజ" "அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகத:ப்ரபவ:ப்ரளயஸ்ததா। மத்த:பரதரம்நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திதநஞ்ஜய" 'மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறபடியே, ஸ்வவைபவத்தை ஸ்வயமே அருளிச்செய்கையாலே ஸ்வப்ரஶம்ஸைபோலே யிருக்கையாலதுமந்தமதிகளுக்குவிஶ்வஸநீயமாகாது. ஶுத்தஸத்வஜ்ஞாநரானவிவர், (௫) "மண்ணும்விண்ணுமெல்லா முடனுண்டநம் கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே" "கறுத்தமனமொன்றும் வேண்டாக்கண்ணனல்லால்தைவமில்லை" "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்ஶரண்" "திண்ணமாநும்முடைமை யுண்டேலவனடிசேர்த்துய்மினோ" என்றிப்படி, மத்யஸ்தமாகநின்றுதத்வைபவத்தை உபதேசிக்கையாலே, இது மந்தமதிகளுக்கும் விஶ்வஸநீயமாயிருக்குமென்கிறவாதிக்யம். *

வ்யா. (௪௨) ப்ரபந்தோதயஹேதுவைலக்ஷண்யத்தால் வந்தவாதிக்யம் சொல்லுகிறதுமேல் (அதைவெரைவல்வித்த) இத்யாதியால், அதாவது:—அந்தப்ரபந்தம், (௬) "அன்றைவரைவெல்வித்த" என்கிறபடியே,

(௧) (௨) ஸ்ரீ-கீ-ச. ௩௪. (௩) ஷ்டி. எ. சு. (௪) ஷ்டி ௧௮. ௬௬. (௫) தி-வா. உ. உ. க. (௬) தி-வா. ச. சு. க.

மூ. வெல் வித்துப்பதித்தைந் திரட்டிப்படச்சொன்னது. இது நாடாகத் தோற்றேமென்றையைந்துமுடிப்பான் சொன்னது.

மூ—(சா) அங்கு நம்பிஶரணென்று தொடங்கி

வெல்வித்து - ஜயிக்கும்படிபண்ணி, பதித்தைந்து - ஐம்பதினுடைய, இரட்டி - இரண்டான நூற்றுவரையும், பட - முடிக்கைக்காக, சொன்னது - சொல்லப்பட்டது, இது - இப்ரபந்தம், நாடாக - தேஶமெல்லாம், தோற்றேமென்ன-அபஹ்ருதசித்தராய்ப்பேசும்படியாக, ஐயைந்து - இருபத்தைந்தாவதான ஆத்மாவில்ஸங்கத்தை, முடிப்பான் - முடிக்கைக்காக, சொன்னது - சொல்லப்பட்டது.

(அ) அங்கு - அக்கீதையில், நம்பிஶரணென்று - குணபூர்ணனை வென்னையே ஶரணமாகவுடையவர்ஜுனனென்று, தொடங்கி - (ப்ரீதியோடே) தொடங்கி,

(க) "[Telugu-script quotation]" "த்ரௌபத்யாஸ் ஸஹிதாஸ்ஸர்வேநமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்று, ராஜ்யகாங்க்ஷிகளாய் ஶரணம்புகாநிர்க்கிற பாண்டவர்களைவரையும் (உ) "[Telugu-script quotation]" "நகாங்க்ஷேவிஜயம் க்ருஷ்ண" என்றவர்ஜுனனை (ங) "[Telugu-script quotation]" "கரிஷ்யேவசநந்தவ" என்னப்பண்ணி யுத்தத்திலே மூட்டிவிஜயிகளாக்கி (ச) "பதித்தைந்திரட்டிப்படைவேந்தர்பட" என்கிறபடியே, அவர்களுக்கு ப்ரதிபக்ஷபூதரான துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவரையும் முடிக்கைக்காகச்சொன்னது. இந்தப்ரபந்தம், (ரு) "தோற்றேம்மடநெஞ்ச மெம்பெருமான்நாரணற்கு" என்று, வகுத்த ஶேஷியக்கலிலே, எல்லாரும் அபஹ்ருதசித்தராய் பேசும்படியாக (சு) "முடிப்பான் சொன்னவாயிரம்" என்கிறபடியே, அதுக்குவிரோதியாயிருந்துள்ள "பொங்கைம்புலனும்" இத்யாதியால்சொன்ன, சதுர்விம்ஶதிதத்வாத்மகமான வசித்தலும், ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய்க்கொண்டு ஸ்வபோக்யதையாலே தன்பக்கலிலே கால்தாழப்பண்ணு மாத்மாவிலுமுண்டான ஸங்கத்தை முடிப்பதாகச்சொன்னதென்கை. இத்தால் மோக்ஷஶாஸ்த்ரமேயாகிலும் உதிக்கிறபோது அர்த்தமாக உதித்த குறையுண்டதுக்கு. மோக்ஷார்த்தமாகவே உதித்தவேற்ற முண்டிதிக்கென்றதாயிற்று. *

வ்யா. (சா) உபக்ரமோபஸம்ஹாரப்ரக்ரியையால்வந்தவைப வம்சொல்லுகிறது. (அங்கு) இத்யாதியால், அதாவது:— அந்தப்ரபந்தத்திலுபதேஶம் தொடங்குகிறபோது (அ) "நாந்தகமேந்தியஶரணெ

(க) பார (உ) ஸ்ரீ - கே. க. கஉ. (ங) ஷ கஅ - எங. (ச) பெ-மொ. உ. ச. ச. (ரு) தி - வா. உ. உ. எ. (சு) ஷ அ - எ. கக. (அ) பெரியா-தி. க. க0. ச.

மூ. முடிவிலப்ரியமென்றது. இங்குபரமேயென்றிழிந்து பொலிகவென்றுகந்தது.

மூ—(சச) அதில் ஸித்ததர்மவிதி, இதில்வித்யநுஷ்டாநங்கள்.

முடிவில் - முடியுமளவில், அப்ரியமென்றது - இதுதானெனக்கு அநிஷ்டமென்றுசொல்லப்பட்டது, இங்கு - இப்ரபந்தத்தில், பரமே-ஏபாவம்பரமே, என்றிழிந்து - என்றப்ரீதியோடேயுபக்ரமித்து, பொலிகவென்று - ஸம்ருத்தமாகவேணுமென்று, உகந்தது-ஸந்தோஷிக்கப்பட்டது.

(அ) அதில்-அந்தகீதையில்,ஸித்ததர்ம - ஸித்ததர்மத்தினுடைய, விதி-விதாநம், இதில் - இப்ரபந்தத்தில், வித்யநுஷ்டாநங்கள் - விதியும் அநுஷ்டாநமும்.

ன்று, தாழ்ந்ததனஞ்சயர்க்காகி” என்கிறபடியே, (க) “శిష్యస్తేహం శాధిమాం త్వాం ప్రపన్నమ్” “சிஷ்யஸ்தேஹம்ஶாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்” என்று, அர்ஜுனனுடைய அநுவர்த்தநங்கண்டு ப்ரீதியோடே உபக்ரமித்து (உ) “నూనమశ్రద్దధానోఽసి దుర్మేధాశ్చాసి పాణ్డవ । అబుద్ధ్యాయన్న జానీషే తన్మే సుమహదప్రియమ్” “நூநமஶ்ரத்ததாநோஸி துர்மேதாஶ்சாஸி பாண்டவ|அபுத்யாயந்நஜாநீஷே தந்மேஸுமஹதப்ரியம்” என்றவன்பக்கல், அநவதாநங்காண்கையாலே அப்ரீதியோடே தலைக்கட்டிற்று. இப்ரபந்தத்தில் விமுகரைக்குறித்து க்ருபையாலே உபதேசிக்கையாலே உபதேஶோபக்ரமத்திலே (௩) “ஏ பாவம்பரமே” என்று, அப்ரீதியோடே உபக்ரமித்து அவ்வுபதேஶங்கேட்டு ஜகத்தாகத்திருந்துகையாலே, இப்படிதிருந்தினவர்களைக்கண்டு (ச) “பொலிகபொலிக” என்று, மங்கலாஶாஸநம்பண்ணிப்ரீதியோடே தலைக்கட்டிற்றென்கை. இத்தால் அர்ஜுநன்யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனுனமாத்ரமொழிய ஸித்ததர்மபர்யந்தமுபதேசித்தின்பலம் ஸித்திக்கப்பெறுமையாலே உபதேஶம்ஸப்ரயோஜநமாய்த்தில்லையங்கு. அதுஸப்ரயோஜநமாய்த்ததுமிங்கேயென்றதாயிற்று.

வ்யா. (சச) ப்ரதிபாத்யார்த்தகௌரவத்தால்வந்தவைபவஞ்சொல்லுகிறது. (அதில் ஸித்ததர்ம) இத்யாதியால் அதாவது:—அந்த ஸ்ரீகீதையில் (ரு) “మామేకం శరణం వ్రజ” “மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ” என்று ஸித்ததர்மவிதிமாத்ரமேயுள்ளது. இந்த ப்ரபந்தத்தில் “திருநாரணந்தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ” என்று, விதியும், (௬) “அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்” என்று, அநுஷ்டாநமுமிரண்டுங்காணலாமென்கை. இத்தால் விதிமாத்ர ப்ரதிபாதகமானவதில் வித்யநுஷ்டாநங்களிரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கு மிதுக்கேற்றமுண்டென்றதாயிற்று. *

(க) ஸ்ரீ - கி. உ. எ. (உ) (௩) தி - வா. உ. உ, உ. (ச) ஷெ - ரு. உ. க. (ரு) ஸ்ரீ - கி. கஅ. கள. (௬) தி - வா. ௬. க0. க0.

மூ. (சரு) பகவன் ஞானவிதிபணிவகையென்றிவரங்கீகாரத்தாலே யதுக்குத்கர்ஷம்.

மூ. (சசு) வேதவேத்யவைதி கோபதேஶமாவித்யரளவிலே

(அ) பகவன் - அம்பகவனென்றும், ஞானவிதி-ஞானவிதிபிழையாமேயென்றும், பணிவகை - பணித்தபணிவகையேயென்றும், என்று, இப்படி ப்ரமாணமாகவெடுத்து, இவரங்கீகாரத்தாலே - இவ்வாழ்வார் ஸ்வீகரித்தபடியாலே, அதுக்கு - அக்கீதைக்கு, உத்கர்ஷம்-அதிஶயம்.

(அ) வேத - வேதங்களினுடையவும், வேத்ய - வேதப்ரதிபாத்யனானீஶ்வரனுடையவும், வைதிக - வேதார்த்தவித்துக்களான பரமர்ஷிகளுடையவும்; உபதேஶம் - உபதேஶமானது, ஆவித்யரளவிலே - தத்வஹித புருஷார்த்தாநபிஜ்ஞரான ஸம்ஸாரிகளிடத்திலே,

---

வ்யா. (சரு) இனியந்த ஸ்ரீகீதை தனக்கு முத்கர்ஷ மிவரங்கீகாரத்தாலே யென்கிறது. (பகவனித்யாதியால்) அதாவது:— (க) "அம்பகவன் வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று" என்றும், (உ) "ஞானவிதிபிழையாமே" என்றும், (௩) "பண்டேபரமன் பணித்தபணிவகையே। கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம்" என்றும், பரமவைதிகரான விவரத்தை ப்ரமாணமாகக்கைக்கொள்ளுகையாலேயாய்த்து அந்த ஸ்ரீகீதைக்குத்கர்ஷமுண்டாயிற்றதென்கை. புத்தமுனியாயும் கபிலமுனியாயும் சொன்ன பௌத்தஶாஸ்த்ரமும், ஸாங்க்யஶாஸ்த்ரமும் அவன்தானருளிச்செய்ததாயிருக்கச்செய்தே வைதிகபரிக்ரஹமில்லாமையிறே அப்ராமாணமாயிற்று. (ச) "ఇతిమోహనవర్షణత్వయాపి గ్రథితంబాహ్యమతం తృణాయమన్యే" "இதிமோஹநவர்ஷணத்வயாபிக்ரதிதம்பாஹ்யமதம் த்ருணாயமந்யே" என்று, பகவதுக்தமேயாகிலும் வேதவிருத்தமானது வைதிகரங்கீகரியார்களே. வேதாவிரோதித்வம் ப்ரகாசிப்பது வைதிகபரிக்ரஹத்தாலேயிறே. ஆகையால் அதுக்குத்க்ர்ஷம் இவர் அங்கீகாரத்தாலே யென்னக்குறையில்லை. இத்தா லதுக்குத்கர்ஷம் இவர்பரிக்ரஹங்கொண்டு சொல்லவேணும். இவர் வாக்கில்பிறந்த விதுக்கதுவும் வேண்டாவென்று இவ்வழியாலுமோராதிக்யஞ்சொல்லித்தாய்த்து. ஆக ஸ்ரீகீதையிலிதுக்குண்டானவாதிக்ய ஹேதுக்களெல்லாஞ் சொல்லிற்றுயத்து. *

வ்யா. (சசு) இப்படி ஈஶ்வரோபதேஶத்தில், இவருபதேஶத்துக்கே யேற்றம்சொன்ன ப்ரஸங்கத்திலே ப்ரமேயபூதனானவனோடே ப்ரமாணப்ரமாதாக்களையுங்கூட்டி அவர்களெல்லாருபதேஶமும் ஸங்குசிதவிஷயம். இவருபதேஶம் ஸர்வவிஷயமென்று இவ்வழியாலே உப

(க) தி - வா. ௪. ௩. ௫. (உ) ஷை ௫ - உ. ௯. (௩) (௪)

௬௬. அஜ்ஞர்ஜ்ஞாநிகள் ஜ்ஞாநவிசேஷயுக்தர் ஸர்வஜ்ஞனென்னுமலிவர் திருத்துவர்.

௬௬—(௪௭) அறியாதார்க்குய்யப்புகுமாறும் இக்கரையேறினர்க்கு

அஜ்ஞர் - தத்வஹிதபுருஷார்த்தாநபிஜ்ஞரோடு, ஜ்ஞாநிகள்-பகவதுபாயத்வமறிந்தவர்களோடு, ஜ்ஞாநவிசேஷயுக்தர் - மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவரோடு, ஸர்வஜ்ஞன் - ஸர்வஜ்ஞனை வீச்வரனோடு, என்னுமல்- வாசியற, இவர் - இவ்வாழ்வார், திருத்துவர் - (உபதேசத்தாலே) பரிஷ்கரிப்பர்.

(அ) அறியாதார்க்கு - முதலிலே பகவத் ஜ்ஞாநமில்லாதார்க்கு, உய்யப்புகும் - உஜ்ஜீவிக்கைக்கு, ஆறும் - உபாயமும், இக்கரை-ஆஸந்நமான பரமபதத்திலே, ஏறினர்க்கு - ஏறின ப்ராயரான முமுக்ஷுக்களுக்கு,

தேஷ்டாவான ஆழ்வார்க்கு ஓராதிக்யமருளிச்செய்கிறார்மேல். (வேதவேத்யவைதிகோபதேசம்) என்றுதுடங்கி, அதாவது :—ஹிதாநுசாஸநபரமானவேதத்தினுடையவும் (க)"[Grantha]" "வேதவேத்யே பரேபும்ஸி" என்று, வேதைகஸமதிகம்யனை வீச்வரனுடையவும் (உ) "[Grantha]" "யேசவேதவிதோ விப்ராயேசாத்யாத்மவிதோஜநா:" என்கிறபடியே, வேதத்தில் பூர்வோத்தரபாகார்த்தஜ்ஞராய்வைதிகரென்று நிரூபகமாயிருக்கும் மஹர்ஷிப்ரப்ருதிகளுடையவும் உபதேசம் (௩) "[Grantha]" "ஆவித்யப்ராக்ருத: ப்ரோக்த:" என்கிறபடியே, தத்வஹிதபுருஷார்த்தஜ்ஞாநாபாவரூபா வித்யாயுக்தரான ஸம்ஸாரிகள் மாத்ரத்திலே. தத்வஹிதாதிகளிலஞ்ஜரான ஸம்ஸாரிகளோடு பகவதுபாயத்வ நிஷ்டராயிருக்கும் ஜ்ஞாநிகளோடு தத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை ஸாக்ஷாத்கரித்து உபேயபராய்ததநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கும் ஜ்ஞாநவிசேஷயுக்தரோடு (௪) "[Grantha]" "நைவகிஞ்சித்பரோக்ஷந்தே" (௫) "[Grantha]" "யோவேத்தி யுகபத்ஸர்வம்" என்கிறபடியே, ஸர்வஜ்ஞனை வீச்வரனோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும்வேண்டுமம்சங்களை யுபதேசித்திவர் திருத்துவரென்கை. *

வ்யா. (௪௭) எல்லார்க்கு மிவரிப்படி அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம் பண்ணவேணுமோ வென்னுமபேக்ஷையிலே கீழ்ச்சொன்ன நாலுவிஷயத்துக்குமிவரறிவிக்கவேண்டுமர்த்தவிசேஷங்களை தர்சிப்பிக்கிறார். (அறியாதார்க்கு) என்றுதுடங்கி, அதாவது:— (௬) "செங்கெணடியானைச் சிந்தித்தறியாதாரொன்று மறியாதார்" என்று, முதலிலே பகவத்ஜ்ஞாநமில்லாத ஸம்ஸாரிகளுக்கு (௭) "அஃதே யுய்யப்புகுமாறு" என்று, 'திருநாரணன்தாள்' என்கிற, அதுவே உஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயமென்று

(௧) ஸ்காந்த - பு. (௨) (௩) (௪) (௫) (௬) பெ - மொ. ௧௧. ௭. அ. (௭) தி - வா. ௪. ௧. ௧௧.

மூ. இன்பவெள்ளமும் நிலையறியாதார்க்காழங்காலுங் கரையே
ற்றுமவனுக்கு நாலாறுமறிவிக்கவேணும்.

மு—(௪௮) அவன்முனிந்தார்க்கு

இன்பவெள்ளமும் - ப்ராப்ய வைலக்ஷண்யமும், நிலை - நிலைகொள்ளு மிடமும் நிலைகொள்ளாதவிடமும், அறியாதார்க்கு - அறியாதவர்களுக்கு, ஆழங்காலும் - சிலகுணமாகிற வகப்படுத்துமிடமும், கரையேற்றுமவனுக்கு - கரையேறும்படி பண்ணுமவனுக்கு, நாலாறுமறிவிக்கவேணும் - இருபத்துநாலு தத்வங்களு மறியச்சொல்லவேணும்:—

(அ) அவன் - அந்த ஸர்வேஶ்வரன், முனிந்தார்க்கு - க்ஷிபாமிக்கு விஷயரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு,

---

ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாயமும் (க) "அக்கரையென்னுமனத்தக்கடலிலழுந்தி யுன்பேரருளால் இக்கரையேறி இளைத்திருந்தேனை" என்று ஸம்ஸாரஸாகரத்திலழுந்துகிறவர்களுக்கு பகவதேகோபாயத்வஜ்ஞானம் பிறந்தா லிங்கேயிருக்கச்செய்தே அக்கரையிக்கரை யென்றும்படி ஸம்ஸாரம் தூரமாய்பரமபதமாஸந்நமாம்படி யிருக்கையாலே பகவதேகோபாயத்வத்திலே வ்யவஸிதராய் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தராயிருக்கிறவர்களுக்குவ்யவஸாயம்குலைந்துத்வரிக்கும்படி (உ) "முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர் பேரின்பவெள்ளத்தே" என்று, ப்ராப்யவைலக்ஷண்யமும், ஆற்றிலேயிழிந்துப்போகாநிற்கச்செய்தே நிலைக்குமிடமும் நிலையாவிடமு மறியாதாரைப்போலே ப்ராப்யபரரா யநுபவியாநிற்கச்செய்தே அதில் நிலைகொள்ளலாமிடமும், ஆழங்கால்படுத்துமிடமு மறியாதவர்களுக்கு (௩) "செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட் செய்மின்" என்று, சிலகுணமாகிற வாழங்காலும், (௪) "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనం । త్వామేవశరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః"
"ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்த க்லேஶபாஜநம் । த்வாமேவஶரணம் ப்ராப்யநிஸ்தரந்திமநீஷிண:" என்கிறபடியே, ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தைக் கடத்தி அக்கரைப்படுத்து மவனுக்கு (௫) "பொங்கைம்புலன்" இத்யாதியாலே, சதுர்விம்ஶதி தத்வமுமறிவிக்கவேணுமென்றபடி. ஆக, அறிவுகேடரை யுபாயத்திலேமூட்டுவர், உபாயத்திலேயூன்றுவாரை ப்ராப்யபரராக்குவர். ப்ராப்யத்திலே யவகாஹிக்குமவர்களுக்கு ஆழங்காலறிவிப்பர். ப்ராப்தியை யுண்டாக்குமவனுக்கு த்யாஜ்யத்தை யறிவிப்பதொன்றதாயிற்று. *

வ்யா. (௪௮) இவர்களுக்கிவ்வர்த்தங்களுபதேசிக்கைக்குறுப்பானஹேதுக்களோடே இவைதன்னை இன்னமொரு ப்ரகாரேண வ்யக்தமாகவருளிச்செய்கிறார். (அவன் முனிந்தார்க்கு) என்று துடங்கி,

---

(க) பெரியா - தி. ரு. ௩. எ. (உ) தி - வா. எ. உ. ௧௧. (௩.) ஷை ௧0. எ. ௧. (௪) (ரு)

மூ. தான்கண்டது தம்மை முனிவார்க்குத்தன்கண் காணாதது காண்பார்க்குக் கண்மாறுமிடம் ராகாந்தனுக்கு மாயாதோஷ மிவர்க்காட்டுமவை.

மூ—(சகூ) ஸாதநஸாத்யஸ்தமத்யஸ்தரைவிட்டு .

தான்கண்டது - தான்கண்ட விலக்ஷணார்த்தமும், தம்மை - தம்மை, முனிவார்க்கு - முனிந்தவன்னேமார்க்கு, தன்கண் - தன்னுடைய வுட்கண்ணான ப்ராப்யவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமும், காணாதது - புறம்புகாணவொண்ணாதத்தையும், காண்பார்க்கு - காணவல்லவரான கவிகளுக்கு கண்மாறுமிடம்,கண்வைக்கவொண்ணாத சீலகுணமும், ராகாந்தனுக்கு- தன்பக்கல்ராகத்தாலே த்யாஜ்யமென்றறியாதவனுக்கு, மாயாதோஷம்-ப்ருக்ருதிதோஷமும், இவர் - இவ்வாழ்வார், காட்டுமவை - காட்டும்படியானதுகள்.

(அ) ஸாதநஸாத்யஸ்த - ஸாதநரென்னஸாத்யஸ்தரென்ன, மத்யஸ்தரை - ஜ்ஞாநவிசேஷயுக்தரென்ன இவர்களை, விட்டு - விட்டு,

அதாவது.—(க)"க்ஷிபாமி" "க்ஷிபாமி" (உ) "நக்ஷமாமி" "நக்ஷமாமி" என்கிறவன்முனிவுக்கு விஷயமாய் அஜ்ஞரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு (ங) "ஞானப்பிரானையல்லாலில்லை நான்கண்டநல்லது" என்று, நிமக்நோத்தரணசக்திகனாய் ஜ்ஞாநோபகாரகனானவனையொழிய ஸர்வர்க்கு முஜ்ஜீவநோபாயமில்லையென்று தாமறுதியிட்டவிலக்ஷணமானவர்த்தமும் (ச) "எங்ஙனேயோவன்னைமீர்காளென்னைமுனிவதுநீர்" என்னும்படி, உபாயாத்யவஸாயதசையிலேநின்று, ஸ்வயத்நபீருக்களாய்ப்ராப்யவைலக்ஷண்யமறியாதேஇத்தனையதிப்ராவண்யமாகாதென்று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்களுக்கு (ரு) "என்னெஞ்சினால் நோக்கிக்காணீர்" என்று, ப்ராப்யவைலக்ஷண்யாவகாஹியான வென்னெஞ்சாலே பார்க்கமாட்டீர்களோவென்றுதம்முடைய வுட்கண்ணான ப்ராப்யவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநமும், "செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்" என்று, கவிகளாய் கூர்க்கக்காணுமவர்களாகையாலே புறம்பொருவர் காணாததும் காணவல்லவர்களுக்கு, அவன் சீலகுணத்தில் கண்வையாதே கொள்ளுங்கோளென்று கண்மாறுமிடமும், தம்பக்கல் ராகத்தாலே முன்னடிதோற்றாமையாலேத்யாஜ்யதேஹதோஷம் காணமாட்டாதவனுக்கு (சு) "மங்கவொட்டுன் மாமாயை" என்று, ப்ரக்ருதிதோஷமுமிவர் தர்சிப்பிக்குமவையென்கை. *

வ்யா. (சகூ) ஆனாலஜ்ஞர்க்குபதேசிக்குமாப்போலே இவர்களெல்லாருக்கும்பலகாலுமுபதேசிப்பரோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்மேல். (ஸாதநஸாத்யஸ்தமத்யஸ்தரை) என்று தொடங்கி, அதாவது :—

(க) (உ) வராஹபு. (ங) தி-வி. கக. (ச) தி-வா. ரு. ரு. க. (ரு) ஷை. உ. (சு)

மூ. அவற்றிற் கலங்கும் ஜீவேஶ்வரர்களுக்கு வீடுமின்நினை
மின் பிடித்தேன் விடுவேனே

அவற்றில் - அந்தஸாதநஸாத்யங்களிலே, கலங்கும் - கலங்கின, ஜீவ -
ஸம்ஸாரி சேதநர், ஈஶ்வரர்க்கு - ஈஶ்வரன் - இவர்களுக்கு, வீடுமின் -
விடுங்கோள், நினைமின் - நினையுங்கோள், பிடித்தேன்-அவலம்பித்தேன்,
விடுவேனே - விடக்கடவேனல்லேன்,

ஸாதநஸாத்யங்கள் கைப்பட்டவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டுவது அற்ப
மாகையாலே ஸாதநஸ்தராகவும் ஸாத்யஸ்தராகவும் நடுவுசொன்ன ஜ்ஞா
நிகளும் ஜ்ஞாநவிஶேஷயுக்தருமாகிறவவர்களிருவரையும் விட்டு, கர்மபர
வஶராய் ஸாதநஸாத்யங்களின்ன தென்றறியாதே கலங்கிநிற்கிற ஸம்ஸா
ரிசேதநர்க்கு (க) "வீடுமின்முற்றவும்" என்றுதுடங்கி, (உ) "சுனை
நன்மலரிட்டு நினைமின்நெடியானே" என்னுமளவும், த்யாஜ்யோபாதே
யங்களைப்பலபடியாலுமுபதேசிக்கையாலும் ப்ரேமபரவஶனாய் ஸாதந
ஸாத்யங்களின்ன தென்றறியாதே கலங்கு மீஶ்வரனுக்கு அயோக்ய
தாநுஸந்தாநத்தாலே இவர்நம்மைவிடில் செய்வதென்? என்று அதிஶ
ங்கைபண்ணி அலமாக்கிறவளவிலே (ங) "உன்னைநான்பிடித்தேன்
கொள்சிக்கெனவே" (ச) "உன்னைனடைந்தேன் விடுவேனே"
என்று, மாஶுச: என்பது (ரு) "தோகைமாமயிலார்கள்சொவியோ
சைவைத்தெழஆகள் போகவிட்டுக்குழலூது" என்று, ஸாதநஸாத்யங்க
ளையறிவிப்பது. (சு) "மழறுதேன்மொழியார்கள் நின்னருள் சூடுவார்
மனம்வாடிநிர்க்க வெங்குழறுபூவையொடும் கிளியோடும் குழகேலே,
கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவைபறிப்பது (எ) "ஆன்பின்போகே
ல்" என்கைகழியேல்" என்று, அக்ருத்யங்களைச்செய்யாதே கொள்ளெ
ன்பது (அ) "நீயுகக்குநல்லவரோடு மொழிதராய் அவத்தங்கள் விளையு
மென்சொற்கொள்" என்று அநுகூலங்களான விவற்றைச்செய்யென்ப
தாய், இப்படி பலவிடங்களிலும் உபதேசிக்கையாலும், ப்ரதமசரமோ
க்தரானஅஜ்ஞர் ஸர்வஜ்ஞர்களுக்குப்பலகாலும் ஹிதாஹிதங்கள் சொல்
லுவரென்றபடி. * (ஸாதநஸாத்யங்களில் கலங்கு மீஶ்வரனுக்கு) என்று
பக்ரமித்து "பிடித்தேன்விடுவேனே" "வாடிநிற்க" இத்யாதிகளை
யெல்லாமருளிச்செய்வானென் னென்னில், ஸாதநஸாத்யஸ்தரைச்சொ
ன்னதுக்கு ப்ரதிகோடியாக அவற்றில்கலங்கும் ஜீவேஶ்வரிருவர்களு
க்கு மோரோவழிகளாலுண்டென்று தர்சிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னவித்
தனையொழியமேல்சொல்லுகிறஹிதாஹிதங்க ளெல்லாமிவ்விரண்டு
விஷயமாயேயிருக்கவேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லாமையால்விரோ
தமில்லை. ஜீவவிஷயமானஉபதேஶம்தன்னிலும்அர்த்தபஞ்சகமும் உப

(க) தி-வா. க. உ. க. (உ) ஷை கO. ரு. கO. (ங) ஷை உ. சு. க. (ச) ஷை கO.
(ரு) ஷை சு. உ. உ. (சு) ஷை. ரு. (எ) ஷை. கO. ங. அ. (அ) ஷை. கO. (சு)

மூ. வைத்தெழ ஊதிவாடிநிற்க கன்மமன்று ஆன்பின் கைகழியேல் உழிதராயென் சொற்கொளென்றிவர்

வைத்தெழ - வைத்துஜ்ஜீவிக்கும்படி, ஊதி - குழலூதி, வாடிநிற்க - மநஸ்ஸுக்லேசிக்க, கன்மமன்று - கார்யமன்று, ஆன்பின் - பசுக்களின் பின்னே, கைகழியேல் - போகாதேகொள், உழிதராய் - உனக்கிஷ்டர்களோடுங்கூட ஸஞ்சரிக்கக்கடவை, என்சொற்கள் - என்வார்த்தையைக்கேள், என்று - என்கிறப்ரகாரத்திலே, இவர் - இவ்வாழ்வார்,

---

தேசிக்கையாலவையிரண்டுமேயென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையிறே. அங்கனன்றிக்கே உஜ்ஜீவநவிஷயமானஉபதேசத்திலும் ‘வீடுமின்முற்றம்’ பக்திரூபஸாதநோபதேசபரமாகையாலும், ‘கண்ணன்கழலிணை’ ப்ரபத்திமான்கள் பரிமாற்றமிருக்கும்படி உபதேசித்ததாகையாலும், நடுவுள்ள உபதேசத்தையாராய்ந்தாலும் பக்தி ப்ரபத்திரூபஸாதநோபதேசமும் பகவதநுபவ கைங்கர்யரூபஸாத்யோபதேசமுமே ப்ரசுரமாய்ப்ராப்யமானபரஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்திவிரோதியையுமுபதேசித்துவந்தஸாதந ஸாத்யங்களிலேயூன்றிவிக்கைக்குடலாகையாலே ஏதச்சேஷமாயிருக்கையாலும், ஸாதநஸாத்யங்களில்கலக்கம்தீர்க்கையே உபதேசத்துக்குப்ரதாநமென்றுருங்கவிட்டு, ஈஶ்வரவிஷயமான உபதேசமும் ஸாதநஸாத்யங்களில் கலக்கம்தீர்க்கையைப்பற்றவென்றே கொள்ளவேணுமாகில்பற்றவென்றேகொள்ளவேணும். ஆகில் “ பிடித்தேன் ” “ விடுவேனோ ” என்கிறவையிரண்டும், தனக்கு ஸாத்யபூதரான விவரோடே வந்துஸம்ஶ்லேஷித்துபெருப்பேறுபெற்றுனயிருக்கச்செய்தே, இவரயோக்யதாநுஸந்தாநம்பண்ணி யகலில்செய்வதென்னென்று அதிஶங்கைபண்ணியலமாக்கிறத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காகச் சொன்னவையாகையாலே, ஸாத்யவிஷயமான கலக்கத்தைத் தெளிவிக்கைக்காகச்சொன்னவையாகலாம். ஸாத்யத்தில் கலக்கமாவது :— ஸாத்யமின்னதென்றறியாமல் கலங்குகையானலும், ஸாத்யவஸ்து விஷயமானகலக்கமென்கிறமாத்ரத்தைக்கொண்டிதுக்கிப்படியோஜித்தால் வரும்விரோதமில்லை. (வைத்தெழ ஊது) என்கிறவிது, தனக்கபிமதமான விஷயங்களைப்பிரிந்து கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு, அதஸ்மின்தத்புத்திபண்ணி, தங்கள்குழலைக்கொண்டாடி நானுகக்கறுதி நாங்களவர்களல்லோம்காண், அவர்கள்பக்கல் போ, என்கிறநினைவாலே “தோகைமாமயிலார்கள் செவியோசைவைத்தெழ” என்று, ஸாத்யத்தையும், ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூது” என்று, ஸாதநத்தையுமவனுக்கறிவிக்கிறதாகையாலே, உபயத்திலும், கலங்கினவனுக்குச் சொல்லுகிறதென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். (வாடிநற்க) என்கிறவிது “ மழறுதேன்மொழியார்கள் ” என்றுதுடங்கி, உனக்கபிமதைகளான

மூ. பலகாலும் ஹிதாஹிதங்கள் சொல்லுவர்.

மூ—(௫௰) கதிர்ஞாநமூர்த்திக்குணர்த்துவது

பலகாலும் - அநேகந்தரம் - ஹிதாஹிதங்கள், ஹிதமஹிதங்களையும், சொல்லுவர் - உபதேசிப்பர்.

(அ) கதிர் - ஒளியையுடைய, ஞாநமூர்த்திக்கு - ஞாநஸ்வரூபனான ஈச்வரனுக்கு, உணர்த்துவது - உபதேசிப்பது,

---

வர்களுன்னைப்பிரிந்தருவிக்கிடக்க, உனக்குபேக்ஷாவிஷயமான வெங்கள்பூவை கிளிகளோடேகலந்து பேச்சுக்கொள்ளாதேகொள்ளென்கிறதாகையாலே, ஸாத்யத்தில் கலக்கங்கண்டுச்சொன்னதாமிறே. (கன்மமன்று)என்றவிது, தங்களோடேயிட்டுக்கொண்டு தங்களபிஸந்தியைக்குலைத்து தங்களைவசீகரிக்கைக்கு ஸாதநமாகநினைத்து தங்களுக்கநிஷ்டமென்றறியாமல் கையில்பாவையைப்பறிக்கிறவனைக்குறித்து உனக்கிதுகார்யமன்னென்கிறதாகையாலேஸாதநத்தில்கலக்கங்கண்டு சொன்னதாகலாம் (ஆன்பின்போகேல் கைகழியேல்) என்றது, பசுமேய்க்கப்போன விடத்தே தனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்றும் பிரிவாற்றாமலும் இத்தலைபடுகிறக்லேசமறிந்தால் பிரியாதே இத்தலையோடே கூடியிருக்கைபுருஷார்த்தமாயிருக்க ஜாத்யுசிததர்மமென்கிற மாத்ரத்தைக்கொண்டு பசுமேய்க்கப்போக வொருப்படுகிறவனைக்குறித்து “ஆமுமென்னுருயிரான்பின்போகேல்” (௧) “கலவியும்நலியு மென்கைகழியேல்” என்றவையாகையாலே, ஸாத்யத்தில் கலங்கினவனுக்குச்சொல்லுகிறதாகலாம். ‘ஊழிதரு’ என்கிறவிது, (௨) “வசிசெயும் தாமரைக்கண்ணும்வாயும் கைகளும் பீதகவுடையுங்காட்டி,என்று,வசீகாரஸாதநத்தையும் “உகக்குநல்லவரோடு மூழிதரு” என்று, அபிமதவிஷயஸம்ச்லேஷமாகிற ஸாத்யத்தையும், அவையறியாமல் நிற்கிறவனுக்கறிவித்ததாகவிறேயிருக்கிறது. (என்சொற்கொள்)என்றவிது, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்றுவிலக்குகிறது. நமக்கொரு தீங்குவாராமைக்காகவென்றறியாதேபரிவையானதன்வார்த்தையை யநாதரிக்கிறவனைக்குறித்து “அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொள்” என்றதாகையாலே, இதுவும் ஸாத்யத்தில் கலங்கினவனுக்குச்சொன்னதாகக்கொள்ளலாம். ஆனபின்பு (இவற்றில் கலங்குமீச்வரனுக்குப்பலகாலும் ஹிதாஹிதங்கள் சொல்லுவர்) என்றதுக்கநுகுணமாக இச்சந்தைகளுக்கொல்லாமிப்படி யோஜித்தாலுங்குறையில்லை. *

வ்யா. (௫௰) இப்படியிவர்களிருவர்க்கும் பலகாலுமுபதேசிக்கைக்குஹேதுவேதென்று மாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார். (கதிர்ஞாநமூர்த்திக்கென்றுதுடங்கி) அதாவது :— (௩) “பிணக்கியாவையும் யாவரும் பிழையாமல்பேதித்தும் பேதியாததோர் கணக்கில் கீர்த்திவெள்ளக்கதிர்ஞானமூர்த்தியனாய்” என்று, ஸம்ஹ்ருதி ஸமயத்தில்

---

(௧) திவா. ௧௰. ௩. அ. (௨) ஷை. (௩) ஷை. ௬. ௨. அ.

சூ. ப்ரேமத்தாலே, தமமூடுவார்க்குவேட்கையெழுவிப்பது ஞாநத்தாலே.

சூ—(ருக) உயிர் மாய்தலாழுமென்னுருயிரென்னும் பரதுக்கம்ஸஹியாமை யிரண்டிலுமுண்டு.

ப்ரேமத்தாலே - (அவன்பக்கல்) ப்ரீதியாலே, தமமூடுவார்க்கு - அஜ்ஞாநாபிபூதரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு, வேட்கை - பகவத்பக்தியை, எழுவிப்பது-ஜநிப்பிப்பது, ஞாநத்தாலே - (க்ருபாரூப) ஜ்ஞாநத்தாலே.

(அ) உயிர்மாய்தல் - உயிர்மாய்தலென்கிறபாட்டிலும், ஆழுமென்னுருயிர் - ஆழுமென்னுருயிரென்கிற பாட்டிலும், என்னும் - ப்ரதிபாத்யமாயிருந்துள்ள, பர - அயலாரானஸம்ஸாரிகள் பரனுனவீச்வரன் இவர்களுடைய, துக்கம்ஸஹியாமை - துக்கத்தைப்பொறுமை, இரண்டிலும் - ஜ்ஞாநப்ரேமங்களில், உண்டு - உண்டு.

ஸகலசேதநாசேதநங்களையுமொக்கக்கலசி, ஸ்ருஷ்டிஸமயத்தில் ஒருவர் கர்மமொருவர்பக்கல் கலசாதபடி பிரித்தவிடத்திலும்,தன்ஸ்வரூபத்துக்கொருபேதமின்றிக்கே அத்விதியமாயபரிச்சேத்யமான கீர்த்திஸமுத்ரத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ப்ரபாவரூபமான ஜ்ஞாநத்தைவடிவாகவுடையனுகையாலே, ஸர்வஜ்ஞனுயிருக்கிறவனுக்கு (க) "உனக்கொன்றுணர்த்துவன்" என்றுபதேசிப்பது, தத்விஷயப்ரேமத்தாலே (உ) "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்தபெரும்செல்வம் நெருப்பாகக்கொள்ளென்று தவமூடும்"என்று,ஐச்வர்யம்விநாசஹேதுவாகக்காணுநிற்கச்செய்தேபின்னையுமத்தை ஸ்வீகரிக்கும்படி தமோபிபூதராகாநிற்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு (ங) "நின்கண்வேட்கையெழுப்பன்" என்று, தம்முபதேசத்தாலே பகவத்பக்தியைஜநிப்பிப்பது, தத்ஸம்பந்தமடியாகவவர்களைவிடமாட்டாதே திருத்தித்தம்மோபாதிபகவதநுபவபரராக்கவேணுமென்கிற ஜ்ஞாநத்தாலே யென்கை. ✻

வ்யா. (ருக) இப்படி ஜ்ஞாநப்ரேமங்களிரண்டும் காரணமாகச்சொல்லுவானென் ? பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வமன்றோபரோபதேசத்துக்கு ப்ரதாநகாரணமென்ன வருளிச்செய்கிருர் (உயிர்மாய்தலித்யாதியால்) அதாவது:— "கொண்டாட்டும் குலம்புனைவும்" என்று, துடங்கி, "உயிர்மாய்தல் கண்டாற்றேன்" என்று, ஸம்ஸாரிகள்பாரிக்கிறபாரிப்பும், முடிந்துபோகிறபடியை யுங்கண்டாற்ற மாட்டுகிறிலேன், என்கையாலே, பருடையதுக்கம் ஸஹியாமையும் "அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில் யவங்கொலாங் கென்றுழுமென்னுருயிர்" என்று, அஸுரர்களுன்னை வந்துகிட்டினுல், அங்கென்னய்விளையுமோவென்றென்னுத்மாவானது தரைப்படாநின்ற தென்கையாலே, பரனுனவீச்வரனுடைய துக்கம்ஸஹியாமையுமிருவர்க்குமுபதேசிக்கைக்கு ஹேதுவாகச்சொன்ன ஜ்ஞாநப்ரேமங்களிரண்டிலுமுண்டென்கை. இத்தால், ஜ்ஞாநப்ரேமங்களிரண்டும், பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வத்தை யொழிந்திராதென்றதாயிற்று. ✻

(க) தி-வா. சு. உ. ரு. (உ) ஷை. ச. கூ. ஏ. (ங)

மூ—(ருஉ) என்னதுன்னதாவியிலே அறிவாராத்மாவென்று அவன் மதம் தோன்றும்.

மூ—(ருங) இருத்துமெண்டானைப்பொய்கலவாது அன்புசெய்து பற்றிலனைக்ஷுத் த்ருட் பீடித நிர்த்தநரைப்போலே

(அ) என்னதுன்னதாவியிலே - என்னதுன்னதாவியென்கிற பாட்டிலே, அறிவார் - அவனையறிந்திருக்குமவர், ஆத்மாவென்று - தனக்கு ப்ராணனென்று, அவன்மதம் - ஈச்வரஸித்தாந்தம், தோன்றும் - ப்ரகாசிக்கும்.

(அ) இருத்தும் - (தன்திருவடிகளின்கீழே) இருத்துமவனை, எண்டானை - இவர் நினைவிலே யொழுகுவானை, பொய்கலவாது-பொய்யில்லாதவனை, அன்புசெய்து - (பரமபதத்தில்பண்ணும்) விருப்பத்தைப்பண்ணி, பற்றிலனை - (நித்யஸூரிகள் பக்கலிலும்) ஸங்கமில்லாதானை, க்ஷுத் - பசி, த்ருட் - தாஹம், (இவைகளாலே) பீடித - பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற, நிர்த்தநரைப்போலே - தரித்ரரைப்போலே,

வ்யா. (ருஉ) இப்படி ப்ரேமமாத்ரத்தாலன்றிக்கே, ஈச்வரன் நினைவாலே, அவனுக்குத்தாமாத்மபூதராகையாலே, அவனுக்கொரு தீங்குவரப்பொறுக்க மாட்டாரென்று மத்தைதர்சிப்பிக்கிறார். (என்னது) இத்யாதியால், அதாவது:— (க) "என்னதுன்னதாவியும்" என்று, உன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபம், நானிட்டவழக்கென்ன விடத்திலே, (உ) "அறிவாருயிரானாய்" என்று, அறிவாரை உயிராகவுடையனென்னும்படி (ங) "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍" "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" என்று, ஜ்ஞாநியானவனெனக்குதாரகனாகவேயென்னுடையமதம்என்றருளிச்செய்தபடியே, இவரையவன் தனக்காத்மாவாக நினைத்திருக்கிறவாகாரம் தோன்றுமென்றபடி. ஆகையாலவனுக்கொருதுக்கம்வரப்பொறுக்க மாட்டாரென்றுகருத்து. *

வ்யா. (ருங) ஆக, ஜீவேச்வரர்களுக்குப் பலகாலும் ஹிதாஹிதங்கள்சொல்லுகைக்குஹேதுக்களை தர்சிப்பித்தாராய்நின்றார்க்கீழ். இப்படி,யிருவருக்குபதேசிப்பாராலும்,சிஷ்யலக்ஷண யோக்யதையில்லாத வீச்வரன், உபதேசத்துக்குமுக்யபாத்ரமன்றேயென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார் மேல், (இருத்துமெண்டானை) என்றுதுடங்கி, அதாவது:—ஸச்சிஷ்யனானவன் ஆசார்யனை ததபிமதஸ்தலத்திலே வைத்துதச்சந்தாநுவ்ருத்தியாய்தத்விக்ரஹத்திலேபுரையற்ற விருப்பமுடையனாய் ஸகல ஸ்நேஹத்தையு மவன்பக்கலிலே பண்ணி ததிதரங்களில் ஸங்கமற்று, மிடியனும் பசியனும் விடாயனும் தநமும் சோறும் தண்ணீரும் பெற்றாப்போலே, அத்யபிநிவேசத்தோடே யவனையநுபவித்து (ச) "𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍" "சரீரமர்த்தம் ப்ரா

(க) தி - வா. ச. ங. அ. (உ) ஷை. கூ. க. அ. (ங) ஸ்ரீ - கீ. எ. கஅ. (ச)

மூ. கண்டுகொண்டுண்டுபருகி பரிஜநாதிகளோடேதன்னைத் தந்து என்செய்வனென்றேயிருந்து அகிலபரத்தையும் ஸமர்ப்பிக்க அதுசுமந்து அல்லுநன்பகலும் போகு என்றாலும்

கண்டுகொண்டு-(ஆழ்வாரை ஸதா) தர்ஶநம்பண்ணிக்கொண்டு, உண்டு (ஆழ்வாரை) புஜித்து, பருகி-(ஆழ்வாரை யம்ருதம்போலே) பாநம்பண்ணி, பரிஜநாதிகளோடேதன்னைத்தந்து - பரிஜநாதிகளோடுகூடினதன்னை ஆழ்வாரிட்டவழக்காக்கி, என் செய்வன் - இவர்விஷயத்திலென்ன செய்யக்கடவேன், என்றேயிருந்து - என்றெப்போதுமிருந்து, அகில பரத்தையும் - எல்லாபாரத்தையும், ஸமர்ப்பிக்க - ந்யாஸம்பண்ண, அது - அந்தபரத்தை, சுமந்து-தரித்து, அல்லுநன்பகலும் - நல்ல திவாராத்ரங்களிலும், போகுயென்றாலும்-போகக்கடவையென்றாலும்,

---

ணஞ்சஸத்குருப்யோநிவேதயேத் " என்கிறபடியே, தன்னுத்மாத்மீயங்களை ஆசார்யனுக்கு ஸமர்ப்பித்து, எல்லாஞ்செய்தாலும் (க) "𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨" " க்ருத்ஸ்நாம்வாப்ருதிவீம் தத்யாந்நதத்துல்யம் கதஞ்சந " என்கிறபடியே, ஆசார்யன்பண்ணின மஹோபகாரத்துக்கு ஸத்ருஶமல்லாமையாலே குறைவாளனாய் ஆசார்யன்தன்னுடைய தேஹயாத்ராபரமெல்லாம் தன்மேலே புகட்டிருக்கத் தானதடங்கலும்சுமந்து, திவாராத்ரவிபாகமற அவனைப்பிரியாதே, அவன் நிக்ரஹித்து 'போ' என்றாலும் போகாதானாய், அவனுக்கநிஷ்டமானால் தனக்குகப்பானவற்றையும்விட்டு ஆசார்யன் விதித்தபடியே நடக்குமவனாகையாலே (உ) "இருத்தும் வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழ் " என்று, இவர்க்கபிமதமானவிடத்தே யிவரையிருத்தி (ங) "என்னண்டாளனைன்" என்று, இவர் நினைவிலே யொழுகுவானாய் (ச) "பொய்கலவாதென்மை கலந்தான்" என்று, இவர் திருமேனியில் பண்ணினவிருப்பத்தில் புறையன்றிக்கே (ரு) " அந்தாமத்தன்புசெய்து " என்று, பரமபதத்தில்பண்ணும்வ்யாமோஹத்தையிவர்பக்கலிலேபண்ணி (சு) " பற்றிலனீசனும் " என்றிவர்பக்கல் ஸங்கத்தாலே அங்குள்ளார் பக்கல் ஸங்கத்தையும்விட்டு (எ) " இருந்தான்கண்டுகொண்டு" என்றும், (அ) "என்னை முற்றவும்தானுண்டான்" என்றும் (கூ) "தானென்னைமுற்றப்பருகினன்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, நிர்த்தநன் நிதியைக்கண்டாப்போலேயும்,பசித்தவன் சோற்றைக்கண்டாப்போலேயும்,தாஹித்தவன் தண்ணீரைக்கண்டாப்போலேயும்,அத்யந்தாபிநிவேஶத்தோடே யிவரை யநுபவித்து(கo) " 𑌪𑌰𑌿𑌜𑌨𑌪𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 । 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌦𑌮𑌥𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌰𑌦 𑌸𑌕𑌲𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌕𑌰𑍍𑌥" " பரிஜநபரிபர்ஹாபூஷணாந்யாயுதாநி ப்ரவரகு

(க) (உ) தி-வா. அ. எ. ங. (ங) ஷை க. அ. எ. (ச) ஷை. ரு. (ரு) ஷை உ. ரு. க. (சு) ஷை க. உ. சு. (எ) ஷை அ. எ. உ. (அ) ஷை கூ. சு. அ. (கூ) ஷை கo. (கo) வரதராஜஸ்தவம் - சுங.

அகல்வானுமல்லனாய் போகேலென்றாலும் உகப்பையுந்தவி
ர்ந்து விதிவகையே நடத்துமவனே உபதேஶஸத்பாத்ரம்.

மூ—(ருச) நண்ணாதார் மெய்யில்

அகல்வானுமல்லனாய்-பிரியவஶக்தனாய், போகேலென்றாலும்-போகக்கடவையல்லையென்றாலும், உகப்பையும் தவிர்ந்து - தன்ப்ரீதியையும்விட்டு, விதிவகையே - நியமித்தபடியே, நடத்துமவனே - நடத்துகிற (ஸர்வேஶ்வரனே) உபதேஶஸத்பாத்ரம் - உபதேஶத்துக்கு நல்லவிஷயம்.

(அ) நண்ணாதார் - நண்ணாதாரென்கிற திருவாய்மொழியிலும் மெய்யில் - மெய்யில்வாழ்க்கையையென்கிறதிருமொழியிலும்,

ணகண ப்ஶஜ்ஞாந ஶகத்யாதயஸ்தே । பரமபதமதாண்டாங்யாத்மதேஹஸ்ததாத்மாவரதஸகலமேதத்ஸம்ப்ஶரிதார்த்தஞ்சகர்த்த" என்றும், (க) "எனக்கே தன்னைத்தந்த கற்பகம்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, தன் விபூதியையும் தன்னையுமிவர்க்குக்கொடுத்து (உ) "உன்னடியார்க்கென்செய்வனென்றேயிருத்தி" என்கிறபடியே, இவர்க்கெல்லாம்செய்தாலும், தானிழவாளனாய் ஆத்மாத்மீய்யாகில பரத்தையும் நமஶ்ஶப்தமுகேநவிவர்ஸமர்ப்பிக்க (ந) "வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமோ வென்னலாங்கடமையது சுமந்தார்கட்கு" என்னும்படி, (ச) "[illegible]" "பூயிஷ்டாம்" என்கிறபடியே, நமவுக்தி, தமக்குக்கனத்துத்தோற்றுகையாலே, அவ்வழியாலேயந்த அகிலபரத்தையும் சுமந்து (ரு) "அல்லு நன்பகலுமிடைவீடின்றி நல்கியென்னைவிடான்" என்று, இவர் பக்கல்பண்ணினஸ்நேஹத்தாலேதிவாராத்ரவிபாகமற இவரைவிடமாட்டாதே (சு) "போகுநம்பி" என்று, சிறிப்போகச்சொன்னாலும், (எ) "அகல்வானுமல்லனினி" என்கிறபடியே, அகலாதானாய், (அ) "ஆன்பின்போகேல்" என்று, இவர் நிவர்த்திப்பித்தால், (கூ) "திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி" என்கிறபடியே, தனக்குகப்பானத்தையும் தவிர்ந்து, (க0) "அருள் தருவானமைகின்றானது நமது விதிவகையே" என்றிவர் விதித்தபடியே நடத்துகிற ஸர்வேஶ்வரனே உபதேஶத்துக்கு ஸத்பாத்ர மென்கை. ✻

வ்யா. (ருச) ஆனுலிங்ஙனன்றிக்கே அஜ்ஞான ஸம்ஸாரிகளுக்குபதேசிக்கிறவளவில் ஸம்ஸாரவிரக்தராய் ஆத்மகுணோபேதராய் ஸம்யகுபஸந்நரானவர்களுக்குபதேசிக்குமர்த்தத்தை, பகவத்விமுகராய் ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் அநுவர்த்தந ரஹிதரானவர்களுக்கு வலியப்பிடித்துபதேசிப்பானென்னென்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்மேல் (நண்ணாதார்) என்று துடங்கி, அதாவது :—(கக) "நண்ணாதார் முறுவலிப்பவிலும்" (கஉ) "மெய்யில் வாழ்க்கையிலும்" (கந) "ஊனேறு

(க) தி-வா. உ. எ. கக. (உ) பெ-தி. ருந. (ந) தி-வா. ந. ந. சு. (ச) (ரு) தி-வா. க. க0. அ. (சு) ஷை. சு. உ. உ. (எ) ஷை. உ. சு. எ. (அ) ஷை. க0. ந. அ. (கூ) ஷை. க0. (க0) ஷை. சு. க. (கக) ஷை. ச. கூ. க. (கஉ) பெருமாள்-தி. ந. க, (கந) ஷை. ச. க.

மூ. ஊனாசைநிர்வேதத்தோடே ஆஸ்திக்யாமாநித்வாதிகள் விஞ்சின ப்ரணிபாதாபிவாதந பரிப்ரஶ்ந ஸேவாபரர்க்கு உளங்கொள் பேசுமளவென்றென்னுமர்த்தத்தை வம்மின்

ஊன் - ஊனேறுசெல்வமென்கிற திருமொழியிலும், ஆசை - ஆசைவாய்ச்சென்ற என்கிற திருமொழியிலும், சொன்ன - தோஷதர்ஶநத்தாலுண்டான, நிர்வேதத்தோடே - ஜுகுப்ஸையோடே, ஆஸ்திக்யாமாநித்வாதிகள் - பரலோகமுண்டென்கிறபுத்தி தம்பமில்லாமை இவைமுதலாகிற வாத்மகுணங்களாலே, விஞ்ஜின-அதிகராயும், ப்ரணிபாத - நமஸ்காரம், அபிவாதந - ஆசீர்வாதம் பண்ணுவிக்கை, பரிப்ரஶ்ந - ஸமயோசிதமாகக்கேட்கை, ஸேவா - ஶிஶ்ரூஷை, (இவைகளிலே) பரர்க்கு ஜாகரூகராயிருப்பார்க்கு, உளங்கொள் - ஹ்ருதயத்திலே கொள்ளுங்கோள், பேசுமளவன்று - அநதிகாரிகளுக்குச் சொல்லுமதன்று, என்னும் - என்று ரகஸ்யமாக உபதேசிக்கத்தக்கதான, அர்த்தத்தை - அர்த்தவிசேஷத்தை, வம்மின் - வாருங்கோள்,

செல்வத்திலும்" (௧) "ஆசைவாய்ச்சென்றசிந்தையிலும்" சொல்லுகிறபடியே பகவத்விமுகலோகயாத்ரையிலும், மாம்ஸாஸ்ருகாதிமலரூபதேஹத்திலும், கர்மோபாதிகங்களான தேஹாநுபந்திகளிலுமுண்டானதோஷதர்ஶநத்தாலே (௨) "𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍" "பரீக்ஷ்யலோகாந்" இத்யாதிப்படியே, பிறந்த நிர்வேதத்தோடே (௩) "𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍀𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃। 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌧𑍀𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇" "ஆஸ்திகோதர்ம ஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவஶ்ஶுசிஃ। கம்பீரஶ்சதுரோதீரஶ்ஶிஷ்யயித்யபிதீயதே" என்றும் (௪) "𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍। 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃" "அமாநித்வமதம்பித்வமஹிம்ஸாக்ஷாந்திரார்ஜவம். ஆசார்யோபாஸநம் ஶௌசம்ஸ்தைர்யமாத்மவிநிக்ரஹஃ" இத்யாதியாலும் சொல்லப்படுகிற ஆஸ்திக்யாதிகளும், அமாநித்வாதிகளுமாகிற ஶிஷ்யலக்ஷணமான ஆத்மகுணங்களாலதிகராய் (௫) "𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚" "ப்ரணபத்யாபிவாத்யச" என்றும், (௬) "𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾" "தத்வித்திப்ரணிபாதேநபரிப்ரஶ்நேநஸேவையா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பக்நாபிமானராய்க்கொண்டு ப்ரணிபதந அபிவாதந பரிப்ரஶ்ந ஸேவையாகிறவிவற்றிலே தத்பரராய், சிரகாலமநுவர்த்தித்தவர்களுக்கு (௭) "உளங்கொள்ஞாலத்துவைம்மின்" என்றும், (௮) "பேசுமளவன்றிதுவம்மின் நமர்பிறர்க்கேட்பதன்முன்" என்றுமிப்படி, அஷட்கர்ணமாக உபதேசிக்கவேண்டுமர்த்த விசேஷத்தை (௯) "வம்மின்புலவீர்" என்று, வலியவழைத்து (௧௦) சொன்னால் விரோத

(௧) பெரியா-தி. ௪. ௫. ௧. (௨) மு. ௨. ௨. ௧௧. (௩) (௪) (௫) வி - பு. ௧. (௬) ஸ்ரீ-கீ. ௪. ௩௪. (௭) (௮) (௯) தி-வா. ௩. ௯. ௬. (௧௦) ஷெ.. ௧

மூ. விரோத மீனச்சொல் லெவ்வுயிர்க்கும் அறியவென்றடைவு கெட அதபஸ்கர்க்குபதேசிக்கிறது ஞாலத்தார்பந்தபுத்தியுமநர்த்தங்கண்டாற்ருமையும் மிக்கக்ருபையுமிறே.

மூ—(ருரு) தாய்க்கும்

விரோதம் - (உங்களுக்குச்சொன்னல்) விரோதம், ஈனச்சொல் - நிக்ருஷ்டவசநம், எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லாவாத்மாக்களுக்கும், அறிய - நாமறிய, என்று - என்று, அடைவுகெட - க்ரமத்தப்பாக, அதபஸ்கர்க்கு - தபஸ்ஸில்லாதவர்கட்கு, உபதேசிக்கிறது - உபதேஶம்பண்ணுகிறது, ஞாலத்தார் - ஸம்ஸாரிகளிடத்தில், பந்தபுத்தியும் - ஈஶ்வரவிபூதியென்கிற புத்தியாலும், அநர்த்தங்கண்டாற்ருமையும் - அநர்த்தங்கண்டு பொருக்கமாட்டாமையாலும், மிக்கக்ருபையுமிறே - மிகவும் க்ருபையாலுமன்ரே.

(அ) தாய்க்கும்-ஸர்வலோகஜநநியான பெரியபிராட்டியாருக்கும்,

மிதாகிலும் சொல்லுவன் கேழ்மினே என்று, நான் சொல்லுகிறவிது உங்களுக்கு விரோதமாய்த்தோற்றியிருந்ததாகிலும் சொல்லுவன், இத்தைக்கேளுங்கோளென் றுபதேசித்து, (க) "ஈனச்சொல்லாயினுமாக" என்கையாலே, ஆகிலுமாக, என்ருருபொருளாகவும், (உ) "மற்ருென்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்" என்றும், (ந) "நாமறியச்சொன்னோம்" என்றும், ஸர்வர்க்கும்ப்ரஸித்தமாம்படியாகவும், இப்படியடைவுகேடாக (ச) "இத³ந்தே நாதபஸ்காய" "இதந்தேநாதபஸ்காய" இத்யாதியால் சொன்னவநதிகாரிகளுக்குபதேசிக்கிறது, (ரு) "ஞாலத்தார்தமக்கும்வானத்தவர்க்கும்பெருமான்" என்று, நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்குமவனேடு ஸம்பந்தமொத்திருக்க இவர்களவனையிழந்து கிடக்க ஒண்ணுதென்கிற ஸம்பந்தஜ்ஞாநமும், (சு) "கண்டாற்றேனுலகியற்கை" என்று, இவர்கள்ஸம்ஸாரத்திலபடுகிறவநர்த்தம்கண்டு பொறுக்கமாட்டாத ஸ்வபாவமும், தானவன்மாத்ரமன்றிக்கே (எ) "அருள்கண்டீரிவ்வுலகினில் மிக்கது" என்று, க்ஷிபாமி, நக்ஷமாமி, என்று, ஈஶ்வரன்கைவிட்டவர்களையும் திருத்தியல்லது நிற்கமாட்டாத கரைபுரண்ட காருண்யமுமிறேயென்கை. பந்தபுத்தியும் அநர்த்தாஸஹத்வமுமிவர்தம்முடைய உக்திஸித்தமாகையாலும், க்ருபாதிக்யம் ஶிஷ்யோக்திஸித்தமாகையாலுமாயிற்று இப்படிப்ரஸித்திதோற்ற வருளிச்செய்தது. *

வ்யா. (ருரு) மற்றுமிப்படி உபதேசிப்பார்பலருமுண்டோ வென்னுமாகாங்க்ஷயிலே யருளிச்செய்கிருர். (தாய்க்கும்) இத்யாதி, அதாவது:— தன்பக்கலிலே விபரீதபுத்தியைப்பண்ணி நிற்கிறபாபிஷ்டனை

(க) தி-வி. கூக. (உ) தி-வா. கூ. க. எ. (ந) ஷை. ௪0. உ. ரு. (ச) ஸ்ரீ-கீ. கஅ சுஎ. (ரு) தி-வா. ச. ரு. அ. (சு) ஷை-கூ. ந. (எ) கண்ணி - பு. அ.

மூ. மகனுக்கும் தம்பிக்கும்

மகனுக்கும் - பிள்ளையான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கும், தம்பிக்கும்-தம்பியான விபீஷணாழ்வானுக்கும்,

ராவணனைக்குறித்து (க) "మిత్రమౌపయికం కర్తుం విదితస్సహి ధర్మజ్ఞః" "மித்ரமௌபயிகம்கர்த்தும், விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞ:" இத்யாதிகளாலே ஹிதோபதேஸம்பண்ணின (உ) "నిత్యైవైషా జగన్మాతా" "நித்யைவோஜகந்மாதா" என்கிற, ஸர்வலோகஜநநியான பிராட்டிக்கும், திருநாமம்சொன்னதுவேஹேதுவாகச்சிறி தன்னையதிக்ரூரமான தண்டங்களைப்பண்ணும்படி பகவத்யந்தவிமுகனாய் பாபிஷ்டாக்ரகண்யனான ஹிரண்யனைக்குறித்து (ந) "సర్వభూతాత్మకే తాతజగన్నాథే జగన్మయే" (ச) "ఉర్వ్యామస్తి" "ஸர்வபூதாத்மகே தாதஜகந்நாதேஜகந்மயே" "உர்வ்யாமஸ்தி" இத்யாதிகளாலே ஹிதத்தையுபதேசித்தும், விமுகரான அஸுரபுத்ரர்களைக்குறித்து (ரு) "అసారసంసారవివర్తనేషు మాయాతదోషం ప్రసభం బ్రవీమి సర్వత్ర దైత్యాస్సమతాముపేత్య సమత్వమారాధనమచ్యుతస్య" "அஸாரஸம் ஸாரவிவர்த்தநேஷுமாயாததோஷம் ப்ரஸபம்ப்ரவீமி। ஸர்வத்ரதைத்யாஸ்ஸமதாமுபேத்ய ஸமத்வமாராதநமச்யுதஸ்ய" இத்யாதிகளாலேஹிதத்தையுபதேசித்த, (சு) "மீளவவன்மகனை" என்கிற, ஹிரண்யபுத்ரனான ப்ரஹ்லாதனுக்கும், (எ) "యావన్నలంకాం సమభిద్రవన్తి వలీముఖాః పర్వతకూటమాత్రాః । దంష్ట్రాయుధాశ్చైవ నఖాయుధాశ్చ ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ । యావన్న గృహ్ణన్తి శిరాంసి బాణా రామేరితా రాక్షసపుంగవానాం । వజ్రోపమా వాయుసమానవేగా ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ" "யாவந்நலங்காம் ஸமபித்ரவந்தீவலீமுகா: பர்வதகூடமாத்ரா:। தம்ஷ்ட்ராயுதாஸ்சைவ நகாயுதாஸ்சப்ரதீயதாம் தாஸரதாயமைதிலீ॥ யாவந்நக்ருஹ்ணந்தி சிராம்ஸிபாணாராமேரிதாரா க்ஷஸபுங்கவாநாம் । வஜ்ரோபமாவாயுஸமாநவேகா: ப்ரதீயதாம் தாஸரதாயமைதிலீ" என்றிப்படி தனக்கு, ஹிதம்சொன்னதுபொறுமல் (அ) "త్వాం తు ధిక్ కులపాంసనం" "த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்றுதிக்கரித்த க்ரூரனான ராவணனைக்குறித்து (கூ) "సులభాః పురుషా రాజన్ సతతం ప్రియవాదినః । అప్రియస్య తు పథ్యస్య వక్తా శ్రోతా చ దుర్లభః ॥ బద్ధం కాలస్య పాశేన సర్వభూతాపహారిణా । న నశ్యన్తముపేక్షేయం ప్రదీప్తం శరణం యథా" "ஸுலபா: புருஷராஜந்ஸததம்ப்ரியவாதிந: । அப்ரியஸ்யதுபத்யஸ்ய வக்தாஸ்ரோதாசதுர்லப: ॥ பத்தம்காலஸ்யபாஸேநஸர்வபூதாபஹாரிணா। நநஸ்யந்தமுபேக்ஷேயம்ப்ரதீப்தம்ஸரணம்யதா" என்றுதுடங்கி, ஹிதோபதேஸம்பண்ணின (கO) "அவன்தம்பிக்கே" என்கிறராவண

(க) ஸ்ரீ-ரா-ஸு. உக. கஅ. (உ) (ந) வி - பு. க. க. நகூ. (ச) (ரு) ஷெ. கO. அக. (சு) பெரியா-தி. க. சு. உ. (எ) ஸ்ரீ-ரா. யு-கச. உ. (அ) ஷெ. கசு. கச. க. (கூ) ஷெ. கசு. கக.(கO) தி-வா. எ. சு. க.

மூ. இவர்க்கு மிவரடிபணிந்தவர்க்குமே இவையுள்ளது.

மூ—(ருகூ) க்யாதி லாபபூஜாபேக்ஷையற மலர்நாடி ஆட்செய்ய

இவர்க்கும் - இவ்வாழ்வாருக்கும், இவரடிபணிந்தவர்க்குமே - மாறனடி
பணிந்துய்ந்தவரான வெம்பெருமானாருக்குமே, இவை - இந்தஸம்பந்த
ஜ்ஞாநமும் பராநர்த்தாஸஹிஷ்ணுத்வமும் மிக்கக்ருபையும், உள்ளது-
இருக்குமவை.

(அ) க்யாதி - ப்ரஸித்தி, லாப - அர்த்தலாபம், பூஜா - சிச்ருஷை,
(இவைகளில்) அபேக்ஷையற - அபேக்ஷையன்றிக்கே, மலர்நாடி-புஷ்பங்
களைத்தேடி, ஆட்செய்ய - கைங்கர்யம்பண்ண,

நுஜனை ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கும், பகவத்விமுகராயங்யபராய்த்திரி
கிறஸம்ஸாரிகளைவிடமாட்டாமல் ‘வீடுமின்முற்றவும்’ துடங்கிபலவிடங்
களிலும் பலபடியாலு முபதேசித்த விவ்வாழ்வார்தமக்கும், ஓரான்வழி
யாக பூர்வர்களுபதேசித்துப்போந்த நியமத்தைக்குலைத்து பலரையுமுப
தேசிக்கும்படி பண்ணியும், பலகால்நடந்துதுவண்டு கேட்டபரமார்த்
தத்தை ஓலிக்கமாக வைத்துபதேசித்தும் (க) “వృథైవ భవతో యాతా భూయ
సీజన్మ స న్తతిః। తస్యామన్యతమం జన్మ సఞ్చిన్త్య శరణం వ్రజ” “வ்ருதைவபவதோ
யாதா பூயஸீஜந்மஸந்ததி[illegible] தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்மஸஞ்சிந்த்யஶரணம்
வ்ரஜ” என்று, ருசிவிஶ்வாஸஹீநரையும் நிர்ப்பந்தித்து சரமோபாய
ஸ்தராக்கியும், இப்படியதிகாரம்பாராமல் அவர்கள் துர்க்கதியைப்பார்
த்து உபதேசித்தருளும் ஸ்வபாவராய் (உ) “பாமன்னுமாறனடிபணி
துய்ந்தவன்” என்று, நிருபகமாயிருக்கும் எம்பெருமானார்க்குமே இவ்வா
காரங்களுள்ளதென்கை. இவை, யென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸம்பந்தஜ்ஞா
நம் அநர்த்தாஸஹத்வம் அனவதிகக்ருபையாகிற மூன்றையும்பராமர்
சிக்கிறது. *

வ்யா. (ருகூ) இப்படி விமுகரான ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்து இவ்வா
ழ்வாருபதேசித்தவிது ஸபலமாயிற்றேவென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அரு
ளிச்செய்கிறார். (க்யாதிலாபேத்யாதி) அதாவது:— (ங) “நீசனேன்
நிறையொன்றுமிலேன்” என்று, தண்மைக்கெல்லையாகத் தம்மைநினை
த்திருக்கையாலும், (ச) “கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெரும்செ
ல்வம் நெருப்பாக” என்று, ஐஶ்வர்யத்தை அக்நிஸமமாகக்காண்கை
யாலும் (ரு) “தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சட
கோபன்” என்று, பாகவதசேஷத்வத்தினெல்லையிலே நிர்க்கிறவர்க
ளுக்குதம்மைஶேஷமாக நினைத்தும், (சூ) “ஓதவல்லபிராக்கள் நம்
மையாளுடையார் கள்பண்டே” என்றிப்ரபந்தத்திலந்வயித்தவர்களை
தமக்கு ஶேஷிகளாகநினைத்து மிருக்கையாலும், க்யாதியிலும் லாபத்

(க) (உ) இராமானு - தி. க. (ங) தி-வா. ங. ங. ச. (ச) பெரி. ச. கூ. ச. (ரு)
(சூ) தி-வா. கூ. க. கக.

சூ. உய்யக்கொண் டாரைக்கொண்டு வாளும்வில்லுங் கொண் டென்கிறவிழவுகள் தீரப்பெற்றது.

சூ—(நுள) ப்ரும்ஹநிஷ்டரும்

உய்யக்கொண்டு - உம்மையுய்யக்கொண்டு யென்கிறவிடத்திலும், ஆரைக்கொண்டு - உழந்தினியாரைக்கொண்டு என்கிற விடத்திலும், வாளும் வில்லுங்கொண்டு - வாளும் வில்லுங்கொண்டு யென்கிறவிடத்திலும், என்கிற - சொல்லப்பட்ட, இழவுகள் - து꞉கங்கள், தீரப்பெற்றது - தீர்ந்ததுகள்.

(அ) ப்ரம்ஹநிஷ்டரும் - (ஆசார்யர்) ப்ரும்ஹநிஷ்டராயும்,

திலும் பூஜையிலுமபேக்ஷயற்று (க) "நறியநன்மலர்நாடி" என்கிறபடியே, ஶேஷத்வபரிமளயுக்தமாய் ஶ்லாக்யமான ஆத்மபுஷ்பங்களைத் தேடி (உ) "ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவன்" என்று, கைங்கர்யரூபமாக வுபதேசிக்கையாலே ஜகத்தாகத்திருந்துகையாலும், (ங) "உம்மையுய்யக்கொண்டு போகுறில்" என்று,ஸம்ஸாரிகளுஜ்ஜீவநநிமித்தமாகவுண்டான விழவும் (ச) "ஆரைக்கொன்டென்னுசாகோ" என்று, தமக்கு சாத்துணையில்லாமையால் வந்தவிழவும் (ரு) "வாளும்வில்லும் கொண்டு பின்செல்வார்மற்றில்லை" என்று, அவன்ஸௌகுமார்யமறிந்து பரிகைக்கொருவருமில்லை யென்கிறவிழவும் தீரப்பெற்றதென்கை. எல்லாருமுஜ்ஜீவித்து நமக்குசாத்துணையாய் இவனுக்கு மங்களாஶாஸநமும் பண்ணுகையாலே மூன்றிழவும் தீருமிறே. 'மலர்நாடி' என்கிற விதுக்கு "நறிய நன்மலர்நாடி" என்கிறவிதுசொல்லும்போது ஸர்வ வ்யாக்யாநங்களிலும் பரிமளத்தையுடைத்தாய் ஶ்லாக்யமான புஷ்பங்கள்போலே ஆராய்ந்துசொன்ன ஆயிரமென்று ப்ரபந்த விஶேஷமாகச்சொல்லியிருக்கையாலிவர்க்கு நினைவு ஆத்மபுஷ்பங்களைத் தேடியென்கிறவிதென்றுகொள்ளவேணும். அன்றிக்கே, "நாடாதமலர்" என்கிறவிதுக்கு "நிறியநண்மலர்நாடி"என்கிறத்தைநினைத்தருளிச்செய்தாரென்றுகொள்ளிலொரு விரோதமில்லை "வாடாதமலரடிக் கீழ்வைக்க" என்று, கைங்கர்ய ப்ரஸங்கமுண்டாகையாலே "ஆட்செய்ய யென்றத்தோடே சேருமிறே. *

வ்யா. (நுள) இப்படிவுபதேஶம் பலித்ததாகில் (சு)"ᳪ ᳪ ᳪ" "பரீக்ஷ்யலோகாந்" இத்யாதிப்படியே, கர்மபலமான ஸாம்ஸாரிக போகங்களின் அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷத்தையும், நித்யனான பரமாத்மாவானவன், கர்மஸாத்யனல்லாமையையும், அநுஸந்திக்கையாலுண்டான நிர்வேதத்தோடே ஶமதமோபேதநா யுபஹாரபாணியாய்க்கொண்டு ஶ்ரோத்ரியனுய்ப்ரம்ஹநிஷ்டனுன வாசார்யனையுபஸத்திபண்ண,அவனும்,

---

(க) தி-வா. ரு. ரு. கக. (உ) ஷை. ச. க0. கக. (ங) ஷை. கூ. (ச) ஷை. எ. ங. ச. (ரு) ஷை. அ. ங. ங. (சு) ஷை. மூ-உ. உ. உ. கக.

மூ. ஸம்வத்ஸரவாஸிகளுமாகில் ஏபாவம்பயனன்றாகிலுஞ் சேராது.

மூ—(ரு-அ) மெய்நின்று மங்கவொட்டுக்கு

ஸம்வத்ஸரவாஸிகளும்-(சிஷ்யர்கள்) ஸம்வத்ஸரவாஸிகளாயும், ஆகில்- இருக்கவேணுமென்றுநியமமாகில், ஏபாவம் - என்னபாபமென்று வெறுத்ததும், பயனன்றாகிலும் - பயனன்றாகிலுமென்றதுவும், சேராது - ஸங்கதமாகாது.

(அ) மெய்நின்று - மெய்நின்று கேட்டருளாய் என்றதுமுதல், மங்கவொட்டுக்கு - மங்கவொட்டுன் மாமாயை யென்னுமளவுக்கு,

(க) நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத் "நாஸம்வத்ஸரவாஸிநேப்ரப்ரூயாத்" என்கிறபடியே, ஒருஸம்வத்ஸரம் பரீக்ஷித்துப் பின்னையுபதேசிக்கக் கடவனாகச்சொல்லுகிறசாஸ்த்ரமர்யாதையாலே இஸ்ஸம்ஸாரிகளநுவர்த்திக்க இவருமுபதேசித்தாரானலோ வென்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார். (ப்ரம்ஹநிஷ்டரும்) இத்யாதி, அதாவது:— உபதேஷ்டாவானவிவர், ஸக்ரமமாகவந்துபஸத்திபண்ணினவனுக் கொழிய உபதேசியோமென்றிருக்கும் ப்ரஹ்மநிஷ்டராகில் அப்படிவந்துஉபஸத்தி பண்ணினவர்களுக்கு ப்ரீதியோடே உபதேசிக்கையொழிய அநதிகாரிகளுக்குபதேசிக்கப்புக்கு (உ) "ஏபாவம்பரமே" என்று, ஓ! பாவம், எனக்கிது பரமாவதே? என்றுபதேசோபக்ரமத்திலே வெறுத்துச்சொன்ன உக்திசேராது. இவர்பக்கலுபதேசம் கேட்டவர்கள் ஸம்வத்ஸரவாஸிகளாகில்? உபஹாரபாணிகளாய் நாமநுவர்த்தித் தன்றோபெற்றோமென்றிருக்கையொழிய இவர்க்கு ப்ரதமசிஷ்யரானவர் (ங) "பயனன்றாகிலும்பாங்கலராகிலும் செயல்நன்றாகதிருத்திப் பணிகொள்வான்" என்று, ப்ரயோஜநசூந்யராகிலும் அவிதேயராகிலும் தம்முடைய செயலாலே எல்லாம் நன்றாம்படி திரித்திக்கொள்வாரிவரென்று க்ருதஜ்ஞதையாலே உகந்து சொன்ன உக்தியும் சேராதென்கை. இப்படி ஆசார்யோக்தியும் சிஷ்யோக்தியுமாகையாலே முன்பு சொன்ன ஹேதுக்களாலே விமுகரைக்குறித் துபதேசிக்க, உபதேசசக்தியாலே, ஸர்வரும்திருந்தி இவருடைய விழவுகளெல்லாம் தீர்ந்ததென்றே கொள்ளவேணுமென்றதாயிற்று. *

வ்யா. (ரு-அ) இனியிப்படிபரோபதேச பரரானபோது பகவதநுபவம் விச்சிந்நமாகாதோ வென்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (மெய்நின்று) இத்யாதி, அதாவது:— (ச) "மெய்நின்றுகேட்டருளாய டியேன்செய்யும் விண்ணப்பம்" என்றதுமுதல் (ரு) மங்கவொட்டுன் மாமாயை" என்கிற, தளவாக நடுவுள்ள நாலுப்ரபந்தமும் அநு

(க) (உ) தி-வா. உ. உ. உ. (ங) கண்ணி. பு. கO. (ச) தி-வி. க. (ரு) தி-வா. கO. எ. கO.

மூ. நடுவு அநுபவகர்ப்போபதேஶம்

மூ—(நகூ) இவற்றுக்கு மந்த்ர வித்யநுஸந்தாந ரகஸ்யங்களோடே சேர்த்தி.

மூ—(கூ0) அளிப்பானடியேன்

நடுவு - மத்யமெல்லாம் அநுபவகர்ப்ப அநுபவத்தோடு கூடின உபதேஶம் - பரோபதேஶம்,

(அ) இவற்றுக்கு-இந்த நாலுப்ரபந்தங்களுக்கும், மந்த்ர-திருமந்த்ரம், விதி - வ்ரஜயென்று விதிக்கிற சரமஶ்லோகம், அநுஸந்தாநரஹஸ்யங்களோடே-ஸதானுஸந்தேயமானத்வயம் இவைகளாகிற ரஹஸ்யங்களோடே, சேர்த்தி - ஸம்பந்தம்.

(அ) அளிப்பான்-ரக்ஷகனுயிருக்குமவன், அடியேன்-ஶேஷபூதன்,

பவமுள்ளே செல்லாநிற்கச் செய்தே உண்டான பரோபதேஶ மென்கை. இவர்தமக்கு அனுபவகர்ப்பமான உபதேஶமும், உபதேஶகர்ப்பமான அநுபவமாய்ச் செல்லுமென்றிறே நம்முதலிகளருளிச் செய்வது- ஆகையாலிவர்க்கு அநுபவவிச்சேதமொருக்காலு மில்லையிறே - ஆக இப்படி, இவருடைய பரோபதேஶ விஷயங்களும், உபதேஶஹேதுக்களும் உபதேஶஸாபல்யமும் உபதேஶந்தான் அநுபவத்தை விட்டிராதென்னுமிடமும் சொல்லித்தாயிற்று. *

வ்யா. (நகூ) இப்படி இவ்வாழ்வாருடைய அனுபவோபதேஶரூபமான ப்ரபந்தசதுஷ்டயமும் ரஹஸ்யத்ரயார்த்தப்ரதிபாதகமாயிருக்கும்படியைப்ரகாசிப்பிப்பதாகநினைத்து பக்ரமிக்கிறார்.(இவற்றுக்கு)இத்யாதி, அதாவது:—(மெய்நின்று மங்கவொட்டிக்குநடுவு) என்று. கீழ்ப்ரஸ்துதமான இப்ரபந்தங்கள் நாலுக்கும் ஸகலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸம்ஶயவிபர்யயமறப்ரதிபாதிக்கு மவையாய் (க) "[Grantha] ஸர்வமஷ்டாக்ஷ ராந்தஸ்த்தம்" என்னும்படி, ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரமும், ஸித்தோபாயவரணத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிற சரமச்லோகமும் உபாயோபேயவரணப்ரார்த்தனைகளை ஸக்ரமமாக ப்ரகாசிப்பியா நின்றுகொண்டு காலக்ஷேபத்துக்கும் போகத்துக்கமாகஸாரஜ்ஞராலேஸதாநுஸந்தாநம் பண்ணப்படும் த்வயமுமாகிற ரஹஸ்யத்ரயத்தோடே சேர்த்தியென்கை. *

வ்யா. (கூ0) அதிலெந்த ப்ரபந்தத்து கெந்த ரஹஸ்யத்தோடே சேற்றியென்னு மாகாங்க்ஷையிலே அத்தைவகையிட்டருளிச் செய்கிறார். (அளிப்பானென்றுதுடங்கி) அதாவது:— (உ) "உயிரளிப்பான் என்று, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் தாத்வர்த்தமான பகவத்ரக்ஷகத்வத்தையும் (ந) "அடியேன்" என்று, தத்ரக்ஷ்யபூதமாய் சதுர்த்தி

(க) ஸ்ரீபாஞ்ச-ம். (உ) தி-வி. க. (ந) ஷை. அரு.

மூ. அடைக்கலஞ்சூடி பொய்யாதானு மழுந்தாரென்று ஸ்வ
ரூபவிரோதி நிவ்ருத்திகளையுந் தாமரையுந்திபெருமாமா
யனுளாகவேவாழிய வென்றுப்ராப்யபலங்களையும்

அடைக்கலம் - அடியேனடியாவி யுனக்கேபரம், ஸூடி - (பாகவதர்களின் திருவடிகளை சிரஸ்ஸுக்கலங்காரமாக) தரித்து, பொய் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தில், ஆதானும் - கொஞ்சமும், அழுந்தார் - முழுகார், என்று-என்று, ஸ்வரூப-ஜீவேஶ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபம், விரோதி நிவ்ருத்திகளையும்-விரோதிநிவ்ருத்திகள் (இவைகளையும்) தாமரையுந்தி-தாமரைப்பூவை திருநாபியிலேயுடைய, பெருமாமாயன்-பெரியமஹாஶ்சர்யத்தையுடையவனுக்கு, ஆளாகவே - ஆட்பட்டே, வாழியவென்று-மங்களமுண்டாகக்கடவதென்று, ப்ராப்யபலங்களையும் - ப்ராப்யம் பலம் இவைகளையும்,

---

உகாரங்களில் சொல்லுகிறபடியே ததநந்யார்ஹஶேஷமாய், ப்ரக்ருதேஃபரமாய், ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாக த்ரிதீயாக்ஷரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தி ஸம்ப்ரதானத்திலேயாய் (க) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత" "ப்ரம்ஹணேத்வா மஹஸஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்கிறபடியே, ப்ரணவத்துக்கு ஆத்மஸமர்ப்பணமும் அர்த்தமாகையாலே, விரோதிபயத்தால் கலங்கினதசையிலே (உ) "அடியேனடியாவியடைக்கலம்" என்றந்த, ஆத்மஸமர்ப்பணத்தையும் (ங) "திருமால் திருப்பேர்வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன்" என்று, ப்ரணவோக்தமான பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வம் ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்குமென்று நமஸ்ஸிலார்த்தமாகச் சொல்லப்படுகிற ததீயஶேஷத்வத்தையும் (ச) "பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும்" என்றும், (ரு) "யாதானுமோராக்கையில் புக்கங்காப்புண்டுமாப்பவிழ்ந்தும்" என்றும், ஷஷ்ட்யந்தமான மகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட அஹங்காரமமகாரங்களாகிற அநாத்மந்யாத்மபுத்யாதிரூப அவித்யையும், தத்கார்யமான அக்ருத்யகரணாதிகளையும், தத்கார்யமாய்வரும் தேவமனுஷ்யாதிரூபமான ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தையும் (சு) "வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்தழுந்தார்" என்று, தந்நிஷேதவாசியான நங்ஙாலே சொல்லப்பட்ட அவித்யைமுதலாக ஸம்ஸாரகர்த்தமமீருக் உள்ளவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே ஸர்வரக்ஷகனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஸம்ஸாரஹேதுபூதாவித்யாதிகளான விரோதிகளுடைய நிவ்ருத்தியையும், ப்ரதிபாதிக்கிற திருவிருத்தம் ப்ரதம மத்யம பதங்களிரண்டோடும் சேர்ந்திருக்கையாலும், (எ) "தாமரையுந்தி தனிப்பெருநாயக" என்று துடங்கி, (அ) "எம்பெருமாமாயன்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே

(க) (உ) தி - வி. அரு. (ங) ஷை க00. (ச) ஷை. க. (ரு) ஷை கரு. (சு) ஷை க00. (எ) திருவாசி-ம்-க. (அ) ஷை எ.

மூ. நெறிகாட்டி மனத்துக்கொண்டு கண்ணாலடித்து கண்டிலமால் யாதாகிலென்றுபாயத்தையும் சொன்னவை மந்த்ரஶ்லோகங்களோடே சேரும்.

நெறிகாட்டி - உபாயாந்தரங்களைக்காட்டி, மநத்துக்கொண்டு - அத்யவஸித்துக்கொண்டு, கண்ணால் - க்ருஷ்ணனாலே, அடித்து - போக்கடித்து, கண்டிலம் - காண்கிறிலோம், ஆல் - என்னவாஶ்சர்யம், யாதாகில் - என்னவானால், என்று - என்கிறபதங்களால், உபாயத்தையும் - உபாயஸ்வரூபத்தையும், சொன்னவை - சொன்னவிடங்கள், மந்த்ர - திருமந்த்ரம், ஶ்லோகங்களோடே சரமஶ்லோகம் - (இவைகளோடே) சேரும் - ஸமாநார்த்தகங்கள்.

நாராயணபதத்தில் சொல்லப்படுகிற உபயவிபூதியுக்தமான ப்ராப்யவஸ்துவையும், (க) "தனிமாத்தைவத்தடியவர்க்கினி நாமாளாகவேயிசையிங்கொல்" என்றும், (உ) "ஊழிதோறூழியோவாதுவாழியவென்றுயாந்தொழ விசையுங்கொல்" என்றும், அந்தபதத்தில் சதுர்த்தயர்த்தமான பல ஸ்வரூபத்தைம் சொல்லுகையாலே ப்ராப்யபலங்களிரண்டையும், ப்ரதிபாதிக்கிற திருவாசிரியம் ப்ரக்ருதிப்ராத்யயாம்ஶங்களாலே, ததுபயப்ரதிபாதகமான த்ருதீய பதத்தோடேசேர்ந்திருக்கையாலும், இரண்டுப்ரபந்தமும் திருமந்த்ரத்தோடேசெரும். (ங) "நெறிகாட்டி நீக்குதியோ" என்று, உபாயாந்தரங்களைக்காட்டி என்னையகற்றப்பார்க்கிறுயோ என்கையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற உபாயாந்தரங்களினுடைய பரித்யாஜ்யதையையும், (ச) "வெங்கோட்டேறேழுடனே கொன்றுனேயே மநத்துக்கொண்டு" என்று, மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிற மாநஸாத்யவஸாயரூபமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும், (ரு) "சீரார்மனத்தலைவன் துன்பத்தைமாற்றினேன்வானேரினத்தலைவன் கண்ணனால்யான்" என்றும, (சு) எம்மிறையார்தந்தவருளென்னும் தண்டாலடித்து வல்வினையைக்கானும்மலையும்புகக்கடிவான்" என்றும், (எ) "[illegible]" அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி என்று, உபாயபூதன்பண்ணும் ஸர்வபாபவிமோசநத்தையும் (அ) "வானேமறிகடலோ" என்று துடங்கி, (கூ) "வன்துயரை மருங்கு கண்டிலமால்" என்று, விரோதிகளானவை போனவிடம் தெரியாதபடி தன்னடையேவிட்டு போய்றென்கையாலே நானும்வேண்டா நீயும்வேண்டா அவை தன்னடையே விட்டுப்போமென்கிற ணிஜர்த்தத்தையும் (கo) "அடர்பொன்முடியானை" என்று துடங்கி (கக) "யாதாகில் யாதேயினி" என்று, இனிகர்ம மிருந்தென் ? நசித்தென் ? ஏதானல் நமக்கென்வருமென்று "மாசுச:" என்கிறபதத்தாலே பலிதமான நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநத்தையுஞ் சொல்லுகையாலே, உபாய ப்ரதிபாதகமாயிருக்கிற திருவந்தாதிசரமஶ்லோகத்தோடேசேருமென்கை. (உபாயத்தையும் சொன்னவை) என்றது, சொன்ன ப்ரபந்தங்களென்றபடி *

(க) திருவாசிரிய-ம் - ங. (உ) ஷை ச. (ங) பெரிய - அ. சு. (ச) ஷை சஅ. (ரு) ஷை. உரு. (சு) ஷை உசு. (எ) ஸ்ரீ கீ. கஅ. சுசு. (அ) பெரிய. அ. ருச. (கூ) ஷை. (கo) ஷை எo. (கக) ஷை.

மூ—(௯௧) த்வயார்த்தம் தீர்க்கஶரணாகதியென்றது ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே.

(அ) த்வயார்த்தம் - த்வயத்தினர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது, தீர்க்க ஶரணாகதி - தீர்க்கஶரணாகதியென்கிற திருவாய்மொழி, என்றது - என்று சொல்லப்பட்டது, ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே - பிள்ளை லோகாசார்யருடை அந்த க்ரந்தத்திலே.

வ்யா. (௯௧) சரம ப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியின், த்வயார்த்த ப்ரதிபாதகத்வம் விஸ்தரேணோபபாதிக்கவேண்டுகையாலும், தத்விஷயமாகத் தம்முடைய திருத்தமையனார் பிள்ளை, ஒருப்ரபந்தம் முன்பேயிட்டருளுகையாலும், அதிலே தர்சிப்பித்துவிடக்கடவோமென்று, (த்வயார்த்தம் தீர்க்கசரணாகதியென்றது ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே) என்கிறார். அதாவது :— தீர்க்கஶரணாகதியென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற திருவாய்மொழி பத்துப்பத்தாலும், ஸ்ரீயஃபதித்வம் முதலாக கைங்கர்ய விரோதிநிவ்ருத்திபர்யந்தமாக, த்வயத்தில் ப்ரதிபாதிதமானபத்தர்த்தத்தையும், ப்ரதிபாதிக்கையாலே த்வயார்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது. பிள்ளையருளிச்செய்த ஸாரஸங்க்ரஹமாகிற ப்ரபந்தத்திலேயென்கை. அந்த ப்ரபந்தமாவதுதானேதென்னில்? அகிலஜகத்திதாநுசாஸநபரமான வேதத்திலும் வேதோப ப்ரும்ஹணார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தங்களான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதி ஸமஸ்த ஶாஸ்த்திரங்களிலும் ப்ரஸித்தமாய் ஸர்வேஶ்வர ஸர்வஸ்வம்மாய், ஆசார்யர்களுக்கு ஆபத்தநமாயிருந்துள்ள அர்த்தத்வயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே த்வயமென்றுதிருநாமத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள வாக்யத்வயம் பத்தர்த்தத்தைப்ரதிபாதிக்கிறது. அதாகிறது:—ஸ்ரீயஃபதித்வமும், நாராயணத்வமும், நாராயணனுடைய ஸர்வலோக ஶரண்யமான சரணாரவிந்தயுகளமும், அதினுடைய ப்ராபகத்வமும், தத்கோசரமாய் சேதநகதமாயிருந்துள்ள ப்ரார்த்தநாகர்ப்பவிஸ்ரம்பமும், லக்ஷ்மீதத்வல்லபருடைய நிகிலாத்மகைங்கர்ய ப்ரதாநார்த்த நித்யஸம்பந்தமும், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியானவீஶ்வரனுடைய நிரதிஶயபோக்யதையும், ஸர்வஸ்வாமித்வமும், நித்யகைங்கர்யமும், கைங்கர்யப்ரதிபந்தக நிஶ்ஶேஷநிபர்ஹணமுமாகிற அர்த்தவிஶேஷங்கள் ஈத்ருஶார்த்தவிஶேஷ ப்ரகாஶகமான மந்த்ரவிஶேஷத்தினுடைய விவரணரூபமாய், அபௌருஷேயோபநிஷத்தாயிருந்துள்ள திருவாய்மொழியில் பத்துபத்தாலும் இப்பத்தர்த்தத்தையும், பூர்வாசார்யர்கள் அடைவேஶார்த்தநுஸந்தித்துப்போருவர்கள். அதில்முதல்பத்தால் (க) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும் பெறலடிகள்" என்றும் (உ) "மலராள்மைந்தனே" என்றும், "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்றும் "திருவின்மணாளன்" என்றும், "பூமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்றும்,

(க) தி - வா, க. ந. க.

"மைந்தனைமலராள் மணவாளனை" என்றும், "ஸ்ரிய꞉பதித்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. இரண்டாம்பத்தால் "எம்பெருமான் நாரணர்க்கு" என்றும், "எம்பிரானெம்மான் நாராயணனாலே" என்றும், "நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" என்றும் "நாராயணத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. மூன்றாம்பத்தால் "நாண்மலராமடித்தாமரை" என்றும், "அங்கதிரடியன்" என்றும், "அவன்பாதபங்கயம்" என்றும் "அன்றுதேர்கடவியபெருமான்கனைகழல்" என்றும், "மூவுலகம்தொழுதேற்றும் சீரடியான்" என்றும், நாராயணனுடைய ஸர்வலோக ஶரண்யமான சரணாரவிந்தயுகளம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. நாலாம்பத்தால்: — "இலங்கைநகரம்பெரியுய்த்தவர்" என்றும், "வல்வினைதீர்க்கும்கண்ணனை" என்றும், "தொல்வினைதீர" என்றும், "வெய்யநோய்கள்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே" என்றும், "மேவிநின்று தொழுவார்வினைபோக" என்றும், "பிறந்தும்செத்தும் நின்றிடரும்பேதமை தீர்ந்தொழிந்தேன்" என்றும், "நோயேமூப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழிய" என்றும், "வேட்கையெல்லாம்விடுத்து உன்கூட்டரிய திருவடிக்கள்கூட்டினை" என்றும், "அஃதேயுய்யப்புகுமாறு" என்றும், "உய்வுபாயம்மற்றின்மை தேறி" என்றும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகரத்வ லக்ஷணமான ப்ராபகத்வம்ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. ஐந்தாம்பத்தால்:—"தமியேனுக்கருளாய்" என்றும், "ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாக" என்றும், "உன்னாலல்லால்" என்றும், "கழல்களவையே" ஶரணாகக்கொண்ட" என்றும், "நம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்" என்றும், நாகணைமிசைநம்பிரான்ஶரணே ஶரண்நமக்கு" என்றும், "நாடொறுமேகசிந்தயனாய்" என்றும் ப்ரார்த்தனாகர்ப்பவிஸ்ரம்பம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. ஆறாம்பத்தால்: —"திருமாமகளிருந்தாம்மலிந்திருந்து" என்றும், "அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே" என்றும், "ஓசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன்" என்றும், "என்திருமார்வர்க்கு" என்றும், "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" என்றும், கைங்கர்யப்ரதாநார்த்தமான நித்யஸம்பந்தம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. ஏழாம்பத்தால்:— "கன்னலேயமுதே" என்றும், "கொடியேன்பருகு இன்னமுதே" என்றும், "அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே" "திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனோ" என்றும், "இவ்வேழுலகையின்பம்பயக்க" என்றும், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஶ்வரனுடைய நிரதிஶயபோக்யதை ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. எட்டாம்பத்தால்:— "அடியனேன் பெரியவம்மானே" என்றும் "விண்ணவர் கோன்நங்கள்கோனை" என்றும், "அமர்ந்தநாதனை" என்றும், "மூவுலகாளி" என்றும், "நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்கும்நாயகன்" என்றும், ஸர்வஸ்வாமித்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. ஒன்பதாம்பத்தால்:— "பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்கொண்டு நின்கோயில்சீய்த்து" என்றும், "நின்தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்" என்றும், "துடர்ந்துகுற்றேவல் செய்து" என்றும், "கொடுவினை

மூ—(௬௨) மூன்றில் சுருக்கியவைந்தையும் உயர்

(அ) மூன்றில் சுருக்கிய-மூன்றக்ஷரத்தில் சுருக்கின, ஐந்தையும் - ஐந்தர்த்தத்தையும், உயர் - உயர்வற,

யேனும்பிடிக்க" என்றும், "உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டு "என்றும், "ஆட்கொள்வானொத்து" என்றும், நானும் மீளாவடிமைப் பணிசெய்யப் புகுந்தேன்" என்றும், நித்யகைங்கர்யம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. பத்தாம்பத்தால்:—"துயர்கெடுங்கடிது" என்றும், "கெடுமிடராய" என்றும், "எழுமையுமேதஞ்சாரா" என்றும், "தீரும் நோய் வினைகளெல்லாம்" என்றும், "இப்பிறப்பறுக்கும்" என்றும், "உன்தன்திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும்' "நாங்கள் வியக்கவின்புறுதுமெம்பெண்மையாற்றோம்" என்றும், பிணியொன்றும், சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்" என்றும், "பிறவித்துயர் கடிந்தோம்" என்றும், "விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்" என்றும், "அமராவினைகளே" என்றும், "கடுநரகம்புகலொழித்த" என்றும், "பிறவிகெடுத்தேன்" என்றும், "தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்" என்றும், "அந்திதொழும்சொல்லு" என்றும், "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்றும், கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிஶ்ஶேஷ நிபர்ஹணம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. இப்படி, ஶ்ரிய꞉பதித்வப்ரமுகங்களாய் கைங்கர்யப்ரதிபந்தக நிஶ்ஶேஷநிபர்ஹணபர்யந்தங்களாயிருந்துள்ள, உபாதேயார்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிருந்துள்ளவாக்யத்வயமும், திருவாய்மொழியும், பகவச்சரணார்த்திகளாய் அநந்யோபாயராயிருக்கு மதிகாரிகளுக்கு காலக்ஷேபஹேதுவாகவும், போகஹேதுவாகவும், ஈஶ்வரப்ரீதிஹேதுவாகவும், யாவச்சரீரபாதமநுஸந்தேயமென்றருளிச்செய்ததிப்ரபந்தம். இப்படி திருவாய்மொழியினுடைய த்வயார்த்தப்ரதிபாதகத்வத்தை விஶதமாக வாசார்யர்களருளிச்செய்து வைக்கையாலே ஸ்வப்ரபந்தத்தில் வக்தவ்யாம்ஶத்தை தத்ப்ரபந்தத்திலே தர்சிப்பித்தாராயிற்று. *

வ்யா. (௬௨) ஆக, இப்படித்வயார்த்த ப்ரதிபாதகதயா தீர்க்கஶரணாகதியாயிருக்கிற திருவாய்மொழிக்கு மற்றுமாசார்யர்களருளிச்செய்யுமர்த்த யோஜனைகளை அருளிச்செய்கிறார். (மூன்றில்சுருக்கிய) என்று துடங்கி, அதாவது:— மந்த்ர ஶ்லோகங்களில் ஸங்க்ரஹோக்தங்களான வர்தவிஶேஷங்களை த்வயத்திலேவிவரிக்குமாப்போலே, பூர்வப்ரபந்தத்ரயத்திலும் ஸங்ரஹேணசொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையும், ஶ்ருதிச்சாயையாலே அந்வயரூபேணஸ்வாநுபவ முகத்தாலே பரத்வத்திலே பரத்வத்தை ப்ரதிபாதித்த (க) "உயர்வரஉயர்நலமும்" இதிஹாஸபுராணப்ரக்ரியையாலே, அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும், பரோபதேஶமுகத்தாலே அவதாரத்திலே பரத்வத்தைப்ரதிபாதித்த

(க) திவா. க. க. க.

மூ. திண் அணை யொன்று பயிலேறு கண் கருவீடு சொன்னலொருக்கொண்டநோற்ற நாலும் எம்மாவொழி நெடுவேயென்கிற விருபதிலே

திண் - திண்ணன்வீடு, அணை - அணைவதரவணை, ஒன்று - ஒன்றும்தேவு, பயில் - பயிலுஞ்சுடரொளி, ஏறு - ஏறாளுமிறையோனும், கண் - கண்கள்சிவந்து, கரு - கருமாணிக்கமலை, வீடு - வீடுமின்முற்றவும், சொன்னல் - சொன்னல்விரோதம், ஒரு - ஒருநாயகம், கொண்ட - கொண்ட பெண்டிர், நோற்றநாலும் - நோற்றநோன்பு, ஆராவமுது, மானேய்நோக்கி, பிறந்தவாறு, இவைநாலும், எம்மா - எம்மாவீடு, ஒழி-ஒழிவில்காலம், நெடு - நெடுமாற்கடிமை, வேய் - வேய்மருதோளிணை, என்கிறவிருபதிலே - இவையாகிறதிருவாய்மொழிகளிருபதுகளிலும்,

(க) "திண்ணன்வீடும்" மோக்ஷப்ரதத்வகதநத்தாலே பரத்வத்தைப்ரதிபாதித்த (உ) "அணைவதரவணையும்" அர்ச்சாவதாரத்திலே பரத்வத்தை ப்ரதிபாதித்த (௩) "ஒன்றும்தேவும்" ஆகிற, நாலுதிருவாய்மொழியாலும், பரஸ்வரூபமும், பகவச்சேஷத்வத்திலும் தத்காஷ்டையான பாகவத ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்குத்தேஶ்யமென்று ப்ரதிபாதித்த (ச) "பயிலும் சுடரொளியும்" சேஷத்வபஹிர்ப் பூதங்களான ஆத்மாத்மீயங்கள் த்யாஜ்யமென்கிற வ்யதிரேகத்தாலே ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்று ப்ரதிபாதித்த (ரு) "ஏறாளுமிறையோனும்" பகவானுக்கிவ் வாத்மவஸ்து ப்ரகாரதயாஶேஷமாய் ப்ரக்ருதேஃபரமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாயிருக்குமென்னுமத்தைப்ரதிபாதித்த (சா) "கண்கள்சிவந்தும்" அந்யஶேஷத்வ ப்ரஸங்கமு மஸஹ்யமாம்படியான அதின் அநந்யார்ஹத்வத்தைப்ரதிபாதித்த (எ) "கருமாணிக்கமலையும்" ஆகிற நாலுதிருவாய்மொழியாலும் ஸ்வஸ்வரூபமும், பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைப்பற்றுகைக்குடலான அஹங்காரமமகாரங்கள் த்யாஜ்யமென்ற (அ) "வீடுமின்முற்றவும்" அஸேவஸேவைத் த்யாஜ்யமென்ற (கூ) "சொன்னல்விரோதமும்" ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் த்யாஜமென்ற(க0)ஒருநாயகமும்" ஶரீரஸம்பந்த நிபந்தனமாகவரும் பரிக்ரஹங்கள் த்யாஜ்யமென்ற (கக) "கொண்டபெண்டிரும்" ஆகிற நாலு திருவாய்மொழியாலும் விரோதிஸ்வரூபமும், "நோற்றநோன்பிலேன்" என்று, ஆகிஞ்சின்யபூர்வகமாக "ஆறெனக்கு நின்பாதமே ஶரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்ற, (கஉ) 'நோற்றநோன்பும்' "களைவாய்துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்" என்று, அநந்யகதித்வபூர்வகமாக "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்ற(க௩)"ஆராவமுதும்"

(க) ஷை உ. உ. க. (உ) ஷை அ. க. (௩) ஷை ச. க0. க. (ச) ஷை ௩. எ. க. (ரு) ஷை ச. அ. க. (சா) ஷை அ. அ. க. (எ) ஷை கூ. க. (அ) ஷை க. உ. க. (கூ) ஷை ௩. கூ. க. (க0) ஷை ச. க. க. (கக) ஷை கூ. கூ. க. (கஉ) ஷை ரு. எ. க. (க௩) ஷை ரு. அ. க.

மூ. விஶதமாக்கி என்பதிலே பரப்புகையாலே ஐந்தையுமரு ளினன் விடுபெற்றவென்கையாலே ஐந்திலு மிரண்டையும் தொழுது களித்தேன்சொல்லுப்பெற்றேன் பணிசெயென் கிற.

விஶதமாக்கி - பரக்கச்சொல்லி, என்பதிலே - என்பது திருவாய்மொழிகளிலே, பரப்புகையாலே - விஸ்தரிப்பிக்கையாலே, ஐந்தையும் - அர்த்தபஞ்சகத்தையும், அருளினன் - க்ருபைபண்ணினன், விடுபெற்ற - மோக்ஷத்தையடைந்த, என்கையாலே - என்றுசொல்லுகையாலே, ஐந்திலும் - அர்த்தபஞ்சகத்திலும், இரண்டையும் - உபாயோபேயங்களிரண்டையும், தொழுது - களித்தேன், சொல்லுப்பெற்றேன், பணிசெயென்கிற - இவைகளாலே சொல்லப்பட்ட,

---

"வைகலும்வினையேன்மெலிய" என்று, பக்திபாரவஶ்யம் முன்னாக "நம்பெருமானடிமேல் சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்" என்ற (௧) "மானேய் நோக்கும்" "எனதாவியை நின்று நின்றுருக்கியுண்கின்ற" என்று, தரித்துநின்றவன் குணங்களை யநுஸந்திக்கமாட்டாதசைதில்யம் செல்லாநிற்கிற "நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்நமக்கென்று நாடோறுமேகசிந்தயனாய்" என்ற, (௨) "பிறந்தவாறும்" ஆகிற நாலு திருவாய்மொழியாலும் உபாய ஸ்வரூபமும், "தன்க்கேயாக" என்று, கைங்கர்யத்தில் ஸ்வார்த்ததா நிவ்ருத்தியையபேக்ஷித்த" (௩) "எம்மாவீடும்" ஸர்வகாலாதி விசிஷ்டமான ஸகலஶேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்த (௪) "ஒழிவில்காலமும்" அதுதான் பாகவதகைங்கர்யபர்யந்தமாகவேணுமென்று மநோரதித்த" (௫) "நெடுமால்கடிமையும்" அது தன்னில், பரஸம்ருத்யேக ப்ரயோஜனத்வத்தைச் சொன்ன(௬) "வேய்மருதோளிணையும்" ஆகிற, நாலு திருவாய்மொழியாலும் பலஸ்வரூபமாகக்கொண்டு இருபது திருவாய்மொழியிலே விஶதமாகப்ரதிபாதித்து, மற்றை யென்பது திருவாய்மொழியாலும் அது தன்னையே விஸ்தரிக்கையாலே அர்த்தபஞ்சகத்தையும், இப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரமேயமென்னும், "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றுதுடங்கி (௭) "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று, தலைக்கட்டுகையாலே அவ்வைந்திலும் வைத்துக்கொண்டு ப்ரதானமான உபாயோபேயங்களிரண்டையும், இதுக்கு ப்ரமேயமென்றும், தொழுதெழென்மனனே" (௮) "விருப்பேபெற்றமுதமுண்டுகளித்தேன்" (௯) "மேலைத்தொண்டுகளித்தந்தி தொழுஞ் சொல்லுப்பெற்றேன்" என்று,சொல்லப்படுகிற, பத்தாஞ்ஜலிபுடத்வ ஹ்ருஷ்டத்வ நமயித்யேவவாதித்வங்களாகிற முக்தலக்ஷணத்தா

---

(௧) ஷை ரு. ௬. ௧. (௨) ஷை ரு. ௧௦. ௧. (௩) ஷை ௨. ௯. ௧. (௪) ஷை ௩. ௩. ௧. (௫) ஷை அ. ௧௦. ௧. (௬) ஷை ௧௦. ௩. ௧. (௭) தி-வா. ௧௦. ௧௦. ௧௧. (௮) ஷை. ௧௦. ௬. (௯) ஷை ௭.

மூ. முக்தலக்ஷணவ்ருத்தியாலே இரண்டிலொன்றையுமிதுக்கு ப்ரமேயமென்னும்.

மூ—(௬௩) ரஹஸ்யத்துக்கோரெழுத்துமதுக்கோருருவும் போலேயானவற்றிலே

முக்த - முக்தர்களுடைய, லக்ஷண - அடையாளமாயிருக்கிற, வ்ருத்தியாலே - வ்யாபாரத்தாலே, இரண்டில் - உபாயோபேயங்களிரண்டிலும், ஒன்றையும் - உபேயமொன்றையுமே, இதுக்கு - இப்ரபந்தத்துக்கு, ப்ரமேயமென்னும் - ப்ரமேயமென்றுசொல்லும்,

(அ) ரஹஸ்யத்துக்கு - (திருமந்த்ரமாகிற) ரஹஸ்யத்துக்கு, ஓரெழுத்தும் - ஓ ரக்ஷரமும், அதுக்கு - அவ்வக்ஷரத்துக்கு, ஓருருவம்போலே - ப்ரக்ருதியான வகாரம்போலே, ஆனவற்றிலே - ஸங்க்ரஹமான முதற்பாட்டுக்களிலே,

லும், விபங்யவ: ? என்கிற, அவர்களைப்போலே (௧) "சொற்பணிசெயாயிரம்" என்று சொல்லப்படுகிற, வாசிகவ்ருத்தியாலும், அவ்விரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு உபேயமொன்றையுமே இதுக்கு ப்ரமேயமென்று சொல்லுமென்கை. (இருபதிலேவிபூதமாக்கி எண்பதிலேபரப்புகையாலே ஐந்தையுமிதுக்கு ப்ரமேயமென்னும்.) என்றவிது, இப்ரபந்தங்களில் ஸூக்திகள் ப்ராப்யனை வெம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும் சில, ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூப விஷயமாயிருக்கும்சில, ப்ராப்த்யுபாயத்தைச்சொல்லும்சில, பலத்தைச்சொல்லும் சில, ப்ராப்திவிரோதியைச்சொல்லும்சில, அவசிஷ்டமானவை இவற்றுக்குபபாதகங்களாயிருக்குமென்று யீட்டில்யோஜித்தக்ரமம். உபாயோபேயங்களிரண்டையுமிதுக்கு ப்ரமேயமென்னுமென்றவிது இவையிரண்டுமே ப்ரதாநப்ரமேயம். இவ்வுபாயோபேயங்களுக்கதிகாரியின்னுனென்கைக்காக ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபமும், உபாயபூதனும் உபேயவிஷயமும் இன்னுரென்கைக்காக பரஸ்வரூபமும், உபேயப்ரதிபந்தகமாய் உபாயநிவர்த்யமாயிருக்குமதின்னதென்கைக்காக விரோதி ஸ்வரூபமும்சொல்லுகிற வித்தனையென்று நினைத்து உபேயமொன்றுமிதுக்குப்ரமேயமென்னுமென்றவிது இவற்றிலுத்தேச்யம் பலம். ததர்த்தமாகமற்றுள்ளநாலர்த்தமுஞ் சொல்லுகிறது என்று ஈட்டில் சொன்னபடியேகைங்கர்யமே ப்ரதாநம் மற்றைநாலும் சொன்னது கைங்கர்ய ப்ரதி ஸம்பந்தியையும் ததாச்ரயத்தையும், தத்விரோதியையும், அவ்விரோதிநிவர்த்தகத்தையும் அறிவிக்கைக்காக வாகையாலே தச்சேஷமாகச்சொன்னவித்தனை யென்றுநினைத்து. *

வ்யா. (௬௩) இனிப்ரதமசரம ப்ரபந்தங்களினுடைய ஸங்க்ரஹங்களான முதற்பாட்டுக்களில் ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களை ஸ்பஷ்டமாகவருளிச்செய்கிருர். (ரஹஸ்யத்துக்கு) என்றுதொடங்கி, அதாவது:— ஓரெழுத்து ஓருருவென்னும்படி திருமந்த்ரமாகிற ரஹஸ்யத்துக்கு

(௧) ஷி ௧. ௧0. ௧௧.

மூ. இமையோரதிபதி அடியேன்மனனேபொய் மயர்வு பிறந்த ருளினன் விண்ணப்பம் தொழு தெழன்ற பஞ்சகத்தோ டே அவித்யாதிஸ்வரூப

இமையோர் - இமையோர்தலைவா, அதிபதி - அயர்வறுமமரர்களதி பதி, அடியேன்-அடியேன், மனனே - தொழுதெழன்மனனே, பொய் - பொய்நின்றஞானம், மயர்வு - மயர்வற, பிறந்து - எங்கின்ற யோனியு மாய்ப்பிறந்தாய், அருளினன் - மதினலமருளினன், விண்ணப்பம் - அடி யேன் செய்யும் விண்ணப்பம், தொழுதெழு - தொழுதெழு, என்ற- இவைகளாலே சொல்லப்பட்ட, பஞ்சகத்தோடே - அர்த்தபஞ்சகத் தோடே, அவித்யாதி - அவித்யை முதலானவைகளுடைய, ஸ்வரூப - ஸ்வரூபம்,

ஸங்க்ரஹமாய் "ஓமித்யேகாக்ஷரம், என்றேகாக்ஷரமாயிருக்கிறப்ரண வமும், (க) "తస్యప్రకృతిలీనస్య" "தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய" என்கிறப டியே, அந்தப்ரணவந்தனக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கிற அகாரமும்போ லே, திருவிருத்தம் திருவாய்மொழியாகிற ப்ரபந்தங்களுக்கு ஸங்க்ரஹ ங்களான முதற்பாட்டுக்களிலே "இமையோர்தலைவா" என்றும், "அயர் வறுமமரர்களதிபதி" என்றும், ஸூரிஸேவ்யமாய் ஸர்வாதிகமாயிருக் கும் பரஸ்வரூபத்தையும், "அடியேன்" என்றும், "என்மனனே" என் றும், ஶேஷபூதமாய் பரிஶுத்தாந்தஃகரணமாயிருக்கும் ஸ்வஸ்வரூபத் தையும், "பொய்நின்ற ஞானமும்பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும்" என்றும், "மயர்வு" என்றும், அவித்யாதிகளான விரோதிஸ்வரூபத்தை யும், "உயிரளிப்பானென்னின்ற யோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" என்றும் "மதிநலமருளினன்" என்றும், லோகரக்ஷணார்த்தமாக அநேகாவதாரங்க ளைப்பண்ணின ஸர்வேஶ்வரனுடைய க்ருபையே உபாயமென்று உபாய ஸ்வரூபத்தையும் "செய்யும்விண்ணப்பம்" என்றும், "தொழுதெழு" என்றும், ஶேஷிவிஷயத்தில்கரணத்ரயத்தாலும், பண்ணும்கைங்கர்யமே பரமபுருஷார்த்தமென்று பலஸ்வரூபத்தையுமாகக்கொண்டு ஸங்க்ரஹி த்துச்சொன்ன அர்த்தபஞ்சகத்தோடே "பொய்நின்றஞானம்" இத்யாதி யாலே, அவித்யாதிகளைச்சொல்லுகிற வளவில் உத்பத்திவிநாஶாதியோ கத்தாலே அஸத்யஶப்தவாச்யமான அசேதநவிஷயத்திலாத்மஜ்ஞாந மும், அந்ததேஹாத்மாபிமானமடியான ஸாம்ஸாரிகதுஷ்கர்மப்ரவ்ருத்தி யும், அக்கர்மமடியாகவரக்கடவதானமாம்ஸாஸ்ருகாதிமலரூபதேஹஸம் பந்தமுமென்றவற்றினுடையஸ்வரூபங்களும், விப்ரதிபத்திஹேதுத்வம், ஸம்ஸாரஹேதுத்வம் ஸ்வரூபதிரோதாயகத்வம் உத்தரோத்தரங்களில் பூர்வபூர்வகாரணத்வம் "இனியாமுறுமை" என்கையாலே, அவற்றினநா தித்வம், ஸோபாதிகத்வம் "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கையாலே,

(க) தைத்தரீயகே - நாராயணே இப்பக்கத்திலும் ௩௦௬ - ம் பக்கத்திலுமிருக் கிற பாசுரங்கள், தி - வா. க, க, க -ம். தி - வி. க - மே.

மூ. ஸ்வபாவாத்மேஶ்வரபந்தரக்ஷண க்ரமகுணவிக்ரஹவி பூதியோக ததீயாபிமாநோபதேஶ விஷயாந்யாபதேஶ ஹேத்வாதிகளும் ஸங்க்ரஹீதம்.

மூ—(௬௪) அடிதொழுதெழென்றவிதிலே வஸ்துநிர்த்தேஶ

ஸ்வபாவ - ஸ்வபாவம் - ஆத்மேஶ்வர - ஜீவாத்மா யீஶ்வரன் இவர்களுடைய, பந்த - ஸம்பந்தம், ரக்ஷணக்ரம - ரக்ஷணத்தின்க்ரமம், குண- குணங்கள், விக்ரஹ - விக்ரஹங்கள், விபூதி - விபூதிகள், யோக - ஸம்பந்தம், ததீய - பாகவதருடைய, அபிமான - அபிமானம், (இவைகளுடைய) உபதேஶ - உபதேஶத்தை, விஷய - விஷயமாக உடைய, அந்யாபதேஶ - அந்யாபதேஶத்துக்கு, ஹேத்வாதிகளும் - ஹேது முதலானவைகளும், ஸங்க்ரஹீதம் - ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டவைகள்.

(அ) அடி - திருவடிகளை, தொழுது - ஸேவித்து, எழு - உஜ்ஜீவிக்கக்கடவை, என்றவிதிலே - என்கிறவிடத்திலே, வஸ்துநிர்த்தேஶ- வஸ்துநிர்த்தேஶம்,

அவற்றின் அஜ்ஞாநநிவர்த்யத்வம் முதலான ஸ்வபாவங்களும் 'இமையோர்தலைவா' அடியேன், அதிபதி அடிதொழுது" என்கையாலே ஆத்மாவுக்கு மீஶ்வரனுக்குமுண்டான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தமும், "உயிரளிப்பானென்னின்ற யோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" என்றும், "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்றும், அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி ரக்ஷிக்கும்படியையும்,ஸம்ஸாரஹேதுவான அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கிஉஜ்ஜீவநஹேதுவான ஜ்ஞாநபக்திகளைத் தன்க்ருபையாலே தந்தபடியையும்சொல்லுகையாலே ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷணக்ரமமும், "உயர்வறஉயர்நலம், துயரறுசுடரடி,இமையோர், அயர்வருமமரர்கள்" என்று, குணவிக்ரஹ விபூதிகளும், அந்தஸூரிகளை முன்னிடுகையாலே, ததீயாபிமாநமும், 'நின்றுகேட்டருளாய்' "தொழுதெழென்மனனே" என்று, நெஞ்சுபோலேபவ்யனை ஈஶ்வரனும் அப்படிபவ்யரானுரும் உபதேஶவிஷயமென்றும், "நலமருளினன்" என்று, பக்தியைத்தந்தானென்கையாலே அந்யாபதேஶத்துக்குஹேதுவான பக்தியும் முதலானவர்த்தங்களும், ஸங்க்ரஹேண சொல்லப்பட்டனவென்கை. (அந்யாபதேஶஹேத்வாதிகளும்) என்றவிடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே, மற்றும்வேதாந்ததாத்பர்யங்களான அர்த்தங்கள் பலவுமிவற்றில் ஸங்க்ரஹீதங்களென்னுமிடமும் காட்டப்பட்டது. *

வ்யா. (௬௪) அவிக்நபரிஸமாப்தி ப்ரசயகமநார்த்தமாக ப்ரபந்தாரம்பத்திலே ஆசரிக்கப்படும் ஆசீர்நமஸ்க்ரியா வஸ்துநிர்த்தேஶங்களாகிறமங்களாசாரங்களிதிலுமுண்டோ ? என்னுமாகாங்க்ஷயிலே அருளிச்செய்கிறார். (அடிதொழுது) இத்யாதி, அதாவது:— 'துயரறுசுடரடி' என்கையாலே வஸ்துநிர்த்தேஶமும், 'தொழுது' என்கையாலே

சூ. நமஸ்காராசீஸ்ஸுக்களும் முண்டு.

மூ—(௬௫) ஸாதுஸநம் நண்ணுமயர்வறமாஸறுக்கும் தெருள்கொள்
ளப் பத்தராவரடிமையற

நமஸ்கார - நமஸ்காரம், ஆசீஸ்ஸுக்களும்-ஆசீரூபமங்களமும், உண்டு-இருக்கின்றன.

(அ) ஸாதுசநம் - ஸாதுஸநத்தைநலியுங் கஞ்சனைச்சாதிக்கைக்குப்போல, நண்ணு - நண்ணுவசுரர் நலிவெய்தும்படி (யவதரிக்கையாலும்), மயர்வற - அஜ்ஞாநமறும்படியும் மதிநலமுண்டாம்படியும் அவனவதரிக்குமாப்போலே, மாசறுக்கும் - உள்ளத்துமாசறுக்கு மதாகையாலும், தெருள்கொள்ள - ஜ்ஞாநோத்பாதகமாகச் சொன்னதாகையாலும், பத்தராவர் - பத்தராவர் துவளின்றியே யென்று பக்திவர்த்தகமாகையாலும், அடிமையற-உனக்கடிமையறக்கொண்டாயென்று அறவடிமைகொண்டாப்போலே,

நமஸ்காரமும், 'எழு' என்கையாலே ஆசீஸ்ஸுமுண்டென்றபடி. இப்படிநாமொரு ப்ரபந்தம் பண்ணவேணுமென்று கருதியிருந்து இவர் செய்ததன்றிக்கே, நிரம்பினவேரி நெளிக்குமாப்போலே நிமிகிற வாய்க்கரையை மிடைந்துபுறப்பட்ட சொற்கள் இவர்பாசுரத்தாலே லோகத்தைத் திருத்தக்கோலுகிற ஸர்வேஸ்வரன் நினைவாலே ஸர்வலக்ஷணோபேதமாய்த்தலைக்கட்டின ப்ரபந்தமாகையாலே, இம்மங்களாசாரங்களும் கோல்விழுக்காட்டாலே பலித்தனவித்தனையாகையாலேயாயிற்று 'அடிதொழுதெழு' என்றதிலே இவையும்பண்ணப்பட்டன வென்னுதே உண்டென்றுவிட்டது. *

வ்யா. (௬௫) இனிமேலிப்பிரபந்தம் பத்துப் பத்தாகவவதரித்ததின் ப்ரயோஜநத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார். (சாதுசனம்) என்றுதுடங்கி அதாவது :— (௧) "சாதுசனத்தை நலியும் கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கு" "பரித்ராணாய" இத்யாதிப்படியே, ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாஸார்த்தமாகவவனவதரித்தாப்போலே இதுவும், (௨)"நண்ணுவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர் பொலிவெய்த" என்றுபகவத்ப்ரதிபக்ஷபூதரான வாஸுரப்ரக்ருதிகள் மண்ணுண்ணவும் பகவத்பக்திபரரான தேவப்ரக்ருதிகள்வாழவுமவதரித்ததென்றும் "மயர்வறமதிநலமருளிநன்" என்று, அவநஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி,ஜ்ஞாநபக்திகளைக் கொடுக்குமாப்போலே, இதுவும் (௩) "ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத்துள்ளத்துமாசறுக்கும்" என்று, மனதுக்கு மாசான அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி, (௪) "தெருள்தொள்ளச் சொன்ன ஓராயிரம்" என்றும், (௫) "தூயவாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராவர்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே,ஜ்ஞானபக்திகளைக் கொடுக்குமென்றும்,(௬)"அடிமையறக்கொண்டாய்" என்று

(௧) தி-வா. ௩. ௫. ௫. (௨) ௧0. ௭. ௫.(௩) ௫. ௨. ௧௧. (௪) ௨. ௧0. ௧௧. (௫) ௫. ௪. ௧௧. (௬) ௪. ௬. ௬.

மூ. உரியநோய்க ளறுக்குமுடைந்தேற்றரும் வானின்தாளின்கீழ் அடிக்கீழின்பக்கதிபயக்கு மூடுபுக்கு மூவுலகுமுருகாநிற்பரென்னும் ஸாம்யத்தாலேவாச்யன்

உரிய - உரியதொண்டராக்குமதாகையாலும், நோய்களறுக்கும் - நோய்களறுக்கும் மருந்தாமாப்போலே, உடைந்து - உடைந்து நோய்களையோடுவிக்கையாலும், ஏற்றரும் - ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை யருளுமாப்போலே, வானின் - வானின்மீதேற்றியருளுகையாலும், தாளின்கீழ்-தன்தாளின்கீழ் சேர்த்துசேமம் செய்யுமாப்போலே, அடிக்கீழ் - அருளியடிக்கீழிருத்துகையாலும், இன்பக்கதி - அவனாஶ்ரிதர்க்கு இன்பகதிசெய்யுமாப்போலே, இன்பம்பயக்கும் - எங்ஙனேசொல்லிலுமின்பம் பயக்குமதாகையாலும், ஊடுபுக்கு - ஊடுபுக்கெனதாவியை உருக்குமாப்போலே, மூவுலகும் - மூவுலகுமுருகும்படியானதாகையாலும், உருகாநிற்பர்-ஊற்றின்கண் நுண்மலற்போலுருகாநிற்பராகையாலும், என்னும் ஸாம்யத்தாலே - ஏவம்விதத்தாலே, வாச்யன் - வாச்யனனெம்பெருமானுடைய,

தனக்கநந்யார்ஹ ஶேஷமாகவவனங்கீகரிக்குமாப்போலே இதுவும், (க) "உரியதொண்டராக்குமுலக முண்டார்க்கே" என்று, ததநந்யார்ஹஶேஷமாக்கு மென்றும், (உ) "நோய்களறுக்கும்மருந்தே" என்கிறபடியே, அவன்ஸம்ஸார வ்யாதிபேஷஜமாமாப்போலே இதுவும், (௩) "உடைந்துநோய்களை ஓடுவிக்கும்" என்று, ஸாம்ஸாரிகஸகலதுரிதங்களையும் உருமாய்ந்துபோம்படி பண்ணுமென்றும் (ச) "ஏற்றரும்வைகுந்தத்தையருளும் நமக்கு" என்று, ஸ்வயத்நத்தால், ப்ராபிக்க வரிதான பரமபதத்தை அவன் கொடுக்குமாப்போலே இதுவும் (ரு) "வானின்மீதேற்றியருள்செய்து" என்று, பரமபதப்ராப்தியைப்பண்ணுவிக்குமென்றும், (சூ) "தன்தாளின்கீழ்சேர்த்து" என்கிறபடியே, அவன்பாதோபதாநம்போலத் திருவடிகளின்கீழ்சேர்த்துக்கொள்ளுமாப்போலே இதுவும், (எ) "அருளியடிக்கீழிருத்தும்" என்று, அவன்திருவடிகளின்கீழே சேர்த்துவைக்குமென்றும், (அ) "இன்பக்கதிசெய்யும்", என்கிறபடியே, அவன்தன்னோடங்வயித்தார்க்குத் தன்னுடைய அநுபவமாகிற நிரதிஶயாநந்தயுக்தமானப்ராப்யத்தைக் கொடுக்குமாப்போலே' இதுவும், (கூ) "எங்ஙனே சொல்லிலு மின்பம்பயக்கும்" என்று, ஸ்வாங்கிதசேதநர்க்குபகவதநுபவாநந்தத்தையுண்டாக்குமென்றும், (க0) "ஊடுபுக்கெனதாவியையுருக்கியுண்டிடுகின்ற நின்தன்னை" என்கிறபடியே அவன்தன்னை யநுபவிக்கவிழிந்தாரைத்ரவத்ரவ்யமாம்படியுருக்குமாப்போலே இதுவும், (கக) "ஒன்பதோடொன்றுக்கு மூவுலகுமுருகும்

(க) தி-வா. சூ. கூ. கக. (உ) கூ. ௩. ௩. (௩) க. எ. கக. (ச) ஷ. எ. சூ. க0. (ரு) அ. ச. கக. (சூ) எ. ரு. க0. (எ) அ. அ. கக. (அ) எ. ரு. கக. (கூ) எ. கூ. கக. (க0) ரு. க0. க0. (கக) கூ. ரு. கக.

மூ. பத்தினுயதோற்றம்போலே தோற்றங்களாயிரத்தின்பத்து
ப்பத்தான விதினுவிர்ப்பாவம்.

மூ—(௬௬). ஐந்தினுடொன்பதோ டொருபத்தென்னுமவைபோலே
நூறேசொன்ன பத்துநூறு

பத்தினுய - பத்துவிதமான, தோற்றம்போலே - அவதாரங்கள்போலே, தோற்றங்களாயிரத்தின் - அவதாரவிசேஷங்களையுடைய வாயிரமென்கிற, பத்துப்பத்தான - அநேகவிதமான, இதின் - இந்தப்ரபந்தத்தினுடைய, ஆவிர்ப்பாவம் - அவதாரம்.

(அ) ஐந்தினுடு - ஐந்தினுடைந்தும்வல்லாரென்கிறது, ஒன்பதோடு - இவையொன்பதோடொன்றுக்குமென்கிறது, ஒருபத்து - இவையுமொருபத்தும்வல்லார், என்னுமவைபோலே - என்கிறவைபோலே, நூறேசொன்ன - நூறேசொன்னவென்ன, பத்து - பத்தென்ன, நூறு - நூறென்ன,

என்றும், (க) "ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்நீராய்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தன்னையநுபவிக்கவிழிந்தாரைத்ரவத்ரவ்யமாக்குமென்றுமிப்படியவனுடு ஸாம்யத்தை யுடைத்தாகையாலே வாச்யனுன ஸர்வேச்வரனுடைய (உ) "பத்தினுயதோற்றம்" என்கிற, பத்தவதாரம்போலே, (௩) "தோற்றங்களாயிரம்" என்கிற இதினுடைய பத்துப்பத்தான ஆவிர்ப்பாவமென்கை. இத்தால், வாச்யனுன வீச்வரனுடு பலபடியாலும் ஸாம்யத்தையுடைத்தாகையாலே, அவன்தான் லோகரக்ஷணர்த்தமாக பத்தவதாரமாயவதரித்தாப்போலே, இதுவும், லோகரக்ஷணர்த்தமாக பத்துப்பத்தாக வவதரித்ததென்றதாயிற்று. *

வ்யா. (௬௬) இனியிப்பத்துக்களையும் இவற்றின் ஸமுதாயமான ப்ரபந்தத்தையும், ஆழ்வார்ச்லாகித்துப் பேசினபாசுரங்களில் ஸாபிப்ராயதையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிருர் (ஐந்தினுடு) என்று தொடங்கி அதாவது:— முன்னிலைந்து பாட்டுக்கொருகருத்தும், பின்னிலைந்துபாட்டுக்கொருகருத்துமாகையிலே, (௪) "ஐந்துனுடைந்தும்வல்லார்" என்றும், ஒன்பது பாட்டுக்கொருகருத்தும், ஒருபாட்டுக்கொருகருத்துமாகையாலே (௫) "ஒன்பதோடொன்றுக்கும்" என்றும், பத்துப்பாட்டுக்கும் சேரஒருகருத்தாகையாலே (௬) "பாடலோராயிரத்துளிவையுமொருபத்து" என்றும், சொன்னவைபோலே, (எ) "நூறேசொன்னவோராயிரம்" என்று, கிழி கிழியாகக்கொடுப்பாரைப்போலே நூறுநூருகச்சொன்னவாயிரமென்றும், (அ) "பத்துநாற்றுளிப்பத்து" என்றும், (௯) "பத்துநூறு" என்றும், இப்படி,

(க) தி - வா. ௬. அ. ௧௧. (உ) திருச்சந்த - வி. எக. (௩) தி-வா. ௬. அ. ௧௧. (௪) ௧௦. உ. ௧௧. (௫) ௯. ௧௧. (௬) ௩. ௪. ௧௧. (எ) ௯. ௪. ௧௧. (அ) ௬. எ. ௧௧. (௯)

மூ. ஓராயிரமென்றதும் ஸாபிப்ராயம்.

மூ—(௬எ) பாட்டுக்குக்ரியையும் பத்துக்குக்கருத்தும்போலே நூற்று க்குபதேஶப்பத்து.

மூ—(௬அ) பகவத் பக்தபரங்கள்

ஓராயிரம் - ஓராயிரமென்ன, என்றதும் - என்கிற விவைகளும், ஸாபிப் ராயம் - அபிப்ராயவிஶேஷத்தோடு கூடினது.

(அ) பாட்டுக்கு - பாட்டுக்களுக்கு, க்ரியையும் - க்ரியைகளும், பத்துக்கு - தஶகத்துக்கு, கருத்தும்போலே - தாத்பர்யமும்போலே, நூற்றுக்கு - நூறுபாட்டுக்களுக்கும், உபதேஶப்பத்து - பரோபதேஶ பரமான திருவாய்மொழி ப்ரதாநம்.

(அ) பகவத்பக்தபரங்கள் - பகவான்பாகவதர் இவர்கள்விஷயங் களான திருவாய்மொழிகள்,

பத்துக்களைப்பிரித்துச்சொன்னதும், (க) "தெரியச்சொன்னவோராயி ரம்" "மிக்கவோராயிரம்" (உ) "அவாவிலந்தாதிகளாலிவை யாயிர மும்" என்று, ஆயிரத்தையுஞ் சேரச்சொன்னதும் பத்துக்கள்தோறும் வெவ்வேறேகருத்தாயும், ஆயிரத்துக்கும் சேர ஒருகருத்தாயுமிருக்கும் படியை நினைத்தாகையாலே ஸாபிப்ராயமென்கை. *

வ்யா. (௬எ) இனிபத்துக்கள்தோறும் உபதேஶபரமான ஒரொரு திருவாய்மொழி ப்ரதாநமாய், அவ்வோபத்துகளுக்கவ்வோ திருவாய் மொழியிலே நோக்காயிருக்கும்படியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செ ய்கிறார். (பாட்டுக்குக்ரியையும்) இத்யாதி, அதாவது:— பாட்டானல் க்ரியையோடே தலைக்கட்டவேண்டுகையாலே, பாட்டுக்கள்தோறும் க்ரி யாபதம் ப்ரதாநமாயிருக்குமாப்போலவும், ஒரொருதிருவாய்மொழிக்கு பரத்வம், பஜநீயதை, ஸௌலப்யம், அபராதஸஹத்வம் என்றுப்போ லே, தனித்தனியே கருத்துக்களாகையாலே பத்துப்பாட்டுக்குக்கருத் தான நிதாநம்சொல்லும்பாட்டு ப்ரதாநமாயிருக்குமாப்போலவும், நூறு பாட்டுக்குபரோபதேஶபரமான பத்துப்பாட்டு ப்ரதாநமாயிருக்குமெ ன்கை. இத்தால், பாட்டுக்குக்ரியையிலும், பத்துப்பாட்டுக்கு நிதாநம் சொல்லும்பாட்டிலும் தாத்பர்யமாயிருக்குமோ பாதி நூறுபாட்டுக்கும் பரோபதேஶபரமான பத்துப்பாட்டிலே தாத்பர்யமாயிருக்கு மென்ற தாயிற்று.

வ்யா. (௬அ) (பிணங்கியமரர்பிதற்றும்) என்கிறபடியே, பேரள வுடையரான நித்யஸூரிகள், ஸ்வஸ்வாநுபூதகுணதாரதம்யங்களைச்சொ ல்லி ஸரஸவிவாத கோலாஹலம்பண்ணும்படியிருக்கிறவவனுடையபர த்வ ஸௌலப்யப்ரயுக்தமான குணவிஶேஷங்களைத்தனித்துத்தம்மால்

(க) தி-வா. ௬. ௯. ௧௧. (உ) ௧0. ௧0. ௧௧.

௫. ஆஶ்ரயணவிதிஶேஷங்கள்.

௫—(௬௯) பரத்வ காரணத்வ வ்யாபகத்வ நியந்த்ருத்வ காருணிகத்வ
ஶரண்யத்வ ஶக்தத்வ ஸத்யகாமத்வ ஆபத்ஸகத்வ

ஆஶ்ரயணவிதிஶேஷங்கள் - ஆஶ்ரயணவிதிக்குஶேஷங்களாயிருக்கும்.

(அ) பரத்வ - ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம், காரணத்வ - அகிலஜெகத்காரணத்வம், வ்யாபகத்வ-நிகிலஜெகத் வ்யாபகனாயிருக்கை, நியந்த்ருத்வ - ஸர்வநியந்த்ருத்வம், காருணிகத்வ-தயாவத்வம், ஶரண்யத்வ-ஶரணவரணார்ஹனாயிருக்கை. ஶக்தத்வ - ஸர்வஶக்தித்வம், ஸத்யகாமத்வ - நித்யமாகக்கல்பித்தபத்நீபரிஜநாதிகளையுடையனாகை, ஆபத்ஸகத்வ - ப்ரளயாத்யா பத்துக்களிலே யுதவுகை,

---

புஜித்துத்தலைக்கட்ட வொண்ணுமையாலே, "அடியார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று, கூட்டரானரஸஜ்ஞரைத்தேடினவளவில் கிடையாதபடி தூரஸ்தராக ஸந்நிஹிதரான ஸம்ஸாரிகளுடைய அநாத்மகுணம்பாராதே, பகவத்குணங்களிலே மூட்டித்திருத்திக்கூட்டிக்கொள்ளுகை தேட்டமாய் உபதேஶத்திலே ஒருப்படுகையாலே அதிலே நோக்காகவேணுமிறே. இவற்றில் பகவத்பக்தபரங்களாய் வருமவற்றுக்கு தாத்பர்யமேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார். (பகவத்பக்தபரங்களித்யாதி) அதாவது:— 'பயிலும் சுடரொளி முதலான பாகவதபரங்களான திருவாய்மொழிகள் "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత" "ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோயஜேத" என்றவிதிக்கு, ப்ரயாஜாதிவிதிகள் ஶேஷமாய், அவற்றினுடைய அநுஷ்டாநத்தோடே அதுபலபர்யந்தமாய்த் தலைக்கட்டுமாப்போலே "திருநாரணன்தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" 'நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்' 'பலமுந்து சீரில்பணிமினோவாதே' என்றுவிதிக்கிற பகவதாஶ்ரயணம் பாகவதாஶ்ரயணத்தோடொழியத் தலைக்கட்டாமையாலே, பகவதாஶ்ரயணவிதிக்குஶேஷங்களென்கை. அதவா,பரோபதேஶபரமானவிதில், பகவத்குணங்களையும், ஜீவகுணங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கிறவற்றுக்கு விநியோகமேதென்னவருளிச் செய்கிறார். (பகவத்பக்தபரங்களித்யாதி) அதாவது:— பகவத் பரங்களாயும் தத்பக்தரான ஜீவபரங்களாயும், அவ்வவகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறவை ஆஶ்ரயணவிஷயத்தையும், ஆஶ்ரயணகர்த்தாவையுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே ஆஶ்ரயணவிதிக்குஶேஷங்களித்தனையென்கை. *

வ்யா. (௬௯) இப்படிப்பத்துத்தோறுமுள்ள வர்த்தங்களை பரோபதேஶத்துக்குருப்பாக ஒருங்கவிட்டு விஸ்தரேணமேல்யோஜிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, பரத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனானஸர்வேஶ்வரன் தமக்குப்பிறப்பித்த தஶாவிஶேஷங்களைப் பத்துத்தோறும் வெளியிடுகிறாரென்றுஸங்க்ரஹேணவாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார். (பரத்வேத்யாதிசூர்ணையாலே) அதாவது :— ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அந்த பரத்வம்

மூ. ஆர்த்தி ஹரத்வவிசிஷ்டன் மயர்வையறுக்க தத்வவேதந மறப்பற்றும் ஜ்ஞப்திபலமுக்தி தலேசேரநிஷ்கர்ஷித்துமோக்ஷபலவ்த்தி செய்யவர்த்தித்து புருஷார்த்தபலாந்யருசி யொழிந்து விரக்திபலராகம்

ஆர்த்திஹரத்வ - ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸம்ஸாரதாபார்த்தியை. ஹரிக்கை, (இவைகளோடே) விசிஷ்டன் - கூடினவனான வீஶ்வரன், மயர்வையறுக்க - அஜ்ஞானத்தைப்போக்க, தத்வ - பரதத்வத்தினுடைய, வேதந - அறிவுக்கு, மறப்பற்று - மறப்புநிவ்ருத்தமாய், ஜ்ஞப்திபல - ஜ்ஞாநபலமான, முக்தி - மோக்ஷம், தலேசேர - கைபுகுர, நிஷ்கர்ஷித்து - நிஷ்கர்ஷம்பண்ணி, மோக்ஷபல - மோக்ஷத்துக்குப்பலமான, வ்ருத்தி - கைங்கர்யத்தை, செய்யவர்த்தித்து - பண்ணவேணுமென்று யாசித்து, புருஷார்த்தபலாந்ய - வேறுபுருஷார்த்தம், வேறுபலம் (இவைகளில்) ருசியொழிந்து - ருசியெல்லாம்நிவ்ருத்தமாய், விரக்தி - வைராக்யத்துக்கு, பல - பலமான, ராகம் - ப்ரேமம்,

ப்ரகாஶமாம்படி ஸர்வகாரணபூதனாய், லோகத்தில்கார்யகாரணங்கள் போலன்றிக்கே உபாதாநகாரணமும் தானேயாகையாலே (கார்யபூத ஸமஸ்தவஸ்த்துக்களுக்கும் வ்யாபகனாய், அந்த வ்யாப்திதான் ஆகாஶ வ்யாப்திபோலன்றிக்கே அந்தராத்மதயாவாகையாலே ஸர்வ நியந்தாவாய், அந்த பரத்வாதிகளைக்கண்டு வெருவவேண்டாதபடி பரமகாருணிகனாய், இப்படிக்ருபாவானாகையாலே ஸர்வஶரண்யனாய்,ஶரண்யக்ருத்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகரணத்துக்கீடாம்படி ஸர்வஶக்தியுக்தனாய், அந்த ஶக்தியாலே நித்யமாகக்கல்பித்த பத்நீபரிஜநாதிகளையுடையனாகையாலேஸத்யகாமனாய், அந்தபோகபரனாயிருந்துவிடாதே பரளயாத்யாபத்துக்களிலேயுதவி லீலாவிபூதியை ரக்ஷிக்கையாலே ஆபத்ஸகனாய், இப்படி ஆபத்ஸகனாகையாலே ஸம்ஸாரதாபார்த்தரான ஆஶ்ரிதர்க்கார்த்திஹரனாய், இப்படி பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிதமான பத்துகுணத்தோடும் கூடியிருக்கிறஸர்வேஶ்வரன் “மயர்வறமதிநலமருளினன்” என்கிறபடியே, பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாந ப்ரதாநமுகேந அஜ்ஞாநத்தை ஸவாஸநமாகப்போக்க, அத்தாலே, தத்விஷயஜ்ஞாநமாகிற தத்வவேதநத்தில் (க)“மறப்பனோவினியானென்மணியை” என்கிறபடியே விஸ்ம்ருதியற்று அந்த ஜ்ஞாநபலமான மோக்ஷத்தை “நின்செம்மாபாதபற்புத்தலேசேர்த்து” வன்று, ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்து அந்தமோக்ஷத்துக்குபலமான கைங்கர்யரூப வ்ருத்யை (உ) “வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்” என்றர்த்தித்து, அந்தபுருஷார்த்தத்துக்குபலம் அந்யருசிநிவ்ருத்தியாகையாலேதத்பலமாக “ஐங்கருவிகண்டவின்பம்சித்தின்பமொழிந்தேன்” என்று அந்யபுருஷார்த்தங்களில் ருசியைத்தவிர்ந்து அந்தஇதரவிஷயவிரக்திக்கு பலமானபகவத்விஷயராகம்

(க) தி-வா. க. க௦. க. (உ) ந. ந. க.

கழியமிக்கு ப்ரேமபலோபாயத்தேபுகுந்து ஸாதநபலோப
காரக்கைம்மாறின்றி க்ருதஜ்ஞதாபலப்ரதிக்ருதமானத்தை
யுணர்ந்து ஆத்மதர்ஶநபலப்ராப்தி.

கழிய - மிகவும், மிக்கு - மிகுந்து, ப்ரேமபல-ப்ரேமபலமாயிருந்துள்ள, உபாயத்தே - உபாயத்திலே, புகுந்து - கைவைத்து, ஸாதந - ஸாதநத்துக்கு, பல - பலமாயிருக்கிற, உபகார-உபகாரத்துக்கு, கைம்மாறின்றி- ப்ரத்யுபகாரமில்லாமை, க்ருதஜ்ஞதா-செய்தஉபகாரத்தையறிந்ததுக்கு, பல - பலமான, ப்ரதிக்ருதமானத்தை - ப்ரத்யுபகாரமாம்படியானத்தை, உணர்ந்து - அறிந்து, ஆத்ம-ஆத்மாவினுடைய, தர்ஶந - ஸாக்ஷாத்காரத்தை, பல - பலமாகவுடைய, ப்ராப்தி - பகவத்ப்ராப்தியை,

(க) "கழியமிக்கதோர்காதல்" என்னும்படி, அதிஶயித்து அந்தநிரதிஶயப்ரேமபலமான விளம்பாக்ஷமத்வத்தால் வந்தத்வரையாலே (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" என்று, உபாயவரணம்பண்ணி அந்தஸாதநபலமான வுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக (௩) "உதவிக்கைம்மாறென்னுயிர்" என்று, ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணத்தேடி அவ்வாத்மவஸ்து ததீயமென்றறிகையாலே (௪) "அதுவுமற்றங்கவன்றன்னது எதுவுமொன்று மில்லைசெய்வதிங்குமங்கே" என்று, ப்ரத்யுபகாரம் காணமல் தடுமாறி அந்தக்ருஜ்ஞதைக்கு பலமான ப்ரத்யுபகாரமாக (௫) "தோள்களையாரத்தழுவி "என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்" என்று, ப்ரீதியாலேகலங்கி ஸமர்ப்பித்தவாத்ம வஸ்துவை(௬)"நின்ற வொன்றையுணர்ந்தேன்" என்று, தேஹாதிகளில் விலக்ஷணமாயவனுக்கு ப்ரகாரதயாஶேஷமாய்க்கொண்டு அநந்யார்ஹமாயிருக்கு மென்றறிந்து அந்தவாத்மதர்ஶநபலமான பகவத்ப்ராப்தியை (௭) "மரணமானல் வைகுந்தம்கொடுக்கும்" என்கிறபடியே, ஶரீராவஸாநத்திலே பண்ணித்தருகிறேமென்றவன்நாளிட்டுக்கொடுக்கப்பெற்று இப்படி ப்ராப்திகாலமணித்தானதுக்குபலம் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே தேஶவிஶேஷத் தேறப்போவதாகையாலே அவ்வர்ச்சிராதிகதிக்கு (௮) "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலம்கதி" என்றும், (௯) "ஆத்தன் தாமரையடியன்றிமற்றிலமரணே" என்றும், பரமாப்தனானவன் தன்னையே துணையாகக்கூட்டின தம்முடைய பேற்றைப்பிறரறிந்து வாழும்படி முதற்பத்தே துடங்கி பத்துப்பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறாரென்றபடி. இத்தால் பரத்வாதிகுணவிசிஷ்டனான வீஶ்வரன், தமக்குப் பண்ணிக்கொடுத்தபேறுகளைப் பலருமறிந்து வாழவேணுமென்று பத்துப்பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறாரென்று பத்துநிகமநத்துக்கு வாக்யார்த்தம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. இதில் முதல்பத்தாலே, ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரன் தன்னுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே அஜ்ஞாநத்

(க) தி - வா. ௫. ௫. ௰. (உ) ஷை ௬. ௰. ௰. (௩) ஷை. ௭. ௯. ௰. (௪) ஷை. (௫) (௬) தி - வா. ௮. ௮. ௪. (௭) ஷை. ௯. ௰. ௫. (௮) ஷை. ௰. ௰. ௧. (௯) ஷை. ௬.

ரூ. மரணுவதியாகப்பெற்று காலாஸக்தி பலகதிக்குத் துணை கூட்டினதம்பேற்றைப்பிறரறியப் பத்துதோறும் வெளியிடுகிறுர்:—

இத்யாசார்யஹ்ருதயே த்ருதிய ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனுர் திருவடிகளேசரணம்.

மரணுவதியாகப்பெற்று - மரணுந்தரபாவியாகப்பெற்று, காலாஸக்தி - பகவத்ப்ராப்திகாலமணித்தானதுக்கு, பல - பலமாயிருக்கிற, கதிக்கு- அர்ச்சிராதிகதிக்கு, துணைகூட்டின - எம்பெருமானைத் துணையாகக் கூட்டிக்கொண்ட, தம்பேற்றை - தம்முடையபலத்தை, பிறறறிய - அயலாருமறியும்படி, பத்துத்தோறும் - எல்லாப்பத்திலும், வெளியிடுகிறுர் - ப்ரகாசிப்பிக்கிறுர்:—

தைப்போக்கி பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்து, இன்னுமிவர்நம்மை விஸ்மரிக்கக்கூடுமென்று தம்பக்கல் அவனுக்குண்டான ஸ்நேஹத்தாலேவிடாதே தம்முடைய ஹ்ருதயத்திலே நிரந்தரவாஸம்பண்ண, அத்தாலே ஸம்ஶய விபர்யய விஸ்ம்ருதிரஹிதமான தத்வஜ்ஞாநத்தையுடையரான ஆழ்வார், அவனுடைய குணங்களை தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடே யநுபவித்து அவ்விஷயம் தனியநுபவிக்க வொண்ணுமையாலே ஸம்ஸாரிகளையும்பார்த்து, த்யாஜ்யமானஸம்ஸாரத்தின் தோஷத்தையும், தத்யாகப்ரகாரத்தையும், உபாதேயமான பகவத்விஷயத்தின் குணத்தையும், தத்பஜநப்ரகாரத்தையும், பஜநாலம்பநமந்த்ரத்தையுமுபதேசித்து, பஜநீயனுனவவனுடைய, ஸௌலப்யம், அபராதஸஹத்வம், ஶீலவத்தை, ஸ்வாராததை, ஆஶ்ரயணரஸ்யதை, ஆர்ஜவம், ஸாத்ம்யபோக ப்ரதத்வம், பரபக்திபாகணைகளுக் கொக்கமுகங்காட்டும் ஸாம்யமாகிறகுணங்களை தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு அவ்வழியாலே பஜநத்தினுடைய ஸுகரத்வ ரஸ்யதைகளையும் பஜிக்கவே ஸர்வபலங்களும் ஸித்திக்குமென்னுமத்தையும், பஜநோபக்ரமத்திலே பஜந விரோதிகளடைய நசிக்குமென்னுமத்தையுமறிவித்து, ஆனபின்பு ஸ்ரீகீதையிலவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்திலேநின்று தேவதாந்தரங்கள்பக்கல் பரத்வஶங்காநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக, அவன்விஷயமானஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு அவன்பக்கலிலே அநந்யப்ரயோஜநபக்தியைப் பண்ணுங்கோளென்று தமக்கவன் மயர்வறமதிநல மருளினுப்போலே தாமுமிவர்களுக்கு அஜ்ஞாநநிவ்ருத்திபூர்வகமாகஜ்ஞாநபக்திகளை யுபதேஶத்தாலே யுண்டாக்கிபஜநத்திலே மூட்டுகிறுரென்கிறுர்.

இத்யாசார்யஹ்ருதயவ்யாக்யாநே

த்ருதியப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

பெரியஜீய்யர் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆசார்யஹ்ருதயவ்யாக்யாநம்.

சதுர்த்தப்ரகரணம்.

மூ—(க) பரபரனாய் நின்றவளவேழ்வைப்பாமவனையுளனும்பர்வானவ ரதிபதிமயர்வறமன்னி மனம்வைக்கத்திருத்தி

(அ) பரபரனாய் - முழுதுண்டபரபரனென்றும், நின்ற - ஆய்நின்ற பரனென்றும், வளவேழ் - வளவேழுலகின்முதலாய வானோரிறையென்றும், வைப்பாம் - வைப்பாம்மருந்தாமென்றும், அவன் - உயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவனென்றும், அவையுள் - அவையுட்டனிமுதலென்றும், உம்பர்வானவவர் - உம்பர்வானவராதியென்றும் சொல்லப்பட்ட, அதிபதி - அயர்வறுமென்று ஸூரிநிர்வாஹகன், மயர்வற - அஜ்ஞாநமெல்லாம்வாஸனையோடே போம்படி, மன்னி - இவர் திருவுள்ளத்திலே வந்துபுகுந்து, மனம்வைக்க - தன்விஷயத்திலே ஹ்ருதயத்தைவைக்கும்படி, திருத்தி - பரிஷ்கரித்து,

வ்யா. (க) (பரபரனாய் நின்ற வளவேழ்வைப்பாமவையுளனும்பர்வானவ ரதிபதி) (க) "வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன், ஆய்நின்ற பரன் "வளவேழுலகின் முதலாயவானோரிறை" வைப்பாம் மருந்தாம் "நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவன், அவையுள் தனிமுதல் "உம்பர்வானவராதியஞ்சோதி" "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" (அ) என்று, ஸகல ஜகத்ஸர்க்காதி கர்த்ருத்வத்தாலும், உபயவிபூதியோகத்தாலும், உபயவிபூதிநாதத்வத்தாலும் ப்ராப்ய ப்ராபகத்வத்தாலும், அபரிச்சேத்யாநந்தயுக்ததையாலும், ஸர்வஶரீரதயா ஸர்வஶப்தவாச்யத்வத்தாலும், நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வத்தாலும், நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநரானவர்கள் நித்யாநுபவம் பண்ணாநின்றாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத பெருமையையுடையனாகையாலும் ஸர்வஸ்மாத்பரனானவன் (மயர்வறமன்னி மனம்வைக்கத்திருத்தி) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" (கூ) "மயர்வறவென்மனத்தே மன்னினான்" என்று ஸ்வகேவல க்ருபையாலே, * ஜ்ஞாநாநுதய அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநரூபமான அஜ்ஞாநத்தை

(க-மு-ல்-அ-ல்) தி - வா. க - ல் - ச-அ + ச-கக + ரு - க + எ - உ + ஷ + கூ-க + க0-கூ + க-க + ஷ + (கூ) எ-சு.

* ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - தேஹமே ஆத்மாவென்றிருக்கை. அந்யதாஜ்ஞாநமாவது - தேவதாந்தர ஶேஷமென்றிருக்கை. விபரீத ஜ்ஞாநமாவது, ஸ்வதந்த்ரமாகவும் போக்யமாகவும் நினைத்திருக்கும் கேவலனுடைய நினைவு. கேவலனாவான்:— ஸம்ஸார தாபத்ரயாதிகளால் மிகநலிவுபட்டு, ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநவிஶேஷத்தால், தேஹாத்ம விவேகம்பண்ணி, யோகமஹிமையாலே தேஹத்தைவிட்டு பகவச்சேஷபூதனான ஆத்மாவை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைத்து "அமுதவெள்ளத்தானாம் சிறப்புவிட்டு" என்கிறபடியே, நிரதிஶயாநந்த யுக்தனான ஸர்வேஶ்வர பர்யந்தம் போகமாட்டாதே அத்யல்பமான ஆத்மாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமவன்.

மூ. மறக்குமென்று நல்கிவிடாதேமன்ன அயர்ப்பிலனறுத்தே னென்சொல்லி மறப்பனோவென்னும்படி தத்வஜ்ஞானவர்

மறக்குமென்று - மறக்கப்போகிறாரோவென்று, நல்கி - இவர்பக்கலதிஸ்நேஹத்தைப்பண்ண, விடாதே - ஒருக்காலும்விடாதே, மன்ன-ஸ்தாவர ப்ரதிஷ்டையாயிருக்க, அயர்ப்பிலன் - அஜ்ஞாநத்தையெல்லாம் ஸவாஸநமாகப்போக்கினேன், அறுத்தேன் - மாயப்பிறவியாலுண்டான மயர்வையறுத்தேன், என்சொல்லி - எத்தைச்சொல்லி, மறப்பனோ - மறக்கக்கடவேன், என்னும்படி - என்றிவர்தாமேயருளிச்செய்யும்படி, தத்வஜ்ஞானவர் - தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞானவாழ்வார்,

இவர்க்குவாஸனையோடேபோக்கி, பக்திரூபா பந்நஜ்ஞாநத்தைக் கொடுத்து. இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்து(க)"சார்ந்தவிருவல்வினைகளும் சரித்து மாயப்பற்றறுத்து தீர்ந்து தன்பால் மனம்வைக்கத் திருத்தி" என்கிறபடியே, பிரிக்கவொண்ணாதபடி இவரோடு பொருந்திக் கிடக்கிற ப்ரபலமான புண்யபாப ரூபகர்மங்களையும், பாஹ்யவிஷய * ருசிவாஸனைகளையும்போக்கி, அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே யகன்றவளவிலும், தன்சீலத்தைக்காட்டி இவரைமீட்டு அல்லேனென்றகலாதே தனக்கேதீர்ந்து தன்பக்கலிலே நெஞ்சுவைக்கும்படி தரிசுகிடந்தநிலத்தைச்சைகாலாகத் திருத்துவாரைப்போலே திருத்தி, (மறக்குமென்று நல்கிவிடாதே மன்ன) (உ) "மறக்குமென்று செந்தாமரைக்கண்ணொடு (௩) "நல்கியென்னைவிடான்" (ச) "மறப்பறவென்னுள்ளே மன்னினான்" என்கிறபடியே, இவரின்னமும் நம்மைவிஸ்மரிக்கக்கூடுமென்று நிரதிஶயஸ்நேகத்தைப்பண்ணி, இவரைவிடாதே அழகியதிருக்கண்களாலே குளிரநோக்கிக்கொண்டு ஒருநாளும் மறக்கவொண்ணாதபடி இவர் திருவுள்ளத்திலே ஸ்தாவர ப்ரதிஷ்டையாயிருக்க (அயற்பிலனறுத்தே னென்சொல்லிமறப்பனோவென்னும்படி தத்வஜ்ஞானவர்) (ரு) "பெருநிலங்கிடந்த நல்லடிப்போதயர்ப்பிலன்" தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி யென்மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேன்" (சு) "எம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ" என்று குணகுணநிரூபணம்பண்ணாதே பூமிப்பரப்பையளந்தபரமபோக்யமான திருவடிகளை யொருக்காலும் விஸ்மரியேன். நிரதிஶயபோக்யனானவனை நிரந்தரமநுபவித்தாச்சர்யமானஜந்மமடியாகவருமஜ்ஞாநத்தைப்போக்க

(க) தி - வா. க-ல் + ரு - கO. (உ) கO. கO. (௩) ஷை. க. (ச) ஷை. கO. (ரு) ௩. கO. (சு) கO. க.

* ருசியாவது:— மற்றொன்றாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி ஒன்றிலே செல்லுகிற விருப்பு. + வாஸனையாவது:— முன்புசெய்துபோந்தவற்றிலே மீளவும் மீளுகைக் குறுப்பான ஸம்ஸ்காரம்:—

மூ. சூடரடி எம்பிரானைவிடாது கண்டாய் நீயும்நானும் என்கிற ஸஹ்ருதயாநுபவம் ஸம்ஸாரிகளுக்குமாம்படி வீடுமினென்று த்யாஜ்யோபாதேய

சூடரடி - சூடரடிதொழுதெழு என்றும், எம்பிரானை - எம்பிரானைத்தொழாய் என்றும், விடாது - விடாது துடர் என்றும், கண்டாய் - கண்டாயே நெஞ்சே என்றும், நீயும்நானும் - நீயும்நானுமின்னேர் நிற்கில் மேல்மற்றோர் நோயும்சார்கொடான் என்றும், என்கிற - இப்படி பண்ணப்பட்ட, ஸஹ்ருதயாநுபவம் - மநஸ்ஸோடேகூடின வநுபவம், ஸம்ஸாரிகளுக்குமாம்படி - விஷயாந்தரப்ரவணரான ஸம்ஸாரிகளுக்குமுண்டாம்படி, வீடுமினென்று-வீடுமினென்கிற திருவாய்மொழியாலே, த்யாஜ்ய - விடத்தக்கதாயிருக்கிற, உபாதேய - பரிக்ரஹிக்கத்தக்கதாயிருக்கிற,

ப்பெற்றேன். எனக்குபகாரகனானவனை யெத்தைச்சொல்லி விஸ்மரிப்பதென்னும்படி ஸம்சய விபர்யயவிஸ்ம்ருதிகலசாத தத்வஜ்ஞாநத்தையுடையரானவர் (சுடரடியெம்பிரானைவிடாதுகண்டாய்நீயும் நானுமென்கிறஸஹ்ருதயாநுபவம் ஸம்ஸாரிகளுக்குமாம்படி) (க) "சுடரடி தொழுதெழன்மனனே" "எம்பிரானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமே" "நெஞ்சமே நல்லநல்லை" "மலராள்மணவாளனைத் துஞ்சும்போதும்விடாது துடர்கண்டாய்" "கண்டாயே நெஞ்சே கருமங்கள்வாய்க்கின்று" "நீயும் நானு மின்னேர் நிற்கில்மேல் மற்றோர்நோயும்சார்கொடான்நெஞ்சமே சொன்னேன்" (சு) என்று நிரவதிக தேஜோரூபமானவவன்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப்பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கப்பாராய்யென்நெஞ்சே! எனக்கு பவ்யமானநெஞ்சே! நமக்குபகாரகனானவனை தொழப்பாராய் நெஞ்சே! நீசெய்தபடி மிகவும்நன்று. நான் அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலேயகலும்போதும், ஸ்ரீயஃபதியானவனை விடாதேகிடாய் நெஞ்சே! அவனுடைய நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரமிருந்தபடிகண்டாயே, தொழச்சொல்லலாம்படியிருக்கிற நீயும், தொழச்சொல்லுகிறநானும், அயோக்யதாநு ஸந்தானத்தாலே அகலாமலிப்படியே நிற்கப்பெறில் அநாதிகாலார்ஜித கர்மம்விஷய ப்ராவண்யம்,ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்சத்தை, ஸாதநாந்தரஸங்கம், முதலான துரிதங்களொன்றையும் சேரவிட்டுக்கொடான். நெஞ்சே! உனக்கிப்பரமார்த்தத்தைச் சொன்னேனென்றிப்படி திருவுள்ளத்தைக் குறித்துபதேசித்து, திருஉள்ளமும் தாமும் கூடியநுபவித்தபகவதநுபவம்,தனியேயநுபவிக்கவொண்ணாமையாலும்,(எ) "ఏకస్స్వాదు నభుంజీత" "ஏகஸ்வாதுநபுஞ்ஜீத" என்கிறபடியே, தனியநுபவிக்கவல்லவரல்லாமையாலும், அவனோடுள்ளஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், பராநர்த்தம்பொறுத பரமக்ருபையாலும், இவ்வநுபவம் ஸம்ஸாரிகளுக்கு மாகவேணுமென்று, ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து (வீடுமினென்று த்யாஜ்யோபாதேய தோஷகுணபரித்யாக ஸமர்ப்பணக்ரமத்தை ஸாலம்பநமந்த்ரமாக உபதேசித்து) வீடுமின் முற்றத்திலே "வீடு

(௧-மு-சூ-ல்) ௧-ப-ல்+௧-௧+௧௦-௩+௯-௪+௯.+௯-௫+௯-௬ + (௭)

தோஷகுணபரித்யாக ஸமர்ப்பணக்ரமத்தை ஸாலம்பநம
ந்த்ரமாக உபதேசித்து எளிதாகவவதரித்துப்பிழைகளை
ஸஹித்துப்புரையறக்கலந்து அல்பஸந்துஷ்டனாய்

தோஷ - தோஷத்தினுடையவும், குண - பகவத்குணங்களினுடையவும், பரித்யாக - விடுகிறத்தினுடையவும், ஸமர்ப்பண - ஆத்மஸமர்ப்பணத்தினுடையவும், க்ரமத்தை - ரீதிகளை, ஸாலம்பநமந்த்ரமாக - ஆலம்பநமந்த்ரமான திருமந்த்ரத்தோடுகூட, உபதேசித்து - உபதேசம்பண்ணி, எளிதாக - ஸுலபமாம்படி, அவதரித்து - அவதாரம் பண்ணி, பிழைகளை - அபராதங்களை, ஸஹித்து - பொறுத்து, புரையற - ஒட்டையில்லாதபடி, கலந்து - ஸம்ச்லேஷித்து, அல்ப - இவனிட்ட அல்பபதார்த்தங்களாலே, ஸந்துஷ்டனாய் - ஸந்தோஷவிசேஷயுக்தனாய்,

மின் முற்றவும்) என்று த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும் (௧)"மின்னின்நிலையில மன்னுயிராக்கைகள்" என்று அதினுடைய அல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷத்தையும் "நீர்நுமதென்றிவைவேர்முதல்மாய்த்து" என்று, அதினுடைய பரித்யாகக்ரமத்தையும் "வீடுடையான்" என்று உபாதேயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தையும், "எல்லையிலந்நலம்" என்று, அவ்வஸ்துவினுடைய குணத்தையும்,"வீடுசெய்மினே""இறைசேர்மின்""இறைபற்று""திண்கழல்சேர்" (௮)என்று, அவ்விஷயத்திலாத்மாவைஸமர்ப்பிக்கும் க்ரமத்தையும், "வண்புகழ்நாரணன்" என்று,அந்தஸமர்ப்பணரூபபஜநத்துக்கு ஆலம்பனமான திருமந்த்ரத்தோடே உபதேசித்து, (எளிதாகவவதரித்து)ஆச்ரயிப்பார் அதீந்த்ரியனென்றறியாதபடி (௯)"பலபிறப்பாயொளிவருமியல்வினன்" என்று, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதார முகத்தாலே, அவர்களுக்கு ஸுலபனாய் பிழைகளைஸஹித்து, ஆச்ரயணதசையில் ஸுலபனாய், அபராதங்கண்டவாறே கைவிடாதே (௧௦) "என்பிழைத்தாள் திருவடியின்தகவினுக்கு" என்னும்படி,அபராதஸஹனாய் (புரையறக்கலந்து,) அபராதங்கண்டு, தானிகழாதவளவன்றிக்கே அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலேதாங்களேயகல்வாரையும், (௧௧) "திசைகளெல்லாம் திருவடியால் தாயோன்தானேரொருவனே"என்று, தன்குணத்தைக்காட்டி யுணுகப்பண்ணி அவர்களோடேபுரையறக்கலக்கும்சீலவானாய் (அல்பஸந்துஷ்டனாய்) ஆச்ரிதரோடொருநீராகக் கலக்குமேயாகிலுமவனுக்கும்படிபச்சையிடப்போகாமையாலே, ஆச்ரயணமறிதென்னாதபடி இவனிட்டது கொண்டுத்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாகையாலே "புரிவதுவும்புகைபூவே" என்று,இவன்பக்கல்பெற்றதுகொண்டு ஸந்தோஷிக்கும்

(௧-மு-அ-ல்) தி-வா. ௧-ல் + ௨-௨ + ௨-௩ + ௯-௧ + ௨-௪ + ௨-௧+௨-௩+ ௨-௫ + ௨-௧௦ + (௯) ௩. ௨. (௧௦) ௪. எ. (௧௧) ௫. ௩.

சூ. அம்ருதமேயௌஷதமாக்கி நீர்ப்புரையத்தன்னை நியமித்து போகத்தை ஸாத்மிப்பித்து பக்திகணனைகளுக்கு ஒக்க வருமவனுடைய ஸேவைக்கு எளிமையு மினிமையுமுண்டு

அம்ருதமே - தூய்வமுதான பகவத்விஷயத்தையே, ஔஷதமாக்கி - மாயப்பிறவிமயர்வறுக்கைக்கு ஔஷதமாம்படிபண்ணி, நீர்புரைய - நீரைவிரஹாலேமேட்டிலே யேற்றுமாப்போலே, தன்னை - அதிஸ்வதந்த்ரனைதன்னை, நியமித்து - இவர்கள் செவ்வைக்கேடும் செவ்வையாம்படியடக்கி, போகத்தை - தன்னோடுண்டான ஆழ்வாருடைய அநுபவத்தை, ஸாத்மிப்பித்து - ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க உண்டாக்கி, பக்தி - பரமபக்தி, கணனைகளுக்கு - எண்ணுகை (இவைகளுக்கு) ஒக்க - ஸமமாக, வருமவனுடைய - வந்து முகங்காட்டுமவனுடைய, ஸேவைக்கு - பஜனத்துக்கு, எளிமையும் - ஸுலபத்வமும், இனிமையும் - ரஸமாயிருக்குகையும், உண்டு - உள்ளது,

---

ஸ்வாராதனுய் (அம்ருதமே ஔஷதமாக்கி) நேரில்லையாகிலும், உள்ளது தேவையாயிருக்குமோ வென்னுதபடி, அம்ருதத்தையே ஔஷதமாக்குமாப்போலே, "தூயவமுதைப்பருகிப்பருகியென் மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேன்" என்று, நிரதிஶயபோக்யனை தன்னுடைய ஆஶ்ரயணமாகையாலே மிகவுமினிதாயிருக்கிறவற்றையே ஸம்ஸாரவ்யாதிபேஷஜமாக்கி (நீர்புரையத்தன்னை நியமித்து) இனிதாயிருக்குமாகிலுமவன்நினைவறிந்து பரிமாறுகையறிதென்னுதபடி இவர்களைத் தன்நினைவிலே பரிமாறுவித்துக்கொள்ளப்பாராதே (௧) "நீர்புரைவண்ணன்" என்று மேட்டிலே, நீரைவிரஹாலே யேற்றுமாப்போலே இவர்கள் செவ்வைக்கேடும் செவ்வையாம்படி, தன்னைச்செவ்வியனாகநியமித்து (போகத்தை ஸாத்மிப்பிற்று) இப்படியானாலும் குளப்படியிலே கடலைமடித்தாப்போலே அஸாத்யமாகப்பரிமாறுமோ வென்னுதபடி, (௨) "என்னுடைச் சூழலுளான்" என்றுதுடங்கி "உச்சியுளானே" என்னும்படிஸாத்மிக்கத் தன்னையநுப்விப்பித்து, (பக்திகணனைகளுக் கொக்கவருமவனுடைய ஸேவைக்கு) இப்படியநுபவிக்கைக் கீடாக முகங்காட்டு மளவிலிவன் பக்கல் ப்ரேமாநுகுணமாகவோ செய்வதென்னுதபடி (௩) "கண்ணுள்ளே நிற்கும்கர் தன்மையால்தொழில் எண்ணிலும்வரும்" என்று, பரபக்திக்கும்பரிகணனைக்கு மொக்கவந்துமுகங்காட்டும் ஸ்வபாவனானவனுடையபஜநத்துக்கு, (எளிமையுமினிமையுமுண்டு) எளிதாயினிமையற்றிருத்தல், இனிதாயருமையாயிருத்த லன்றிக்கே கீழ்ச்சொன்ன குணவிஶேஷங்களையுடையவனுடையவாஶ்ரயணமாகையாலே எளிதுமாயினிதுமாயிருக்கும். (௪) "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" (௫) "அமுதிலுமாற்றவினியன்" என்கிற வவன்தன்னைப்போலேயாயிற்று ததாஶ்ரயணமும்,

---

(தி-வா-க-ல்) (௧) அ - ௪௦. (௨) ௯ - ௧. (௩) ௪௦ - ௨. (௪) ௩ - ௧. (௫) ௬ - ௬.

மூ. தொழுதாலரும்பயனாய தருமுத்யோகத்தே வினைகளும் மாளும் அவனுரைத்த மார்க்கத்தேநின்று இருபசைமல மறவுணர்வுகொண்டு நலம்செய்வதென்று

தொழுதால் - அவனைத்தொழுதால், அரும்பயனாய - பெறுதற்கரிய ப்ரயோஜநங்களையும், தரும் - கொடுக்கும், உத்யோகத்தே - பஜிக்கயத்நம்பண்ணும்போதே, வினைகளும் - பகவத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக பாப விசேஷங்களும், மாளும்-ஸவாஸநமாகப்போம், அவனுரைத்த - (பிணக்கற வறுவகையென்றுதொடங்கி அவனாலே) அருளிச்செய்யப்பட்ட, மார்க்கத்தேநின்று - பக்திமார்க்கத்திலே நிஷ்டையுடையராய், இருபசை - (தேவதாந்தரங்கள்பக்கலுண்டான) ஸங்கமும், மலம் - (இவனோ அவரோ ஆஶ்ரயணீயரென்கிற)ஸம்ஶயமும், அற-ஸவாஸநமாகப் போக்கி, உணர்வுகொண்டு - அவனுடைய உணர்வுகொண்டு, நலம்செய்வதென்று - நன்றென நலம்செய்வதென்றுதொடங்கி அநந்யப்ரயோஜநமான பக்தியைப்பண்ணுங்களென்று,

---

ஏவம்பூதபஜநத்தால் பலஸித்தியிருக்கும்படி யென்னென்னில்? (தொழுதாலரும்பயனாயதரும்) (க) "அவனைத்தொழுதால் வழிநின்ற வல்வினைமாள்வித்தழிவின்றி யாக்கம்தரும்" (உ) "தருமவரும்பயனாய" என்று, அவனைபஜித்தால் ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களையும் நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கி அழிவில்லாத பெருதற்கரிய ப்ரயோஜநங்களையுந்தரும். பஜித்தாலன்றோ தருவது, பஜநவிரோதிகளும் குவாலுண்டேயென்னில்? (உத்யோகத்தே வினைகளும்மாளும்) (ங) "நாளுநின்றடுநமபழமையங்கொடுவினை யுடனேமாளும்" என்று, நாள்தோறும் நின்றிவ்வாத்மாவை முடிக்கிற அநாதியாயதிக்ரூரமானகர்மங்கள் பஜநோபக்ரமத்திலே நசிக்கும். ஆனால், பஜநோபாயமேதென்னில்? (அவனுரைத்த மார்க்கத்தே நின்றிருபசைமலமற உணர்வுகொண்டு நலஞ்செய்வதென்று) (ச) "பிணக்கற" என்றுதுடங்கி, (ரு) "அம்பகவன்வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று" என்று, வைதிகஸமயத்துக்கும், பாஹ்யஷட்ஸமயத்துக்கும்தன்னில் தானுண்டான பிணக்கறும்படி, வேதமார்க்கத்தை யதாநிரூபணம்பண்ணி யருளிச்செய்த நிரவதிக வாத்ஸல்யயுக்தனாய் ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனான க்ருஷ்ணன் திருத்தேர்த்தட்டிலே அர்ஜுநவ்யாஜேந ஸ்ரீகீதாமுகத்தாலே (சு) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః" "பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய:" என்று, (எ) "మన్మనా భవమద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు। మామేవైష్యసి యుక్త్వైవ మాత్మానం మత్పరాయణః" "மந்மநாபவ மத்பக்தோ மத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண:" என்றுமருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்திலே நின்று, (அ) "நம்மிருபசையறுத்து" என்றும், (கூ) "மனனகமலமறக்கழுவி"

(க-ப-ல்) (க) கு - அ. (உ) ஷை - க. (ங) ங - அ. (ச) ங - ரு. (ரு) ஷை. (சு) ஸ்ரீ - கீ - கக. ருச. (எ) கூ - ஙச. (அ) தி-வா. க. ங. எ. (கூ) ஷை. - அ.

மூ. தாம்மயர்வறமதிநலமருளி பஜநத்திலே சேர்க்கிறார் முதற் பத்தில்.

மூ—(௨) சோராதமூவாவேர்முதலா

தாம் மயர்வறமதிநலமருளி - ஸர்வேஶ்வரன் தமக்கு மயர்வறமதிநலமருளினாப்போலே ஸம்ஸாரிகளுக் கஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி ஜ்ஞாநபக்திகளையுபதேசித்து, பஜநத்திலே பகவத் பக்தியிலே, சேர்க்கிறார்-மூட்டுகிறார், முதற்பத்தில் - ப்ரதமதஶகத்தில்.

(அ) சோராத - சோராதவெப்பொருட்கு மாதிஎன்று சொல்லப்பட்ட, மூவா - மூவாத்தனிமுதலாய் என்றுசொல்லப்பட்ட, வேர்முதலாய் - வேர்முதலாய் வித்தாய்என்று சொல்லப்பட்ட வைகளாகக் கொண்டு,

---

என்றும், தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் உங்களுக்குண்டான ஸம்ஶயத்தையறுத்து இவனோ அவர்களோ ஆஶ்ரயணீயரென்கிறஸம்ஶயத்தையும் மநஸ்வியின்றும், ஸவாஸநமாகப்போக்கி (௧) "அவனுடையுணர்வுகொண்டு" என்று, தத்விஷயஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு (௨) "நன்றெனநலம் செய்வது" என்று, அநந்யப்ரயோஜந பக்தியைப் பண்ணுங்கோளென்று (தாம்மயர்வறமதிநலமருளிபஜநத்திலே சேர்க்கிறார்முதற்பத்தில்) அதாவது:— ஸர்வேஶ்வரன் தமக்கு மயர்வறமதிநல மருளினாப்போலே, ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தம்முடைய க்ருபையாலே தத்வ ஹிதபுருஷார்த்தவிஷயமான வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி, ஜ்ஞாநபக்திகளை யுபதேசித்து பகவத் பஜநத்திலே மூட்டுகிறாரென்கை. *

வ்யா. (௨) இரண்டாம்பத்தால் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் கீழில்பத்திலே தமக்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ண, அவனாலே தத்தஜ்ஞாநரானவிவர் அந்தஜ்ஞாநத்துக்கு பலமான மோக்ஷத்தை யப்போதேபெறவேணுமென்றாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே அவஸந்நராக, இவருடைய அவஸாதமெல்லாம் தீரும்படி அவன்வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து அந்தஸம்ஶ்லேஷத்தால்வந்த ப்ரீதியையுடையனாய், அந்தப்ரீதி இவரொருவரளவில்பர்யவஸியாதே இவரோடு பரம்பரையா ஸம்பந்தமுடையாரளவும் வெள்ளமிட்டு அந்தப்ரீதியாலே பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷத்தை யிவர்க்கவன்கொடுக்கத்தேட, அந்தமோக்ஷத்தை யவனுடைய ஶேஷித்வத்துக்கும் தம்முடைய ஶேஷத்வத்துக்கும் அநுகுணமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்தவர் ஆஶ்ரயணீயனானவவனுக்கு கீழுக்தமான பரத்வத்தைநிலைபெறுத்துவனவான லக்ஷணங்களை வெளியிட்டு தததநுகுணமான்வசந ப்ரத்யக்ஷங்களையும்தர்சிப்பித்து, ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு ருசிபிறக்கைக்காக த்யாஜ்யமான ஸம்ஸாரத்தினுடைய துக்கமும் ப்ராப்யமான மோக்ஷத்தினுடைய வாநந்தமும் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வக

௧-ப. (௧) ௧-௩-௫. (௨) ஷை. ௭.

மூ. யுலகம்படைத்தவனென்கிற சிதசித்ரயத்ரிவிதகாரணமானவன் அறியாதனவறிவிக்கவுள்ளந்தேறி தூமனம்மருளிலென்னும். ஜ்ஞாநபலமான வொளிக்கொண்ட. மோக்ஷந்தேடிவாட

உலகம்படைத்தவன் - பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவனென்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணினவன், என்கிற - என்றுசொல்லப்பட்ட, சிதசித்ரய - மூன்றுவகைப்பட்ட சிதசித்துக்களுக்கும், த்ரிவித - மூன்றுவகைப்பட்ட, காரணமானவன் - நிமித்தோபாதாநஸஹகாரிகாரணங்களானவன், அறியாதன - அறியவரியவர்த்தங்களையெல்லாம், அறிவிக்க - அறியும்படிபண்ண, உள்ளம் - திருவுள்ளம், தேறி - அத்யவஸாயத்தோடேகூடி, தூமநம் - பரிசுத்தமான வந்தஃகரணத்தையுடையராய், மருளில் - அவன்குணவிஷயகமான வஜ்ஞாநகந்தமில்லாத, என்னும்- என்றுசொல்லப்பட்ட, ஜ்ஞாநபலமான - ஜ்ஞாநத்துக்குப்பலமான, ஒளிக்கொண்ட - நிரவதிகதேஜோரூபமான, மோக்ஷம்-மோக்ஷத்தை, தேடி- எப்போதோவென்றுதேடி, வாட - (வாடிவாடும்என்று) வாடிப்போக,

---

மோக்ஷப்ராப்திக்குறுப்பான ஸாதநத்தினுடைய ரஸமும் முன்னுகவிதிக்கிற ஸகுணப்ரும்ஹோபாஸநத்தை நிஷித்தாநுஷ்டாநங்களினுடைய த்யாகபூர்வகமாக சேஷத்ரவாஸாத்யங்கங்களோடே கூட்டுகிருறென்கிருர். (சோராதமூவாவேர்முதலாயுலகம்படைத்தவனென்கிற சிதசித்ரயத்ருவித காரணமானவன்) (க) "சோராத வெப்பொருட்கு மாதியாஞ்சோதி" (உ) "மூவாத்தனிமுதலாய்" (௩) "எப்பொருட்கும் வேர் முதலாய்வித்தாய்" (ச) "பொருளென்றிவ் வுலகம்படைத்தவன்" என்று லீலாவிபூதியில் ஸங்கல்பவிசிஷ்ட வேஷத்தாலே நிமித்தமாயும், ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்ட வேஷத்தாலே உபாதாநமாயும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுண விசிஷ்டவேஷத்தாலே ஸஹகாரியாயும், நித்யவிபூதியில்இச்சாவிசிஷ்ட வேஷத்தாலே நிமித்தமாயும், அப்ராக்ருதாசிஜ்ஜீவவிசிஷ்டவேஷத்தாலே உபாதாநமாயும், விநியோகோபயோகிஜ்ஞாநாதிவிசிஷ்ட வேஷத்தாலே ஸஹகாரியாயும், இப்படி பத்த முக்த நித்யரூபமான சித்ரயத்துக்கும், ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதகாலரூபமான வசித்ரயத்துக்கும் த்ருவிதகாரணமும்தானேயானஸர்வேஶ்வரன். (அறியாதனவறிவிக்க வுள்ளம்தேறி) (ரு) "அறியாதனவறிவித்த" என்று, இவர்க்கஜ்ஞாதமான தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை விஶததமமாகவறிவிக்க, (சு) "அடிபையடைந்துள்ளந்தேறி" என்று,அத்தாலே இவருமவனைக்கிட்டிநெஞ்சில்தெளிவையுடையராய் (தூமனம்மருளிலென்னும்ஜ்ஞாநபலமான ஒளிக்கொண்டமோக்ஷம்தேடிவாட) (எ) "தூமனத்தனனாய்" "மருளில் வண்குருகூர்வண்சடகோபன்" என்று, மோக்ஷைகஹேதுதயா

உ-ப. (க) க-கக. (உ) அ-ரு. (௩) ஷெ கo. (ச) ஷெ-கo-கக. (ரு) ௩-உ. (சு) சு-அ. (எ) எ-அ.

மூ. உலராமலாவிசேர்ந்து சிக்கெனப்புகுந்து ஸம்பந்திகளும் சேர்தல்மாறினரென்னவாழ்வித்து

உலராமல் - (உலர்ந்துலர்ந்துஎன்று) உலராமல், ஆவிசேர்ந்து - (அந்தாமத்தன்புசெய்து ஆழ்வாருடைய) ஆத்மாவோடேகலந்து, சிக்கென - த்ருடமாக, புகுந்து - ஆழ்வார்திருவுள்ளத்திலேப்ரவேசித்து, ஸம்பந்திகளும் - இவரோடு ஸம்பந்தமுடையாரும், சேர்தல் - நரகஸமீபகாமித்வத்தையும், மாறினரென்ன - தவிர்ந்தார்களென்னும்படி, வாழ்வித்து - எல்லாரும்வாழும்படிபண்ணி,

பரிசுத்தமானவந்தஃகரணத்தையுடையராய், அவனுடையகல்யாணகுணவிஷயமான அஜ்ஞாநகந்தமில்லாதபடி, கீழ்ப்பத்தில்பிறந்த தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு பலம் மோக்ஷமாகையாலே (க) "களிப்புங்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்பற்று ஒளிக்கொண்ட சோதியுமாய்" (உ) "அடியார்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று, ப்ராக்ருதவிஷயலாபாலாபங்களால்வரும் கர்வக்லேசங்களும், ஷட்பாவவிகாரங்களும் போய் ஶுத்தஸத்வமாகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமான விக்ரஹத்தையுடையோமாய், நித்யஸூரிகள் திரளிலே கூடப்பெறுவதெப்போதோவென்று அந்தமோக்ஷத்தைப்பெறுகையிலாசையாலே தேடி அப்போதே கிடையாமையாலே (௩) "வாடிவாடும்" என்று, ஆஶ்ரயத்தை யிழந்த தளிர்போலேவாட, (உலராமலாவிசேர்ந்து) (௪) "உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்து" என்கிற, தாபமாறும்படி (௫) "அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னுவிசேரம்மானுக்கு" என்கிறபடியே, பரமபதத்தில் பண்ணும் வ்யாமோஹத்தை யிவர்பக்கலிலேசெய்து, கமர்பிளந்த தரையிலே நீர்பாச்சுவாரைப்போலே இவரோடே நிரவதிகஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணி (சிக்கெனப்புகுந்து) (௬) "சிறிதோரிடமும் புறப்படாத் தன்னுள்ளே யுலகுகளொக்கவேவிழுங்கி சிக்கெனப் புகுந்தான்" என்று, அத்யல்பமாயிருப்பதொருபதார்த்தமும் தன்பக்கல் நின்றும் பிறிகதிர்ப்பட்டு நோவுபடாதபடி தன்ஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதேஶத்திலே ஸர்வலோகங்களையுமொருக்காலேவைத்து இனிப்போகாதபடிபுகுந்து (ஸம்பந்திகளும் சேர்தல் மாறின ரென்னவாழ்வித்து) (௭) "எமர்கீழ் மேலெழுபிறப்பும் விடியாவெந்நரகத்தென்றும்சேர்தல்மாறினர்" என்று, இவருடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளும் ஸம்ஸாரான்முக்தராம்படி பண்ணி அத்தாலே (௮) "எமர்கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும்கேஶவன் தமரானார்கள் மாசதிரிதுபெற்று நம்முடையவாழ்வு வாய்க்கின்றவா" என்று, என்னோடு பரம்பரையா ஸம்பந்தமுடையாரும் என்னோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக பகவதீயரானார்கள். நிர்ஹேதுகபகவத்க்ருபையாகிற பெருஞ்சதிரைப்பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்தாநம் ஊற்றுமாறாமல் பெருகுகிறபடியே என்றிவர்தாமே ஆஶ்சர்யப்படும்படி

உ-ப. (க) ௩-௧0. (உ) ஷ‍ை (௩) ௪-௧. (௪) ௪-௭. (௫) ௫-௧. (௬) ௯-௨. (௭)ஷ‍ை ௭. (௮) ௭-௧.

மூ. உபகரிக்கிற நீந்துங்கடலிலெம்மாவீட்டையுபயாநுகுண மாக்கினவர் ஆஶ்ரயணீயனுக்கு பூர்வோக்த பரத்வத்தை ஸ்தாபிக்கிறஸகலபலப்ரதத்வ காரணத்வ ஶேஷஶாயித்வ ஶ்ரிய: பதித்வஸௌலப்யாதிகளை திண்ணனவதென்று வெளியிட்டு

உபகரிக்கிற - உபகாரம்பண்ணுகிற, நீந்தும் - நீஞ்சும்படியான துக்கமில்லாததாய், கெடலில் - அநர்த்தகந்தமில்லாத, எம்மாவீட்டை - எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான பரமபதத்தை, உபயாநுகுணமாக்கினவ-பரதந்த்ரமான வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு மீஶ்வரஸ்ரூபத்துக்குமநுகுணமாம்படி, நிஷ்கர்ஷித்தவர், ஆஶ்ரயணீயனுக்கு-ஆஶ்ரயணயோக்யனை வீஶ்வரனுக்கு, பூர்வோக்த - முன்னேசொல்லபட்ட, பரத்வத்தை-பரனைபடியை, ஸ்தாபிக்கிற - நிலைநிறுத்துகிற, ஸகலபல-எல்லாபலங்களேயும், ப்ரதத்வ-தருகை, காரணத்வ-ஸகலஜகத்காரணனுயிருக்கை, சேஷ - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, ஶாயித்வ - திருக்கண்வளர்ந்தருளுகை, ஶ்ரிய:பதித்வ-பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனுயிருக்கை, ஸௌலப்ய - ஆஶ்ரிதஸுலபனுயிருக்கை, (இவைகளை) ஆதிகளை - முதலாகவுடையவைகளை, திண்ணனவதென்று - திண்ணன்வீடு அணைவதரவணைமேல் என்கிற, திருவாய்மொழிகளாலே, வெளியிட்டு - ப்ரகாசிப்பித்து,

இவரைவாழ்வித்து (உபகரிக்கிறநீந்தும் கடலிலெம்மாவீட்டையுபயாநுகுணமாக்கினவர்) இப்படி தம்முடைய ஸம்பந்திபரம்பரையளவும் வெள்ளமிடுகிற தன் ப்ரீதியாலே தமக்கவனுபகரிக்கத் தேடுகிற (௧) "நீந்தும்துயரில்லாவீடு" (௨) "கெடலில்வீடு" (௩) "எம்மாவீடு" என்று துக்க கந்த ரஹிதமாய் அநர்த்தகந்தமில்லாததாய் எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷத்தையெனக்கென்றுதரில் அந்தமோக்ஷம் அஹங்கார கர்ப்பமாகையாலே ஐஶ்வர்யாதிகளோபாதி ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலே அதினுடைய ப்ரஸங்கமுமெனக்கஸஹ்யம். ஆனபின்பு எனக்குமோக்ஷம்தரப்பார்த்ததாகில் (௪) "நின்செம்மாபாதபர்ப்புத்தலைசேர்த்தொல்லை" (௫) "அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே" என்று, சேஷியான உன்னுடைய அகவாய்சிவந்து புறவாய் ஶ்யாமமாய் பரமபூஜ்யமாய் பரமபோக்யமான திருவடிகளை ஶேஷபூதனை வென்தலையிலே கோக்குவாயும் படகேண்ணியும் போலே சடக்கெனச்சேர்க்க வேணும். சேஷியான உன்பக்கல் ஶேஷபூதனை நான் அபேக்ஷித்துப் பெறுவதிதுவே? என்றும், (௬) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றும், உபயஸ்வரூபத்துக்குமநுகுணமாக நிஷ்கர்ஷித்தவர் (ஆஶ்ரயணீயனுக்கு பூர்வோக்தபரத்வத்தை ஸ்தாபிக்கிற) ஆஶ்ரயணீயனை தனக்கு முதற்பத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை நிலைபெறுத்துவனவான (ஸகல பலப்ரதத்வ காரணத்வ ஶேஷஶாயித்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஸௌலப்யாதிகளை திண்ணனவதென்று வெளியிட்டு)

௨-ப. (௧) அ-௨. (௨) ௩-௧௧. (௩) ௩-௧. (௪) ஷை (௫) ஷை (௬) ஷை-௭.

மூ. கள்வாதீர்த்த னென்று

கள்வாதீர்த்தனென்று - கள்வாவெம்மையும் தீர்த்தனுலகளந்த என்கிற பாட்டுக்களாலே,

(௧) "வீடுமுதல் முழுதுமாய்" என்று, ஸகல பலப்ரதத்வம், (௨) "தேவுமெல்லாப்பொருளும் கருத்தில் வருத்தித்தமாயப்பிரான் ஆக்கினன் தெய்வவுலகுகள்" என்று, ஸர்வகாரணத்வம், (௩) "ஆழியம்பள்ளியாரே" என்று, லக்ஷணையாலே ஶேஷஶாயித்வம் (௪) "பூமகள்தன்னை வேறன்றிவிண்டொழத்தன்னுள்வைத்து" என்று, ஸ்ரீய:பதித்வம், (௫) "கண்ணன்கண்" (௬) "கோபாலகோளரியேறு" என்று, அவதாரஸௌலப்யம், ஆதிஶப்தத்தாலே (௭) "தகுங்கோலத்தாமரைக் கண்ணன்" என்று, புண்டரீகாக்ஷத்வம், (௮) "ஏழுலகங்கொள்ளும் வள்ளல்வல்வயிற்றுப்பெருமான்" என்று, அகடிதகடநாஸாமர்த்யம், என்கிற விவற்றை "திண்ணன்வீட்டிலும்" (௯) "அணைவதரவணைமேல்" என்று, ஶேஷசாயித்வம், பூம்பாவையாகம்புணர்வது" என்று, ஸ்ரீய:பதித்வம், (௧௦) "இருவரவர்முதலும்தானே" என்று, காரணத்வம், (௧௧) "இணைவனுமெப்பொருட்கும்" என்று, அவதாரப்ரயுக்தஸௌலப்யம், (௧௨) "வீடுமுதலாம்" என்று, ஸகலபலப்ரதத்வம், ஆதிஶப்தத்தாலே (௧௩) "பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்குப்புணைவன்" என்கிற மோக்ஷோபாயத்வம், "ஆனையிடர்கடிந்த" என்கிற, ஆபத்ஸகத்வம், (௧௪) "மூவுலகுங்காவலோன்" என்கிற, ஸர்வரக்ஷகத்வம், என்கிறவிவற்றை, (௧௫) "அணைவதரவணையிலும் ப்ரகாசிப்பித்து. அன்றிக்கே (௧௬) "வீடுமுதல் முழுதுமாய்" என்று, மோக்ஷப்ரப்ருத்யஶேஷபுருஷார்த்த ப்ரதனென்கையாலே ஸகலபலப்ரதத்வத்தையும், (௧௭) "மிகும்தேவுமெப்பொருளும்படைக்க" (௧௮) "கருத்தில்தேவுமெல்லாப்பொருளும் வருத்தித்த" "தன்னுந்தியுள்ளே வாய்த்ததிசைமுகனிந்திரன் வானவராக்கினன்" என்று, காரணத்வத்தையும், திண்ணன் விட்டிலும் 'அணைவதரவணைமேல்' என்றும், "பூம்பாவையாகம் புணர்வது" என்றும், "இணைவனுமெப்பொருட்கும்" என்றும், அடைவே ஶேஷஶாயித்வ, ஸ்ரீய:பதித்வ, ஸௌலப்யங்களையும், ஆதிஶப்தத்தாலே, "வீடுமுதலாம்" என்று, மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர்" (௧௯) "பலமுந்து சீரில்படிமின்" என்று, முமுக்ஷூபாஸ்யத்வத்தையும், "அணைவதரவணையிலும்" வெளியிட்டென்னவுமாம். இந்தயோஜனையே இதின் பட்டோலையான க்ரந்தத்திலிவரருளிச்செய்ததுக்குச்சேருமது. முற்பட்டயோஜனையில் (௨௦) "ஆழியம்பள்ளியாரே" என்று, ஶேஷஶாயித்வம், லக்ஷணையாலே கொள்ள

உ-ப. (௧) ௨-௧. (௨) ஷை-௮. (௩) ஷை-௬. (௪) ஷை-௩. (௫) ௨-௧. (௬) ஷை-௨. (௭) ஷை-௫. (௮) ஷை ௭. (௯-மு-௧௩-ல்) ௮ - ௧. (௧௪) ௮-௫. (௧௫ - ௧௬) ௨-௧. (௧௭) ௨-௫. (௧௮) ௨-௮. (௧௯) ௮-௪. (௨௦) ௨-௬.

மூ. வசந ப்ரத்யக்ஷங்களுங் காட்டிபுலனைந்தென்று

வசநப்ரத்யக்ஷங்களும் - வசநம் ப்ரத்யக்ஷம் இவைகளையும், காட்டி - எல்லாரும் காணும்படிபண்ணி, புலனைந்து - புலனைந்துமேயுமென்கிற பாட்டாலே,

வேண்டுகையும், "விடுமுத்தலாம்" என்று, மோக்ஷத்துக்குஹேதுவாமென்கிறத்தை ப்ரகரணவிருத்தமாம்படி மோக்ஷாதிபுருஷார்த்த ப்ரதத்வமாகச்சொல்லுகையும், ஸகலபலப்ரதத்வமென்று துடங்கி இவரெண்ணின வடைவுக்குச்சேர இரண்டு திருவாய்மொழியிலும் சொல்லப்போகாமையுமாகிற அஸ்வாரஸ்யங்களுமுண்டு. (கள்வாதீர்த்தனென்று வசநப்ரத்யக்ஷங்களுங்காட்டி) (க) "கள்வா" என்கிறபாட்டிலே, அவதரித்து உன்னுடையபரத்வம் தெரியாதபடிநின்றாயேயாகிலும், எங்களுக்குக்காரண பூதனனசேஷி நீயே என்று தேவதாந்தரங்களில் தலைவரான ப்ரம்ஹருத்ராதிகளே, தங்களுக்குக்காக்ஷிகொடுக்கைக்குப் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு புறப்பட்டால் அவனுடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து கூப்பிடாநிற்பர்களென்று, அவனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்னு மிவ்வர்த்தத்துக்கு தேவதாந்தரங்கள் வசநத்தையும் (உ) "தீர்த்தனுலகளந்த" என்கிறபாட்டிலே, ஓரஸ்த்ரலாபத்துக்காக புஷ்பாதிகளுங்கொண்டு ருத்ரஸமாராதநம் பண்ணப்புகுகிறவர்ஜுனனைப் பாத்து அந்த புஷ்பங்களை நங்காலிலே பொகடு, என்றுக்ருஷ்ணனருளிச்செய்ய, அவனும் தீர்த்த பூதனனவவனுடைய திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளிலே அப்பூவைப்பறிமாற (ங) "పార్థోవిజేతామధుసూదనస్య పాదారవిన్దార్పితచిత్రపుష్పం । దదర్శగంగాధరమౌళిమధ్యే బభూవవీరః కృతనిశ్చయార్థః" "பார்த்தோ விஜேதாமதுஸூதநஸ்ய பாதாரவிந்தார்ப்பிதசித்ரபுஷ்பம் ததர்ஶகங்காதரமௌளிமத்யேபபூவவீர꞉க்ருத நிஶ்சிதார்த்த꞉" என்கிறபடியே, தான்திருவடிகளில்சாத்தினபுஷ்பங்களோடு ஸஜாதீயங்களானவையன்றிக்கே அவைதன்னையேபாடே பக்கே யன்றிக்கே ருத்ரன்தலைமேலே ஆப்தவாக்யத்தாலன்றிக்கே தானேப்ரத்யக்ஷித்து (ச) "సతుపార్థోమహామనాః" "ஸதுபார்த்தோ மஹாமநா꞉" என்கிறபடியே, பேரளவுடையனனவவன் நிர்ணயித்தபரத்வம் மந்தமதிகளாலே இன்றாயும்படியாயிருந்ததோ? என்று, ப்ரத்யக்ஷங்களையுங்காட்டி, (புலனைந்தென்று) ஸம்ஸாரமோக்ஷ ஸாதநதுக்காநந்தரஸம் முன்னாகவிதிக்கிற அந்தர்க்கதகுணோபாஸநத்தை (ரு) "புலனைந்து" என்கிற, பாட்டிலே ஆஶ்ரயணத்திலிழிகிறவர்களுக்குத்யாஜ்யத்திலே ஜிஹாஸையும் ப்ராப்யத்திற்ப்ராவண்யமும், ஸாதநத்தில்ருசியும் விளையும்படி (சு) "புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி" என்று, பரிச்சிந்நவஸ்துக்ராஹகமான இந்த்ரியவஶ்யதை தவிர்ந்தென்கையாலே அல்பாஸ்திரத்

உ-ப. (க) உ-௯0. (உ) அ-சு. (ங) (ச) ஸ்ரீ-கீ. க. சகு. (ரு) தி - வா. உ. அ. ச. (சு) ஷை.

மூ. ஸம்ஸாரமோக்ஷ ஸாதநதுக்காநந்தரஸம்முன்னுக விதிக்கிற அந்தர்க்கதகுணேபாஸநத்தை மதித்துப்பெருக்கி மூழ்கியழுந்திக் கீழ்மைவலம்சூதும் செய்து இளமை கெடாமல்

ஸம்ஸாரமோக்ஷ-ஸம்ஸாரம்மோக்ஷம் (இவைகளுக்கும்), ஸாதந-உபாயாநுஷ்டாநத்தினுடையவும், துக்காநந்த-துக்கம் ஆநந்தம், ரஸம் - ரஸவிசேஷம், (இவைகளை) முன்னுக - முதலாக, விதிக்கிற - விதிக்கிற, அந்தர்க்கதகுண - ஈச்வரனுக்குள்ளேயுண்டான கல்யாணகுணங்களுடைய, உபாஸநத்தை - தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநத்தை, மதித்து - (சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியை) மதித்து, பெருக்கி - பெருகும்படிபண்ணி, மூழ்கி - வல்வினையிலேமுழுகி, அழுந்து - நரகிலேயழுந்தி, கீழ்மை - கீழ்மையையும், வலம் - பலத்தையும், சூதும்-சூதையும், செய்து - பண்ணி, இளமைகெடாமல் - கிளரொளியிளமை கெடுவதன் முன்னம்,

---

வாதி தோஷதுஷ்டமான சப்தாதி போகங்களையநுபவித்திருக்கும் ஸம்ஸாரத்தினுடையதுக்கமும் “நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர்” என்று நன்மைகளுக்குமுடிவில்லாத திருநாட்டிலே புகுவீரென்கையாலே மோக்ஷத்தினுடைய வாநந்தமும், “பலமுந்துசீரில்படிமின்” என்று, (க) “𑌸𑍁𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂” “ஸுஸுகம் கர்த்தும்” என்கிறபடியே, ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யத்தாலே பலதசையில்போலே ஸாதநதசையிலும் இனிதாகவிருக்கையாலே பலம் முற்பட்டிருக்கிற கல்யாணகுணங்களில் ப்ரவணராங்கோளென்கையாலே, ஸாதநத்தினுடையரஸம் முன்னுக ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷப்ராப்தி வேண்டியிருப்பார் அஸுரவர்க்கத்தைத் தடுமாறி முடிந்துபோம்படி செற்றவனுகையாலே ப்ரபலப்ரதிபந்தகங்களை அநாயாஸேநபோக்கவல்லவனுடைய குணங்களிலே ப்ரவணராகுங்கோளென்று விதிக்கிற (உ) “𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂” “தஸ்மிந்யதந்தஸ் ததுபாஸிதவ்யம்” என்று, ப்ரம்ஹஸ்வரூபாந்தர்க்கதமான அபஹதபாப்மத்வாதி குணேபாஸநத்தை (மதித்துப்பெருக்கி மூழ்கியழுந்திக்கீழ்மை வலம் சூதும்சதிரிளமைகெடாமல்) (௩) “சதிரிளமடவார் தாழ்சியைமதித்து ‘திறமுடைவலத்தால்’ தீவினைபெருக்கி, வல்வினைமூழ்கி ‘நரகழுந்தி’ ‘கீழ்மைசெய்து’ ‘வலங்கழித்து’ சூதென்று “ களவும் சூதும்செய்து, (௪) கிளரொளி யிளமைக் கெடுவதன்முன்னம்” என்று, உபாஸநவிரோதியான இதர விஷயப்ராவண்யத்தைப்பண்ணி அத்தாலே பாபங்களைக்கூடுபூரித்து அவற்றிலே மறுநனைய மூழ்கித்தறைப்பட்டு தண்மையைச்செய்து பலத்தைப்பாழேபோக்கி, பஶ்யதோ

(க) (உ) தைத்தரீயே - நாராயணே. (௩) தி - வா. ௨. ௧0. ௨. (௪) ௧0. ௧. ௧.

மூ. செய்யும் க்ஷேத்ரவாஸ ஸங்கீர்த்தநாஞ்ஜலிப்ரதக்ஷிணகதி சிந்தநாத்யங்க யுக்தமாக்குகிறார் இரண்டாம் பத்தில்:—

மூ—(௩) முழுதுமாய்

செய்யும் - பால்யத்திலேகர்த்தவ்யமான, க்ஷேத்ரவாஸ - திவ்யதேஶவாஸம், ஸங்கீர்த்தந - திருநாமஸங்கீர்த்தநம், அஞ்சலி - கைகூப்புகை, ப்ரதக்ஷிண - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகை, கதிசிந்தந - அர்ச்சிராதிமார்க்கமநசிந்தை, ஆதி - இவைமுதலான, அங்க - அங்கங்களோடே, யுக்தமாக்குகுறார்-கூடினதாம்படிபண்ணுகிறார், இரண்டாம்பத்தில் - த்விதீயதஶகத்தில்.

(அ) முழுதுமாய் - எல்லாபதார்த்தங்களும் தானேயாய்,

ஹரனாய், க்ருத்ரிமனாய் பால்யத்தைப்பாழேபோக்காதே (செய்யும் க்ஷேத்ரவாஸ ஸங்கீர்த்தநாஞ்ஜலிப்ரதக்ஷிண கதிசிந்தநாத்யங்கயுக்தமாக்குகிறாரிரண்டாம்பத்தில்) அதாவது :— (௧) "𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍍" "பால்யயேவசரேத்தர்மம்" என்றும், (௨) "𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 𑌸𑌦𑌾" "தஸ்மாத் பால்யேவிவேதகாத்மாயதேதஶ்ரேயஸேஸதா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - பால்யத்திலே கர்த்தவ்யமான "மாலிருஞ்சோலை சார்வது சதிரே" "போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே" என்கிற க்ஷேத்ரவாஸம், "பதியதுவேத்தி" என்கிற ஸங்கீர்தநம், "தொழக்கருதுவதே" என்கிற அஞ்சலி, "வலஞ்செய்துநாளும் மருவுதல்வழக்கே" என்கிற ப்ரதக்ஷிணம், "நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே" என்கிற கதிசிந்தனையாகிற விவைமுதலான உபாஸநாங்கத்தோடே சேர்க்கிறார் இரண்டாம்பத்தி லென்கை. *

வ்யா. (௩) மூன்றும்பத்தால், (௩) "𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍" "தத்ஸ்ருஷ்டவா ததேவாநுப்ராவிஶத்" என்கிறபடியே, கார்யபூதசேதநாசேதநங்களையடைய வ்யாபித்து தத்கததோஷைரஸம்ஸ் ப்ருஷ்டனாயிருக்கையாலே ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரன், கீழில்பத்திலிவர் உபயாநுகுணமாக நிஷ்கர்ஷித்தமோக்ஷத்துக்குபலமான ஸ்வவிக்ரஹாநுபவத்தையிவருக்குப்பண்ணிவிக்க,இவருமநுபவித்துதரித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் செய்யவேண்டும்படியான அபிநிவேஶத்தையுடையராய், தம்மபிநிவேஶாநுகுணமாக வவன்காட்டிக் கொடுத்தவனுடைய ஸர்வாத்மபாவத்தைப் பேசி அத்தால்வந்த ப்ரீதியினுடைய களிப்பையுடையராய் அந்தப்ரீதியவனளவில்பர்யவஸியாதே பாகவதஶேஷத்வத்தினெல்லையளவும் சென்று அந்த பாகவதர்களுக்கு நிரூபகமான பகவத்வைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநத்தாலே ஒன்றின் வ்ருத்தியை யொன்றுசைப்படும்படி சேதநஸமாதியையடைந்த கரணக்ராமமும் தாமும்தனித்தனியவநுபவிக்கவேண்டும் பெருவிடாயையுடையராய், இதரஸ்தோத்ரத்துக்கநர்ஹகரணராய்,

(௧) (௨) வி-பு-௧. ௭. ௭௫. (௩) தை-௨. ஆ-௬. ௩.

மூ. யெங்கணு மொழிவற அருவாகிநின்று தோய்விலனும் ஸர்வவ்யாபகன் தீர்ந்த வடியார்களைத் தாளிணைக் கீழ்க்கொள்ளும் தன்படிக்கும்

எங்கணும்-எல்லாவிடங்களிலும், ஒழிவற-விச்சேதமில்லாமல், அருவாகிநின்று - அந்தர்யாமிதயாநின்று, தோய்விலனும் - இவற்றோடு ஸ்பர்ஶமில்லாதவனான, ஸர்வவ்யாபகன் - ஸகலவஸ்துக்களையும் வ்யாபித்திருக்குமவன், தீர்ந்த-தனக்கேயநந்யார்ஹரான, அடியார்களை - ஆஶ்ரிதரை, தாளிணைக்கீழ் - சரணயுகளத்தின்கீழே, கொள்ளும் - ஸ்வீகரிக்கிற, தன்படிக்கும் - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்துக்கும்,

---

அவ்வளவன்றிக்கே பகவத்ஸ்தோத்ரத்துக்கர்ஹகாணருமாய், பகவதநுபவத்துக்கு தமக்கொரு ப்ரதிஹதிதுடக்கமானவையுமற்று நிரதிஶயாநந்தயுக்தரானவர், புண்டரீகாக்ஷனய்ஸூரிஸேவ்யனானவனை நம்மாலாஶ்ரயிக்கப்போமோவென்று ஸம்ஸாரிகளஞ்சிக்கைவாங்காமல் மேல்விழுந்தரஶ்ரயிக்கும்படி கீழிரண்டுபத்தாலு முபதேசித்த அவதார ஸௌலப்யம் பரத்வஸ்தாநீயமாம்படி அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யத்தையுபதேசித்து அர்ச்சிராதிகதியாலே பரமபதத்தைப்ராபிக்குமவனையொழிய இதரஸ்தோத்ரத்திலே தாழவிழுகைநிஷ்ப்ரயோஜநம், ஆனபின்புநீங்கள், ஸகலபலப்ரதநுமாய் ஸாம்யாபத்திப்ரதநுமானவவன் விஷயத்திலே வாசிகமானவடிமையைச்செய்யுங்கோளென்று நிஹீநவ்ருத்தியான இதரஸேவையை நிவர்த்திப்பித்து தம்முடைய வ்ருத்தியான வாசிககைங்கர்யத்திலே மூட்டுகிறுரென்கிறுர். (முழுதுமாயெங்கணுமொழிவற வருவாகிநின்று தோய்விலனும்ஸர்வவ்யாபகன்) (க) "முழுதுமாய் முழுதியன்றுய்" (உ) "ஏழ்ச்சிக்கேடின்றியெங்கணும் நிறைந்தவெந்தாய்" "எஞ்யான்று மெங்குமொழிவற நிறைந்துநின்ற" (௩) "அளவுடை யைம்புலன்களறியாவகையாலருவாகிநிற்கும்" (௪) "யாவையும் யாவரும் தானுயவரவர் சமயம்தோறும் தோய்விலன்" என்று, தேஶகால வஸ்துக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதபடி கார்யபூத ஸகலசேதநாசேதநங்களையும் வ்யாபித்து, (௫) "అనశ్నన్నన్యో అభిచాకశీతి" "அநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" என்கிறபடியே, தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுயிருக்கையாலே, வ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரன் (தீர்ந்தவடியார்களைத் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளும் தன்படிக்கும்) (௬) "தீர்ந்தவடியவர்தம்மை" என்று, ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் தானேயாக வத்யவஸித்தவாஶ்ரிதரை (எ) "சன்மசன்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக்கொண்டுபோய்த் தன்மைபெறுத்தித்தன் தாளிணைக்கீழ்கொள்ளுமப்பன்" என்று, ஜன்மபரம்பரைகளில் புகாதபடி ரக்ஷித்து, ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே

திவா. ௩-ப. (க) க-அ. (உ) உ-௪. (௩) ௧0-௧0. (௪) ௪-௧0. (௫) ருத்வேதே, (௬) ௫-௧௧. (எ) எ-எ.

மூ. நீதந்தமாமாயப்புணர்வினைப்பிறப்பழுந்தியலமருகின்றேன் வேரறவரிந்தெந்நாளெங்குவந்து தலைப்பெய்வனென்றுகழித்துப்புகுந்தும் தங்காதலுக்கும்

நீதந்த - நீயேஸ்வேச்சையாகக்கொடுத்த, மாமாய - ஆஶ்சர்யகரமான, புணர் - கட்டையுடைய, வினை-கர்மநிபந்தநமான, பிறப்பு - ஜந்ம (ஸாகரத்திலே) அழுந்தி - முழுகிமேலேகிளம்பாமல், அலமருகின்றேன் - அலமாப்புப்படாநின்றேன், வேரற-பக்கவேரோடேயறும்படி, அரிந்து-சேதித்து, எந்நாள் - எந்தநாளிலே, எங்கு - எவ்விடத்திலே, வந்து - (ஸமீபத்தில்) வந்து, தலைப்பெய்வனென்று - கிட்டக்கடவேனென்று, கழித்து - காயங்கழித்து, புகும் - சேரவேண்டிய, தங்காதலுக்கும் - ஶேஷபூதரான தம்முடையவாசைக்கும்,

தேஶவிஶேஷத்திலேகொடுபோய், ஸ்வஸ்வரூபப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுத்து பரதோபதாநத்தோபாதியாக தன்திருவடிகளின் கீழேயிட்டுக்கொள்ளும் ஶேஷியான தன்னுடைய ஔதார்யத்துக்கும் (நீதந்தமாமாயப்புணர்வினைப் பிறப்பழுந்தியலமருகின்றேன் வேரறவரிந் தென்றுளெங்குவந்து தலைப்பெய்வனென்று கழித்துபுகும் தம்காதலுக்கும்) (க) "அந்நாள் நீ தந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்" பன்மாமாயப் பல்பிறவியில்படுகின்றயான்" "பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினை" "வினையியல்பிறப்பழுந்தி" (ச) "கொடுவினை தூத்துள்நின்றபாவியேன்பலகாலும் வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்" என்று, ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உன்னைப் பெருகைக்குடலாக நீ தந்த ஶரீரத்தைக்கொண்டுன்னைப் பெறப்பாராதே நானதின்வழியேபோய் அநர்த்தத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டு குணத்ரயபேதத்தாலே பலவகைப்பட்டு துரத்யயையான ப்ரக்ருதிகார்யமான தேவாதி தேஹங்களிலே அவகாஹித்து ஹேயமான ஶரீரத்துக்கடியாய் ஒன்றோடொன்று பிணைந்திருக்கிற கர்ம்மடியாக மீண்டும் பாபத்திலே கொடுபோய் மூட்டக்கடவதான ஜந்மபரம்பரைகளிலே யழுந்தி, என்னுலடியறுக்கவும் அடிகாணவுமொண்ணுதே புகுரவழிதெரியுமதொழிய புறப்பட வழிதெரியாத பாபமாகிற மிடைந்தவிந்த தூற்றிலே யகப்பட்டுநின்றுன்னை ப்ராபிக்கைக்கீடான வழிகாணுதே கூப்பிட்டலமாவாநின்றேன் (ரு) "வினைகளை வேரறப்பாய்ந்து" (சு) "தொன்மாவல்வினைத்துடர்களைமுதலரிந்து" என்று, அநாதியாய் அபரிச்சேத்யமாய் ஸ்வயத்நநிவர்த்யமல்லாதபடி அதிப்ரபலமான பாபங்களினுடையவநுபந்தங்களை மறுகிளைவாராமல் வேறற்றுப்போம்படி ஊசிவேரோடேயரிந்துபொகட்டு (எ) "எந்நாள் யானுன்னையினிவந்து கூடுவன்" (அ) "எங்குவந்தணுகிற்பன்" (௯) "எங்கினித் தலைப்பெய்வன்" என்று, நானுன்னைக்கிட்டுவதொருநாளறுதியிட்டுத்

தி-வா. ௬-ப. (க - மு - ச - ல்) உ-௪+உ-உ+உ-௩+உ-எ+உ-௯+ (ரு) உ-க. (சு) உ-உ. (எ) உ-௪. (அ) உ-ரு. (௯) உ-௯.

ஞூ ஸத்ருஶமாகக்கண்டுகொள்ளென்னும் ஊனமில்மோக்ஷபலமான முடிச்சோதியிலநுபவத்தாலே நித்யவஸ்து நீடுபெற்று அவச்சேதமற்றவடிமைசெய்யவேண்டும்படி

ஸத்ருஶமாக - தக்குந்திருக்கும்படி, கண்டுகொள்ளென்னும் - கண்டுகொள்ளென்றுகாட்டிக்கொடுக்கிற, ஊனமில்-புநராவ்ருத்தியாகிற குறைத்தவில்லாத, மோக்ஷபலமான - மோக்ஷத்துக்குபலமான, முடிச்சோதியில் - முடிச்சோதியென்கிற திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிற, அநுபவத்தாலே - ஆபாதசூடம்பண்ணின வநுபவத்தாலே, நித்யவஸ்து - நித்யமானவாத்மா, நீடுபெற்று - ஸத்தையைப்ராபித்து, அவச்சேதமற்ற - பரிச்சேதமின்றிக்கேயிருக்கிற, அடிமைசெய்ய - தாஸ்யஸூசகமான கைங்கர்யத்தைப்பண்ண, வேண்டும்படி - ஆசைப்பட்டபடியே,

தரவேணும். நாஹுன்னையெங்குவந்துகிட்டக்கடவேன். இனி கிட்டுகையென்றொரு பொருளுண்டோ? என்று, ஶரீரஸம்பந்தத்துக்கு நொந்து அதிலுண்டானவருசியோடே (௧) "காயங்கழித்தவன் தாளிணைக்கீழ்புகுங்காதலன்" என்று, பகவத்குணநுபவத்தோடே காலக்ஷேபத்தைப்பண்ணி ஶரீரத்தைவிட்டவன் திருவடிகளின்கீழே புகவேணுமென்னும்படியான ஶேஷபூதரான தம்முடைய வாசைக்கும், (ஸத்ருஶமாகக்கண்டுகொள்ளென்னும்) இப்படியானவிவர்படிக்கும்தகுதியாக (௨) "வானவர்நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்" என்று, ஈஶ்வரன் காட்டிக்கொடுக்கிற (ஊனமில்மோக்ஷபலமான முடிச்சோதியிலநுபவத்தாலே நித்யவஸ்து நீடுபெற்று) (௩) "ஊனமில்மோக்கமென்கோ" என்று, ப்ரகாரமான ஆத்மாநுபவமாத்ரத்திலன்றிக்கே ப்ரகாரியளவுஞ் செல்லவநுபவிக்கையாலே குறைவில்லாததாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாகக்கீழில் பத்திலறுதியிட்டபரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்துக்கு பலம், பகவதநுபவகைங்கர்யங்களாகையாலே (௪) "முடிச்சோதி" என்கிற திருவாய்மொழியிலே, அவன்வடிவழகையும் ஆபரணச்சேர்த்தியையுமநுபவித்து அவைபரிச்சேதித்தநுபவிக்கவொண்ணாமையாலே, இது கரணஸங்கோசநிபந்தநமென்று நினைத்து, இவர்படுகிற க்லேஶத்தை விஷயவைலக்ஷண்ய நிபந்தனமென்றறிவித்து, ஈஶ்வரன் நிவ்ருத்தமாக்க, அவ்வநுபவத்தாலே, (௫) "பெற்றதுநீடுயிரோ" என்று, நித்யவஸ்துஸத்தைபெற்று (அவச்சேதமற்ற வடிமைசெய்ய வேண்டும்படி) ஸத்தாகார்யமும்பலிக்கவேண்டுகையாலே, (௬) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று, தேஶகாலாவஸ்தாப்ரகாரங்களையிட்டவச்சேதியாதபடி ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும், ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் செய்ய

திருவா - ௩ - ப. (௧) ௬ - அ. (௨) ௬ - ௬. (௩) ௪-எ. (௪) ௩ - ௧. (௫) ௨ - ௰. (௬) ௩ - ௧.

மூ. ஸர்வாத்மபாவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லிப்பாடி யேத்திப் பிதற்றியெழுந்தும் பறந்தும் துள்ளிக்குனித்துத்தடுகுட் டக்கும்பிடுநட்டமிட்டுச் சிரிக்கக்குழைந்துநையும் ப்ரீதியு களத்தம் மடியாரென்ன வுடன் கூடும்ஸாத்யம்வளர

ஸர்வாத்மபாவத்தை - அவன்காட்டிக்கொடுத்த ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தை, **புகழ்ந்து** - ஸ்துதித்து, **சொல்லி** - எம்மானைச்சொல்லி, **பாடி** - பண்கள்தலைக்கொள்ளப்பாடி, **ஏத்தி** - (முநிவின்றி) யேத்தி, **பிதற்றி** - (பேர்பலசொல்லிப்) பிதற்றி, **எழுந்தும்** - கிளம்பியும், **பறந்தும்**-ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரித்தும், **துள்ளி** - அடிக்கடிகிளம்பி, **குனித்து** - ஸ்தோத்ரநமஸ்காராதிகளைப்பண்ணி, **தடுகுட்ட** - தலைகீழாக, **கும்பிடு** - கும்பிட்டு, **நட்டமிட்டு** - நட்டமாகநின்று, **சிரிக்க** - உலோகர்சிரிக்க, **குழைந்து** - உள்ளங்குழைந்து, **நையும்** - சிதிலமாம்படியான, **ப்ரீதி** - ப்ரீதியானது, **உகள** - கரைபுரள, **தம்மடியாரென்ன** - அவனுடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளே யெமக்குஸ்வாமிகளென்னும்படி, **உடன்கூடும்** - உடன்கூடுவதென்னுகொலோவென்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டியதான, **ஸாத்யம்** - பலம், **வளர** - அவனையடியாரோடேகூடி யநுபவிக்கவாசைப்படுகையொழிய அவனடியாரோடேயடியாரையே அநுபவிக்கவேணுமென்னும்படிவளர,

---

வேண்டும்படியானஅபிநிவேஶத்தாலே(ஸர்வாத்மபாவத்தைப்புகழ்ந்து) தம்முடையபாரிப்புக்கீடாகத் தம்மையடிமைகொள்ளும்படிகோலி, அவன்காட்டிக்கொடுத்த ஸர்வாத்மபாவத்தை (௧) "புகழுநல்லொருவனிலே" பூதங்கள் பௌதிகங்கள் உஜ்வலமான மாணிக்யாதிகள் ரஸவத்பதார்த்தங்கள் காநாதிஶப்தராசிகள் மோக்ஷாதிபுருஷார்த்தங்கள் ஜகத்ப்ரதாநரான ப்ரும்ஹருத்ராதிகள் இவற்றுக்கடையகாரணமானப்ரக்ருதிபுருஷர்கள், இவற்றையடைய விபூதியாகவுடையனாய், இவற்றிலேஅந்தராத்மதயாவ்யாபித்து தத்ஸ்ப்ருஷ்டதோஷாஸம் ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கிறபடியைப்பேசி, அவ்வநுபவத்தாலே ப்ரீதராய் (சொல்லிப்பாடியேற்றிப்பிதற்றி எழுந்தும்பறந்தும் துள்ளிக்குனித்துத்தடுகுட்டக்கும்பிடு நட்டமிட்டுச் சிரிக்கக்குழைந்து நையும்ப்ரீதியுகள) (௨) "எம்மானைச் சொல்லிப்பாடி" "பண்கள் தலைக்கொள்ளப்பாடி" 'முனிவின்றியேத்தி, 'பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றி' "எழுந்தும் பறந்தும் துள்ளாதார்" "எத்திக்குனிப்பார்" 'தடுகுட்டமாய்' 'கும்பிடுநட்டமிட்டாடி' 'உலோகர் சிரிக்கநின்றாடி' (௯) 'நெஞ்சம்குழைந்து நையாதே'என்று வாசிககாயிகமாநஸவ்யாபாரங்களாலே களிக்கும்படியந்த ப்ரீதிதலைமண்டை யிட்டுச் செல்ல (தம்மடியாரென்ன உடன்கூடும் ஸாத்யம் வளர) இப்படியுண்டான ப்ரீதியவனளவில் பர்யவஸியாதே (௧௦) "தம்மடியாரடியார் தமக்

தி-வா-௩-ப. (௧) ௪-௧. (௨ - மு - ௯ - ல்) ௫-௧+௫-௨+௫-௮+௫-௧+௫-௯+ ௫-௩+௫-௩+௫-௪+௫-௮+௫-௭+ (௧௦) ௭-௧௦.

மூ. பைகொள்பாம்புபோலே இந்த்ரிய வ்ருத்திநியமமறப்பாட வந்த கவியன்றிக்கே படைத்தான் ஶ்லோகக்ருத்தாய்க் குறைமுட்டுப்பரிவிடர்துயர்

பைகொள்பாம்புபோலே - படத்தையுடைய திருவநந்தாழ்வானைப்போலே, இந்த்ரிய - இந்த்ரியங்களுடைய, வ்ருத்தி - வ்யாபாரத்தினுடைய, நியமமற - நியமமில்லாதபடி, பாடவந்த - மானிடம்பாடவந்த, கவியன்றிக்கே - கவியன்றியிலே, படைத்தான் - யோசித்து யோசித்துலோகங்களை ஸ்ருட்டித்தவனுடைய, ஶ்லோகக்ருத்தாய் - (நானேஶ்லோகக்ருத்தாகிறேனென்றாப்போலே) ஸ்தோத்ர க்ருத்தாய், குறை-(ஒருதேஶவிஶேஷத்தேறப்போயநுபவிக்கப் பெண்ணிலேனென்கிற) குறை, முட்டு - (இவ்வநுபவத்துக்குவரும்) ப்ரதிஹதி, பரிவு - அவனை விஷயீகரித்தபின்பு என்மனதில் விஷயாந்தரஸங்கம், இடர் - அவனைப்பற்றினவெனக்கொருதுக்கம், துயர் - மீட்சியாலே வரப்பட்டதுக்கம்,

கடியாரடியார் தம்மடியாரடியோங்களே" என்று, ததிய ஶேஷத்வத்தினெல்லையிலே நிற்கிறவர்கள் நமக்குத்தேஶ்யரென்னும்படி (க) "அடியார்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று, கீழில்பத்தில் ப்ரார்த்தித்தஸாத்யம் அவர்களோடே கூடியவனை யனுபவிக்குமளவன்றிக்கே அவனடியாருடைய ஶேஷத்வத்தினெல்லை யளவுஞ் செல்லவளர, (பைகொள்பாம்புபோலே இந்த்ரியவ்ருத்திநியமமற) "பைகொள்பாம்பேறியுறைபரனே" என்று, அவனுடையஸர்வாதிகத்வப்ரகாஶகமான படுக்கையாயிருக்கும் திருவநந்தாழ்வான், (உ) "சக்ஷுஶ்ரவா:" "சக்ஷுஶ்ரவா:" என்கிறபடியே, ஒருகரணத்தாலே கரணாந்தரவ்ருத்தியையும்கொள்ளுமாப்போலே (௩) "நெஞ்சமேநீணகராக விருந்தவென் தஞ்சனே" "வாசகமேயேத்தவருள்செய்யும் வானவர்தம்நாயகனே" "கைகளலாறத்தொழுது தொழுதுன்னை" (சு) "கண்களால் காணவருங்கொல்" இத்யாதிகளாலே, வாக்பாணி சக்ஷுஶ்ரோத்ரங்களான இந்த்ரியங்கள், மநோவாக்பாணி சக்ஷுர்வ்ருத்திகளை ஆசைப்படும்படியாகையாலே இந்த்ரியவ்ருத்தி நியமமின்றிக்கே யவனையநுபவிக்க வேண்டும்படியான பெருவிடாயையுடையராய் (பாடவந்தகவியன்றிக்கேபடைத்தான் ஶ்லோகக்ருத்தாய்) (எ) "வாய்கொண்டு மானிடம் பாடவந்தகவியேனல்லேன்" என்று, இதரஸ்தோத்ரத்துக்கநர்ஹகரணராய் (அ) "ஒன்றியொன்றி உலகம்படைத்தான் கவியாயினேற்கு" என்று, ஜகத்ஸ்ருஷ்டிமுகத்தாலே தம்முடைய உஜ்ஜீவநத்துக்குக்ருஷிபண்ணின ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலே (கூ) "[illegible]" "அஹக்குஶ்லோகக்ருதஹக்குஶ்லோகக்ருத்" என்கிற, உபநிஷத்தின்படியே கவிபாடுமவருமாய் (குறைமுட்டுப்பரிவிடர்

(க) தி-வா-உ-௩-௧0. (உ) (௩ - மு - சு - ல்.) தி - வா-௩-அ-உ+அ-௩+அ-ச+அ-டு + (எ) கூ - க. (அ) கூ-௧0. (கூ) தை-உ-ப்ரு-௧0-டு.

மூ. துன்பமல்லல்துக்கந்தளர்வு கேடுகளின்றி அம்ருதாநந்தமக்நரானவர் செய்யதாமரைக்கண்ணன் அமரர்குலமுதலென்றஞ்சாதபடி

துன்பம் - (தேஶவிஶேஷத்திலே போகப்பெற்றிலேனென்கிற) துக்கம், அல்லல் - (லீலாவிபூத்யந்தர்ப்பாவஜநித) துக்கம், துக்கம் - (ஆஶ்சர்யஶக்தியுக்தனைப்பற்றின வெனக்கொரு) துக்கம், தளர்வு-(அகடிதகடநாஸமர்த்தனானவனைப்பற்றின வெனக்கொரு) துக்கம், கேடுகள் - (விமுகரானதசையிலும் ரக்ஷிக்குமவனைப்பற்றின வெனக்கொரு) கேடு (இவைகள்) இன்றி - இல்லாமல், அம்ருதாநந்த மக்நரானவர் - முக்தருடைய வாநந்தஸமுத்ரத்திலே முழுகினவராய், செய்யதாமரைக்கண்ணன் - சிவந்ததாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையவன், அமரர் - நித்யஸூரிகளுடைய, குலம் - திரளுக்கு, முதல் - நிர்வாஹகனாயிருக்குமவன், என்றஞ்சாதபடி - என்றுபயப்படாதபடி,

---

துயர் துன்பமல்லல் துக்கம்தளர்வுகேடுகளின்றிஅம்ருதாநந்தமக்நரானவர்) தேஶவிஶேஷத்திலேபோயநுபவிக்கப்பெற்றிலேனென்கிறகுறையில்லை. இவ்வநுபவத்துக்கெனக் கொரு ப்ரதிஹதியில்லை. அவன்விஷயத்திலேயானபின்பு ஏகதேஶமும் என்மநதில் துக்கமில்லை. வகுத்தஶேஷியென்று பற்றுகையாலே எனக்கொரு துக்கமில்லை. ருசிமுன்னாக தேஶவிஶேஷப்ராப்திபண்ணுகிற வெனக்கு வைதிக புத்ரர்களைப்போலே மீளில்செய்வதென்னென்கிற துக்கமில்லை. இங்கேயவன் குணங்களை நெருங்கபுஜித்த வெனக்கு பூர்ணாநுபவம் பண்ணலாம் தேஶத்திலேபோகப் பெற்றிலேனென்கிற துக்கமில்லை. இதவனுக்குலீலாவிபூதியென்னிருந்தவெனக்கினி லீலாவிபூத்யந்வயமாகிற துக்கமில்லை. ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ண வல்லவாஶ்சர்ய ஶக்தியுக்தனானவனைப்பற்றின வெனக்கொருதுக்கமில்லை. அகடிதகடநாஸமர்த்தனானவனைப்பற்றின வெனக்கொரு தளர்த்தியில்லை. விமுகதசையில் வ்யாப்தியாலும், அபிமுகதஶையில் அவதாரத்தாலும் ரக்ஷிக்குமவனைப் பற்றினவனைப்பற்றின வெனக்கொரு கேடில்லை. என்றிப்படி (௧) "சன்மம்பலவில்" பத்துப்பாட்டாலுமடைவே தாமேபேசும்படி நிரஸ்தஸமஸ்தக்லேசராய் அம்ருதரான முக்தர் பகவதநுபவத்தாலே, ஆநந்திக்குமாப்போலே, அவ்வாநந்தஸாகரமக்நரானவர் (செய்யதாமரைக் கண்ணனமரர்குல முதலென் றெஞ்சாதபடி) (௨) "செய்யதாமரைக்கண்ணனாய்" என்றுதுடங்கி (௩) "எஞ்சலிலமரர் குலமுதல்மூவர் தம்முள்ளுமாதியை யெஞ்சினீருகலத் துள்ளீர்கள்" என்று, புண்டரீகாக்ஷத்வாதிபரத்வ சிஹ்னங்களையுடையனானவன் ஜ்ஞாநஸங்கோசரஹிதரான நித்யஸூரிகள் திரளுக்கு நிர்வாஹகனன்றோ, ஸம்ஸாரிகளானநம்மாலவனை ஆஶ்ரயிக்கப்போமோ வென்றஞ்சாதபடி

---

(௧) தி-வா-௩-௧௦. (௨) ௬-௧. (௩) ௬ - ௬.

௬௮. எளிவருமிணைவனு மென்றவைபரத்வமாம்படி யவனுகும் ஸௌலப்யகாஷ்டையைக்காட்டிவழியைத் தருமவனிற்க இழியக்கருதுவதென்னுவது

எளிவரும் - எளிவருமியல்வினன், இணைவனும் - இணைவனுமெப்பொருட்கும், என்றவை - என்கிறபாட்டுக்களிலே சொல்லப்பட்டவவதாரஸௌலப்யம், பரத்வமாம்படி - பரத்வஸ்தாநீயமாம்படி, அவனுகும் ஸௌலப்யகாஷ்ட்டையை- (நெஞ்சினுல்நினைப்பான் எவனவனுகும் நீள் கடல்வண்ணனென்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே) ஸௌலப்யத்தினுடைய சரமாவதியை, காட்டி - இவர்காணும்படிபண்ணி, வழியைத் தருமவன் - போம்வழியானவர்ச்சிராதிமார்க்கத்தைக் கொடுக்குமவன், நிற்க - அவஸரப்ரதீக்ஷனுயிருக்க, இழியக்கருதுவது - முன்புநின்றநிலையிலும் தாழவிழியநினைக்கையாலே, என்னுவது - என்னப்ரயோஜநமுண்டாம்,

(எளிவருமிணைவனு மென்றவை பரத்வமாம்படி) (௧) "எளிவருமியல்வினன்" "இணைவனுமெப்பொருட்கும்" என்று "பத்துடையடியவரிலும், அணைவதரவணையிலும், வெளியிட்டவவதார ஸௌலப்யம் பரத்வஸ்தாநீயமாம்படி, அவனுகும் ஸௌலப்யகாஷ்டையைக்காட்டி" (௨) "நெஞ்சினுல்நினைப்பானெவனவனுகும் நீழ்கடல்வண்ணனே" என்று, மநஸ்ஸாலேயாதொன்றைதிருமேனியாகக்கோலினிகோள்அபரிச்சேத்ய மஹிமனை ஸர்வேஶ்வரன் அதையே தனக்கஸாதாரண விக்ரஹமாக விரும்புமென்று (௩) "యేయథా మాం ప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్" "అర్చ్యస్సర్వసహిష్ణు రర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః" "யேயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம்" அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்ச்சகபாராதீநாகிலாத்மஸ்திதிః" என்கிற அர்ச்சாவதாரமாகிறஸௌலப்ய காஷ்டையைக்காட்டி (வழியைத்தருமவந்நிற்க விழியக்கருதுவ தென்னுவது) (௪) "ஒழிவொன்றில்லாத" என்றுதுடங்கி (௫) "இழியக்கருதியோர் மானிடம் பாடலென்னுவதே" என்று யாவதாத்மபாவிபகவதநுபவத்தோடே வர்த்திக்கிறதேசத்தையும், அவ்வநுபவந்தானெரு சிராங்கை யென்னும்படியான அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையும்தருகிறவன் தன்னை யொருசொல் சொல்வாராரோ வென்று அவஸரப்ரதீக்ஷனுய் நிற்க, அவனை விட்டு புறம்பே கவிபாடுகைக்கு விஷயம்தேடிப்போய் ஒருசொல்லுக்குப்பாத்தம்போராத க்ஷுத்ரமனுஷ்யனைக்கவிபாடி முன்புநின்றநிலையிலுங்காட்டில் தாழவிழிய நினைக்கிறவித்தாலென்ன ப்ரயோஜன முண்டு

(௧) ௧-௩-௨. (௨) ௩-௬-௯. (௩) ஸ்ரீ-கீ-௪௩. (௪) ஸ்ரீரங்க-ம். (௫) தி-வா-௩-௯-௩.

மூ. வேண்டிற்றெல்லாம்தரும் தன்னுகவேகொள்ளும் கவிசொல்லவம்மினென்று முக்தைஶ்வர்யத்தைமுன்னிட்டு ஶ்வவ்ருத்தியை மாற்றிஸ்வவ்ருத்தியிலே மூட்டுகிருர் மூன்ரும்பத்தில்.

வேண்டிற்றெல்லாம் - ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும், தரும் - கொடுக்கஸமர்த்தனுய், தன்னுகவேகொள்ளும் - பரமஸாம்யாபத்தியைக் கொடுக்குமவன், கவிசொல்லவம்மின் - இவன்விஷயமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணவாருங்கள், என்று முக்தைஶ்வர்யத்தைமுன்னிட்டு - இப்புடைகளாலே முக்தருடைய வைஶ்வர்யத்தை முன்னுகக்காட்டி, ஶ்வவ்ருத்தியைமாற்றி - இதரவிஷயஸ்தோத்ரமாகிறநீசவ்ருத்தியை நிவர்த்திப்பித்து, ஸ்வவ்ருத்தியிலே மூட்டுகிருர் - ஸ்வரூபாநுரூபமானவ்ருத்தியிலே மூளும்படிபண்ணுகிருர், மூன்ரும்பத்தில் - த்ருதீயஶதகத்தில்.

அத்தால் ஸ்வரூபம்பெற்றிலிகோள், அபிமதம்பெற்றிலிகோள். (வேண்டிற்றெல்லாம்தரும்) (க) "సకలఫలప్రదోహి విష్ణుః" "ஸகலபலப்ரதோஹி விஷ்ணு:" என்கிறபடியே ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தரும் (தன்னுகவேகொள்ளும்) (உ) "పరమం సామ్యముపైతి" "பரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே தன்னோடுஸாம்யாபத்தியைக்கொடுக்கும். (கவிசொல்லவம்மின்) என்று, இதுக்குநீங்கள்செய்யவேண்டுவதொன்றுமில்லை. இதரஸ்தோத்ரங்களைப் பண்ணி உங்கள்கரணங்களை பாழ்போக்காதே வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம் பெறும்படி இவ்விஷயத்தில் கவிசொல்ல வாருங்கோளென்று (முக்தைஶ்வர்யத்தை முன்னிட்டு) (௩) "வழியைத்தரும் நங்கள்வானவ ரீசன்நிற்க" என்றும் (ச) "தன்னுகவேகொண்டு" என்றும்சொல்லுகையாலே இவ்விஷயத்தைக்கவிபாடினுல் லித்திப்பது பகவதநுபவபரமஸாம்யாபத்யாதிகளென்றுமுக்தைஶ்வர்யமான பேற்றை முன்னிட்டு (ஶ்வவ்ருத்தியைமாற்றி ஸ்வவ்ருத்தியிலே மூட்டுகிருர் மூன்ரும்பத்தில்) அதாவது:— இப்படி தம்முடைய உபதேசத்தாலே (ரு) "సేవాశ్వవృత్తిరాఖ్యాతా" (சு) "ఛాయావా సత్త్వమనుగచ్ఛేత్" (எ) "సాకిమర్థం న సేవ్యతే" "ஸேவாஶ்வவ்ருத்திராக்யாதா:" சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத் "ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே" என்று, இவ்விஷயத்தை ஸேவிப்பானென்றும், எத்தைப்பற்ற விவ்விஷயம் ஸேவிக்கப்பெருதொழிகிறதென்றும்விதிக்கும்படி ப்ராப்தமானவிவ்விஷயத்திலே (அ) "புகழுநல்லொருவனில்படியே," தம்முடைய வாசிகவ்ருத்தியிலே மூட்டுகிருர் மூன்ரும்பத்திலென்கை *

(க) (உ) (௩) தி - வா - ௩ - க - ௩. (ச) க - ச. (ரு) (சு) (எ) (அ) தி-வா-௩ - ச - க.

மூ—(ச) ஈசனேயீசன்

(அ) ஈசனே - மறுகலிலீசனே, ஈசன் - ஈசன்ஞாலமுண்டு மிழ்ந்த,

வ்யா. (ச) நாலாம்பத்தால் கீழ்ச்சொன்னவ்யாப்தி ஆகாஶவ்யாப்திபோலன்றிக்கே நிறம்பெறும்படி (க) "అన్తః ప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానామ్" (உ) "ఆత్మానమన్తరో యమయతి" (௩) శాస్తావిష్ణురశేషస్యజగతశ్శాస్తాచరాచరస్యైకః" "அந்தஃ ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்" "யஆத்மாநமந்தரோயமயதி, ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்யஜகதஃஶாஸ்தா சராசரஸ்யைகஃ" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களின் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீநமாம்படி நியமித்துக்கொண்டு போருகையாலே ஸர்வ நியந்தாவாயிருக்கிறவன் 'ஒழிவில்காலத்தில் கைங்கர்யாபி நிவேஶம்போலே தேஶகாலவிப்ரக்ருஷ்டமான அபதாநங்களை தத்தத்தேஶகாலவிசிஷ்டமாகவநுபவிக்கவேணுமென்று அதிசாபலம் பண்ணினவிவர்க்கு காலோபாதியைக்கழித்து ஸமகாலமாக்கி யநுபவிப்பித்திவருடைய விழவைத்தீர்த்திவருடைய கரணத்ரயவ்யாபாரத்தையும் போக்யமாகக்கொள்ள, அந்தப்ரணயித்வத்திலே தோற்று விரகதசையில்ஸத்ருஶபதார்த்தங்களையும் ஸம்பந்தி பதார்த்தங்களையுமவனுக்கருதும்படிபித்தேறிதேஶவிஶேஷத்தில் அநுபவத்தையாசைப்பட்டுக்கூப்பிட? அவ்விழவும் தீரும்படி (ச) "వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే" "வைகுண்டேதுபரேலோகே" இத்யாதிப்படியே, தேஶவிஶேஷத்திலே பெரியபிராட்டியாரும் தானுமே போக்தாக்களாயிருக்கிற விருப்பைக்கிட்டி யநுபவித்தாப்போலே ப்ரத்யக்ஷமாம்படி யநுபவிப்பிக்கயநுபவித்து, இப்படி முக்தபோகத்தை மாநஸமாக ப்ராபித்து அதுக்கு பலமான தேவதாந்தராதிகளில் வைராக்யத்தையுடையரானவிவர், ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களின் அல்பாஸ்திரத்வ ஸாவதிகத்வாதி தோஷங்களையும், நிந்த்யபதார்த்தங்களாலே க்ஷுத்ரதேவதாபஜநம்பண்ணுமதின் நிஹீனதையையும், ப்ரஶம்ஸாபரவாக்யங்களாலே சொல்லப்பட்டு பகவத்விபூதிபூதராயிருக்கசெய்தே அவனேடேவிகல்பிக்கலாம்படி அவன்கொடுத்த ஐஶ்வர்யத்தையுடையராயிருக்கிற ப்ரும்ஹருத்ராதிகளுடைய அஜ்ஞாநாதிகளையும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்களின் தமோநிக்ருஷ்டதைகளையும் வெளியிட்டு தேவதாந்தரங்களையாஶ்ரயித்து தத்பலமும் கைகண்டீர்கள். ஜகந்நிகரணதி திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே, ஸர்வேஶ்வரனேரக்ஷகன் அல்லாதாரடைய தத்ரக்ஷ்யபூதரென்னு மர்த்தத்தை ஶாஸ்த்ரமுகத்தாலே கண்டு வைத்தும் தேறமாட்டுகிறிலிகோள். இப்படி நீங்கள் தேருமைக்கடி அவனிட்டவழக்கான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம், தத்விமோசநோபாயமு மவன் திருவடிகளிலாஶ்ரயண மென்றறிந்து ததாஶ்ரயணத்தைத்பண்ணி இத்தைத்தப்பப் பாருங்கோள், அவன்திருவடிகளிலே கைங்கர்யமே யுங்களு

(க) (உ) (௩) (ச) ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம்.

மூ. ஈசன்பாலென்ன ஏர்கொள் வானத்துமாயே யென்கிற வ்யாப்திநிறம்பெறத் தனிக்கோல்செலுத்தும் ஸர்வநியந்தா ஒழிவில்காலத்துக்குச்சேர பூர்வபோகங்களை யோது மாலெய்தினசாபலத்துக்குச் சேர ஸமகாலமாக்கி

ஈசன்பால் - ஈசன்பாலோ ரவம்பறைதல், என்ன - இப்படி நியந்த்ருவாசகசப்தங்களாலே சொல்லும்படி, ஏர்கொள் - ஏர்கொளேழுலகமும், வானத்தும்-வானத்துள்ளும்பரும், ஆயே-ஆயேயிவ்வுலகத்து, என்கிற - என்கிறபாட்டுக்களில் ப்ரதிபாத்யமான, வ்யாப்தி - அந்தர்பஹிஸ்சவ்யாபித்திருக்கை, நிறம்பெற - மிகப்ரகாசிக்கும்படி, தனி - அத்விதீயமான, கோல் - தன்னுடைய திவ்யாஜ்ஞையை, செலுத்தும் - செல்லும்படிபண்ணும், ஸர்வநியந்தா - ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஸ்வரன், ஒழிவில்காலத்துக்கு - ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென் றாசைப்பட்டதற்கு, சேர - அநுரூபமாம்படி, பூர்வபோகங்களை - பூர்வகாலத்திலுண்டான வநுபவங்களை, ஓதும்- வாய்புலத்தும்படியான, மாலெய்தின - ப்ராந்தியை அடைந்த, சாபலத்துக்கு - அபிநிவேஸாதிஸயத்திற்கு, சேர-அநுரூபமாக, ஸமகாலமாக்கி- (காலத்தினுடைய பேதவ்யவஹார ஹேதுவான உபாதிகளைக்கழித்து) ஏககாலமாக்கி,

க்குசீரிய புருஷார்த்தமென்று ப்ரயோஜநாந்தர தேவதாந்தர விரக்திமுன்னாக பரதேவதையும் பரமப்ரயோஜநமுமவனே, அவன்விஷயத்தில் கைங்கர்யமுமேயென்றுபதேசித்து பகவதாஸ்ரயணத்தை ருசிப்பிக்கிறாரென்கிறார் (ஈஸனையீஸனீஸன்பாலென்ன வேர்கொள்வானத்துமாயே என்கிற வ்யாப்திநிறம்பெறத்தனிக்கோல்செலுத்தும் ஸர்வநியந்தா) (௧) "மறுகலிலீசனை" "ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த" (௩) ஈசன்பாலோரவம்பறைதல்" என்று, நியந்த்ருவாசகசப்தத்தாலே சொல்லும்படி, (௪) "ஏர்கொளேழுலகமும் துன்னிமுற்றுமாகினின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய்" "வானத்தும் வானத்துள்ளும்பரும் மண்ணுள்ளும் மண்ணின்கீழ்தானத்துமெண்டிசையும்தவிராதுநின்றான்"(௬)"ஆயேயிவ்வுலகத்து நிற்பனவுந்திரிவனவும்நீயே" என்கிற, கீழில்பத்தில், ஸர்வவிஷயமாகச் சொன்ன வ்யாப்தி ஆகாஸவ்யாப்திபோலாகாமே நிறம்பெறும்படியாக (௭) "வீற்றிருந்தேழுலகம் தனிக்கோல் செல்ல" என்கிறபடியே, உபயவிபூதியும் தந்நியமநத்திலேயாம்படி தன்னாஜ்ஞையை நடத்துகிற ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஸ்வரன் (ஒழிவில்காலத்துக்குச்சேர பூர்வபோகங்களை யோதுமாலெய்தின சாபலத்துக்குச்சேர ஸமகாலமாக்கி) (௮) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி" என்று, அடிமைசெய்யப்பாரிக்கிறவளவில் ஸர்வதேஸ ஸர்வாவஸ்தைகளோபாதி ஸர்வகாலத்திலும் வேணுமென்று

திவா-௪-ப. (௧-மு ௩-ல்) ௧-௧௦ + ௩ - ௨ + ௧௦ - ௪ + (௪-மு-௬-ல்) ௩ - ௮ + ௫-௬ + ௬-௭ + (௭) ௫ - ௧. (௮) ௩-௩-௧.

௬. போதால் வணங்காமை தீர்த்தப்ரண யித்வத்திலே காதல் மையலேறிய பித்தாய்

போதால்வணங்காமை - பூவைவீயாநீர்தூவி போதால்வணங்கேனேலு மித்யாதிப்படியே, அவ்வோ காலங்களில் புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு அடிமைசெய்யப் பெறாத விழவை, தீர்த்த - போம்படிபண்ணின; ப்ரணயித்வத்திலே - அவனுடைய வபிமானவிசேஷத்திலே, காதல் - ப்ரணயித்வத்திலே, மையல் - அறிவுகேட்டாலே, ஏறிய - அபிவ்ருத்தமாகா நின்றுள்ள, பித்தாய்-அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணும்படி ப்ராந்தியுண்டாய்,

கீழ்க்கழிந்தகாலத்தி லடிமையையு மாசைப்பட்டதுக்குச் சேரும்படி (க) "பாலனாயேழுலகுண்டு" என்றுதுடங்கி,தேஶகாலவிப்ரக்ருஷ்டங்களானவவனுடைய அபதாநங்களை தத்தத்தேஶகால விசிஷ்டமாக அநுபவிக்கையிலபிநிவேஶத்தாலே, (உ) "ஆதியங்காலத்தகலிடங்கீண்டவர் பாதங்கள் மேலணிபைம்பொற்றுழாயென்றேயோதுமாலெய்தினள்" என்று, பூர்வகாலீநபோகங்களையே வாய்புலற்றும்படி, ப்ராந்தியையடைந்த சாபலத்துக்கநுரூபமாக காலத்தினுடைய பேதவ்யவஹாரத்துக்குடலான உபாதியைக் கழித்தொருபோகியாக்குகையாலே ஸமகாலமாக்கியநுபவிப்பித்து (போதால் வணங்காமைதீர்த்த ப்ரணயித்வத்திலே காதல்மையலேறியபித்தாய்) (௩) "பூவைவீயாநீர்தூவிப்போதால் வணங்கேனேலு நின்பூவைவீயாமேனிக்குப் பூசும்சாந்தெந் நெஞ்சமே" என்றுதுடங்கி, (௪) "ஏகமூர்த்திக்கே பூத்தண்மாலை கொண்டுன்னைப் போதால்வணங்கேனேலும்நிந்பூத்தண்மாலைநெடுமுடிக்குப்புனையும்கண்ணியெனதுயிரே" என்று, விரோதிநிரஸநம்பண்ணுகிற அவ்வவகாலங்களிலேயுதவி புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு சிசிரோபசாரம் பண்ணப்பெற்றிலேனாகிலும், விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கிறவனென்னுடைய கரணத்ரயவ்யாபாராதிகளையே தனக்கு போக்யவஸ்துக்களெல்லாமாகக்கொள்வதே! என்றிவர்தாமே மீடுபடும்படிபண்ணி அவ்வோகாலங்களில்தனக்குதவி அடிமைசெய்யப்பெறாத விழவையவன்தீர்த்த ப்ரணயித்வகுணத்திலே (௫) "காதல்மையலேறினேன்" என்கிறபடியே, ப்ரேமம்மேலிட்டறிவு கலங்கினவாறே வெள்ளக்கேடாகவொண்ணாதென்று அவனல்பம் பேரநிற்க, அவனோடு ஸத்ருஶபதார்த்தங்களையும் ஸம்பந்திபதார்த்தங்களையுமவனாகவேகருதி பேசும்படியாக "பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தார்க் கென்பெண்கொடியேறிய

திவா-சு-ப. (க) உ-க. (உ) உ-சு. (௩) ௩-க. (௪) ௩-௪. (௫) ௩-௬.

மூ. தேஶதூரத்துக்குக் கூவியுங் கொள்ளாயென்றது தீரக்க ண்ட சதிரையுமொரு நிலமாகக்காட்ட வீவிலின்பங்கூட் டினையென்று முக்தபோகமானஸப்ராப்திபலமான தேவ தாந்தராத்மாத்மீய லோகயாத்ரைஶ்வர்யாக்ஷரங்களில்

தேசதூரத்துக்கு - தமக்கு ப்ராப்யமானதேசம்தூரமாய் யிருக்கையைப் பற்ற, கூவியுங்கொள்ளாயென்றது - என்னையும் அருளப்பாடிடாய் என்று கூப்பிட்டவிழவு, தீர - போம்படி, கண்டசதிரையும் - அவ்விபூ தியிலவனும் அவளுமானசேர்த்தியைக்காட்டகண்ட சதிரையும், ஒரு நிலமாக - காலோபாதிகளைக் கழித்தாப்போலே தேசோபாதியையும் கழித்து இவ்விடத்தையே பரமபதமாக்கி, காட்ட-இவரைக்காணும்படி பண்ண, வீவில் - விச்சேதமில்லாத, இன்பம் - ஆனந்தத்தை, கூட்டி னையென்று - சேர்த்துக்கொண்டா யென்று, முக்த - முக்தருடைய போக - போகத்தினுடைய, மானஸ - மனதிலுண்டான, ப்ராப்தி - உண்டானதற்கு, பலமான - பலமாயிருந்துள்ள, தேவதாந்தர-வேறுதே வதை, ஆத்ம - தம்முடையவாத்மா, ஆத்மீய - தம்முடையது, லோக - லோகங்களின், யாத்ரா - நடத்தை, ஐஶ்வர்ய - ஐஹலௌகிக் பாரலௌ கிகங்களான ஐஶ்வர்யங்கள் - அக்ஷரங்களில்-கைவல்யம் (இவைகளில்),

பித்தே ” என்னும்படிபித்தேறி, (தேஶதூரத்துக்குக் கூவியுங்கொள் ளாயே யென்றீது தீர்க்கண்ட சதிரையுமொரு நிலமாகக்காட்ட) தேஶ விஶேஷத்தி லநுபவத்தையாசைபட்டு தேஶதூரத்தைப்பற்ற (௧) “கோலமேனிகாணவாராய் கூவியுங்கொள்ளாயே” என்று, உன்வடிவ ழகை நீவந்தநுபவித்தருளுதல் என்னையங்கேயருளப்பாடிடுதல் செய் கிறிலையென்று,கூப்பிட்டவிழவும்தீர(௨) “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்கண்ட சதிர்கண்டு” என்று, நித்யவிபூதியிலே, பெரியபிராட்டியாரும் நீயுமே போக்தாக்களாய் அவ்விபூதியிலுள்ளார் டைய போகோபகரண கோடியாம்படி கண்டுவைத்த நேர்பாட்டை நான் கண்டேனென்னும்படி கீழ்காலோபாதியைக்கழித்து ஸமகாலமா க்கினாப்போலே, அவ்விபூதியிலநுபவத்தையும் இங்கேயிருந்தே யநுப விக்கலாம்படி யொருபோகியாக ப்ரகாசிப்பிக்க, (வீவிலின்பம் கூட்டி னையென்றுமுக்தபோக மாநஸ ப்ராப்திபலமான) (௩) “வீவிலின் பம் மிகவெல்லைநிகழ்ந்தனன்மேவியே” “கூட்டரிய திருவடிக்கள் கூட் டினைநான்கண்டேனே” என்று, அவனைக்கிட்டி நிரதிஶயாநந்தியாகப் பெற்றேன் யாவர்சிலர்க்கும் தந்தாமால் சேர்த்துக்கொள்ளவரிய திரு வடிகளை நான்சேரும்படி என்னைச்சேர்த்துக்கொண்டாய், நானநுப விக்கப்பெற்றேனென்றவது மாநஸாநுபவமாகையாலே இப்படிமுக்த ருடைய போகமான அவ்வநுபவத்தில் மாநஸமாகவுண்டான ப்ராப் திக்குப்பலமான (தேவதாந்தராத்மாத்மீய லோகயாத்ரைஶ்வர்யாக்ஷ

தி-வா-௪-ப. (௧) ௭-௧. (௨) ௯-௧0. (௩) ௫-௩.

௱. வைராக்யம் உன்னித்துயிருடம்பினுல் கொடுவுலகம் வேட்கையெல்லாமொழிந்தேனென்ன வுடையரானவர் ஒரு நாயகமென்று ராஜ்யஸ்வர்க்காத் மாநுபவ அல்பாஸ்திரத்வ ஸாவதிகத்வாதிகளையும்

வைராக்யம் - ஆசையின்மையை, உன்னித்து - தேவதாந்தரத்தை தந்நெஞ்சாலே மதித்துத் தொழாள் என்றும், உயிர் - ஆத்மாவாலே அபேக்ஷை யுடையோமல்லோ மென்றும், உடம்பினுல் - உடம்பினுலோ ரபேக்ஷையுடையோ மல்லோமென்றும், கொடுவுலகம் - கொமையான உலகத்தைக்கண்டால் காணவஸமர்த்தனுகிறே னென்றும், வேட்கையெல்லாம் - இதர புருஷார்த்தங்களில் அபிநிவேசத்தையெல்லாம்போக்கி என்றும், ஒழிந்தேன்-பஞ்சேந்த்ரியங்களால் அநுபாவ்யமான இன்பத்தை ஒழிந்தேன்என்றும், என்ன-என்றுதாமே பேசும்படி, உடையரானவர் - உடையரானவாழ்வார், ஒருநாயகமென்று - ஒழுநாயகமாஎன்று துடங்கி, ராஜ்ய - ராஜ்யைச்வர்யம், ஸ்வர்க்க-ஸ்வர்க்காநுபவம், ஆத்மாநுபவ-ஆத்மாநுபவமென்கிற கைவல்யாநுபவம் இவைகளுடைய, அல்ப- அற்பமாயிருக்கை, அஸ்திரத்வ - அஸ்திரமாயிருக்கை, ஸாவதிகத்வ - முடியோடேகூடினமை,ஆதிகளையும்-இவைமுதலானவைகளையும்,

ரங்களில் வைராக்யம் உன்னித்துயிரிடம்பினுல்கொடுவுலகம் வெட்கையெல்லா மொழிந்தேனென்னவுடையரானவர்) (க) "உன்னித்து மற்றொருதெய்வம் தொழாள்" என்று, தந்நெஞ்சாலே மதித்து, வேறொரு தெய்வத்தைத் தொழுதறியா ளென்னும்படி தேவதாந்தரங்களில் வைராக்யத்தையும் "உயிரினுல் குறைவிலமே" (உ)"உடம்பினுல் குறைவிலமே" என்னும்படி ஆத்மாத்மீயங்களில் வைராக்யத்தையும்" கொடுவுலகம் காட்டேலே" என்னும்படி, லோகயாத்ரையில் வைராக்யத்தையும், (௩) "வேட்கையெல்லாம் விடுத்து" என்று, ஸமுதாயேனவும், "ஐங்கருவிகண்டவின்ப மொழிந்தேன் சிற்றின்பமொழிந்தேன்" என்று, ப்ருதக்த்வேநவுஞ்சொல்லும்படி ஐச்வர்யத்திலுமக்ஷரரூப்தவாச்யமான ஆத்மாநுபவரூபகைவல்யத்திலுமுண்டான வைராக்யத்தையுமுடையரானவிவர் (ஒருநாயகமென்று ராஜ்யஸ்வர்காத்மாநுபவால்பாஸ்திரத்வ ஸாவதிகத்வாதிகளையும்) (௪) "ஒருநாயகமாயோட உலகுடனுண்டவர்" பெருநாடுகாண விம்மையிலே பிச்சைதான்கொள்வர்" என்றுதுடங்கி, (௫) 'రాజ్యంనామమహావ్యాధిర చికిత్స్యోవినాశనః భ్రాతరంవాసుతంవాపిత్య జన్తిఖలుభూమిపాః" "ராஜ்யம் நாமமஹாவ்யாதி ரசிகித்ஸோவிநாஶந: । ப்ராதரம்வாஸுதம்வாபித்யஜந்திகலுபூமிபா:" என்கிற ராஜ்யைச்வர்யத்தின் அல்பத்வத்தையும், "குடிமன்னுமின்சுவர்க்க மெய்தியும் மீள்வர்கள்" என்று, (௬) "తేతంభుక్త్వాస్వర్గలోకం విశాలంక్షీణేపుణ్యేమర్త్యలోకం

திவா-௪-ப. (க) ௬-க0. + (உ) அ-௯. (௩) ௯-௯. (௪) க-க. (௫) (௬) ஸ்ரீ-ே. ௯. உக.

மூ. ஆடுங்கள்ளிறைச்சிகளும் செஞ்சோருகிற நிந்த்யங்களாலே இளந்தெய்வத்துக்கு இழைத்தாடும் நிஹீனதையையும் பேசநின்ற தேவதாஜ்ஞாநாஶக்தி ஸாபேக்ஷத்வாதிகளையும்

ஆடும் - ஆட்டுமாம்ஸம், கள்ளிறைச்சி-கள்ளு, மற்றமாம்ஸங்கள், கறும்-கறுத்ததாயும், செம் - சிவந்ததாயுமிருக்கிற, சோருகிற - சோருயிருக்கிற, நிந்த்யங்களாலே - தூஷிக்கத்தக்க த்ரவ்யங்களாலே, இளந்தெய்வத்துக்கு - தேவதாந்தரத்துக்கு, இழைத்து - பலியிட்டு, ஆடும்நிஹீனதையையும் - ஆடுகிறது மிகக் குறைவென்கிறத்தையும், பேசநின்ற-வேதாந்தங்களிலே பரத்வேநபேசப்பட்ட, தேவதா - ப்ரும்ஹா முதலிய அந்யதேவதைகளுடைய, அஜ்ஞாந - தனக்கும் பிறர்க்கும் உண்டான கேடை அறிகைக்குடலான ஜ்ஞானமின்மை, அசக்தி - தனக்கும் பிறர்க்குமுண்டான தீங்கை யொழிப்பதற்கீடான சக்தியில்லாமை, ஸாபேக்ஷத்வாதிகளையும் - ஆபத்காலம்வந்தவாறே அவனைப்பார்த்திருக்கை (இவைமுதலானவைகளையும்)

విశన్తి" "தேதம்புக்த்வாஸ்வர்க்கலோகம் விஶாலம்க்ஷீணேபுண்யே மர்த்யலோகம்விஶந்தி" என்கிற, ஸ்வர்க்காநுபவத்தினுடைய அஸ்திரத்வத்தையும், "இறுகலிறப்பு" என்று, அத்மாநுபவத்தினுடைய ஸாவதிகத்வத்தையும் ஆதிஶப்தத்தாலே துக்கமிஶ்ரத்வ துஸ்ஸாதத்வ நிஸ்ஸாரத்வங்களைச் சொல்லுகிறது (ஆடுங்கள்ளிறைச்சி கறுஞ்செஞ்சோருகிற நிந்த்யங்களாலே இளந்தெய்வத்துக் கிழைத்தாடும் நிஹீநதையையும்) (௧) "ద్రవ్యంని త్యసురాదిదైవతమధిక్షత్రంచబాహ్యాగమోద్దృష్టి ర్దేవలకాశ్చదేశికజ్ఞానాదిక్లిక్షేషాం క్రమః" "த்ரவ்யம் நித்யஸுராதிதைவதமதிக்ஷத்ரஞ்சபாஹ்யாகமோத்ருஷ்டிர்தேவலகாஶ்சதே சிகஜ்ஞாதிக்திக்கேஷாம் க்ரமம்" என்கிறபடியே, (௨) "அங்கோராடும்கள்ளும்" (௩) "கருஞ்சோறும் மற்றைச்செஞ்சோறும்" என்கிற ஸுரா மாம்ஸாதி நிந்த்யபதார்த்தங்களைக்கொண்டு (௪) "நீரணங்காடுமிளந்தெய்வம்" என்கிற, க்ஷுத்ரதேவதைகளுக்கு (௫) "களனிழைத்து" என்றவ்வோ தேவதைகள்ஸந்நிதிபண்ணும் ஸ்தலங்களிலே பலியிட்டு, (௬) "நீரணங்காடுதல் கீழ்மை" என்று, தைவாவிஷ்டராயாடுமதின்தண்மையையும் (பேசநின்ற தேவதாஜ்ஞாநாஶக்திஸாபேக்ஷத்வாதிகளையும்) (௭) "తతఃక్రోధపరీతేన సంరక్తనయనేనచ। వామాంగుష్ఠనఖాగ్రేణఛిన్నంతస్యశిరోమయా" "ததஃ க்ரோதபரீதேநஸம்ரக்தநயநேநச । வாமாங்குஷ்ட நகாக்ரேண சிந்நம் தஸ்யசிரோமயா" என்றும், (௮) "యస్మాదనపరాధస్యశిరశ్ఛిన్నం త్వయామమ। తస్మాచ్ఛాపసమాయుక్తః కపాలీత్వం భవిష్యసి" "யஸ்மாதநபராதஸ்ய சிரஶ்சிந்நம்த்வயாமம| தஸ்மாச்சாபஸமாயுக்தஃ கபாலீத்வம்பவிஷ்யஸி" என்றும், (௯) "తత్రనారాయణశ్శ్రీమాన్మయాభిక్షాంప్రయాచితః" "విష్ణుప్రసా,

தி-வா-ச-ப. (௧) (௨) ௬-௭. (௩) ௬-௪. (௪) ௬-௨. (௫) ௬-௪. (௬) ௬-௮. (௭) மதாத்யே (௮) (௯)

௩. இலிங்கத்து விளம்பும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டி மததமோ நிஷ்டதையயுஞ்சொல்லி

இலிங்கத்து - இலிங்கித்திட்ட புராணத்தீரும் என்கிற பாட்டு, விளம்பும் - விளம்புமாறுசமயமும் என்கிறபாட்டு இவைகளிலே சொல்லப்பட்ட, பாஹ்ய - வேதபாஹ்யமாயும் உக்திமாத்ரஸாரமாயும், குத்ருஷ்டி - நிந்திக்கத்தக்க ஜஞானமுடையவர்தாயுமிருக்கிற, மத - மதங்களின், தமோநிஷ்டதையையும் - தமோநிஷ்டரானவராலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட மயையும், சொல்லி - ப்ரதிபாதித்து,

[illegible] । [illegible] ''
''தத்ரநாராயண ஸ்ரீமாந்மயாபிக்ஷாம்ப்ரயாசித:। விஷ்ணுப்ரஸாதாத்ஸுஸ்ரோணிகபாலம் தத்ஸஹஸ்ரதா । ஸ்புடிதம்பஹுதாயாதம்ஸ்வப்நலப்ததநம்யதா'' என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ப்ரம்ஹா ருத்ரனாலே தலையறுப்புண்டு ஶோச்யனாய் ருத்ரனை ஶபிக்க, ருத்ரன் குருசிரச்சேதநத்தாலே பாதகியாய் பரும்ஹஶாபம் தன்னால் போக்கக்கொள்ளப் போகாமையாலே, ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனையர்த்திக்க, அவனந்தஶாபத்தைப் போக்கினுகையாலே, (க) "பேசநின்ற சிவனுக்கும் பிரமந்தனக்கும் பிறர்க்கும் நாயகனவனே கபாலநன்மோக்கத்துக்கண்டு கொள்மின்" என்று, வேதத்தில் ப்ரஶம்ஸாபரமான வாக்யங்களாலும் ராஜஸதாமஸ புராணங்களாலும் பரத்வேநபேசலாம்படி, முட்டுப்பொறுத்துநின்ற ப்ரும்ஹருத்ராதிகளாகிற தேவதைகளுடைய வங்யோங்யம் தங்களுக்குவருகிற க்லேஶமறியாமையும் வந்தக்லேஶம் தாங்கள்தவிர்த்துக் கொள்ளமாட்டாமையும் அத்தைத் தவிர்த்துக் கொடுக்கைக்கு வீஶ்வரன் வேண்டுகையுமாகிற அஜ்ஞாநஶக்திஸாபேக்ஷத்வங்களையும் ஆதிஶப்தத்தாலே கர்மவஶ்யதையையும், (இலிங்கத்துவிளம்பும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமததமோ நிஷ்டதையையுஞ்சொல்லி) (உ) "இலிங்கித்திட்ட" (௩) "விளம்புமாறு சமயமும்" என்கிறபாட்டுக்களில் சொல்லுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்களான (ச) "[illegible]" "யந்மயஞ்சஜகத்ஸர்வம்" என்று, பொதுவிலே ப்ரஸ்நம்பண்ண (௫) "[illegible]" "விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம்" என்றுசொல்லி விழுக்காட்டாலே உத்தரமாகையன்றிக்கே, எருமையை யானையாகக்கவிபாடித்தரவேணுமென்பாரைப்போலே, லிங்கமென்ற ஒரு வ்யக்தியைநிர்த்தேசித்து இதுக்குத்கர்ஷம் சொல்லித்தரவேணுமென்று கேட்கிறவனும், தமோபிபூதனாய் கேழ்க்கச்சொல்லுகிறவனும் தமோபிபுதனுய்ச்சொல்ல, இப்படி ப்ரவ்ருத்தமான லைங்கபுராணாதிகளான குத்ருஷ்டிஸ்ம்ருதிகளும் சிலவற்றைச்சொல்லாநின்றால், தாங்களும் சில தர்க்கங்களைச் சொல்லாநிற்கு மத்தனைபோக்கி ப்ரமா

(க) தி - வா. ௪. ௧௦. ௪. (உ) ௧௦. ௫. (௩) ௪௦. ௬. (ச) வி - பு - ௧. ௧. ௪. ஷெ - ௧. ௧௩௦.

மூ. ஓடிக்கண்டீர்கண்டுந்தெளியகில்லீர் அறிந்தோடுமினாட்செய்வதே யுறுவதாவதென்று

ஓடி - ஓடிஓடி பலபிறப்பும்பிறந்து, கண்டீர்-பல்படி கால்வழி ஏறிக்கண்டீர், கண்டுந் தெளியகில்லீர் - கரந்துமிழ்ந்து கடந்திடந்தது கண்டுந்தெளியகில்லீர், அறிந்தோடுமின்-அதறிந்தறிந்தோடுமின், ஆட்செய்வதே-அவனுக்கடிமைப்படுவதே, உறுவதாவது - இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமானது, என்று - ஏவம் ப்ரகாரேண,

ஞநுகூல தர்க்கமல்லாமையாலே கேவல முக்திஸாரமேயாயிருக்கிற பாஹ்யஸமயங்கள் ஆறுமென்ற க்ஷபணக பௌத்தாதிகளுடைய ஸ்மிருதிகளுமாகையாலே (க) "𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃" "யாவேதபாஹ்யாஸ்ம்ருதயோ யாஶ்சகாஶ்சகுத்ருஷ்டயஃ। தாஸ்ஸர்வா நிஷ்பலாஃ ப்ரேத்யதமோநிஷ்டாஹிதாஸ்ம்ருதாஃ" என்கிறபடியே, அவற்றினுடைய தமோநிஷ்டதைகளையுஞ்சொல்லி (ஓடிக்கண்டீர்) (உ) "ஓடியோடி" என்று, துடங்கி (௩) "வழியேறிக்கண்டீர்" என்று, (௪) '𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇" "கதாகதம் காமகாமாலபந்தே" என்கிறபடியே ஸ்வர்க்க நரகங்களிலேபோவது கர்ப்பத்தேறவருவதாய்க் கொண்டு அநேக ஜந்மங்களில் பிறந்து தேவதாந்தரங்களை த்ருவிதகரணங்களாலும் பலபர்யாயம்ததாஶ்ரயணத்தைச்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரமார்க்கத்தாலே ஆஶ்ரயித்து அவ்வாஶ்ரயணபலமும்கண்டு கோளீ (கண்டும் தெளியகில்லீர்) இவனுடைய ஜகந்நிகரணாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களை ஶாஸ்த்ரத்வாராப்ரத்யக்ஷித்தும், இவனே ஆஶ்ரயணீயனென்று தெளியமாட்டுகிறிலிகோள் (அறிந்தோடுமின்) உங்களை யிங்ஙனேவைத்தது ஸதஸத்கர்மகாரிகளானஜந்துக்கள் அவ்வோ கர்மாநுகுணபலங்களை அநுபவிக்கக்கடவதான ஶாஸ்த்ரமர்யாதையழியுமென்று அதுதான் (௫) "𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾" "மமமாயாதுரத்யயா" என்கிற ப்ரக்ருதியையிட்டு அவன்மயக்கிவைத்தபடிகாணுங்கோள். ஆனபின்பதவன்மாயையென்றறிந்து (௬) "𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇" "மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந்தரந்திதே" என்கையாலே, மாயாதரணோபாயமும், அவன் திருவடிகளைப்பற்றுகையென்றறிந்து அவனையாஶ்யித்து இம்மாயையைத் தப்பப்பாருங்கோள் (ஆட்செய்வதே யுறுவதாவதென்று) "நீள்குடக்கூத்தநுக்காட் செய்வதே உறுவதாவது" என்கையாலே, நரதிஶயபோக்யமான சேஷ்டிதத்தை யுடையவனுக்கடிமைசெய்கையே இவ்வாத்மாவுக்குச் சீரியதும்ஸூசகமுமென்றிப்படி

(க) ஸ்ரீரம் - உ. (உ) தி - வா. ௪. ௧௦, எ. (௩) ஷை. (௪) ஸ்ரீ. கீ, க, உக. (௫) ஸ்ரீ - க. (௬) ஷை.

ரூ. விரக்தி பூர்வகமாக வாஶ்ரயணத்தை ருசிப்பிக்கிறார் நாலாம்பத்தில்.

ரூ—(ரு) ஆவாவென்றுதானே தன்னடியார்க்குச்செய்யும் தொல்லருளென்று பரத்வாதிகளையுடையவ னெவ்விடத்தானென்னும் பாவியர்க்கு மிருகரையும்

விரக்திபூர்வகமாக - ப்ரயோஜனாந்தரம் தேவதாந்தரம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டி மதங்கள் (இவைகளில்) வைராக்யத்தை முன்னிட்டு, ஆஶ்ரயணத்தை - பகவதாஶ்ரயணத்தை, ருசிப்பிக்கிறார் - சேதநர்க்கு ருசிவிஷயமாம்படி பண்ணுகிறார், நாலாம் பத்தில் - நாலாவது சதகத்தில்.

(அ) ஆவாவென்று - ஐயோ ! ஐயோ ! என்றிரங்கி, தானே - (நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனை) தானே, தன்னடியார்க்கு - தனக்கநந்யார்ஹஶேஷபூதரானார்க்கு, செய்யும் - பண்ணுமதான, தொல்லருளென்று - ஸ்வாபாவிகக்ருபையென்று, பரத்வாதிகளையுடையவன் - பரத்வாதிகல்யாணகுணங்களையுடையவன், எவ்விடத்தானென்னும் - அவனெவ்விடத்தான் யாரென்று கூப்பிடும்படியான, பாவியர்க்கும் - எத்தனையேனும்பாபிஷ்டரானவர்க்கும், இருகரையும் - இரண்டுகரைகளையும்,

உபதேசித்து (விரக்தி பூர்வகமாக ஆஶ்ரயணத்தை ருசிப்பிக்கிறார் நாலாம்பத்தில்) அதாவது:— ப்ரயோஜநாந்தர தேவதாந்தரபாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்களில்விரக்திபூர்வகமாக ஜகத்காரணத்வாதிகளான ப்ரமாணோபபத்திகளாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தை ஸம்ஸாரிகளுக்கு ருசிப்பிக்கிறாரென்கை. *

வ்யா. (ரு) அஞ்சாம்பத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பரத்வாதிகளால் வந்த தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும் தந்தாமுடைய நிகர்ஷத்தையுமநுஸந்தித்து அகல்வானளவிலும் மேல்விழுந்து விஷயீகரிக்கும்படி பரமகாருணிகனை ஸர்வேஶ்வரன், கீழிவர்க்குப்பிறப்பித்த விரக்திக்குபலமான ஸ்வவிஷய பக்தியையும் பரம்பரையா அபிவ்ருத்தமாக்க, அந்தபக்தியையும் பாகவதஸமாகமத்தையுமுடையரானவிவர், தாம் திருத்தத்திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் திருத்தினதம்மையும் காண்கைக்குவந்த நித்யஸூரிகளையும் ஶ்வேதத்வீப வாஸிகளான ஸித்தரையும்கண்டு மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, திருந்தாதவஸுர ராக்ஷஸப்ரக்ருதிகளையும் பகவத்பாகவதவைபவத்தையுமுபதேசித்துத்திருத்தி பாகவத ஸமாஜதர்ஶநமினிதாம்படியான ஜ்ஞாநம்பிறந்தார்க்குப்ராப்யத்வரைக்கடியான பக்தியையுமுபதேசித்துத் தலைக்கட்டுகிறாரென்கிறார் (ஆவாவென்று தானேதன்னடியார்க்குச்செய்யும் தொல்லருளென்று பரத்வாதிகளையுடையவ னெவ்விடத்தானென்னும் பாவியர்க்குமிருகரையும்

மூ. அழிக்கும் க்ருபாப்ரவாஹ முடையவன் பொய்க்கூத்து வஞ்ஜக்களவு தவிர

அழிக்கும் - அதிக்ரமித்துச்செல்லுகிற, க்ருபா - க்ருபையுடைய, ப்ரவாஹமுடையவன் - ப்ரவாஹத்தையுடையஸர்வேஶ்வரன், பொய் - பொய்யேகைமைசொல்லியென்னும் பொய்யும், கூத்து - (என்றென்றேசிலகூத்துச்செல்ல என்கிற) கூத்தும், வஞ்சம் - (உன்னையும் வஞ்சிக்குமென்கிற) வஞ்சநமும், களவு - (கள்ளமநந்தவிர்ந்தேயென்கிற) களவும், தவிர - எல்லாம்விட்டுப்போம்படி,

---

அழிக்கும் க்ருபாப்ரவாஹமுடையவன்) (௧) "ஆவாவென்றருள்செய்து" என்று, ஐயோ ஐயோவென்று இவன்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணியென்றும் (௨) "தானேயின்னருள் செய்து" என்று, நானர்த்தியா திருக்கதானேதன்பேறுகக்ருபையைப் பண்ணியென்றும், (௩) "கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள்செய்யும்" என்று, தன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரரானவர்களுக்கு கலிதோஷங்களொன்றும் வாராதபடியாக க்ருபைபண்ணுமென்றும், (௪) "பெருமானது தொல்லருளே" என்று, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாபாவிக க்ருபையென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே (௫) அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான் யானாரெம்மாபாவியர்க்கும்விதிவய்க்கின்றுவாய்க்கும்கண்டீர்" என்று, கையும் திருவாழியுமான வழகை நித்யஸூரிகளுக்குக் காக்ஷிகொடுத்துக்கொண்டு, அங்குள்ளாருடனே பரிமாறியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனனவனெவ்வளவிலே, நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்குமிவ்வருகான நானெவ்வளவிலே, என்று, கீழ்ச்சொன்ன தன்னுடையபரத்வ காரணத்வ வ்யாபகத்வ நியந்த்ருத்வாதிகளால்வந்த வுத்கர்ஷத்தையும், தங்களுடைய நிகர்ஷத்தையும் அநுஸந்தித்தகலும்படி எத்தனையேனும் மஹாபாபிகளளவிலும் கர்மாநுகுணநிர்வாஹத்துக்குடலான தந்நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ரயமாகிற கரையும், தன்னநுக்ரஹம் தங்கள்பக்கலிலே வராதபடி அபராதங்களையே பண்ணுமிவர்கள் ஔபாதிகஸ்வாதந்த்ரயமுமாகிற கரையுமழியப்பெருகாநிற்குமதான க்ருபாப்ரவாஹத்தையுடையஸர்வேஶ்வரன் (பொய்க்கூத்து வஞ்சக்களவு தவிர) (௬) "பொய்யே கைம்மைசொல்லி" (௭) "என்றென்றே சிலகூத்துச்சொல்ல" (௮) "உன்னையும் வஞ்சிக்கும் கள்ளமனந்தவிர்ந்தே" என்று, மெய்கலவாதவெறும்பொய்யைச்சொல்லி ப்ரேமபரவசரைப்போலே பாவித்து ஹ்ருதயம் ப்ராக்ருதவிஷயப்ரவணமாயிருக்க, அநந்யப்ரயோஜநரைப்போலே, அவனௌதார்யத்தையும் வடிவழகையும் ஸஹ்ருதயமாகச்சொல்லுகிறாரென்று தோன்றும்படி பலகாலும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஸர்வஜ்ஞனை

---

(௧) தி-வா. ௫. ௧. ௯. (௨) ஷை. ௧௦. (௩) ஷை. ௫. ௨. ௧௧. (௪) ஷை. ௫. ௯. ௯. (௫) ஷை. ௫. ௧. ௭. (௬) ஷை. ௫. ௧. ௧. (௭) ஷை. ௫. ௧. ௨. (௮) ஷை. ௫. ௧. ௩.

ரூ. முற்றவும் தானுயுன்னைவிட் டென்னப்பண்ணின விரக்தி
பல பரமாத்மராகம் பேரமர்பின்னின்று கழியமிக்கு யா
னேயென்ன வாய்ந்தாற்றகில்லாது நீராய்மெலியவூடுபுக்கு
வளர

முற்றவும் - எல்லாப்பதார்த்தங்களும், தானுய் - தானேயாய், உன்னை விட்டு - (நான்விட்டவன்றும் விடாத) உன்னையொழிய (எத்தைக்கொள்ளுவன்) என்னப்புண்ணின - என்றிவர்தம்வாயாலே பேசும்படி) பண்ணின, விரக்தி - வைராக்யத்துக்கு, பல - பலமான, பரமாத்ம - பகவத்விஷயத்தில், ராகம் - ராகம், பேரமர் - அபரிச்சேத்யமாய்ப்பொருந்தின, பின்னின்று - பிடரிபிடித்து நின்று (நெஞ்சைமுடிக்கும்படியான காதல்) கழியமிக்கு-மிகவும்கைகழிந்து, யானேயென்ன - (கடல்ஞாலம் செய்தேனும்) யானேயென்னும்படி, வாய்ந்து - அநுகாரமுகத்தாலே கிட்டி, ஆற்றகில்லாது - (உன்னைவிட்டொன்றும்) ஆற்றகிற்கின்றிலேனென்ெறுருக்ஷணமும்பிரிந்து தரிக்கக்ஷமரன்றிக்கே, நீராய்மெலிய - (நீராயுருகுமென்னுவியென்கிறபடியே) ஜலம்போலே த்ரவத்ரவ்யமாய் (நோவுபட) ஊடுபுக்கு - ஊடுபுக்கெனதாவியை யென்கிறபடியே பகவத்குணங்கள் மர்மத்திலே புகுந்து ஆத்மாவைத்ரவத்ரவ்யமாக்கும்படி, வளர - அபிவ்ருத்தமாக,

வுன்னையும் பகட்டும் க்ருத்ரிமயுக்தமான மனஸ்ஸையுடையரான விவர், அவற்றைத்தவரும்படி (முற்றவும்தானு யுன்னைவிட் டென்னப்பண்ணிணவிரக்திபலபரமாத்மராகம்) (க) "என்னை முற்றவும்தானுனன்" என்றிவர்க்கு ஸர்வவிதபோக்யமும், தானுய் (உ) "இனியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே" என்று, நான் விட்டவன்றும் விடமாட்டாத உன்னையொழியதுராராதரூபமாய் வருந்தியாராதித்தாலும் கிடைப்பதொன்றில்லாத விஷயங்களைப்பற்றவோவென்றிவர் தாமேபேசும்படி பண்ணின (௩) "கண்டசதிர் கண்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே, அவன் போக்யதையாலே, அந்யவிஷயங்களையடைய உபேக்ஷிக்கும்படி கீழ்ப்பத்தில் பிறந்தவிரக்திக்குபலமான (ச) "[illegible]" "பரமாத்மநியோரக்த:" என்கிற பரமாத்மவிஷயத்தில் ராகமானது (பேரமர்பின்னின்று கழியமிக்குயானே யென்னவாய்ந்தாத்தகில்லாது நீராய்மெலிய ஊடுபுக்குவளர) (ரு) "பேரமர்காதல்" என்று, அபரிச்சேத்யமாய்ப் பொருந்தி (சு) "பின்நின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதடும்" என்று, பிடரி பிடித்துநின்று நெஞ்சை முடிக்கும்படியாய் (எ) "கழியமிக்கதோர்காதல்" என்று, பார்ஶ்வஸ்தரும்பேசும்படி மிகவும் கைகழிந்து (அ) "கடல்ஞாலம்செய்தேனும்யானே" என்றுதுடங்கி, (கூ) "வாய்ந்தவழுதிவளநாடன்"

(க) தி-வா. ரு. க. கo. (உ) ஷை-௩. (௩) ஷை ச. கூ. கo. (ச) (ரு) ஷை-ரு. ௩. ச. (சு) ஷை. ரு. ச. சு. (எ) ஷை. ரு. ரு. கo. (அ) ஷை. ரு. சு. க. (கூ) ஷை. கக,

மூ. விஷவ்ருக்ஷபலங்கள் கைகூடினவரடிமைபுக்காரையுமாட்
செய்வாரையும்காண லோகத்வீபாந்தரங்களில் நின்றும்
போந்த தேவர்குழாங்களைக்கண்டு கூப்பிட்டு

விஷவ்ருக்ஷ - (ஸம்ஸாரமாகிற) விஷவ்ருக்ஷத்தின், புலங்கள் - கேஶவ பக்திபாகவதஸமாகமம் (இவை,) கைகூடினவர்-கைபுகுந்தவர், அடிமை புக்காரையும் - அடிமையிலே புகுந்தவரையும், ஆட்செய்வாரையும் - ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவரையும், காண - காண்கைக்கு, லோகாந்தர - (வைகுந்தன்பூதங்களென்கிறபடியே) லோகாந்தரமான ஸ்ரீவைகுண்டம், த்வீபாந்தரங்களில் நின்றும் - (தடங்கடல்பள்ளிப்பெருமானென்று) த்வீபாந்தரமான ஶ்வேதத்வீபம் (இவைகளிநின்றும்) போந்த - வந்திருக்கிற, தேவர்குழாங்களை - நித்யஸூரிகளின் ஸமூஹங்களை, கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, காப்பிட்டு-மங்கலாஶாஸநம்பண்ணி,

என்று, அவனுடைய ஜகத்காரணத்வாத்யத்புதகர்மங்களை நானேசெய்தேனென்று அநுகாரமுகத்தாலே விஷயத்தைக்கிட்டிப்பேசும்படியாய் (க) "உன்னைவிட்டொன்று மாற்றகிற்கின்றிலேன்" என்று, அவனையொழிய ஒருக்ஷணமும் தரித்திருக்கமாட்டாதபடியாய் (உ) "ஆராவமுதே அடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே நீராய்" என்று, விஷயபோக்யதாதிஶயத்தால் வந்த ப்ராவண்யத்தாலே ஞ்ஜாநாஶ்ரயமான வாத்மாவாதல், ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரமான மநஸ்ஸாதலன்றிக்கே ஆத்மாவுக்காயதநமான ஶரீரமும் சிதிலமாம்படியாய் (ங) "வைகலும் வினையேன்மெலிய" என்று, அந்தஶைதில்யந்தான் காதாசித்கமன்றிக்கே ஸர்வகாலமும் மெலியும்படியாய் (ச) "நிறந்தநூடுபுக்கெனதாவியை நின்று நின்றுருக்கியுண்கின்ற" என்று, பகவத்குணங்கள் மர்மத்திலேபுகுந்து ஆத்மாவை இடைவிடாமல் த்ரவத்ரவ்யமாக்கும்படி அபிவ்ருத்தமாக (விஷவ்ருக்ஷபலங்கள் கைகூடினவர்) இப்படி பகவத்ப்ரேமம் வளருகையாலும் பாகவதர்களோடேகூடப் பெறுகையாலும் (ரு) "సంసారవిషవృక్షస్య ద్వేఫలేహ్యమృతోపమే । కదాచిత్కేశవేభక్తి స్తద్భక్తైర్వా *సమాగమః" "ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்யத்வேபலேஹ்ம்ருதோபமே। கதாசித்கேஶவேபக்தி ஸ்தத்பக்தைர்வாஸமாகமஃ" என்று, ஸம்ஸாரமாகிற விஷவ்ருக்ஷத்தில் அம்ருதோபம பலங்களாகச் சொல்லப்பட்ட பகவத்பக்தியும் பாகவதஸமாகமுமாகிறபலத்வயமும்கைபுகுந்தவிவர் (அடிமைபுக்காரையுமாட்செய்வாரையுங்காண லோகத்வீபாந்தரங்களிநின்றும் போந்த தேவர்குழாங்களைக்கண்டுகொப்பிட்டு)

* "தத்பக்தைர்வாஸமாகம:" என்கிறவிடத்தில், வா, என்றத்தை, அவதாரணத்திலேயாக்கி; தத்பக்தைரேவஸமாகம:, என்றாய், ததீயரான பாகவதர்களே உத்தேஶ்யரென்று எம்பெருமானுர். ஆனால், ஸர்வேஶ்வரன் உத்தேஶ்ய னல்லனோவெனில்? ப்ராப்யத்தில் ப்ரதமாவதி பகவத்ஶேஷத்வத்தளவிலேநிற்கை, சரமாவதி பாகவதரளவிலே வருகை.

(க) தி-வா. ரு. ஏ. க. (உ) ஷை. அ. க. (ங) ஷை. கூ. க. (ச) ஷை. கo. க. (ரு)

௩. ப்ரஹ்லாதவிபீஷணர் சொற்கேளாதவரக்கரசுரர்போல்வாரைத்தடவிப்பிடித்து

ப்ரஹ்லாத - ப்ரஹ்லாதாழ்வான், விபீஷணர் - விபீஷணாழ்வான், (இவர்களுடைய) சொற்கேளாத - உபதேஶம்கேட்டுத்திருந்தாத, அரக்கரசுரர்போல்வாரை - அரக்கனானராவணன் அசுரனானஹிரண்யன், (இவர்கள் போல்வாரை) தடவிப்பிடித்து - தேடிப்பிடித்து,

(க) "ஒன்றுந்தேவிலே" (உ) "மற்றைத்தெய்வம்நாடுதிர்" (௩) "பாடியாடிப் பரவிச்சென்மிங்கள்" (௪) "தெய்வம்மற்றில்லை" (௫) "நாயகனவனே" (௬) "ஒன்றும்பொய்யில்லைபோற்றுமினே" (௭) "அறிந்தோடுமின்" (௮) "ஆதிமூர்த்திக்கடிமைபுகுவதுவே" (௯) "மற்றைத்தெய்வம் விளம்புதிர்" (க0) "உளங்கொள் ஞானத்துவைம்மின்" (கக) "ஆட்செய்வதே" (கஉ) "உறுவதாவது" என்று, தேவதாந்தராபரத்வபூர்வகமாக பகவத்பரத்வத்தையும், பகவதாஶ்ரயணப்ரகாரத்தையும், பகவத்கைங்கர்யமே பரமபுருஷார்த்தமென்னுமத்தையும், தெளிய உபதேசிக்கக்கேட்டுத் திருந்தியடிமைபுக்க ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் (க௩) "ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவன்" என்றிப்படி, திருத்துகையாலே அடிமைசெய்தாரான தம்மையும் காண்கைக்கு (க௪) "வைகுந்தன் பூதங்களேயாய்" (க௫) "தடங்கடல்பள்ளிப் பெருமான்தன்னுடைப் பூதங்களேயாய்" (க௬) "தேவர்கள்தாமும்புகுந்து" என்னும்படி, லோகாந்தரமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தி லுள்ளாராயும் த்வீபாந்தரமான ஶ்வேதத்வீபத்தி லுள்ளாராயும், (க௭) "நேமிப்பிரான் தமர்போந்தார்" என்கிறபடியே, வந்தநித்யஸூரிகளும் முக்தப்ராயருமான தேவர்களுடைய திரள்களை (க௮) "கண்டோம் கண்டோம்" என்று, கண்ணுக்கினியதாயிருக்கையாலேகண்டோமென்று பலகாலும் சொல்லும்படிகண்டு(க௯) "பொலிக பொலிக" என்று, அத்திரளபிவ்ருத்தமாயிடுகவென்று, மங்களாஶாஸநம்பண்ணி (ப்ரஹ்லாதவிபீஷணர் சொல்கேளாதவரக்கரசுரர் போல்வாரைத் தடவிப்பிடித்து) (உ0) "த்வய்யஸ்தி மய்யஸ்தி ச" "த்வய்யஸ்தி மய்யஸ்திச" என்று, ப்ரஹ்லாதன் உபதேசிக்கக் கேட்டும் திருந்ாதவஸுரனான ஹிரண்யனையும், (உக) "[Grantha text]" "பாதியதாம் தாஶரதாயமைதிலீ" என்று ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுபதேசிக்கக்கேட்டும் திருத்தாத ராக்ஷஸனான ராவணனைபோலேயும், கீழ் தாமுமுபதேசித்ததில் திருந்தாமற்கிடந்த ராக்ஷஸப்ரக்ருதிகளும் ஆஸுரப்ரக் ருதிகளுமாயுள்ளாரை (உஉ) "அரக்கரசுரர்

(க) தி-வா. ௪. க0. க. (உ) ஷை. க0. க. (௩) ஷை. க0. உ. (௪) ஷை. க0. ௩. (௫) ஷை. க0. ௪. (௬) ஷை. க0. ௫. (௭) ஷை. க0. ௬. (௮) ஷை. க0. ௭. (௯) ஷை. க0. ௮. (க0) ஷை. க0. ௯. (கக) ஷை. க0. க0. (கஉ) ஷை. (க௩) ஷை. க0. கக. (க௪) ஷை. ௫. உ. (க௫) ஷை. ௪. (க௬) ஷை. ௩. (க௭) ஷை. ௬. (க௮) ஷை. உ (க௯) ஷை. க. (உ0) வி-பு. (உக) ஸ்ரீ-ரா-யு. க௬. ௩௩. (உஉ) ஷை. ௫.

௬௩. தேஶகாலதோஷம்போக வெங்குமிடங்கொண்டவர்களை மேவித்தொழுது ஜ்ஜீவியுங்கோள் நீங்கள் நிறுத்துகிறவர்களை தேவதைகளாக நிறுத்தினவனை

தேஶ - தேஶம், கால - காலம், (இவைகளுடைய) தோஷம் - தோஷம், போக - நிவ்ருத்தமாம்படி, எங்கும் - எவ்விடத்திலும், இடங்கொண்டவர்களை - ஸர்வதோதிக்கமாக வ்யாப்தமாயிருக்கிறவர்களை, மேவி - ஆதரித்து, தொழுது - அஞ்சலிபந்தம்பண்ணி, உஜ்ஜீவியுங்கோள் - நல்லகதியையடையுங்கள், நீங்கள் - உங்களாலே, நிறுத்துகிறவர்களை - தேவதையாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களை, தேவதைகளாக - அவர்களும் சிலர்க்கு தேவதைகளாகும்படி, நிறுத்தினவனை - ப்ரதிஷ்டிப்பித்த (ஸர்வேஶ்வரனை)

பிறந்திருள்ளீரேல்" என்று, தேடிப்பிடித்து, (தேஶகாலதோஷம்போக வெங்குமிடங் கொண்டவர்களை மேவித்தொழுது ஜ்ஜீவியுங்கோள்) (க) "கொன்றுயிருண்ணும் விசாதிபகைபசி தீயனவெல்லாம் நின்றிவ்வுலகில் கடிவான் நேமிப்பிரான் தமர்போந்தார்" (உ) "திரியுங்கலியுகம் நீங்கித் தேவர்கள் தாமும்புகுந்து" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஶரீரத்தைமுடித்து ப்ராணபஹாரம் பண்ணக்கடவதான வ்யாதி, அப்படி செய்யும் பகை, பசிமுதலான தேஶதோஷமும், (ங) "ஶ்ரீமத்ஸ்ய ஸ்ருதி" "பவிஷ்யத்ய தரோத்தரம்" என்கிறபடியே, பதார்த்த ஸ்வபாவங்கள் வேறுபடும்படியானகலிப்ரயுக்தமான காலதோஷமும், தங்கள்ஸஞ்சாரத்தாலேபோம்படி (ச) "இரியப்புகுந்திசைபாடிவெங்குமிடங்கொண்டன" என்கிறபடியே, பகவதநுபவஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே பெரியவாரவாரத்தோடே புகுந்து ப்ரதிகூலர்க் கிடமில்லாதபடி ஸர்வப்ரதேஶத்திலும் பரம்பினவர்களை (ரு) "மேவித்தொழுதுய்மினீர்கள்" என்று, நீங்களநந்யப்ர யோஜநராய்க் கொண்டாஶ்ரயித்து ஜ்ஜீவியுங்கோள். அவ்வளவும் போகமாட்டாதே தேவதாந்தரப்ராவண்யத்தாலே பகவத்வைபவமறிகைக்கிடான வளவிலிகளாகில் (நீங்கள் நிறுத்துகிறவர்களை தேவதைகளாக நிறுத்தினவனை) (சா) "நிறுத்திநும் முள்ளத்துக்கொள்ளும் தெய்வங்கள்" என்று, அவைதனக்கு ஸ்வதஃ உத்தர்ஷமில்லாமையாலே வசநாபாஸங்களாலும், யுக்த்யாபாஸங்களாலும், நீங்கள் சேமம்சாற்றி நிறுத்தி புறம்பேசிலரறியில் அபஹஸிப்பர்க ளென்றுங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே நீங்களறிந்ததாக உபாஸிக்கும் தேவதைகளை (எ) "நிறுத்தினான் தெய்வங்களாகவத் தெய்வநாயகந்தானே" என்று, ராஜாவானவன் ஊர்தோறும் கூறுசெய்வார்களை நிறுத்துமாப்போலே, உங்களுக்காஶ்ரயணீயராக நிறுத்தின

(க) தி-வா. ரு. உ. சா. (உ) ஷை. ங. (ங) (ச) ஷை. ங. (ரு) ஷை. க. (சா)ஷை. எ. (எ) ஷை. அ.

௬. மேவிப்பரம்புமவரோடொக்கத்தொழில் யுகதோஷமில்லை யாமென்று விஷ்ணுபக்திபரராக்கி கண்ணுக்கினியன காட்டலாம்படியானர் கண்ணிலேநோக்கிக்காணும் பக்திஸித்தாஞ்சநத்தை யிடுகிறாரஞ்ஜாம்பத்தில்.

மேவி - மேவித்தொழுது, பரம்புமவரோடோக்க - விபூதி விஸ்தாரமுடைய ப்ரும்ஹருத்ராதிகளோடொக்க, தொழில் - தொழிகிற்றிராகில், யுகதோஷம் - கலியுகதோஷம், இல்லையாமென்று - இல்லாமல்விடுமென் றுபதேசித்து, விஷ்ணுபக்தி - விஷ்ணு விஷயகமான பஜநத்திலே, பரராக்கி-ஆஸக்தியுடைய ராம்படிபண்ணி, கண்ணுக்கு-கண்களுக்கு, இனியன - இனியதாயிருக்குமவற்றை, காட்டலாம்படி-காணும்படிபண்ணலாம்படி, ஆனர் - விஷயபூதரானருடைய, கண்ணிலே - நெஞ்சென்னு முட்கண்ணிலே, நோக்கிக்காணும் - நோக்கிக்காணலாம் படியான, ⁕ பக்தி - பகவத்பக்தியாகிற, ஸித்தாஞ்ஜநத்தை - ஸித்தாஞ்ஜநமென்றுசொல்லப்பட்ட கண்ணுக்கிடும்மையை, இடுகிறார் - எழுதுகிறார், அஞ்சாம்பத்தில் - ஐந்தாவதான ஶதகத்தில்.

ஸர்வேஶ்வரனை (மேவிப்பரம்புமவரோடொக்கத்தொழில் யுகதோஷமில்லையாமென்று) (க) "நக்கபிரானேடயனுமிந்திரனும் முதலாகத்தொக்கவமரர்குழாங்கள்" (௨) "கண்ணன் திருமூர்த்தியை மேவிமிக்க வுலகுகள்தோறும் எங்கும்பரந்தன ஒக்கத்தொழ கிற்றிராகில்கலியுக மொன்றுமில்லை" என்று, ருத்ரனேடே ப்ரும்ஹாவுமிந்திரனும் முதலாகத்திரண்ட தேவதாஸமுஹங்கள், க்ருஷ்ணனுடைய அஸாதாரண விக்ரஹத்தை ஸமாஶ்ரயமாகப் பற்றிவிஸ்த்ருதமான லோகங்களெங்குமொக்கப்பரந்து விபூதிவிஸ்தாரத்தை யுடையரானர்கள். அவர்களைப்போலே நீங்களுமவனை ஆஶ்ரயிக்கப்பெறில் விபரீதப்ரவ்ருத்தகமான கலியுகதோஷமுங்களுக்குத் தட்டாதென்றுபதேசித்து (விஷ்ணுபக்திபரராக்கி) (௩) "విష్ణుభక్తిపరో దేవః" "விஷ்ணுபக்திபரோதேவ꞉" என்கிறபடியே (௪) "அரக்கரசுரர்" என்னுமது போய்தேவஸப்தவாச்யராம்படி பகவத்பக்திபரராகத்திருத்தி (கண்ணுக்கினியன காட்டலாம்படியானர், கண்ணில் நோக்கிக்காணும் பக்திஸித்தாஞ்சநத்தையிடுகிறரஞ்சாம்பத்தில்) அதாவது:—திருந்தாதாரைத் திருத்தினவளவன்றிக்கே முன்பேதிருந்தி (௫) "கண்ணுக்கினியன கண்டோம் தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர்" என்னும்படி, பாகவதஸமாஜதர்ஶநமினிதாம்படி அவ்விஷயத்தில் சாபலமுடையராய், உபாயாத்வஸாயதசையிலே நின்று, ப்ராப்யதசையிலேநிற்கிறதம்மைப்பொடியும்படியானவர்களுடைய உபாயாத்வஸாயஜ்ஞாநத்தின்மேலே (௬) "என்நெஞ்சினல் நோக்கிக்காணீர்"

⁕ பக்தியை ஸித்தாஞ்ஜநமாக ஸ்ரீ குணரத்நகோஶத்தில் பட்டரருளிச்செய்தபடியா லிவரு மப்படி யருளிச்செய்தது.

(க) தி-வா. ௫. ௨. ௧0. (௨) ஷெ. (௩) (௪) ஷெ. ௫. (௫) ஷெ. ௨. (௬) ஷெ ௫௨.

மூ—(சூ) என்னையும்யாவர்க்கும் சுரர்க்காயடியீர்வாழ்மி னென்று கருணையாலே ஸர்வலோக

(அ) என்னையும் - என்னையுமுளனென் மின்களென்றும், யாவர்க்கும் - வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லை யாவர்க்கும்வன்ஶரணென்றும், சுரர்க்காய் - வன்ஶரண்சுரர்க்கா யென்றும், அடியார்வாழ்மின் - அடிமைப்பட்டவர்களே யடிக்கீழமர்ந்து புகுந்துவாழுங் கோள் (என்றும்) என்று, இப்ரகாரத்தாலே, கருணையாலே - (நிர்ஹேதுகமான தம்முடைய) க்ருபையாலே, ஸர்வலோக - ஸர்வலோக ஶரண்யாயஎன்று ஸமஸ்த லோகங்களுக்கும் புகலிடமென்று விபீஷணாழ்வா னருளிச்செய்ததென்ன,

என்னைமுனியாதே" என்றும், (க) "[Grantha text] " "மநஷிவிலஸதாக்ஷ்ணசபக்திஷித்தாஞ்ஜநேந" என்கிறபடியே, ஷித்தாஞ்சநம்போலே காணக்கூடாதவர்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பதாய் ப்ராப்யவை லக்ஷண்யத்தை விஷயீகரித்த பக்தியை உபதேஶமுகேந உண்டாக்குகிறார் அஞ்சாம்பத்திலென்கை. *

வ்யா. (சூ) ஆறும்பத்தால் தன்னுடையபரம க்ருபையாலே ஸர்வரும் வந்தாஶ்ரயிக்கும்படி யிருக்கிற ஸர்வஶரண்யனை ஸர்வேஶ்வரன், பக்திபாரவஶ்யத்தாலே அநந்யகதிகளான தமக்குத் தன் திருவடிகளையே நிரபேக்ஷோபாயமாகக்காட்டிக்கொடுக்க, அவ்வுபாயத்திலே விச்சேத மில்லாதபடி நடக்கிற வ்யவஸாயத்தை யுடையராய் தம்முடைய வ்யவஸாயத்தை கடகமுகத்தாலே அவனுக்கறிவித்து வரவு தாழ்க்கையாலே தமக்கு விளைந்த ப்ரணயரோஷத்தையவன் பரிஹரிக்கவவன்ஸாமார்த்தயத்தை யநுஸந்தித்து குணாநுபவத்துக்குப்பண்ணின ப்ரபத்தியும் பலித்தவாறே, ப்ராப்திக்குப்ரவ்ருத்தி பண்ணுவதாக்கவோலி ஷித்தோபாய வரணம் இதரபரித்யாக பூர்வகமாகையாலே பௌராணிக வசந ப்ரக்ரியையாலே உபாயவிரோதிகளான த்யாஜ்யாம்ஶங்களை ஸவாஸநமாக தத்ப்ரஸங்கமு மஸஹ்யமாம்படி விட்டு விட்டவையெல்லாம் தமக்குப் பற்றுகிற விஷயமேயாக நினைத்து பரமார்த்தியோடே தமக்குபாயமாக நினைத்திருக்கும் திருவுலகளந்தருளின ஸர்வஸுலபமான திருவடிகளை நித்யஸூரிகளும் வந்தநுபவிக்கும்படி நிற்கிற திருமலையிலே கண்டு பூர்வவாக்ய ப்ரக்ரியையாலே ஶரணம் புக்கவன் பத்துடையடியவரிலேதுடங்கி யஞ்சாம்பத்தளவாக வுபதேசித்தபக்த்யுபாயத்தின் துஷ்கரத்வாதி தோஷாநுஸந்தாநத்தாலே ஶோகம்ஜநிக்கும்படியான பாகம்பிறந்தவர்கட்கு தம்முடைய ப்ரபத்திநிஷ்டையை ஸர்வர்க்கும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறாரென்கிறார். (என்னையும் யாவர்க்கும் சுரர்க்காயடியீர் வாழ்மினென்று கருணையாலே ஸர்வலோக

(க) ஸ்ரீகுணம்-கக,

மூ. பூதேப்ய ஃ என்றவை கடலோசையும் கழுத்துக்குமேலு மாகாமல் உபாயத்வம் கல்வெட்டாக்குகிற ஶரண்யன்

பூதேப்யஃ - ஸமஸ்தப் ராணிகளுக்கும் பயமில்லாமையைக் கொடுக்கிறேனென்று தாமருளிச்செய்த தென்ன, என்றவை - என்கிற விவை, கடலோசையும் - கடலோசைபோலவும், கழுத்துக்கு மேலும் - மனஸ்ஸோடே சொல்லப்பட்ட தல்லாததும், ஆறாமல் - ஆறாதிருக்கும் படி, உபாயத்வம் - பலத்தோடவ்ய பிசாரேண சேர்ப்பிக்கையாவது, கல்வெட்டாக்குகிற - சிலாலிகிதமாம்படி பண்ணுகிற, ஶரண்யன் - (அநாலோசித விஶேஷாஶேஷலோக) ஶரண்யனை ஸர்வேஶ்வரன்,

பூதேப்ய ஃ" என்றவை கடலோசையும் கழுத்துக்கு மேலுமாகாம லுபாயத்வம் கல்வெட்டாக்குகிற ஶரண்யன்) (௧) "ஏறுசேவகனுக் கென்னையுமுளனென்மின்களே" என்று, ஆர்த்தரக்ஷணத்திலே தீக்ஷித்திருக்கிறவனுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கத்திலே நானுமொருத்தி யுளனென்று சொல்லுங்கோளென்றும், (௨) "திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையாவர்க்கும் வன்சரணே" என்று திருவிண்ணகரிலே நின்றருளினவன் திருவடிகளல்லது ஸர்வர்க்கும் வலியபுகலில்லையெனறும், (௩) "வன்சரண்சுரர்க்காய்" என்று, தேவர்களுக்கு வலியரக்ஷகனென்றும், (௪) "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தடியீர்வாழ்மினென்றருள்கொடுக்கும்" என்று, நமக்கு ஶேஷபூதராயுள்ளாரெல்லாரும் நம்மடிகளின்கீழே அநந்யப்ரயோஜநராய்புகுந்துஜ்ஜீவியுங்கோளென்று தன்னருளைப் பண்ணுகிற்குமென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தன்னுடையக்ருபையாலே (௫) "ಸರ್ವಲೋಕಶರಣ್ಯಾಯ ರಾಘವಾಯಮಹಾ ತ್ಮನೇ । ನಿವೇದಯತಮಾಂಕ್ಷಿಪ್ರಂ ವಿಭೀಷಣಮುಪಸ್ಥಿತಮ್" "ஸர்வலோக ஶரண்யாயராகவாய மஹாத்மநே । நிவேதயதமாம்க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்" என்று, வந்து ஶரணாகதனை ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ஸர்வலோகஶரண்யனென்ற உக்தி । ஸமுத்ரகோஷம்போலே நிரர்த்தகமாகாதபடியாகவும், (௬) "ಸಕೃದೇವಪ್ರಪನ್ನಾಯ ತವಾಸ್ಮೀತಿಚಯಾಚತೇ । ಅಭಯಂಸರ್ವಭೂತೇಭ್ಯೋ ದದಾಮ್ಯೇತದ್ವ್ರತಂಮಮ" "ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதிசயாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ருதம்மம" என்று ஶரணாகதரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய் ஶரண்யனைதான்சொன்ன உக்திகண்டாதுபரியாகாதபடியாகவும், (௭) "வானவர்கோனொடும் நமன்றொழும் திருவேங்கடம்" என்றும், (௮) "எழுவார்விடைகொள்வாரீன்றுழாயானை வழுவாவகைநினைந்து வைகல்தொழுவார் வினைச்சுடரை நைந்துவைக்கும் வேங்கடம்" என்றும், (௯) "போதறிந்துவாநரங்கள்" (௧௦) "கண்டுவணங்குங்களிறு" என்றும், நித்யஸூரிகள் நித்ய

(௧) தி - வா - ௬ - ௧. ௧௦. (௨) ஷை ௩ - ௭. (௩) ஷை ௮. (௪) ஷை ௧௦-௧௧. (௫) ஸ்ரீ-ரா-யு - ௧௭ - ௧௪. (௬) ஷை ௧௮-௩௩. (௭) தி-வா. ௩-௩-௭. (௮) தி-அ-௧ - ௨௬. (௯) ஷை ௨ - ௭௨. (௧௦) ஷை ௩ - ௭௦.

மூ. அஜ்ஞாநாஶக்தி யாதாத்ம்யஜ்ஞாநங்களளவாலன்றிக்கே யங்குற்றே னென்னுன் புணராயென்னும்படி மெய்யமர்

அஜ்ஞாந - (ஒன்றையித்மித்த மென்றுள்ளபடி அறிகைக்கீடான) ஜ்ஞானமில்லாமை, அஶக்தி - (அப்படியறிந்து அறிவுக்கீடாகவநுஷ்டிக்கைக்கீடான) ஶக்தியில்லாமை, யாதாத்ம்ய - (ஸ்வரூபத்தினுடைய) உண்மையாகிற (அநந்யார்ஹஶேஷத்வரூபததீயஶேஷத்வத்தினுடைய, ஜ்ஞாநங்களளவாலன்றிக்கே - ஜ்ஞாநம் (இவைகளினளவா லன்றிக்கே) அங்குற்றேன் - அங்குற்றேனல்லேனென்றும், எந்நான் - எந்நான்செய்கேனென்றும், புணராய் - புணராநின்ற மரமேழென்றும், என்னும்படி - இப்படிதம்வாயாலே பேசும்படி, மெய்யமர் - திருமேனியோடணைந்தாலல்லது தீரக்கடவதல்லாத பூர்ணமான,

ஸம்ஸாரிகள், ப்ரயோஜநாந்தரபரர், அநந்யப்ரயோஜநர், மநுஷ்யர் திர்யக்குகளென்கிறவாசியற ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனாய் நிற்கையாலே, தன்னுடைய உபாயத்வம் சிலாலிகிதமாம்படி திருமலையிலேயெழுந்தருளிநிற்கிற அநாலோசிதவிஶேஷாஶேஷலோகஶரண்யனனஸர்வேஶ்வரன் (அஜ்ஞாநாஶக்தியாதாத்ம்யஜ்ஞாநங்களளவாலன்றிக்கே அங்குற்றேனென்னுன் புணராயென்னும்படி மெய்யமர்பக்திபூமாபலமாகவும் அநந்யகதித்வமுடையதமக்கு) (க) "అవిద్యాతో దేవే పరిభృ
ఢతయా వా విదితయా స్వభక్తేర్భూమ్నా వా జగతి గతిమన్యామవిదుష్టాం గతిర్గమ్యశ్చాసౌ
హరిరితిజితం త్యాహ్వయమనోరహస్యం వ్యాజహ్రే సఖలు భగవాఞ్ఛౌనక మునిః" 'அவித்யாதோதேவேபரிப்ருடதயாவா விதிதயாஸ்வபக்தேர்பூம்நாவாஜகதி கதிமந்யாமவிதுஷாம் । கதிர்கம்யஶ்சாஸௌஹரிரிதிஜிதந்தாஹ்வயமநோரஹஸ்யம் வ்யாஜஹ்ரேஸகலுபகவாந் ஶௌநகமுநி:" ॥ என்கிறபடியே, உபாயாந்தரங்களையறியவும் அநுஷ்டிக்கவுமீடான ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லாமையாலேயாதல், பகவதேகபாரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு ததேகோபாயத்வமொழிய தத்வ்யதிரிக்தோபாயாந்வயமாகாதென்று, (உ) "உன்னலல்லால் யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" என்னும்படியான ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தாலேயாதல், அநந்யகதிகளாமளவன்றிக்கே (௩) "அங்குத்தேனல்லேனிங்குத்தேனல்லேனுன்னைக்காணுமவாவில்வீழ்ந்து நானெங்குத்தேனுமல்லேன்" (௪) "எந்நான்செய்கேன்" (௫) "பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறு புணராய்" என்று, ஸாதநமநுஷ்டித்து முக்தப்ராயனுயிருக்கிறேனல்லேன். ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணுமவர்களிலே யொருவனுயிருக்கிறேனல்லேன். மேலும், ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணவொண்ணுதபடி உன்

(க) (உ) தி - வா - ௫ - அ - ௩. (௩) ஷை ௫ - எ - உ. (௪) ஷை ௫ - அ - ௩. (௫) ஷை ௬ - ௧௦ - ௪.

மூ. பக்திபூமாபலமாகவும் அநந்யகதித்வமுடைய தமக்குப் பாதமேஶரணக்கவவையேசேமங்கொண்டு ஏகசிந்தயராய் திர்யக்குக்களையிட்டு ஸ்வாபிப்ராயத்தை நிவேதித்து

* பக்தி பூமா - பக்தியினதிஶயத்தினுடைய, பலமாகவும் - உத்தேஶ்யமாகவும், அநந்யகதித்வமுடைய - கத்யந்தரராஹித்யத்தையுடையரான, தமக்கு - தமக்கு, பாதமேஶரணக்க - தம்திருவடிகளையே உபாயமாகக் கொடுக்க, அவையே - அத்திருவடிகளையே, சேமங்கொண்டு - க்ஷேமமாகக்கொண்டு, ஏகசிந்தையராய் - (ஸர்வகாலத்திலும்) தததேகசித்தராய், திர்யக்குகளையிட்டு-நாரை துடக்கமான திர்யக்குக்களாலே, ஸ்வ - தம்முடைய, அபிப்ராயத்தை-திருவுள்ளத்தை, நிவேதித்து-அறிவித்து,

ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ஈடுபட்டுன்னைக் காணவேணுமென்னுமாசையாலே பலஹீனனுய்த்தளர்ந்து இனிஉபாயாநுஷ்டாநக்ஷமனல்லேன், உன் திருவடிகளைப் பெறுகைக்கென்னால் செய்யலாவதொன்றில்லை. எனக்கும் செயலுக்குமென்னசேற்றியுண்டு. முன்பு, பரிக்லப்தமான உபாயங்களொன்றுமென்பக்கலில்லை. நிரதிஶய போக்யமானவுன்திருவடிகளை நான்கிட்டும்வழிகல்பிக்கவேணுமென்று சொல்லும்படி (க) "மையமர்காதல்" என்று, அவன்ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்தால் குணஜ்ஞாநத்தாலேயாதல் தரிக்கவொண்ணுதபடியாய் திருமேனியிலே அணையவேண்டும்படியான காதலென்னும்படி கீழில்பத்தில், தமக்குப்பிறந்த பக்திபூமாவுண்டு பாரவஶ்யஜநகமான பக்த்யதிஶயம், அதினுடைய பலமாகவும், உபாயாந்தரத்துக்காளன்றிக்கே (உ) "களைகண்மற்றிலேன்" என்னும்படி, அநந்யகதித்வமுடையரான தமக்கு (பாதமேஶரணக்கவவையே சேமங்கொண்டேக சிந்தையராய்) (ங) "ஆறெனக்குநின்பாதமேஶரணகத்தந்தொழிந்தாய்" என்னும்படி, தன்திருவடிகளையே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷஸாதநமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, (ச) "கழல்களவையே ஶரணகக்கொண்ட" என்றும், (ரு) "அடிமேல்சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்" என்றும், (சு) "நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்ணமக்கு நாடோறுமேகசிந்தையனுய்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, விரோதிநிரஸநசீலனுனவவன் திருவடிகளையே நிரபேக்ஷோபாயமாகக்கொண்டேகரூபமான வ்யவஸாயத்தையுடையராய் (திர்யக்குக்களை யிட்டுஸ்வாபிப்ராயத்தை நிவேதித்து) (எ) "வைகல்பூங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள் கனிவாய்ப் "பெருமானைக்கண்டு வினையாட்டியேன் காதன்மை" "கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்" என்றுதுடங்கி, (அ) "ஏறுசேவகனுர்க்கென்னையுமுளளென்மின்கள்" என்னுமதளவாகப்பெற்றன்றித்தறியாதவதிமாத்ரப்ராவண்ய முண்டாயிருக்கவும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயத்தை ஸகியாத ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலே தததேகரக்ஷ்யத்வவ்யவஸாயஸஹிதராயிருக்கிற தம்முடைய கருத்தை (கூ) "[illegible]" "உபாய்யாமேவபக்ஷாப்யாம்" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநரூபபக்ஷ

(க) தி-வா. சு - அ - உ. (உ) ஷை ரு-அ-அ. (ங) ஷை எ-க0. (ச) ஷை ரு-அ-கக. (ரு) ஷை கூ-கக. (சு) ஷை க0-கக. (எ) ஷை சு - க-க. (அ) ஷை சு-க-க. (கூ)

* ஸமாஸத்தில், பக்திபூமபலம், என்னவேண்டும், பூமாபலமென்கிறவிது, பாடஸ்கலநத்தாலே வந்ததா மித்தனை.

மூ. விளம்பரோஷ முபாயத்தாலேயழிய உருகாமல் வரித்த
துதும் நண்ணி வணங்கப் பலித்தவாறே ஸப்ரகாரமாக ஸக்
ருத்கரணீயமென்று

விளம்ப - விளம்பத்தாலே யுண்டான, ரோஷம் - ரோஷம், உபாயத்தாலே - (அவனுடைய விக்ரஹவைலக்ஷண்யமாகிற) உபாயத்தாலே, அழிய - அழிந்துபோக, உருகாமல் - உருகாமலிருந்து (அநுபவிக்கவேணுமென்று), வரித்ததும் - (அவனேயே உபாயமாக) வரித்ததுவும், நண்ணி - கிட்டி, வணங்க - அநுபவிக்க, பலித்தவாறே - பலபர்யந்தமானவாறே, ஸப்ரகாரமாக - ப்ரகாரத்தோடேகூடினதாம்படி, ஸக்ருத் - ஒருக்கால், கரணீயமென்று - பண்ணவேணுமென்றுபார்த்து,

த்வயயோகத்தாலே ப்ராப்யமான பகவத்விஷயத்தை சீக்ரமாகப்ராபிக்கைக்கிடான யோக்யதையுடையரான கடகரையிட்டறிவித்து (விளம்பரோஷமுபாயத்தாலேயழிய) இப்படியறிவித்தவளவிலும், அவன்வரவு தாழ்கையாலுண்டான ப்ரணயரோஷத்தாலே வந்துமேல்விழுந்தவளவிலும் (௧) "போகுநம்பி" (௨) "கழகமேறேல் நம்பி" என்றுபேக்ஷித்து, அவன்முகம்பாராமலிருப்போமென்று சிற்றிலிழைப்பது, சிறுசோறடுவதாக அதுதன்னுடைய போகவிரோதியாகையாலே (௩) "அழித்தாயுன்திருவடியால்" என்கிறபடியே, அவனந்தவநாதராங்யபரதைகளைதனக்கும்சரமோபாயமான திருவடிகளாலே உபலக்ஷிதமான விக்ரஹத்தினுடையவைலக்ஷண்யத்தாலேகுலைக்க, அவனோடேபொருந்தி (உருகாமல்வரித்ததும் நண்ணி வணங்கபலித்தவாறே) பிறந்தவாற்றிலே யவதாராநுபவம்பெறுதவிழவாலே தத்குணசேஷ்டிதங்களை யநுஸந்தித்தாகிலும் தரிப்போமென்றிழிந்தவளவில் (௪) "நிறந்தனூடுபுக்கெனதாவியை நின்று நின்றுருக்கியுண்கின்ற" (௫) "பையவேநிலையும் வந்தெந்நெஞ்சையுருக்குங்கள்" (௬) "உள்ளமுள்குடைந்தென்னுயிரையுருக்கியுண்ணும்" (௭) "ஊடுபுக்கெனதாவியை யுருக்கியுண்டிடுகின்ற" என்னும்படி, அவைமிகவும் சைதில்யஹேதுவாகையாலே, தரித்துநின்றநுபவிக்கவல்லேனும்படிபண்ணியருளவேணுமென்று அவனேயுபாயமாகவரித்ததும், (௮) "குரவையாய்ச்சியரிலே" (௯) "என்னகுறைவெனக்கே" என்றுதுடங்கி, (௧௦) "நண்ணிநான் வணங்கப்பெற்றேனெனக்கார்பிறர்நாயகர்" என்று, ப்ரீதிபூர்வகமாக அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களை ஸர்வகாலமும் முறையிலேகிட்டி யநுபவிக்கப் பெற்றவெனக்கு ஆர்தாங்கியாமகரென்று கர்விக்கும்படி பலித்தவாறே (ஸப்ரகாரமாக ஸக்ருத்கரணீயமென்று) இதரோபாயத்யாக பூர்வகத்வமாகிற ப்ரகாரத்தோடே ஸித்தோபாயவரணம் (௧௧) "सकृदेव" "ஸக்ருதேவ" என்கி

(௧) தி-வா. ௬-௨-௨. (௨) ஷை ௬. (௩) ஷை ௯. (௪) ஷை ௫-௧௦-௧. (௫) ஷை ௩. (௬) ஷை ௧௦-௪. (௭) ஷை-௧. (௮) ஷை ௬-௪-௧. (௯) ஷை. (௧௦) ஷை ௧௦. (௧௧) ஸ்ரீ-ரா. யு. ௧௮-௩௩.

மூ. புராணபௌராணிகர் த்யாஜ்யாம்ஶமாக்கின சிதசித்ப்ரா ப்ய ப்ராபகாபாஸங்களைக்

புராண - ப்விஷ்யத்புராணவசநம், பௌராணிகர் - புராணவித்தமரான பாஷ்யகாரர், (இவர்களாலே) த்யாஜ்யாம்ஶமாக்கின - விடத்தக்கதாகப்பண்ணப்பட்ட, சித் - சித்வஸ்துக்களாயும், அசித் - அசித்வஸ்துக்களாயுமுள்ள, ப்ராப்யப்ராபகாபாஸங்களை-தாரபுத்ராதிரூபமான ஆபாஸ ப்ராப்யங்களையும்,'

கிறபடியே, ப்ராப்திக்காகவு மொருக்கால் பண்ணவேணுமென்று பார்த்து (புராண பௌராணிகர்த்யாஜ்யாம்ஶமாக்கினசிதசித்ப்ராப்யப்ராபகாபாஸங்களை) (க) "పితరంమాతరన్దారాన్ పుత్రాన్బన్ధూన్సఖీన్గురూన్। రత్నాని ధనధాన్యాని క్షేత్రాణిచగృహాణిచ। సర్వధర్మాంశ్చసన్త్యజ్య సర్వకామాంశ్చసాక్షరాన్। లోకవిక్రాన్తచరణౌశరణంతేవ్రజంవిభో" "பிதரம்மாதரம் தாராந்புத்ராந் பந்தூந்ஸகீந்குரூந் । ரத்நாநிதநதாந்யாநிக்ஷேத்ராணிசக்ருஹாணிச । ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந் । லோகவிக்ராந்த சரணௌசரணந்தேவ்ரஜம் விபோ" என்கிற வசநம், (உ) "ఆగ్నేయమష్టమంచైవ భవిష్యన్నవమంస్మృతమ్" "ஆக்நேயமஷ்டமஞ்சைவபவிஷ்யந்நவமம் ஸ்ம்ருதம்" என்கிறபடியே, அஷ்டாதஶபுராணத்திலும்வைத்துக்கொண்டு ஒன்பதாம்புராணமாகச் சொல்லப்பட்ட பவிஷ்யத்புராணஸித்தமாகையாலும், புராணவித்தமராகையாலே பௌராணிகரான பாஷ்யகாரர் கத்யத்திலே இவ்வசந ப்ரக்ரியையாலே த்யாஜ்யங்களினுடைய த்யாகபூர்வகமான ஶரணவரணத்தைப் பண்ணுகையாலும், (புராண பௌராணிகர் த்யாஜ்யாம்ஶமாக்கின) என்கிறது. இங்கனன்றிக்கே, இவ்வர்த்தம் புராணஸித்தமாகையாலும் அதுதான் புராதந புருஷாநுஷ்டாநரூபமாகச் சொல்லப்படுகையாலும் இவை யிரண்டையும்பற்ற (புராணபௌராணிகர் த்யாஜ்யாம்ஶமாக்கின) என்றருளிச்செய்தாராகவுமாம். ஆகவிப்படி புராணமும், பௌராணிகரும் பிதரம் மாதரம் என்றுதுடங்கி "ஸாக்ஷராந்" என்னு மதளவாக "ஸந்த்யஜ்ய" என்கிற விதுக்குகர்மீபவிக்கையாலே வக்ஷ்யமாண ஸித்தோபாயவரணத்துக்கு அங்கமாகத்யஜிக்கப்படுமம்ஶமாக்கின சித்வஸ்துக்களுமசித்வஸ்துக்களுமாயுள்ளப்ராப்யாபாஸங்களையும் ப்ராபகாபாஸங்களையும், இதில் "ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச" என்கிறவிதுக்கு, கீழுபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய் ஸ்வப்ரயோஜநமாகையாலே உபேயமுமாய், இரண்டுக்கும் பொதுவாயிருந்துள்ளவற்றைச் சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில் (௩) "మాతృదేవోభవ। పితృదేవోభవ" "மாத்ருதேவோபவ । பித்ருதேவோபவ" என்றுகொண்டு ஈஶ்வரனுபாதி மாதாபித்ரதுவர்த்தநத்தையும் உபாஸநாங்கமாகஶாஸ்த்ரம் விதிக்கையாலே; மாதாபிதாக்களுபாயாந்தர ஸஹகாரிகளுமாய்

:— (க) ஶரணாகதிகத்யம். (உ) (௩) தை - உ - சி.

மூ. கைவலிந்து

கைவலிந்து - கைவிட்டு,

அவ்வளவன்றியே இவர்களுடைய வியோகமஸஹ்யமா யிருக்கையாலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமுமாயிருப்பர்கள். ஸ்திரீயும், ஸஹதர்மசாரிணியாயிருக்கையாலே உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய் அபிமதையுமாகையாலேஉபேயபூதையுமாயிருக்கும்புத்ரனும், "புந்நாம்நோநரகாத்ராயதயிதி புத்ர:" என்கிறபடியே, நரகதர்ஶநத்துக்கடியான பாபவிமோசநஹேதுவாகிற முகத்தாலே உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய் தன்னுடைய வியோகமஸஹ்யமாம்படி யிருக்கையாலே யுபேயமுமாயிருக்கும். பந்துக்கள் இவன் குடிப்பழியாக வர்த்தியாதபடி நியமித்து நல்வழியே நடத்துமவர்களாகையாலே உபாயாந்ரஸஹகாரிகளுமாய்ப்பெருங்குடிப்பாட்டத்தே பிறந்தோமென்கிற செருக்காலே உபேயபூதருமாயிருப்பர்கள். தோழனும், இவனுக்குஹிதைஷியாய் ஹிதத்தையே ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலே உபாயாந்தரஸஹகாரியுமாய் அபிமதனுமாயிருக்கையாலே உபேயமுமாயிருக்கும் குருக்களாகிறார். உபாயாந்தரங்களை யுபதேசித்துப் போருகையாலே, உபாயாந்தர ஸஹகாரிகளுமாய், உபகாரகராகையாலே, உபேயபூதருமா யிருப்பர்கள். ரத்நங்கள் உபாயாந்தரங்களுக்கும் இதிகர்த்தவ்யதயாஸஹகாரமுமாய் மேற்சொல்லுகிறவற்றை யழியமாறி ஸ்வீகரிக்கப்படுமவையாகையாலே உபேயமுமாயிருக்கும். தநதாந்யங்களும், க்ஷேத்ரங்களும் அப்படியே; க்ருஹங்கள்வாஸஸ்தாநமாகிற முகத்தாலே உபாயாந்தர ஸஹகாரமுமாய் மாடமாளிகையாக வெடுக்கும்படியான அபிமதத்வத்தாலே உபேயமுமாயிருக்கும். மேல், "ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச, இத்யாதியாலே ஸாக்ஷாதுபாயாந்தரங்களையும் உபேயாந்தரங்களையும் சொல்லுகிறது. அதில் 'ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச' என்று கர்மயோகாத்யுபாயங்களைச் சொல்லுகிறது. 'ஸர்வகாமாம்ஶ்ச' என்று, ஐஹிகபாரலௌகிகைஶ்வர்ய விஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. "ஸாக்ஷராந்" என்று, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான கைவல்யத்தையும், அவ்வோபாதித்யாஜ்யமென்கிறது. ஆக, இப்படி, உபாயத்வேநவுமுபேயத்வேநவும் வ்யவஸ்திதங்களன்றிக்கே கீழ்ச்சொன்னபடியே, உபாயாந்தரஸஹகாரித்வத்தாலும் அபிமதத்வாதிகளாலுமுண்டான ப்ராப்யப்ராபகபாவங்களையுடைய மாதாபித்ராதிகளும், ரத்நதநதாந்யாதிகளுமானவற்றை சிதசித்ப்ராப்யப்ராபகாபாஸங்களென்கிறது. அதவா "ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச" இத்யாதிகள்தானும் பரமப்ராப்யப்ராபகங்களைப்பற்ற ஆபாஸங்களாகையாலே அவைதன்னையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லவுமாம். (கைவலிந்து) இத்யாதிகளுக்கநுகுணமாகவொதுக்குகிறதிறேயுள்ளது. மேற்சொல்லுகிற வரணத்துக்கங்கமான த்யாகம், உபாயவிரோதிகளான ஸர்வத்தையும் விஷயமாகவுடைத்தாகையாலே (கைவலிந்து) இத்யாதிகளால்

மூ. கைகழலக்கண்டு மெல்லாங்கிடக்க நினையாதகன்றும் ஆளீர் மேவீரூதீரென்று ததீயசேஷமாக்கியும் புறத்திட்டுக் காட்டியென்று ப்ரஸங்கிக்கில் முடியும்படிவிட்டு

கைகழலக்கண்டும் - (ஶங்குகளானவை) கையைவிட்டுக் கழலக்கண்டு வைத்தும், எல்லாங்கிடக்க - இதெல்லாமிருக்கச்செய்தே, நினையாது - (எம்மை) நினையாமல், அகன்றும்-பிரிந்துபோயும், ஆளீர் - (தேஜோமயமான விபூதியையெல்லாம்) ஆளக்கடவீர், மேவீர்-(நித்யமாகப்பாலோடுகூடபுஜிக்கக்கடவீர், ஊதீர் - ஒளிமாமலரை பாநம்பண்ணக்கடவீர், என்று - இப்புடைகளாலே, ததீயசேஷமாக்கியும் - பாகவதருக்குயதேச்சாவிநியோகமாம்படி பண்ணியும், புறத்திட்டு-என்னைபாஹ்யவிஷயங்களிலே யகப்படும்படிபண்ணி, காட்டி - பாஹ்யவிஷயங்களைக்காட்டி முடிப்பாயோ, என்று - இப்படி, ப்ரஸங்கிக்கில் - ப்ரஸங்கத்தில், முடியும்படிவிட்டு - முடியும்படி பேதராயவற்றைவிட்டு,

சொன்னவைத்யாஜ்யமான ஸர்வத்துக்கு முபலக்ஷணமிறே. அப்படியானுலிறே ஸர்வப்ரகாரமாகஸக்ருத்கரணீயமென்றதுக்குச்சேருவது. ஆக இப்படியிருந்துள்ள (சிதசித்பராப்ய ப்ராபகாபாஸங்களைக்கைவலிந்தும் கைகழலக்கண்டுமெல்லாங்கிடக்கநினையாதகன்றும்) (க) "நம்மைக்கைவலிந்து" (உ) "இழந்ததுசங்கே" (ங) "ஈதெல்லாம்கிடக்கவினிப்போய்" (ச) "எம்மையொன்றும் நினைத்திலளே" (ரு) "இன்றெனக்குதவாதகன்ற" என்று, சிதசித்வர்க்கமான விவற்றைக்கைவிட்டு, உறங்குவான்கைப்பண்டம்போலே, பகவத்ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலேதன்னடையேதன்கையில்நின்றும் நெகிழ்ந்துபோகக்கண்டும், (சா) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯" "ஸர்வபோகாந்பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே, இவற்றையொன்றாக நினையாமல் உபேக்ஷித்தகன்றுபோயும் (ஆளீர்மேவீரூதீரென்றுததீயசேஷமாக்கியும்) இதில் ததீயருக்கு போக்யமாக ஸமர்ப்பிக்கத்தக்கவற்றை (எ) "பொன்னுலகாளீரோபுவனமுழுதாளீரோ" (அ) "நெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ" (கூ) "ஓடிவந்தென்குழல்மேலொளிமாமலரூதிரோ" என்று, தமக்குபாதேயமான பரமபதத்தோடொக்க கடகர்க்குபரிசிலாகஸமர்ப்பித்தும், (புறத்திட்டுக்காட்டி யென்று ப்ரஸங்கிக்கில் முடியும்படிவிட்டு) (கo) "என்னைபுறத்திட்டின்னும் கெடுப்பாயோ" என்றும் உனக்கசலாம்படி விஷயங்களிலென்னைத்தள்ளி இன்னம்கெடுக்கப்பார்க்கிறாயோ வென்று (கக) "பல நீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்று, நாட்டார் காணவிடில் பிழையோமென்கிற விஷயங்கள், தமக்குக்காணில், முடிவனென்னுபடி அத்யந்தாஸஹ்யமாயிருக்கையாலே விஷயங்களைக்காட்டி, என்னையும் முடிக்கப்பார்க்கிறாயோவென்னுஞ்சொல்லுகையாலே அவற்றின் ப்ரஸங்கத்திலே, ஏங்கி மூச்சடங்கும்படிபேதராய் அவற்றைவிட்டு

(க) தி - வா - சு - ரு - எ. (உ) ஷை சு. ச. (ங) ஷை எ - க. (ச) ஷை (ரு) ஷை சு. (சா) ஸ்ரீஶரணாகதிகத்யம். (எ) ஷை அ - க. (அ) ஷை உ. (கூ) ஷை ங. (கo) ஷை க - அ. (கக) ஷை க.

மூ. தந்தைதாயுண்ணுஞ்சோறு மாநிதிபூவையாவையு மொன்றேயாக்கித் தளர்வேனே திரிவேனே குறுகாதோ முதல்வாவோ வென்னுமார்த்தி யோடே

தந்தை தாய் - தாயாகவும் தகப்பனாகவும், உண்ணுஞ்சோறு - தாரக போஷக போக்யங்களாகவும், மாநிதி - வைத்தமாநிதியாகவும், பூவை - (பூவை பைங்கிளிகளித்யாதிப்படியே ஸமஸ்த லீலோபகரணங்களாகவும், யாவையும் - கீழ்ச்சொன்னஸமஸ்தங்களும், ஒன்றேயாக்கி - ஸர்வஸ்மாத்பரனான வெம்பெருமானொருவனையேயாகப்பண்ணி, தளர்வேனே - இன்னமும் தளரக்கடவேனே, திரிவேனே - (மெழுகுபோலே) திரியக்கடவேனே, குறுகாதோ - (என்னையருளப்பாடிடுங்காலமின்னம்) அணித்தாகாதோ, முதல்வாவோ-(யமுளார் ஜாங்களிந்நடுவேபோன) ஜகத்காரணபூதனே! (உன் திருவடிகளையடையிவதென்றோ) என்னுமார்த்தியோடே-இப்புடையிலே சொல்லப்பட்ட விஷாதாதிஶயத்தோடே,

(தந்தைதாயுண்ணுஞ் சோறுமாநிதி பூவையாவையுமொன்றேயாக்கி) (௧) "త్వమేవ మాతా చ పితా త్వమేవ త్వమేవ బన్ధుశ్చ గురు స్త్వమేవ। త్వమేవ విద్యా ద్రవిణం త్వమేవ త్వమేవ సర్వం మమ దేవ దేవ" "த்வமேவமாதாசபிதா த்வமேவ த்வமேவபந்துஶ்சகுருஸ்த்வமேவ। த்வமேவவித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம்மமதேவதேவ" என்கிறபடியே (௨) "தேவபிரானையேதந்தைதாயென்றடைந்த" என்றும், அயர்வறுமமரர்களதிபதியே மாதாபித்ராதிஸர்வவிதபந்துவென்றும் (௩) "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்தின்னும்வெத்திலையெல்லாங்கண்ணன்" என்று, தாரக போஷக போக்யங்களெல்லாம் ஸர்வ ஸுலபனான க்ருஷ்ணனே யென்றும், (௪) "வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையே" என்று, ஆபத்ரக்ஷகமாகச்சேமித்துவைத்த அக்ஷயமான நிதியுமவனேயென்றும், (௫) "பூவைபைங்கிளிகள்பந்து தூதைபூம் புட்டில்கள்யாவையும் திருமால் திருநாமங்களே கூவியெழும்" என்று, லீலோபகரணங்களால் பிறக்கும் ரஸமெல்லாம் ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லவேயுண்டாகாநிற்குமென்றும், இப்படி கீழ்விட்டிவையெல்லாம்பற்றுகிற விஷயமொன்றுமேயாகநினைத்து (தளர்வேனே திரிவேனே குறுகாதோ முதல்வாவோவென்னுமார்த்தியோடே) (௬) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே சாலப்பலநாளடியேனின்னம் தளர்வேனோ" (௭) "தீயோடுடன்சேர்மெழுகாயுலகில் திரிவேனோ" (௮) "கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னம் குறுகாதோ" (௯) "புணரேய்நின்றமரமிரண்டிந்நடுவேபோன முதல்வாவோ" என்று, ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனாய் (௧௦) "శ్రియా సార్థం" "ஶ்ரியாஸார்த்தம்" என்கிறபடியே, பெரியபிராட்டியாரோடேகூடியெழுந்தருளியிருக்கிற வுன்

(௧) சத்யம். (௨) தி-வா. ௬-௫-௧௧. (௩) ஷை ௭-௧. (௪) ஷை ௧௧. (௫) ஷை ௩. (௬) ஷை ௯-௩. (௭) ஷை ௯-௬. (௮) ஷை ௯. (௯) ஷை ௧௦-௫. (௧௦) சைவபுராணம்.

ரு. த்ருவிக்ரமனாய் குறள்கோலப் பிரானாயடியை மூன்றையிரந் தவன்கள்வன்கண்முகப்பேயகல் கொள்திசைவையம்விண் ணுந்தடவந்த தடந்தாமரைகளை

திருவிக்ரமனாய் - திருவிக்ரமனென்று மூன்றடியிரப்பாளனாய், குறள் கோலப்பிரானாய் - வாமந ப்ரும்ஹசாரி வேஷதாரியாய், அடியை மூன் றையிரந்த - மூன்றடிவேண்டுமென்றர்த்தித்த, வன்கள்வன் - தன்விநீத வேஷத்தைக்காட்டி, மஹாபலியைவசிகரித்த வஞ்சகன், கண்முகப்பே- எல்லார் முன்னிலும், அகல்கொள் - வைஸால்யமுடைய, திசை - திகு பலக்ஷிதமான, வையம் - லீலாவிபூதியையும், விண்ணும் - மேலுலகங் களையும், தடவந்த - திருவடிகளாலே தடவின, தடந்தாமரைகளை - தாவிவையங்கொண்ட தடந்தாமரைகளான,

னைக்கிட்டப்பெறுதே, ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து இன்னமெத்தனைகாலமி ப்படி அவஸந்நனாகக்கடவேன், த்ருவிக்ரமாபதாநமுகத்தாலே நீயேவந் தெல்லார்தலையிலும் திருவடிகளைவைத்த வுன்னைக்காண வாசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே அக்நிஸகாஸத்தில் மெழுகுபோலே ஜீவிக்கவும்பெ றுதே, முடியவும்பெறுதே, ஸம்ஸாரத்திலிப்படி திரியக்கடவேனோ? ஸர்வஸுலபமாய் நிரதிஸயபோக்யமான திருவடிகளிலே என்னையரு ளப்பாடிடுங் காலமின்னமணித்தாகாதோ? விரோதிகளின்கையிலகப் படதே ஜகத்துக்கு வேர்ப்பற்றான உன்னை நேர்க்கித்தந்தவனே மாந ஸாநுபவமாத்ரமன்றிக்கே யுன்திருவடிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கிட்டுவதெ ன்றோவென்கிற வார்த்தியோடே (த்ருவிக்ரமனாய்குறள் கோலப்பிரா னாயடியே மூன்றையிரந்தவன் கள்வன்கண்முகப்பேயகல்கொள் திசை வையம் விண்ணும்தடவந்த தடந்தாமரைகளை) (க) "[Grantha text] [Grantha text]" "லோகவிக்ராந்தசரணெள ஸரணந்தேவ்ரஜம்வி போத என்று, வஸிஷ்டசண்டால விபாக மறவரையாதே திருவடி களை வைக்கையாலே ஸெளசில்யமும், உறங்குகிற ப்ரஜையின்முது கைக்கட்டிக்கொண்டு கிடக்கும்பாதாவைப்போலே விமுகரானர் தலை யிலும் திருவடிகளைவைக்கையாலே வாத்ஸல்யமும், அவதரித்து முன் னேநின்று கார்யம்செய்கையாலே ஸெளலப்யமும், தே, என்கையாலே, தன் பேறுகச்செய்கைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்வமும், 'விபோ' என்கை யாலே, ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகுணபூர்த்தியும் சொல்லுகையாலே, த்ருவிக் ரமாபதாநத்திலே ஆஸ்ரயணோபயோகியாயும் கார்யோப யோகியாயு முள்ள குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கையாலே (உ) "தெய்வநாயகன் நாரணன் திருவிக்கிரமன்" (ங) "மாண்குறள் கோலப்பிரான்" (ச) "அடியைமூன்றையிரந்தவாறும்" (ரு) "மின்கொள்சேர்ப்புரி நூல் குறளாய கல்ஞாலங்கொண்டவன்கள்வன்" என்று, ஸர்வேஸ்வரனாய்

(க) கத்யம். (உ) தி - வா - ௫ - எ. கக. (ங) ஷை க - சு. (ச) ஷை சல. க. (ரு) ஷை சு, க. கக.

மூ. யிணைத்தாமரைகள்காண இமையோரும் வரும்படிசென்று சேர்ந்துலகத்திலதத்தே கண்டகலகில்லேனென்று பூர்வ வாக்ய மநுஸந்தித்தவர்

இணைத்தாமரைகள் - அந்யோந்யஸத்ருஶமாய் நிரதிஶய போ்க்யமான வுன்திருவடிகளை, காண - ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்காக, இமையோரும் - நித்யஸூரிகளும், வரும்படி - இங்கே ஸந்நிதிபண்ணும்படி, சென்று சேர்ந்த - (ஸர்வ ஸ்மாத்பரனை ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கோரிருப்பிடமரிதாய்) வந்துசேர்ந்த, உலகத்திலதத்தே - (லீலாவிபூதிக்குத் திலகம் போன்ற திருமலையிலே) கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, அகலகில்லேனென்று - அகலகில்லேனிறையுமென்மலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா! என்று, பூர்வ வாக்யமநுஸந்தித்தவர் - த்வயத்தில் பூர்வவாக்யார்த்தத்தை அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனென்றநுஸந்தித்தவர்,

ஆஶ்ரிதவத்ஸலனை தான் த்ருவிக்கிரமாபதாநம் பண்ணுகைக்காக பெருவிலையனைவழகைச் சிருங்கித்தநுபவிக்கலாம்படி வாமநவேஷத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு மஹாபலியஜ்ஞவாடத்திலேசென்று (க) "மூன்றடி" என்றிரந்துதான் சொன்னபடியே, அவன்செய்யும்படி விநீதமாய் ஆகர்ஷகமான வடிவைக்காட்டிவசீகரித்து நின்றமஹாவஞ்சகன் (உ) "காண்மின்களுலகீரென்று கண்முகப்பேநிமிர்ந்த" என்று, நோக்குவித்யேகாட்டுவாரைப்போலே இதோராஶ்சர்யம் பாருங்கோளென்று லௌகிகரெல்லாருடையவும் கண்ணெதிரே, (௩) "அகல்கொள்வையமளந்தமாயன்" (௪) "திசைஞாலம் தாவியளந்ததும்" (௫) "வையமளந்தமணாளர்" "மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட மாயவம்மான்" (௬) "ஓரடியாலெல்லாவுலகும் தடவந்த" (௭) "தாவிவையங்கொண்ட தடந்தாமரைகள்" என்று, விஸ்த்ருதமாய், திக்குக்களோடேகூடின பூமியையும், உபரிதனலோகங்களையும், தென்றலுலாவினுப்போலேஸூகரமாம்படி, எங்குமொக்கப்பரப்பியளந்து கொண்ட ஸர்வஸூலபனுய் நிரதிஶயபோக்கியமான திருவடிகளை (இணைத்தாமரைகள்காண விமையோரும் வரும்படிசென்று சேர்ந்தஉலகத்திலதத்தேகண்டு) (அ) "என்னுளே நாம்மண்ணளந்தவிணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கு" என்றித்யாதிப்படியே, திருவுலகளந்தருளின ஸர்வஸூலபமாய் நிரதிஶய போக்யமாய் சேர்தியழகையுமுடைத்தான திருவடிகளை நாம்காண்பதெப்போதோவென்று நித்யஸூரிகளு மநுபவிக்கவாசைப்பட்டு வரும்படி (௯) "அன்றுஞாலமளந்தபிரான்பரன்சென்று சேர்திருவேங்கடமாமலை" என்று, திருவுலகளந்தருளிந செயலாலே ப்ரகாசிக்கிரஸர்வஸ்மாத் பரத்வத்தையுடையவன், அந்த ஶ்ரமந்தீர விடாயர்மடுவிலே சேருமாப்போலேயுகந்து நிற்கிற (௰) "திலதமுலகுக்காய் நின்ற திருவேங்கடம்" என்று, லோகத்துக்கு முக்யாபரணமான திருமலையிலேகூண்டு. (அகலகில்லேன் என்று, பூர்வவாக்யமநுஸந்தித்தவர்.) (௧௧) "அகலகில்லே

(க) தி-வா. ௫. ௰. ௬. (உ) தி-வா. ௬ - ௩-௧௧. (௩) ஷை ௪. ௬. (௪) ஷை ௫. ௩. (௫) ஷை. ௬. ௧. ௧. (௬) ஷை ௯. ௬. (௭) ஷை ௯. (அ) ஷை ௰. ௬. (௯) ஷை ௩. ௩. அ. (௰) ஷை ௬. ௰. ௧. (௧௧) ஷை ௰.

ரூ. பிணக்கறத் தொடங்கி வேதப்புனித விறுதிசொன்னஸாத்யோபாய ஶ்ரவணஸஶோகஸ ஜாதீயர்க்குத்தந்தனன் மற்ருேர்களைக ணிலம்புகுந்தேனென்று ஸ்வஸித்தோபாய நிஷ்டயை உக்த்யநுஷடாநங்களாலே

பிணக்கறத்துடங்கி - பிணக்கறவென்கிறபாட்டிலே, வணக்குடைத்தவனெறியென்றுபக்ரமித்து, வேதப்புனிதவிருதி - வேதப்புனிதவிருக்கை நாவில் கொண்டென்னுமளவும், சொன்ன - ப்ரதிபாதித்த, ஸாத்யோபாய - ஸாதந ஸாத்யங்களினுடைய, ஶ்ரவண-கேள்வியாலே, ஸஶோக-ஶோகத்தோடு கூடின, ஸஜாதீயர்க்கு - தம்மொடு ஸஜாதீயரானவர்களுக்கு, தந்தனன் - தந்தனன், (தனதாள் நிழலேயென்றும்) மற்ருேர்களைகணிலம் - மற்றொருரக்ஷகங் காணவல்லிகொளோவென்றும், புகுந்தேன் - உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனென்றும், என்று, இப்புடைகளிலே, ஸ்வஸித்தோபாயநிஷ்டையை - தம்முடைய வெம்பெருமானே உபாயமென்கிற வ்யவஸாய விஶேஷயுக்ததைதயை, உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே - தமதுக்தியாலும் அநுஷ்டாநத்தாலும்,

னிரையுமென்றலர்மேல்மங்கையுரைமார்பா" என்று, புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு (௧) "நிகரில்புகழாய்" என்று துடங்கி, (௨) "திருவேங்கடத்தானே" என்னுமதளவாக வாத்ஸல்யம், ஸ்வாமித்வம், ஸௌஶீல்யம், ஸௌலப்யமாகிறகுணங்களை யடையவேயநுஸந்தித்துக்கொண்டு (௩) "புகலொன்றில்லா" என்றும், (௪) "அடியேன்" என்றும், தம்முடைய ஆகிஞ்சஅநந்யகதித்வபுரஸ்ஸரமாக "உன்னடிக்கீழ்" என்று, "சரணை" என்கிற திருவடிகளையும், (௫) "அமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்று, (௬) ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கிற வர்த்தத்தையும், அநுஸந்தித்தருளுகையாலே பூர்வவாக்யப்ரக்ரியையாலே பூர்ணப்ரபத நம்பண்ணினவர் (பிணக்கறத்துடங்கி வேதப்புனித விறுதிசொன்னஸாத்யோபாயஶ்ரவண ஸஶோகஸஜாதீயர்க்கு) பத்துடையடியவரில் (௭) "பிணக்கறவறுவகைச்சமயமும்" என்கிற பாட்டிலே (௮) "வணக்குடைத்தவனெறிவழிநின்று" என்று, உபக்ரமித்து,(௯) "வேதப்புனிதவிருக்கைநாவில்கொண்டு ஞானவிதிபிழையாமே - அச்சுதன்றன்னை மேவித்தொழுதுய்மினீர்கள்" என்கிறதளவாக கீழுபதேசித்த ஸாத்யஸாதநபக்தி ஶ்ரவணத்தாலே யதினுடைய துஶ்ஶகத்வஸ்வரூப விரோதித்வங்களை நினைத்துப்பிறந்த ஶோகத்தோடேகூடி அத்தாலே (௧௦) "எய்தக் கூவுதலாவதே யெனக்கு" (௧௧) "என்நான்செய்கேன்" என்றிருக்கும் தம்மோடுஸஜாதீயராம்படியானவதிகாரம் பிறந்தவர்களுக்கு (தந்தநன்மற்ருேர்களைகளிலம்புகுந்தேனென்று ஸ்வஸித்தோபாய நிஷ்டையை உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே

(௧) தி - வா - ௬. ௧௦- ௧௦. (௨) ஷை. (௩) ஷை. (௪) ஷை. (௫) ஷை. (௬) த்வயம். (௭) தி - வா. ௧. ௩. ௫. (௮) ஷை. (௯) ஷை ௫. ௨. ௯. (௧௦) ஷை ௭. ௫. (௧௧) ஷை அ. ௩.

மூ. காட்டுகிறாராரும்பத்தில்.

மூ—(எ) எண்ணிலாக்

காட்டுகிறார் - ப்ரகாசிப்பிக்கிறார், ஆரும்பத்தில் - ஆருவ்தானஸ்தகத்தில்.

(அ) எண்ணிலா - அஸங்க்யாதமான,

காட்டுகிறார் ஆரும்பத்தில்) அதாவது:— (க) " நந்தநன்தநதாள்நிழல்" (உ) "திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்கழல்களன்றி மற்றோர்களை கணிலங்காண்மின்களே" என்கிற தம்முடைய உக்தியாலும், "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" என்கிற தம்முடையவநுஷ்டாநத்தாலும் தமக்கிந்த ஸித்தோபாயத்திலுண்டான நிஷ்டையை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார். ஆரும்பத்திலென்கை. *

—வ்யா. (எ) எழாம்பத்தால், உபாயக்ருத்யத்திற்கபேக்ஷிதமான விசித்ர ஶக்தியோகத்தாலே யதாஜ்ஞாநம்பிறந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கடவதான பரமபதத்தை, தானேஉபாயமாகக் கொடுக்குமிடத்தில் திர்யக்ஸ் தாவரங்களுக்கு ஶத்ருவுக்குமுட்படக்கொடுக்கவல்ல ஸர்வஶக்தியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை க்ஷணகாலமும் பிரியக்ஷமரன்றிக்கே ஸாங்கப்ரபதநம் பண்ணி தம்மைவிஷயங்களிலே மூட்டி தன்பக்கல் சேராதபடி யகற்றுமவையான இந்த்ரியங்கள் நடையாடுகிறஸம்ஸாரத்திலே வைக்கக்கண்டு விஷண்ணராய் கூப்பிட்டு, தம்தசைதாம் பேசமாட்டாதபடி தளர்ந்து பிறரால் மீட்கவொண்ணாதபடி அபஹ்ருதசித்தராக, அவன்தன்விஜயங்களைக்காட்டி யிவரைத்தரிப்பிக்க அந்த தரிப்பும் ஸம்ஸாரிகளிழவைநினைத்துச்சுவறிப்பழைய வார்த்தியே தலையெடுத்து அநுபாவ்யவிஷயம் ஸ்ம்ருதிவிஷயமா யொருமுகம் செய்து நலியநோவுபட்டு, இப்படியெடுப்புஞ் சாய்ப்புமாக க்லேசம் செல்லச்செய்தே உபாயபூதனை உனக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகளில் குறையற்றிருக்க வெனக்கு ஆகிஞ்சந்யகதித்வங்களிலும் ஆர்த்தியிலுங் குறைவற்றிருக்க என்னைஸம்ஸாரத்திலே வைக்கைக்கடியென்? என்றுகேட்க,அவனும்நமக்கும்நம்முடையார்க்குமினிதாக திருவாய்மொழிபாடிவிக்கவைத்தோங்காணுமென் றருளிச்செய்ய, வ்யாஸாதிகள்முதலாழ்வார்கள் கவிபாடுகைக்குண்டாயிருக்க நம்மை யிட்டுக்கவிபாடி வித்துக் கொள்வதே? என்று அவன்பண்ணின உபகாரத்தையநுஸந்தித்து அதுக்குப்ரத்யுபகாரம் தேடிக்காணமையாலே இனியிதொழியச் செய்யலாவதொன்றில்லை என்று திருவாரன்விளையிலே பெரியபிராட்டியாருடனே வெழுந்தருளியிருக்கிற பேரோலக்கத்திலே திருவாய்மொழிகேட்பித்தடிமைசெய்வதாக மநோரதித்து அங்கேதம்திருவுள்ளம் ப்ரவணமாகையாலே பரமபதத்தி

(க) தி - வா - சு. ௩. ௧. (உ) ஷ. ௯0.

மூ. குணங்கள் பாலதுன்ப வேறவன்மாயாப்பல்யோகு செய்தி யென்னும் ஆஶ்சர்யஶக்தியோகத்தாலே தெளிவுற்றவர்க் கே ஏற்றரும் வைகுந்தத்தையருளும் ப்ராபகத்வம் புற்பா

குணங்கள் - ஸத்வாதிகுணநகுணமான வடிவுகொண்டு, பாலதுன்ப - இடமறிந்து ஸுகதுக்கங்களையுண்டாக்கினையென்னும்படி, வேறவன் - கல்பந்தோறும் வெவ்வேறான நாமாதிகளையுடையனாய், மாயா - அத்யாஶ்சர்யமும், பல் - அநேகவிதமான, யோகுசெய்தி - ஜகத்ரக்ஷணோபாய சிந்தைபண்ணினாய், என்னும்-இப்படிசொல்லப்பட்ட, ஆஶ்சர்ய - ஆஶ்சர்யகரமான, ஶக்தி - ஶக்திவிஶேஷங்களுடைய, யோகத்தாலே - ஸம்பந்தத்தாலே, தெளிவுற்றவர்க்கு - தெளிவுபிறந்தவர்களுக்கு, ஏற்றரும் - ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவரிதான, வைகுந்தத்தை - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, அருளும் - ஆழ்வார்க்கு க்ருபைபண்ணாநின்றுள்ள, ப்ராபகத்வம் - ஸகலபலோபாய பூதனாகையை, புற்பாபடருகிறயல்லுமுதலாக,

விருப்பையும் உபேக்ஷிக்கும்படியானவர் கீழ்தம்முடைய உபாயநிஷ்டையை வெளியிடும்படி புகுராநின்றவர்களுக்குத் திருவாரன் விளையேப்ராப்யம், அங்கெழுந்தருளி நிற்கிறவன் உபாயமென்று தாயறுதியிட்ட ப்ராப்ய ப்ராபகங்களினுடைய முடிவை தம்முகப்பாலே வெளியுடுகிறாரென்கிறார் (எண்ணிலாக்குணங்கள்பாலதுன்பவேறவன் மாயாப்பல்யோகு செய்தி யென்னு மாஶ்சர்யஶக்தியோகத்தாலே) (க) "எண்ணிலாப் பெருமாயனே" என்று, எண்ணிறந்த வாஶ்சர்யமான குணங்களையுடையவனே! என்றும் (உ) "குணங்கள்கொண்ட மூர்த்தியோர் மூவராய்ப்படைத்தளித்துக் கெடுக்கும்" என்று, ஸத்வாதிகுணநகுணமான மூர்த்திகளைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணுமவனென்றும், (௩) "பாலதுன்பங்களின்பகள்படைத்தாய்" என்று, இடமறிந்து ஸுக துக்கங்களைக்கற்பித்தவனே! என்றும், (௪) "ஊழிதோறூழி யுருவும் பெருஞ்செய்கையும் வேறவன்வையங்காக்கும்" என்று, கல்பந்தோறும் ரூபநாம சேஷ்டிதங்களை வேறாகவுடையனாய்க் கொண்டு ஜகத்தைரக்ஷிக்கு மென்றும், (௫) "மாயாவாமனனே" என்று, ஆச்சர்யசேஷ்டி தங்களையுடையவனே! என்றும் (௬) "உள்ளப்பல் யோகுசெய்தி" என்று, திருவுள்ளத்திலேபல ரக்ஷணோபாய சிந்தனைகளையும் பண்ணுநிற்றியென்றும், இப்படி, பஹுவிதமாகச் சொல்லப்பட்ட உபாயக்ருத்யத்துக் கபேக்ஷிதமானஆஶ்சர் யஶக்தியோகத்தாலே (தெளிவுற்றவர்க் கேற்றரும் வைகுந்தத்தையருளும் ப்ராபகத்வம்புற்பா

(க) தி-வா. எ. க. க. (உ) ஷெ கக. (௩) ஷெ உ. எ. (௪) ஷெ ௩, கக. (௫) ஷெ அ. எ. (௬) ஷெ ௬.

மூ. யெறும்பு பகைவனுக்குமாக்கவல்ல ஸர்வஶக்திபாதம் அக லகில்லாத தம்மையகற்றுமவற்றின் நடுவேயிருத்தக்கண்டு நலிவான் சுமடுதந்தாயோவென்று ஸாதநபலமான வாக் ரோஶத்தோடே பழியிட்டுக்

எறும்பு - பிபீலிகை என்ன, பகைவனுக்கும் - பழம்பகையுடைய சிசு பாலன் - (இவர்கள் விஷயத்திலும்) ஆக்கவல்ல ஆம்படிபண்ணவல்ல, ஸர்வஶக்தி - ஸர்வசக்தியுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, அகலகில்லாத- ஒருக்ஷணமும் பிரியக்ஷமரல்லாத, தம்மை - ஆழ்வாரை, அகற்றுமவற் றின் நடுவே - பகவத்விஷயத்தில் கைவைக்கவிடைச்சுவரான பஞ்சேந் திரியங்களின் நடுவிலே, இருத்தக்கண்டு - இருக்கும்படி பண்ணக்க ண்டு, நலிவான் - நலிகைக்காக, ஶுமடுதந்தாய் - (ஸகலபரங்களையும் வஹிக்கைக்குஸாதநமான) சும்மாடுபோலே யிருக்கிறதேஹத்தைக்கொ டுத்தாய், ஓவென்று - மூர்த்தியோவென்று, ஸாதந - (கீழ்தாம்பரிக்ர ஹித்த) உபாயத்தினுடைய, பலமான - பலமாய்வந்ததான, ஆக்ரோ ஶத்தோடே - பெரியகூப்பீடோடே, பழியிட்டு - அவன்தலையிலேபழி யிட்டு,

---

வெறும்புபகைவனுக்கு மாக்கவல்ல ஸர்வஶக்தி) (க) "தெளிவுற்று வீவின்றி நின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்" "ஏற்றரும் வைகுந்தத் தை யருளும்" என்று, ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் தானேயென்றத்ய வஸித்து பின்னை, நாட்டார்கள் செயல்கள்கண்டாதல் யுக்த்யாபாஸம் கொண்டாதல் பிற்காலியாதேநின்று, அவர்களுக்கு நிரதிஶயாநந்த யுக்தமாய் ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தாலே ப்ராபிக்கவொண்ணாதிருக் கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத் தன்னருளாலே கொடுக்கிறதன்னுபாயத் வத்தை (உ) "புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யொன்றின்றியே நற் பாலுய்க்குத்தனன்" (௩) "நாட்டையளித்துய்யச்செய்து" என்றும், (௪) சேட்பால்பழம் பகைவன்சிசுபாலன் திருவடிதாட்பாலடைந்த" என்றும், ஜ்ஞாநலேசமில்லாத திர்யக்ஸ்தாவரங்களுக்கும் ப்ராதிகூல் யத்தில் முதிரநின்றஶத்ருவுக்குமாம்படி பண்ணவல்ல ஸர்வஶக்தியான வன் (பாதமகலகில்லாததம்மை) (௫) "அடியேனுனபாதமகலகில்லேனி றையும்" என்று, தன்திருவடிகளை க்ஷணகாலமும் அகலஶக்தறன்றியே (௬) "அகற்றநீவைத்த மாயவல்லைம்புலன்களா மவை" என்று, தன் திருவடிகளைக் கிட்டாதபடி அகற்றவற்றான இந்த்ரியங்களிந்நடுவே யிவ் வுடம்புலேயிருக்கும்படிவைக்கக்கண்டு, நலிவான் சுமடுதந்தாயோவெ ன்று ஸாதநபலமான வாக்ரோஶத்தோடே பழியிட்டு) (௭) "நலி வானின்னமெண்ணுகின்றாய்" (௮) "அன்புருகி நிற்குமது நிற்கச்சுமடு

---

(௧) தி - வா. ௭. ௫. ௧௧. (௨) ஷை ௧. (௩) ஷை ௨. (௪) ஷை ௩. (௫) ஷை ௬. ௧0. ௯. (௬) ஷை ௫. ௭. ௮. (௭) ஷை ௭. ௧. ௧. (௮) ஷை ௧0.

மூ. கங்குலும் பகலும் மடைவற்றவார்த்தியைக்கோயிற்றிரு வாசலிலே முறைகெட்ட கேள்வியாக்கி

கங்குலும் - இரவிலும், பகலிலும் - பகலிலுமுண்டான, அடைவற்ற - அக்ரமமான, ஆர்த்தியை - துக்காதிஶயத்தை, கோயிற்றிருவாசலிலே - பெரிய பெருமாள்திருமுன்பே, முறைகெட்ட - முறைதப்பின, கேள்வியாக்கி - திருச்செவி சாற்றும்படிபண்ணி,

தந்தாய்" (௧) "விண்ணுளார்பெருமானேயோ" (௨) "முன்பரவை கடைந்தமுதங்கொண்ட மூர்த்தியோ என்று, விளம்ப ஹேதுவில்லாத உபாயத்தை பரிக்ரஹித்தாலதுபலப்ரதமாந் தனையும் கிடந்து கூப்பிடுமித்தனையாகையாலே கீழ்தாம்பரிக்ரஹித்த உபாயத்தின்பலமாய் வந்ததாய் கலங்காப்பெருநகரும் கலங்கி நிக்ரஹித்த உபாயத்தின் பலமாய் வந்ததாய் அவனுக் கங்குக் குடியிருப்பரிதாய்வந்து விழவேண்டும்படியான ஸம்ஸாரத்திலடிக்கொதிப்பால்வந்த பெரியவாக்ரோஶத்தோடே கூடிக்கொண்டு தன் தலையால்தந்ததத்தையும் அவன் தலையிலேயேறிடும்படியான ப்ராப்தியை யுணர்ந்தவ ராகையாலே இந்த்ரியங்களையிட்டு நலிவிக்கிறாய் நீ, என்றவன்மேலே பழியிட்டு (கங்குலும்பகலுமடைவற்றவார்த்தியைக் கோயில் திருவாசலிலே முறைகெட்ட கேழ்வியாக்கி) இப்படிகூப்பிடத் தானும் க்ஷமரன்றிக்கே அவஸந்நராய்க்கொண்டு பிராட்டிதசையை அடைந்து (௩) "கங்குலும்பகலும்கண்டுயிலறியாள்" (௪) "இட்டகாலிட்டகைகளாயிருக்கும்" (௫) "சிந்திக்கும்திசைக்கும்" இத்யாதிப்படியே, திவாராத்ரவிபாக மறஅழுவது தொழுவது மோஹிப்பது ப்ரலாபிப்பது அடைவுகெடப் பேசுவது நெடுமூச்செறிவது அதுதானும் மாட்டாதொழிவது ஸ்தப்தையாயிருப்பது இப்படி ஆர்த்திவிஞ்சிச் செல்லுகையாலே (௬) "[illegible]" "ஆஶாசிந்தா ஸ்ம்ருதிஃ கீர்த்திர்விலாபோந்மாதவிப்ரமஃ மோஹோவ்யாதி ஸ்ம்ருதிஶ்சேதிவிகாராஃ நாமஜாதஶ" என்றாப்போலே அவஸ்தைகளுக்கடைவு பிடிக்கவொண்ணாதபடி நடக்கிறவார்த்தியை பெரியபெருமாள் கண்வளர்ந்தருளுகிற கோயில் திருவாசலிலே பெண்பிள்ளையைப் பொகட்டுத் திருத்தாயார் கூச்சமுறைதவிர்ந்து தானே யிவள்தசையை அவர்க்குச்சொல்லி (௭) "திருவரங்கத்தாய்யிவள் திறத்தென் செய்கின்றாய்" (௮) "என்செய்திட்டாய்" (௯) "என் சித்தித்தாய்" (௰) "என்செய் கேனென் திருமகட்கே" என்று, அவர்தம்மையே கேட்கும்படி அத்யவஸாதம் பிறந்து (அடைவற்றவரதியை) என்றுபாடமானபோது கங்குலும் பகலுமித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே திவாராத்ரவிபாகமற அழு

(௧) தி - வா. ௭ - ௧ - ௫. (௨) ஷை - ௰. (௩) ஷை - ௨. ௧. (௪) ஷை - ௪. (௫) ஷை - ௫. (௬) (௭) தி - வா. ௭. ௨. ௧. (௮) ஷை-௩. (௯) ஷை-௪. (௰)ஷை - ௮.

௬௲. தேற்றவொண்ணுதபடி தோற்று ஒன்றி நிற்கப்பண்ணின பலாதாநம்மற்றும் கர்பாரிழவிலே சுவரிப்பழைய தநி மைகூப்பீடு தலையெடுத்து சூழவும் பகைமுகஞ்செய்ய

தேற்றவொண்ணுதபடி - தேற்றவேண்டாவென்று, ஆஶ்வஸிப்பிக்க வொண்ணுதபடி, தோற்று - அவ்விஷயத்தில் ஸ்த்ரீத்வாதிகளையிழந்து, ஒன்றிநிற்கப்பண்ணின - பாகவதரோடேசோரும்படி தரிக்கப்பண்ணின, பலாதாநம் - பலத்தினவதாநம், மற்றுங்கற்பாரிழவிலே - நிஹீநஜந் மாக்களைஸ்துதித்து வாக்கைப் பாழேபோக்குகிற ஸம்ஸாரிகளுடைய விழவிலே, சுவறி - இல்லாமற்போய், பிழைய - முன்புண்டான, தநி மை - ஸஹாயசூந்யதையாலேயுண்டான, கூப்பீடு - ஆக்ரோஶம், தலை யெடுத்து - மேலிட்டு, சூழவும் - பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் அவனு டையவவயவசோபை, பகை-பாதிக்கிரத்திலே, முகஞ்செய்ய-ஒருப்பட,

வதுதொழுவதித் யாதிகளாலே ஆஶாசிந்தாதிகளிற்லபோலே அவஸ் தைகளுக்கோ ரடைவுபிடிக்க வொண்ணுதபடி நடக்கிறவரதியை யென்று யோஜிக்கக்கடவது. (தேற்றவொண்ணுதப்படி தோற்று) (க) அன்னையர்காளென்னைத்தேற்றவேண்டா" (உ) "கண்ணபிரானுக்கென் பெண்மைதோற்றேன்" என்று, பார்ஶ்வஸ்தராலும் தேற்றித்தரிப்பி க்க வொண்ணுதபடி அபஹ்ருதசித்தராய்க் கொண்டு பாரதந்த்ர்யத் தையுமிழந்து (ஒன்றிநிற்க்கப்பண்ணின பலாதாநம்மற்றுங் கர்ப்பாரிழ விலேசுவறி) இப்படி விரஹவ்யதையாலே மிகவும்தளர்ந்திருக்கிற விவ ளைத்தரிப்பிக்கைக்காக தன்விஜயபரம் பரையைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு ப்ரீதராய் (௩) "குன்றமெடுத்தபிரா னடியாரோடு மொன்றி நின்ற சடகோபன்" என்று, தன்விஜயத்திலே தோத்திருக்கும்ஸ்ரீவைஷ் ணவர்களோடே பொருந்திநிற்கும்படி பண்ணின பலாதாநமானது (௪) "கற்பாரிராமபிரானை யல்லால் மற்றுங்கற்பரோ" என்று, அவ தாரப்ரயுக்த ஸௌலப்யத்தை யுடையனாய் ப்ரியபரனுமாய் ஹிதபர னுமாய்த் தானங்கீகரிக்க நினைத்தாரை நிர்ஹேதுகமாக மோக்ஷ பர்யந்தமாக நடத்துமவனுமாயிருக்கிறவிவனை யொழிய மற்றுமொரு விஷயத்தைக் கர்ப்பரோ? இப்படிஸுலபமான விவ்விஷயத்தை ஸம் ஸாரிகளிழப்பதே? என்று, அவர்களிழவையநுஸந்தித்து அதிலே சுவறி பழயதனிமை கூப்பீடுதலையெடுத்து (௫) "பாமருமூவுலகும் படைத்த பர்ப்பநாபாவோ" என்று துடங்கி (௬) "தனியேன் தனி யாளாவோ" என்றொருதுணையன்றிக்கே யிருந்து அவனுடைய ஜகத் காரணத்வாதிகளைச் சொல்லி கூப்பிடும்படிமுன்புற்றை (௭) "உண் ணிலாவியல்" கூப்பீடுமீளவும் தலையெடுத்து (சூழவும்பகைமுகஞ் செய்ய) (௮) "சூழவும் தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றும்"

(க) தி - வா. எ. ௩. ௯. (உ) ஷ-டு. (௩) ஷ - ௪. ௧௧. (௪) ஷ ௫. க. (௫) ஷ ௬. க. (௬) ஷ. (௭) ஷ. எ. ௧௧. (௮) ஷ. எ. க.

௩. எடுப்புஞ்சாய்ப்புமான க்லேஶம்நடக்க உபாயாதிகார தோஷமொழிய மாயங்கள்செய்துவைத்த வைசித்ரியைக் கேட்க ஐச்சமாக விருத்தியுறக்கொண்ட ஸ்வபரப்ரயோஜநத்தையருளிச்செய்ய

எடுப்பும் சாய்ப்புமான - தலையெடுத்தும் தலைசாய்ப்பதுமான, க்லேஶம் - பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபாவப்ரயுக்தமானக்லேசம், நடக்க - நடந்துகொண்டிருக்க, உபாய - உபாயத்தினுடையவும், அதிகார - (ஶரணுகதாதிகாரமான வாகிஞ்சிந்யாநந்யகதித்வங்களாகிற அதிகாரத்தினுடையவும், தோஷமொழிய - தோஷமின்றிக்கேயிருக்க, மாயங்கள்செய்து - ஆச்சர்யங்களையுண்டாக்கி, வைத்தவைசித்ரியை - என்னை ஸம்ஸாரத்திலேவைத்த வாஶ்சர்யத்தை, கேட்க - அவனைக்கேட்க, ஐச்சமாக - தன்னிச்சையாலே, இருத்தி - ஸம்ஸாரத்திலே யிருக்கும்படிபண்ணி, உற - தனக்குத் தகுதியானகவியைப்பாடிவித்து, கொண்ட - ஸ்வீகரித்த, ஸ்வ - அவாப்தஸமஸ்த காமனுனதனக்கும், பர - தன்னடியார்க்கும், ப்ரயோஜநத்தை - உத்தேஶ்யஸித்தியை, அருளிச்செய்ய - அதுக்கு ஹேதுவாகவருளிச்செய்ய,

(க) "இணைக்கூற்றங் கொலோவறியேன்" (உ) "கண்ணன்கோளிழை வாண்முகமாய் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே" என்று, முன்பநுபவித்தவவனுடைய முகாவயவஶோபையானது விஶதஸ்ம்ருதி விஷயமாய் பார்த்தபார்த்தவிடமெங்கும் தோன்றிநின்று நலிய(எடுப்பும் சாய்ப்புமானக்லேஶம்நடக்க) விஜயங்களைக்காட்டித் தரிப்பித்தபோது தலைஶாய்ந்தும் மீளவும் கூப்பிடும்படி தலையெடுத்தும் இப்படியெடுப்பும் சாய்ப்புமாய்ச்செல்லுகிற க்லேஶம் நடவாநிற்கச்செய்தே(உபாயாதிகார தோஷமொழிய மாயங்கள்செய்துவைத்தவைசித்திரியைக்கேட்க) உபாயபூதனனவுனக்கு அஜ்ஞாநாஶக்திகளாகிற தோஷமின்றிக்கேயிருக்கஶரணுகதனனவெனக்கு ஆகிஞ்சிந்யாநந்யகதித்வங்களும் ஆர்த்தியுமுண்டாகையாலே அதிகாரதோஷமின்றிக்கேயிருக்க (௩) "பாசங்கள்நீக்கி" என்று, துடங்கி (ச) "மாயங்கள்செய்துவைத்தி" என்று அவித்யாகர்மவாஸநா ருசிகளை ஸவாஸநமாகப் போக்கி உனக்கநந்யார்ஹ ஶேஷமாகக்கொண்டபின்பு ஜன்ம மரணுத்யாஶ்சர்யங்களை யுண்டாக்கி யென்னை ஸம்ஸாரத்திலே வைத்த வாஶ்சர்யத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்றுகேட்க (ஐச்சமாகவிருத்தி யுறக்கொண்டஸ்வ பரப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்ய) அவன்நமக்கும் நம்முடையார்க்கும் போதுபோக்காக உம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்துக்கொள்ள வைத்தோம்காணுமென்று, கர்மமடியாகவன்றிக்கே தன்னிச்சையாலே இரு

(க) தி - வா. எ .எ. க. (உ) ஷி - அ. (௩) ஷி - அ. ௫. (ச) ஷி.;

மூ. யென்சொல்லியெங்நாள்பார் விண்ணீரிறப்பெதிரெதுவுமெ ன்கிற வுபகாரஸ்ம்ருதியோடே தன்சரிதைகேள்வியாகாம லின்பம் பயக்கவிருந்த நிலத்தேவர்குழுவிலே பாட்டுக்கே ட்பிப்பதாக காநகோஷ்டியையும்

என்சொல்லி - என்சொல்லிநிற்பனே, எங்நாள் - எங்நாள்சிந்தித்தார்வனே, பார்விண்ணீர் - பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகிலும், இறப்பெதிர் - இறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனே, எதுவும் - எதுவுமொன்றுமில்லைச் செய்வதிங்குமங்கே, என்கிற - இப்படிதாமே பேசும்படியான, உபகாரஸ்ம்ருதியோடே - அவன்பண்ணின உபகாராநுஸந்தாநத்தோடே, தன்சரிதை - ஸ்வமாஹாத்ம்யப்ரதிபாதகமான ஸ்ரீராமாயணத்தை, கேள்வியாகாமல்-தனியேயிருந்துகேட்டாப்போலே யாகாமே, இன்பம் பயக்க - ஆநந்தமபிவ்ருத்தமாம்படி, இருந்த - கூட்டமாகவிருந்த, நிலத்தேவர் - பூஸுரரான ப்ராம்ஹணருடைய, குழுவிலே - திரளிலே, பாட்டு - காநரூபமான திருவாய்மொழியை, கேட்பிப்பதாக - கேட்கும்படிபண்ணுவதாக, காநகோஷ்டியையும் - கோஷ்டியாயிருந்து ஸாமகாநம்பண்ணும் பரமபதத்தையும்,

த்தி (௧) "உறப்பலவன்கவி" என்கிறபடியே, தனக்குத்தகுதியான கவிகளைப்பாடிவித்துக்கொண்ட ஸ்வப்ரயோஜநமும் பரப்ரயோஜநமுமானவித்தை வைத்ததற்கு ஹேதுவாகவருளிச்செய்ய (என்சொல்லி யெங்நாள் பார்விண்ணீரிறப் பெதிரெதுவு மென்கிற வுபகாரஸ்ம்ருதியோடே) வ்யாஸ பராஶரவால்மீகிப்ரப்ருதிகள்முதலாழ்வார்களுண்டாயிருக்க தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்ட உபகாரத்தையநுஸந்தித்து (௨) "என்சொல்லிநிற்பனே" (௩) "எங்நாள்சிந்தித்தார்வனே" (௪) "பார்விண்நீர்முற்றுங்கலந்து பருகிலுமார்வனே" (௫) "இறப்பெதிர்காலம் பருகிலும்மார்வனே" என்றவன்பண்ணின உபகாரத்தை யநுஸந்தித்தால் எங்ஙனேநான்தரையில் கால்பாவுவது அவ்வுபகாரத்தை காலதத்வமுள்ளதனையுமநுஸந்தித்தாலும் பர்யாப்தனுகிறிலேன், ஸகலஸ்தலங்களிலுமுண்டான ஸகலசேதனருடையவும் வாகாத்யுபகரணங்களை நாளொருவனுமேயுடையேனுமாய் காலத்ரயத்திலும் பேசியநுபவித்தாலும் த்ருப்தனுவனோ? (௬) "உதவிக்கைம்மாறு" என்றுதுடங்கி (௭) "எதுவுமொன்றுமில்லை செய்வதிங்குமங்கே" என்று, இதுக்குப்ரத்யுபகாரமாக ஆத்மஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணுவோமென்னில் அதுவும் ததீயமாயிருக்கையாலே உபயவிபூதியிலும் செய்யலாவதொன்றில்லையென்னும்படியான உபகார ஸ்ம்ருதியோடே கூடிக்கொண்டு (தன்சரிதை கேழ்வியாகாமலின்பம் பயக்கவிருந்த நிலத்தேவர் குழவிலேப்பாட்டுக் கேட்பிப்பதாக காந

(௧) தி-வா. ௭. ௯. ௯. (௨) ௸-௧. (௩) ௸-௭. (௪) ௸-௯. ௮. (௫) ௸-௭. ௬. ௯. (௬) ௸-௧௦. (௭) ௸.

ரு. தேவப்பிரானறிய மறந்தவர் சரமோபாயபரரானார்க்கு நீணகரமது துணித்தான் சரணன்றி மற்றொன்றில முள்ளித்தொழுமினென்று ப்ராப்யஸாதநாவதியை ப்ரீதியாலே ப்ரகாசிப்பிக்கிறாரேழாம்பத்தில்.

தேவபிரானறியமறந்தவர் - நித்யஸூரி நிர்வாகனான வெம்பெருமான் ஸாக்ஷியாக மறந்தவர், சரமோபாயபரரானார்க்கு - ஸித்தஸாதநத்திலே தத்பரரானவர்களுக்கு, நீணகரமது - (நீணகரமதுவேயென்கிற) திருவாறன்விளையே ப்ராப்யம், துணித்தான் - பாணாஸுரனுடைய ஆயிரங் கைகளையும் திருவாழியாலே துணித்தவனே, ஶரணன்றி - அதுக்குபாயமன்றிக்கே, மற்றொன்றிலம் - வேறொருபாயமுடையோமல்லோம், உள்ளித்தொழுமின் - இவ்வர்த்தத்தையநுஸந்தித்து அவனையேஸேவியுங்கோள், என்று - ஏவம்ப்ரகாரேண, ப்ராப்ய - ப்ராப்யத்தினுடையவும், ஸாதந - ஸாதநத்தினுடையவும், அவதியை - சரமாவதியை, ப்ரீதியாலே - தம்முகப்பாலே, ப்ரகாசிப்பிக்கிறார் - எல்லாருமறியும்படி பண்ணுகிறார், ஏழாம்பத்தில் - ஏழாவதான சதகத்தில்.

கோஷ்டியையும் தேவபிரானறியமறந்தவர்) (க) "செம்பவளத்திரள்வாய் தன்சரிதைகேட்டார்" என்கிறபடியே, பிராட்டியை யொழியப்பெருமாள் தனியிருந்தவிருப்பிலே குஶலவர்கள் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்பித்தாப்போலன்றிக்கே (உ) "இன்பம்பயக்கவெழில் மலர்மாதரும் தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன் வீற்றிருந்து" என்று, ஆநந்தமயனான தனக்கும், ஆநந்தவர்த்தகையான பிராட்டியும் தானுமான சேர்த்தியிலே லோகமடங்கவாழும்படி உபயவிபூதிநாதத்வத்தால் வந்த வேறுபாடுதோற்ற வெழுந்தருளியிருந்த, நிலத்தேவர்குழுவணங்கும் சிந்தைமகிழ் திருவாரன்விளையிலந்த பூஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளிலேப்ரத்யுபகாரமாகத் திருவாய்மொழிகேட்பித் தடிமைசெய்யப் பார்த்து திருவாரன்விளையிலே பரத்வவிமுகமாம்படி தந்நெஞ்சு ப்ரவணமாகையாலே (௩) "திருவாரன்விளையுறைத் தீர்த்தனுக்கற்றபின்" (௪) "சிந்தைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத் தன்மைதேவபிரானறியும்" என்று, பகவதநுபவ ஜநிதஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாக (ரு) "ஹாவுஹாவுஹாவு" "ஹாஉஹாவு ஹாவு ஹாவு" என்று, ஸாமகாநம்பண்ணும் பரமபதத்தில் கோஷ்டியையும் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய் நினைவுக்குவாய்த்தலையிலேயிருந்து எல்லாருடைய நினைவுமறியும் அயர்வருமமரர்களதிபதியறியவிஸ்மரித்தவர் (சரமோபாயபரரானார்க்கு) கீழ்தாமருளிச்செய்யக்கேட்ட ஸித்தஸாதநத்திலே தத்பரரானவர்களுக்கு (நீணகரமது துணித்தான் சரணன்றி மற்றொன்றிலம் உள்ளித்தொழுமினென்று ப்ராப்யஸாதநாவதியை ப்ரீதியாலே ப்ரகாசிப்பிக்கிறார் ஏழாம்பத்தில்) அதாவது:— (சு) "நீணகரமதுவே மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திருவாரன்

(க) பெருமாள் - தி. ௧0. அ. (உ) தி - வா. ௭. ௧0. ௧. (௩) ஷை - ௧0. (௪) ஷை (ரு) ஷை - தை - உ. ப்ரு. (சு) தி - வா. ௭. ௧0. ௭.

மூ—(அ) தேவிமார்பணியா நேர்பட்ட நல்லகோட்பாடென்னும்படி ஶக்தியாலே நித்யமாகக்கல்பித்த பத்நீபரிஜநாதிகளையுடைய ஸத்யகாமன்

(அ) தேவிமார் - தேவிமாரென்கிற பாட்டாலும், பணியா - பணியா வமரரென்கிற பாட்டாலும், நேர்பட்ட - நேர்பட்ட நிறையென்கிற பாட்டாலும், நல்ல கோட்பாடு - நல்ல கோட்பாட்டுலகமென்கிற பாட்டாலும், என்னும்படி - சொல்லப்பட்ட ப்ரகாரத்திலே, ஶக்தியாலே- தன்னுடைய ஶக்திவிஶேஷத்தாலே, நித்யமாக - என்றைக்கு முளராக, கல்பித்த - பண்ணப்பட்ட, பத்நீ - மஹிஷீவர்க்கங்களென்ன, பரிஜந - பரிஜநங்களென்ன, ஆதிகளையுடைய - இவைமுதலான ஸ்தாந போக்ய போகோப கரணங்களையுடைய, ஸத்யகாமன் - ஸத்யகாமனாயிருக்குமவன்,

விளை" (க) "வாணனையாயிரம்தோள் துணித்தான்" (உ) சரணன்றி மற்றொன்றிலம்" (௩) "உள்ளித்தொழுமின் தொண்டீர்" என்று நிரதிஶயபோக்யமான திருவாறன் விளையாகிறமஹாநகரமே ப்ராப்யம், அங்கெழுந்தருளிநிற்கிற உஷாநருத்தகடவனானவனே யந்த ப்ராப்யத்துக்குப்ராபகம். இவ்வர்த்தத்தில் மாறுட்டமில்லை. ஆகையாலிவ்வர்த்தத்தில் ருசியுடையார் புத்திபண்ணுங் கோளென்று ப்ராப்யத்திலுடைய அவதி ததீயவிஷயமென்றும் ப்ராபகத்திலுடைய அவதி அர்ச்சாவதார ஸுலபனானவனேயென்றும் இவ்வர்த்தத்தை தம்முடைய உகப்பாலே வெளியிட்டருளுகிறார் ஏழாம்பத்தி லென்கை. *

வ்யா. (அ) எட்டாம்பத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வஶக்தியோகத்தாலே நித்யமாகக் கல்பிதமானபோக்ய போகோபகரண போகஸ்தானங்களையுடையனாகையாலே ஸத்யகாமனான ஸர்வேஶ்வரன், கீழ்த் தமக்குண்டான வாசிகமான வடிமையையும் விஸ்மரித்து தன்னநுபவாலாபத்தாலேகலங்கி தன்னுடைய குணங்களிலும் ஸ்வரூபத்திலுமதிஶங்கைபண்ணி ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தானத்தாலே அஞ்சினவிவரை தரிப்பிக்கைக்காக பூர்வோக்தோபகாரத்தைஸ்மரிப்பிக்க, அத்தாலே க்ருதஜ்ஞராய் அதுக்கு பலமாக விவராத்மஸமர்ப்பணம்பண்ண அத்தாலே தான் பெறுப்பேறு பெற்றானாய் இவர்க்குண்டான ஆத்ம குணங்களாலே அதிப்ரீதனாய் இவர் திருவுள்ளத்திலே யிருந்து நிரதிஶயமாகவநுபவிப்பித்து இனி அயோக்யரென்றகலாதபடி ஆத்ம ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்க, அதினுடைய யாதாத்ம்யத்தையநுஸந்தித்து அவர் கீழ்த்தம்முடைய ப்ராப்ய ப்ராபகங்களைக்கேட்டுகந்தவர்களுக்கு ப்ராப்யமொன்றும்ப்ராபகமொன்றுமாய் இருகரையுமாகாதபடி ப்ராப்யமாகச்சொன்ன விஷயமொன்றிலுமே தத்பரராக்குகிறாரென்கிறார். (தேவிமார் பணியா நேர்பட்ட நல்லகோட்பாடென்னும்படி ஶக்தியாலே நித்யமாகக்கல்பித்த பத்நீ பரிஜநாதிகளையுடைய ஸத்யகாமன்) (ச) "தேவிமாராவார் திருமகள் பூமியேவமற்றமரராட்செய்

(க) தி - வா. ௭. ௧0. ௭. (உ) ஷை - ௭. (௩) ஷை - ௯. (ச) ஷை. அ. க. க.

௯. கொண்ட வாக்வ்ருத்தியையும் மறப்பிக்கும் கலக்கமும் ஶங்கையுமச்சமும் தீரத்தலைச்சிறப்பத்தந்தவதில் க்ருதஜ்ஞதாபலப்ரத்யுபகாரமாக

கொண்ட - தனக்கு வாசிகமான வடிமையாக வங்கீகரித்த, வாக்வ்ருத்தியையும் - (திருவாய்மொழி பாடுகையாகிற) வாக்வ்யாபாரத்தையும், மறப்பிக்கும் - மறக்கும்படி பண்ணின, கலக்கமும் - (காணுமாறருளாயென்ற) கலக்கமும், ஶங்கையும் - (அறிவொன்றும் ஶங்கிப்பனென்று சொல்லப்பட்ட) அதிஶங்கையும், அது விது வுது வென்றறிவொன்றும் ஶங்கிப்பனென்ற வதிஶங்கையும், அச்சமும் - பயமும், தீர - நிவ்ருத்தமாம்படி, தலைச்சிறப்பத்தந்தவதில்-தாள்களை யெனக்கே தலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்த (பேருதவியென்கிறபாட்டாலே பலரடியார் முன்பருளியவென்று முன்பு பண்ணின வுபகாரத்தை ஸ்மரிக்கும்படி பண்ணினவதில், க்ருதஜ்ஞதா - (தமக்குண்டான) க்ருதஜ்ஞதைக்கு, பல-பலமான, ப்ரத்யுபகாரமாக - அதுக்கநுகுணமாகப் பண்ணுமுபகாரமாக,

வார்மேவிடவுலகம் மூன்றவையாட்சி" (௧) பணியாவமரர் பணிவும்பண்புந் தாமேயாம்" (௨) "நேர்ப்பட்ட நிறை மூவுலகுக்கும் நாயகன்" (௩) "நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான்நிறைந்த" என்று லக்ஷ்மீ ப்ரக்ருதி திவ்யமஹிஷிகளுக்கு வல்லபனாய் நித்யஸூரிகளேவித்துச்செய்ய அவர்கள் ஶேஷவ்ருத்திக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தானே விஷயமாய் தன்னோடே பொருந்தி பூர்ணமாய் கட்டளைப்பட்டிருக்கிற லோகத்ரயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்குமென்னும்படி கீழ்ச்சொன்ன தன்ஶக்தி தன்னாலே நித்யமாகக் கல்பிக்கப்பட்ட பத்நீ பரிஜநஸ்தாந போக்யபோகோபகரணங்களையுடையனாகையாலே ஸத்யகாமனாயிருக்கிறவன் (கொண்டவாக்வ்ருத்தியையும் மறப்பிக்கும் கலக்கமும் ஶங்கையுமச்சமுந்தீர)"உம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளவைத்தோம்காணும்" என்று நானிவரைக்கொண்டு வாசிகமான வடிமையையும் விஸ்மரிக்கும்படியாக்கின (௪) "காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கி" என்று, தன்னைக்கண்ணால் கண்டநுபவிக்கப்பெறுமையால் வந்த கலக்கமும், அவ்வளவன்றியே (௫) "உமறுகந்துகந்த" என்று தடங்கி (௬) "அறிவொன்றும் ஶங்கிப்பன்" என்று, தன்னுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமாகிற குணத்திலும் (௭) "இறந்ததும் நீயே" என்று தடங்கி, "அறிவொன்றும் ஶங்கிப்பன்" என்று, தன்னுடைய, ஸர்வ ப்ரகாரித்வமாகிற ஸ்வரூபத்திலும் பண்ணின ஶங்கையும் (௮) "நன்றுமஞ்சுவன்நரகம் நானடைதல்," என்று, ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தானத்தால் வந்த வச்சமும், நிவ்ருத்தமாம்படியாக (தலைச்சிறப்பத்தந்தவ திலக்ருதஜ்ஞதா பல ப்ரத்யுபகாரமாக) (௯) "தாள்களை எனக்கே தலைத்தலைச்சிறப்ப

(௧) தி - வா. அ. ௩. ௬. (௨) ஷை - ௧. ௧௧. (௩) ஷை - ௧௦. ௧௧. (௪) ஷை. ௧. ௨. (௫) ஷை - ௪. (௬) ஷை. (௭) ஷை - ௭. (௮) ஷை - ௯. (௯) ஷை - ௧௦.

௯௩. வேந்தர்தலைவன் கந்யகாதாநம்போலே ஆரத்தழுவி யற விலைசெய்த ஆத்மலாபத்தாலே

வேந்தர் தலைவன் - வேந்தர் தலைவனென்கிற க்ஷத்ரிய ஶ்ரேஷ்டனான ஜநக மஹாராஜாவினுடைய, கந்யகாதாநம் போலே - (பெருமாளுடைய வடிவைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியையும் தன் பெண்ணாக நினைத்துப்பண்ணின) கந்யகாதாநம்போலே, ஆரத்தழுவி (உபகாரஸ்மிருதியாலுண்டான ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே கைகள் பூர்ணமாம்படிபாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே) யணைத்து, அறவிலை செய்த - அநந்யார்ஹமாம்படி யறுதிக்ரயம்பண்ணிக்கொடுத்த, ஆத்மலாபத்தாலே - ஆத்மவஸ்துவைப் பெறுகையாலே,

---

த்தந்த" என்னும்படி (௧) "மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத் தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கப் பலரடியார்முன்பருளிய" என்று பராஶராதிகள் முதலாழ்வார்களுண்டாயிருக்க தம்மைக்கொண்டு வாசிகமானவடிமையைக்கொண்ட பூர்வோபகாரத்தை ஸ்மரிப்பிக்க, அப்படி மிகச்சிறக்கும்படி யுபகரித்தவதில் தமக்குண்டான க்ருதஜ்ஞதைக்குபலம் ஸத்ருஶப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக (வேந்தர் தலைவன் கந்யகாதாநம்போலே யாரத்தழுவி யறவிலைசெய்த ஆத்மலாபத்தாலே) (௨) "உதவிக்கைம்மாறு" "என்னுயிரென்ன உற்றெண்ணிலதுவுமற்றுங்கவன் றன்னது" என்று, கீழ் ப்ரத்யுபகாரமாக ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கத்தேடி அதின் பகவதீயத்வாநுஸந்தானத்தாலே நிவ்ருத்தரானமையுமறியாதபடி உபகார ஸ்மிருதியால் வந்த ஹர்ஷத்தாலே கலங்கி, (௩) "வேந்தர்தலைவன் சநகராஜன்" என்கிறபடியே, க்ஷத்ரியாக்ரேஸரனுய் ஜ்ஞாநாதிகனுன ஜனகராஜன் மாஹேஶ்வரமான தநுர்ப்பங்கம் பண்ணின பெருமாள் ஆண்பிள்ளைத்தனத்தைக்கண்ட ஹர்ஷத்தாலே கலங்கி, (௪) "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀" "விஷ்ணோ ஶ்ரீரநபாயிநீ" என்கிறபடியே ததப்ருதக்சித்தையாய் (௫) "𑌰𑌾𑌘𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾" "ராகவத்வேபவத்ஸீதா" என்று, ததவதாராநுகூலமாக வவதரித்த பிராட்டியை (௬) "𑌇𑌯𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌮𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌰𑍀𑌤𑌵 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌚𑍈𑌨𑌾𑌂𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾" "இயம்ஸீதாமமஸுதாஸஹதர்மசரீதவ ப்ரதீச்சசைநாம் பத்ரம்தேபாணிம்க்ருஹ்ணீஷ்வபாணிநா" என்று ஸமர்ப்பித்தாப்போலே (௭) "பேருதவிக்கைம்மாறு தோள்களையாரத்தழுவி யென்னுயிரை யறவிலை செய்தனன்" என்று, அமூர்த்தமாயிருக்கச்செய்தே உபகார ஸ்ம்ருதியால் வந்த ஹர்ஷத்தாலே தாளும் தோளுமாய் பணைத்துத் தோற்ற பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே

---

(௧) தி-வா. ௭. ௧௦. ௫. (௨) ஷெ-௯. ௧௦. (௩) பெரியா-தி. ௪. ௧. ௨. (௪) (௫) வி-பு. (௬) ஶ்ரீ-ரா. ப. ௭௪. ௨௬. (௭) தி-வா. ௮. ௧. ௧௦.

மூ. யதிவவிளங்கிப்பணைத்து ஜந்மபாஶம்விட்டு ஆத்வார மாளுமாளாரென்று பரிந்து அநுரூபனோடே அமர்ந்து பிரிவில் க்ருபணதஶையாகத்துவரும் ஸீதாகுணங்களாலே ப்ரீதிவர்த்தித்து

அதிவ - மிகவும், விளங்கி - ப்ரகாசித்து, பணைத்து - ஶதஶாகமாகப் பணைத்து, ஜந்மபாஶம்விட்டு - ஸகலேதரஸங்கங்களையும்விட்டு, ஆத்வாரம் - திருவாஶலளவும் பிராட்டியனுஸரித்து மங்கலாஶாஸநம் பண்ணினப்போலே, ஆளுமாளாரென்று-நம்மையுபகரிக்கைக்கு ஆளுமாளுகிரிலர், மலேசுமந்தாப்போலே திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தாமே தரியாநின்றுரென்று, பரிந்து-அவன் இவ்விஷயத்திலே பரிவுடையராய், அநுரூபனோடேயமர்ந்து - தனக்கத்யந்த ஸத்ருஶனோடே கலந்தநுபவித்து, பிரிவில் - விஶ்லேஷதசையில், க்ருபணதஶையாக - யெல்லாருமிரங்கும்படி, துவரும் - (அவனைக்காணவாசையாலே கண்ணும் வாயும்) நீர்ப்பசையறும்படியான, ஸீதாகுணங்களாலே - ஜநக ஸுந்தரியுடைய குணங்களெல்லா மிவர்பக்கலிலே காண்கையாலே, ப்ரீதிவர்த்தித்து-பிராட்டிபக்கல்போலே, இவர் பக்கலிலும் ப்ரீதியபிவ்ருத்தமாய்,

---

அணைத்துக்கொண்டு அத்யாதரத்தோடே அநங்யார்ஹமாகப் ஸமர்ப்பித்த ஆத்மவஸ்துவைப்பெறுகையாலே(அதிவவிளங்கிட்பணைத்து) (க) “ అప్రమేయం హి తత్తేజో యస్య సా జనకాత్మజా ” “அப்ரமேயம் ஹிதத்தேஜோயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா” என்று, அவளைப்பெற்று விளங்கினப்போலே சோதி என்றிவர்பேசும்படி இவர்தம்மதல்லாததொன்றை தம்மதாக ப்ரமித்துக் கொடுத்தாப்போலே அவனும் தன்னதல்லாததொன்றைப் பெற்றுப்போலே ப்ரமித்து அத்யுஜ்வலனாய் (உ) “தோள்களாயிரத்தாய் முடிகளாயிரத்தாய் துணைமலர்க் கண்களாயிரத்தாய் தாள்களாயிரத்தாய் பேர்களாயிரத்தாய்” என்னும்படி, ஶதஶாகமாகப்பணைத்து (ஜந்மபாஶம்விட்டாத்வாரம் ஆளுமாளா ரென்று பரிந்தநுரூபனோடே யமர்ந்து பிரிவில் க்ருபணதஶையாகத்துவரும் ஸீதாகுணங்களாலே ப்ரீதிவர்த்தித்து) ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் பெருமாளைக் கைப்பிடித்தபின்பு அவரளவில் ப்ரீதியாலே ஜந்மபூமியான ஸ்ரீ மிதிலையை யொன்றாக நினையாதாப்போலே இவரும் (௩) “பாதமடைவதன்பாசத்தாலே மற்றவன் பாசங்கள் முற்றவிட்டு” என்று, திருவடிகளைக்கிட்டுகையில் ஸங்கத்தாலே புறம்புண்டான வலிய ஸங்கங்களை நிஶ்ஶேஷமாகவிட்டு (ச) “ఆద్వారమనువవ్రాజ మంగళాన్యభిదధ్యుషీ” “ஆத்வாரமநுவவ்ராஜமங்கலாந்யபிதத்யுஷீ” என்று, அவள்பெருமாளுடைய வழகைக்கண்டு மங்கலாஶாஸநம் பண்ணினப்போலே இவரும், (ரு) “ஆளுமாளாராழியும் சங்கும் சுமப்பார்தாம்”

(க) ஸ்ரீ - ரா. ஆ. ௩அ. ௧௭. (உ) தி - வா. அ. ௧. ௪0. (௩) ஷை - உ. ௧௧. (ச) ஸ்ரீ - ரா. அ. ௧௬. உ௧. (ரு) தி - வா. ஷை. அ௩. ௩.

மூ. தித்திக்க வுள்ளேயுறைந்து கண்டுகொண்டிருந்து அமாநுஷ போகமாக்கினவன்

தித்திக்க - ரஸ்யமாக, உள்ளேயுறைந்து - ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணி, கண்டுகொண்டிருந்து - நிர்த்தநன் தநத்தைப்போலே இவரை ஸர்வதா பார்த்துக்கொண்டிருந்து, அமாநுஷபோகமாக்கினவன் - அப்ராக்ருத போகங்களை புஜிப்பித்தவன்,

என்று, தமக்குப் பரிகைக்கோராளுமாளுகிறிலர் மலேசுமந்தாப்போலே திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சசந்யத்தையும் தரிப்பார் தாமாயிராநின்றதென்று அவன் ஸௌகுமார்யத்தைக்கண்டு பரிந்து அவள் பெருமாளுடைய ஸௌர்யாதிகளை நினைத்து பயங்கெட்டு (க) "తుల్యశీల" "துல்யசீல" இத்யாதிப்படியே, தனக்கநுரூபனோடே பொருந்தி யநுபவித்தாப்போலே, இவரும், (உ) "வார்கடாவருவி" என்று தடங்கி, அவன் ஸௌர்யாதிகளை யநுஸந்தித்து நிர்ப்பயராய் (ங) "அமர்ந்தமாயோனை முக்கணம்மானை நான்முகனை யமர்ந்தேனே" என்றவனோடே பொருந்தி யநுபவித்து விஶ்லேஷதசையில் அவள் (ச) "హిమహతనలినీవనష్టశోభా వ్యసనపరంపరయా నిపీడ్యమానా । సహచరరహితేవ చక్రవాకీ జనకసుతా కృపణాం దశాం ప్రపన్నా" "ஹிமஹதநளிநீவநஷ்ட ஸோபாவ்யஸநபரம்பரயாநிபீட்யமாநா। ஸஹசரரஹிதேவசக்ரவாகீ ஜநகஸுதாக்ருபணும்தஸாம்ப்ரபந்நா" என்று, நிர்க்ருணரு மிரங்கவேண்டும்படியான தசையை ப்ராப்தையானுப்போலே, இவரும் (ரு) "காணவாரா யென்றென்று கண்ணும்வாயும் துவர்ந்து" என்று அவனைக்காண வாசைப்பட்டு திக்குக்கள்தோறும் பாற்பது கூப்பிடுவதாகையாலே கண்ணும் வாயும் நீர்ப்பசையறும்படி யாகையால் ஜநககுல ஸுந்தரிகுணங்களெல்லாம் இவர் பக்கலிலே காண்கையாலே (சு) "గుణాద్రూపగుణాచ్చాపి ప్రీతిర్భూయోప్యవర్ధత" குணத்ரூப குணச்சாபிப்ரீதிர்ப்பூ யோப்யவர்த்தத" என்று, குணதர்ஸநத்தாலே அவள்பக்கல் ப்ரீதிவர்த்தித்தாப்போலே, இவரளவில் ப்ரீதிவர்த்தித்து தித்திக்க, உள்ளேயுறைந்து (எ) "తస్యానిత్యం హృది సమర్పితః" "தஸ்யாநித்யம் ஹ்ருதிஸமர்ப்பிதஃ" என்றெப்போதுமவள் நெஞ்சுக்கினிதாம்படி யிருந்தாப்போலே (அ) "உள்ளும்தோறும் தித்திப்பான்" (கூ) ஒருக்கடுத்துள்ளேயுறையும் பிரான்கண்டீர்" என்று, அநுஸந்திக்குந்தோறும், நிரதிஶய போக்யனுய்க்கொண்டிவர் திருவுள்ளத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணி (கண்டுகொண்டிருந்து அமாநுஷ போகமாக்கினவன்) (கo) "இருந்தான் கண்டுகொண்டு" என்று, தரித்ரன் தநலாபமுண்டானல் பார்த்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே இவரைப்

(க) ஸ்ரீ - ரா. ஸு. கசு. ச. (உ) தி - வா. அ. ச. க. (ங) ஷை - கo. (ச) ஸ்ரீ - ரா. ஸு - கசு. உக. (ரு) தி - வா. அ. ரு. உ. (சு) ஸ்ரீ - ரா. பா - எஎ. உசு. (எ) ஷை. உக. (அ) தி - வா. அ. சு. ங. (க) ஷை - உ. (கo) ஷை - எ. உ.

௱௬. மூன்று தத்துக்குப் பிழைத்த அருவினைநோய் மறுவலிடா
மல் சிறியேனென்றதின் பெருமையைக்காட்ட

மூன்று தத்துக்கு - மூன்றுபத்துக்களுக்கு, பிழைத்த - பிழைத்த, அரு வினைநோய் (இவருடைய) அயோக்யதாநு ஸந்தாநமாகிற நோய், மறு வலிடாமல் - இனியிவர்க்குண்டாகாதபடி, சிறியேனென்றதின் - சிறி யேனுடைச்சிந்தையுளென் றநுஸந்திக்கப்பட்ட வாத்மாவினுடைய, பெ ருமையைக்காட்ட - வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க,

பெற்ற ப்ரீதியாலேவைத்தகண்மாறுமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்து (௧) ஸமாத்வாதஸ்தத்ராஹம் ராகவஸ்யநிவேஶநே । புஞ்ஜாநாமாநுஷாந் போகாந்ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ "ஸமாத்வாதஸதத்ராஹம் ராகவஸ்யநிவேஸநே । புஞ்ஜாநாமாநுஷாங் போகாங்ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ" என்று, விஶ்லேஷதசையி லும் வ்ருத்தகீர்த்தநம்பண்ணி தரிக்கலாம்படியவளை மாநுஷமன்றிக் கேதிவ்யமாயிருந்துள்ள போகங்களை புஜிப்பித்தாப்போலே, இவரையும் (௨) "தருந்தானருள் தானினியானறியேன் (௩) "செவ்வாய் முறுவலோ டெனதுள்ளத்திருந்தவவ்வாயன்றி யானறியேன் மற்றருளே" என்று, வித்தராய்ப்பேசும்படி அப்ராக்ருதபோகங்களை புஜிப்பித்தவன் (மூன்று தத்துக்குப்பிழைத்த வருவினைநோய் மறுவலிடாமல் சிறியேனென்ற தின் பெருமையைக்காட்ட) (௪) "மருள்தானீதோ" (௫) "பின்னை யார்க்கவன்றன்னைக்கொடுக்கும்" (௬) "அருள்தானினியானறியேன்" என்கிற, உகப்புச் செல்லாநிற்கச்செய்தே (௭) "சிறியேனுடைச் சிந் தையுள் நின்றொழிந்தார்" என்று, தன்சிறுமையை யநுஸந்தித்தவாறே (௮) "வளவேழுலகிலே" (௯) களவேழ்வெண்ணைதொடுவுண்ட கள் வாவென்பனருவினையேன்" (௧௦) "வணங்கினுமுன் பெருமைமாசுணு தோ" என்றும், (௧௧) "அடியேன்காண்பா னலத்துவனிதனில் மிக் கோரயர்வுண்டே" என்றும், (௧௨) "பொருமாநீள் படையிலே" (௧௩) "சிந்தையுள்வைப்பன் பாவியேன்" என்றும், மூன்றிடத்திலேவந்து பரிஹ்ருதமானதாகையாலே மூன்றுதத்துக் கிவர்பிழைத்த அயோக்ய தாநு ஸந்தாநவ்யாதி மறுவலிட்டு இன்னமு மிவர்பக்கலில்செய்வதென் னென்றஞ்சி இனியிவர்தாமகலுகிறது வந்தேறியான வசித்ஸம்பந்தத் தையிட்டு இது நமக் கநர்ஹமென்றிறே யிதினுடைய யதாவஸ்த்திதவே ஷத்தைக்கண்டால் அகலவொண்ணாதேயென்று பார்த்து அது மறுவ விடாதபடியாக நமக்கு கௌஸ்துபம்போலவும் ஸ்ரீவத்ஸம்போலவும் தேஜஸ்கரமாய் போக்யமுமாய்க்கொண்டு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷண மாய்க்காணு மும்முடைய வாத்மஸ்வரூப மிருப்பதேயென்று சிறிதாக

(௧) ஸ்ரீரா. ஆ. ௫௭. ௩. (௨) தி - வா. அ. ௭. ௨. (௩) ஷை - ௭. (௪) ஷை - ௩. (௫) ஷை - ௯. (௬) ஷை - ௩. (௭) ஷை - அ. (௮) ஷை - ௧. ௫. ௧. (௯) ஷை (௧௦) ஷை ௨. (௧௧) ஷை - ௧. ௫. ௭. (௧௨) ஷை - ௧௦. ௧. (௧௩) ஷை - ௭.

மூ. தேஹாதிகளில் பரமாய் நின்று நினைக்கில் லக்ஷ்மீதுல்ய மாயவர்க்கே குடிகளாய் பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்தவர் ஸ்வஸாதந ஸாத்யஸ்தர் இருகரையராகாமல் மண்ணவரும் வானவரும் நண்ணுமத்தையே.

தேஹாதிகளில் பரமாய் - தேஹேந்த்ரியமநஃப்ராணாதிகளில் விலக்ஷணமாய், நின்றுநினைக்கில் - யதாவாக நிரூபிக்கப்புக்கால், லக்ஷ்மீதுல்யமாய் - பிராட்டியோபாதி யநந்யார்ஹமாய், அவர்க்கே - அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதருக்கே, குடிகளாய் - ஸபரிகரமாக வநந்யார்ஹமாய், பரதந்த்ர - இப்படி பரதந்த்ரமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை, அநுஸந்தித்தவர் - நன்றாகவறிந்தவர், ஸ்வ - தம்முடைய, ஸாதந - ஸாதநம் - ஸாத்ய - ஸாத்யம், (இவைகளிலே) ஸ்தர் - இருந்துகொண்டு, இத்தையே தங்களுக்குமாக நினைத்திருக்குமவர்கள், இருகரையராகாமல் - (பகவத்விஷயம் ப்ராபகமும் ததீயவிஷயம் ப்ராப்யமுமாய்) இருகரையராகாதபடி, மண்ணவரும் வாநவரும் நண்ணுமத்தையே, லீலாவிபூதியிலுள்ளாரும் நித்ய விபூதியிலுள்ளாருமாக வந்தனுபவிக்கும்படியான திருக்கடித்தானத்தையே,

---

இவரநுஸந்தித்தவாத்மவஸ்துவின் வைலக்ஷண்யத்தை (௧) "யானுந்தானா யொழிந்தான்" (௨) "தேனும்பாலும் கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்து" என்று, தனக்கு, அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரமாகவும், நிரதிஶய போக்யமாகவு மநுஸந்திக்கும்படி காட்டிக்கொடுக்க (தேஹாதிகளில் பரமாய்நின்று நினைக்கில் லக்ஷ்மீதுல்யமாய் அவர்க்கேகுடிகளாய் பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்தவர்) (௩) "சென்றுசென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே, தேஹேந்த்ரியாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய் (௪) "நினையும் நீர்மையதன்றிவட்கிது நின்று நினைக்கப்புக்கால் (௫) "அருமாமாயன் பேரன்றிப்பேச்சிலள்" (௬) அன்றிமற்றோருபாயமென்" என்று யதாநிரூபணம் பண்ணில் பிராட்டியோபாதி அநந்யார்ஹமாய் அவ்வளவுமன்றிக்கே (௭) "மாகாயாம் பூக்கொள் மேனி நான்குதோள் பொன்னாழிக்கை யென்னம்மான்நீக்கமில்லாவடியார்தம் அடியாரடியாரடியாரெங்கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே (௮) "ஊழிதோறூழிவாய்க்கதமியேற்கு" என்று, விலக்ஷண விக்ரஹயுக்தனான ஸர்வேஶ்வரனை விஶ்லேஷிக்கக்ஷமரல்லாத பாகவதர்களுடைய ஶேஷத்வத்தினெல்லையிலே நிற்கிறவர்களெனக்கு ஶேஷிகள், இருகரையரன்றிக்கே அவர்களுக்கே ஸபரிகரமாகவநந்யார்ஹனாய்ச் செல்லும் நல்லகோட்பாடு காலதத்வமுள்ளதனையு மெனக்கு வித்திக்கவேண்டுமென்று, இப்படி ததீயஶேஷத்வ காஷ்டையளவும் செல்லநிற்கும்படி பரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்தவர் (ஸ்வஸாதநஸாத்யஸ்தர் இருகரையராகாமல் மண்ணவரும்வாநவரும் நண்ணுமத்தையே

---

(௧) தி - வா. ௮. ௮. ௪. (௨) ஷை (௩) ஷை - ௫. (௪) ஷை - ௬. ௫. (௫) ஷை - ௧ (௬) ஷை - ௧0. (௭) ஷை - ௧0. ௧0. (௮) ஷை

௱. குறிக்கொண்மினுள்ளத்தென்று ப்ராப்யைக பரராக்குகிறு ரெட்டாம்பத்தில்.

மூ—(௯) எண்டிசையுமகல் ஞாலமெங்கு மளிக்கின்ற

குறிக்கொண்மினுள்ளத்து - உங்கள் ஹ்ருதயத்திலே கொடுவந்தநுஸந்தியுங்கோள், என்று என்றுபதேசித்து - ப்ராப்யைகபரராக்குகிறுர் - கீழ்ச்சொன்ன ப்ராப்யமான வர்ச்சாவதாரமே ப்ராபகமாம்படி ததேகப்ரவணராக்குகிறுர், எட்டாம்பத்தில் - எட்டாவதானஸூகத்தில்.

அ. (௯) எண்டிசையும்-எண்டிசையும் கீழும்மேலுமுற்றவுமுண்டபிரான் என்றும், அகல்ஞாலம் - அவனேயகல்ஞாலம் படைத்திடந்தானென்றும், எங்குமளிக்கின்ற - அகலிடம்படைத் திடந்துண்டு மிழ்ந்தளதெங்குமளிக்கின்ற வாயன்மாயோனென்றும்,

---

குறிக்கொள்மினுள்ளத் தென்று ப்ராப்யைகபரராக்குகிறு ரெட்டாம்பத்தில்) அதாவது:— தம்முடைய ஸாத்யங்களே தங்களுக்குமென்றிருக்கிறவர்கள், தத்விஷயம்ப்ராபகமும் ததீயவிஷயம்ப்ராப்யமுமாய் இருகரையராகாதபடி (௧) "திருக்கடித்தாநத்தை யேத்தநில்லா குறிக்கொள்மினிடரே"(௨) "கோவிந்தன் மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்டாமறை மண்ணவர்தாந்தொழ"(௩)"வாநவர்தாம்வந்துநண்ணும்திருக்கடித்தான நகரே" (௪) "இடர்கெடவுள்ளத்துக் கொள்மின்" என்று, திருக்கடித்தாநத்தை ஸ்தோத்ரம் பண்ணினவளவிலே துக்கங்களெல்லாம் நிலைகுலைந்துபோம். இத்தைக்குறிக்கொள்ளுங்கள், ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஸுலபமான திருவடிகளை உபயவிபூதியிலுள்ளாரும் வந்தநுபவிக்கும்படியான திருக்கடித்தானநகரையுங்கள் ஸமஸ்த துக்கங்களும் போம்படி நெஞ்சிலேகொண்டநு ஸந்தியுங்கோளென்று கீழில்பத்தில் ப்ராப்யமாகஉபதேசித்த அர்ச்சாவதாரபூமியே துக்கநிவர்த்தகமு மென்கையாலே ப்ராப்யமானவிஷயமே ப்ராபகமுமென்று தர்சிப்பித்துப்ராப்யவிஷயமொன்றிலுமே தத்பரராக்குகிறு ரெட்டாம்பத்தி லென்கை. *

வ்யா. (௯) ஒன்பதாம் பத்தால், இப்படி யவாப்த ஸமஸ்தகாமனுகையாலே, இத்தலையிலொன்றையு மபேக்ஷியாமல் ப்ரளயாத்யாபத்துக்களிலே யுதவி ரக்ஷிக்கும் ஆபத்ஸகனை ஸர்வேஶ்வரன் கீழ்ப்ரகாசிப்பித்த ஆத்மதர்ஶநத்துக்குபலம், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தையநுபவிக்கையாய், அவ்வநுபவத்திலுண்டான த்வரையாலே க்ஷணகாலம் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஆர்த்தரான தமக்கு, ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே பெறக்கடவதென்று நாளவதியிட்டுக்கொடுக்கப்பெற்றவிவர், கீழ் தம்முபதேஶத்தாலே திருந்தினவர்களையொழிய அல்லாதாரையும் விடமாட்டாத பரமக்ருபையாலே யதாதிகாரம் ஸர்வோபாயங்களையு மருளிச்செய்கிறுரென்கிறுர். (எண்டிசையு மகல்ஞாலமெங்கு

---

(௧) தி - வா. அ. ௬. ௬. (௨) ஷை - எ. (௩) ஷை. (௪) ஷை.

மூ. வாலின்மே லென்னும்படி நித்யபோகபாத லீலோபகரண த்தின் லயாதிகளைப்போக்கு மாபத்ஸகன் ஆருயிரென்னப் படுத்தின ஆத்ம தர்சநபலாநுபவ பரம்பரையைக்

ஆலின்மேல் - ஆலின்மேலாலமர்ந்தானென்றும், என்னும்படி - இப்படி சொல்லும்படி யெல்லார்தலையிலும் வரையாதேதிருவடிகளை வைத்துப கரித்து, நித்யபோக - எப்போதுமுள்ள போகத்தையுடையதான, பரம பதத்தைக்காட்டில், பாத - பாதஶப்தவாச்யமான, லீலோபகரணத் தின் - பகவானுக்கு லீலைக்குபகரணமாயிருந்துள்ள இவ்விபூதியில், லயா திகளை - உபஸம்ஹாரம் முதலான ஸ்ரிஷ்டி ஸ்திதிகளை, போக்கும் - இவைஜகத்துக்கு ஒன்றுந் தட்டாதபடி அவ்வோகாலங்களிலே பரிஹ ரித்துப்போருமவன், ஆபத்ஸகன் - ப்ரளயாத்யாபத்துக்களில் உதவு மவன், ஆருயிரென்ன - என்னுத்மாபட்டது நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்ய ஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபந்தான்பட்டதோ வென்னும்படியாக, படு த்தின - நிரங்கு ஶஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வேஶ்வரன் தானேமேல்விழுந்து அநுபவிப்பித்த, ஆத்ம - ஆத்மவைலக்ஷண்யத்தை, தர்ஶன - கீழ்ப்பத் திலேயவன் யதாவாகக்காட்டக் கண்டநுபவித்ததுக்கு, பல - பலமாயி ருந்துள்ள, அநுபவபரம்பரையை - சொல்லப்பட்ட வநுபாவ்ய பரம்ப ரைகளையாசைப்பட்டுக்கிடையாமையாலே,

---

மளிக்கின்றவாலின்மேலென்னும்படி நித்யபோகபாத லீலோபகரணத் தின் லயாதிகளைப்போக்குமாபத்ஸகன்) (க) "எண்டிசையும் கீழும் மேலு முற்றவுமுண்டபிரான்" (உ) "அவனே யகல்ஞாலம் படைத்திடந் தானவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தான் (௩) "அகலிடம்படைத் திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்தெங்கு மளிக்கின்றவாயன்" (௪) ஆலின்மேலாலமர்ந் தான்" என்று, ஸகலலோகங்களையும் ப்ரளயங்கொள்ளாமல் ஒக்க வே திருவயிற்றிலே வைத்துநோக்கி யுமிழ்ந்தவற்றை மீண்டு முண் டாக்கியும், ஹிரண்யனுலே தள்ளுண்டு அண்டபித்தியிலே சேர்ந்த பூமியை ஒட்டு விடுவித்தெடுத்தும், மஹாபலி பலாத்கரித்தாளுகிற தஶையிலே யெல்லைநடந்து மீட்டும், இப்படி ப்ரளயாத்யாபத்துக்க ளிலே யுதவி ரக்ஷித்தவனென்னும்படி கீழ்ச்சொன்ன ஸத்யகாமத் வத்தால்வந்த நைரபேக்ஷ்யம்தோற்ற இத்தலையிலபேக்ஷையற ப்ரத் யுபகாரம் நினையாமல் வரையாதே தன்பேறாக நோவுபடு மளவுகளிலே யுதவி (௫) "పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి" "பாதோஸ்ய விஶ்வாபூதாநி த்ருபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" என்கிறபடியே, அம்ருத ஶப்தத்தாலே சொல்லும்படி நித்யபோகமான த்ருபாத்விபூதியைப் பற்ற அல்பமாகையாலே, பாதஶப்தத்தால்சொல்லப்பட்ட லீலோபகர ணமான இவ்விபூதியின் லயாதிகளைப் போக்குமாபத்ஸகனானவன் (ஆரு யிரென்னபடுத்தின ஆத்ம தர்ஶந பலாநுபவ பரம்பரையைக்கூவுதல்

(க) தி - வா. ௬. க. க. (உ) ஷை - ௩. உ. (௩) ஷை - ௬. உ. (௪) ஷை - ௪0. ௧. (௫) பு - ௯௩.

மூ. கூவுதல்வருதலென்று முடுகவிட்டு ஏகமெண்ணிக் காண க்கருதியெழ நண்ணி நினைதொறுமுருகியலற்றிக்கவையில் மனமின்றி

கூவுதல் வருதலென்றுமுடுகவிட்டு - என்னையங்கேயழைத்துக் கொள்ளுதல் நீயிங்கேவருதல் செய்கிறிலையென்று முறையிடும்படி முடுகவிட்டு, ஏகமெண்ணி - அவன்நித்ய வாஸம்பண்ணுகிற பரமபதத்தைக் காண்கையாலே ஸர்வகாலமுமேகரூபமாக மநோரதித்து, காணக்கருதி - உன்னைக்காணவேணுமென்று, (ஆசைப்பட்டு) எழநண்ணி - முடிந்து போகையிலே யொருப்பட்டு, நினைதொறுமுருகி - நெஞ்சு சிதிலமாய்க் கரைந்து, அலற்றி - அக்ரமமாகக்கூப்பிட்டு, கவையின்மனமின்றி - இருகரையான நெஞ்சமின்றிக்கே யேகாக்ர சித்தராய்,

---

வருதலென்று முடுகவிட்டு) (க) “இருத்தும் வியந்தில்” தம்மோடு கலந்த கலவியை ஸ்மரிப்பிக்க வித்தராய்ப்பேசுகிறவளவில் அவன் தட்டுமாறிநின்று பரிமாறின சீலத்திலே யீடுபட்டு (உ) “ஆருயிர் பட்டதெனதுயிர்பட்டது” என்று, என்னுத்மாபட்டது நித்யானுபவம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் ஸ்வரூபம்தான்பட்டதோ வென்னும்படியாகத் தான்மேல்விழுந்தநுபவித்த ஆத்மவைலக்ஷண்யத்தை கீழில்பத்தில் யதாவாகக்காட்ட, கண்டதுக்குபலம், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை யநுபவிக்கையாகையாலே (௩) சோதி வாய்த்திறந்துன் தாமரைக்கண்களால்நோக்காய் (ச) “பாதபங்கய மேதலைக்கணியாய்” (ரு) “உன்தாமரைமங்கையும் நீயுமிடங்கொள் மூவுலகுந்தொழ விருந்தருளாய்” (சு) “கனிவாய் சிவப்ப நீகாண வாராய்” (எ) “நின்பன்னிலாமுத்தம் தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து நின் திருக்கண்டாமரைதயங்க நின்றருளாய்” என்று, திருப்பவளத்தைத்திறந்தொருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணும், திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி யருளவேணும், திருவடிகளை யென்தலையிலே வைத்தருளவேணும், தேவரும் பிராட்டியும்கூட வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பை யெனக்குக்காட்டி யருளவேணும் என்முன்னே நாலடியுலாவி யருளவேணும், அநுகூலதர்ஶநத்தில் பிறக்கும் ஸ்மிதம் காணவேணும், என்றிப்படி, அநுபவபரம்பரையை யாசைப்பட்டு க்ரம ப்ராப்திபற்ருமையாலே(அ) “கூவுதல் வருதல் செய்யாய்” என்று நிரதிஶயபோக்யமான உன்திருவடிகளிலே நானும் வந்தடிமை செய்யும்படி யென்னை யங்கே யழைத்தல் நீயிங்கே வருதல் செய்தருளவேணும், என்றிப்படி முடுகவிட்டு (ஏகமெண்ணிக்காணக்கருதியெழ நண்ணி நினைதொறுமுருகி யலற்றிக்கவையில் மனமின்றி)

(க) தி - வா. அ. எ. க. (உ) ஷை - க. சு. க. (௩) ஷை - உ. க. (ச) ஷை - உ. (ரு) ஷை - ௩. (சு) ஷை - ச. (எ) ஷை - ரு.

மூ. பதிஞலாண்டு பத்துமாஸம் ஒருபகல்பொறுத்தவர்கள் ஒருமாஸதிநஸங்க்யையில் படுமது க்ஷணத்திலே யாகவிரங்குகிறத்வனாக்கீடாக

பதிஞலாண்டு - பதிஞலுஸம்வத்ஸரம், பத்துமாஸம் - பத்துமாஸம், ஒருபகல் - ஒருபகல் முப்பதுநாழிகை (இவைகளில் பொறுத்தவர்கள் ஸ்ரீபரதாழ்வான், பிராட்டி, ஸ்ரீகோபிமார் இவர்கள்) ஒருமாஸ - பத்துமாஸம் பொருத்தவ ளொருமாஸத்திலும், திந - பதிஞலாண்டு பொறுத்தவ ரொருதிநத்திலும், ஸங்க்யையில் - பகலெல்லாம் பொருத்திருந்தவர் ஸங்க்யையிலும், படுமது - அநுபவித்தக்லேஶங்களெல்லாம், க்ஷணத்திலேயாக - ஒருக்ஷணத்திலேயுண்டாம்படி, இரங்குகிறத்வரைக்கீடாக - ஈடுபடுகிறத்வனாக்கநுகுணமாக,

(௧) "மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனமேக மெண்ணு மிராப்பகலின்றியே" என்று, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற பரமபதத்தைக் காண்கையிலே ஸர்வகாலமு மேகரூபமாக மநோரதித்து (௨) "கரணக்கருது மென்கண்களே" என்று, பெரிய பிராட்டியாரோடு திவ்யாயுதங்களோடும் திவ்ய விக்ரஹத்தோடுங்கூடியிருக்கிறவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு, (௩) "எழநண்ணி நாமும்நம் வானநாடனேடொன்றினேம்" என்று, ஸ்மாரகபதார்த்த தர்ஶநத்திலே நோவுபடுகையாலே முடிந்துபோகையிலே யொருப்பட்டு (௪) "திருக்காட்கரை மருவியமாயன்தன்மாயம் நினைதொறும் நெஞ்சமுறுகுமால்" என்று, அவனநுபவதஶையில் பரிமாறின சீலாதிகளை நினைக்குந்தோறும் அநுபவோபகரணமான நெஞ்சு சிதிலமாய்க் கரைந்து (௫) தமரோடங்குளார்க்குத் தக்கிலமேகேளீரே" என்று, தூதப்ரேஷண முகத்தாலே "கிளிமொழியாளலத்தியசொல்" என்றுத்தாமையாலே அக்ரமமாகக் கூப்பிட்டு (௬) "கவையில் மநமின்றிக் கண்ணநீர்கள் கலுழ்வன்" என்று, இருதலைத்த நெஞ்சன்றிக்கே யேகாக்ரசித்தராய், (பதிஞலாண்டு பத்துமாஸம் ஒருபகல் பொறுத்தவர்கள் ஒருமாஸ திநஸங்க்யையில்படுமதுதக்ஷணத்திலேயாக விரங்குகிற த்வனாக்கீடாக) பெருமாளைப்பிரிந்து பதிஞலாண்டு பொருத்திருந்த ஸ்ரீபரதாழ்வான் (௭) "𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇" "பூர்ணேசதுர்த்த ஶேவர்ஷே" என்ற அவதிகழிந்தவொருநாளில்பட்ட க்லேஶமும் பத்துமாஸம் பொறுத்திருந்த பிராட்டி (௮) "𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂𑌨𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇" "மாஸாதூர்த்வம் நஜீவிஷ்யே" என்று, திருவடியுடன் சொல்லிவிட்டவநந்தரம் அவ்வொரு மாஸத்தில்பட்ட க்லேஶமும், க்ருஷ்ணன் பசுமேய்க்கப்போக ஒருபகலெல்லாம் பொருத்திருந்த ஸ்ரீகோபிமார் அவன்பசுக்களின் பிற்குழையிலே வாரா

(௧) தி-வா. ௯. ௩. ௭. (௨) ஷை-௪. ௧. (௩) ஷை-௫. ௧௦. (௪) ஷை-௬. ௧. (௫) ஷை-௭. ௨. (௬) ஷை-௮. ௩. (௭) ஸ்ரீ-ரா. யு. ௧௨௭. ௧. (௮) ஷை-ஸு. ௪௧. ௬.

௱. இனிப்பத்திலொன்று தஶம தசையிலே பேறென்று நாட் கடலாகத் தம்பிக்கிட்ட தாகாமல் நாளை வதுவைபோலே நாளிடப்பெற்றவர்

இனி-மேல்,பத்திலொன்று-சக்ஷூராகம்,சிந்தை,ஸங்கல்பம்,நித்ராஹாநி கார்ச்யம், அருசி, லஜ்ஜாஹாநி, உந்மாதம், மூர்ச்சை, மரணம், என்று சொல்லப்பட்டபத்துவிதமான அவஸ்தையிலொன்றான,தஶமதசையில், பரமபக்திக்கு நிலமான மரணதசையில், பேறென்று - புருஷார்த்தலாபமென்று, நாட்கடலாக - ஒருநாளொருகடல்போலே துஸ்தரமாய், தம்பிக்கிட்டதாகாமல், பரதாழ்வானுக்கு நாளிட்டுக்கொடுத்தாப்போலே யாகாமல், நாளைவதுவைபோலே-நாளைவதுவைமணமென்று நாளிட்டென்னுமாப் போலே, நாளிடப்பெற்றவர் - அவன்தானேநாளிட்டுக் கொடுக்கப்பெற்று ஹ்ருஷ்டரானவர்,

நிற்க, முற்கொழுந்தில் காணுமையாலே ஒருஸங்க்யையில்பட்ட க்லேஶமெல்லா மொருக்ஷணத்திலேயாம்படி “அவனைவிட்ட கல்வதற்கேயிரங்கி” என்றீடுபடுகிற த்வரைக்கீடாக (இனிப்பற்றிலொன்றுதஶமதஶையிலே பேறொன்று) (௧) నయనప్రీతిః ప్రథమం చిన్తాభోగ స్తతో౽నుసంకల్పః । నిద్రాచ్ఛేద స్తనుతా విషయ విరక్తి స్త్రపానాశః ॥ ఉన్మాదో మూర్ఛామరణమిత్యే తాస్మరదశాదశైవస్యుః “ ప్రథమే త్వభిలాషస్స్యా ద్వితీయే చిన్తనం భవేత్ । అనుస్మృతి స్తృతీయేతు చతుర్థే గుణకీర్తనమ్ ॥ ఉద్వేగః పఞ్చమః ప్రోక్తః ప్రలాపష్షష్ఠ ఉచ్యతే ॥ ఉన్మాదస్సప్తమోజ్ఞేయ అష్టమో వ్యాధిరుచ్యతే ॥ నవమేజడతాచైవ దశమం మరణం తథా ।” நயநப்ரீதிஃ ப்ரதமம் சிந்தாபோகஸ்ததோநுஸங்கல்பஃ। நித்ராச்சேதஸ்தநுதா விஷயவிரத்திஸ்த்ரபாநாஶஃ॥ “உந்மாதோ மூர்ச்சாமரணமித்யே தாஸ்மரதஶாதஶைவஸ்யுஃ” “ப்ரதமேத்வபிலாஷஸ்யா த்விதியே சிந்தநம் பவேத் । அநுஸ்ம்ருதிஸ்த்ரிதீயேது சதுர்த்தே குணகீர்த்தநம் உத்யோகஃ பஞ்சமஃ ப்ரோக்த ப்ரலாபஷ்ஷஷ்ட உச்யதே “உந்மாதோ ஸப்தமோஜ்ஞேய அஷ்டமோவ்யாதிருச்யதே” “நவமே ஜளதாசைவ தஶமேமரணந்ததா” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, காமுகராயிருப்பார்க்கு தஶமாவஸ்தையிலே மரணமாமாப்போலே, நம்பக்கல் பரமபக்தியுக்தரான உமக்கும் நம்மைப் பெறுவிடில் முடியும்படியான பரமபக்திதஶை பத்தாம்பத்திலே பிறக்கத் தேடுகிறது. ஆகையால் கீழ்ச்சொன்ன விளம்பமில்லை. இனியுள்ளதுபத்தி லொன்று தஶமதஶையான மரணாவஸ்தையிலே பேறென்று (நாட்கடலாகத் தம்பிக்கிட்ட தாகாமல் நாளை வதுவைபோலே நாளிடப்பெற்றவர்) “நாட்கடலைக்கழிமினே” என்கிறபடியே விரஹவ்யஸநத்தாலே ஒருநாளொருகடல்போலே துஸ்தரமாம்படி (௨) “పూర్ణేచతుర్దశేవర్షే” பூர்ணேசதுர்த்தஶேவர்ஷே” என்று, தம்பியான ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு நெடுகநாளிட்டுக்கொடுத்தாப்போலே யாகாமே (௩) “நாளைவதுவை மணமென்று நாளிட்டு” என்று, இன்றென்னில் வெள்ளக்கேடாம். சிலநாட்கழிந்தென்னில் வரட்கேடாமென்று நினைத்து நாளையென்று நாச்சியாருக்கு

(௧) · (௨) ஸ்ரீ - ரா. யு. ௧௨௭. ௧. (௩) நாச்சி - தி. ௬. ௨.

மூ. இம்மடவுலகர் கண்டதோடுபட்ட அபாந்தவாரக்ஷகாபோ
க்யா ஸுகாநுபாயப்ரதி ஸம்பந்தியைக்காட்டி

இம்மடவுலகர் - இவ்வுலகிலுள்ள அறிவுகேடரான ஸம்ஸாரிகள், கண்டதோடுபட்ட - கண்டபோது ஸ்நேஹமொழிய காணாதபோதில்லாத பார்யாபுத்ராதிகளுடைய, அபாந்தவ - பந்துக்களன்றிக்கே யிருக்கை, அரக்ஷக - ரக்ஷகரன்றிக்கே யிருக்கை, அபோக்ய - போக்யரன்றிக்கே யிருக்கை, அஸுக - ஸுகப்ரதரன்றிக்கே யிருக்கை, அநுபாய - பலஸித்திக்குறுப்பின்றிக்கே யிருக்கை, (இவைகளுக்கு) ப்ரதி ஸம்பந்தியை-எதிர்த்தட்டான நிருபாதிக பந்துத்வம், நிருபாதிகரக்ஷகத்வம், நிரதிஶயபோக்யத்வம், நிரதிசய ஸுககரத்வம், நிரபேக்ஷமான உபாயத்வம் (இவைகளை) காட்டி - வெளியிட்டு,

நாளிட்டாப்போலே (க) "மரணமானல்" என்று, ஆரப்தஶரீராவஸாநதிலே பேருக வவன்றனே நாளிட்டுக் கொடுக்கப்பெற்று ஹ்ருஷ்டரானவர் (இம்மட உலகர் கண்டதோடுபட்ட அபாந்தவாரக்ஷகா போக்யா ஸுகாநு பாயப்ரதி ஸம்பந்தியைக்காட்டி) சரமோபாயோபேயபர்யந்தமாகத் தாமருளிச்செய்த ஹிதவசநம் கேட்டுத் திருந்தினவர்களை யொழிய அல்லாதாரையும்விடமாட்டாத தம்முடைய க்ருபையாலே (உ) "இம்மடவுலகர்" என்று, ஸம்ஸாரத்தி லறிவுகேடரானவர்களுக்கு (௩) "கொண்டபெண்டிர்" என்று, துடங்கி ஸந்நிதியிலே ஸ்நேகிக்குமதொழியக் காணாதபோது ஸ்நேஹமொன்று மின்றிக்கே யிருக்கிற பார்யாபுத்ராதிகள் பந்துக்களன்று ப்ரளயாபத்ஸகனானவனே பரமபந்துவென்றும், (௪) "துணையும்சார்வும்" (௫) "பொருள்கையுண்டாய்" (௬) "அரணமாவர்" என்கிறபாட்டுக்களாலே, அவனையொழிந்தார் தாங்க ளுபகாரகரைப்போலே ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்து வந்தவாறே கண்ணற்று உபேக்ஷிப்பார்களாகையாலே அவர்கள் ரக்ஷகரல்லர். தன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே அதிஶங்கைபண்ணினரையும் விஶ்வஸிப்பித்து ரக்ஷிக்குமவனாய் அவதாரமுகத்தாலேஸுலபனாய் ரக்ஷணாநுரூபமான குணங்களையுமுடையனானவனையொழிய வேறுரக்ஷக ரில்லையென்றும் (எ) "சதிரமென்றுத் தம்மைத் தாமேஸம்மதித்து" என்று துடங்கி, தங்களுக்குபோக்யைகளாக ஸம்பாதித்த ஸ்த்ரீகள் ஆபத்துவந்தவாறே உபேக்ஷிப்பர்கள். ஏகப்ரகாரமாக ஸ்நிக்தனாயிருப்பானவனே ஆனபின்பவர்கள் போக்யரல்லர். அவனே நிரதிஶயபோக்யனென்றும், (அ) "இல்லைகண்டீரின்பம்" என்று

(க) தி - வா. ௯. ௧0. ௫. (உ) ஷை - உ. எ. (௩) ஷை க. க. (௪) ஷை - உ. (௫) ஷை - ௩. (௬) ஷை - ௪. (எ) ஷை - க. ௫. (அ) ஷை - க. ௬.

௯. மற்றொன்று கண்ணனல்லாலென்கிற வைகல்வாழ் முதலான ஸித்தோபாயம் அதில்துர்பலபுத்திகளுக்கு மாலே நண்ணி காலேமாலே

மற்றொன்று-மற்றொன்றென்கிறபாட்டாலும், கண்ணனல்லால் - கண்ணனல்லாலில்லையென்கிற பாட்டாலும், என்கிற - ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட, வைகல்வாழ்முதலான - ஸார்வகாலிகமான வாழ்ச்சிக்குக்காரணமான ஸித்தோபாயம் - உபாயாந்தர ஸஹமல்லாமல் ஸ்வதஸ்ஸித்தமான விஶ்வரூபமான உபாயம், அதில் - அந்த ஸித்தோபாயத்தில், துர்ப்பலபுத்திகளுக்கு - மஹாவிஶ்வாஸம்பிறக்கைக்கு, விரோதியான புத்திதௌர்ப்பல்ய முடையவர்களுக்கு, மாலேநண்ணி - மாலேநண்ணி யென்கிறபாட்டாலும், காலே மாலே - காலேமாலே யென்கிற வம்ஶத்தாலும்,

துடங்கி துக்கங்களிலே சிலவற்றை ஸுகமென்று ப்ரமிக்கிற சித்தனை போக்கி அவனையொழிய ஸ்வரூபமாயிருப்பதொன்றில்லையென்றும், (க) "யாதுமில்லைமிக்கதனில்" என்றுதுடங்கி, அவனையொழிய வேறொன்றைரக்ஷகமென்று பற்றினவர்கள் பண்டைநிலையுங்கெட்டு அநர்த்தப்பட்டுப்போவர்கள். ஆனபின்பு அவனையொழிய உபாயமில்லையென்றும், இப்படியவனையொழிந்தாருடைய அபந்துத்வத்தையும் அரக்ஷகத்வத்தையும் அபோக்யதையையும் அஸுகத்வத்தையும் அநுபாய்த்வத்தையும் அதுக்கு ப்ரதிகோடியானவவனுடைய பரமபந்துத்வத்தையும், நிருபாதிகரக்ஷகத்வத்தையும், நிரதிஶயபோக்யதையையும், ஸுகரூபத்வத்தையும், நிரபேக்ஷோபாயத்வத்தையும், தர்சிப்பித்து, இம்மடவுலகருடைய அபாந்தவாதிகளின் ப்ரதிஸம்பந்தியை யவர்களுக்குக்காட்டி என்று, வாக்யயோஜநாக்ரமம். (மற்றொன்று கண்ணனல்லாலென்கிற வைகல்வாழ்தலான ஸித்தோபாயம்) (உ) "மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மானிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையும்கண்டீர்கள்" என்று, இதுக்குமேல் சொல்லலாவதொன்றில்லை, இதுதன்னை ஸுக்ரஹமாகச்சொன்னோம். மஹாப்ருதிவியில் ஸகலாத்மாக்களுக்கும் இதுதனக்குப்பரக்க ஆயாஸிக்க வேண்டா, சிந்தாமாத்ரமேயமையுங்கிடிகோளென்கையாலேதனக்குமேலொன்றன்றியிலேயிருப்பதாய் ஸங்க்ரஹேணோபதேசிக்கலாய் ஸர்வாதிகாரமாய் வரணஸுகரமுமாயிருக்குமதாகவும் (௩) "கண்ணனல்லாலில்லை கண்டீர்சரண்" என்று, (ச) "[illegible]" "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்ற க்ருஷ்ணனையொழிய வேறுபாயமில்லையென்கையாலே, ஸித்தமாய் பரமசேதநமாய், ஸர்வஶக்தியாய் நிரபாயமாய் ப்ராப்தமாய் ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாயிருக்குமதாகவும் சொல்லப்படுமதாய் (௫) "வடமதுரைப்பிறந்தான் குற்றமில் சீர் கற்றுவைகல்வாழ்தல்" என்கிற யாவதாத்மபாவியான குணாநுபவத்துக்குடலான ஸித்தோபாயத்தை யுபதேசித்தும் (அதில், துர்ப்பலபுத்திகளுக்கு மாலே நண்ணி காலே மாலே

(க) தி-வா. ௯. ௧. ௯. (உ) ஷை-எ. (௩) ஷை-௧௦. (ச) ஸ்ரீ-கீ. ௧அ. ௬௬. (௫) தி-வா. ௯. ௧. எ.

மூ. விண்டு தேனைவாடாமலரிட்டன்பராம் ஸாங்கபக்தி அதிலஶக்தர்க்குத் தாளடையும் ப்ரபத்தி அதிலஶக்தர்க்குச்சாரணமாத்ரம்.

விண்டு - விண்டுவொடாமலரிட்டென்கிற பாட்டாலும், தேனை வாடாமலரிட்டு - தேனை வாடாமலரிட்டென்கிற பாட்டாலும், சொல்லுகிறபடியே, அன்பராம் - தனதன்பர்க்கென்கிறபடியே அன்புபண்ணுகையாகிற, **ஸாங்கபக்தி** - அங்கங்களோடுகூடினபக்தி, அதில் - அந்த ஸாங்கபக்தியில், அஶக்தர்க்கு - ஶக்தியில்லாதவர்க்கு, தாளடையும் ப்ரபத்தி - தனதாளடைந்தார்க் கெல்லாமென்றுசொல்லப்பட்ட ப்ரபத்தி, அதில்-அந்ததாளடையும் ப்ரபத்தியில், அஶக்தர்க்கு - அநுஷ்டிக்கவஶக்தருக்கு, உச்சாரணமாத்ரம் - நாமோச்சாரணமாத்ரம்,

---

விண்டு தேனை வாடாமலரிட்டு அன்பராம் ஸாங்கபக்தி) (க) "సకృదేవ హి శాస్త్రార్థః కృతోఽయం తారయేన్నరమ్। నరాణాం బుద్ధిదౌర్బల్యాదుపాయాన్తరమిష్యతే" "ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோ யம்தாரயேந்நரம் | நராணாம் புத்திதௌர்ப்பல்யாதுபா யாந்தரமிஷ்யதே" என்கிறபடியே, அந்த ஸித்தோபாயத்தில் மஹாவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்கடியான பாக்ய மில்லாமையாலே இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக அதிவிழிகையில் விஶ்வாஸமில்லாமையாகிற்புத்தி தௌர்ப்பல்யமுடையவர்களுக்கு (உ) "மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோ" (ங) "காலைமாலை கமலமலரிட்டு நீர்" (ச) " விண்டு வாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்" (ரு) "தேனை வாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்" (சு) தனதன்பர்க்கன்பு" என்று, பக்தியுக்தராய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் புஷ்பாத்யுபகரணங்களாலே அவனை ஸமாராதநம்பண்ணி அவன்பக்கல் பக்திநிஷ்டராகுங்கோளென்று அங்கஸஹிதையான பக்தியை யுபதேசித்தும் (அதிலஶக்தர்க்குத்தாளடையும் ப்ரபத்தி) அதில் துஷ்கரத்வம் விளம்பபயம் ஆகிறவிவற்றாலே அநுஷ்டிக்க ஶக்தரல்லாதார்க்கு (எ) "சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்" என்று, நிவ்ருத்தி ஸாத்யமாகையாலே ஸுகரமுமாய், ஸர்வாதிகாரமுமாய் ஶரீராவஸாநத்திலே பலப்ரதமுமான ப்ரபத்தியை வெளியிட்டும் (அதிலஶக்தர்க்குச்சாரணமாத்ரம்) உபாயபல்குத்வ பலகௌரவ விரோதிபூயஸ்த்வங்களாகிற ஶங்காத்ரயத்தாலே அதில் வ்யவஸாயத்துக்குடலான ஶக்தியில்லாதார்க்கு (அ) "திருக்கண்ணபுரம்சொல்ல நாளும்துயர்பாடுசாராவே" என்ற, வசநத்தைப்பற்றுசாகப்பிடித்து அவன்திருத்திக்

(க) (உ) தி - வா. ௯. ௧0. ௧. (ங) ஷை. (ச) ஷை - ௩. (ரு) ஷை - ௪. (சு) ஷை. ரு. (எ) ஷை (அ) ஷை - ௧0.

மூ. ஸர்வோபாயஶூந்யர்க்கு இப்பத்தும் பாடியிடும் தெண்ட னென்று கீதாசார்யனைப்போலே அதிகாராநுகுணம் நெறி யெல்லாமுரைக்கிறா ரொன்பதாம்பத்தில்.

மூ—(௧0) சுரிகுழல்

ஸர்வோபாயஶூன்யர்க்கு - கீழ்ச்சொன்ன உபாயங்களொன்றிலு மந்வய மில்லாதார்க்கு, பாடியிடும் தெண்டன் - ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டிப் பத்தையும் பாடியவன் திருவடிகளிலேவிழுகை, என்று - ஏவம்ப்ரகார மாக, கீதாசார்யனைப்போலே-சரமஶ்லோகோபதேஷ்டாவான கண்ண னைப்போலே, அதிகாராநுகுணம் - அவரவரதிகாராநுகுணமாக, நெறி யெல்லாம் - அநேகோபாயங்களெல்லாம், உரைக்கிறார்-வெளியிடுகிறார், ஒன்பதாம்பத்தில் - ஒன்பதாவதான ஶதகத்தில்.

(அ) சுரிகுழல் - சுரிகுழல் கமலக்கட்கனிவாய், என்கிறபாட்டா லும்,

கொள்ளும்படியான உச்சாரணமாத்ரத்தை வெளியிட்டும் (ஸர்வோபாய ஶூந்யர்க்கு இப்பத்தும் பாடியிடுந்தெண்டனென்று) உச்சாரணம் தனக்கும்தானுக வொருபாசுரமிட்டுச்சொல்ல க்ஷமரன்றிக்கே கீழ்ச் சொன்ன உபாயங்களெல்லாவற்றிலும் அயோக்யராயிருப்பார்க்கு (௧) "இப்பத்தும் பாடியாடிப்பணிமினவன் தாள்களேயே" என்று, இத்திரு வாய்மொழியை ப்ரீதி ப்ரேரிதராய்க்கொண்டு பாடி அவன்திருவடிக ளிலே விழுங்கோளென்று (கீதாசார்யனைப்போலே அதிகாராநுகுணம் நெறியெல்லாமுரைக்கிறாரொன்பதாம்பத்தில்) அதாவது:—கீதோபநிஷ தாசார்யன் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலே (௨) "நெறியெல்லாமெடு த்துரைத்த" என்கிறபடியே, சேதனருடையருச்யநுகுணமாக உபாய ங்களெல்லாவற்றையும் உபதேசித்தாப்போலே, இவரும் ப்ராப்தியணித் தானவாறே ஸம்ஸாரிகளொருவரு மிழக்கவொண்ணுதென்கிற க்ருபை யாலே யெல்லாமெடுத்துரைத்து அவ்வோருடைய அதிகாராநுகுண மாக உபாயங்களை யெல்லாமுபதேசித்தருளுகிறாரொன்பதாம்பத்தி லென்கை. *

வ்யா. (௧0) (பத்தாம்பத்தில், இப்படிஆபத்ஸகனுகையாலே அவ் வாபத்ரக்ஷணநுரூபமாக பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹங்களுக்கெல்லாம் மூல பூதமாய்நிரதிஶய வைலக்ஷண்யயுக்தமான திவ்யவிக்ரஹத்தோடே வந்துதோன்றிதன்பக்கல் ந்யஸ்தபரரானவர்கள் ஸம்ஸாரத்திலடிக்கொ திப்பாலும்தன்திருவடிகளைக்கிட்டி அநுபவிக்கப் பெறுமையாலும் படு மார்த்தியைஹரிக்கும் ஸ்வபாவனுனவன் கீழில்பத்திலே தம்முடையத்வ ராநுகுணமாக நாளிட்டுக்கொடுத்ததுக்கு பலம் அர்ச்சிராதிகதியாலே தேஶவிசேஷத்தேரப் போகையாகையாலே அதுக்கு ஆப்ததமனுனவன்

(௧) தி - வா. ௬. ௧0. ௧௧. (௨) பெரி - ௪. அ. ௬.

௱. அஞ்சனப் புனல்மைநின்ற பொல்லாப் புனக்காயாவென்னு மாபத்திற்கொள்ளும் காமரூபகந்தரூபத்தாலே ப்ரபந்நார்த்திஹரனானவன்

அஞ்ஜன - உன்னஞ்சனமேனியை யாட்டமென்கிற பாட்டாலும், புனல்மைநின்ற - புனல்மைநின்றவரை போலும் என்கிற பாட்டாலும், பொல்லா - பொல்லாக்கனிவாய்யென்கிற பாட்டாலும், புனக்காயா - புனக்காயாநிறத்த என்கிற பாட்டாலும், என்னும் - ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட, ஆபத்தில் கொள்ளும்-ஆபத்காலத்தில் காமரூபங்கொண்டென்று தன்திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்கானபடிபரிக் ரஹிக்கப்பட்டு, காமரூப - தன்னிச்சாநுகுணமாக பரிக்ரஹித்த விக்ரஹங்களுக்கெல்லாம், கந்த - ஹேதுபூதமாயிருந்துள்ள, ரூபத்தாலே - திவ்யரூபத்தாலே, ப்ரபந்நார்த்திஹரனானவன்-தம்திருவடிகளில் தலைசாய்த்தவர்களின் ஆர்த்திகளையெல்லாம்போக்கு மவனுடைய,

---

தன்னை வழித்துணையாகப்பற்றி இனிப்ராப்தியில் கண்ணழிவில்லையென்று தமக்கேறநிச்சயித்தவிவர், மறைத்துவைத்த வர்த்தமுள்ளதும் வெளியிடவேண்டும்படியான தசையானவாறே ப்ரதமோபதேஶ பாத்ரமான தந்திருவுள்ளத்துக்கு க்ருத்யாக்ருத்யங்களைவிதித்து, அப்படிபவ்யரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு கர்த்தவ்யாதிகளை வெளியிட்டு, முதலிலே உபக்ரமித்தபக்தியோகத்தையும் நிகமித்து, ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸுகரமாக வாஶ்ரயணத்தை உபதேசித்து, அநுபவகைங்கர்யங்களிலே நிற்கிறவர்களுக்கு சிலகுணமாகிறவாழங்காலையுங்காட்டி, தன்பக்கல்விருப்பத்தாலே தந்திருமேனியிலதிவ்யாமோஹம்பண்ணுகிற ஈஶ்வரனுக்கு அதின்தோஷத்தையுணர்த்தி, இப்போதுதமக்கு பரதந்த்ரனாய் தம்மை பரமபதத்திலே கொண்டுபோவதாக அத்யாதரம் பண்ணுகிறவனை அநாதிகாலம் தம்மைஸம்ஸரிக்கவிட்டு உபேக்ஷித்திருந்ததுக்கு ஹேதுவென்னென்றுகேட்க? அவனும் இந்த்ரியவஶ்யதை துடக்கமான ஹேதுபரம்பரையை எண்ணி, அதுவும் மதாயத்தமென்றறியும் ஸர்வஜ்ஞரான விவர்க்கு போக்கடிசொல்லுகை அரிதென்று நிருத்தரனாய் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும் அங்குள்ளாருடைய ஸத்காரத்தையும் அவ்வழியாலே போய்ப்பெறும் ஸ்வசரணகமலப்ராப்திபர்யந்தமாகக்காட்டிக் கொடுக்க, அத்தைஸாக்ஷாத்கரித்து,அதுமாநஸாநுபவமாத்ரமாய் பாஹ்யகரண யோக்ய மல்லாமையாலே அத்தையதாவாக ப்ராபிக்கவேணுமென்று பதறியவனுக்கு மறுக்கவொண்ணாத திருவாணையிட்டுத் தடுத்து அதுபெறுவாணையல்லாமைக்கு ஹேதுக்களையும் சொல்லும்படியான தம்முடைய பரமபக்தியெல்லாம் குளப்படியாம்படியானவபிநிவேசத்தோடே வந்து தம்முடைய தாபங்களைப் போக்கின ப்ரகாரத்தைவெளியிடுகிறார். (சுரிகுழலஞ்சனப்புனல்மைநின்ற பொல்லாப் புனக்காயாவென்னு ஆபத்தில்கொள்ளும் காமரூபகந்தரூபத்தாலே ப்ரபந்நார்த்திஹரனானவன்) (௧) "சுரிகுழல் கமலக்

---

(௧) தி - வா. ௧௦. ௧. ௧.

மூ. அருள்பெறும்போதணுகவிட்டதுக்குபலமான வானேறும் கதிக்கு அண்டமூவுலகும் முன்னோடிக் கால்விழுந்தி டத்தே நிழற்றடங்களாக்கி அமுதமளித்த தயரதன்பெற்ற கோவலனுகையாலே வேடன் வேடுவிச்சி பக்ஷி குரங்கு சரர்சரமிடைச்சி யிடையர் தயிர்த்தாழி கூனி மாலாகாரர்

அருள்பெறும்போது - அவனருள் பெறுமளவாவி நில்லாதென்னும்படி தம்முடைய அத்யார்த்தியைப் போக்குகைக்காக மரணமானுலென்று தன்க்ருபாலாபகாலத்தை, அணுகவிட்டதுக்கு - ஸமீபமாம்படி பண்ணிக்கொடுத்ததுக்கு, பலமான - ப்ரயோஜனமாயிருந்துள்ள வானேருங் கதிக்கு - பரமபதத்திற்குப்போம்வழிக்கு, அண்டமூவுலகம் - திருவுலளக்க வென்றேருவ்யாஜத்தாலே, முன்னோடி - முன்னேபரமபதத் தளவும் சென்று, கால்விழுந்திடத்தே - திருவடிகளிருந்தவிடத்தே, நிழல் -(தன்திருவடிகளே) நிழலாகவும், தடங்களாக்கி-தடாகமாகவுமாம் படிபண்ணி, அமுதமளித்த - தன்திருநாமத்தையேபாதேயமாக்கி, தயரதன்பெற்ற - தயரதகுமாரராயும், கோவலனுகையாலே, வஸுதேவ புத்ரனுயும் அவதரித்தபடியாலே, வேடன் - குஹப்பெருமாள், வேடுவிச்சி - ஶபரீ, பக்ஷி - ஜடாயு, குரங்கு - ஸுக்ரீவன், (மற்றவாநரம்) சராசரம் - சராசரங்கள், இடைச்சி - சிந்தயந்தி, இடையர் - ததிபாண்டர், தயிர்த்தாழி - தயிர்ப்பானை, கூனி - சாந்திட்டகூனி, மாலாகாரர்- ஆராதிக்கப்பெற்றமாலாகாரர்,

கட்கனிவாய்" (க) "அஞ்சனமேனி" (உ) "புனல் மெய்நின்ற வரைபோலும் திருவுருவம்" (௩) "பொல்லாக்கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கம்" (௪) "புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்" என்று, அந்யோந்யவிலக்ஷணமாய் அதிமநோஹரமாய் அனுபவிதாக்களை தனித்தனியே ஆழங்கால்படுத்தவல்ல அவயவஶோபையையும்,அதுக்குபராபகமாய் அத்யுஜ்வலமாய்விடாயர்முகத்திலே நீர் வெள்ளத்தைத்திறந்து விட்டாப்போலே ஸகலஶ்ரமங்களு மாறும்படியிருக்கும் திருநிறத்தையுமுடைத்தாக்ச் சொல்லப்படுமதாய் (ரு) "காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்" என்று, ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்ரக்ஷணநிரூபமாகவேண்டினபடி பரிக்ரஹிக்கும் விக்ரஹங்களுக்கெல்லாம் கந்தமாயிருக்கும் திவ்யவிக்ரஹத்தைக்கொண்டுதன்பக்கல்நிக்ஷிப்தபரரானவர்கள் அநிஷ்டமானஸம்ஸாரத்திலிருப்பாலும் அபீஷ்டமான தன்திருவடிகளைக் கிட்டாமையாலும் படுமார்த்தியைத்தீர்க்கும்ஸ்வபாவனுனவன் (அருள் பெறும்போதணுகவிட்டதுக்குபலமானவானேறுங்கதிக்கு அண்டமூவுலகும் முன்னோடிக்கால் விழுந்திடத்தே நிழற்றடங்களாக்கி யமுதமளித்த தயரதன்பெற்ற கோவலனுகையாலே வேடன் வேடுவிச்சி பக்ஷி குரங்கு சராசரம் இடைச்சி இடையர் தயிர்த்தாழி கூனி மாலாகாரர்

(க) தி - வா. ௧0. ௩, ௩. (உ) ஷை - ௬. அ. (௩) ஷை - ௧0. ௧0. (௪) ஷை. ௬. (ரு) ஷை - ௧0. ௧. ௧0.

மூ. பிண விருந்து வேண்டடிசிலிட்டவர் அவன்மகனவன்தம்பி ஆனையரவம்

பிணவிருந்து-பிணவிருந்திட்ட கண்டாகர்ணன், வேண்டடிசிலிட்டவர்-அடிசிலிட்டருஷிபத்நிகள், அவன்மகன் - ஹிரண்யபுத்ரனான ப்ரஹ்லாதன், அவன்தம்பி - ராவணாநுஜனான விபீஷணன், ஆனை - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், அரவம் - ஸுமுகன்,

பிணவிருந்து வேண்டடிசிலிட்டவர் அவன்மகன் அவன்தம்பி யானை அரவம் மறையாளன் பெற்றமைந்தன் ஆகிறபதினெட்டுநாடன் பெருங்கூட்டம் நடத்துமாப்தனை வழித்துணையாக்கி) (௧) "அவனுடைய வருள்பெரும்போதரிதே" (௨) "அவனருள் பெருமளவாவிநில்லர்து" என்று கீழில்பத்திலே, க்ஷணகாலவிளம்பம் பொறுதபடி ஆர்த்தரான தமக்கு (௩) "மரணமானால்" என்று, ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷம்தருகிறேனென்று அணித்தாக நாளிட்டுக் கொடுத்ததுக்கு பலம், (௪) "வானேறவழிதந்து" என்று, ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்திலேசென்று புகுருகைக்குவழியாக அவன் காட்டிக்கொடுத்த அர்ச்சிராதிகதியாலே போகப்பெறுகையாலே அவ்வர்ச்சிராதிகதிக்கு ராஜகுமாரன் வழிபோம்போது வழிக்குக்கடவார் முன்னோடி நிலம் சோதித்து நிழலும் தடாகமும்பண்ணி பின்னைக்கொண்டுபோமாப்போலே (௫) "அண்டமூவுலகளந்தவன்" என்று, திருவுலகளக்கவென்றொரு வ்யாஜத்தாலே முன்னோடி நிலஞ்சோதித்து (௬) "அவனடிநிழல்தடம்" என்று, காளமேகமான தன்கால் விழுந்தவிடத்தே நிழலும் தடாகமுமாம்படிபண்ணி, அமுதமளித்த பெருமானாகையாலே (௭) "𑌪𑌾𑌥𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍" "பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்கிறபடியே, பாதேயமாக தன்குணாம்ருதத்தை வர்ஷிக்குமவனாய் (௮) "தயரதன்பெற்ற மரதகமணித்தடம்" என்றும், (௯) "கூத்தன்கோவலன்" என்றும், சக்ரவர்த்தித்திருமகனாயும் க்ருஷ்ணனாயும் அவதரித்தவனாகையாலே (௧௦) "𑌗𑍁𑌹𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍" "குஹமாஸாத்ய தர்மாத்மா நிஷாதாதிபதிம்ப்ரியம்" எனனும்படி (௧௧) "மாழைமான் மடநோக்கியுன்தோழியும்பியெம்பி" என்று, பிராட்டியையும் இளையபெருமாளையும் முன்னிட்டு உகந்ததோழன் நீயென்று, விஷயீகரிக்கப்பெற்ற ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் (௧௨) "𑌸𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌬𑌰𑍀𑌂" "ஸோப்யகச்சந்மஹாதேஜா. ஶபரீம்" என்கிறபடியே, தானே சென்று கிட்டிவிருந்துண்டு (௧௩) "𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌤𑌵 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨" "சக்ஷுஷாதவஸௌம்யேந பூதாஸ்மிரகுநந்தந" என்றும்படி, தன் விஶேஷகடாக்ஷத்தாலே பூதையான

(௧) தி-வா - ௯. ௯. ௫. (௨) ஷை-௬. (௩) ஷை-௩. ௧௦. ௫. (௪) ஷை-௧௦. ௬. ௫. (௫) ஷை - ௧௦. ௧. ௫. (௬) ஷை - ௨. (௭) காருடம். (௮) ஷை - ௮. (௯) ஷை - ௬. (௧௦) ஸ்ரீ - ரா. ௧. ௨௮. (௧௧) பெரிய - தி. ௫. ௮. ௧. (௧௨) ஸ்ரீ - ரா. ௧. ௫௬. (௧௩) ஷை - ஆ. ௭௩. ௧௨.

மூ. மறையாளன் பெற்றமைந்தனாகிற பதினெட்டு நாடன் பெருங்கூட்டு

மறையாளன் - கோவிந்தஸ்வாமி, பெற்றமைந்தன் - மாற்கண்டேயன், ஆகிற - இவர்களாகிற, பதினெட்டு நாடன் பெருங்கூட்டு - பதினெட்டாக வெண்ணலாம்படி யிருக்குமித்திரளை,

ஶபரீ, ஸ்ரீகார்யார்த்தமாக தேஹத்தையழிய மாறினவரென்னுமுகப்பாலே (௧) "[illegible]" "யாகதிர்யஜ்ஞசீலாநாமாஹிதாக்நேஶ்சயாகதி꞉ । அபராவர்த்திநாம்யாசயாசபூமிப்ரதாயிநாம் ॥ மயாத்வம் ஸமநுஜ்ஞாதோ கச்சலோகாநநுத்தமாந்" என்று, விஷயீகரிக்கப்பெற்ற ஸ்ரீஜடாயு, மஹாராஜர், குரங்குயென்றவிதுஜாத்யேகவசநமாகையாலே. (௨) "[illegible]" "ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி" என்று அத்தலையித்தலையாய்ச்சென்று அங்கீகரிக்கப்பெற்றவாநராதிபதியான மஹாராஜரும் பரிகரமுமானவாநரவர்க்கமும் (௩) "ஒன்றின்றியேநற்பாலுக்குய்த்தனன்" என்று, ஒரு ஹேதுவுமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைகஸுகதுக்கமாம்படியாக விஷயீகரிக்கப்பெற்ற (௪) "அயோத்தியில் வாழும்சராசரம்" (௫) "[illegible]" "சிந்தயந்தீஜகத்ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்வாஸதயாமுக்திம் கதாந்யாகோபகந்யகா" என்று விக்ரஹவைலக்ஷண்யமே உபாயமாய் வீடு கொடுக்கப்பெற்ற சிந்தயந்தி, வெண்ணெய் களவுகாண புக்கவிடத்தே துறப்புண்டுவந்து தம்மகத்தேபுகப்படலைத் திருகிவைத்து மோக்ஷம் தாராவிடில் காட்டிக்கொடுப்பேனென்று மோக்ஷம் பெற்றததிபாண்டர், நாமரூபங்களுள்ளவைத்துக்கெல்லாமொரு சேதநனதிஷ்டாநமுண்டாகையாலே இதுக்குமோக்ஷங் கொடுக்கவேணுமென்கிறவவன் நிர்ப்பந்தத்துக்காக மோக்ஷம் கொடுக்கப்பெற்ற தயிர்த்தாழி, (௬) "[illegible]" "ஸுகந்தமேதத்ராஜார்ஹம்ருசிரம்ருசிராநநே । ஆவயோர்காத்ரஸத்ருஶம் தீயதாமநுலேபநம்" என்று, பூசும் ஶாந்தபேக்ஷிக்க அநந்யப்ரயோஜனமாகக் கொடுத்த ப்ரீதியாலே விஶேஷகடாக்ஷவிஷயபூதையான கூனி, (௭) "[illegible]" "தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமி" என்று, அநந்ய ப்ரயோஜநமாக பூவைக்கொடுத்த உகப்பாலே (௮) "[illegible]" "தர்மே மநஶ்சதே பத்ர ஸர்வகாலம் பவிஷ்யதி । யுஷ்மத் ஸந்ததிஜாதாநாம் தீர்க்கமாயுர்ப்பவிஷ

(௧) ஸ்ரீ-கூஅ. ௩௧. (௨) ஷை - கி. ச. ௧அ. (௩) தி - வா. எ. ரு. ௧. (௪) ஷை. (௫) ஸ்ரீரா. பு. ரு. ௧௩. ௨௧. (௬) ஷை-௨௦. ரு. (௭) ஷை-௧௬. ௨௦. (௮) ஷை - ௨௬.

மூ. நடத்துமாப்தனை வழித்துணையாக்கி

நடத்துமாப்தனை - நடத்துமாப்தனானவனை, வழித்துணையாக்கி - அவனையேவழித்துணையாகப்பற்றி,

யதி" என்று, விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணப்பெற்ற ஸ்ரீமாலாகாரர் (க) "నవంశవమిదం పుణ్యం వేదపారగముచ్యతే। యజ్ఞశీలం మహాప్రాజ్ఞం బ్రాహ్మణం శవముత్తమమ్॥" "நவம் ஶவமிதம் புண்யம் வேதபாரகமுச்யதே। யஜ்ஞசீலம் மஹாப்ராஜ்ஞம்ப்ராம்ஹணம் ஶவமுத்தமம்" என்று (௨) "యదన్నః పురుషో భవతి" "யதந்நஃ புருஷோபவதி" என்கிறபடியே, பிணவிருந்திட்ட கண்டாகர்ணன், வேண்டடிசிலுண்ணும்போதென்றுபார்த்திருந்து நெடுநோக்குக்கொள்ளும் பத்தவிலோசநத்தில் பக்தி புரஸ்ஸரமாக அடிசில் கொண்டுவந்திட்ட ரிஷிபத்நிகள், (௩) "மீளவவன்மகனை" என்று ஹிரண்ய புத்ரனாய்வைத்து தன்னருளுக்கு விஷயமாம்படி பக்தனான ஸ்ரீப்ரஹலாதன் (௪) "அவன் தம்பிக்கு" என்னும்படி ராவணானுஜனாய் (௫) "అనుజో రావణస్యాహమ్" "அநுஜோராவணஸ்யாஹம்" இத்யாதிப்படியே, ஸ்வநிகர்ஷத்தை முன்னிட்டுவந்து (௬) "రాఘవం శరణంగతః" "ராகவம் ஶரணம்கதஃ" என்று, திருவடிகளையடைந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் (௭) "పరమాపదమాపన్నో మనసాచిన్తయద్ధరిమ్। సతునాగవర శ్రీమాన్నారాయణపరాయణః॥" பரமாபதமாபந்நோமநஸா சிந்தயத்தரிம், ஸதுநாகவர ஸ்ரீமாந்நாராயண பராயணஃ" என்று, ஸ்வயத்நத்தைவிட்டு ப்ரபன்னனாய் ஸ்வாபிலஷித கைங்கர்யம்பெற்ற ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், (௮) "நஞ்சுசோர்வதோர் வெஞ்சினவரவம் வெருவி வந்துநின்சரணென" என்கிறபடியே, பெரியதிருவடிக்கஞ்சிவந்து திருவடிகளை சரணமாக வடைந்தஸுமுகன் (௯) "மாகமாநிலம் முழுதும்வந்திறைஞ்சும் மலரடிக்கண்ட மாமறையாளன்" என்று, க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் தன்னுடைய பால்யசேஷ்டிதங்களை ஸாக்ஷாத்கரித்துகாமனாய் தபஸ்ஸு பண்ணி அப்படியே காட்டியருளக்கண்டநுபவித்தவநந்தரம் நித்யாநுபவத்தையபேக்ஷித்த கோவிந்தஸ்வாமி (௧௦) "மாமுனிபெற்றமைந்தன்" என்று, ம்ருகண்டு புத்ரனாய் மோக்ஷார்த்தமாக தன்னைவந்தடைந்த மார்க்கண்டேயன், இவர்களாகிற நாநாஜாதிதையாலும் இப்படி பதினெட்டாக வென்னலாம்படி யிருக்கையாலும் பதினெட்டுநாட்ன் பெருங்கூட்டம்போலேயிருந்துள்ள வித்திரளை அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே தானே துணையாய்க்கொண்டு நடத்துமவனாய் (௧௧) "திருமோகூராத்தன் தாமரையடியன்றி மற்றிலமரன" (௧௨) "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதி" என்னும்படி, திருமோகூரிலே நின்றருளின

(௧) ஸ்ரீஹரிவம். வி. ப. (௨) ஸ்ரீ-ரா. அ. ௧௦௨. ௩௦. (௩) பெரியா-தி. ௧. ௬. ௨. (௪) (௫) ஸ்ரீ - ரா - யு. ௧௭. (௬) ஷை - ௧௩. (௭) ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மே - ௬௯. ௪௬. (௮) பெரிய தி - ௫. அ. ௪. (௯) பெரிய - தி. ௫. அ. ௫. (௧௦) ஷை - ௬. (௧௧) தி - வா. ௧௦. ௧. ௬. (௧௨) ஷை - ௧.

மூ. அறியச்சொன்ன ஸுப்ரபாதத்தைத் துணைபிரியாமல் போக்கொழித்து மீள்கின்ற தில்லையென்று நிச்சித்திருந்தவர் ஸஞ்சிதங்காட்டும் தசையானவாறே முந்துற்ற நெஞ்சுக்குப் பணிமறவாது மருளொழி

அறியச்சொன்ன-இவர்களறியும்படி சொல்லப்பட்ட, ஸுப்ரபாதத்தை - நல்விடிவானநாளிலே, துணைபிரியாமல் - ஸஹாயத்தைவிட்டுப் பிரியாமல், போக்கொழித்து - பசுமேய்க்கபோக வொண்ணுதபடிபண்ணி, மீள்கின்றதில்லையென்று - ஸம்ஸாரதுரிதம்மறுவலிடாதென்று, நிச்சித்திருந்தவர் - நிச்சயித்திருந்தவர், ஸஞ்சிதம்காட்டும் தசையானவாறே - ஸம்பாதித்துப் புதைத்துவைத்ததைக் காட்டும்படியான தசையான மரணமானவாறே, முந்துற்ற நெஞ்சுக்கு - தம்மிலும்பகவத்விஷயத்தில் முற்பட்டதம்நெஞ்சுக்கு, பணிமறவாது - பணிநெஞ்சே நாளுமென்றும் மறவாது வாழ்கண்டாய் என்றும், மருளொழி - மருளொழிநீ மடநெஞ்சேயென்றும்,

பரமாப்தனை காளமேகத்தை வழித்துணையாகக் கொண்டு (அரியச்சொன்ன ஸுப்ரபாதத்தைத் துணைபிரியாமல் போக்கொழித்து மீள்கின்றதில்லையென்று நிச்சித்திருந்தவர்) (க) "நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களும் நணியவான" என்றும், (உ) "நாளேலறியேன்" என்றும், (௩) "மரணமானல்" என்றும், நாளுங்களுக்குச்சொன்னநாள் ஆஸந்நமாய்த்தென்று பிறர்க்கும் பேசும்படியாய் (ச) "సుప్రభాతాచమేనిశా" "ஸுப்ரபாதாசமேநிஶா" என்றும், (ரு) "సుప్రభాతాద్యరజనీ మధురావాసయోషితాం" "ஸுப்ரபாதாத்யரஜநீ மதுரா வாஸயோஷிதாம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பகவத் ப்ராப்தியணித்தானவறேநல் விடிவானநாளிலே (சு) "துணைபிரிந்தார்த்துயரமும் நினைகிலை" (எ) "பசுமேய்க்கப்போகேல்" (அ) "என்கைகழியேல்" (௯) "அவன் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தன" என்று, தமக்குத்துணையானவனை பசுமேய்க்கையாகிற வபிமதத்தைப் பற்றவும் போகாதபடி பண்ணி (க0) "மீள்கின்றதில்லை ப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம்" (கக) "நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேன்" என்று, ஸம்ஸாரதுரிதம் மறுவலிடாதென்று (கஉ) "నబిభేతికుతశ్చన" "நபிபேதிக்குதஶ்சந" என்கிறபடியே, ஒன்றுக்கு மஞ்சாதபடி நிச்சயித்திருந்தவர் (ஸஞ்சிதங்காட்டும் தசையானவாறே) மரணதசையானவளவிலே ஸஞ்சிதமாய்ப் புதைத்துக்கிடக்கும் மஹாநிதிகளை புத்ராதிகளுக்குக் காட்டுவாரைப்போலே தமக்கு பகவத்ப்ராப்தியணித்தானவாறே ஒரொருவருமிழக்கவொண்ணுது யெல்லார்க்கும் ஹிதாஹிதங்களறிவிக்கவேணுமென்று பார்த்து (முந்துற்ற நெஞ்சுக்குப் பணிமறவாது மருளொழி

(க) தி - வா. க0. உ. ௯. (உ) ஷை - ௯. அ. ச. (௩) ஷை - க0. ரு. (ச) ஸ்ரீ-வி. பு. ரு. கஎ. உ. (ரு) ஷை-அ. உ௩. (சு) தி-வா. க0. ௩. ச. (எ) ஷை - ௯. (அ) ஷை - அ. (௯) ஷை - கக. (க0) ஷை - ச. ௩. (கக) ஷை - ச. (கஉ) தை-உ.

மூ. நகுகைவிடேலென்று க்ருத்யாக்ருத்தங்களை விதித்து நெ ஞ்சுபோல்வாரைத் தொண்டரென்றழைத்து வலஞ்செ ய்து எணினுமின் பேசுமின் கேண்மின்

நகு - நரகத்தைநகுநெஞ்சே யென்றும், கைவிடேலென்று - வாழிமன மே கைவிடேலென்றும், க்ருத்யாக்ருத்யங்களை - செய்யத்தகுந்ததை யும் செய்யத்தகாததையும், விதித்து - நியமித்து, நெஞ்சுபோல்வாரைத் தொண்டரென்றழைத்து - தம்முடைய திருவுள்ளம்போலே விதேய ரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை தொண்டரெல்லீருமென்றழைத்து, வலம் செய்து - அநுகூலவ்ருத்தியைப்பண்ணி, எண்ணுமின் - ஸ்வாமியின் திருநாமத்தை யநுஸந்தியுங்கோளென்றும், பேசுமின் - திருவனந்தபுர த்தெம் பெருமானைப் பேசுங்கோளென்றும், கேண்மின் - நாம்சொல்லு கிறதைக் கேளுங்கோளென்றும்,

நகுகைவிடேலென்று க்ருத்யாக்ருத்யங்களை விதித்து) (க) "தொழு தெழன் மனனே" என்று, ப்ரதமத்திலே உபதேசிக்கும்படி (உ) "முந்துத்தநெஞ்சு" என்கிறபடியே, தம்மிலும் பகவத்விஷயத்திலே முற்பட்டுநிற்கிற தந்திருவுள்ளத்துக்கு (௩) "பணிநெஞ்சே நாளும் பரமபரம்பரனை" (ச) "வாழியென்நெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண் டாய்" (ரு) "மருளொழிநீ மடநெஞ்சே" (சு) "நரகத்தை நகு நெஞ்சே" (எ) "வாழிமனமேகைவிடேல்" என்று, நம்ப்ரதிபந்தகங் களையெல்லாம் தானேபோக்கி யடிமைகொள்ளும் ஸர்வஸ்மாத்பரனை யநுபவிக்கப்பார், உனக்கிஸ் ஸம்ருத்தி மாறுதே சென்றிடுக, கைபுகு ந்ததென்னு? இதர விஷயங்களில் செய்யுமத்தை யிவ்விஷயத்திலும் செய்யாதே யென்கிருர். (அ) "திருவாரன்விளையதனை மேவிவலஞ்செ ய்து கைதொழக்கூடுங்கொல், என்று, ப்ராப்யவஸ்து கிட்டித்தாகி லிங் கேயடிமைசெய்ய வமையாதோ வென்று உகந்தருளின நிலங்களில் நஸையாலே ப்ரமிப்பதொன்றுண்டு நமக்கதை நீ தவிரப்பார். உத் தேஶ்யவஸ்து ஸந்நிஹிதமாய்த்தென்றித்தையேபாற்குமித்தனையோ, நம்மையும் பார்க்கவேண்டாவோ, நான் பரமபதத்தேறப் போகாநின் றேன், நெடுநாள் நம்மைக் குடிமக்களாக்கி எளிவரவுபடுத்தின ஸம் ஸாரத்தைப்புரிந்து பார்த்துச் சிரித்துப் போருகிடாய். நமக்கிஸ்ஸம் பத்தெல்லாம் திருமலையாலே வந்ததாயிற்று. அத்திருமலையைக் கைவி டாதே கொள்ளென்று க்ருத்யாக்ருத்யங்களை யவஶ்யகரணீயமாம்படி விதித்து (நெஞ்சுபோல்வாரைத் தொண்டரென்றழைத்து) தம்திருவுள் ளம்போலே அந்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை (௯) "தொண்டீர் வம்மின்" என்று, பகவத்விஷயத்திலே சபலரானூர் வாருங்கோளென் றழைத்து (வலஞ்செய்தெண்ணுமின் பேசுமின் கேண்மின் காண்மின்

(க) தி - வா. க. க. க. (உ) பெரிய - அ. க. (௩) தி - வா. க0. ச. எ. (ச) ஷை - அ. (ரு) ஷை - சு. க. (சு) ஷை - ரு. (எ) ஷை - எ. க. (அ) ஷை - எ. க0. க. (௯) ஷை - க0 க. ரு.

௩௦. காண்மின் நடமின் புகுதுமென்று கர்த்தவ்யம் ஸ்மர்த்தவ்யம் வக்தவ்யம் ஶ்ரோதவ்யம் த்ரஷ்டவ்யம் கந்தவ்யம் வஸ்தவ்யமெல்லாம் வெளியிட்டு பிணக்கறவைச் சார்வாக நிகமித்து

காண்மின் நடமின் - திருவனந்தபுரத்தில் கண்வளரும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளைக் காணப்போருங்கோளென்றும், புகுதும் - திருவநந்தபுரம் புகவாருங்கோளென்றும், என்று-இப்படிசொல்லி, கர்த்தவ்யம் - அநுஷ்டேயத்தையும், ஸ்மர்த்தவ்யம் - த்யாநம்பண்ணவேண்டியதையும், வக்தவ்யம் - நித்யாநுஸந்தேயத்தையும், ஶ்ரோதவ்யம் - கேட்கவேண்டியதையும், த்ரஷ்டவ்யம் - பார்க்கவேண்டியதையும் கந்தவ்யம் - போகவேண்டியதையும், வஸ்தவ்யம் - வாஸம்பண்ணவேண்டுமதையும், எல்லாம் - இவையெல்லாவற்றையும், வெளியிட்டு - ப்ரகாசிப்பித்து, பிணக்கறவை - பிணக்கற என்கிறபாட்டில் சொன்ன-பக்தியோகத்தை, ஸார்வாகநிகமித்து-சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரனென்றுபஸம்ஹரித்து,

---

நடமின் புகுதுமென்று கர்த்தவ்யம் ஸ்மர்த் தவ்யம் வக்தவ்யம் ஶ்ரோதவ்யம் த்ருஷ்டவ்யம் கந்தவ்யம் வஸ்தவ்யமெல்லாம் வெளியிட்டு) (௧) "கொண்டகோயிலை வலஞ்செய்திங்காடுதூஉத்தே" என்று, அவனெழுந்தருளி நிற்கிற தேஶத்தைக்குறித்து அநுகூலவ்ருத்தியைப் பண்ணிஹ்ருஷ்டராவோம் வாருங்கோளென்கையாலே கர்த்தவ்யமும், (௨) "எண்ணுமினெந்தை நாமம்" என்று, ஸ்வாமியினுடைய திருநாமத்தை யநுஸந்தியுங்கோளென்கையாலே ஸ்மர்த்தவ்யமும், (௩) "பேசுமின்கூசமின்றி" என்று, உங்களயோக்யதை பார்த்துக்கூசாதே திருவநந்தபுரத்திலே ஸ்நேஹத்தைபண்ணி வர்த்திக்கிறவனைப் பேசுங்கோளென்கையாலே வக்தவ்யமும், (௪) "நமர்களோசொல்லக் கேண்மின்" என்று, நம்மோடுஸம்பந்தமுடையார் நாம்சொல்லுகிறத்தைக் கேளுங்கோளென்கையாலே ஶ்ரோதவ்யமும், (௫) "படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன் பாதம்காணநடமினோ" என்று, திருவநந்தபுரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளை காணப்போருங்கோ ளென்கையாலே த்ரஷ்டவ்ய கந்தவ்யங்களும் (௬) "அனந்தபுரநகர் புகுதுமின்றே" என்று இச்சைபிறந்தவின்றே திருவநந்தபுரத்திலேபோய் புகவாருங்கோ ளென்கையாலே வஸ்தவ்யமுமாகிறவை யெல்லாமவர்களுக்கு வெளியிட்டு (பிணக்கறவைச்சார்வாக நிகமித்து) உபக்ரமித்த வர்த்தத்தை உபஸம்ஹக்கை ஶாஸ்த்ரக்ரம மாகையாலே (௭) "பிணக்கற" என்கிறபாட்டிலே, (௮) "வணக்குடைத் தவநெறி" என்று, உபக்ரமித்த பக்தியோகத்தை

---

(௧) தி - வா. ௧௦. ௧. ௫. (௨) ஷி - ௨. ௫. (௩) ஷி - ௪. (௪) ஷி - ௨-௬. (௫) ஷி - ௮. (௬) ஷி - ௧. (௭) ஷி - ௧. ௩. ௫. (௮) ஷி.

மூ. எண்பெருக்கிலெண்ணும்

எண்பெருக்கி லெண்ணும் - எண்பெருக்கன்னலத்தென்றுபஜநதசையி லெண்ணப்படும்,

(க) "சார்வேதவநெறிக்குத்தாமோதரன் தாள்கள்" என்று, ஸ்வஸாத்யத்தோடே பொருந்தினபடியைச்சொல்லி நிகமித்து இதின்பட்டோலையானக்ரந்தத்திலே (உ) "வீடுமின்முத்தவும்" (ங) "பத்துடையடியவரிலே" உபதேசிக்கத்துடங்கின ஸாத்யஸித்த ரூபமானஸாதநத்வயத்தையும் "தவனெறிக்கு" "பரமன்பணித்த" என்று, நிகமித்தென்றவரிதிலே யிப்படியருளிச் செய்வானென்னென்னில்? அதில் "வீடுமின்முற்றம்" ப்ரபத்திபரமாகவும், "பத்துடையடியவர்" பக்திபரமாகவும், பூர்வர்கள் நிர்வஹித்தகட்டளையைப் பிடித்தருளிச் செய்தார். இது "வீடுமின்முற்றத்தையும்" பக்திபரமாக்கி யோஜித்தருளினவெம்பெருமானார் நிர்வாகக் கட்டளையைப் பிடித்தருளிச்செய்தார். இதிலே ஸகல வ்யாக்யாநஸித்தமுமாய் ஈட்டிலும் ப்ரதாநயோஜனையுமாயிருக்குமது இந்த க்ரமத்திலேயிறே. இவர்தாம் முதற்பத்தில் பக்தியை உபதேசிக்கிறாரென்றருளிச்செய்ததும். ஆகையாலிதுமுன்புள்ளாரருளிச்செய்தபடியைப் பற்றவருளிச்செய்தார். இதுயெம்பெருமானார் யோஜனையாய் பின்புள்ளாரெல்லாரு மருளிச்செய்துகொண்டுபோந்தமர்யாதையைப்பற்ற வருளிச்செய்தாரென்று கொள்ளுமித்தனை. (ச) "வணக்குடைத்தவனெறி" என்கிறவிது, ப்ரபத்திபரமாகவும் ஒருயோஜனையிட்டிலே தோன்றியிருக்கையாலே "பிணகறவை" என்கிறவிதிலே பக்திப்ரபத்திகளிரண்டையும்கூட்டிக்கொண்டு (ரு) "சார்வேதவநெறியிலே" சார்வேதவனெறிக்குத்தாமோதரன் தாள்கள், என்றும், (சூ) "பண்டேபரமன் பணித்தபணிவகையே" "கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம்" என்றும், என்றிரண்டையும் நிகமிக்கிறாரென்றாலோ வென்னில்? அதுக்குமநுபபத்தியுண்டு, "பிணக்கற" என்கிறபாட்டில், ப்ரபத்திபரமான யோஜனையுண்டானாலும் விகல்பமொழிய ஸமுச்சயங் கூடாமையாலே. ஆகையாலே ஸகலவ்யாக்யாநங்களுக்கும்சேர "பிணக்கறவில்" உபக்ரமித்த பக்தியை நிகமிக்கிறாரென்ன வமையும். ஆனால், பக்த்யுபதேசோபக்ரமமும் "வீடுமின் முற்றத்திலே" ஆயிருக்க "பிணக்கறவை" என்பானென்னென்னில்? "வீடுமின்" என்று, த்யாஜ்யோபாதேய தோஷகுண பரித்யாகஸமர்ப் பணக்ரமத்தை ஸாலம்பநமந்த்ரமாக உபதேசித்தென்று அத்தையு மிதுக்கு சேஷமாக ஒருங்கவிட்டுக்கொண்டு வந்து அவனுரைத்த மார்க்கத்தேநின்றிருபசைமலமற வுணர்வுகொண்டு நலஞ்செய்வதென்றுதாம் யோஜித்தக்ரமத்தைப்பிடித்து முதல்பத்தில் துடங்கின பக்தியோகத்தையென்றபடி, "பிணக்கறத்துடங்கி" வேதப்புனிதவிருதி சொன்னவென்றிறேகீழு மருளிச்செய்தது. ஆக விப்படி முதற்பத்திலுபக்ரமித்தபக்தியை நிகமித்துக்கொண்டு (எண்பெருக்கி லெண்ணும்

(க) தி - வா. க0. ச. க. (உ) ஷை - க. உ. க. (ங) ஷை - ங. க. (ச) ஷை - ரு. (ரு) ஷை - க0. ச. க. (சூ) ஷை - க.

மூ. திருநாமத்தின் ஶப்தார்த்தங்களைச்சுருக்கி மாதவனென்று
த்வயமாக்கி கரணத்ரயப்ரயோக வ்ருத்தி ஸம்ஸாரிகளுக்
குக் கையோலைசெய்து கொடுத்து செஞ் சொற்கவிகளுக்
குக் கள்ளவழிகாவலிட்டு

திருநாமத்தின் - திருநாமமான திருமந்த்ரத்தினுடைய, ஶப்தார்த்தங்களை - ஶப்தம் அர்த்தமிவைகளை, சுருக்கி - ஸங்க்ரஹித் தருளிச்செய்து, மாதவனென்று - ஶ்ரீமானென்னுமதையிரண்டுபர்யாயம் சேர்க்கையாலே, த்வயமாக்கி - திருமந்த்ரவிவரணமானத்வயமாக்கி, கரணத்ரயப்ரயோகவ்ருத்தி - காயிக வாசிக மாநஸிகமான கரணத்ரயத்தாலும் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட வ்யாபாரத்தை, ஸம்ஸாரிகளுக்கு - பத்தசேதநர்க்கு, கையோலை செய்துகொடுத்து - இதுவிதென்று யேற்பாடு செய்துகொடுத்து, செஞ்சொற்கவிகளுக்கு - அநந்யப்ரயோஜநகவிகளான முதலாழ்வார்களுக்கு, கள்ளவழி - திருட்டுவழியான அவனுடைய சீலகுணத்தில், காவலிட்டு - அதில்புகாதபடி தகைந்து,

---

திருநாமத்தின் ஶப்தார்த்தங்களைச்சுருக்கி) (க) "எண்பெருக்கன்னலத் தொண்பொருளீறி லவண்புகழ்நாரணன்" என்று, முதல்பத்திலே, பஜநாலம்பநமாகச் சொல்லப்பட்டதாய், (உ) "எண்ணுந்திருநாமம்" என்று, பஜநதசையிலநு ஸந்திக்கப்படும் திருநாமமானதிருமந்த்ரத்தினுடைய" சப்தத்தையும் அர்த்தத்தையும் "நாரணம்" என்றும், (ங) "நாரணனெம்மான்" இத்யாதியாலும், ஸங்க்ரஹமாம்படி சுருங்க உபதேசித்தும், (மாதவனென்று த்வயமாக்கி) பூர்வோத்தர வாக்கியங்களில் ஶ்ரீமத் பதார்தங்களை திருவுள்ளம் பற்றிக்கொண்டு (ச) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்" என்று, கீழ்ச்சொன்ன நாராயண ஶப்தத்தோடே மாதவனென்கிறவித்தை இரண்டுபர்யாயம் சேர்த்துச்சொல்ல வல்லிகோளாகில் என்கையாலே அந்த திருமந்த்ரத்தை அதினுடைய விஶதாநுஸந்தாநமான த்வயரூபேணவெளியிட்டு (கரணத்ரயப்ரயோக வ்ருத்தி ஸம்ஸாரிகளுக்கு கையோலை செய்துகொடுத்து) ஈஶ்வரன்தம்மைக் கொடுபோகையிலே த்வரிக்கிறபடியாலும் கேட்கிறவர்களுக்கு பிரதிபத்திவிஷயமாம்படியாகவும் சுரங்கக்கொண்டு (ரு) "தாள்வாய்மலரிட்டு நாள்வாய்நாடீர்" (சா) "நாடீர்நாடோறும் வாடாமலர்கொண்டு பாடீரரன்நாமம்" "சுனைநன்மலரிட்டு நினைமின் நெடியானே" என்றிப்படி, கரணத்ரயத்தாலும் ப்ரயோகிக்கப்படும் பகவதாஶ்ரயணீயப்ரவ்ருத்தியை பரந்தஶடங்குகளை சுருங்க வநுஷ்டேயார்த்த ப்ரகாஶகமான ப்ரயோகவ்ருத்தியாக்கிக்கையோலை செய்து கொடுக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரிகளுக்கு தர்சிப்பித்து (செஞ்சொற் கவிகளுக்குக் கள்ளவழிகாவலிட்டு) (எ) "செஞ்சொற்கவிகா

(க) தி - வா க. உ. க0. (உ) ஷை - க0. ஓ. க. (ங) ஷை - உ. (ச) ஷை - எ. (ரு) ஷை - ச. (சா) ஷை - ஓ. (எ) ஷை - எ. க.

மூ. மனந்திருத்தி வீடுதிருத்தப்போய் நாடுதிருந்தினவாறே வந்து விண்ணுலகந்தர விரைந்து அத்தைமறந்து குடிகொண்டு தாம்புறப்பட்ட வாக்கையிலேபுக்குத் தானகர்களைய திலேவகுத்து குரவைதுவரைகளில் வடிவுகொண்ட சபலனுக்கு தேஹதோஷமறிவித்து

மனம்திருத்தி - அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலேயகன்ற விவரைத்தன் சீலத்தைக்காட்டிச் சேர்த்துக்கொண்டு, வீடுதிருத்தப்போய் - இவரகலாமைக்காக பரமபதத்தேற கொடுபோகவத்தை யலங்கரிக்கப்போய், (மீளுவதற்குமுன்னே) நாடுதிருந்தினவாறே - தம்முபதேஶத்தாலே நாடுதிருந்தினவளவிலே, வந்து - மீளவந்து, விண்ணுலகம் - பரமபதத்தை, தர - கொடுக்கையிலே, விரைந்து - த்வரித்து, அத்தைமறந்து - தானுபக்ரமித்த கார்யத்தையும்மறந்து, குடிகொண்டு - இவர் திருமேனியிலே அத்யாதரத்தாலே ஸபரிகரனுய்வர்த்தித்து, தாம்புறப்பட்ட - இத்தைத்யாஜ்யமாக நினைத்துத்தாம் ஶரக்குக்கட்டிப்புறப்பட்டுநின்ற, ஆக்கையிலே - ஹேயமானஶரீரத்திலே, புக்கு - ப்ரவேசித்து, தாநநகர்களை - தனக்கு வாஸஸ்தாநமான நகரங்களில் பண்ணும் விருப்பத்தை, அதிலே - இவ்வாழ்வாருடைய ஓரோரவயவங்களிலே, வகுத்து - பிரித்தனுபவித்து, குரவைதுவரைகளில் - திருக்குரவையிலே யநேகவிக்ரஹ பரிக்ரஹம்பண்ணினுப்போலவும் த்வாரகையில் பதினாறுயிரம் ஸ்த்ரீகளுடனே அநேக ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணியநுபவித்தாப்போலவும், வடிவுகொண்ட - ஆழ்வாரையநுபவிக்கைக்காக அநேக ஶரீரபரிக்ரஹம்பண்ணின, சபலனுக்கு - ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷ சபலனுக்கு, தேஹதோஷ மறிவித்து - தேஹத்தின்ஹேயத்தை யறிவித்து,

ளுயிர்காத்தாட்செய்மின்” என்று, அவனுக்கடிமை செய்வார் அவனுடைய சீலாதிகளிலே யகப்பட்டழுந்திப்போகாம லுங்களுயிர்களை நோக்கிக்கொண்டு அடிமை செய்யப்பாருங்கோ ளென்று உபதேசிக்கையாலே அநுபவகைங்கர்யங்களோடே நடக்கிற ஸகோத்ரிகளுக்கு அரணழியாமல் கள்ளவழிகாவலிடுவாரைப்போலே சீலகுணமாகிற ஆழங்காலிலிழியாதே கொள்ளுங்கோளென்று வஞ்சக்கள்வனுள் கலந் தழிக்கும்வழிக்குக்காவலிட்டு (மனம்திருத்தி வீடுதிருத்தப்போய் நாடுதிருந்தினவாறே வந்து விண்ணுலகம்தரவிரைந்து அத்தைமறந்து குடிகொண்டு தாம்புறப்பட் டவாக்கையிலே புக்குத்தானநகர்களை அதிலே வகுத்து குறவைதுவறைகளில் வடிவுகொண்டசபலனுக்கு தேஹதோஷ மறிவித்து) (க) “தன்பால் மனம்வைக்கத்திருத்தி” என்று, ‘வளவேழுலகிலே” அயோக்யரென்றகன்ற தம்மை தம்சீலதையைக்காட்டி மநஸ்ஸைத்திருத்திச் சேர்த்துக்கொண்டு இன்னமுமிவரிங்கே யிருக்கில் அயோக்யரென்றகலுவர், அகலவொண்ணுத தேஶத்தேறக்கொடு போகவேணு

(க) தி - வா. க. கு. க௦.

ரூ. மாயையைமடிவித்து

மாயையை - ஸம்ஸாரத்தில் நிற்கைக்கடியான வசித்ஸம்பந்தத்தை, மடிவித்து - திரியவிடுவித்து,

மென்று (க) "வீடுதிருத்துவான்" என்கிறபடியே பரமபதத்தைக் கோடிப்பதாகப்போய், அதுசெய்து மீளுவதற்கு முன்னே (உ) "ஊரும் நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல்" என்கிறபடியே தம்முபதேசத்தாலே நாடெல்லாந்திருந்தி தானிங்கே தம்மைவைத்துக் கொள்ள நினைத்தகாரியமும் தலைக்கட்டினவாறே வந்துநின்று (௩) "விண்ணுலகந்தருவானாய் விரைகின்றான்" என்று, மீளவந்து பரமபதத்தேறக்கொண்டு போகையிலேத்வரித்து சரமசரீரமாகையாலே தம்முடைய திருமேனியிலே தமக்குண்டான வ்யாமோஹத்தாலே கொடுபோகவிரைந்து அதையும் கூடமறந்து (ச) "கோவிந்தன் குடிகொண்டான்" என்கிறபடியே, ஸபரிகரனாய்க்கொண்டு (ரு) என்மாயவாக்கை யதனுள்புக்கு" என்று, த்யாஜ்யமென்று குந்தியடியிட்டுத் தான்சரக்குக்கட்டி புறபட்டு நிற்கிற தேஹத்தினுள்ளே தான்புகுந்து (சு) "திருமாலிருஞ்சோலை மலையே" என்கிற பாட்டின்படியே (எ) "தானநகர்கள்" என்று, தனக்குவாஸஸ்தானமான திவ்யநகரங்களில் பண்ணும் விருப்பத்தை யெல்லாம் ஒரோரவயவயங்களிலே பண்ணி எல்லாமிதுக்குள்ளேயாக வகுத்து (அ) "అంగనామంగనామన్తరే మాధవో మాధవం మాధవంచాన్తరేణాంగనా" "அங்கநாமங்கநாமந்தரேமாதவோமாதவம்மாதவம் சாந்தரேணங்கநா" என்கிறபடியே, திருக்குறவையில் பெண்களோடே அநேகவிக்ரஹ பரிக்ரஹம்பண்ணி அநுபவித்தாப்போலவும், (கூ) "ఏకస్మిన్నేవ గోవిన్దః కాలే తాసాం మహామునే । జగ్రాహ విధివత్పాణీన్ పృథగ్గేహేషు ధర్మతః ఉవాస విప్ర సర్వేషాం విశ్వరూపధరో హరిః" "ஏகஸ்மிந்நேவ கோவிந்த3꞉காலேதாஸாம்மஹாமுநே। ஜக்ராஹ விதிவத்பாணீந்ப்ரதக் கேஹேஷு-தர்மத꞉॥ உவாஸவிப்ர ஸர் வேஷாம்விஶ்வரூபத ரோஹரி꞉" என்கிறபடியே, ஸ்ரீமத்வாரகையில் தேவிமாருடனே பதினாறாயிரம் விக்ரஹம்கொண்டநுபவித்தாப் போலவும், அநேகவிக்ரஹம்கொண்டு தம்முடைய அவயவங்கள்தோறும் அநுப விக்கும்படி தம்திருமேனியிலே அதிசபலனானவனுக்கு (க௦) "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்த்ரியமைம் பூதம் இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதிமானாங்கார மநங்களே" (கக) "உன்மா மாயையை" "மங்கவொட்டு" என்று, ஸ்வதேஹ தோஷத்தை யறிவித்து இத்தை விடுவிக்கவேணுமென்றுகால்கட்டி (மாயையைமடிவித்து) அவனுமித்தை விடுவிப்பதாக அநுமதிபண்ணி ப்ரீதராய் (கஉ) "மடித்தேன் மனவாழ்க்கையுள்நிற்ப தோர்மாயையை" என்று, ஸம்ஸாரத்திலே நிற்கைக்கடியான

(க) தி - வா. க. ரு. க௦. (உ) ஷை - சு. எ. உ. (௩) ஷை - க௦. சு. ௩. (ச) ஷை - எ. (ரு) ஷை - எ. ௩. (சு) ஷை - அ. (எ) ஷை - அ. சு. அ. (அ) ஸ்ரீ - பா. (கூ) (க௦) தி - வா க௦. எ. க௦. (கக) ஷை - (கஉ) ஷை - அ. ௩.

மூ. வானேதரக்கருதி கருத்தின்கண்பெரியனனவனை யின்ற ஹேதுகமாக வாதரித்த நீ அநாத்யநாதர ஹேதுசொல் லென்று மடியைப்பிடிக்க இந்த்ரியகிங்கரராய்க் குழிதூர்த் துச் சுவைத்தஹன்றீர்

வானேதரக்கருதி - பரமபதத்தைத்தருவானாக வுத்யோகித்து, கருத்தி ன்கண்பெரியனனவனை - மிக்கபாரிப்பை யுடையவனை, இன்று - இப் போது, அஹேதுகமாக - நிர்ஹேதுகமாக, ஆதரித்தநீ - விஷயீகரித்தநீ, அநாத்யநாதரஹேது - அநாதிகாலமுபேக்ஷித்திருந்ததுக்கு ஹேதுவை, சொல்லென்று-அருளிச்செய்யவேணுமென்று, மடியைப்பிடிக்க-மடியை ப்பிடித்துக்கேட்க, இந்த்ரியகிங்கரராய்-அநாதிகாலமிந்த்ரியவஶ்யராய், குழிதூர்த்து - அபர்யாப்தங்களான இந்த்ரியங்களைத்ருப்தியடைவித்து, ஸுவைத்தஹன்றீர் - நிரஸமானபதார்த்தங்களாலே ரஸமுடையராயெ ன்னைக்கைகழியவிட்டுப் பிரிந்துபோந்தீரோ,

---

மாயையுண்டு மூலப்ரக்ருதி அத்தைத்திரியவிடுத்தேனென்று செருக்கி (வானேதரக்கருதி கருத்தின்கட் பெரியனனவனை) (௧) "வானேதரு வானெனக்காய்" என்று, தமக்கு பரமபதத்தைத் தருவானாகவொருப் பட்டு (௨) "கருத்தின்கண்பெரியன்" என்றுபயவிபூதி யோகத்தாலே வரும் அந்யபரதையடையத் தீர்ந்து தம்மை அவ்வருகே கொடுபோகை யிலும் ஆதிவாஹிகரை நியமிக்கையாலும் தான் முற்பாடனாய்க் கொ ண்டுபோகையிலும் பெருக்கப்பாறியா நிற்கிறவனை. அன்றிக்கே மாயை யை மடிவித்து என்கிறத்தை மேலோடேசேர்த்து மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர் மாயையை மடித்தேன் என்று, தாம்பேசும்படி யசித்ஸம் பந்தத்தை யறுத்து "வானே தருவான்" என்று, தமக்குப் பரமபதத் தைத் தருவனாக உத்யோகித்த "கருத்திங்கட்பெரியன்" என்று, தம்மா லெண்ணி முடிக்கவொண்ணாதபடி தங்கார்யத்தில் த்வரிக்கிறவனை என் னுமாம். ஆகவிப்படி, தாம்சொன்னபடி செய்யக்கடவனாய் தம்மைக் கொண்டுபோகையிலே மிகவும்பாரிக்கிறவனை (இன்று அஹேதுகமாக வாதரித்தநீ அநாத்யநாதர ஹேதுசொல்லென்று மடியைப்பிடிக்க) ( ) "இன்றென்னைப் பொருளாக்கி" என்றுதுடங்கி இன்றிப்படி நிர்ஹே துகமாக விஷயீகரித்த நீ அநாதிகால மென்னையுபேக்ஷித் திருந்ததுக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்யவேணுமென்று மடியைப் பிடித்துக்கேட்க. இதுக்குச் சொல்லலாமுத்தரமென்னென்று தன்னிலேநிரூபித்து, இவை யொன்று மிவர்க்குச் சொல்லத்தகாதன வென்று அவன்நிருத்தரனாய் நின்றமையைநெடுக உபபாதிக்குறார் மேல். ஈஶ்வரன் நிரூபித்த க்ரமந் தானிருக்கும்படி(இந்த்ரியகிங்கரராய்க் குழிதூர்த்துச் சுவைத்தஹன்றீர்

---

(௧) தி - வா. ௧0. அ. ௫. (௨) ஷை - அ.

௬. என்னில் அவையாவரையு மகற்றநீ வைத்தவை யென்பர்,
அதுதேஹயோகத்தாலே யென்னில் அந்நாள்நீதந்த சும
டென்பர், முன்செய்த முழுவினையாலே யென்னில் அது
துயரமே யுற்றவிருவினையுன் கோபமுமருளுமென்பர்,

என்னில் - என்றுசொன்னால், அவை - அந்தபஞ்சேந்த்ரியங்கள், யாவரையும் - ஸமஸ்தங்களையும், அகற்ற - உன்னைவிட்டுப்பிரிகைக்கு, நீவைத்தவை - உன்னாலே வைக்கப்பட்டவை யன்றோ, என்பர் - என்றுத்தரமருளிச் செய்வர், அது - அந்தபஞ்சேந்த்ரியவஶ்யதை, தேஹயோகத்தாலே - உம்முடைய கர்மார்ஜிதமான தேஹஸம்பந்தாயத்தமன்றோ, என்னில் - என்றீஶ்வரனருளிச்செய்தால், அந்நாள் - அந்தஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, நீதந்த - உன்னாலே தரப்பட்ட, சுமடு - சும்மாடுபோலே ஸகலபாப பாரங்களையும் சுமைக்குக்கு ஸாதநமான தேஹம், என்பர் - என்றருளிச்செய்வர், முன் - முற்காலத்தில், செய்த - உன்னால் செய்யப்பட்ட, முழுவினையாலே யென்னில் - நீர் செய்த பரிபூர்ணபுண்யபாபங்களாலே யென்னில், அது - அப்புண்யபாபங்களும், துயரமேயுற்ற - துக்கமாத்ரத்தையேயுற்றதாய், இருவினை - இரண்டுவித புண்யபாபரூபகர்மங்களும், உன்கோபமுமருளுமென்பர் - உன் நிக்ரஹாநுக்ரஹரூபங்களென் றருளிச்செய்வர்,

என்னில் ? அவையாவரையு மகற்ற நீ வைத்தவை என்பர்) (௧) "[Grantha text]" "யூயமிந்த்ரியகிங்கராஃ" என்கிறபடியே அநாதிகாலமிந்த்ரிய வஶ்யராய், (௨) "தூராக்குழிதூர்த் தெனை நாளகன்றிருப்பன்" (௩) "அற்பசாரங்க ளவைசுவைத்தகன் றொழிந்தேன்" என்று, துஷ்பாரங்களான இந்த்ரியங்களுக் கிரையிட்டு எத்தனைகாலமுன்னை யகன்றிருக்கக் கடவேன், அல்பரஸங்களா யநேகவிதங்களா யிருக்கிற ஶப்தாதி விஷயங்களைப்பசையுண்டாக ப்ரமித்து எதிர்பசை கொடுத்து புஜித்து ஸர்வஶக்தியான உனக்குமெட்டாதபடி ஸம்ஸாரத்திலே கைகழியப்போனேனென்று நீர்தாமே பேசும்படியான ஶப்தாதிவிஷயப்ராவண்யமன்றோ நீரநாதிகாலம் ஸம்ஸரிக்கைக்கு ஹேது வென்னில்; (௪) "ஓரைவர்யாவரையும் மயக்க நீவைத்த" என்றும் (௫) "அகற்ற நீவைத்த மாயவல்லைம்புலன்கள்" என்றும், விஷயங்களும் அவற்றில் ப்ராவண்ய ஹேதுவான விந்த்ரியங்களும், எத்தனையேனுமளவுடையாரேயாகிலும் கலங்கப்பண்ணி, நீவேண்டாதாரை யகற்றுகைக்கு வைத்தவையன்றோவென்பர். (அது தேஹ யோகத்தாலே யென்னில்; அந்நாள் நீதந்தசுமடென்பர்) அந்த இந்த்ரிய வஶ்யதைக்கடி குணத்ரயாத்மகமான ஶரீர ஸம்பந்தமன்றோ வென்னில்; (௬) "அந்நாள் நீதந்தவாக்கை" (௭) "அது நிற்கச் சுமடுதந்தாய்" என்று அதுவும் தந்தாய் நீயன்றோ வென்பர். (முன்செய்த முழுவினையாலே யென்னில்? அது துயரமேயுற்ற விருவினையுன்கோபமு மருளுமென்பர்)

(௧) வில்லிபுத்தூர் பகவர்வார்த்தை. (௨) தி - வா. ௫. அ. ௬. (௩) ஷை ௩. ௨. ௬. (௪) ஷை-௭. ௧. அ. (௫) ஷை-௫. ௭. அ. (௬) ஷை-௩. ௨. ௧. (௭) ஷை-௭. ௧. ௰.

மூ. ஈவிலாதமதியிலேனென்றும் உம்மதன்றே கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களென்னில் ஆங்காரமாய்ப்புக்குச் செய்கைப் பயனுண்பேனும் கருமமுங்கருமபலனுமாகிய நீ கர்த்தா போக்தாவென்பர்,

ஈவிலாத - முடிவில்லாத பாபத்தைப்பண்ணினேனென்றும், மதியிலேனென்றும் - புத்தியில்லாதவனென்றும், கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்கள் - கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களானவை, உம்மதன்றே - உம்முடையதன்றே, என்னில் - என்றுசொன்னல், ஆங்காரமாய்ப்புக்கு - தானேயபிமானியாயிவர்சரீரத்திலே ப்ரவேசித்து, செய்கைப்பயனுண்பேனும் - எல்லாகர்மங்களின் பல போக்தாவும் தானே யென்றும், கருமமும் கருமபலனுமாகிய - புண்ய பாபரூப கர்மங்களும் கர்மபலங்களுமாகிய, நீ- நீயே, கர்த்தா - அநுஷ்டாதாவும், போக்தா - கர்மபலத்தையநுபவிப்பானும், என்பர் - என்றுசொல்லுவர்,

அந்த தேஹஸம்பந்தத்துக்கடி, (௧) "முன்செய்த முழுவினை" என்று நீர்சொன்ன அநாதிகாலார்ஜித புண்யபாபரூபகர்மமன்றோ, வென்று சொல்லுவோமாகில்; (௨) துயரமேதருதுன்பவின்ப வினைகளாய்" (௩) "உற்ற விருவினையாய்" என்று அசேதனமுமாய் அஸக்தமுமாய் நச்வரமுமா யிருந்துள்ள புண்யபாபரூபகர்மங்கள் உன்னுடைய நிக்ரஹாநுக்ரஹ ரூபேண பலிக்குமவையாகையாலே, கர்மமும் நீயிட்ட வழக்கென்பர். (ஈவிலாத மதியிலேனென்று மும்மதன்றே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்களென்னில்? ஆங்காரமாய்ப் புக்குச்செய்கைப்பயனுண்பேனும் கருமமும் கருமபலனுமாகிய நீ கர்தாபோக்தாவென்பர்) (௪) "ஈவிலாத தீவினைகளெத்தனைசெய்த னன்கொல்" என்று முடிவின்றிக்கே யிருக்கிறகொடிய பாபங்களிலே எத்தனை பண்ணினேனென்றும், (௫) "மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ" என்று, நான் பண்ணின பாபமேயோ அநுபவித்தாலும் மாளாததென்றும் நீரே சொல்லுகையாலே, கர்த்ருத்வமும் போக்த்ருத்வ மும்மதன்றேவென்று சொல்லுவோமாகில்? (௬) "தானுங்காரமாய்ப் புக்குத்தானேதானேயானன்" என்று, தானபிமானியாய்ப்புக்கு ஆத்மாத்மீயங்களிலெனக்குண்டான வபிமாநத்தைத் தவிர்த்துத்தானே யபிமாநியானனென்றும், (௭) செய்கைப்பயனுண்பேனும்யானே" என்று, நம்முடையபடியை யநுகரித்துச் சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸகல கர்மங்களினுடைய பலபோக்தாவும் நானே என்றும், (௮) "கருமமும் கருமபலனுமாகிய" என்று புண்ய பாபரூபமான கர்மங்களுக்கும் கர்ம பலங்களுக்கும் நியாமகனென்றும் சொன்னவராகையாலே, கர்ம கர்த்தாவும் தத்பலபோக்தாவும் நீயிட்ட வழக்காகையாலே, கர்தாவும் போக்தாவும் நீயே என்பர். (கரு

(௧) தி - வா. ௧. ௪. ௨. (௨) ஷை - ௩. ௬. ௮. (௩) ஷை - ௧0. ௧0. ௮. (௪) ஷை - ௪. ௭. ௩. (௫) ஷை - ௧. ௪. ௩. (௬) ஷை - ௧0. ௭. ௧௧. (௭) ஷை - ௫. ௬. ௪. (௮) ஷை - ௩. ௫. ௧0.

மூ. யானே யெஞ்ஞான்றுமென்றத்தாலே யென்னில் அயர்ப் பாய்ச்சமயமதிகொடுத் துள்ளம்பேதஞ்செய்கை உன்தொ ழிலென்பர், ஜீவப்ரக்ருதிசைதந்யம் நீங்கும் வ்ரதஹேது, அகமேனியிலழுக்கறுக்கை யபிமாநக்ருத்யம்,

யானே - யானே யென்றனதே என்றும், எஞ்யான்றுமென்றத்தாலே - எஞ்யரன்று மெங்குமென்றுதுடங்கி மெய்ஞானமின்றியென்று நீர் சொன்னத்தாலே, என்னில் - என்றுசொன்னுல, அயர்ப்பாய் - மறப்பாய், ஸமயமதிகொடுத்து - மாட்டாதபலஸமயவிஷயமதிகொடுத்து, உள்ளம் பேதம்செய்கை - ஆஸுரப்ரக்ருதிகளின் ஹ்ருதயத்தைபேதிக்கை, உன் தொழில் - உன்வ்யாபாரம், என்பர் - என்றுசொல்லுவர், ஜீவ - ஜீவாத்மாவினுடைய, ப்ரக்ருதிசைதந்யம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தாயத்தஜ்ஞாநம், நீங்கும் வ்ரதஹேது - அவனைவிட்டுப் பிரிகைக்குக் காரணமாயிருந்துள்ளது, அகமேனியிலழுக்கறுக்கை - அந்தரங்க ஶரீரத்தைப்பற்றிக்கிடக்கிற ஜீவனுடைய வஜ்ஞாநமாகிற வழுக்கைப்போக்கடிக்கை, அபிமானிக்ருத்யம் - அபிமானியான உன்கர்த்தவ்யம்,

மமும் கருமபலநுமாகிய) என்கிற வித்தால் கர்மகர்த்ருதத்பலபோக்த்ருதாததீந்யம் விவக்ஷிதமாகையாலேயாய்த்திவ்விடத்தி லிவரிச்சங்தை யெடுத்தது. (யானே எஞ்ஞான்று மென்றத்தாலே யென்னில்? அயர்ப்பாய்ச் சமயமதிகொடுத்து உள்ளம்பேதஞ்செய்கையுன்தொழிலென்பர்) (க) "யானே யென்னை யறியகிலாதேயானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்" என்றும், (உ) "எஞ்ஞான்றும்" என்று துடங்கி (ங) "மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல் பிறப்பழுந்தி" என்றும், நீர் சொன்ன அஜ்ஞாநாந்யதாஜ்ஞாநாதிகளாலேகாணுமுமக்கந்த காமகர்த்ருத்வபலபோக்ருத்வங்களுண்டாய்த்தென்று சொன்னேமாகில்; (ச) "அயர்ப்பாய்த் தேற்றமுமாய்" (ரு) "மாட்டாதபலசமயமதி கொடுத்தாய்" (சு) "உள்ளம் பேதஞ்செய்திட்டு யிருண்ட உபாயங்களும்" என்று, ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்க ளிரண்டும் நீயிட்ட வழக்காகையாலே, அஜ்ஞாநாந்யதாஜ்ஞாநாதிகளை விளைக்கையு முன்க்ருத்யமென்பர். (ஜீவப்ரக்ருதி சைதன்யம் நீங்கும் வ்ரதஹேது அகமேனியி லழுக்கறுக்கை யபிமான க்ருதயம்) (எ) "யாதானுமோரக்கையில்புக்கு" இத்யாதிப்படியே ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதி விசிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்வகர்மாநுகுணமாக நாநவித சரீரங்களிலே ஒன்றைவிட்டொன்றைப்பற்றித்தடுமாறித்திரியும் ஜீவனுக்கு தேஹேந்ரியத்வேன போக்யத்வேநாவஸ்திதையானப்ரக்ருதியைப்பற்றிக் கிடக்கிற சைதந்யம் (அ) "யாதானும்பற்றி நீங்கும் விரதம்" என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களிலே ஏதேனுமொன்றை யவலம்பித்து நம்மைவிட்டகலும் வ்ரதத்துக்கு ஹேதுவா

(க) தி - வா. உ. சு. சு. (உ) ஷி - ங. உ. எ. (ங) ஷி. (ச) ஷி - எ. அ. சு. (ரு) ஷி - ங. க. ச. (சு) ஷி - ரு. கO. ச. (எ) தி. வி. கரு. (அ) ஷி.

மூ. தான் நல்கும்ஸம்பந்தம் நிருபாதிகம், ஸௌஹார்த்தம் எஞ்ஞான்றும் நிற்கும், பிணக்கிப்பேதியாதஜ்ஞாநாதி வைகல்யமில்லை,

தான்நல்கும் - தானேஸ்நேஹித்து ரக்ஷிக்கைக்கடியான, ஸம்பந்தம் - ஸம்பந்தம், நிருபாதிகம் - நிஷ்காரணமாயுண்டானது, ஸௌஹார்த்தம்- ஶோபநஹ்ருதயவத்வம், எஞ்யான்றும் - என்றைக்கும், நிற்கும் - உள்ளது, பிணக்கி - விவதித்து, பேதியாத - வைபரீத்யமில்லாத, ஜ்ஞாநாதி- ஜ்ஞானம்முதலிய கல்யாண குணங்களுடைய, வைகல்யம் - ஶூந்யதை, இல்லை - உள்ளதல்ல,

யிருப்பதொன்று (௧) "அகமேனியொழியாமே" என்று, நமக்கந்தரங்கசரீரமான விவ்வாத்மாவைப்பற்றிக் கிடக்கிற ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரூப மாலிந்யத்தைப் போக்குகை இவ்வாத்மாவுக்கபிமானியான நம்முடைய க்ருத்யமாயிருந்தது. அன்றிக்கே (ஜீவப்ரக்ருதி) இத்யாதிக்கு (௨) "ఇతస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరాం। జీవభూతాం మహాబాహో" "இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம்வித்திமேபராம் । ஜீவபூதாம்மஹாபாஹோ" என்று, சொல்லப்பட்ட ஜீவனுகிறப்ரக்ருதியில் கிடக்கிற சைதந்யம், (௩) "யாதானும்பற்றி நீங்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராக்ருதிப்ராக்ருதங்களிலேதேனுமொன்றைப்பற்றிநம்மைவிட்டஹலும் வ்ரதஹேதுவாயிருப்பதொன்று; அசித்தும் சரீரமாயிருக்கச்செய்தே. அப்படியன்றிக்கே (௪) "அகமேனி" என்று, நமக்கந்தரங்க ஶரீரமாயிருக்கிற விவ்வாத்ம வஸ்துவில் கிடக்கிற ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தரூபமான மாலின்யத்தைப் போக்குகை, இதுக் கபிமானியான நம்முடைய க்ருத்யமாயிருந்ததென்னவுமாம். (தான்நல்கும்ஸம்பந்தம் நிருபாதிகம்) (௫) "நல்கித்தான் காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் வினையேற்கே நல்கத்தானுகாதோ நாரணனைக்கண்டக்கால்" என்னும்படி, நாம்ஸ்நேஹ பூர்வகமாக ரக்ஷிக்கைக்கடியான நாராயணத்வப்ரயுக்தமான ஸம்பந்தம் நிருபாதிகமாயிருந்தது. (ஸௌஹார்த்த மெஞ்ஞான்றும் நிற்கும்) (௬) "தனிமாப் புகழேயெஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாத் தான்தோன்றி" என்று, நாமரூபங்களையிழந்து தமோபூதமான ஸமயத்திலே யிவற்றையுண்டாக்க நினைத்த அத்விதியமான மஹாகுணமென்கிற ஸௌஹார்தம், காலதத்வமுள்ள தனையும் ஒருவன்பண்ணு முபகாரமேயென்று அத்தையே யநுஸந்திப்பார் ஹ்ருதயத்திலே நிற்கும்படியாக வென்கையாலே, அந்த ஸம்பந்தமடியாக ஸர்வர்க்கும் நன்மையை யாஶாஸிக்கைக்கடியான ஸௌஹார்தகுணத்திலும் கண்ணழிவு சொல்லப்போகாது. (பிணக்கிப் பேதியாதஜ்ஞாநாதிவைகல்யமில்லை) (௭) "பிணக்கியாவையும் யாவரும் பிழையாமல் பேதித்தும் பேதியாததோர் கணக்கில் கீர்த்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமூர்

(௧) தி - வா. ௬. எ. ௧0. (௨) ஸ்ரீகீ. எ. ௫. (௩) தி. வி. ௬௫. (௪) தி-வா. ௬. எ. ௧0. (௫) ஷ - ௧. ௪. ௫. (௬) ஷ - அ. ௧0. எ. (௭) ஷ - ௬. ௨. அ.

மூ. ஏகமூர்த்தியல்லல்மாய்த்தயத்னபலித்வங்கள் நம்மது நாம் தனிநின்ற ஸ்வதந்த்ரரென்றவனே யறிந்தனமே என்றும் ஸர்வஜ்ஞரிவர், நெறிகாட்டியருகுஞ்சுவடும்

ஏகமூர்த்தியில் - ஏகமூர்த்தியென்கிறபாட்டிலே, அல்லல்மாய்த்த - துக்கத்தைப்போக்கின, யத்ந - யத்நம், பலித்வங்கள் - பலபாக்த்வம், இவைகள், நம்மது - நம்முடையது, நாம் - நாமானவர், தனி நின்ற - அத்விதீயமாகநின்ற, ஸ்வதந்த்ரர் - பராதீனரன்றிக்கே யிருக்குமவர், என்று - என்று, அவனேயறிந்தனமே யென்னும் - அவனையே யறிந்தோமென்று சொல்லும்படியான, ஸர்வஜ்ஞரிவர் - இவர் ஸர்வஜ்ஞரா யிராநின்ருர், நெறிகாட்டி - நெறிகாட்டி என்கிறபாட்டிலும், அருகும் சுவடும் - அருகும் சுவடுமென்கிறபாட்டிலும்,

த்தியனுய்" என்னும்படி ஸம்ஹ்ருதி ஸமயத்திலே ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் நாமரூப விபாக ரஹிதமாம்படி கலசி, ஸ்ருஷ்டிதசையிலே ஒருவர்கர்மம் ஒருவர்க்குத் தட்டாதபடி பிரித்து ஸ்ருஷ்டித்தும், தமக்கொருபேத மின்றிக்கே யிருக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளையுடைய நமக்கு ஜ்ஞாந சக்திகளில் குறைவுசொல்ல விடமில்லை (ஏகமூர்த்தியில் அல்லல்மாய்த்தயத்னபலித்வங்கள் நம்மது) (க) "ஏகமூர்த்தி" என்கிற பாட்டிலே, காரணங்களோடு கார்யங்களோடு வாசியறஸகலத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்து அவற்றினுடைய தாரணார்த்தமாக அந்தராத்மாவாய் ஸ்ருஷ்டமான பதார்தங்களினுடைய ரக்ஷணத்துக்காக க்ஷீரார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளி, இப்படி ஸர்வகாலமு மொருபடிப்பட்ட அநுக்ரஹ சீலநாகைக்கடியானப்ராப்தியை யுடையையான நீ உன்திருமேனிக்குவேண்டும் போகோபகரணங்களெல்லாம் "பூசும்சாந்திற்படியே" என்பக்கலிலேயுண்டாக்கி நிர்துக்க னுனையே, என்று இவர்பேசினபடியே, இவரைப் பெருகைக்குயத்னம் பண்ணுகையும்,பெற்ருலுகக்கும் பலித்வமும் நமக்கேயுள்ள தொன்ருயிருந்தது. (நான் தனிநின்ற ஸ்வதந்த்ரரென்று அவனே யறிந்தனமே என்னும் ஸர்வஜ்ஞரிவர்)(உ) "தனிநின்றசார்விலாமூர்த்தி" என்று, கார்யவர்கமழிந்தவன்று ஸச்சப்தவாச்யனுய் நின்று, (ங) "రుద్రంసమాశ్రితా దేవాః" "ருத்ரம்ஸமாஶ்ரிதாதேவாஃ" இத்யாதிப்ரக்ரியையாலே உனக்கோரபாஶ்ரய மில்லாதபடி யிருக்கிறவனென்கையாலே நாம்வேண்டிற்றைச் செய்யும்படி நிரங்குசஸ்வதந்ரனென்று அறுதியிட்டு (ச) "அவனே யகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்" என்றுதுடங்கி (ரு) "அவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே" என்று, ஸகலகார்யங்களிலுஞ் ஸஹகாரிநிரபேக்ஷனுய் ஸ்வாதீன ஸகலசேதனுசேதனஸ்வரூபஸ்திதிகனுயிருக்குமவனெற்றறிந்தோம் என்று சொல்லும்படியான ஸர்வஜ்ஞராயிருப்பவ ரொருவரிவர் (நெறிகாட்டி அருகுஞ் சுவடும்

(க) தி - வா. ச. ங. ங. (உ) பெரியதி - அ. எக. (ங) (ச) தி - வா. கூ. ங. உ. (ரு) ஷை.

மூ. போலேயிதுவும் நிருத்தரமென்று கவிழ்ந்துநிற்க, அமந்த்ரஜ்ஞோத்ஸவகோஷம்போலே யேறப்பெறுகிறவெழுச்சியைஸூசிப்பிக்கிற மேகஸமுத்ர பேரீ கீத காஹள ஶங்காசீஸ்துதிகோலாஹலஞ் செவிப்பட்டவாறே ஸாக்ஷாத்கரித்தபரமப்ராதிக்கு

போலே - அருளிச்செய்தாப்போலே, இதுவும் - இந்த ப்ரஶ்நமும், நிருத்தரமென்று - நிர்ஹேதுகமாகையாலே உத்தரம் சொல்லப்போகாதென்று, கவிழ்ந்து - தலையை வணக்கிக்கொண்டு, நிற்க - இருக்க, அமந்த்ரஜ்ஞோத்ஸவகோஷம்போலே - மந்த்ரம் தெரியாத வாத்யாரால் நடத்தப்பட்ட உத்ஸவத்தில் வாத்யகோஷத்தால் பூர்த்திபண்ணுமாப்போலே, ஏறப்பெறுகிற - நானேறப்பெருகின்றேனென்று தம்வாயாலே சொல்லும்படியான, எழுச்சியை-உச்ராயத்தை, ஸூசிப்பிக்கிற - காட்டிக்கொடுக்கிற, மேக - மேகங்கள், ஸமுத்ர - ஸமுத்ரங்கள், பேரி - பேரிவாத்யங்கள், கீத - காநஶப்தங்கள், காஹள - காஹளங்கள், ஶங்க-ஶங்கங்கள், ஆசீ: - ஆசீர்வாதம், ஸ்துதி - ஸ்தோத்ரம், இவைகளாலேயுண்டான, கோலாஹலம் - களகளஶப்தம், செவிப்பட்டவாறே - திருச்செவிசாத்தினவாறே, ஸாக்ஷாத்கரித்த - மநஸ்ஸாலே காணப்பட்ட, பரமப்ராப்திக்கு - மாநஸமன்றிக்கே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமாகைக்காக,

போலே இதுவும் நிருத்தரமென்று கவிழ்ந்துநிற்க) (௧) "நெறிகாட்டி நீக்குதியோ" என்கிறபாட்டிலும் (௨) "அருகும்சுவடும்தெரிவுணரோம்" என்கிறபாட்டிலும் உபாயாந்தரங்களைக்காட்டி அகற்றப்பார்க்கிறுயோ, உன்னுடைய விலக்ஷணமான திருமேனியை நீயேகாட்டி யநுபவிப்பிக்கிறுயோ? பழையதாக வஜ்ஞனுய்ப் போருகிறவென்னை என்செய்வதாக நினைத்தாய், இத்தையருளிச் செய்யவேணுமென்றும், உம்முடையருகு வந்தாலும் உம்முடையசுவடறிதல்செய்யாதிருக்க உம்மளவிலே ஸ்நேஹமானதறமிக்கு வாராநின்றது. இதுக்கடியருளிச்செய்ய வேணுமென்றும், முன்பிவர்கேட்டவை நிருத்தரமானுப்போலே இப்போதுகேட்டவிதுவும், நிருத்தரமென்று நிலத்தைக் கீழுக்கவிழ்ந்து நிற்க (அமந்த்ரஜ்ஞோத்ஸவ கோழம்போலே யேறப்பெறுகிற வெழுச்சியை ஸூசிப்பிக்கிற மேகஸமுத்ர பேரீகீதாகாஶஹள ஶங்காசீஸ்துதி கோலாஹலம் செவிப்பட்டவாறே ஸாக்ஷாத்கரித்த பரமப்ராப்திக்கு) உத்ஸவங்களில் சடங்குகாட்டுகிற உபாத்யாயன் மந்த்ரம் தோற்றுவிட்டால் கொட்டச்சொல்லி வாத்யகோஷத்தாலே யத்தைமறைத்துவிடுமாப்போலே தான் நிருத்தரனுனமைதோற்றுதபடி மறைக்கைக்காக இவனுலே ப்ரவர்த்திதமாய் (௩) "நானேறப்பெறுகின்றேன்" என்று, தாம் கீழ்ச் சொன்னபடியே பரமபதத்திலே யேறப்போகிற வெழுச்சியை ஸூசி

(௧) பெரியதி. ௮. ௬. (௨) ஷை - ௮. (௩) தி - வா. ௧௦. ௬. ௫.

மூ. தலைமிசையாய்வந்த தாள்களைப் பூண்டுபோகாமல் தடுத்து திருவாணையிட்டு கூசஞ்செய்யாது சைதிப்பிழை

தலைமிசையாய்வந்த - தந்திருமுடியாலே யாம்படிவந்த, தாள்களை - திருவடிகளை, பூண்டு - கட்டிக்கொண்டு, போகாமல் - போராமலிருக்கும்படி, தடுத்து - நிரோதித்து, திருவாணையிட்டு - அவனுக்குநிரோதமாம்படி பெரியபிராட்டியார்மேலே யொட்டிட்டு, கூஸம்செய்யாது - ஸங்கோசலேசமில்லாமல் பண்ணினவுன்னாலே, செய்திப்பிழை - இவ்வபராதம் செய்யப்பட்டது,

ப்பியாநின்றுள்ள (க) "சூழ்விசும்பணிமுகில் தூரியம்முழக்கின ஆழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின" என்று, ராஜகுமாரன் போம்போது தூர்யாதிமங்களகோஷம் பண்ணுவானாப்போலே பரமபதத்துக்குப் போமவர்களைக்கண்ட ப்ரீதியாலே முழங்குவது கோஷிப்பதாகாநிற்கும். மேகஸமுத்ரகோஷங்களாகாநிற்கிற பேரிகளுடையவும் (உ) "கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்" என்கிற, கீதங்களினுடையவும் (ங) "காளங்கள் வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர்" என்கிறகாஹள சங்கங்களினுடையவும் (ச) "வாளொண்கண் மடந்தையர் வாழ்த்தினர்" என்கிற, ஆசீஸ்ஸினுடையவும் (ரு) "துடர்ந்தெங்கும் தோத்திரம்சொல்லினர்" என்கிற ஸ்தோத்ரத்தினுடையவும், ஸம்மிஸ்ரகோஷமாகிற கோலாஹலம் செவிப்பட்டவாறே அர்சிராதி கதியையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரத்தையும் திவ்யதேஸப்ராப்தியையும் அங்குள்ளாருடைய பஹுமானத்தையும் ஆநந்தமயமான வாசஸ்தாநத்திலிருப்பையும் ஸ்வசரண கமல ப்ராப்தியையும் பெற்றாராகப் பேசும்படி ஸாக்ஷாத்கரித்த பரமப்ராப்திக்கு (தலைமிசையாய் வந்த தாள்களைப்பூண்டு போகாமல் தடுத்துத் திருவாணையிட்டு) அப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்த பரமப்ராபத்தி மானஸாநுபவமாத்ரமாய் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷ யோக்யமல்லாமையாலே அத்தைப்பெருகைக்காக (சா) "தலைமிசையாய்வந்திட்டினி நான் போகலொட்டேன்" என்று, (எ) "தலைமேல் புனைந்தென் சரணங்கள்" (அ) "தலைமேல்தாளிணைகள்" என்கிறபடியே, மானஸாநுபவவைஸத்யத்தாலே தம்தலைமேல் ஆகும்படிவந்த திருவடிகளை கட்டிக்கொண்டுபோகாமல் தடுத்து (கூ) "திருவாணை நின்னாணை கண்டாய்" என்று, அவனுக்கு மறுக்கவொண்ணாதவாணையிட்டு யிப்படி யாணையிட்டவாறே சேஷபூதரான நீர் சேஷியான நாம் செய்தபடி கண்டிருக்குமத்தனையொழிய நம்மையாணையிட்டுத் தடுக்கை யும்முடைய ஸ்வரூபத்தோடு விருத்தமாகையாலிது பெருவாணை காணுமென்ன (கூசஞ்செய்யாதுசெய்திப்பிழை) (க0) "கூசஞ்செய்யாது கண்டாய்" என்று, ஸர்வஜ்ஞனன் நீயென் பூர்வ

(க) தி-வா. க. க. க. (உ) ஷை-க0. க. ரு. (ங) ஷை-சு. (ச) ஷை. (ரு) ஷை-எ. (சா) ஷை - க0. க. க. (எ) ஷை - ச. ச. (அ) ஷை - க0. க. க. (கூ) ஷை - க0. உ. (க0) ஷை.

மூ. பற்றுக்கொம்பற்ற கதிகேடு போரவிட்டபெரும்பழி புறம்போனல் வருமிழவு உண்டிட்டமுற்றீம்பு அன்புவளர்ந்த அடியுரம் .

பற்றுக்கொம்பு - அவலம்பந ஸாதநகொள்கொம்பு, அற்ற - இல்லாத, கதிகேடு - அநந்யகதி, போரவிட்ட - ஸம்ஸாரத்தில் நான்நடையாடும்படி என்னை உபேக்ஷித்த, பெரும்பழி - பெரியகுற்றம், புறம் - பாஹ்யங்களான ஶப்தாதி விஷயங்களில், போனல் வருமிழவு - மண்டினல்வரக்கடவதான க்லேஶம், உண்டிட்ட - நிஶ்ஶேஷமாக புஜிக்கையாகிற, முற்றீம்பு - ப்ரதமாபராதம், அன்புவளர்ந்த - ஸ்நேகம் வளருகைக்கு, அடியுரம் - காரணமான பெரியபிராட்டியின் தார்ட்யம்,

வ்ருக்ஷத்தால்வந்த அயோக்யதைபார்த்துக் கூசிவாசிவையாதே யுன்னோடு ஆத்மபேதமில்லாதபடி யென்னை பரிக்ரஹித்தாய், ஆனபின்பு உன்னதன்றோ செய்திப்பிழையென்றும் (பற்றுக்கொம்பற்ற கதிகேடு) (௧) "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னல்லாலறிகின்றிலேன்யான்" என்று, கொடிகள் கொம்பையொழியத் தரிக்கமாட்டாதாப்போலே, என் ஆத்மாவுக்கு ஜீவனஹேதுவாயிருப்பதொன்றுன்னையொழிய வேறுகாண்கிறிலேன், ஆதலால் நான்(௨) "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌃" "அநந்யகதி:" என்றும், (போரவிட்டபெரும்பழி) (௩) "எம்பரஞ்சோதிக்கலுற்றென்னைப் போரவிட்டிட்டாய்" என்று, என்கார்யம் நீசெய்வதாகவேறிட்டுக்கொண்டு உன்பக்கல் நின்றும் பிரித்து உன்குணங்கள் நடையாடாத ஸம்ஸாரத்திலேதள்ளியுபேக்ஷித்தாய், இதனக்குபரிஹரிக்கவொண்ணாத பெரும்பழியன்றோவென்றும், (புறம்போனல் வருமிழவு) (௪) "போரவிட்டிட்டென்னை நீ புறம்போக்கலுற்றால்" பின்னையானாக்கண்டெத்தை யங்தோவெனதென்பதன்யானென்பதென்" என்று, உன் பக்கல்நின்றும் பிரித்து அநன்யகதியானவென்னை ஸ்ருஷ்டியென்று தடங்கி, இவ்வளவும்புகுரநிறுத்தின நீ என்கார்யம் நான் செய்வேனகப்பார்த்து என்னையுபேக்ஷித்தால் ஸர்வசக்தியான நீ யனுதரித்தபின்பு அசக்தனை நான் எந்த உபாயத்தைக்கொண்டு என்ன புருஷார்த்தத்தை ஸாதிப்பது எனக்குப் பரிகரமாயிருப்பதொன்றுண்டென்பதோரர்த்தமுண்டோ, ப்ருதக்ஸ்திதி யோக்யமாயிருப்பதொரு நானுண்டோ, ஐயோ? என்னை என்கையிலே காட்டித் தந்தாலிழவே யன்றோ உள்ளதென்றும் (உண்டிட்டமுற்றீம்பு) (௫) "எனதாவியை யின்னுயிரை மனக்காராமை மன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்" என்று என்னுடைய ஹேயமான சரீரத்தையுமாத்மாவையும் மனஸ்ஸுக்கு பர்யாப்தி பிறவாமல் நிரந்தரமாக புஜித்த நீ தடங்கினதைக் குறைகிடக்கவிடாதே விஷயீகரித்துவிடாய் புக்தசேஷமாக்கின உன்னதன்றோ முற்றீம்பென்றும் (அன்பு வளர்ந்தவடியுரம்) (௬) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பேயோ" என்று,

(௧) தி - வா. ௰. ௰. ௩. (௨) ஸ்ரீஸ்து - ஸ்தோ. ௨௧. (௩) தி - வா. ௰. ௰. ௫. (௪) ஷை-௫. (௫) ஷை - ௬. (௬) ஷை - ௭.

மூ. உயிருறவுமுதலளவுதுரக்கைகளாலேபெறுவாணை யல்லவாக்கினபேரவா குளப்படியாம்படிகடல்போன்ற வாதரத்தோடே சூழ்ந்துதாபங்களை ஹரித்தமையை வெளியிடுகிறார் பத்தாம்பத்தில்.

உயிருறவு - ஶரீர ஶரீரிபாவஸம்பந்தமும், முதலளவு - முதல் தனிவித்தேயென்கிற பாட்டளவாக, துரக்கைகளாலே - ஒட்டுகைகளாலே, பெறுவாணை யல்லவாக்கின - ஈஶ்வரனுக்குத் திருவாணையிட்டது யுக்தமென்னலாம்படியாக்கின, பேரவா-பெரியவாதரம், குளப்படியாம்படி - அத்யல்பமாம்படி, கடல்போன்ற வாதரத்தோடே - கடலோடொத்தவாதரத்தோடே, சூழ்ந்து - ஆழ்வாரைவ்யாபித்து, தாபங்களைஹரித்தமையை - தம்தாபங்களையெல்லாம் தீர்த்துக்கொண்டமையை, வெளியிடுகிறார் - இங்குள்ளாருக்குத் தெரியும்படி அருளிச்செய்கிறார், பத்தாம்பத்தில் - பத்தாவதாநுஸந்தகத்தில்.

பெரியபிராட்டியார் பக்கல் ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே அவள் பரிக்ரஹமானவென்பக்கலதிப்ரவணனானவனே! நான் அந்தப்புரபரிகரமன்றோ? என்பக்கலுனக்குண்டான அன்புக்கடியிவளாகையாலவள்பரிக்ரஹமென்கிறவடியுரமென்றும் உயிருறவு (௧) “பெற்றினிப்போக்குவனோ வுன்னையென் தனிப்பேருயிரை” என்று அத்யந்தவிஸஜாதியனுயிருந்துவைத்து எனக்கு தாரகனான உன்னைப்பெற்றுவைத்து இனி விடுவேனோ? உயிரைவிட்டு உடல்தரிக்கவற்றோ? என்கிறசரீர சரீரிபாவஸம்பந்தமென்றும் (முதலளவு துரக்கைகளாலே பெறுவாணை யல்லவாக்கின பேரவா குளப்படியாம்படி) இப்படி (௨) “முதல்தனிவித்து” என்கிறபாட்டளவாக உத்தரோத்தரம் புகலறதுரக்கைகளினாலே தாமிட்டவாணை பெறுவாணை யல்லாமையை ஸாதித்து (௩) “அதனில்பெரிய என்னவா” என்று, தத்வத்ரயத்தையும் விளாக்குலைகொண்டு அவை குளப்படியாம்படிபெரியதான தம்முடைய பரமபக்தி குளப்படியாம்படி (கடல்போன்ற வாதரத்தோடேசூழ்ந்து தாபங்களைஹரித்தமையை வெளியிடுகிறார்பத்தாம்பத்தில்) அதாவது:— (௪) “என்னவாவறச் சூழ்ந்தாயே” என்று, கீழ்சொன்ன அபரிச்சேத்யமான தம்முடைய வபிநிவேசத்தையும் தன்னபிநிவேஶத்தையும் பார்த்தால் இதொரு குளப்படியும் அதொரு ஸமுத்ரமுமென்னும்படியான வபிநிவேசத்தோடேவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து, (௫) “అంకే భరతమారోప్య ముదితః పరిషస్వజే” “அங்கேபரதமாரோப்யமுதித꞉பரிஷஸ்வஜே” என்று, மீண்டெழுந்தருளி பரதாழ்வானை மடியிலே வைத்தணைத்து, உச்சிமோந்து கெடும்படியநுபவிப்பித்து, அலாபகந்தாப்போலே, தம்முடைய விடாய் கெடும்படியநுபவிப்பித்து, அலாபநிபந்தநபரிதாபத்தால் கூப்பிட்டவாயாலே (௬) “அவாவற்றுவீடு பெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்” என்று, பேசும்படி, (௭) “அவாவறச்சூழரியை” என்று, ஹரிஎன்கிற திருநாமத்துக்கநுகுணமாக தம்முடைய ஸகலதாபங்களையும் ஹரித்தமையை ஸர்வருமறியும்படி ப்ரகாசிப்பிக்கிறார் பத்தாம் பத்திலென்கை. *

(௧) தி - வா. ௧0. ௧0. ௮. (௨) ஷை - ௯. (௩) ஷை - ௧0. (௪) ஷை - ௧0. (௫) ஸ்ரீ - ரா - யு - ௧௩௧. ௩௯. (௬) தி - வா. ௧0. ௧0. ௧௧. (௭) ஷை.

மூ—(கக) உருமையோடே யுற்றேனுக்கா தெழிந்தது நாடு திருந்த நச்சுப்பொய்கையாகாமைக்குப்ரபந்தம்தலைக்கட்ட வேர் சூடுவார்.

(அ) உருமையோடே - இவரார்த்தராயர்த்தித்தபோதே, உற்றேனுக்கா தொழிந்தது-பகவத்ப்ராப்தியாக்காதொழிந்தது, நாடுதிருந்த-ஜகத்தெல்லாமிவருபதேசத்தாலேபரிஷ்க்ருதமாகைக்கும், நச்சுப்பொய்கை யாகாமைக்கு - ப்ரபதநாநந்தரமே இவரைமுக்தராக்கினல் யெல்லாரும் பீதராய் விஷஹ்ரதத்தில் போலேப்ரபதநத்தி லிழியார்களென்றும், ப்ரபந்தம் தலைக்கட்ட - ஜகதுபகாரார்த்த மாகத் திருவாய்மொழி தலைக்கட்டுகைக்காகவும், வேர்சூடுவார் - குருவேரென்கிற வாஸநாவத்ரவ்யம் சிரஸ்ஸிலே தரிப்பார்,

வ்யா. (கக) இனிமேல், இவர்ப்ரதமத்திலே (க) "இந்நின்றநீர்மையினியாமுருமை" என்று ஆர்தராய்ஶரணம் புக்கபோதேவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகையான ஸ்வப்ராப்தியைப் பண்ணுவியாமல் இவ்வளவாக விவரைவைக்கைக்கடியேதென்னுமாகாங்க்ஷயிலே, வைக்கைக்கிஹேதுக்கள் பலவுமுண்டென்னு மத்தையும், அவையெல்லாவற்றிலும் முக்யஹேதுவின்ன தென்னுமத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (உருமையோடே என்று துடங்கி) அதாவது (உ) "பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும் இந்நின்ற நீர்மை இநியாமுருமை" என்று-அவித்யாகர் மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்க ளாகிற ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களை விடுவிக்கவேணு மென்றார்த்தராய்த்திருவடிகளிலேவிழுந்தபேக்ஷித்தபோதே அவற்றைப்போக்கி, (ங) "உற்றேனுகந்து பணிசெய்துனபாதம்பெற்றேன்" என்று, திருவடிகளைக் கிட்டிப்ரீதிபூர்வகமாகவடிமை செய்யப்பெற்றேனென்னும்படியாக்காமலிவரைவைத்தது தன்னுடைய ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளாலும் திருந்தாதஜகத்து இவருடைய உபதேஶத்தாலே (ச) "ஊரும்நாடும் உலகமும் தன்னைப்போல்" என்னும்படி, திருந்துகைக்காகவும், ஆர்தப்ரபதநாநந்தரம், முக்தராம்படி பண்ணில் ப்ரபத்தியை நச்சுப்பொய்கையோபாதியாக நினைத்து பீதராயிழிவாரில்லையென்று அதப்படியாகாமைக்காகவும்,தானும் தன்விபூதியும் வாழும்படி இவரைக்கொண்டு கவிபாடுவிக்கத் துடங்கினப்ரபந்தம் பரிஸமாப்தமாகைக் காகவும், வேர்சூடுமவர்கள் பரிமளத்தில் லோபத்தாலே மண்பற்றுக்கழற்றாதாப்போலே, ஜ்ஞாநிகளை சரம சரீரத்தோடே வைத்து அநுபவிக்குமவனாகையாலே, இவருடைய ஜ்ஞாநப்ரேமபரிமளமெல்லாம் தோற்றும்படி யிருக்கிற விக்ரஹத்தில் தனக்குண்டான விருப்பத்தாலேயுமென்று சொல்லுமவற்றிற் காட்டில் (ரு) "இனியாமுருமை" என்றுதுடங்கி (சு) "இனிவளைகாப்பவரார்" (எ) "இனி

(க) தி-வி. க. (உ) ஷை. (ங) தி - வா. சO. அ. சO. (ச) ஷை - சு. எ. உ. (ரு) தி - வி. க. (சு) ஷை - கங. (எ) ஷை - சுஉ.

மூ. மண்பற்றுப்போலே யென்னுமவற்றிலுமினியினியென்று இருபதின்கால் கூப்பிடுமார்த்தி அதிகாரிபூர்த்திக் கென்னு மது முக்யம்.

மூ—(கஉ) கமலக்கண்ண னென்று தொடங்கி கண்ணுணின்றிறுதி

மண்பற்றுப்போலே - அதிலுண்டான மண்ணைக்கழற்றா தாப்போலே, என்னுமவற்றிலும் - என்று சொல்லுமதிற்காட்டிலும், இனி இனியென்று - இனி இனியென்கிற சப்தத்தோடே இருபதின்கால் - இருபது தரம், கூப்பிடுமார்த்தி - கூப்பிடப்பண்ணும் ஆர்த்திவிசேஷம், அதிகாரிபூர்த்திக்கென்னுமது - பூர்ணாதிகாரிக்கு வேண்டுமென்று சொல்லுமதுவே, முக்யம் - ப்ரதாநம்.

(அ) கமலக்கண்ணனென்று தொடங்கி - புண்டரீகாக்ஷனென் கண்ணுக்கு விஷயமானுனென்று தொடங்கி, கண்ணுணின்றிறுதி - கண்ணுள் நின்றகலானென்று என் கண்வட்டத்தினின்றும் கால்வாங்கமாட்டுகிறிலனென்னுமளவாக,

யுன்திருவருளாலன்றிக் காப்பரிதால், (க) "இனியவர்கண் தங்காது, (உ) இனியுனதுவாயலகிலின் னடிசில்வைப்பாரை நாடாயே, (ஙு) "இனி எம்மைச்சோரேலே" (ச) "எங்நாள்யானுன்னை யினிவந்துகூடுவனே" (ரு) "எங்கினித்தலைப்பெய்வனே" (சு) "இனியென்னாரமுதேகூயருளாயே, (எ) "ஆவிகாப்பாரினியார் (அ) "நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியார், (கூ) "இனியுன்னைவிட்டொன்று மாற்றகிற்கின்றிலேன் (கo) "தரியேனினி (கக) "இனியாரைக் கொண்டென்னுசாகோ" (கஉ) "அத்தனையா மினியென்னுயிரவன்கையதே (கங) "நன்னுரைக்குழாங்கள் காள்பயின்றென்னினி (கச) "இனி யிருந்தென்னுயிர் காக்குமாறென், (கரு) "இனிநான் போகலொட்டேன், (கசு) "உண்டிட்டாயினி யுண்டொழியாய் (கஎ) "உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோ" என்றிப்படி, இருபதின்கால் கூப்பிடும்படியான ஆர்த்திபரம்பரையை விளைத்து பரமபக்தி பர்யந்தமான அதிகாரிபூர்த்தியை யுண்டாக்குகைக்காக வென்னுமதுவே ப்ரதானமென்கை, ஆர்த்தி அதிகாரிபூர்த்திக்கென்னுமது ஆர்த்தியால்வருமதிகாரிபூர்த்திக்கென்னபடி. பரமார்த்தியாலே யிறேப்ரபத்யதிகாரம் பரிபூர்ணமாவது, ஆகையாலே, ஹேத்வந்தரங்ளெல்லா மப்ரதானங்கள், இவரை வைத்ததுக்கு ப்ரதான ஹேதுவிதுவென்ற தாய்த்து.

வ்யா. (கஉ) அதிலிவ்வார்த்திக் கடியான பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்திகளின் தசைகள் எங்தெந்தத்திருவாய் மொழிகளென்னுமபேக்ஷையிலே அவற்றை யருளிச்செய்கிறார் மேல் மூன்றுவாக்யத்தாலே. அதுதன்னில் பரபக்த்யவஸ்தை யின்னதென்கிறார். (கமலக்கண்ணனெ

(க) தி - வா. க. ச. ௭. (உ) ஷை - அ. (ங) ஷை-உ. க. கo. (ச) ஷை-ங. உ. க. (ரு) ஷை - கூ. (சு) ஷை - ச. கூ. சு. (எ) ஷை - ரு. ச. உ. (அ) ஷை - ரு. ச. கூ. (கூ) ஷை - எ. க. (கo) ஷை - அ. எ. (கக) ஷை - எ. ங. ச. (கஉ) ஷை - கூ. ரு. உ. (கங) ஷை-கo. (கச) ஷை-கூ. உ. (கரு) ஷை-கo. கo. க. (கசு) ஷை-சு. (கஎ) ஷை-எ.

மூ. கண்டேனென்றபத்துமுட்கண்ணலேயாய்காண்பான வாவு தலதிலிரட்டியாகையாலே கண்டுகளிப்பவளவும்

கண்டேனென்றபத்தும் - பத்துச் சந்தையிலும்சொன்ன ஸாக்ஷாத்காரம், உட்கண்ணலேயாய் - நெஞ்சென்னுமுட்கண்ணென்கிற அவாந்தரசக்ஷுஸ்ஸாலேயாய், காண்பானவாவுதல் - காணவாசைப்பட்டது, அதில் - அந்தபத்திலும், இரட்டியாகையாலே - இருபதிடத்தில் சொல்லுகையாலே, கண்டுகளிப்பளவும் - கண்டுகளிப்புக் கண்ணுள் நின்ற கலானேயென்னுமளவும்,

ன்றுதுடங்கி) அதாவது (௧) "கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்" என்று, புண்டரீகாக்ஷனவன், என்கண்ணுக்கு விஷயமானனென்று துடங்கி, (௨) "கண்ணுள்நின்றகலான்" என்று என்கண்வட்டத்தினின்று கால்வாங்குகிறல னென்னுமதளவாக, (௩) "என் கண்ணனைநான் கண்டேனே, கலைப்பல்ஞாநத்தென் கண்ணனைக் கண்டுகொண்டு, (௪) "நறுந்துழாயின்கண்ணியம்மா நானுன்னைக்கண்டு கொண்டே" (௫) "கைதொழவிருந்தாயது நானும்கண்டேனே" (௬) "ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்தாய் கண்டேனெம்மானே" (௭) "திருவண்ணகர்கண்டேனே" (௮) "தேவர்கட்கெல்லாம் கருவாகிய கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே" (௯) "கண்டேன் கமலமலர்ப்பாதம்" என்று, இப்பத்துச்சந்தையாலுஞ் சொன்ன ஸாக்ஷாத்காரம்; நெஞ்சென்னு முட்கண்ணென்கிற ஆந்தரசக்ஷுஸ்ஸான மநஸ்ஸாலே யுண்டானதாய், (௧௦) "கையபொன்னாழிவெண்சங்கொடும் காண்பானவாவுவன் நான்" (௧௧) "அடியேன் காண்பானலற்றுவன்" (௧௨) "உம்மைக்காணுமாசையுள் நைய்கின்றுள்" (௧௩) "கூவுகின்றேன் காண்பான், மெய்கொள்ளக்காணவிரும்புமென்கண்களே" (௧௪) "கூவியுங்காணப்பெறே னுனகோலமே" (௧௫) "உன்னையென்னுள் கண்டுகொள்வனே" (௧௬) "கோலமேனிகாணவாராய்" (௧௭) "தட்வுகின்றே னெங்குக்காண்பன்" (௧௮) "பாவியேன் காண்கின்றிலேன் (௧௯) "உன்னைக்காண்பானலப்பாய்" (௨௦) "உலகம்பரவக்கிடந்தாய் காணவாராயே" (௨௧) "என்றுகொல்கண்கள்காண்பதுவே" (௨௨) "விளங்கவொருநாள் காணவாராய்" (௨௩) "உன்னைக்காண்பான் வருந்தியெனைநாளும்" (௨௪) "அலைகடல் கடைந்தவப்பனே காணுமாறருளாய்" (௨௫) "ஒருநாள் காணவாராயே" (௨௬) "தொண்டனேனுன் கழல்காண வொருநாள்வந்து தோன்றாயே"

(௧) தி - வா. ௧. ௯. ௯. (௨) ஷை - ௧௦. ௮. ௮. (௩) ஷை - ௨. ௮. ௧௦. (௪) ஷை - ௪. ௭. ௭. (௫) ஷை - ௫. ௭. ௫. (௬) ஷை - ௮. ௧. (௭) ஷை - ௬. ௩. ௧. (௮) ஷை - ௯. ௪. ௮. (௯) ஷை - ௧௦. ௪. ௯. (௧௦) தி-வி. ௮௪. (௧௧) தி-வா. ௧. ௫. ௭. (௧௨) ஷை - ௨. ௪. ௨. (௧௩) ஷை - ௩. ௨. ௮. (௧௪) ஷை - ௮. ௭. (௧௫) ஷை - ௮. (௧௬) ஷை - ௪. ௭. ௧. (௧௭) ஷை - ௯. (௧௮) ஷை - ௧௦. (௧௯) ஷை - ௫. ௮. ௪. (௨௦) ஷை - ௯. (௨௧) ஷை - ௯. ௫. (௨௨) ஷை - ௬. ௯. ௪. (௨௩) ஷை - ௬. (௨௪) ஷை - ௮. ௧. ௧. (௨௫) ஷை - ௫. ௧. (௨௬) ஷை - ௬.

மூ. பரஜ்ஞாநகர்ப்ப பரபக்தி.

மூ—(௧௩) இருந்தமையென்றது பூர்ண பரஜ்ஞாநம்.

மூ—(௧௪) முடிந்தவவாவென்றது பரமபக்தி.

மூ—(௧௫) இவைஜ்ஞாந

பரஜ்ஞாநகர்ப்ப பரபக்தி - பரஜ்ஞாநத்தை யுள்ளேயுடைய பரபக்தியாயிருக்கிறது.

(அ) இருந்தமையென்றது - அடியரோடிருந்தமையென்றது, பூர்ணபரஜ்ஞாநம் - பூர்ணமான பரஜ்ஞாநமென்றபடி.

(அ) முடிந்தவவாவென்றது - முடிந்த வவாவிலந்தாதியென்கிறது பரமபக்தி - பக்தியினுடைய சரமாவதியான பரமபக்தி.

(அ) இவை - இந்த பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளானவை, ஜ்ஞாந - ஜ்ஞாநம்,

(௧) "உன்னையெங்கே காண்கேனே" (௨) "உன்னைக்காணக்கருது மென்கண்ணே" என்று, பாஹ்ய சக்ஷுஸ்ஸால் அவனைக்காண வாசைப்பட்டுக்கூப்பிட்டபாசுரங்கள் அதிலிரட்டியுண்டாகையாலே (௩) "கண்டுகளிப்பகண்ணுள் நின்றகலான்" என்கிற திருமாலிருஞ்சோலையளவாக ஆந்தராநுபவம் செல்லாநிற்கப் பெற்றன்றித்தரியாத பாஹ்யாநுபவாபேக்ஷை நடக்கையாலே பரஜ்ஞாநத்தை கர்ஹித்துக்கொண்டிருக்கிற பரபக்தியென்கை. *

வ்யா. (௧௩) அநந்தரம் பரஜ்ஞாநாவஸ்தையாகிறதின்னதென்கிறார். (இருந்தமையென்று துடங்கி) அதாவது, (௪) "அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை" என்றும், (௫) "அடியார்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்றுமாசைப்பட்டபடியே, அர்ச்சிராதி கதியாலே தேசவிசேஷத்திலே போய் பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை பரிபூர்ணாநுபவம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் திரளிலே கூடியிருந்தாராக தர்சித்துப் பேசின (௬) "சூழ்விசும்பணிமுகில்" பூர்ணமான பரஜ்ஞாநமென்கை.*

வ்யா.(௧௪) அநந்தரம் பரமபக்த்யவஸ்தையானது இன்னதென்கிறார், (முடிந்த வித்யாதி) அதாவது, அப்படி தரிசித்தவதுதான் மானஸாநுபவமாய் பாஹ்யாநுபவ யோக்யமல்லாமையாலே பெருவிடாய் பிறந்து கூப்பிட்டு தரிக்கமாட்டாமல் திருவாணையிட்டுத் தடுத்துப்பெறுவாணையல்லாமையை ஸாதித்து பேற்றோடே தலைக்கட்டின, (௭) "முடிந்த அவாவி லந்தாதியிப்பத்து" என்கிற (அ) "முனியே நான்முகன்" பக்தியினுடைய சரமாவதியான பரமபக்தியென்கை. *

வ்யா. (௧௫) இந்த பரமபக்த்யாதிகளின் வேஷத்தை பகவத்வசநப்ரகாரத்தாலே தர்சிப்பிக்கிறார். (இவையென்றுதுடங்கி) அதாவது:—

(௧) தி - வா. அ. ௫. ௧0. (௨) ஷை - ௯. ௪. ௧. (௩) ஷை - ௧0. ௮. ௭. (௪) ஷை - ௯. ௧௧. (௫) ஷை - ௨. ௩. ௧0. (௬) ஷை - ௧0. ௯. ௧. (௭) ஷை - ௧0. ௧௧. ௧௧. (அ) ஷை - ௧.

மூ. தர்ஶன ப்ராப்த்யவஸ்தைகள்.

மூ—(கசு) அவித்யாநிவர்த்தகஜ்ஞாநபூர்த்திப்ரதபகவத்ப்ரஸாதாந்மோக்ஷலாபமென்கை மயர்வறவீடுபெற்றவென்ற ப்ரபந்தைகார்த்யம்.

இத்யாசார்யஹ்ருதயே சதுர்த்த ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனூர் திருவடிகளே ஶரணம்.

தர்ஶந - ஸாக்ஷாத்காரம், ப்ராப்தி - ப்ராப்தி ஏவம்ரூபமான, அவஸ்தைகள் - தஶாவிஶேஷங்கள்.

(அ) அவித்யா - ஸம்ஸாரகாரணமான வஜ்ஞாநத்துக்கு, நிவர்த்தக - ப்ரதிபந்தகமாயிருந்துள்ள, ஜ்ஞாந - ஜ்ஞாநத்தினுடைய, பூர்த்தி - பூர்ணதையை, ப்ரத - உபகறிக்கிற, பகவத்ப்ரஸாதாத்-ஜ்ஞாநாதிகுண பரிபூர்ணனுன ஸ்ரீ மந்நாராயணனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, மோக்ஷ - ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி பூர்வகபகவத் ப்ராப்தி ரூபமோக்ஷத்தினுடைய, லாபம் - லபிக்கையானது, என்கை - என்று ப்ரதிபாதிக்கையானது, மயர்வற - மயர்வற மதிநலமருளினனென்றுதுடங்கி, வீடுபெற்றவென்ற - அவாவற்று வீடுபெற்றவென்று தலைக்கட்டின, ப்ரபந்த - இப்ரபந்தத்தினுடையதான, ஐகார்த்யம் - நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதமே மோக்ஷஹேதுவென்கிறவிதுவே ப்ரதாநார்த்தம்.

இந்த பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள், (க) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్య అహమేవం విధోర్జున। జ్ఞాతుం ద్రష్టుంచతత్త్వేన ప్రవేష్టుంచపరన్తప" "பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம் விதோர்ஜுந। ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும்சதத்வேநப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப" என்று, அர்ஜுனனைக்குறித்து திருத்தேர்தட்டிலும், (உ) "పరభక్తిపరజ్ఞానపరమభక్త్యేకస్వభావంమాంకురుష్వ" "பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்த்யைக ஸ்வபாவம் மாம்குருஷ்வ" என்று, ப்ரார்த்தித்த பாஷ்யகாரரைக்குறித்து (ங) "మజ్ఞానదర్శనప్రాప్తిషునిస్సంశయస్సుఖమాస్వ" "மத்ஜ்ஞாநதர்ஶந ப்ராப்திஷுநிஸ்ஸம் ஶயஸ்ஸுகமாஸ்வ" என்று, சேரபாண்டியனிலுமவனருளிச்செய்த ஜ்ஞாநதர்ஶனப்ராப்த்யவஸ்தைகளென்கை. இத்தால், பகவத்ஸம்ச்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகதுக்கராம்படியான பரபக்தி பரஜ்ஞாநாவஸ்தையாகவும், பகவத் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை விஶததமமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற பரஜ்ஞாநம் தர்சநாவஸ்தையாகவும், அப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்தவஸ்துவை யப்போதேகிட்டியநுபவிக்கப் பெறுவிடில் முடியும்படியானபரமபக்தி ப்ராப்த்யவஸ்தையாகவுஞ்சொல்லப்படுமென்றபடி. *

வ்யா. (கசு) "நூறே சொன்ன பத்துநூறு ஓராயிரமென்றதும் ஸாபிப்ராயம்" என்றதில் நூறேசொன்ன பத்துநூறென்றதின் கருத்தை

(க) ஸ்ரீ - கீ. கக. ருச. (உ) க - ம். (ங) ஷெ.

ஷத்துநிகமத்திலே விஸ்தரேணப்ரதிபாதித்து ப்ராஸங்கிகமாகமேலரு
ளிச்செய்யவேண்டு மவையுமருளிச்செய்தாராய் நின்றார்கீழ், இனி ஓரா
யிரமென்றதின்கருத்தை விஶதமாக்காநின்றுகொண்டு ப்ரபந்தத்தை நிக
மித்தருளுகிறார்(அவித்யாநிவர்த்தகம்)என்றுதுடங்கி,அதாவது:— ஸம்
ஸாரகாரணமான வஜ்ஞாநத்துக்கு நிவர்த்தகராய்க்கொண்டுஜ்ஞாநபூர்த்
தியையுபகரித்த ஜ்ஞாநாதிகுண பரிபூர்ணனானபகவானுடைய நிர்ஹேது
கமானப்ரஸாதத்தாலேஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகபகவத்ப்ராப்திருபமோ
க்ஷத்தினுடைய லாபமென்று ப்ரதிபாதிக்கை. (க) "மயர்வற மதிநல
மருளினன்" "என்று துடங்கி, (உ) "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்று
தலைக்கட்டின விப்ரபந்தத்துக் கொன்றான தாத்பர்யார்த்தமென்கை. இத்
தால் ஜ்ஞாநப்ரதமான பகவத்ப்ரஸாதமே மோக்ஷப்ரதமென்னுமிது
இப்ரபந்தத்துக்காக தாத்பர்யமா யிருப்பதோரர்த்தமென்றதாய்த்து.

ஆக இப்ரபந்தத்தால், ஸர்வேஶ்வரன், தன் க்ருபையாலே, அஜ்
ஞரான சேதனர்தத்வஜ்ஞராய் ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணுகைக்கு ஶா
ஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினபடியையும், அந்த ஶாஸ்த்ரமுகேந தத்வ
ஜ்ஞாநம் பிறக்குமளவிலுண்டான வருமையை நினைத்து தாத்பர்யமான
திருமந்த்ரத்தைத் தன் பரமக்ருபையாலே வெளியிட்டபடியையும், அந்த
ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களின் விஷயபேதாதிகளையும், ததுபய நிஷ்டரான
வதிகாரிகளுடைய ப்ரகாரங்களையும், அந்த வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸ்துத
மான திருவாய்மொழியினுடைய வைபவத்தையும, அதுக்கு வக்தாக்க
ளான ஆழ்வாருடைய ப்ரபாவத்தையும், அந்த ப்ரபாவத்துக்கு மூல
மான பகவந் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தையும், அதடியாக விவர்க்குண்
டான ஜ்ஞாநபக்திகளையும், அந்தஜ்ஞாநபக்தி தஶைகளி லிவர்பேசும்
பேச்சுக்களையும், அந்த பக்தி தஶையில் பகவத்ப்ரேமயுக்தரெல்லாரோடு
மிவர்க்குண்டான ஸாம்யத்தையும், அந்தபக்தி தஶையில்பேசும் அந்
யாபதேசங்களுக்கு ஸ்வாபதேசங்களையும், அந்த பக்தி விஷயமான
திவ்ய தேசங்களில் நிற்கிற வீச்வரனுடைய குணவிசேஷங்களையும்
அந்தகுண விசிஷ்ட வஸ்துவிலுண்டான வநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரேரித
மாய்க்கொண்டு இப்ரபந்தங்க ளவதரித்தபடியையும், ப்ரதிபாத்யார்த்த
ஸாம்யத்தாலே ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய்மொழிக்குண்டான ஸாம்யத்
தையும், தத்வ்யாவ்ருத்தியையும், இதிலிவருபதேசிக்கிற விஷயபேதத்
தையும், அவ்வோ விஷயங்கள்தோறு முபதேசிக்கிற அர்த்த விசேஷங்
களையும், அந்த வ்யாஜத்தாலே உபதேச விஷயமான சிஷ்யலக்ஷணத்
தையும், அந்த லக்ஷணமில்லாதார்க்கு மிவருபதேசிக்கைக்கு ஹேதுக்
களையும், க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷராய் பகவத் கைங்கர்யபுத்யா உப
தேசிக்கையாலே உபதேஶம் ஸபலமானபடியையும், உபதேசிக்கிற விப்
ரபந்தங்கள் தான் ரஹஸ்யத்ரயார்த்த மென்னுமத்தையும், அந்த ரஹ
ஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகமும்,இப்ரபந்தங்
களிலே ஸங்ரஹ விவரண ரூபேண சொல்லப்படுகிற ப்ரகாரத்தையும்,
ப்ரபந்தாரம்பங்களிலபேக்ஷிதமான மங்களா சரணங்களி ப்ரபந்தாதியி
லுண்டானபடியையும், ஸாதுபரித்ராணாதிகளாலே ஜகத்ரக்ஷணார்த்த

(க) தி - வா: க. க. க. (உ) ஷெ - க0. க0. கக.

மான ஸர்வேஶ்வராவதாரம்போலே இப்ரபந்தாவதாரமென்னுமத்தையும், இதில் பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வீச்வரனுடைய பரத்வாதி குணங்களையும், அக்குண விசிஷ்டனானவவன் இப்பத்துப் பத்தாலு மிவ்வாழ்வார்க்கு தத்வஜ்ஞாநம் முதலாக ப்ராப்திபர்யந்தமாகப் பிறப்பித்த தஶாவிசேஷங்களையும், பத்துப்பத்தாலுமிவர்தாம் பிறர்குபதேசித்த ப்ரகாரங்களையும், இவர்க்கு ப்ரதமத்திலே ஆர்த்தி பிறந்திருக்கச்செய்தே ஈஶ்வரன் இவரைவைக்கைக்கு ப்ரதாநாம்ஶதாந ஹேதுக்களையும், இவர்க்குப் பிறப்பித்த பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளாகிற தஶாவிசேஷ ஸ்தலங்களையும், அஜ்ஞாநநிவர்தகஜ்ஞாநபூர்த்தி ப்ரதபகவத்ப்ரஸாதமே அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை யறுத்து, அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தையு முண்டாக்குமென்கை. இப்ரபந்தத்துக்கொன்றான தாத்பர்யமென்னுமத்தையும், ஆஸ்திகராய் ஆழ்வாரபிமானத்திலே யொதுங்கி அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ரவணராயநந்ய பரராயிருப்பாரெல்லாரும் அநுஸந்தித்து வாழும்படி அதிஸ்புடமாகவருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

இத்யாசார்யஹ்ருதய வ்யாக்யாநே சதுர்த்த ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

தந்தருள வேணுந் தவத்தோர் தமப்பனாய்
வந்த முடும்பை மணவாளா—சிந்தையினால்
நீயுரைத்த மாறன் நினைவின் பொருளனைத்தென்
வாயுரைத்து வாழும் வகை.

(அ) தவத்தோர் - தபஸ்விகளுடைய, தமப்பனாய் - பிதாவாய், வந்த - அவதரித்த, முடும்பைமணவாளா - முடும்பையென்கிற நகரத்திலே பிறந்த அழகிய மணவாளரே, சிந்தையினால் - ஹ்ருதயத்தோடே, நீயுரைத்த - தேவராலேயருளிச்செய்யப்பட்ட, மாறன்நினைவின் - ஆசார்ய ஹ்ருதயமென்கிற க்ரந்தத்தினுடைய, பொருளனைத்தீ - ஸகலார்தங்களையும், என்வாய் - என்னுடையவாக்கானது, உரைத்து - அநுஸந்தித்து, வாழும்வகை - வாழும்ப்ரகாரத்தை, தந்தருளவேணும் - கொடுத்தருள வேணும்.

రమ్యజామాతరం వన్దే రమణీయగుణోదయమ్।
శఠారిసూక్తిహృదయప్రకాశకమహర్నిశమ్॥
ఆచార్యహృదయస్యార్థాస్సకలా యేన దర్శితాః।
శ్రీసానుదాసమమలం దేవరాజం తమాశ్రయే॥

ரம்யஜாமாதரம்வந்தே ரமணீயகுணோதயம்।
ஶடாரிஸூக்திஹ்ருதயப்ரகாஶகமஹர்நிஶம்॥
ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தாஸ்ஸகலாயேநதர்ஶிதா꞉।
ஸ்ரீஸாநுதாஸமமலம்தேவராஜந்தமாஶ்ரயே॥

ஸமாப்தோயம் க்ரந்த꞉.